

چیرۆکی ئێسمان له قوتێ ئازا

له باره‌ی ئێمان و بانگه‌وازی و جهاددا

هه‌نگه‌یه‌کی
کاووه‌ها و به‌رز

نووسینی
ولێز مه‌حمه‌د عه‌بدولقاس عه‌بدولکردي

چيروكى پيشينان

له قورئاندا

بهشى سى يه م

چیرۆکی پیشینان له قورئاندا

چهند وانهیهك له ئیمان و
بانگهوازو جیهاد دا

بهشی سێیهم

نووسینی
د. صلاح عبدالفتاح الخالدي

وههگیرانی
كاوه هاواراز

ماڻي له چاپدانه وهى پاڙيز راوه ٻؤ

نوسينگه ي ته فسير

- ناوى ڪٽيٽب به عه ره بي: مع قصص السابقين فى القرآن (۳)
ناوى نوسهر: د. صلاح عبدالفتاح الخالدي
ناوى ڪٽيٽب به ڪوردي: چيروڪي پيشينان له قورئاندا به شي سئ بهم
ناوى وهر گيٽر: ڪاوه مصطفى (هاوراز)
چاپ و بلاو ڪر دانه وهى: نوسينگه ي ته فسير ٻؤ بلاو ڪر دانه وهى و راگه يانندن/ههوليئر
ڪومپيوتهرو نه خشه سازي: عزالدين محمد عمر
خهت: نهوزاد ڪويي
بهرك: نه مين مخلص
نوره و سالي چاپ: به ڪم ۱۴۳۱ هـ - ۲۰۱۰ ز
تيراژ: ۱۵۰۰ دانه

له به رتيوه به رايه تي گشتي روشنبري هونهر ههوليئر ژماره ي سپاردن (۳۰۹) سالي ۲۰۰۴ ي پيئدراوه

الافسير
ٻؤ بلاو ڪر دانه وهى و راگه يانندن
ههوليئر - شقلمى دادگا - ژيئر لوتيلي شيرين پالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
موبايل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۰۷۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پیشہ کی

ان الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستعديه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا. من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له. فأشهد أن لا إله إلا الله، وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله ﷺ.

ئنجاش پاشان..

ئەمە بەشی سێیەمە لە (چیرۆکی پیشینان لە قورئاندا).. پیشتریش دوو بەشمان لێ کردە دیاری.. بەشی یەکەمان بۆ باسکردنی گەڕنگترین چیرۆکەکانی (بەنۆیسرا ئیل) تەرخان کرد، بەشی دووەمیشمان بۆ باسی چیرۆکەکانی سورەتی (کەف) تەرخان کرد. لە سەرەتای بەشی یەکەمیشدا دەربارەی (ئەو بەرنامە راست و دروست و متمانە پێکراوەی تێڕوانین لە چیرۆکی پیشینەکان) دواوە، سیمای دیاردەکانی ئەو بەرنامەیەمان لە گەڵ بەلگەکانی لە ئایەتەکانی قورئان و فەرموودە راستەکان و، شیوازی تێگەیشتنی هاوێڵان و زانیان و لێکۆلیاریانی یەو، خستە ڕوو. داواشمان لە هەموو ئەو کەسانە کرد، کە لە واتا و ماناکانی قورئان ورد دەبنەو و سەرئێخێان لێ دەدەن و، لەوانەش، کە دەربارەی زانست و زانیاری و ماناکانی و تەفسیرکردنی دەنوسن، کە بەو بەرنامەیەو پابەند بن. ئێمەش سووربوین لە سەر پابەندبوون بەم بەرنامەیە لەو چیرۆکانە ی پیشینانی نیو هەرسێ لێکۆڵینەو کاغانەو، هیواداریشین سەرکەوتوو بووین لە پابەندیان پێوەی.

بۆیە دەچینەو سەر بەرابری بەشی یەکەم، بە بەرابری یەک بۆ ئەم بەشەشی لە قەڵەم دەدەین.. بەلام لێرەدا ئەو خاڵانە دێنینەو، کە لە پیشەکیی بەشی یەکەم، لە پیشەکی بەشی دووەمیشدا دیاریان کردبوون، کە چەند مەسەلەیەکم لە کاتی تێڕوانینمان لە چیرۆکەکانی پیشینان لە بە ئەنجام گەیاندنی ئەو لێکۆڵینەوانەدا جەختمان لە سەریان کردبوون، کە ئەمانەن..

١- مانەوه له کەش و هەوای ئەو دەقه قورئانیەدا، کە باسی ئەو چیرۆکانە دەکات و لێ دەرئەجوونیان و پێادا تێپەر نەبوونیان، تەنها بۆ سەر فەرموودە راستەکانی پێغه مەبەر نەبیّت، کە تەنها پشت بەو دوو سەرچاوە راست و جێی متمانەیه بێهستریّت.

٢- سووربوون لەسەر پەسەند نەکردنی هیچ هەوڵ و بەسەرھاتیکی درێژەپێدراوی نێو دەقه هەلبەستراوەکانی جوولە کەکان، کە بە (ئیسرائیلیات) ناوبراون، ھەرھەھا پەسەند نەکردنی هیچ رێوات و ھەواییکی پووجەل و ئەفسانەیی، و پەت کردنەوێ و تەو قسە و باسی ھەرکەسیک، گەر لە ھەر پلە و ئاستێکیشتا بیّت، گەر لەو و تەو قسە و باسانەیدا پشتی بە دەقی رۆشنی قورئان و فەرموودە ی راست (صحیح) نەبەستبیّت.

٣- ئاوردانەوه لە پەھەندە واقعییەکانی ئەو چیرۆکانە، ئاماژەکاریش بۆ لێکچوون و ھاوشێوەبوونی ھەندیک دیمەن و وێنە و نمونەیان، لەگەڵ ئەو بارودۆخە ھاوچەرخی، کە تێیدا دەژیین، ھەرھەھا لێک چوون و گونجانی ئەو پەھەندە واقعی و کردەیی یە زیندووێش، لەگەڵ ئەو پەند و دەلالەتانە، کە لەو چیرۆکانەوه وەر دەگیرێن.

٤- برابوون بەوێ، کە ئەو چیرۆکانە بە چەند گەنجینە یەکی پاشەکەوت کراو دادەنرێن، گەلیک پەند و وانە، راستی و بنەما، سەرنج و تێروانینیان لەخۆگرتووە، ئەو پەند و بنەما و تێروانینانەشی ھەمەپەنگ و شامیل و ھەمەلایەنە، لە ھەموو بواری لایەنیکی وەک باوەردارێتی، بانگخوازی، پەوشتەندی، فێرکاری، سیاسی، ئابووری، سەربازی و جیھادی، ژیاوی، مەروفاوەتی، چەندین لایەنی ترەوێ.

٥- چەق خستە سەر ئەو وانە باوەردارێتی و بانگخوازی و جیھادی و بەرنامە پێشانی، کە لەو چیرۆکانەوه دەر دەھاوێژرێن، بەو پێوانگە گەرنگترین

ئاتاجی و پێداویستی بانگبه‌ران و چاکسازان و په‌روه‌ردیارانی لهم سه‌رده‌مه‌دا تێدایه‌.

ئهم به‌شه‌ی سێیهمیش له‌ چیرۆکی پیشینه‌کان، هه‌شت چیرۆکی له‌خۆ گرتوه‌:

- ۱- چیرۆکی (هاروت و ماروت)، له‌ سووره‌تی (بقرة)دا.
- ۲- چیرۆکی ئهو پیاوه‌ی که‌ به‌لای (قرية)یه‌ کدا تێپه‌ری، که‌ هه‌ر له‌ سووره‌تی (بقرة)دایه‌.
- ۳- چیرۆکی هه‌ردوو کوپه‌که‌ی ئاده‌م، له‌ سووره‌تی (مائده)دا.
- ۴- چیرۆکی ئهو که‌سه‌ی که‌ ئایه‌ته‌کانی خوای پشت گوێ خست، له‌ سووره‌تی (أعراف)دا.
- ۵- چیرۆکی لوقمان، له‌ سووره‌تی (لقمان)دا.
- ۶- چیرۆکی گه‌لی (سه‌به‌ء)، له‌ سوورتي (سبا)دا.
- ۷- چیرۆکی دانیش‌توانی گونده‌که‌، له‌ سووره‌تی (یس)دا.
- ۸- چیرۆکی (اصحاب‌ال‌اخذود)، له‌ سووره‌تی (بروج)دا.

لێره‌شدا وته‌ی پێش‌ووم دووباره‌ ده‌که‌مه‌وه‌ له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی من ئیدی‌عای ئه‌وه‌ بو‌ خۆم ناکه‌م که‌ گوايه‌ هه‌موو ده‌رس و په‌ند و ئاماره‌کانی ئێ‌و ئه‌و چیرۆکه‌نم ده‌ره‌یناییت، چونکه‌ من له‌وه‌دا ده‌سته‌وستانم، ئه‌وه‌ی که‌ ئێ‌مه‌ی مرۆڤ زانستان له‌سه‌ری په‌یدا کردی‌ت برێکی هێجگار که‌مه‌و، به‌ دڵپێک له‌ ئاوی ده‌ریایه‌ک یان ئۆقیانووسیکیش دانانریت، وه‌ک چۆن (خدر) له‌و که‌شته‌ زانستی‌یه‌ی دا له‌گه‌ڵ (مووسا)دا، (سه‌لامی خوايان لی بی‌ت) کاتی‌ک چۆله‌ که‌یه‌ک له‌ به‌رچاویان هات‌بوه‌ سه‌ر لی‌واړی‌کی که‌شتی یه‌که‌و دڵپێک له‌ ئاوه‌که‌ی به‌ ده‌نوکی خۆی خوارد‌بو‌وه‌و، ئه‌وانیش سه‌یریان ده‌کرد، له‌وکاته‌دا (خدر) به‌ (مووسا)ی گوت‌بو‌و: ((ئه‌ری ئه‌و چۆله‌که‌یه‌ چهنده‌ی له‌ ئاوی ده‌ریاکه‌ برد؟)) (مووسا)ش له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: ((دڵپه‌

ناویکی لی برد)). ئنجا (خدر) پیتی گوتۆتهوه: ((زانستی منو، زانستی تۆش به بهراوردو پیوانه کاری له ئاست زانستی خوادا وهك ئهو بره ئاوه كه مهیه كه چۆله كه كه له ئاوی ده ریاكه بردوویهتی)).

شاعیریکیش راستی گوتوو، کاتیك ئهم دپره شیعره ی هۆنیوه تهوه و گوتویهتی:

قل لمن يدعي في العلم معرفة

حفظت شيئاً وغابت عنك أشياء

واته: ئهو كه سه ی ئیدیعی زانایی له زانست دا بۆخۆی ده کات، پیتی بلێ: تۆ تهنها له شتی کدا زانا و ئاگادارییت، بهلام چهنده ها شتی ترت لی بزر بووه.

به راستی منیش گه لیك له ده رس و ده لاله ته کانی ئهم چیرۆکانهم له ئه نجامی دهسته وسانی و كه م و کورپی خۆمدا له ده ست رۆیشتوو، هه ر بۆیه ش داوا له خۆینکار و شاگردانی قورئان به هه موو سه رنج لیده رو ته فسیرکار و بلاوکه ره وانی زانسته کانی و واتا کانی شییه وه، ده كه م كه ئه وه ی من تیبینیم نه کردوو، ئه وان تیبینی بکه ن، ئه وه ش كه من هه لۆیسته م له سه ری نه کردوو، ئه وان هه لۆیسته ی له سه ر بکه ن.

هه ره ها من پر و پا گهنده ی راستی و راستپێکی له هه موو ئه و مه سه لانه ی خستوومه روو درکاندوو من، بۆ خۆم ناکه م، چونکه پارێزراوی (العصمه) بۆ هیچ كه سیك له مڕۆقه مان نیه، تهنها بۆ پیغه مبه ره به رێزه کان نه بیته .. دیاره لاوازی و دهسته وسانی و هه له کردنیش له و خه سه له تانه ن كه به دۆخی مڕۆییمان هه و زانست و کاری مڕۆییمان هه لکا و ن.. بیگومان هه ر ئه وه نده ی داده نێم كه ئه گه ر هه له یه ك له کاره كه م دا هه بیته ئه وه دیاره به ئانه سه ت و ئاما به دار نه بووه، به لکو من هه ولّم داوه و کۆششم هه بووه.

به م به شه ی سێیه میش کۆتایی دینین به و ئه ندازه یه ی كه خوا بۆی دیاری کردوین له لیدوان ده رباره ی چیرۆکی پیشینه کان له قورئاندا، به م په نگه ش ده شیت

بَلَّيْنِ نَهْوَ (حهوت ئهلقه مان) له زنجیره ی (له گه نجینه کانی قورئانه وه) بلاو کردۆته وه
(واته به عهره بی).. له سه ره تاو کۆتاییشدا سوپاس بۆ خوا. سوپاس بۆ خوا له سه ر
فه زل و چاکه و نیعمه ت و پێنماییه کانی.. له خواش ده پارێمه وه، که هه موو
کاره کا ئمان ته نها و به پوختی له پێناو رێبازه پێرۆزه که یدا بێت و بیا ئخانه نیو
ته رازووی روژی قیامه ته وه.

وصلی الله علی سیدنا محمد النبی الأمی وسلم تسلیماً کثیراً.

صلاح عبدالفتاح الخالدي

نووسه ری کتێبه که

ههینی ۲۶- شوال ۱۴۰۸ ک.

۱۰- حوزه یران- ۱۹۸۸ ز.

چیرۆکی یه کهم

چیرۆکی هاروت و ماروت

ئهم چیرۆکه له دهقی قورئاندا، ئاوهها هاتوه، که خوا فەرموویهتی:

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ قَوْمٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا
الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنٌ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنَ
أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَئِنَّ سَخِرَ مَا
شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَآتَقَوْا لِمَثُوبَةٍ
مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ البقرة﴾

کورتەى واتای ئایەتەکان:

کاتیک کۆمه ئێک له ئەهلی کیتاب- که جووله که کان بوون- پیغه مبه ریکیان له لایهن خواوه- که دوا پیغه مبه ر محمد ﷺ بوو - بۆ هات و سه ره رای ئەوهی محمد ﷺ پشتگیری له راستیی ته و پات ده کرد، که چى ئەوان کتیبه کهى خوا (ته و پات) یشیان پشتگوێ خست و خویان له و ناوه رۆکهى نادان کرد، وه که ئەوهی گوايه نه زانن و نه یان بیستبیت، که هه والی ئهم دوا یین پیغه مبه رى ی تیدایه و، که ده بیته باوه رى پێ بێن و شوینکه وتوو ی بن. نیتر جووله که کان وازیان له کتیبه کهى

خواو (تهورات)یش هیناو شوینی نهکهوتن، بهلکو دواى ئهو ههواله درۆو ناپاستانه کهوتن که شهیتانهکان دهبارهی مولک و دهسهلاتداریتی (سولهیمان) دهیانخویندهوه له ماوهی حوکمی سولهیماندا به خهڵکیان دهگهیاند. بهلام خو (سولهیمان) کافرو بئباوه نهبووه، بهلکو شهیتانهکان خویان کافر بوونو، خهڵکیان فیری سیحرو جادوگهری دهکرد. ههروهها خهڵکیان فیری ئهو مهسهلانه دهکرد، که بۆ (هارووت و مارووت) له بابل دابهزی بوو، که دوو فریشته بوون له بابهداو مههستیشیان ناگادارکردنهوهی خهڵکی بوو له فروفیللی سیحرو جادوگهری، (تاکو پێی فیری نهدرین)، بهلام ئهم دوو فریشتهیه کهسیان فیری هیچ نهدهکرد، ههتا پێیان نهگوتایه (ئیمه بۆ تاقیکردنهوهو ههڵسهنگاندن و تۆش خو بئباوه مهکه)، کهچی ههندیک کهسیان لهو بهدکارییهدا بهردهوام بوونو قسهو باسی وهها سهیرو سهمهریان لهو دوو فریشتهیهوه دادهتاشی، که ژنو میدریان پێ لهیهکتر جیادهکردنهوه، ههچهنده ئهو جادووگهرانه ناتوانن زیان بهکس بگهیهن (مهگهر تهنها به ئیرادهی خوا نهییتو بۆ کهسینکیش، که خوی بیسهرو برۆپیکهریان بییت). خهڵکی گومراو سههرگهردانیش، ههمیشه شتیک فیر دهبن، که زیانیان پێدهگهیئیت، نهک سوودی ههییت بۆیان، بئگومان ئهوان چاک دهزانن، که ئهو کهسهی ئامرازی ئاوی کپی بییتو ئهو جۆره شته پووجهلانه فیر بییت، ئهوا هیچ پاداشتیکی له رۆژی دوایدا نابییت. بهراستی ئهو ئامرازه نادروستهش، که ئهوان هۆشو و بێژدان و ژیانی خویان پێ فروشتوونو پێی ههڵخهلهتاون، شتیکی زۆر خراپو نابهجییه، نهگهر بزانهو لێی وردبنهوهو تییبگهن. خو ئهگهر خهڵکی لهجیاتى (تهفرهخواردن به سیحرو جادوگهری)و (ههروهها ئهو جولهکانهش له جیاتى فیرخواردنیان بهو ئامرازه نادروستانهی سیحربازی) باوهریان به خواو نیراوانی بهیتنایهو خۆپاریژ بوونایه و لهخوا بترسانایا، ئهوا پاداشتیکیان لهلایهن خوی پهرهردگارهوه دهست دهکهوت، که ههر ئهو پاداشتهی خواش بۆ ئهوان چاکتره نهگهر (دووباره) بیانزانیایه و لێی وردبنهوهو تییبگهن.

واتاکانی وشه ناموکان

(مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ): ما جاء به الرسول -عليه السلام- مصدق لما في التورات ومقرر له.

واتا: ئهوهی که پیغه مبهری خوا محمد ﷺ هیناویهتی، بهراست دانهری ئهوهی نیو تهورات و دان پیانه ریشیهتی که له خواوه بووه.

(بَكَدَ): طرح وألقى

واتا: فهرامویشیان کردو پشتگویشیان خست و خستیانه لاه.

(كَتَبَ اللَّهُ): المراد به هنا التوراة

واتا: لیږدها مهبهستی پی له تهوراته.

(تَنَلُّوْا الشَّيْطَانُ): تقرأ وتخبر كذباً وباطلاً

واتا: ئهوهی که شهیتانه کان به درؤ و ناراست دهیاغویندهوه و ههوال و قسه وباسی درؤیان له سهر دهگه یاند.

(عَلَى مُلْكٍ سُلَيْمَنَ): في فترة ملكه وحكمه

واتا: له ماوهی دهسه لاتداریتی پادشایی و حوکمرانیی دا

(وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ): ما هنا اسم موصول بمعنى الذي والواو قبلها حرف عطف.

واتا: لیږدها ئامرازی گهیه نه ری (ما) له ریژمانی عهره بی دا به (اسم موصول) داده نریت و مانای لا (الذي) ههیه و پیتی (واو) هکه ی بهرده میشی ئامرازی لکاندن (عطف) هو به مانای: ههروه ها ئه و پینمایانه ی که بۆ ههردوو فریشته که نیږرابووه خواره وه تاكو خه لکی له سیحرو جادوو گه ربی وریا بکه نه وه.

(بَابِلَ) : مدينة أثرية في العراق كانت مركز حضارة البابليين.
واتا: (بابل) شارێکی درێژینی پر شوینەواره له عێراقدا و سهنتهري شارستاني
بابلييه كان بووه.

(هَارُوتَ وَمَارُوتَ) : اسمان للملكين الذين كانا ببابل.
واتا: هارووت و مارووت ناوی ئەو دوو فریشتەییە، که له بابلا بوون.
(نَحْنُ فِتْنَةٌ) : نحن اختبار وامتحان وابتلاء.
واتا: ئێمه هۆی ههڵسهنگاندن و تاقیکردنهوه و کێشانهتانی.

(الْمَرْءَ وَزَوْجِهِ) : الرجل وامرأته، واتا: پیاو و ژنه کە.
(مِنْ خَلْقٍ) : من حظ ونصيب، واتا: هیچ بهش و پاداشتیکیان نیه.
(شَكَرُوا بِهِ) : باعوا به أنفسهم، واتا: خۆیان پێ فرۆشتوه.
(لَمُوبَهُ) : ثواب، واتا: پاداشت

چەند قسەوباسیکی ئیسرائیلی لەسەر ئەم چیرۆکە :

ئەوانەى هەوال و ئەفسانەکانیان گێڕاوەتەوێ چەند رپوایەتییکی هەلبەستراوی جوولەکەکانیان دەربارەى چیرۆکی (هارووت و مارووت) هێناوە، چەند نووسەرێکی تەفسیری قورئانیش ئەو رپوایەتانەیان خویندۆتەوێ، بەلایانەوێ جوان بوو، خستوویاننەتە ئێو کتیبەکانی تەفسیریانەوێ، فەرماشتی خایان لە قورئان پێ تەفسیر کردوێ.

پوختەى ئەو رپوایەتە پوچەل و هەلبەستراوانەش ئەوێهە کە گوايه "فریشتەکان بەرھەلستی یان لەسەر (بووونی مەزە بە جێنشینی سەر زەوی) و، لەسەر (باشتر دانانی مەزە ئیمانداریش لە فریشتەکان) دەربەرێ، خواش بۆی پوون کردنەوێ مەزە ئیماندار بۆیە بە باشتر دانراو، چونکە حەز و ئارەزووی لە سەرپێچی تیدا دانراو و بەلام کاتێک کۆشش لەگەڵ دەروونی خۆی دا دەکات و بە توندی دەگێژێتەوێ، لەسەر گۆرپایەلی فەرمانی خوا جیگیر دەبێت. فریشتەکانیش گوتیان: (ئەگەر حەز و ئارەزووت لە دەروونی ئێمەش دابنایە، ئەوا گوناھو سەرپێچیمان نەدەکرد). ئنجا دوو فریشتەیان لە خۆیان هەلبژارد تاکو بکەونە بەر تاقیکردنەوێ، ئەو دوو فریشتەیهش (هارووت و مارووت) بوون. خواش حەز و ئارەزووی تیا دانان و، ناردنی خواروێ بۆ سەر زەوی و، هەموو کاریکی خراپ و ناشیرین و گوناھکاریی لی قەدەغەکردن.

ئەوانیش لە شاری بابل دابەزین و هیندەى لە توانا و دەرفەرتیان دابوو (بە خواستی خوا) بەندایەتی و خواپەرستییان دەکرد، بەلام لە شاری بابلدا ئافەرەتییکی زۆر جوانیان بینی کە لە جوانترینی ئافەرەتانی ئەو سەردەمە بوو، بۆیەش کەوتە بەر دلی هەر یەکەیان و حەز و ئارەزوویان چوو سەری. ئنجا پازی دلی خۆیان لەلای ئافەرەتەکە باش کرد و داویان لێکرد کە بەدەم حەز و ئارەزوویانەوێ بێت. ئافەرەتەکەش لەسەرەتادا بەدەم ئارەزووەکیانەوێ نەچوو و ئاوپرێ لی نەدانەوێ، بەلکو

چهند مهرجێکی بۆ دانان، وهك ئهوهی سهڕپشکی كردن له نێوان (بت په‌رستی) یان (كوشتن مندالێك) دا یاخود (مه‌ی خواردنه‌وه) دا پیش ئه‌وه‌ی ده‌ستیان پێی بگات. ئه‌و دوو فریشته‌یه‌ش له وه‌لامی ئافره‌ته‌كه‌دا گوتیان سه‌باره‌ت به‌ بت په‌رستی ئه‌وه كفه‌و به‌ باوه‌رپیه‌و، كوشتنی مندالێكیش تاوانێکی یه‌كجار گه‌وره‌یه‌و، به‌لام مه‌ی خواردنه‌وه‌كه‌ تاوانێکی به‌چووكه‌، هه‌ر بۆیه‌ش مه‌ی خواردنه‌وه‌كه‌یان له‌و سێ مهرجه‌ی ئافره‌ته‌كه‌دا هه‌لبژارد. جا كاتێك مه‌ی یه‌كه‌یان خوارده‌وه‌، مه‌ست و سه‌رخۆش بوون، له‌كاتی سه‌رخۆشیاندا مندالێكه‌یان كوشت، و به‌ته‌كه‌شیان په‌رست، و پاشان به‌دره‌فتاریشیان له‌گه‌ڵ ئافره‌ته‌كه‌دا كرد و كه‌وتنه‌ گوناهاوه‌.

ئنجای ئافره‌ته‌كه‌ ئه‌و ناوه‌ گه‌وره‌یه‌ی خوای لی سهندن كه‌ پێی ده‌چوون بۆ ئاسمان، له‌ جیاتیی ئه‌وان خۆی به‌ره‌و ئاسمان پێی فریو، خواش ڕوو خسارو شیوه‌ی به‌شه‌ریانه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ی له‌ مڕۆقه‌وه‌ بۆ ئه‌ستیره‌یه‌ك گۆڕی، و بوو به‌ هه‌ساره‌یه‌کی گه‌ش و ڕۆشن كه‌ هه‌ساره‌ی (زوه‌ره‌) یه‌و یه‌كێكه‌ له‌ هه‌ساره‌ گه‌ڕۆكه‌كان و له‌ ئه‌ندامانی كۆمه‌له‌ی ڕۆژه‌. (ه‌ارووت و مارووت) یش، خوا ڕقی لی هه‌لگرت و لییان زویر بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌و گوناها‌نه‌یان ئه‌نجام دا، خواش له‌ نێوان سزای دنیا و سزای ڕۆژی دوا‌یدا، جاریکی تر سه‌ربه‌ستی كردنه‌وه‌، ئه‌وانیش سزای دنیا‌یان هه‌لبژارد، چونكه‌ سزایه‌کی بڕاوه‌ و كۆتایی پێ‌هاتووه‌، بۆیه‌ش سزای دنیا‌یان هه‌لبژارد به‌ ئومیدی ئه‌وه‌بوو، كه‌ له‌ ڕۆژی دوا‌یدا له‌ سزا ڕزگار بن. به‌پێی سزاكه‌ی دنیا‌ش له‌ فه‌زای (بابل) له‌ نێوان ئاسمان و زه‌ویدا به‌سه‌ریاندا هه‌لواسران، ئیدی له‌و ڕۆژه‌وه‌ تاكو هاتنی ڕۆژی دوا‌یی ئه‌م دوانه‌ به‌ هه‌لواسراوی ده‌مێننه‌وه‌، به‌رده‌وام له‌ باب‌لدا سه‌ره‌رای سزادانیان و هه‌لواسینیان و هێشتنه‌وه‌یان له‌و سزا و ئه‌شكه‌نجیه‌دا، كه‌چی هه‌ر سیحرو جادوو فیتری خه‌لكی ده‌كه‌ن، جا هه‌ركه‌سیك حه‌زی له‌ فیربوونی سیحرو جادوو بی‌ت و كا‌ری سیحربازی و جادووگه‌پێتی بكات، ئه‌وا ده‌چێته‌ لای ئه‌و دوانه‌ له‌ (بابل) و، سیحریان لی‌وه‌ فی‌ر ده‌بی‌ت^(١).

(١) بڕوانه‌ ته‌فسیری (طبری) به‌ (تحقیق أحمد شاکر) به‌رگی (٢) لاپه‌ره‌ (٤٢٧-٤٣٥) و، (الدر المنثور

ئهمه پوختهی ئهو رپوایه ته پووچه ل و هه لبه ستراوه ی جووله که کان بوو که به ده قیک له دهقه کانی (ئیسرائیلیات) ناسراوه.

زانا ساغکه رهوه و لیکۆلیاره کان ئهو دهقانه ی ئیسرائیلیات رت دهکه نهوه

گوتمان ئهم به سه رهاته ی که ده رباره ی یاخی بوون و سه ریپچی هه ردوو فریشته که (هارووت و مارووت) ه لهو دهقه هه لبه ستراو نادروسته (ئیسرائیلیانه یه) که هیچ زانیاریه کی به به لگه و پالپشتیکی راسته قینه وه له فهرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ دا له سه ر نه هاتوه. هه ر بۆیه ش زانیانی ساغکه رهوه و لیکۆلیار ئهو به سه رهاته نادروسته یان ره تکرده ته وه به ناپه سندیان داناوه له پوو ی پالپشت (سند) و له سوو واتا (معنی) شه وه پووچه لیان کردۆته وه. له م پوه وه پیشه وای زانا (ابن کثیر) دوای ئه وه ی ئهو به سه رهات و رپوایه ته پووچه لانه ی دیاری کردوه، گوتویه تی: "له چیرۆکی هاروت و ماروت دا له کۆمه له زانیه کی (تابعین) ه وه، وهك (مجاهد) و (سدی) و (حسن البصری) و (قتاده) و (ابو العالیة) و زهری) و (ربیع کوری انس) و (مقاتل کوری حیان) و چند زانیه کی تریانه وه ئهم به سه رهاته دیاری کراوه، چند که سیکی تریش له زانیانی ته فسیر و زانیانی پیشین و پاشین گیراویانه ته وه، کۆی بیرو پای هه مووشیان له شیته لکردنی به سه رهاته که دا ئه وه یه، که به یه کیک له هه واولو چیرۆکه هه لبه ستراوه کانی (به نی ئیسرائیل) داده نریت، چونکه هیچ فهرموده یه کی راست و پله ی (مرفوع) ^(۱) و گه یه نراوه بو خودی پیغه مبه ری راست بیژو بروای پکراو له گونا ه پارێزراو ﷺ، که به هه واولو ئاره زووی

للسیوطی) بهرگی (۱) لاپه ره (۲۳۸-۲۴۹) و، ته فسیری (ابن کثیر) بهرگی (۱) لاپه ره (۱۳۸- ۱۴۲) و، (مسند أحمد) به (أحمد شاکر) بهرگی (۹) لاپه ره (۲۹-۳۴) فهرموده ی ژماره (۶۷۱۸). (۱) فهرموده ی (مرفوع) ئه وه یه، که (اسناد) ه کی بو پیغه مبه ر ﷺ ده گه ریت ته وه، سا ئیت سه نه ده که ی به کردار، یان گوتاری که وه په یوه ست بیت. (وه رگی)

خۆی هیچ قسه و باسیکی نه درکاندووو (لا ینطق عن الهوی) له ئارادا نیه..
پروا له ته دهقه که ی قورئانیش پوخته ی نه و چیرۆکه یه به یی زیاده کهم. ئیمهش
باوهرمان به و دهقه ی نیو قورئان هیناوه و به وهش که خوا خواستی له سه ره بووه و،
خواش هه ره خۆی ئاگاداری هه قیقه ته ی حال و مه سه له که به ⁽¹⁾."

هەروەها پێشەوا (ابن کثیر) لە کتێبە کەیدا (البداية والنهاية) لە میژوو دا، پوختەی قسەو باسە هەلبەستراوەکانی نیۆ چیرۆکی (هارووت و مارووت) ی هیناو تەووە پاشان بەم شیویە لیککی داو تەووە، گوتیەتی: "سەبارەت بەو ی که له چیرۆکی (هارووت و مارووت) دا زۆربەى زانیانى تهفسیر ئەوهیان دیاری کردووه که گوايه (زهرة) ئافرهتیکه وهردوو فریشته (هارووت و مارووت) بۆ کارى خراپهیان هەڵنا بیئت و ئەویش بهرپرچی دابنەووە و قایل نەبووییت تەنها لە حالە تیگدا نەبیّت بەومەرجهی ئەوانیش ناوی هەردەگەورەى (الأسم الأعظم) یان فیڕ بکەن و، ئنجا هەردووکیان ناوەکیان پێ گوتوو و فیڕیان کردووە، ئەویش ناوەکی گوتوو تەووە، ئیدی وەک ئەستێرەیهك بۆ ئاسمان بەرزکراو تەووە. دیارە من ئەمە بە دروستکراوی جوولەکه کان دادەنیم، هەرچەندە یه کیکی وەک (کعب الأخبار) یش دەری هاویشتییت و کۆمه لیکی تر له پیشینه کانهووه وهریان گرتییّت و له دهرووی حیاکایهت و بهسه رها ته کانهووه له بواری لێدوان له سه ره بنی ئیسرائیلدا باسی بکەن^(٢)".

جا دواى ئەوھى (ابن کثیر) چەند رېوايەتتىكى لەبارەوھ ھېناوھتەوھ، گوتوويەتى: "ئەگەر گومان يەخەمان بگريّت، دەلّين ئەوھ لە ھەوالّو بەسەرھاتە دروستکراوھکانى (بەنى ئيسرائيل)ە، کە لە رېوايەتى (ابن عمر) لە (کعب الاحبار)وھ ھاتووھ، يەکیکيشە لەو داستانە ئەفسانەبىيانەى کە ھيچ پشتيان پى نايەسترت (۳)".

(۱) تہفسیری (ابن کثیر) بہرگی (۱) لایہرہ ۱۴۱.

(۲) (البداية والنهاية) ی ابن کثیر، بهرگی (۱) لایه ره (۳۷).

(۳) همان سه‌رچاوه، بهرگی (۱) لایه‌ره (۳۸).

بهلام پیشه‌ه‌وای لیكۆلكار (احمد محمد شاکر) ده‌رباره‌ی ئه‌و ئه‌فسانه ئیسرائیلییان له سێ جیگه‌دا لیان دواوه..

جیگه‌ی یه‌كه‌م: له لی‌دانیدا له‌و ری‌وایه‌ته‌ زۆرانه‌ی که ئیمامی (طبری) هیناویه‌تی، وه‌ك گوتویه‌تی: "ئهم هه‌والۆ به‌سه‌رهاتانه ده‌رباره‌ی چیرۆکی (هارووت و مارووت) که گوایه ئافره‌تیک بووه‌و دوا‌یی کراوه به‌هه‌ساره‌یه‌ك، ئه‌مانه‌ ئه‌و چه‌ند هه‌والۆ به‌سه‌رهاتانه‌ن که زانسته‌ندان (ئه‌هلی عیلم) به‌ ئامراز(عه‌له‌)ی فهرمووده‌یانه‌وه به‌ستوه‌ه^(١)". پاشان ئه‌و وته‌یه‌ی پیشووی (ابن کثیر) له هه‌ردوو کتیی (ته‌فسیره‌که‌ی) و (تاریخ)ه‌که‌یه‌وه هیناوه‌ته‌وه که پیشتر ئیمه‌ش دیاریمان کرد.

جیگه‌ی دووه‌م: له‌وه‌دایه‌ که ته‌فسیره‌که‌ی (ابن کثیر)ی کورت کردۆته‌وه‌و ناوی ناوه (عمدة التفسیر عن الحافظ^(٢) ابن کثیر) و تییدا له (اسناد)ی ئه‌و ری‌وایه‌تانه‌ی که (ابن کثیر) له‌سه‌ر چیرۆکه‌که‌ی هیناونه‌ته‌وه، کۆلی‌وه‌ته‌وه، بۆ نمونه له (اسناد)ی ری‌وایه‌تیک‌ی دیاریکراوی (ابن کثیر) که له (بان ابی حاتم)ه‌وه‌ی هیناوه، کۆلی‌وه‌ته‌وه‌و، گوتویه‌تی: "ئهو (اسناد)ه‌ی که (ابن کثیر) هیناوتیی‌ه‌وه‌و که ئیمه (لامان بردووه) راست (صحیح)ه، ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن (ابن عباس)ه‌وه هه‌لۆسته‌ی له‌سه‌ر کراوه‌و، ئیمه‌ش له‌ ئاستیدا ده‌وه‌ستین و هیچی له‌سه‌ر نالین. به‌لام (ابن کثیر) درێژه‌ی به‌ نه‌قل‌کردنی (خه‌به‌ره‌کان)^(٣)ی ئهم جو‌ره مانایه داوه، ره‌حه‌تی خوا له‌ویش و له‌ ئیمه‌ش بێت و خوا له‌ویش و له‌ ئیمه‌ش خو‌ش بێت^(٤)".

(١) تفسیر الطبری بتحقیق شاکر، به‌رگی (٢) لاپه‌ره (٤٣٤) - په‌راویز

(٢) حافظ: ئه‌و که‌سه‌یه که شاره‌زایی له سێ سه‌د هه‌زار فهرمووده‌دا هه‌بێت به‌ ناسینی که‌سه‌کانیان و که‌سیتی و حا‌لی راویه‌کان (گی‌ره‌وه‌کان) به (جهرح و ته‌ع‌دیل)ه‌وه.. (وه‌رگێ‌)

(٣) خه‌به‌ره‌کان (اخبار)ی مانا: له‌ زانستی فهرمووده‌دا خه‌به‌ر به‌وه ده‌لین، که له‌ تابیی‌ه‌وه‌ وه‌رگیا بێت، به‌ هاومانای سونه‌تیشی ده‌لین.

(٤) عمدة التفسیر (١: ١٩٢) - حاشیه.

ههروهها (احمد شاکر) دواى هینانی ئهوه دهقه پووجه ئیسرائیلییانه لهنیو (عمده التفسیر) دا گوتویهتی: "من بۆ ئهوهی ئهوه فرمودهیهش لهو کتیبه ی (عمده التفسیر) دا بسپرمهوه -وهك له پێشهکیه کهشدا به مهرجم دانابوو- بهلام دیتم که ماناکه ی ههردهم بهسهر زاری خه لکی یهوهیه و به پینوسه کانیان ئاماژه ی بۆ دهکهنو، که پێویسته پروون بکریتهوه، بۆیه ئهوه کاره م کرد که خێرو بهرژه وهندیی تێدايه، پاشان سه رجه م ئهوه رپوايه تانه ی ترم (که -ابن کثیر- درێژه ی به باسکردنیان داوه) تێدا نه هیشتوو، سه ره پای ئه وهش که درێژی له ده رختنی که م و کووری و ناته واوییه کانیشیدا نه کردوو- په حه ته ی خوا ی لی بیّت- (۱)" .

جیگه ی سێیه م: له شیکردنه وه و ساغکردنه وه ی مه سنه ده که ی (ئیمام ئه حه دی کوپی حه نبه ل) ی دایه، چونکه ئیمام ئه حه مد به سه نه دی خۆی فرموده یه که ی (مرفوع) ی له (ابن عمر) وه-خوا لییان رازی بیّت- هیناوه، هه ر ئه م فرموده یه شه که وای له هه ندیکیان کردوو گومانی (صحیح) یان له سه ری هه بیّت. بۆیه ش (احمد شاکر) به درێژی له باره ی فرموده که وه (که فرموده ی ژماره ۶۱۷۸ ه) له پرووی سه نه ده وه، بدویت. له م پرووه شه وه ناوبراو تانه کان (مطاعن) ی زانیانی له سه ر که سانی سه نه ده که وه له سه ر چه ند مه سنه دیکی تری هاوشیوه شیانی دیاری کردوو، ههروهها له پرووی مانا و نامۆیی و نادیاریی فرموده که شه وه لیی کۆلیوه ته وه. پاشان وته ی زانا لی کۆلیاره کانی ده رباره ی باری لاوازی و نادیاریی فرموده که وه، ده رباره ی بوونی به یه کیك له ده قه دروستکراوه ئیسرائیلیه کان، هیناوه ته وه بۆ نمونه ش وته ی زانیانی وهك (ابن کثیر) و (محمد رشید رضا) و که سانی تری هیناوه. وته که شی ده رباره ی ئه وه فرموده یه به ره وه هیناوه که گوتویه تی: "هه موو ئه م پاستیانه ش ئه وه

(۱) هه مان سه رچاوه (۱: ۱۹۷) په راوێژ.

بیروپایه بهراستێر دادهنیت که (ابن کثیر)یش بهراستتری داناوه، ئهوهیه که بێگومان فرموده که لهو چیرۆک و بهسهرهاته دروستکراوانه (کعب الاحبار)ی ئیسرائیلییه، به پلهی (مرفوع)یش نابریتهوه بۆ سهڕ زاری پیغه مبهڕ ﷺ.

ههڕکه سیکیش بۆی بهریتهوه ئهوا ههلهی کردووه، کهوتۆته نیو وههمو ناراستیییهوه، ههموو ئهوانهش، که له چیرۆک و بهسهرهاتهکانی (کعب الاحبار)هوه گیراویانهتهوه زاناترو برواییکراوترن لهوانهی به پلهی (مرفوع) گیراویانهتهوه داویانهته پال پیغه مبهڕ ﷺ ئه مهش لیکدانهوهیهکی وردو تهواوه له ئیمامیکی زۆر زانای بهریزو خاوهن قه درهوه^(۱).

بهلام مامۆستای پیشهوا (سید قطب) دهبارهی چیرۆکی (هارووت و مارووت) گوتویهتی: "داخۆ ههردوو فریشته-هارووت و مارووت- کێ بن؟ ئهیه کهی له بابل دا بوون؟ چونکه چیرۆکه کهیان له لای جووله کهکان زانرابوو، ئه مهش به بهلگهی ئهوهی، که ئه ئاماژه پیکردنهیان به درۆنه خستۆتهوه و به رهههستی شیانی نه کردووه. له قورئانی پیرۆزیش دا چه نندین ئاماژهی پوخت کراوه بۆ هه ندیک لهو رووداوانه، که گهلانی پێ دۆینراویان دوا ی چه ند سه رجه میکیش زانیویانه، ئیدی هیچ هۆکاریکی تر بۆ شیکردنهوهی زیاتر له ئارادا نیه، چونکه ئه و شیکردنه وهیه به مه بهست نه گیراوه. منیش هه ز ناکه م، ئیمه ی موسلمانیش له ژیر سایه ی قورئان به دوا ی ئه و ئه فسانه زۆرانه دا، که ده باره ی چیرۆکی هه ردوو فریشته که هاتوون ویل بین، له بهر ئه وه ی تاکه ریوایه تیکی ساغکه ره وه یه کلا که ره وه، که جیی متمانه بییت، له ئارادا نیه^(۲)".

(۱) مسند احمد بتحقیق احمد شاکر / ۹: ۳۲، حاشیه، وتهکش به تهواوه تی له په راویزی لاپه ره (۲۹- ۳۳) دایه.

(۲) (في ظلال القرآن)ی سید قطب / ۱: ۹۷.

كهواته به سه رها ته كه يان چۆنه؟

له فهرمووده راسته كاندا هيچ زانيارى يه كه له باره ي (هارووت و مارووت) و،
هيچ وتهيه كيش له سهر كارى ئەوان له بابل، به دى ناكهين.

خۆ ئەگەر بمانه ویت به سه رها ته كه يان بزاني، ئەوا ده بێته له ئاست باسو
زانيارى قورئاندا، كه (هينده ي ده رباره ي هاتووه) هه لۆسته بكهين و، ته نها
ئه وه ي لى وه رگرين كه پوونى كردۆته وه بۆمان. قورئانى پيرۆز ئاماژه بۆ ئەوه
ده كات كه خوا دوو فريشته ي له فريشته كانى خۆى هه لبژاردووه كه يه كيكيان ناوى
(هارووت) و ئەوى تريشيان ناوى (مارووت) بووه له شارى بابل دا ييه زاندوون (كه
شارى كى به ناوبانگه له عيراق دا) و پايتەختى شارسانيه تى كۆنى بابلى بووه و، له
پادشاكانيشيان (حامورابى) و (نهبوخزنه سر) هه بوون. به لام نازانين بۆچى ئەم دوو
فريشته يه له ئاسمانه وه بۆ شارى بابل نيرراونه ته خواره وه و، له چ كاتيكيشدا
نيرراون؟!

وادياريشه ئهركى ئەوان له بابل دا په يوه ندييه كى به مه سه له ي سىحربازيه وه
بووييت، وهك زانراويشه له و كاته دا ديارده ي سىحربازى له بابل دا باوبووه و،
له وانه شه له سهر ده ستى جووله كه كان بلاوبووبيته وه، ئەو جووله كانه ي، كه پادشاي
بابل (نهبوخزنه سر) دواى ئەوه ي مه مله كه ته كه يانى له فه له ستين دا ويران كردوه،
به كۆيله ي گرتوون و بردوونى بۆ بابل. ههروه ها وهك زانراويشه مه سه له ي
(سىحربازى) په يوه ندييه كى راسته وخۆى به جووله كه كانه وه هه يه و، ئەوان له
هه موو گه له نه ته وه يه كى دى، زياتر سه رقالي كارى سىحرو ئه فسانه و جادووگه رى
بوون و تياندا بلاوبۆته وه.

دياره ئەو جووله كانه ش، يان كه سان و گه لانى تريش، خه لكيان به سىحر
ترساندووه و باز نه يه كى ترسناكى گه وره يان به ده ورى سىحر داكيشاوه و ئەو وه هم و

خه یالێ پووجه لهشیان خستۆته دلێانهوه که گوایه مڕۆفی سیهرباز توانای زیاندان و قازانج گه یاندنی ههیه و، خاوهنی هه موو شتی که و، ئیدی به م شیوهیه خه لکیان بۆ خۆیان رام و ملکه چ کردووه و، ترستاندوو یانز و گیل و بی ناگیان کردوون. هه ربۆیه ش ئهرکی (ههرووت و مارووت) له بابل دا تایبهت بووه به دیاردهی سیهرو سیهربازانهوه و، بۆ نه هیشتن و لابر دنی ئه و ترسو و بیمه ی نیو دل و دهروونی خه لکیش بووه که به هۆی ئه وانه وه دروست بووه، ئنجا ئه وان هه ردوویان خه لکیان له بابل دا فیتری زانینی سیه ر کردوه و حه قیقه ت و بنج و بناوانی کاری سیه ربازیان بۆ ده ر خستوون و، ئه و ر یسا و بنه مایانه شیان پیشان داو ن که کرداری سیه ربازیان له سه ر به نده و، به م ره نگه ش ئه و باز نه ئه فسو ناوییه گه وره یه شیان له چوارده و ره ی لابر دووه که له لای خه لکی به کاریکی گرنگ و بی وینه یان دا ده نا. جا کاتی که ئه م دوو فریشته یه خه لکیان فیتری ئه و دیارده یه کردووه به و مه به سه ت بووه که وای بگومان ده کړیت هه موو که سی که فیتری ببیست و کاریکی هینده گران و گرنگ نی یه و، شتیکی هیمادار و ته لی سماوی ئه و تر نه یه، که جگه له چه ند که سیکی که م ه یچ که سیکی دی توانای زانینی نه بیست، به لکو وه ک هه ر زانستی که له زانسته کان ده شیست به خویندن و فیروون به ده ست بیتریت، ئیدی مڕۆفی سیه ربازیش ناتوانیست ه یچ زیانی که یان قازانجی که به که سی که بگه یه نیست ته نها به خواستی خوا نه بیست.

به لام بۆیه خه لکیان فیتری سیه ر ده کرد تا کو باری راستی و بنج و بناوانی ئه و خه لکه ده رخن و وریاشیان بکه نه وه لی. نه ک بۆ ئه وه فیتری بن که کاری هه میشه یی پی بکه ن و بیکه نه پی شه. له به ر ئه مه (ئه و دوو فریشته یه) هه ر که سیکیان فیتری سیه ر بکر دایه خیرا پیشیان ده گوت ((إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ))، واته ئیمه هۆی تا قی کرد نه وه و هه لسه نگان دنتانین، له به ر ئه وه م به م فیروونه بی باوه رو گو مړا مه به .. به مانای کار به سیه ر مه که و، سیه ربازییش مه که به پی شه.

ئیدی ئهرکی ههر دوو فریشته که (هارووت و مارووت) له بابل دا تهواو بووه و، بهره ئاسمان (وهك دوو فریشتهی بهرپێژ) سهرکهوتوون و وهك چۆن (پیشتر ئاوا وهك دوو فریشتهی بهرپێژ) دابهزیبوون و له ئاسمانهوه هاتبوونه خوارهوه. بهلام خهلكی بابل پهیرهویی ئامۆژگاریی ههر دوو فریشته بهرپێژه کهیان نه کردووه، بهلکو ههلی فیڕبوونی سیحره کهیان بۆ خراپه و بهدکاری قوشتۆتهوه و، وایان لێ هاتووه سیحرو له گهڵ کهسانی تر دا به کاری بن و سیحرو جادوو یان لێ بکه و، ناکۆکی و په رته وازه یی له نیوان ژن و میژدا دروست بکه و.

خواش له سه ر ئه و ره فتاره گو مرایی به سه رزه نشتی کردوون، وهك فه رموویه تی:

﴿...وَيَعْلَمُونَ مَا يُضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَكَّرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

﴿البقرة ١٠٣﴾ واته: ئه وان- خه لکی بابل- ته نها فیڕی لایه نه خراپ و ناله باره کانی سیحربازی بوون که زیانیان پێ ده گه یه نیت نهك قازانج.. بێگومان زانیبووشیان که ههر که سیك ئه و که ره سه هه رزانه ی کرپییت، ئه و له رۆژی دوا ییدا هه یج پادا شتیکی نابیت، بهلکو ته نانه ت ئه و که ره سه یه ی، که ئه وان خۆیان پێی فروشتووه و که وتوونه ته نیو داو و پیلانه که یه وه، شتیکی هه یجگار خراپه، نه گه ر پێیان بزانیایه له راستیی مه سه له که تی بگه یشتنایه.

جووله که کان واز له ههق دینن بۆ ناههق

چیرۆکی (هارووت و مارووت) له چوارچۆهی باسیکدا ده‌رباره‌ی جووله‌که‌کان هاتوه، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی په‌فتارو هه‌لس‌و‌که‌وت و پیلانه‌کانیان له‌دژی ئیسلام موسلمانان.

جا با سه‌رنج له‌و ئایه‌تانه‌ بده‌ین که ده‌رباره‌ی ئه‌و جووله‌کانه‌ هاتوون، که خوا تییاندا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٠١) وَأَتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلِیمَنَ... ﴿١٠٢﴾ البقرة ﴿١٠٢﴾، واته: جووله‌که‌کان کاتیك پیغه‌مبه‌ریکیان له‌لایه‌ن خواوه‌ بۆ هات (که دواپیغه‌مبه‌ر محمد ﷺ بوو) و که هه‌رچه‌نده‌ پشتگیری له‌ راستیی ته‌ورات ده‌کردو به‌راستی دادنه‌او برۆای پێ‌هه‌بوو، که‌چی کۆمه‌لێك له‌ جووله‌که‌کانی (ئه‌هلی کیتاب) کتیبه‌که‌ی خویان پشتگوێ خستو په‌یره‌وییان نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی گوايه‌ هه‌رگیز له‌و کتیبه‌دا (که ته‌وراته‌) هه‌والی هاتنه‌ ئه‌م دواپیغه‌مبه‌ره‌یان نه‌بیستیی، به‌لکو وازیان له‌ (ته‌ورات) هێناو، دۆای ئه‌و قسه‌و‌باسانه‌ که‌وتن که شه‌یتانه‌کان له‌سه‌ر حوکمو ده‌سه‌لاتی سوله‌یمان ده‌یاخوێنده‌وه‌.

بیگومان جووله‌که‌کان گوم‌رانو، رێبازی پاست به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌و باوه‌ر به‌و که‌سه‌ش ناکه‌ن که رێبازه‌ راسته‌که‌یان بۆ دینیته‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌نها کفرو بی‌باوه‌ری و به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ هه‌لوێستی دیار و په‌گ دا‌کو‌تاویان، تاکه‌ بریاری حازر به‌ده‌ستیشیانه‌، هه‌ربۆیه‌ش هه‌رکاتیك رێبازی هه‌قیان پێ‌گه‌یشتیته‌ باوه‌ریان پێ‌نه‌هێناوه‌و، هه‌ر پیغه‌مبه‌ری‌کیش رێبازی راستی بۆ هێنا‌بن به‌درۆیان خستۆته‌وه‌.. ئه‌مه‌ش مانای ئاماژه‌بو‌کراوی وشه‌ی (لما)یه‌ که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر

هه‌لۆیستی پێشتر و حوكمی ئاماده‌و حازریان ده‌كات. پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌راست دانهری ئه‌و په‌يامه‌ی خوايه كه پێشتر به‌ جووله‌كه‌كان گه‌یه‌نراوه، قورئانی پیرۆزیش هه‌ر به‌راست دانهری ئه‌و په‌يامه‌ی نیۆ ته‌وراته، چونكه بێگومان قورئانی‌ش و ته‌وراتیش دوو کتیبی فەرماشته‌کانی خوان.

جووله‌كه‌كان دڵنیاش بوون له‌وه‌ی كه بێگومان محمد ﷺ ئه‌و پێغه‌مبه‌ره به‌لێن پێ‌دراوه‌ی خوايه، به‌لام چییان كرد؟ ئایا باوه‌ریان پێ‌هێنا و دواي رێبازه‌كه‌ی كه‌وتن؟

نه‌خێر، به‌لكو كتیبه‌كه‌ی خۆیان هه‌لدایه ئه‌و دیو پشتیانه‌وه وه‌ك ئه‌وه‌ی هه‌ر نه‌شیانزانیبێت واته پش‌تگویی‌ان خست و توورپیان دا، وه‌ك ئه‌وه‌ی له پش‌ت خۆیان‌ه‌وه فری‌یان دا‌بێت. باسی فری‌دانی کتیبی خواش لهم فەرماشته‌ی خوادا له قورئاندا هاتوه كه فەرموویه‌تی: ﴿...بَدَّ قَرِيبٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهُورِهِمْ...﴾ (البقرة: ١٠١)، جا ئه‌و كتیبه‌ی كه فری‌یان داو کاریان پێ‌نه‌کردو، قورئان نه‌بووه، به‌لكو ته‌ورات بوو كه جووله‌كه‌كان ئیدی‌عای باوه‌ر پێ‌هێناییان له‌سه‌ری ده‌کرد. له‌كاتێكیشدا توورپیاندا كه بێ‌باوه‌ر بوون و باوه‌ریان به‌و مژده‌یه‌ی نیۆ ته‌ورات نه‌هێنا كه ده‌رباره‌ی هاتنی محمد ﷺ وه‌ك پێغه‌مبه‌ریك باس ده‌کرد. په‌کیان خست و کاریان پێ‌نه‌کرد. دیاره په‌كه‌خستن و كارنه‌کردنیش به‌ هه‌رده‌قیك له‌و ده‌قانه‌ی، مانای كافربوون و باوه‌ر نه‌هێنانه پێ‌ی، باوه‌ر نه‌هێنان به‌و چه‌ند ده‌قه‌ش، باوه‌ر نه‌هێنانه به‌ هه‌موو ده‌قه‌کانی تری (ته‌ورات).. ئه‌مه‌ش هه‌مووی به‌ فری‌دان و واز لی‌ هێنان و پش‌تگویی‌خستن و تورپان داده‌نریت.

به‌م ر‌ه‌فتاره جووله‌كانه‌و د‌ل‌ر‌ه‌قانه‌یه‌ش ده‌بینین، كه ئه‌وان وازیان له‌ هه‌ق هێناوه و باوه‌ریان پێ‌نه‌هێناوه و خاوه‌نه‌كه‌شیان به‌ درۆ خستۆته‌وه. ئه‌ی له‌دوا‌یی‌دا چی‌تریان کردوه؟ داخو جووله‌كه‌كان دواي فری‌دانی کتیبی خوا و باوه‌ر نه‌هێنان به‌ هه‌ق، چییان کردوه؟ بێگومان هه‌ر دواي ناهه‌ق و ر‌ی‌ج‌كه‌ی پو‌و‌چ و گه‌نده‌ل كه‌وتوون

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ...﴾ (البقرة ١٠٢) پەڕه‌ویی ئه‌و قسه‌وباس و قسه‌لۆکانه‌یان ده‌کرد که شه‌یتانه‌کان له‌باره‌ی مو‌لک و ده‌سه‌لاتی سوله‌یمانه‌وه‌ بلاویان ده‌کرده‌وه‌.

به‌راستیش بازرگانی یه‌کی دۆراو و مامه‌له‌یه‌کی بێ‌سوود بووه‌ که ئه‌و جووله‌کانه‌ ئه‌نجامیان داوه‌، ئه‌وه‌بوو وازیان له‌ هه‌ق هه‌یناو، دوا‌ی ناهه‌ق که‌وتن و، باوه‌ریان به‌ پی‌غه‌مبه‌ر نه‌هه‌یناو، باوه‌ریان به‌ پی‌غه‌مبه‌ر نه‌هه‌یناو، باوه‌ریان به‌ شه‌یتانه‌کان هه‌یناو، پروایان به‌ هه‌وال و قسه‌وباس و درۆ و ده‌له‌سه‌کانیان کرد. ئه‌مه‌ش دوورئ‌یه‌و، سێ‌یه‌میان نیه‌.. یان پ‌ێ‌ی هه‌ق یان پ‌ێ‌ی ناهه‌ق، هه‌رکه‌سی‌کیش له‌پ‌ێ‌ی هه‌ق دانه‌بیت، بێ‌گومان هه‌ر له‌ پ‌ێ‌ی ناهه‌ق داده‌بیت، هه‌رکه‌سی‌کیش پ‌ێ‌ی راست فه‌رامۆش بکات ئه‌وه‌ به‌بێ‌ گومان دوا‌ی گومرایی ده‌که‌ویت. ﴿...فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ...﴾ (یونس ٣٢)

ئه‌مه‌ش راستیه‌کی بنه‌ر (قاطع)ی قورئانه‌و، تاکه‌ به‌لگه‌ی راست و واقیعی و کرده‌یی و زیندووشی: (کایه‌ی مرو‌فایه‌تییه‌).. ئای چه‌ند که‌سمان بینی که له‌ پ‌ێ‌ی هه‌ق جیا‌بونه‌وه‌ وازیان له‌ هه‌یناو، ئیدی که‌وتنه‌ سه‌ر پ‌ێ‌ی ناهه‌ق و گومرایی.

شەیتانه‌کان و، سیحربازی و، سوله‌یمان (سلاوی لی بیّت)

ئایه‌ته‌که‌ ئاماژه‌ی بۆ بوختان و درۆوده‌له‌سه‌کانی ئه‌و شەیتانه‌ کردوه، که کاری سیحربازیان ده‌دايه پال سوله‌یمان (سلاوی خوای لی بیّت): ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ﴾، ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌و شەیتانه‌ی به‌درۆ خستۆته‌وه‌و، ئه‌وه‌شی سه‌لماندوه‌و که (سوله‌یمان) له سیحربازییه‌وه‌ زۆر دوورو پاک و بێ‌خه‌وش بووه: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ اللَّيْثَ﴾.

چیرۆک نووسان و شاره‌زایانی هه‌واڵ و به‌سه‌رهاته‌کان چهند به‌سه‌رهاتیکیان ده‌رباره‌ی درۆوده‌له‌سه‌ی شەیتانه‌کان هه‌یناوه‌ته‌وه‌و چهند گریمانیکیان (افتراضات) ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندیان به (سوله‌یمان) هه‌و داناهه‌. له‌م باره‌یه‌وه (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هه‌-خوا لییان رازی بیّت- گه‌راویه‌تییه‌وه که (أصيف) نووسه‌ری لای سوله‌یمان بووه‌و ناوه‌گه‌وره‌که (الإسم الأعظم) ی خوای ده‌زانی و، هه‌موو شتیکیشی به‌ فه‌رمانی سوله‌یمان ده‌نووسی و له‌ژێر کورسییه‌که‌یدا ده‌یشاردوه‌و.

جا کاتیك سوله‌یمان مردوه‌و، شەیتانه‌کان ده‌ریان هه‌یناوه‌و له‌نیوان هه‌ردوو دێریکیاندا سیحریک و کفریکیان نووسیوه‌و، گوتووشیانه: ئه‌مه‌ بووه که سوله‌یمان کاری پێ‌کردوه‌.. ئنجا که‌سه‌ نه‌فامه‌کانی نیو کۆمه‌ل (سوله‌یمان) یان به‌ کافر داناهه‌و، جینیوان پێ‌داوه‌و، زانیانیشیان پێ‌ده‌نگ و پارابوون له‌ ئاستیدا، ئیدی به‌رده‌وام نه‌فامه‌کانیان جینیو و ته‌ی ناشیرینیان پێ‌گوتوه‌و، هه‌تا ئایه‌ته‌که‌ هاتوه‌و ئه‌و تۆمه‌ت و تاوانانه‌ی له‌سه‌ر لا‌بردوه‌و، به‌رئه‌تی سه‌لماندوه‌و.

تیشکیک له سهر گېړانه وه که ی (ابن عباس)

پېښه وا (ابن کثیر) هم رپوايه ته ی له (ابن عباس)^(۱) وه هیناوه و، نه گهر ئیمهش سهرنج له شپوه گېړانه وه و رپوايه ته بدهین، نه وا وای بؤ ده چین که به سه نه دیک بؤ لای پیغه مبهری خوا ﷺ نه پراوه ته وه، چونکه (ابن عباس) نه یخستوته پال خودی پیغه مبهري ﷺ له بهر نه مه ته نها له سنووری گېړانه وه ی (ابن عباس) خویدا- خوا لییان رازی بیټ- بنده. و ته ی (ابن عباس) یش که له باره یه وه دهری برپوه، نه وه ته نها دهر باره ی چهند رووداویکی رابردووه، نه و رووداوانهش بوونه ته به شیک له مه سه له نه زانراوه کانی رابردوو.. ناشکراشه (نه زانراوی رابردوو) ته نها له کتیبی خوا وه (واته له قورثانه وه) و، هه روه ها له فرموده ی پیغه مبهری خوا شه وه زانیاری له سهر وهرده گریټ.. دنا و ته ی هیچ مرؤفیک له باره ی نه و نه زانراوه وه په سند ناکرین ته نها له حاله تیکدا نه بیټ که به لگه ی روښنی له سهر دیاری بکات و له به لگه که شیدا پشت به کتیبی خوا، یان فرموده ی پیغه مبهری خوا ﷺ به ستیت.

جا له بهر نه وه ی و ته که ی (ابن عباس) یش- خوا لیی رازی بیټ- پشتی به وه نه به ستوه، بویه ئیمه ناچارین په سندی نه که ین، به لکو ته نها هه لویسته ی له ناست دا بکه ن.

ماموستا (احمد شاکر) له (عمده التفسیر) دا تیشکی لیکنده وه ی خستوته سهر نه و رپوايه ته ی پېښو گوتوویه تی: "نه و اسناده ی که (ابن کثیر) هیناویټی و که ئیمه لمان بردون، اسنادیکی راسته، نه مهش له و ته ی (ابن عباس) دا به پله ی (موقوف)^(۲) دانراوه، ئیمهش هه لویسته (وقفه) ی له ناست دا ده که ین و هیچ نالین.

(۱) عمده التفسیر عن الحافظ ابن کثیر ۱: ۱۹۲.

(۲) پله ی (موقوف) نه و فرموده یه یه، که له هاوه لیکه وه- له وتارو رهفتاریه وه- گېړا بیټه وه. (نوسهر)

(ابن کثیر) یش درێژهی به هینانی خه به ره کانی^(۱) ئهم مانایه داوه، خوا په حم به ویش و ئیمهش بکات و له گوناھی ئیمه و نه ویش خوش بیت^(۲).

شهیتانه کان کێ بوون؟

لهم به سه رهاته دا په یوه ندییه کی دیار له نیتوان سیحرو شهیتانه کان دا ههیه، چونکه (سیحر) ئامرازێکی شهیتانه کانه له جولاندنی ههوا و هه وه سی خه لکی و له خشته بردنیان و، جله کیشییان و کارتێکردنیان. لیره شدا وشه ی شهیتانه کان (الشیاطین) وشه یه کی گشتگیره و به سه ر دوو جوړه مه خلوق دا ده چه سپیت:

جوړی یه که م: ئه وه یه که وشه ی (شهیتان) ی به سه ردا بپاوه و له کاتی ده برپرسی وشه که دا مه به ست له خودی شهیتانه کانه. ئهم جوړه شهیتانه به که م له ی (جن) دانراون و له وانه ن که نایانبینن، به لām به خورپه و وه سه سه دینه سه رمان و، گوناوه سه ریچی و کفرو لادانمان بو ده رازینه وه.

جوړی دووه م: شهیتانه ئاده مییه کانن له که م له ی (مروّفایه تی)، واته ئه و کافرو بی باوه رانه ن که شهیتانه کانی که م له ی (جن) پشتیان پی ده به ست، دیارترین نوینه ری ئهم جوړه ش جووله که کانن، که له هه موو خه لکی سه رزه مین زیاتر سه رقالتی سیحرو جادووه ری و کفرو ئاکاری شهیتانی و فریودان بوون.

جا ئاخۆ لهم به سه رهاته شدا ئه و شهیتانه کێ بن، که نه ریتی سیحریازیان بلاو کردۆته وه و داویشیانه ته پال سوله یان؟ ئه ی داخۆ ئه و شهیتانه ش کێ بووبن که هه وائی درۆو قسه و یاسی ناراست و ئاکاری جادوو گه رییان بلاو کردۆته وه؟ بێگومان

(۱) خه به ره کان به هاومانایی سوننه ت و به و فەرمودانه ش ده گوتریت، که له (تابعین) هوه و هه رگیرایت. (نوسه ر)

(۲) عمدة التفسیر عن الحافظ ابن کثیر ۱: ۱۹۲. په راویز

جووله که کان بوون.. ئهوان ههوالی سهیرو سهمهروه و قسه و باسی جادووگه ربیان له لای سوله یان ده گیرایه وه، چونکه سوله یان پیغه مبه ریشان بوو جگه له وهی پادشاو سهرداریشیان بووه و، پاشان چونکه له هه مان کاتدا حاکی (جن و شهیتانه کانیش) بووه. ههروه ها، چونکه خودی جووله که کان سوودیان له گیرانه وهی درۆ ده له سه کان و بلاو کردنه وه یان له نیۆ خه لکیدا، وه رگرتووه تا کو ترسو بیم بڅه نه دل یانه وه و چه واشه یان بکه نو ملکه چی به رده ستی خۆیان بکه ن.

مانای ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَنَزَّلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ﴾

زانایانی تهفسیر بیروپای هه مه جوړیان له سه ر مانای وشه ی (تتلو) هه یه و، پیشه هوا (ابن جریر) یش له تهفسیره کهیدا گرنگترینی مانا نزیکه کانی دیاری کردوه، بۆ نمونه هه ندیک له زانایان له باره ی مانا که یه وه گوتوو یانه: "تتلو: واته ده دویت و ده یگێریت ته وه یان له باره یه وه ده دویت و هه وائی له سه ر ده دات، یان که خویندنه وه ی شتیک ده گه یه نیت (وه ک چۆن پیاویک قورئان بخوینیت)."

هه ندیک زانای تریش گوتوو یانه: "ما تتلو: واته نه وه ی که به دوای که وتوو نو گێراو یانه ته وه و کاری پێ کردوه."

کاتیک (ابن جریر) یش له م کارهیدا به ته مای پروون کردنه وه بووه، هه ردوو مانا که ی یه کخستوه وه، وای دانا وه که نه م وشه یه ده لاله ت له سه ر نه و دوو مانایه ده کات، نه و له مباره یه وه گوتوو یه تی: "له زمانی عه ره به کاندای گه ر بلێن (هو یتلو کذا) نه و دوو مانا هه لده گریت: یه که میان به دوا که وتن (الاتباع)، بۆ نمونه که ده گوتریت (تلوت فلاناً) واته نه گه ر له دوا یه وه رۆیشتبم و شوین پی و ناسه واریم هه لگرتیت.. دووه میان به مانای خویندنه وه و دیراسه کردن، بۆ نمونه گه ر بلێن (فلان یتلو القرآن) به مانای نه و قورئانه که ده خوینیت ته وه و لی ی ورد ده بیت ته وه و دیراسه ی ده کات). له وانه شه و واپێ ده چی ت شه ی تانه کان چۆنیه تی فی ربوونی درۆ ده له سه و جادوو گه ربیان خویند بیت و دیراسه کرد بیت و به خویندنی تیوری و کرداریش نه نجامیان دا بیت و، پاشان به کرده وه شوینی نه و رێبازه چه وته که وتن و به رپوایه ت و گێرانه وه ش لیکیان دا بیت ته وه.. ئیدی جووله که کانیش به رنامه یه کیان له و پرووه وه گرت بیت ته به رو کاریان پێ کرد بیت و گێرا بیت یانه وه و بلاویان کرد بیت ته وه^(۱)."

(۱) تفسیر الطبری / ۲: ۴۰۹

شهیتانه کانیش هه‌ه‌والی درۆ و ناراست و به‌سه‌ره‌هاتی پووجه‌لیان له ولاتی سوله‌یماندا گیراوه‌ته‌وه. جوله‌که‌کانیش دواى ئه‌و هه‌وال و قسه‌وباسه‌ ناهه‌موارانه ده‌که‌وتن که شهیتانه‌کان ده‌یانگیراوه‌وه، کاریان لی ده‌کردو بۆ که‌سانی تریشیان ده‌بردو، ئه‌و که‌سانه‌ی تریش له‌لایه‌ن خۆیانه‌وه بۆ خه‌لکی تریان ده‌گیراوه‌وه. به‌پرای ئیمامی (طبری) له‌م ئایه‌ته‌ له‌ فه‌رمایشتی ((عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ)) دا، ئامپازی (علی) -حرف جر- و مانای له‌وی (فی) ده‌گه‌یه‌نی، وه‌ک ده‌لیت: ((عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ)) واته‌: ((فِي مُلْكٍ سُلَيْمَانَ)) له‌ مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی سوله‌یماندا. عه‌ره‌به‌کان هه‌ندی‌ک جار ئامپازی (فی) له‌ جیگه‌ی (علی) دا به‌کاردینن، به‌ پێچه‌وانه‌وه (علی)شیان له‌ جیگه‌ی (فی) دا داناوه، له‌مباریه‌وه خواش له‌ قورئاندا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا ضَلَبَنَّاكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ...﴾ (٧١) طه، واته‌: "فیرعه‌ون به‌ سیه‌ربازه‌کانی خۆی گوت-کاتی‌ک باوه‌ریان به‌ مووسا هێنا‌بوو- پێی گوتن: ده‌بی‌ت له‌ قه‌دی دارخورمادا هه‌لتان واسم، به‌ مانای به‌و که‌ره‌سه‌یه‌ ئاواتان لی‌بکه‌م، یان له‌سه‌ر ئه‌و شتانه. وه‌ک ((علی جذوع النخل))، هه‌روه‌ها وه‌ک گوتوویانه ((فعلت کذا فی عهد کذا)) له‌گه‌ل ((وعلى عهد کذا)) که‌ هه‌ردووکیان (فی عهد، وعلی عهد) یه‌ک مانایان هه‌یه" (١).

جا کاتی‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ئامپازی (علی) به‌ مانای (فی) دی‌ت، ئه‌وا مانای ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌مه‌ ده‌بی‌ت: ((إِنَّ الشَّيَاطِينَ كَانَتْ تَتَحَدَّثُ بِالْكَذِبِ وَتُرْوِيهِ وَتُخْبِرُ بِهِ فِي فِتْرَةِ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ)) واته‌: شهیتانه‌کان قسه‌و باسی درۆیان ده‌گوته‌وه و له‌ماوه‌ی هوکمرانی سوله‌یمان دا ده‌یانگیراوه‌وه به‌ خه‌لکی یان ده‌گه‌یاند.

ئه‌مه‌ش له‌و ماوه‌یه‌دا، که‌ سوله‌یمان فه‌رمانه‌وا‌یی گه‌لی به‌نو ئیسرائیل بوو،

(١) هه‌مان سه‌رچاوه، به‌رگی (٢) لاپه‌ره (٤١١-٤١٢).

واتە لە ماوەی ژيانى سولەيمان -سلاوى لى بىت- ئەو کردارو ئاكارەيان دەنواند.

لەلای پېشەوا (ابن كئير)يش مانای (تتلو)، (تكذب)ەو مانای ئامرازی (على)ش بە شىئە پەوالەتى يەكەيەتىو، ئەو يەكە شەيتانەكان بەو ھۆيەو ئەو قسەو باسو ھەوالە درۆو دەلەسانەيان لە مەملەكەتى ژيەر دەسەلاتو ھوكمى سولەيمان دا بلاوکردۆتەو، بە ئامرازی (على) لە رستەكەدا گوزارشتى لى کردو، چونكە بە فەرمان (فعل)ى (تتلو) لەخۆى گرتووە.

(ابن جرير)يش لەم بارەيەو گوتوويەتى: "ليزەدا -ئامرازی (على)- بە مانای ئامرازی (في) دىت، واتە لەنيۆ ولاتى ژيەر ھوكمى سولەيمان دا ھەوالە ناراستەكانيان بلاوکردۆتەو.. لەخۆگرتنى ئەم مانايەش باشترو لەپېشتەر".

واتە: دانانى ماناكە بەم جۆرە بەباشترو بەچاكتەر دادەنریت.

سیحر کفره و سیحرباز کافره

ئه‌م ئایه‌ته به‌ره‌نگاری سیحرو سیحربازان بۆته‌وه‌و، (هارووت و مارووت)یش به‌ربه‌ره‌کانیی سیحرو سیحربازانیان کردووه‌. به‌ سه‌ره‌نجدانی ورد له ئایه‌ته‌که‌ش، ده‌بینین که (سیحر)ی به‌ کفر و بی‌باوه‌پیی داناوه‌و، مڕۆفی سیحربازیشی به‌ کافرو بی‌باوه‌پ داناوه‌. به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌نیۆ ئایه‌ته‌که‌وه به‌دییه‌ ده‌کریت، وه‌ک ئه‌م به‌لگانه‌:

١- له ئایه‌ته‌که‌دا به‌ ده‌سته‌واژه‌ی ((وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ)) کرداری سیحربازی له (سوله‌یمان) دوور خستۆته‌وه‌، به‌ مانای (سوله‌یمان سیحرباز نه‌بوو و مامه‌له‌ و هه‌لس و که‌وتیشی به‌ سیحر نه‌کرده‌و)، جا که‌ وابوو کاتیک ئایه‌ته‌که‌ (سیحر)ی له‌ که‌سیتی (سوله‌یمان) دوور خستۆته‌وه‌، ئه‌وا کفر و بی‌باوه‌پیشی لی دوور خستۆته‌وه‌ ((وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ)). ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ت له‌ هاوجووتی و پێکه‌وه‌ لکاویی نیۆان سیحرو کفر ده‌کات، که‌ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێزیان له‌نیۆاندا هه‌یه‌.

٢- سه‌لمانندی کفر و بی‌باوه‌پیی شه‌یتانه‌کان له‌و حاله‌ته‌دا، که‌ خه‌لکی فیری سیحربازی ده‌که‌ن، کافر بوونی شه‌یتانه‌کانیشی به‌م ڕسته‌یه‌ سه‌لماندووه‌ ﴿وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾. بێگومان شه‌یتانه‌کان خۆیان کافر ببوون، چونکه‌ خه‌لکیان فیری سیحربازی کردبوو، به‌ مانای له‌کاتیکدا کافر بوون، که‌ سه‌رقالی کاری سیحرو جادووگه‌ری بوون و کرده‌وه‌یان پێ‌کردو که‌سانی تریشیان پێ‌فیر کرد. پێگه‌ی ڕسته‌ی ((يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ)) هه‌ش له‌ جێگه‌ی (نصب علی الحال) دایه‌، چونکه‌ رسته‌یه‌کی (حالی)یه‌، واته‌ تایبه‌ته‌ به‌ حال و بارودۆخی ئه‌و که‌سانه‌ی، که‌ له‌ حاله‌تی (ده‌رس دادانی خه‌لکیدا به‌ سیحرو جادوو) کافر بوون.

۳- وریاکردنهوه کهی (هارووت و مارووت) بۆ خهڵکی که سهرقالی سىحرو کارپى کردنى نهبن، بهم شیوه دهبرپینه هاتوه: ﴿وَمَا يُعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ دياره، که ههلبژاردنى وشه کانیش له قورئاندا مه بهستداره و سروش و ئاماژهی وشه ههلبژیردراوه کانیش ئهو مه بهستانه ده گهیهنن.. ئهو دوو فریشتهیه گوتویانه ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ﴾ بیگومان ئیمه هوێ تاقیکردنهوه و ههلسهنگاندنتانین، جا تۆش کار به سىحر مه که و بێ باوهر مه به.. ئهوان پێیان نهگوتوون (سىحر مه که)، بهلکو پێیان گوتوون ((بێ باوهر مه بن))، ئه مهش بۆ پێکه وه لکاندن و پێک گه یاندنى نیوانى سىحرو کفره.

بیگومان ئهم دهسته واژه ههلبژیراوانه ی نیو ئایه ته کانیش، له بهلگه هه ره جوان و نایابه دهستنیشانکراوه کانی قورئانى پیرۆزن، چونکه لی ره دا قورئان، که ویستویه تی (سىحر) له ئاکارى (سوله یان) دوور خاته وه، ئه وا (کفر و بێ باوه رى) لى لادا وه و لى دوور خستۆ ته وه.

جا له کاتی کدا هه ردو و فریشته کهش کارى سىحربازیان له خه لکی قه ده غه کردو وه، ئه وا له سه ره تا دا ئاکارى کفر و بێ باوه رپێتیان لى قه ده غه کردو ون.

۴- پێغه مبه ر ﷺ سىحربازى به کفر و بێ باوه رپى دانا وه، هه رکه سیکیش بر و ا به کاهین و سىحرباز و جادوو گه ر بکات به کافرى دانا وه.

له مباره یه وه (ابن حجر) له (فتح البارى) دا گوتویه تی: "ده رباره ی سه رزه نشتکردنى کاهین و جادوو گه ران، خا وه نانى کتیبه کانی (سوننه ت) فه رمووده یه کى لای (ابوهریره) یان هینا وه ته وه که زانای فه رمووده ناس (الحاکم) یش به (صحیح) ی دانا وه، پێغه مبه ر ﷺ له فه رمووده که دا، که (ابوهریره) به (مرفوع) هیناویه تی، فه رمویه تی: ((من أتى کاهناً أو عرافاً فصدقه بما يقول، فقد كفر بما أنزل على محمد))، واته: هه رکه سیک به جیته لای که سانیک که خو یان به

چاکهرهوهو گهردوونناس و زانای ههمو دهرديک دهزانن (واته که جادووگهر چهواشهکارن) و ههرکهسيک بۆ لای ئەم جۆره کهلهکبازانه بچیت ئەوا بينگومان باوهري بهو پهيامه‌ی خوا نی یه که بۆ (محمد)ی پيغه‌مبه‌ری خو‌ی ﷺ ناردۆته خوارهوه.

ههر له‌مباريه‌وه به‌لگه‌ی راست و هاوشیوه‌ی له (جابر) و (عمران کورپی حصین) که (البرزار) به دوو سه‌نه‌دی چاکه‌وه هیناونی، گیراونه‌ته‌وه، (ابو یعلی)یش له فهرمووده‌یه‌کی لای (ابن مسعود)وه به سه‌نه‌دیکی چاک هیناویتی و به‌لام به راشکاوی دانی به پله‌ی (مرفوع)یتی دانه‌ناوه، چونکه فهرمووده‌ی له‌م جۆره و پله‌و ناستی گیراونه‌کانیشی ته‌نها به بیروپا نادركيئريت^(١).

ئایا ئامرازی (ما) له ئایه‌ته‌که‌دا (نافیه)، یان (موصولة)؟

زانایانی ته‌فسیر هه‌لویستهی زۆریان له ئاست ئەم رسته‌یه‌ی نیو ئایه‌ته‌دا کردوه، که خوا تیییدا فهرموویه‌تی: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوُتَ﴾.. له‌م پرووه‌وه زانایان کۆک بوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی که پیتی (واو) له رسته‌ی ((وَمَا أُنْزِلَ...))دا ئامرازیکی په‌یوه‌ندی (عاطفه‌)یه و ئەم رسته‌یه‌ی به رسته‌ی پیش خۆیه‌وه به‌ستۆته‌وه، به‌لام زانایان له‌سه‌ر ئەو رسته‌یه‌ی، که له دوايه‌وه هاتوه‌و پیوه‌ی به‌ستراوه‌ته‌وه کۆک نین و بیروپای لیك جودایان له‌سه‌ر ماناکه‌ی هیه‌ه، بنچینه‌ی ناکۆکی و ناتهبایی بیروپاکانیان له‌سه‌ر رسته‌ی گری‌دراو (المعطوف علیه‌)و له‌سه‌ر ئامرازی (ما)ی به‌رده‌م رسته‌که‌یه‌، که ناخۆ ئامرازیکی نه‌هیلان (نه‌فی)یه یاخو هاوه‌لناویکی گه‌یه‌نهر (اسم موصول)ه، که به مانای (الذي/ که‌وا) دیت؟! بۆ

(١) فتح الباری- ابن حجر / ٧: ٢١٧.

زانینی ئەم وەلامە هەلۆیستە لەگەڵ پیشەوا (ابن جریر) له بیروپرای ساغکراوهیی و به‌پاست دانهریداو، لەگەڵ پیشەوا (ابن کثیر) یش له به‌دواداچوون و لیكدانه‌وهیدا ده‌که‌ین و ان شاء الله و ته‌ی گونجاویان یه‌کلا ده‌که‌ین و به‌پاستری داده‌نیین.

وته‌ی یه‌که‌م: ئامرازی (ما) واته‌ نکوولێ و نه‌فیکردنی، چونکه‌ پیتی (نه‌فی) یه‌و به‌ مانای (لَمْ) دێت. ئەم و ته‌یه‌ش دراوه‌ ته‌ پال (تیمام ابن عباس).

(طبری) ئەم و ته‌یه‌ی ڕوون کردۆته‌وه‌و گوتویه‌تی: "لیكدانه‌وه‌ی ئایه‌ ته‌ که‌ به‌م مانا و ته‌فسیره‌ که‌ گوتراوه‌، واته‌ (خه‌لکی دوا‌ی ئەو ئەفسانه‌ و هه‌وا‌ئه‌ ناراستانه‌ که‌ وتبوون، که‌ شه‌یتانه‌ کان له‌ ولاتی ژێر ده‌سه‌لاتی شا سوله‌یماندا ده‌یانگێژاپیه‌وه‌و بلاویان کرده‌وه‌، خۆ (سوله‌یمان) یش بی‌باوه‌ نه‌بووبوو و (خواش ڕێبازی سیحری بۆ هه‌ردوو فریشته‌ که‌ دانه‌ نابوو، به‌لکو شه‌یتانه‌ کان خۆیان کافر ببوون) و (له‌ بابلیشدا هارووت و مارووت خه‌لکیان فی‌ری ناسین و زانینی سیحر ده‌کرد (واته‌ به‌ مه‌به‌ستی وریاکردنه‌وه‌یان) له‌م حا‌له‌ ته‌ شدا پرسته‌ی (ببابل هاروت و ماروت) له‌و پرسته‌ دوا‌خراوانه‌ ده‌بی‌ت که‌ واتای پرسته‌ی پیشخراو ده‌گه‌یه‌نی‌ت"^(١).

به‌پێ‌ی ئەم و ته‌یه‌ ده‌شی‌ت مه‌به‌ست له‌ هه‌ردوو فریشته‌ که‌ (جبریل و میکائیل) بی‌ت و، (هارووت و مارووت) یش دوو ناوی پیاو له‌ شه‌یتانه‌ کان بی‌ت و خه‌لکیان له‌ ئاری بابل دا فی‌ری سیحرو ئەفسانه‌ کاری کرد بی‌ت"^(٢).

به‌ گۆی‌ره‌ی ئەم و ته‌یه‌ی دوا‌یش ده‌بی‌ت پرسته‌ که‌ (یعلمون الناس السحر) گه‌یه‌ نه‌راوی سه‌ر پرسته‌ی (ما کفر سلیمان) بی‌ت. واته‌ بی‌گومان قورئانی پیرۆز کفر و بی‌باوه‌ ڕپی له‌ (سوله‌یمان) به‌ دوور گرتوه‌و ناردنه‌ خواره‌وه‌ی ڕێبازی سیحربازیشی بۆ سه‌ر هه‌ردوو فریشته‌ که‌ هه‌ر به‌ دووری گرتوه‌و نکوولیی له‌ هه‌ردوو حا‌له‌ ته‌ که‌ کردوه‌. به‌لام شه‌یتانه‌ کان درۆیان کردوه‌و سیحرو کفریان داوه‌ ته‌ پال (سلیمان).

(١) تفسر الطبری / ٢: ٤١٩

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه‌ / ٢: ٤٢٠

ههروهها لهو قسهیهشیاندا، که گوايه (سیحرو جادووگههیی بۆ ههردوو فریشتهکه له بابل دا هاتۆته خوارهوه) ههه درۆیان کردوه.

ووتهی دووهه: ئامرازی (ما) هاوهئاویک(اسم موصول)ه به مانای (الذي/ کهوا): ئهم وتهیهش (طبری) داویتییه پالّ وتهکانی (عبدالله کوری مسعود) و (قتاده) و (الزهري) و (السدي) و ئهوانی تر.

(طبری) له روونکردنهوهی ئهم وتهیهدا گوتویهتی: "مانای ئایهتهکه بهپێی ئهم وتهیه، ئهمهیه: واته جوولهکهکان دواي ئهو ئهفسانهو قسهوباسه چهواشهکاریانهی شهیتانهکان کهوتن، که له ولّاتی ژیر حکومرانیی (سولهیمان) دهیانگێڕایهوه، ههروهها جوولهکهکان دواي ئهو سیحربازییهش (بهکردهوه) کهوتن، که (هارووت و مارووت) له بابل داو له پرووی تیۆری (نظري)یهوه پێیان ناساندبوون و فیریان کردبوون تاکو لێی بسلهمنهوه"^(۱). بهلام ئهوان ئهوهشیان کرده بیانوی کرداره پووجهلهکانیان.

(طبری) ئهم رستهیهی دوايي به راستر داناوه. بهلام (ابن کثیر) وتهی بهدواداچوونی خۆی لهسهه ئهو وتهیهی (طبری)-مامۆستای خۆی- دهبرپیهوه، (وته بهراستر دانراوهکه)ی (طبری)ی رته کردۆتهوهو پاساوی لیکراویشی بهوه هیئانهتهوه که گوتویهتی: "پاشان (ابن جریر) سهههتا ئهم وتهیهی رته کردۆتهوه، کهوا (ما) به مانای (الذي)یهو، وتهو بیروپرای درێژیی لهسههه پێشان داوهو، وای له قهلام داوه، که هارووت و مارووت دوو فریشته بوونو، خوا ناردوونیهته خوارهوه بۆ سهه زهوی و رێی پێداون، که خهڵکی فیتری سیحربازی بکهن -وهك تاقی کردنهوهو ههلسهنگاندنیك بۆ بهندهکانی خوا- دواي ئهوهی، که بۆ ئهو عهبدانهشی روون کردۆتهوه، که ئهو کاری سیحربازییه لهو کاره نالهبارانهیه که

(۱) تفسیر الطبری / ۲: ۴۲۱

لەسەر زارى پىغەمبەران پىلى لى گىراو و قەدەغەيان كىردوون. ھەروەھا (ابن جرير) وایشى داناو، كە (ھارووت و مارووت) لەو دا گوپرايەلى خوا بوون و بەو ھەرمانەيەو پابەند بوون. ئەم و تەو بىرورايەش، كە ناوبرا و گرتويەتيەبەر، زۆر نامۆ و سەيرو سەمەرەيە" (۱).

بەلام ئىمام (احمد شاکر) تىيىنى لەسەر لىكدانەو كەي (ابن كئير) دەرپىو و گوتويەتى: "من نكوولئى لە و تەي (ابو جعفر) ناكەم، وەك چۆن (ابن كئير) نكوولئى لى كىردو، خۆ ئەگەر تۆ دادپەرور بىت و دواي و تەي (ابو جعفر) بکەويت، ئەو بەلگەيەكى روون و ئاشکرا و رۆشنى لەسەر راستىي ئەو بىرورايە تىدا بەدى دەكەيت، كە پىي گەيشتو، ھەروەھا وردىيىنى و بىگەردىي لە تاووتوئى كىردنى ماناكانو، پىكخستنى يىژەكان (الفاظ) دا بەدى دەكەيت، كە لەوانەيە لە تەفسىرىكى تىي جگە لەم تەفسىرە پىزدارو گران قەدەردا بەدىيان نەكەيت" (۲).

چۆن فرىشتەكان خەلگيان فيرى سىحر كىردو؟!

ئىمام (طبري) پرسىارى دەربارەي ئەركى ھەردو فرىشتەكە لە بابلدا كىردو، كە ئاخۆ دەشەت خوا ئەركى سىحر و ئەفسانەكارىي بۆ ناردبە خوارەو؟ ئەي ئاخۆ چۆن بۆيان شىاو بوو، كە خەلگى فيرى سىحر بکەن؟ لە وەلامدا ئىمام (طبري) گوتويەتى: "بىگومان خواي بەرزو بالادەست، ھەموو جۆرە چاکو و خراپەيەكى خولقاندو، ھەموويشى بۆ بەندەكانى روون كىردۆتەو، سىروشتى بە پىغەمبەرانى داو، ھەرمانى پىداون، كە خەلگى فيرى ئەو پەيامە بە سىروش نىرراو بکەن، ھەلەلەكانيان پى بناسىن، ھەرپامەكانىشان نىشان دەن، لىيان

(۱) عمدة التفسير / ۱: ۱۹۴

(۲) تفسير الطبري ۲: ۴۲۲- حاشية-

ئاگادارکهنهوه، وهکو (زیناکردن) و (دزی) و ههموو ئهو گوناھو سهپێچییانهی که پێیان ناساندوون و پێگهی نهجمادانی ئهو تاوانانهشیان لێگرتوون، (چونکه سیهرو ئهفسانهکاری) یهکێکه لهو سهپێچییانهی که ههوالیی لهسهریان پێداون و پێی کارکردنیشان لێگرتوون.

زانیی سیهرو ناسینی ئهفسانهکاریش به گوناھێک دانانرێت، وهک چۆن گوناھێک له زانیی گرتنهوهی (مهی) و داتاشینی پهیکهرو دروستکردنی ئامییری موسیقاو کههرسهی یاریدا نیه، بهلکو گوناھ له جێبهجێکردنی عهمهلیانهی ئهو زانستهدا ههیه که تێیدا زیان به کهسانێک دهگهیهنرێت که نابێت زیانیان لهسهری پێ بگات. کهوابوو هیچ گوناھێک لهو زانستی ئهفسانهیهدا نیه، که خوا بۆ ههردوو فریشتهکهی ناردووه و لهوهشدا گوناھ نیه، که ههردوو فریشتهکه خهڵکیان فێری سیهربازی کردوه، چونکه فێرکردنی ههرکهسیکیان، که فێریان کردبێت به فهرمانی خوا بووه و دواي ئهوهش بووه، که کهسه فێرکراوهکیان ئاگادار کردوه لهوهی ئهمه تا قی کردنهوهیه بۆت، پاشان وریایان کردۆتهوه لهوهی نابێت کاری سیهربازی بکات، نابێت به کردوه ئهجمامی بدات، ئهگینا بێباوه دهچیت. بهلکو گوناھه که لهسهر ئهو کهسهیه، که کاتێک سیهر لهو دوو فریشتهیهوه فێر دهبێت و کاری پێدهکات، چونکه کاتێک خواش باسی فێربوونی کردوه، له ههمان کاتدا پێی له کارپێکردنیشی گرتووه، جا که خوا خۆی پێگهی فێربوونی ئهو کارهی به ئادهمیزاد داوه، شهرمهزارییهکی بۆ هیچ کهسیک تیدا نیه، که فێری بووبێت، وهک چۆن ئهو دوو فریشتهیهش له فێربوون و زانیی سیهرکهدا شهرمهزار نهبوون، چونکه زانیی ئهو کارهیان بهپێی ئهو زانیاریانه بوو، که خوا بۆی ناردبوونه خوارهوه^(۱).

خهڵکیش ئهگهر سهپێچییان له ئامۆژگارییهکانی ئهو دوو فریشتهیه کردبێت، ئهو کاری سیهربازییهی، که پێی لێگرتبوون ئهجمامیان داوێت و له جیاکردنهوهوه

پهرتهوازهی نیوان ژن و میرددا به کاریان هیناییت، ئەوا له راستیدا هیچ زیانیکی بهو دوو فریشتەیه نه گه یاندوو، به لکو زیانی بۆ سەر خەلکە که خۆیان هه بووه .. وهک ئیمامی (طبری) یش گوتویهتی: "کۆمهله کهسیک له پیاوچاکان و شوینکه وتوانی پڕیازی خوا له جیاتی خوا په رستراون، ئەمهش زیانی به خودی ئەو پیاوچاک و ئەولیایانه نه گه یاندوو، چونکه ئەوه به فرمان و پاسپاردە ی خۆیان نه بووه، به لکو هەندیک کهس هەر له خۆیانەوه ئەو پیاوچاکانه یان په رستوو، په رستراوه کانی نکوولییان لهو کاره ناشه رعیه کردوه و دژی بوون.

به هه مان شیوه ههردوو فریشتە کهش سحر بازیی هیچ کهسیک له وانه ی که سحره کهشیان لیوه فیربوون، زیانیان پێ ناگه یه نیّت، چونکه دوا ی ئەوه بووه، که پڕی کاره کهیان لێ گرتوون و نکوولییان لێ کردوون و ئامۆژگاریشیان کردوون، پێیان گوتبوون: (ثُمَّ هُوَ تَاقِيكَرْنَهُوْ هَلْسَهَنگاندتینو، تۆش به مه کافرو بێ باوهر مه به: (إِنَّمَا نَحْنُ فَتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ). ئیدی ئەم دوو فریشتەیه بهو وتهیه ی خۆیان فرمانی سه رشان ی خۆیان جیه جی کردوه^(۱)."

دیاری کردنی ئامپازی (ما) له ئایه ته کهدا

له ئایه ته کهدا نۆ جار ئامپازی (ما) دیاری کراوه، له هه ندیکدا پیتی (نه ری/ نه فی) به مانای (لم) له هه ندیکشیاندا هاوه لقرانه به مانای (الذي/ که)، له ههردوو جوهره کهشدا بهم شیوه یه هاتوون:

۱- ((وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُوا الشَّيَاطِينُ)) لێره دا (ما) ئاوه لقرمانه به مانای (الذي)، واته دوا ی ئەو قسه وباسانه که وتن (که) شه ی تانه کان بلاویان ده کردوه (اتبعوا الذي تتلوه الشياطين).

(۱) تفسیر الطبری/ ۲: ۴۲۶-۴۲۷

- ۲- ((وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ)) لیږه‌دا (ما) پیتی (نهرئ/ نفی) یه و ټاکاری کفرو بئ‌باوه‌پیتی له‌سهر (سوله‌یمان) لاده‌بات.
- ۳- ((وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ)) رای راستر وایه، که (ما) لیږه‌دا ټاوه‌لقرمانه، واته: ((اتبعوا السحر الذي انزل على الملكين)) دوی ټهو سیحره که‌وتن، که بؤ همدوو فریشته که نیر‌رابووه خواره‌وه له جیاتی ټه‌وی نه‌ده‌بوو دوی که‌ون و کاری پئ‌بکه‌ن، به‌لکو ته‌نھا لیئ ټاگادار بوونایه.
- ۴- ((وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقَّ يَقُولَا)) لیږه‌دا (ما) پیتی نهرئ‌یه و به‌مانای (لا یعلمان أحد حتی یحذراه) هیچ که‌سیکیان فیتر نه‌ده‌کرد هه‌تا ټاگاداریان نه‌کردایه‌ته‌وه.
- ۵- ((مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ)) لیږه‌دا (ما) ټاوه‌لقرمانه، واته: ((یتعلمون الذي یفرقون به بین المرء وزوجه)) ته‌نھا ټهو زانیاری یه خراپه‌ی لی فیتر ده‌بوون که به جادو‌وگه‌ری ټاکوکی و په‌رته‌وازه‌ییان ده‌خسته نیوان ژن و میږده‌وه.
- ۶- ((وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ)) لیږه‌شدا (ما) پیتی نهرئ‌یه.
- ۷- ((وَيَعْلَمُونَ مَا يَصْنَعُهُمْ)) لیږه‌شدا ټاوه‌لقرمانه.
- ۸- ((مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ)) لیږه‌شدا پیتی نهرئ‌یه.
- ۹- ((وَلَيْسَ مَا شَكَّرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ)) لیږه‌شدا هاوه‌لقرمانه به‌مانای (الذي/ که).

جا کاتیک سهرنج له هاتنی ټام‌پازی (ما) له ټایه‌ته‌که‌دا ده‌ده‌یت، ده‌بینیت به‌شیوه‌یه‌کی (به‌پله دانراو) ریز‌کراون، بؤ غوونه یه‌که‌م جار (هاوه‌لقرمانه) پاشان (پیتی نهرئ‌یه) و، ټینجا ده‌بیته‌وه به (هاوه‌لقرمان) و پاشان (پیتی نهرئ‌یه) و، ټیدی هه‌ر ټاوا دیت، ټهم شیوه ریڅ‌خستنه‌ش له شیوازو نهریتی قورئاندا دیارده‌یه‌کی جوانی به‌دیی کراوه.

جوړه کانی سیحر

سیحر چەند جوړیکی ههیه، وهك راستی و، خه یالی.

ئیمام (راغب) ده باره ی جوړه کانی سیحر گوتهویه تی:

"سیحر چەند مانایه کی ههیه و بهو مانایانه ده گوتهیت (سیحر)، وهك:

یه که م / (فریودان) و چەند خه یال دندیتک، که هیچ باریکی راستییان نیه، وهك ئەو کردارانە ی که سیکی چه واشه کارو فیل باز که بهو ی سووکی و خیرایی جوولە ی دهسته وه ئەنجامیان دەدات، یان وهك ئەو کرده وهیه ی که که سیکی (دوو زمان، واته: قسه هین و قسه بهر) ئەنجامی دەدات و به و ته ی پازاوه و باق و بریقی تامه زرو ی بیست خۆشی دهکات، له مباره یه وه خوا (عز وجل) فەرمویه تی:

﴿...سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْرَهُبُوهُمْ وَجَاءَ وَبِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ (۱۱۶)

الأعراف ﴿﴾، واته: سیحر بازه کانی فیرعه ون سیحریان له چاوانی خه لکی کردو ویستیان بیانترسین، سیحریکی گه ورهشیان هینا پیشه وه.

ههروه ها فەرمویه تی: ﴿...يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَاسَعَى﴾ (۱۱۶) طه ﴿﴾، واته: سیحره که ی سیحر بازانی فیرعه ون وا هاته بهرچاوی مروسا وهك ئەوه ی مار بیته و به خیرایی بروت.

دووه م / به کیشکردنی هاریکاری شهیتان به شیوه خۆنزیك کردنه وهیه ک لی، وهك ئەوه ی که خواش له باره یه وه فەرمویه تی: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ﴾ (۱۱۷) تنزل علی کل آفاک اثیر ﴿﴾ الشعراء ﴿﴾، واته: ئایا هه والی ئەوه تان پی بدهم که شهیتانه کان له سهر کی داده بهزن؟ له سهر هه موو که سیکی بوختانکارو تاوانبار داده بهزن.

هه‌ر له‌ مباره‌یه‌وه‌ خوا فهرمویه‌تی: ﴿...وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ (البقرة ١٠٢)، كه‌ له‌م چیرۆكه‌دا باسی ئهم ئایه‌ته‌ش زۆر كراوه‌.

سێیهم / ئه‌وه‌ی كه‌ سیه‌ربازه‌ بێ‌ده‌نگه‌كان ده‌ریده‌برن، كه‌ ناوێشانى كاریكه‌و واى له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن گوايه‌ ئه‌وه‌ به‌ هێزێكى خۆى كراوه‌و گوايه‌ پوخسارو بالاى مه‌خلووقات ده‌گۆرنو، مرۆف ده‌كه‌نه‌ گياندارێكى وه‌ك گویدریژ، كه‌ له‌ راستیدا له‌لاى خۆيان هێچ بارێكى راستى و حه‌قیقه‌تى نیه‌.

چوارهم / هه‌ندێك جاریش لایه‌نێكى جوانى له‌ سیه‌ردا وێنا ده‌كریت.. بۆ نمونه‌ گوتراوه‌ له‌ نووسین و پهلوانبێژییدا سیه‌ریك هه‌یه‌.. هه‌ندێك جارى تریش جوانى و كاریبى كرده‌وه‌كه‌ی پێشان ده‌دریت، تا واى لى‌هاتوه‌، كه‌ پزیشكه‌كان بلین: سروشت ساحیر و ئه‌فسوناویه‌. هه‌روه‌ها خۆراكیشیان به‌ سیه‌ریك ناوبردوه‌ به‌هۆى ئه‌وه‌ی ورده‌كاریی تێدايه‌و خۆشه‌و كاریگه‌ریشی هه‌یه‌" (١).

ئیمام (فخرالدین الرازى)یش چهند جوړیكى له‌ سیه‌ر دیاریی كردوه‌، وه‌ك:

یه‌كه‌م / سیه‌رى (كلدانیه‌كان) و (كه‌سدانییه‌كان) كه‌ له‌ دیززه‌ماندا ژیاونو، كه‌لێك بوون ئه‌ستیره‌كانیان ده‌په‌رستو، رایان وابوو، كه‌ ئه‌ستیره‌كان ئهم جیهانه‌ به‌رپۆه‌ ده‌به‌ن.

دووه‌م / سیه‌رى ئه‌و كه‌سانه‌ی، كه‌ وه‌هم و نه‌فسیكى به‌هێزیان له‌ كاریتێكردن و ئالوده‌كردنى كه‌سانى تردا هه‌یه‌ كه‌ سیه‌ریان لى‌ده‌كه‌ن و چه‌واشه‌یان ده‌كه‌ن.

سێیهم / په‌نابردنه‌ به‌ر هاوكاریكردنى (جن) و رۆح له‌ به‌ره‌كانى تری زه‌وى.

چوارهم / خه‌یالاڤندن (تخیلات) و كاریبى به‌ (چاو).

(١) (المفردات) ی راغب / ل-٢٢٦.

پێنجهم/ ئهو كرداره سه‌رسوپه‌ینانه‌ی كه له ئه‌نجامی پێكه‌ینانی ئامێره پێكه‌وه به‌ستراوه‌كانه‌وه هه‌ندێك جار له‌سه‌ر پێژه ئه‌ندازه‌یه‌یه‌كان ده‌رده‌كه‌ون، هه‌ندێك جاری تریش له‌سه‌ر ڕووبه‌ندی خه‌یال ده‌رده‌خه‌ین. کاری سی‌ه‌ربازه‌كانی فیره‌ه‌ون له‌م جۆره‌ بووه‌.

شه‌شم/ په‌نابردنه‌ به‌ر چه‌ند خاسیه‌تیکی ده‌رمانه‌كان، وه‌ك ئه‌وه‌ی هه‌ندێك ده‌رمانی تێكه‌چووی كۆن بكرێته‌ خۆراكه‌وه، كه‌ عه‌قلی مرۆڤ بۆ ماوه‌یه‌ك ناهێڵێت، یان ماده‌ ده‌ووكه‌ لاویه‌ سه‌رخۆشكه‌ره‌كان، وه‌ك مێشکی كه‌م (گوێدرێژ) كه‌ ئه‌گه‌ر مرۆڤ بیه‌خوات ئه‌وا عه‌قلی تێك ده‌دات، زی‌ره‌ كیشی كه‌م ده‌كات‌ه‌وه‌.

حه‌وته‌م/ په‌یوه‌ست كردنی عه‌قل: ئه‌وه‌یه‌ كه‌ بای سی‌ه‌رباز ئیدی‌عای ئه‌وه‌ ده‌كات گوایه‌ ناوه‌ هه‌ره‌گه‌وره‌كه‌ (الاسم الأعظم) ی ناسیه‌وه‌، جنیش، واته‌ جنۆكه‌كانیش گوێرایه‌ لێی ده‌كه‌نو له‌ زۆربه‌ی كاروباره‌كاندا ملكه‌چی ده‌بن، جا ئه‌گه‌ر وا پێكه‌وت كه‌ بیه‌سه‌ره‌كه‌ عه‌قلی واز بێت و توانای جیا‌كردنه‌وه‌ی چاك و خراپ‌ی له‌ یه‌كتر كه‌م بێت، ئه‌وا ئه‌مه‌ به‌ هه‌ق ده‌زانیت، دڵیشی پێ‌وه‌ی په‌یوه‌ست ده‌بێت، جۆره‌ ترسو له‌رزێكیش له‌ ده‌روونیدا دروست ده‌بێت، جا ئه‌گه‌ر ترسو له‌رزى بۆ دروست بێت ئه‌وا هێژ هه‌سته‌وه‌رییه‌كانیشی لاواز ده‌بن.. له‌و كاته‌شدا سی‌ه‌ربازه‌كه‌ ده‌توانیت خواسته‌كانی خۆی به‌دی بێنیت.. هه‌ركه‌سی‌كیش ئه‌زموونی له‌م كارانه‌دا هه‌بێت و حال و بارودۆخی ئه‌هلی عیلم و زانایانی زانیبیت، ئه‌وا ده‌زانیت كه‌ دڵ چ كارێگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ راپه‌راندنی كاره‌كان و شارده‌نه‌وه‌ی نه‌هێنییه‌كاندا هه‌یه‌.

هه‌شته‌م/ هه‌ول‌دان به‌ هێنان و بردنی قسه‌وباس له‌ چه‌ند پێ‌یه‌کی شاراو‌وه‌ هێمنانه‌وه‌" (١).

(١) ڕوانه (التفسير الكبير) ی نېمام ڕازی، به‌رگی ٣، لاپه‌ره ٢٠٦-٢١٣.

نایا سحر کاریگەری هەیە؟ یان خەیاڵاندنیکە؟

زانیمان کە سحر چەند جوړیکی هەیە، هەندیکیان راستەقینەن، هەندیکیشیان خەیاڵاندنە و بەندە بە وەهم و ترساندن و فریودانە. زانایانی ئیسلامیش بیروپرای هەمەجوو لێک جودایان لەسەر سحر هەیە، کە ئاخۆ شتیکی راستەقینە و کاریگەری لەسەر کەسی سحر لێکرا هەیە یاخود خەیاڵاندنیکە و هیچ راستییە و کاریگەرییەکی نیە؟! لەم پووەوە ئیمامی (طبری) رای وایە، کە هیچ راستییەکی نیە و تەنها بە خەیاڵاندن و فریودانە بەندە.. وەك دەلیلت: "ئەو تەنها چەند فروفیل و چاوبەستی و کاریکی مانادارن کە کابرای سحر باز ئەنجامیان دەدات. تاكو ئەو بختە دلی سحر لێکراوە کەو کە پێچەوانەی واقعیە کەیه. نمونە ئەمەش وەك کەسیك له دوورەو (سەرەب/ تراویلکە) ببینیت و ابزانیت ئاو و هەر ئاو کە له خەیاڵی خویدا داناییت، ئیدی هەر شتیك له دوورەو ببینیت بە پێچەوانەی پووە راستەقینە کەیه وەي دابنیت. یان وەك سەرنشینیکی نیو پاپۆری پۆشتوو کاتیك بە هیژاشی رینگ دەپریت وادەزانیت هەرچی درەخت و چیا بەرچاوی هەیە لەگەڵیدا دەپۆن.. مرقۆسی سحر لێکراویش ئاویە، ئەمە نەریتیەتی، ئەو دووریە، کە له سحری سحر بازە کەو پێی دەگات وای بۆ دەچیت کە هەر ئەو واقعیە کەیه، ئەمەش بە پێچەوانەی بارە راستەقینە کەي، کاریگەریتیە کەشی"^(۱).

بەلام ئیمامی (رازی) وای بۆچوو کە سحر باری راستی و کاریگەریشی هەیە، کابرای سحر باز -بەخواستی خوا- دەتوانیت زیان بگەیهنیت، وەك گوتووێ: "شۆینکە و توانی سونەت بە شیایان داناو گەر سحر باز بتوانیت بەنیو هەوادا

(۱) تفسیر الطبری / ۲: ۴۳۶.

بفرېتو، کهر بکات به مرۆڤو، مرۆڤیش بکات به کهر، به لām زانیانی شوینکه وتووی سوننه گوتوویانه: خوا خۆی خالقێ نهم شتایه و کاتیك کابرای سحر باز چند نووشتیه کی تایبه تی و چند وشه یه کی دیاریکراو ده خوینیتته وه، نهوا له وانه یه کاریگه ره که له ئه ستیره کان و گهردوونه بیت... نهم زانیانهش له قورنان و فرموده هه والبه خشه کانه وه له چند به سه رهاته یکی شه وه به لگه یان له سه ر پوودانی نهم جوړه سحره هینا وه ته وه. به لکه ی قورنایان له م فرمایشته ی خوا وه هینا وه که فرمویه تی: ﴿وَمَا هُمْ بِضَاكِرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ واته: نهوان ناتوان زیان له هیچ که سیك پی یگه یه نن ته نها به خواستی خوا نه بیت... له م نایه ته دا ئامپازی (الا/ته نها) که ئامپازیکی جیاکاری (أداة استثناء) ه، ده لاله ت له سه ر په یدا بوونی کاریگه ری و ئاسه واره کانی سحره که ده کات.. فرموده کاتی تایبه ت به هه وال و به سه رهاته کانیش به شیوه و پله ی (متواتر) و (احاد) له پیغه مبه ره وه ﷺ گێراونه ته وه^(۱).

زانیانی بواری فرموده رایان وایه، که سحر حه قیقه تیکی هیه و، سحر بازیش به خواستی خوا، ده توانیت کار له سحر لیکراوان بکات.. له و پروه وه ئیمام (ابن حجر) له (فتح الباری) دا گوتویه تی: "بیرو پای جیاواز له سه ر سحر هیه، وهك ئه وه ی گوترا وه ئه وه ته نها خه یالاندنی که وه، هیچ حه قیقه تیکی نه، ئه مهش پای (ابو جعفری استرابازی) یه له مه زه به ی (شافیعی) و، پای (ابوبکری پازی) یه له (حه نه فی) و، پای (ابن حزم) ی (ظاهری) یشه، له گه ل پای کۆمه لیک زانای تر دا. (نووی) یش گوتویه تی (له راستیدا ئه وه یه، که حه قیقه تی و بناوانیکی

۱) پروانه ته فسیری (رازی) بهرگی (۳) لاپه ره (۲۱۳) به کورتی... ههروه ها ده رباره ی فرموده ی (متواتر) و (احاد) یش، ده ئین: فرموده ی (متواتر) نهویه، که ژماره ی گێره وه کانی (راویه کانی) له هه موو چینیکی خه لکی بن و هه موو ناکاریك درۆ قسه هه لبه ستیان لـ دووری و راویه کانیش به چاوی خۆیان بینیتیان و به گوێ بیستیتیان.. فرموده ی (احاد) یش نهویه که نه گه یشتیتته پله ی (تواتر) له پرووی ژماره ی راویه کانه وه.

هېيت، كۆمەللى زانايانېش وایان پړاندوټه وه و سهرجه م زانايانېش هه مان رايان هه وه، بهلگهش له قورنان و سوننه تى راست و سه لمېنراوه وه له سهرى هه وه. بهلام ټه وهى جى ناته بابى و جياوازى بېروړاكانېانه، ټه وهى ټايا به سېحر كردن كار له هه لگه پړانه وهى چاو ده كړيت يان نا؟ جا هه ركه سېكېش بلېت ټه وه ته نها خه يالاندينكه، لىي وه رناگيريت، ټه وانهى كه گوتووشېانه (سېحر حه قېقه تېكى هه وه) بېروړاى جياوازو لېكجودايان له وه دا هه وه كه ټايا ټه م حه قېقه ته هېچ كارېگه رى يه كى واى هه وه به و رهنه گى سرووشت و ميزاج بگورپت و بېتته جورېك له نه خو شى يه كان ياخود كارېگه رى يه كهى بگاته پادهى گوران و بى گيانه كان بگاته گياندار، يان به پېچه وانه وه گيانداره كان بگاته شتى بى گيان؟ جا ټه وهى كه پاى كۆمەللى زانايانى له سهر بېت، يه كه ميانه، واته كه سېحر حه قېقه تېكى و ته نها هېندهى كارېگه رى هه وه كه نه ختېك له ميزاج و سروشتى شته كان يان به رامبه ركهى تېك بدات.. بهلام چهند زانايه كى كه م رايان له سهر ټه گه رى دووه مه كه گوايه گورانكارى به سهر شته كان دا ده كات."

(مازرى)يش گوتوويه تى: "كۆمەللى زانايان رايان له سهر بوونى سېحر هه وه كه له ئارادايه و حه قېقه ت و بناوانتېكى هه وه، بهلام هه نديك زاناي ترېش نكوولې له وجود و حه قېقه تى ده كه ن."

هه روه ها ناوبراو پاى وايه ټه وهى به چهند خه يالېكى پووجه ل دانراوه، وانيه و به پى هه بوونى دهق له سهر سه لماندنى وجودى سېحر، رت ده كړتته وه كه ټه گه ر چهند خه يالېكى پووجه ل بېت. جا له بهر ټه وهى عه قلىش نكوولې ناكات له وهى كه بېگومان خوا سنوورى عاده ت و دابو نه ريت له كاتى ئاخاوتنى سېحربازدا به وشه يه كى هه لبه ستراو، يان به پېكه پېنانى چهند ته نېك، ياخود به تېكه ل و پېكه لكردى چهند هېزېك له سهر شېوازېكى تايبه تى، تى ده پهرېتت^(۱).

(۱) فتح البارى، للإمام ابن حجر / ۱۰: ۲۲۲-۲۲۳

سیحر کردن له پیغه مبهری خوا ﷺ

پاسترین بیروپا و پیاوێتیش که له کۆمه‌لی زانیانی شوینکه‌وتوی سوننه‌ته‌وه هینراوه، ئه‌وه‌یه بیگومان سیحر وجود و کاریگه‌ریشی هه‌یه‌و، مرقی سیحر باز ده‌توانیت کار له ناحه‌زه‌که‌ی بکات و زیانیشی پێ بگه‌یه‌نیت (دیاره هه‌موو ئه‌مانه‌ش به خواست و ناگاداری خواو به‌پێی حکمه‌تی که خوشی له‌وباره‌یه‌وه).

هه‌ر ئه‌مه‌ش پای به پاست دانراو یه‌کلاکراوه‌یه، چونکه به‌لگه‌ی له ده‌قه‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌وه له‌سه‌ره. ده‌قی قورئانیش له چیرۆکه‌که‌ی (هارووت و مارووت) هه‌هاتوو، که دوا‌ی نه‌ختی که تر ده‌چینه‌وه سه‌ری. پیاوێته‌که‌ش ئه‌و روودا‌وی سیحر کردن کابرای جووله‌که‌یه له پیغه مبه‌ری خوا ﷺ که ئیمام (بوخاری) له چه‌ند جیگه‌یه‌کی کتیبه‌که‌یدا (صحیح البخاری) هینا‌وتیبیه‌وه. ئه‌م روودا‌وه‌ش له (عائیشه) هه‌-خوا لێی پازی بیت- گێپراوه‌ته‌وه که گو‌تویه‌تی:

((سَحَرَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا مِنْ بَنِي زُرَيْقٍ يُقَالُ لَهُ لَيْبِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا فَعَلَهُ حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ وَهُوَ عِنْدِي لَكَنَّهُ دَعَا وَدَعَا ثُمَّ قَالَ يَا عَائِشَةُ أَشَعَرْتُ أَنَّ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَتَانِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ مَا وَجَعَ الرَّجُلُ فَقَالَ مَطْبُوبٌ قَالَ مَنْ طَبَّهُ قَالَ لَيْبِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَ فِي أَيِّ شَيْءٍ قَالَ فِي مُسْطَرٍّ وَمُشَاطَةٍ وَجَفَّ طَلْعَ نَخْلَةٍ ذَكَرَ قَالَ وَآيَنَ هُوَ قَالَ فِي بَنِي دُرَّوَانَ فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ كَانَ مَاءَهَا نَقَاعَةُ الْحَنَاءِ أَوْ كَانَ رُعُوسَ نَخْلٍ رُعُوسُ الشَّيَاطِينِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا اسْتَخْرَجْتَهُ قَالَ قَدْ عَافَانِي اللَّهُ فَكَرِهْتُ أَنْ أَكُوْرَ عَلَى النَّاسِ فِيهِ شَرًّا فَأَمَرَ بِهَا فَدُفِنَتْ))^(١).

(١) صحیح البخاری (٧٦) کتاب الطب، (٤٧) باب السحر، حدیث (٥٧٦٣).

واته: (عائیشه) گوتویهتی: پیایك له هۆزی (بهنی زریقه) كه ناوی (لبید كوری اعصم) بوو، سیحریكى له پیغه مبهرى خوا ﷺ كردو تهنا نهت پیغه مبهرى ﷺ وای دهزانی ئهو كارهی سیحربازه كه به روالهت ههروایه، بهلام واش نهبوو. ئهوهبوو رۆژێکیان یان شهوێکیان -كه له لای خۆم بوو- هه ر نزاو دوعای دهکرد، پاشان فهرمووی: ئهی عائیشه، ئایا ههستت کردوه بهوهی كه خوا وهلامی ئهو مهسهلهیهی بۆ روون کردوومهوه كه داواو پرسیارم لهبارهیهوه کردبوو؟ ئهوهبوو دوو پیاو هاتبوون بۆ لام، یه کیکیان له لای سهرمهوه دانیشو ئهوی تریشیان له لای قهچمهوه، ئنجا یه کیکیان لهوی تریانی پرسى: (ئهم پیاو هه چ نازاریکی ههیه؟) ئهویش گوتی: (سیحری لیكراوه)، لیی پرسیهوه: (کۆ سیحری لی کردوه؟) گوتی: (لبید كوری اعصم). دوباره لیی پرسى: (له چ شتییدا سیحری لی کردوه)، ئهویش له وهلامدا گوتی: (له شانیهك و قوێکی وهریوی به شان ههینراو داو، له توێکلی تهنگی دارخورمای نێردا). ئنجا لیی پرسى: (ئهی ئهوانه له کۆی دان؟) ئهویش له وهلامدا گوتی: (له بیرى ذروان). ئیدی پیغه مبهرى ﷺ له گهڵ چهند كهسیك له هاوهلانی چوونه سهڕ بیرهكهو، هاتهوهو پێی گوتم: ئهی عائیشه، ئاوهكهی وهك ئاوی دهرجووی خهنه بوو، سهڕی دارخورماکانیشی وهك سهڕی شهیتانهکان بوو.. منیش پێم گوت: ئهی پیغه مبهرى خوا، ئایا دهتهینان؟ فهرمووی: (خوا پاراستمیو، منیش پێم خۆش نهبوو خراپهیهکی تیدا تووشی خهلكی بکهه).. عائیشه دهلێت: پیغه مبهرى ﷺ فهرمانی دابوو نههیلزین، ئیدی له سهڕ ئهو فهرمانه شارانهوه له نیو خاکدا.

ههروهها (بخاری) له (کتاب الطب) باب (هل يستخرج في السحر) دا به ریاویهتیکی تر ئهم رووداوهی گێڕاوه تهوهو ههندیك پرستهی تری بۆ زیاد کردوهو، گوتویهتی:

"له عائیشهوه - خوا لیی رازی بیته - گێڕاوه تهوه كه گوتویهتی: سیحری له پیغه مبهرى خوا ﷺ کرا به شیویهك وای لی هات كه دهچێته لای ئافرهت (واته

كاتيځك له گهل خېزانى دابوايه نه ده چوو به لايدا). له م پرووه وه (سفیان) له فەرمووده كەى گيځپراوه ته وه گوتوويه تى: ئه وهش توندترین شيوازی سيحر ليځردنه ئه گهر گه يشتبېته ئه و راده يه. ئنجا پيځه مبه ر ﷺ دواى ئه وهى سيحره كەى ليځراوه فەرمووى: ئه ي عائيشه، ئايا ده زانيت، كه خوا ئه وهى ده مويست بوى پروون كردمه وه. ئه وه بوو كاتيځك دوو پياو هاتنه لام و يه كيځيان له لاي سهرمه وه دانىشت و ئه وى تريشيان له لاي هه ردوو قاچمه وه، جا ئه وهى كه له لاي سهرمه وه دانىشتبوو به وى تريانى گوت (ئەم كابرأيه چييه تى؟) ئه وىش گوتى: (سيحرى ليځراوه)، پرسى: (كى سيحرى لى كردوه؟)، گوتى: (لييدى كورى اعصم)، كه پياويځكه له هوزى (بنى زريق)ى هاوپه يانى جووله كه كانو، كه سيځى دووروو (منافق) بووه. ئنجا لى پرسى (له چيدا سيحرى لى كردوه؟) گوتى: (له شانويه ك و چەند تالەقژيكي وه ريوى داهينراودا)، پاشان لى پرسى: (ئه وه له كوئيه؟) پى گوت: (له نيو تويځكه ته نكه كەى خورمايه كى نيرداو له ژير به رديكي ده ركه وتوو سهر وو بيره كه دا له بيرى ذروان).

ئنجا عائيشه ده لىت: پيځه مبه ريش ﷺ چوه ته سهر بيره كه و ده ريه ئناوه و، فەرمووى: ئه و بيره ي، كه پيشانم درا ئاوه كەى وهك ئاوى ده رچووى خه نه وابوو، خورماكه شى وهك سهرى شه يتانه كان. پاشان فەرمووى: له وى ده رهيئرا. هه روه ها (عائيشه) گوتوويه تى: لىم پرسى: ئايا هيچ چاره سه ريكت بو خۇپاريزى له و ديارديه به كار نه هينا؟ ئه وىش فەرمووى: نه خيځر، چونكه من خوا شيفاي پى دام، چه زيش ناكەم ئەم باسه له لاي خه لكى بخروشيئەم تووشى خراپه بن پيوە" (۱).

(ابن حجر) به دريژى له سهر ئەم دوو فەرمووده يه ي پيشوو رځيشتوو وه شيكردونه ته وه، ئيمه ش ليځه دا و اتاو شيكارى هه نديك وشه و رسته ي نيو ئه و دوو فەرمووده يه له و سه رچاوه يه وه ديارى ده كه ين:

(۱) صحيح البخاري (۷۶) كتاب الطب (۴۹) باب: هل يستخرج السحر؟ حديث (۵۷۶۵).

-وته کە ی (عائیشە) دەربارە ی سحرکردنە کە له پیڤه مبهری خوا (ﷺ) کە ئەو سحره به شیویه ک بووه کاتی ک خێزانی ده بیینی نه ده چوو به لایدا ئەمه ته نه ا له دهرووی خه یالاندن و ههسته وه رییه وه بووه. لهم پوه وه قازی (عیاض) ئەمه ی کردۆته به لگه له سه ر ئەوه ی کە (سیحره کە ته نه ا کاری کردۆته سه ر جهسته و ئەندامه دیاره کانی جهسته ی، نه ک له سه ر بیرو هۆش و بیرو باوه ری) (۱).

سیحرکردنیش له پیڤه مبهری خوا (ﷺ) پیڤه وانە ی ئەو حاله ته پارێزراوی یه نه بووه کە دوور بووه له شه ر خراپه ی شه ی تانه کان و لییان پارێزراو بووه. وه ک (ابن حجر) گو تویه تی: "پارێزراوی پیڤه مبه ر (ﷺ) له شه ی تانه کان، هۆ ی قه دهغه کردنی خواستی ئەو شه ی تانه نه بووه له مه سه له ی فیل لئێ کردنیان دا، ئەو ئاسه واره ش کە له سیحره که وه به سه ری دا هاتوو که م و کو پییه کی له سه ر ئەرکی گه یاندنی په یامه که ی بۆ دروست نه کردوه، به لکو ئەوه له چوارچیوه ی ئەو حاله ته دا یه کە هه مو نه خۆشییه کی تری به سه ر دا هات بی ت وه ک لاوازییه ک له ئاخاوتندا، یان بی توانایی یه کی کاتی له ئەنجامدانی هه ندیک کرداردا، یاخود په ی دا بوونی خه یال و دا لگه یه کی کاتی کە به رده و امیی پیوه دیار نه بووه، به لکو هه ر زو و په یوه ته وه و، ئیدی خواش فرۆ فیلێ شه ی تانه کانی پو و جه ل کردۆته وه" (۲).

-وته ی یه کی ک له و دوو فریشته (له و دوو پیا وه) ی یه کیکیان دەر باره ی پیڤه مبه ر (ﷺ) گو تبووی: (انه مطبوب / ئەمه سیحر ی لئێ کرا وه) له عه ره ییدا به مانای (انه مسحور) دیت، چونکه له بواری گه شبینییه وه به وشه ی (طب) گوزارشتیان له (سیحر) کردوه، وه ک چۆن بۆ که سیکی مارانگاز (لدیغ) زارا وه ی ساغ (سلیم) یان به کاره ی نا وه.

-وته ی یه کیکی تریشیان، کە (ئەوه ی سیحره که ی لئێ کردوه - لیدی کوری

(۱) فتح الباری / ۱۰ : ۲۲۷.

(۲) هه مان سه رچا وه ی پیشو و / ۱۰ : ۲۲۸

أعصم-ه) له شیوه گێڕانهوه (رپوایه ته که ی (مسلم) دا وا هاتوووه که "جووله که یهك له جووله که کانی هۆزی (بهنی زریق) که (لبیدی کورپی اعصم)ه، سیحری له پیغه مبه ر کردوه" (۱). (واقدی) یش پروونی کردۆتهوه، که ئهم سیحر کردنه له راستیدا پرووی داوه و کاتێک پیغه مبه ر ﷺ له حوده ییبه وه گهراوه ته وه له مانگی (حرم) ی سالی حه وته می کۆچیدا، له و کاته دا سه رانی جووله که چوونه ته لای (لبیدی کورپی اعصم)، که هاوپه یانیکی نیو (بهنی زریق) بووه و جووله که یه کی سیحربازیش بووه و داویان لێ کردوه، سیحریکی وه ها له پیغه مبه ری خوا ﷺ بکات، که کاری لێ بکات و له پاداشتی ئه مه شدا سێ دیناری به پارهی ئه و سه رده مه پی بده ن (۲).

له و کاته دا خوشکه که ی (لبید) یش گوتویه تی: ئه گه ر ئه و پیغه مبه رێک بێت ئه و خوا له و کاره ئاگاداری ده کات، ده نا سیحره که هینده ی بی ئاگا ده کات، تا ئه و پاده یه ی عه قلیشی ده بات (۳). ئه و شانیه ش (المشط) که (لبیدی کورپی اعصم) له سیحره که دا به کاری هیناوه (ئه و ئامیژه ناسراویه که قژی سه رو ریشی پی داده یینریت) (۴).

وشه ی (مشاطة) ش ئه و قژه که مه وه ریویه که به شانیه که وه ده لکیت له کاتی سه رو ریش دا هیناندا. ههروه ها (جف طلعة ذکر) یش که کابرای سیحرباز شانیه و قژه وه ریویه که ی تیا دا دا ناوه، توێکلی ناسکی ئه و خورما به رگرتوو هیه، که به (طلع) ناسراوه و بۆ میننه و نیرینه که شی به کار ده یینریت (واته ئه و ناوه یان پی ده گوتریت).

(۱) هه مان سه رچاوه ی پیشوو / ۱۰ : ۲۲۶

(۲) فتح الباری / ۱۰ : ۲۲۷

(۳) هه مان سه رچاوه / ۱۰ : ۲۲۹

(۴) هه مان سه رچاوه / ۱۰ : ۲۳۴

کابرای سیهربازیش (واته-لبید) شان و قژ و ده‌ریوه‌که‌ی سه‌ر دانه‌کانی ئه‌و شانیه‌ی به‌و توێکله‌ خورمایه‌ پێچاوه‌ و له‌ ژێر به‌رده‌که‌ی نیو بیره‌که‌دا، که‌ به‌ (رعوفه‌) ناوبراوه‌، دایناوه‌، (رعوفه‌)ش یان (راعوفه‌) به‌ به‌ردیک ده‌گوتریت که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی بیردا دانراوه‌ و به‌ که‌س هه‌لناکیشتیت، واته‌ به‌ لیواری سه‌ره‌وه‌ی بیردا داده‌گوتریت و ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌یه‌ویت ئا و له‌ بیردا ده‌ربینیت پای ده‌خاته‌ سه‌رو له‌سه‌ری ده‌هه‌ستیت، پێ‌ده‌چیت به‌ردی له‌م جوژه‌ له‌ به‌شی خواره‌وه‌ی بیریشدا دابنریت^(١).

- بیر (ذروان)یش، هه‌ر بیره‌که‌ی تیره‌ی (بنو زریق) بووه‌.

-وته‌ی (عائیشه‌)ش که‌ به‌ پێغه‌مبه‌ری گوتووه‌: (ألا تنشّرت) ئایا هیچ چاره‌سه‌ریکت نه‌گرت به‌رو؟ پاشان وه‌لامه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ که‌ فهرموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ قَدْ شَفَانِي)) بێ‌گومان خوا هه‌ر خۆی چاره‌ی کردم و چاکی کردم هه‌. سه‌باره‌ت به‌ مانای (ألا تنشّرت) که‌ له‌ چاوگی (نُشْرَة) به‌ (ضَمَة)ی سه‌ر پیتی (نونه‌که‌ی) مانای جوژه‌ چاره‌سه‌ریکه‌و، بۆ چاکردنه‌وه‌ی هه‌ر که‌سێک به‌کار دیت، گه‌ر وادیار بیت، که‌ سیه‌ری لی‌کراوه‌ و هه‌ر به‌م رێگه‌ چاره‌یه‌ش کارایی و شوینه‌واری سیه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر سیه‌ر لی‌کرا و نه‌هیلریت. ته‌نها که‌سی‌کیش توانای به‌کارهێنانی ئه‌و رێگه‌ چاره‌یه‌ی هه‌یه‌، که‌ خۆیشی له‌ سیه‌ر بزانی‌ت و شاره‌زایی له‌سه‌ر هه‌بیت^(٢).

ئیمامی (بیه‌قی)یش له‌ کتیی (دلایل النبوة) دا باسیکی زیاتری له‌ پیاویه‌تی ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ گێڕاوه‌ته‌وه‌ که‌: "پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیاویکی بۆ ئا و بیره‌که‌ی (ذروان) ناردوه‌و، پیاوه‌که‌ش بۆ بیره‌که‌ چۆته‌ خواره‌وه‌ و توێکلی خورما به‌رده‌اره‌که‌ی له‌ ژێر به‌رده‌ داگوتراوه‌که‌ی سه‌ر لیواری بیره‌که‌ ده‌رهێناوه‌ و ده‌بینیت، که‌ شانیه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چهند تالێکی وه‌ریوی مووی سه‌ریشی له‌سه‌ر دانه‌کانی

^١ هه‌مان سه‌رچاوه‌ / ١٠: ٢٣٣

^٢ هه‌مان سه‌رچاوه‌ / ١٠: ٢٣٣

شانه که هه‌بووه، هه‌روه‌ها په‌یکه‌ریکی له مۆم دروستکراوی پیغه‌مبه‌رو چه‌ند ده‌رزیه‌کی چه‌قیئراو ته‌نافیکی که‌وام که له یازده گری پیکهاتوه.

(جیریل)ی فریشته‌ی خواش (سلاوی خوای لی بیئت) هه‌ردوو سووره‌تی (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) ی له‌لایه‌ن خواوه بۆ هیناوه و پێی فەرمووه: ((ئه‌ی محمد، بلی قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ)) که وای خویندوه گری‌یه‌کیان کراوه‌ته‌وه، به‌رسته‌ی (مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ) یش گری‌یه‌کی تر کراوه‌ته‌وه، تاکو له‌و سووره‌ته‌ بۆته‌وه، پاشان پێی فەرمووه: بلی (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)، جا که‌وای وتوه که ئه‌وه‌ی خویندوه، گری‌یه‌ک کراوه‌ته‌وه، تاکو له‌ هه‌موو سووره‌ته‌که بۆته‌وه و ئیدی به‌ خویندنی هه‌موو ئایه‌ته‌کانی ئه‌و سووره‌ته‌ش هه‌موو گری‌یه‌کان کراونه‌ته‌وه. هه‌ر ده‌رزی یه‌کیشی لابرديئت ئازاریکی که‌می بووه و دواتر هه‌ستی به‌ خۆشی و هه‌سانه‌وه‌یه‌ک کردوه.

ئنجای پێی گوتراوه: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، بۆچی کابرای جووله‌که‌شت نه‌کوشت؟ فەرمووی: خوا منی له‌وه پاراست و چاکی کردم‌ه‌وه، به‌لام له‌دوای ئه‌مه‌وه سزای توند‌تر و سه‌خت‌تر بۆ ئه‌و جوړه که‌سانه هه‌یه^(۱).

له‌وانه‌شه هه‌ندیک که‌س ڕووداوی سی‌حرکردن له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌دوور بزانه‌و وای دانین ئه‌مه پیچه‌وانه‌ی حاله‌تی پارێزراوی پیغه‌مبه‌ره‌و دا‌کوکی لی‌کرانیه‌تی له‌ شه‌یتان. به‌لام هه‌یج پاساوێک بۆ ئه‌م بۆ‌چوونی به‌دوور‌گرتنه‌ی له‌ ئارادا نیه، به‌ تایبه‌تیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی ڕووداوه، که له‌ هه‌موو کتێبه‌کانی فەرمووده‌دا سه‌لمێنراوه. بۆ نمونه له‌ نیوان (بخاری و مسلم)دا به‌ (متفق علیه) داده‌نریت، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو کتێبه‌کانی تری فەرمووده‌و ژياننامه‌و ته‌فسیریشدا دیاری کراوه.

(۱) دلائل النبوة للبيهقي / ۷: ۹۴ ، هه‌روه‌ها ڕوانه فتح الباري / ۱۰: ۲۳۰.

سەبارەت به گونغاندنې پرووداوه كەش له گەل پارېزراوى (عصمه) ى پېغه مبهريشدا
 ﷺ ليرەدا تەنھا وتەيە كى ئىمام (مازرى) ديارى دەكەم كە ئىمامى (نووى) له
 شەرحيدا بو (صحيحى امام مسلم) هيناويتييهوه، لەم پرووه (مازرى)
 گوتوويه تى: "هەندىك كەس لە بىدعەكاران بەهۆيە كى ترهوه نكوئيان لەم
 پرووداوه و فرموده كەى كردووه، ئەويش بەو ئىدعايەى، كە لە (پلەى
 پېغه مبهريتى كەم دەكاتەوه و گومانى لەسەر دروست دەكاتو، بە شياودانانى
 ئەگەرى سىحر كەردن لە پېغه مبهري خوا ﷺ متمانه بە شەرع ناھيائيت)، ئەم
 ئىدعايەى ئەو بىدعەت كارانەش پوچ و بەتالە، چونكە بەلگە جيگير و
 سەلمېنراوه كان لەسەر راستى و دروستى پرووداوه كەو لەسەر عىصمەت و پارېزراوى
 پېغه مبهريش ﷺ ھەيە، بەتايبەتى لە ئەركى گەياندنې پەيام و بانگەوازدا،
 موەجىرەش لەسەر ئەمە شايتە. ئىدى هينانەوى ھەر بەلگەيە كى لایەلا و
 پېچەوانەى ئەم بەلگانە كاريكى نەشیاو و پوچەلە. سەبارەت بە هەندىك مەسەلە و
 كاروبارى دنياش، كە بەندىكى رۆشنى لەسەر نەھاتييت، كە جىي بايەخ
 نەبووييت و زياتر بەسەر حالەتى تايبەتیی مرۆفەكاندا ھاتييت، ئەو بېگومان دوور
 نيە هەندىك مەسەلەى ئاوا چووييتە بازنەى ئەندىشە و خەيالئيهوه، وەك ئەو ەى
 گوترا بوو گوايە لەكاتى سىحرە كەدا، ئەو لە خەيالى پېغه مبهردا ﷺ دروست
 بوو بوو، كە وەختىك دەچييتە لای ھاوسەرانى، پىيان ناگات، بەلام ئەم جوړە
 خەيال و حالەتە خەيالئيانە تەنھا لەكاتى خەوتندا تووشى مرۆف دەبييت. واتە
 واقيعى نيە، لەكاتى بيداريدا حالەتى ئاوا دروست ناييت، كە كاتىك پياو دەچييتە
 لای ھاوسەرەكەى، پىي نەگات و لىي نەكەوييت.

گوتراويشە ئەو حالەتمى وەھا دەخەيالاڤ، كە ئەو كارى چوونە لای ھاوسەرى
 ئەنجام داوهو، بەلام لە راستيشدا وانەبووه و بېراو بۆچوونيشى لەسەر راستى
 ئەندىشە و خەيالاڤدنې نەبووه، ئىدى ئەم بېراو بۆچوونانەى لەسەر بارى راستى و
 راست نەپىكانى بووه.

دادوهر (عیاض) گوتویهتی: "ریوایهت و شیوه گێڕانهوه هه‌مه‌جۆره‌کانی ئهم فەرمووده‌یه ئه‌وه‌ ڕوون ده‌کهنه‌وه، که سحره‌که ته‌نها جه‌سته و ئه‌نجامه‌ دیاره‌کانی جه‌سته‌ی داگرتوه، نه‌ک عه‌قل و دڵ و بیروباوه‌ری. مانای (حتى یظن أنه يأتي أهله ولا يأتيهن) که هه‌والی (بخیل الیه) ش ده‌گێڕێته‌وه، واته‌ ته‌نانه‌ت کاتی‌ک وای بۆ ده‌چوو، که ده‌چێته‌ لای هاوسه‌ری و، به‌لام لییشی نه‌ده‌که‌وت، که ئه‌مه‌ش هه‌والی (بخیل الیه/ وای بۆ ده‌خه‌یالاند) ده‌یگێڕێته‌وه، به‌مانای ئه‌وه‌ی له‌ چوست و چالاکیی خۆی ده‌رده‌خست و نه‌ریتی خۆی بۆ توانا له‌سه‌ر هاوسه‌رانی پێش ده‌خست و، ئه‌گه‌ر لییان زیك ببوايه‌ته‌وه، ئه‌وا به‌ کارایی سحر ڕاده‌گه‌را و نه‌ده‌چوو له‌یان و ئه‌و کاره‌ی بۆ ئه‌نجام نه‌ده‌درا، وه‌ک چۆن که‌سی‌کی سحر لێ‌کرا و کاری تی‌ده‌کرێت. هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌و ریوايه‌تانه‌شدا هاتوه‌ له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ئه‌نجامی سحره‌که‌دا کاریکی له‌ خه‌یالی خۆیدا ئه‌نجام دا‌ییت و، به‌لام له‌ راستیدا ئه‌نجامی نه‌دا‌ییت، یان له‌مه‌ر هه‌ر حاله‌تیکی تری هاوشیوه‌ی ئه‌وه، ته‌نها له‌ بواری خه‌یالاندنی چاودا بووه، نه‌ک له‌ بواری که‌م و کوو‌رییه‌کی وادا، که په‌لی بۆ هۆش و عه‌ق‌لی هاو‌یشته‌ییت. دیاره‌ له‌مه‌شدا هه‌یچ گومان و ته‌م و مژیک له‌سه‌ر ئه‌و په‌یامه‌ پاکه‌ی نه‌ه‌و، که‌سانی گوم‌راش ناتوانن تیرو‌توانجی لێ‌بدن" (۱).

(۱) شرح النووي على صحيح مسلم / ۱۴ : ۱۷۴-۱۷۵.

سیحری رهوا ((إِنْ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا))

زانیمان سیحر به ههرکارێک دهگوتریت، که به هیواشی و به وردی و، له دهروازهیهکی پنهانییهوه تهنجام بدریت و کار له خهڵکی بکات. لیرهشدا تهنها دوو جۆر سیحر دیاری دهکین:

یه که میان: جۆریکی نابهجی و بیزراو و پووجهله و، ئایینی ئیسلام دژایهتی دهکات و پهتی دهکاتهوه و لیکه ههلهوه شینیت. زۆریه سیحری ساحیران و کرداره سیحریازیه کانیا لهم جۆریه.

دووه میان: جۆریکی بهجییه و یستراو و پهسندکراوه، واته (رهوايه).

لیرهشدا قسه و باسی ئیمه لهسهر جۆری دووه میانه (که رهوايه).

(بخاری) له (عبدالله کوری عمر) هوه -خوا لییان رازی بئ- گیراویتییهوه که دوو پیاو له کهرتی رۆژههلاتهوه هاتبوون و تاریان دهداو، خهڵکیش به وتارو رهوانبیزییه کهیان سهسام ببووم. لهوبارهیهوه پیغه مبهه ﷺ فرموی: ((إِنْ بَعْضُ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ))^(۱). واته بهراستی له دهبرپین و رهوانبیزییدا سیحرو سهرنج راکیشانیك هیه، یاخود بهراستی له ههندیك شیوهی رهوانبیزییدا سیحرو سهرنج راکیشانیك هیه. ئهم بهسهرهاتهش واته ئهو دوو پیاوه وتارییهوه، که له کهرتی رۆژههلاتهوه هاتوون و که (بخاری) به کورتی باسی کردوه، نووسهرانی ژياننامه (سیره) بهدریزی باسیان کردوه، لیرهشدا ئهم بهسهرهاته به دریزی به شیوه گیرانهوه (روایه) ئیمامی (بهیهقی) له (دلائل النبوة) هوه، دیاری دهکین.

"عن عبدالله بن عباس، رضي الله عنهما، قال: جلس الى رسول الله ﷺ قيس بن عاصم، والزبرقان بن بدر، وعمرو بن الأهتم، والتميميون، ففخر الزبرقان، فقال:

(۱) صحيح البخاري (۷۶) كتاب الطب (۵۱) -ان من البيان لسحراً- حديث ۵۷۶۷.

یا رسول الله، أنا سید تميم والمطاع فيهم، والحجاب، أمنعهم من الظلم، وأخذ لهم بحقوقهم، وهذا يعلم ذلك (يعني عمرو بن الأَهمتم). فقال عمرو بن الأَهمتم: إنه لشديد العارضة، مانع لجانبه، مطاع في أذنيه.. فقال الزبير بن بدر: والله يا رسول الله، لقم علم مني غير ما قال، وما منعه أن يتكلم الا الحسد.. فقال عمرو بن الأَهمتم: أنا أحسدك، فوالله إنك لثيم الحال، حديث المال، أحق الولد، مضيع في العشيرو.. والله يا رسول الله، لقد صدقت فيما قلت أولاً، وما كذبت فيما قلت آخراً، ولكني رجل إذا رضيت قلت أحسن ما علمت، وإذا غضبت قلت أقبح ما وجت، ولقد صدقت في الأولى والأخرى جميعاً.. فقال النبي ﷺ: إن من البيان لسحراً^(١)..

واته: له (عبدالله كورپی عباس)هوه -خوایان پازی بیټ-، گێڕاویه تیییه وه، که گوتوو یه تی: سئ کهس له هۆزی ته میم که (قهیس کورپی عاسیم) و (زهبره قان کورپی بهدر) و (عهمری کورپی تههتهم) بوون، هاتن بۆ لای پیغه مبهه ر ﷺ و له خزمه تیدا دانیشتن. (زهبره قان) دهستی به ناخواتن کردو شانازی به خۆیه وه کردو گوتی: ئەه ی پیغه مبهه ری خوا، من گه وه ری هۆزی ته میم و فه رمانه وه ی گوێر پیه له کران له نیویانداو، به دهه م داواکاریه کانیانه وه دیه م، رێی سته مکر دنیان له ده گه رم و، مافه کانیان بۆ دابین ده که م، ئەه م پیا وه ش- که مه به سته عه مری کورپی تههتهم بوو- ناگاداری ئەه م حاله ته یه .. (عه مری کورپی تههتهم) یش گوتی: ئەه م پیا وه -واته زهبره قان- زۆر به زهبروه نگ و تاقه ته، ئەه م که سه ی دێته ژێر دالده ی ئەه م پارێزگاری له ده کات، له ناو کۆرو مه جلیسی خۆی گوئی بۆ ده گیرئ،.. جارێکی دی (زهبره قان) که وته وه ناخواتن و گوتی: وه للاهی ئەه ی پیغه مبهه ری خوا، ئەه م بینگومان به پیچه وانیه ی وته کانییه وه له حالێ من ده زانیئ، هیچ شتی کیش رێی وتنی باری راستیی حالێ منی له نه گرتوه ته نها حه سوودی نه بیئ.. دوباره (عه مری کورپی تههتهم) یش وه لامی دایه وه وه پێی گوت: ئایا من حه سودیت پێ ده به م؟ ده سا به خوا

(١) دلائل النبوة للبيهقي / ٥: ٣١٦-٣١٧) ههروهها بروانه (فتح الباري / ١٠: ٢٣٧.

توله جه مسهرى خالوانته وه به دكارو قين له دلئى و، تازه به تازه ش ده لڼه مه ند بوويت و، مال و مندا لئكى گيڼو گه مژده هيه و، له هوزه كه شدا ويل و سهرگره دانيت. وه لا نهى پيغه مبه رى خوا، به پاستى من يه كه م جار دهر باره ي هم پياوه راستم گوتوه، له دوايشدا دروم له سهر نه گوتوه. به لام من پياويكم كاتيك هيمن و په زامه ند م باشرين قسه له سهر نه وه ي زانيومه دهيكه م، له كاتيك شدا تووړه و زوير ده بم، دزيوترين وته ي سهر نه نشته له سهر نه وه ي ديومه به ديم كرده، ده ليم.. نجا پيغه مبه ريش عليه السلام دهر باره ي شيوازي ناخوتنى شو دوو پياوه فرموى: بيگومان له ره وانبيژيدا سيحرو سهرنج راكيشانك هيه."

نيمامى (خطابي) دهر باره ي مبه ست له ره وانبيژى و جوانيى دهر برين، له م فرموده يده دا گوتويه تى: "دوو جوړه ره وانبيژى هيه.

يه كه ميان نه و يه كه به هر شيوازيك بيت، مبه سته كه ي پى روون بكرتته وه. دوو هميشيان نه و يه كه دارپژراو و هونراوه ته وه و بيسهران پى سهر سام خوشحال دهن، دليان بوى به كيش ده كريت. هر نه مه شه كه كاتيك دل راده كيشت و، دهر وون داگير ده كات، له سحر ده چيت، تا واى لى ديت شته كان له سهر بارى راسته قينه ي خويان ده گورين و، له روكارو ناراسته ي خويان لايان ده دات. ئيدى له بهر چاوى بينهر له جيگه يه كي دى و له چه شنيكى ديدا دهر ده كه ويت.

جا نه گهر به لاي حقد ا بوو، نه وا ستايشى ده كريت و، نه گهر به لاي ناحه قيشدا بايدا، نه وا سهر نه نشته ده كريت. بويه هه نديك له زانايان هم فرموده يده ي دوايان ((إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لَسِحْرًا)) له سهر بارى حقه و ستايشكراو يتيه كه ي داناوه كه هانده رى جوانكردنى گفتار و پازاندنه وه ي پرگه و ده سته واژه كان ده دات" (۱).

به لām ئیمامی (ابن بطلال)، که ئیمامی (ابن حجر) وتهیه کی ئهوی دهبارهی شیکردنهوهی ئهم فهرمودهیه هیناوه، که لهوه دا گوتوویهتی: "ئهم فهرمودهیه بهشیوهیه کی تهواو سهزره نشتی پهوانبێژی ناکات، ستایشی هه موو جوړیکیشی ناکات، به لکو سهزره نشتی هه ندیکیان، ستایشی هه ندیکی تریشانی به ئامرازی (من) دهکات، که (من) بۆ جیاکاری و هیندکارییه، له فهرموده که شدا به (من) البیان/ هه ندیک له پهوانبێژی هاتوه. ئیدی چون سهزره نشتی پهوانبێژی بکریت، له کاتیکدا خوا -وهک شتیکی چاک- به عه بده کانی خۆی به خشیوه فهرمودیهتی: ﴿حَلَقَ الْإِنْسَانَ ۚ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۖ﴾ الرحمن ﴿۴﴾، واته: خوا ئاده میزادی دروست (خلق) کردوه، فیری پهوانبێژی وتهی جوانی کردوه."

جا (ابن حجر) تیشکی خستۆته سه ر ئهم وتهیه ی (ابن بطلال) و گوتوویهتی: "زانایان یه کدهنگن له سه ر ستایش کردن و به باش دانانی (برگه و دهسته واژه ی زیاده له مانادا، که به مه بهستی سوودگه یانندن گوترا بیت)، که له شوینی وتاردان و به پهی پێوستی جیگه که به کاره ی نرابیت. بۆیه بێگومان زیاده پۆیی له هه موو شتیکی بێزراوه، باشترین شیواز له گشت کاریکیا میانگیریه" (۱).

"إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ"

ئهو دوو فریشتیه چییان به خه‌لکی بابل ده‌گوت کاتیک فی‌ری سی‌حریان ده‌کردن؟ پێیان ده‌گوتن: ((إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ)) ئهم کاری فی‌رکردنی سی‌هره‌مان بۆ تاقیکردنه‌وه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه تو خۆت پێ‌کافر مه‌که. له‌مه‌دا پرپاری خوا وابووه، که ئهم دوو فریشتیه‌ی ناردۆته خواره‌وه بۆ تاقیکردنه‌وه‌وه هه‌لسه‌نگاندنی خه‌لکی بابل له‌ پرووی بی‌روبا‌وه‌ریان‌ه‌وه. ئهرکی ئهم دوو فریشتیه‌ش تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ بووه. بۆیه کاری فی‌رکردنی سی‌هر کردنه‌که‌شیان هه‌ر بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ئهو خه‌لکه‌که‌ بووه.

لهم نایه‌ته‌دا وشه‌ی (فتنه) به‌ عه‌ره‌بی ماناکانی: (ابتلاء) و (امتحان) و (اختبار) یش ده‌گه‌یه‌نی‌ت، که هه‌مویان به‌ کوردی هاوواتای وشه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌وه هه‌لسه‌نگاندن و کێشانی وزه‌و توانا ده‌بن، وه‌ک چۆن (مووسا)ش -سلاوی لی‌بی‌ت- به‌ خ‌وای په‌روه‌ردگاری گوتبوو: ﴿... قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَلِئِنِّي أَتْلُوكُم بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنِّي إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَتَىٰ وَلِئِنَّا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الْأَعْرَافِ﴾، واته: ئه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگارم، ئه‌گه‌ر پێشتر خواستت له‌سه‌ر بوايه ئه‌وان و منیشت له‌ناو ده‌برد، جا ئایا ئی‌مه به‌وه له‌ناو ده‌به‌یت، که گه‌مزه‌وه نه‌فامه‌کا‌مان کردوویانه، ئه‌مه‌ش ته‌نها تاقی کردنه‌وه‌یه‌کی خۆته، که ئه‌گه‌ر بته‌وێت هه‌رکه‌سی‌کی پێ‌گومرا ده‌که‌یت و، گه‌ر خواستیشت وای‌ت هه‌رکه‌سی‌کی پێ‌رینمایی ده‌که‌یت و پێ‌ی راس‌تی پێ‌نیشان ده‌ده‌یت..

به‌مانای ئه‌وه‌ش تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی خۆته. ئاکامی ئهم تاقیکردنه‌وه‌وه

هه‌ڵسه‌نگاندن و ئیمتھانەش هه‌مه‌جۆره‌ و لێك جودایه‌، بۆ نمونه‌ خه‌لكی وا هه‌یه‌ له ئاكامی ئهم تاقیكردنه‌وه‌یه‌دا گومرا ده‌بی‌ت و ده‌رناچی‌ت و (راسب) ده‌بی‌ت، خه‌لكی واش هه‌یه‌ كه‌ پێی راستی پێ وهرده‌گری‌ت و، باوه‌ری پێ زیاتر ده‌بی‌ت و له تاقیكردنه‌وه‌كه‌شدا ده‌رده‌چی‌ت و ناجح ده‌بی‌ت.

(هارووت و مارووت) یش هۆیه‌کی تاقیكردنه‌وه‌ بوون بۆ بابلییه‌كان و فیری سیحر کردنیشیان هه‌ر تاقیكردنه‌وه‌یه‌ك بووه‌ بۆیان.

بێگومان ئهو دوو فریشته‌یه‌ ویستوویانه‌ بابلییه‌كان له‌ سیحربازی و جادوگه‌ری وریا بکه‌نه‌وه‌ و کاتێك فیری سیحریشیان کردوون ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی حه‌قیقه‌تی سیحریان بۆ ده‌رده‌خه‌ن و کرۆک و سروشتی سیحریشییان پێ بناسی‌ن. به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر ئهو خه‌لكه‌ی بابلیش له‌ به‌رامبه‌ر ته‌وژمی ته‌فرده‌رانه‌ی سیحرو، له‌به‌رده‌م کاری سیحربازی و کارپێکردنیشدا خۆراگر نه‌بووین و زیانیان له‌ خه‌لكی تر پێگه‌یانده‌بی‌ت، ئه‌وه‌ مانای وایه‌ له‌ تاقیكردنه‌وه‌دا ده‌رنه‌چوون. هه‌روه‌ها ئهم دوو فریشته‌یه‌، كه‌ هۆی تاقیكردنه‌وه‌ بوون و خه‌لكیشیان له‌ سیحرو بێ‌باوه‌ری و كه‌وتنه‌ نی‌و كفه‌روه‌ ناگادار کردۆته‌وه‌، كه‌چی خه‌لكی به‌باش مامه‌ڵه‌یان له‌گه‌ڵ تاقیكردنه‌وه‌دا نه‌کردوه‌، هه‌ر بۆیه‌ش تیایدا ده‌رنه‌چوون و کاری سیحربازییان ته‌نجام داوه‌ و بێ‌باوه‌رو كافر بوون.

مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب) گوتویه‌تی: "له‌ می‌ژووی مرۆفایه‌تیدا چه‌ندین به‌لگه‌و نمونه‌ له‌سه‌ر حاڵه‌تی تاقیكردنه‌وه‌كان تیپه‌ربوون و هاوشیوه‌ی ئهو حاڵه‌ته‌ی نی‌و ئهم چیرۆكه‌ بوون و له‌ هه‌ر قۆناغێك له‌ قۆناغه‌كانی ژيانێ مرۆفایه‌تیشدا هه‌مان دۆخ دووباره‌ بۆته‌وه‌. خۆ ئه‌گه‌ر تاقیكردنه‌وه‌یه‌كیش له‌ وێنه‌ی دوو فریشته‌، یان له‌ وێنه‌ی دوو پیاوی به‌پێژی وه‌ك فریشته‌كاندا په‌یدا‌بووی‌ت، ئه‌وا ئه‌مه‌ به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ سه‌رحه‌م وێنه‌و نمونه‌كانی ئهو تاقیكردنه‌وه‌ قورسو نااسایی یانه‌ی كه‌ مرۆفایه‌تی پێی‌اندا تیپه‌ریوه‌ شتیکی نامۆ و پێزیه‌ر (شاذ) نه‌بووه‌ له‌ کاتێكدا

له تاریکایی یه کانی شه وه زه نگدا کشاوه و پێی هه لگرتوه و به دواى تیشکه
رۆشنکهره وه کانی بلیسهی چرای خوا پیدا گهراوه^(۱).

خه لکیش لهم ژيانهى نه مرپۆماندا ده کهونه بهر تاقیکردنه وهى خوا که تاقییان
ده کاته وه وه لیان ده سه نگیتیت. به لام ئایا چهند کهس له وه خه لکه ی نه مرپۆ
مانای تاقیکردنه وه (الفتنة) له ژياندا ره چاو ده کات؟ نه ی چهند کهس له وان
ده زانیت به چاکى مامه له له گه ل نامراره کانی تاقیکردنه وه وه هویه کانیدا بکات؟
نه ی چهند کهسى تر له وان لهم تاقیکردنه وه یه دا ده رده چیت و ده بیته یه کیک له
سه رکه وتوو؟

له مباریه وه خواى په ره رده گار فه رموویه تی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ
اَيْتُكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا...﴾ (۲) الملك، واته: هه ر خوا خۆى حاله ته کانی مردن و ژيانى
خولقاندوه تا کو تاقیتان بکاته وه که کامتان کردوه ی چاکتره.

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿... وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ
وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا﴾ (۳) الفرقان، واته: ئیمه هه ندیک که سمان له خۆتان کردۆته
هو ی تاقی کردنه وه ی هه ندیکى تر تان، جا ئایا ئیوه خۆرا گر ده بن له سه ر
تاقیکردنه وه کان، بێگومان خواى په روه رده گارت بینه رو بینای هه لئس و که وتی
به نده کانه.

(۱) في ظلال القرآن- سيد قطب/ ۱: ۹۷-۹۸

پیاوو ئافرهت" هه‌ریه‌که‌یان هاوسه‌ری یه‌کترن

قورئانی پێرۆز هه‌قیقه‌تی هه‌ندێک جۆری سیحری سه‌لمانده‌و ئاماژه‌ی بۆ توانای سیحرباز کردوه له‌و پرۆوه‌وه که ئێوانی مرۆڤو هاوسه‌ره‌که‌ی تێک ده‌دات. خه‌لکی بابلیش سه‌رپێچییان له‌ ئامۆژگارییه‌که‌ی (هارووت و مارووت) کردو له‌سه‌ر پێشه‌ی سیحربازی و کارپێکردنی به‌رده‌وام بوونو له‌ بوا‌ری ئازاردان و زیان گه‌ياندن‌دا به‌کاریان ده‌هێناو ژنو می‌ردیان پێ له‌ یه‌کتر زویرو جیا‌ده‌کرده‌وه.

وه‌ك خ‌وا ف‌ه‌رم‌و‌ی‌ه‌تی: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾، واته: ئه‌و جادووگه‌رانه شتی وایان لێوه‌ فی‌رده‌بوون که ژنو می‌ردیان پێ له‌ یه‌کتر جیا‌ده‌کرده‌وه..

وشه‌ی (الم‌رء) واته‌ (پیاو)، وشه‌ی (الم‌رأه‌)ش واته‌ (ئافه‌رت)، (الم‌رأه‌)ش می‌بینه‌ی (الم‌رء)ه‌. هه‌روه‌ها بۆ پیاو جگه‌ له‌ (مرء)، (أمرؤ)یش به‌کار‌دیت، بۆ ئافه‌رتیش جگه‌ له‌ (مرأه‌)، (إمرأه‌)ش به‌کار‌دیت. ئه‌م وشه‌یه‌ دوانه‌ (مثنی‌)ی هه‌یه‌و، بۆ دوو پیاو ده‌گوتریت (ه‌ذان إمرءان) وه‌ك بۆ دوو ژنیش ده‌گوتریت (هاتان امرأتان). به‌لام کۆ (جمع)یان نیه‌، بۆیه‌ به‌ چهند پیاوێک ده‌گوتریت (ه‌ؤلاء رجال) له‌جیاتی ئه‌وه‌ی بگوتریت (ه‌ؤلاء امرؤ وصدق). وشه‌ی (زوج)یش که له‌ ئایه‌ته‌که‌دا هاتوه‌و بۆ هه‌ریه‌که‌ له‌ پیاوو ژنیش به‌کار‌ده‌هێنریت، ته‌نانه‌ت بۆ هه‌موو شتیکی هاوتاو هاوشیوه‌ی پێکه‌وه‌لکاویش به‌کار‌دینریت.

له‌م پرۆوه‌وه ئیمام (راغب‌)ی مامۆستا زمانه‌وانی عه‌ره‌بی گوتویه‌تی: "وشه‌ی (زوج) بۆ تاکێ هه‌ر جۆره‌ جووتیکی هاوتای یه‌کتر، له‌نێرو می‌ی مرۆڤو له‌ ئازه‌لانی‌ش، که هاوسه‌رییه‌کی یه‌کتری بن به‌کار‌دیت، هه‌روه‌ها بۆ هه‌ر شتیکی دی، که جووتیان هه‌بی‌ت، وه‌ك گۆره‌وی و پێلا‌وو نه‌عل، پاشان بۆ هه‌ر شتیکی دی، که به‌ شتیکه‌وه‌ هاو‌پێنه‌یان درژی بی‌ت، خواش ف‌ه‌رم‌و‌ی‌ه‌تی: ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ﴾

الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى ﴿٣٩﴾ الْقِيَامَةَ ﴿٣٩﴾، واته: خوا له (مهنی) ی باوک و دایک دوو جووت نیرو
مئی دروست کردوه.. ههروهها خوا فهرموویهتی: ﴿وَقُلْنَا يَتَّخِذُمْ أَسْكُنُ أَنْتَ
وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ...﴾ ﴿٣٥﴾ البقرة ﴿٣٥﴾، واته: ئه ی ئاده م خۆت و هاوسهره که ت له بهههشتا
نیشته جی بن.

وشه ی (زوجه) ش داتاشراویکی بی به هایه و کۆ (جمع) ه که شی (زوجات) ه. وه ک له
نیوه دپیری شیعریکی شاعیریکیشدا هاتوه:

(فبکا بناتی شجوهن و زوجتی)

کۆی وشه ی (زوج) یش (أزواج) ه، ده رباره ی دوانه (مثنی) ه که شی، خوا
فهرموویهتی: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ...﴾ ﴿٤٩﴾ الذاریات ﴿٤٩﴾، واته: له هه موو
شتیکدا جووتیکمان دروست کردوه. ئه مهش به ناگا هیناوهیه، که له مه ر ئه وه ی
هه موو شته کان له ناوه رۆک و پواله تیک و، له مادده و دیمه نیک پیکهاترون و، هیچ
شتیکیش له پیکهاته و دارشتهیه ک به ده ر نیه، چونکه له هه بوونیدا دروستکراوتیک
ده خوازی ت و هه ر ده بی ت دروستکهریکیشی هه بی ت، له مه شدا هۆشدار ی و
به ناگا هینانه وه ههیه له سه ر ئه وه ی، که خوا ی به رزو بی هاوتا، هه رخۆ ی تاکه و
بی هاوسه رو بی هاوه ل و هاوده مه. فهرماشته که ی خواش (خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ) ئه وه پروون
ده کاته وه، که هه رچی له دنیا دا ههیه جووتیک و هاوسه ریک ی ههیه، ئه مهش له و
پروه وه، که هاوسه ره که ی رکه به ری بی ت، یان وه ک خۆ ی بی ت، یان هاو پیکهاته ی
بی ت، ته نه نه ت گه ر له پروویه کی تره وه له و پیکهاتهیه شی جودا بی ت.

له م ئایه ته شدا که خوا هه ردوو جووته که (زوجین) ی دیاری کردوه،
ئاگا دار کرد نه وهیه که له سه ر ئه وه ی، که سه ره پای ئه وه ی ئه گه ر شتیک دژو رکه به رو
هاوشیوهیه کیشی له به رامبه ردا نه بی ت، به لām له پیکهاته ی خۆیدا له (ناخ و

پوالهت) جودا نیه و ئهم (ناخ و پوالهتەش) هەردوو جووتەکن^(۱).

پیاویش هاوسەری ئافەرەتە، وەك خواش فەرموووەتی: ﴿... فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ...﴾ البقرة ﴿۲۳۲﴾، واتە: ئەگەر ژنانتان تەلّاق دابوو گەشتنە کۆتایی عادی (سووری) مانگانەیان، -ئیدی ئیوی کەس و کارو کاربەدەستانی ژن- مەبنە کۆسپ لە رینگەیاندا، ئەگەر ویستیان شوو بە هاوسەرەکانیان (ازواجهن) بکەنەو. هەرەها ژنیش هاوسەری پیاو، وەك خوا لە مەبارەشەو فەرموووەتی: ﴿... أَلَتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ...﴾ الأحزاب ﴿۶﴾، واتە پیغەمبەر ﷺ لە خودی ئیمانداران نزیکترە لییان و هاوسەرانیشی دایکانی ئەوان. کەواتە پیاو ئافەت هەریەکیان هاوسەری یە کترن.

هەر لیژەدا سەرغیچی جوان و نایاب لە بەکارهێنانی وشەى هاوسەر (جووت/زوج) بۆ هەریەکیان بەدی دەکریت، سەرغەکەش ئەوێه: بێ گومان پیاو بە تەنها خۆی (ناتەواو) و ناییتە قەوارەکی سەرەخۆ، دیارە ئافەرەتیش بە تەنها خۆی (ناتەواو) و ناییتە قەوارەکی سەرەخۆ، لەبەر ئەمە هەر دەبیت پێک بگەن و کۆ ببنەو و رێککەون، تاکو پێکەو ببنە قەوارەکی سەرەخۆ. هەمدیسان هەر لە پیاویدا چەند لایەنێک هەیە، کە تەنها بە ئافەت پر دەکریتەو، دەنا بەبێ ئەو پیاو هەر بە ناتەواوی دەمییتەو. لە هەمان کاتدا ئافەرەتیش چەند لایەنێکی کەم و کورپی تێدا، کە تەنها پیاو دەتوانیت لە کاتی پێکەو ژیاڵاندا بۆی پر کاتەو. دەنا ئافەرەتیش هەر بە ناتەواوی دەمییتەو. پیاو بۆیە کەم و کورپی ژن پر دەکاتەو، چونکە هاوسەرییەتی. ژنیش بۆیە کەم و کورپی پیاو پر دەکاتەو، چونکە هاوسەرییەتی، ئیدی هەریەکیان هاوسەری ئەوێ تریانە.

سیحرباز (ژن و پیاو) لهیهك دهكات

قورنانی پیرۆز سهلماندووێتی، که سیحرباز توانای لهیهك دابرازی ژن و میتردی ههیه، بۆیهش دهبرارهی خهڵکی بابل خوا فرموویهتی: ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾، لهمهشدا ئاماژهیهك ههیه بۆ ئهوهی، که ههندێك جووری سیحر حهقیقهت و کاریگههربیان لهسهه کهسانی دی ههیه، چونکه سیحربازان به سیحرو جادوو (ژن و میتردی) لهیهك دهکهن. لهو ئایهتهدا سههرنج بده له بکهه (فاعلی نیو پرستی (یفرقون) که ئامراز (واو-ی کۆمهله) و (الجماعه) یه و بۆ سیحربازهکان دهگهڕێتتهوه. بکهه (فاعلی) ههکاش خۆیهتی که کردار (فعل) ههکه ئههجام دهدات، واته: سیحربازهکان توانای لێک دابراو لهیهکتر جیاکردنهوهی نیوانی ژن و میتردی ههیه. بێگومان جیاکردنهوهی نیوان ژن و میتردی دروستکردنی ناکوکی و ههرا لهنیوان ژن و میتردی لهجیاتیی خۆشهویستی و تهبابیی، ئهوه پهیامیهکی بنچینهیی شهیتان و کاری سهربازانیهتی، کاتیک دهیان نیریت بۆ لهخشتهبردنی خهڵکی و ئاژاوهنانهوه لهنیوانیاندا و لهیهك دابراوێکیان. تاکه سهربازی پێشکهوتوو لهنیو سهربازانی شهیتاندا ئهوهیانه که دهتوانیت نیوانی ژن و میتردی تێک بدات، ئیدی ئهم کارهش پلهی بالا و سهروهی لهلای شهیتانه گهوهه و حاقلیدهکهی خۆی مسۆگهر دهکات. ههه ئهههه که پێغهمبهری خوا ﷺ ئاماژهی بۆ کردوه و پروونیکردۆتهوه. لهه پرووهوه فرمودهیهك ههیه، که (مسلم) له (جابری کوپی عبدالله) وه -خوا لێیان رازی بێت- گێراویهتییهوه که پێغهمبهری خوا ﷺ تیايدا فرموویهتی: ((إِنَّ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ ثُمَّ يَبْعَثُ سَرَايَاهُ، فَأَدْنَاهُمْ مِنْهُ مَنَزَلَةً أَكْظَمُهُمْ فِتْنَةً، يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، فَيَقُولُ مَا صَنَعْتُ شَيْئًا، ثُمَّ يَجِيءُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى فَرَّقْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ، فَيُذْنِبُ مِنْهُ وَيَقُولُ نِعَمَ أَنْتَ))^(۱).

(۱) مسلم (۵۰) کتاب صفات المنافقين (۱۶) باب تحريش الشيطان. حديث رقم (۲۸۱۳)

واته: ئیبلیس-که سەرۆکی شهیتانه کانه- تهختی فهرمانداریتی خۆی لهسهر ئاو دادهنیت، ئنجا پۆله سهريازهکانی خۆی بهملاو لادا بۆ خراپه و تێکدان دهنیرت. نزیکترین و بهرپزترین سهربازیشیان ئهوهیه که گهورهترین فیتنه و ئاژاوهی نابێتهوه، له پاشان یهکیان دیتهوه بۆ لای و باسی کاره چهپهلهکانی خۆی بۆ دهگیریتهوه و دهلێت واو وامکرد، ئیبلیس پێی دهلێت: هیچت نهکردوه که شایانی باس بێت.. ئینجا یهکیکی تریان دیتهوه بۆ لای و دهلێت: چوومه لای کهسیک و وازم لێ نههینا ههتا نێوانی خۆی و ژنهکهیم تیک دا.. ئیبلیس لێی نزیك دهبێتهوه و پێی دهلێت: باشتترین سهربازم تۆیت.

گوتمان نهم پرستهیه (يُقَرِّفُونَ بِمَاءِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ) دهلالهته لهسهر ئهوهی که سیحر کاردهکاته سهر کهسانی تر، سیحربازیش بێگومان ژن و میرد لهیهک زویر و جیادهکاتهوه، بهلام ئیمامی (طبری) رای وایه، که سیحر هیچ بناوان و حهقیقهتیکی نیه، بهلکو ههر تهنها خهیاڵاندن و فریودانه، ههربۆیهش لهیهکتر دابراي ژن و میردی لهم ئایهتهدا لهسهر ئاقاری خهیاڵاندن داناوه و گوتویهتی: سیحرباز که ژن و میرد لهیهک دادهپریت، ئهوه خهیاڵاندنیهتی به سیحری خۆی و دانانی ههریهکهیان بهوی تر، که پێچهوانهی باری راستی و حهقیقهتهو، چاکی و جوانییان لهبهرچاویهکتر دهخات، تا لهبهرچاویان ناشیرین دهکات، ئیدی پرووی ههریهکهیان لهوی تر وهردهگیریت و پستی پێ لێ ههڵدهکات، تاکو میرد و لێدهکات، که خۆی له ژنهکهی جیابکاتهوه. بهم پهنگهش کابرای سیحرباز توانیویهتی لهبهر بوونی شتیکی هۆی ناکۆکی لهنێوانیاندا، نێوانی ههردووکیان (ژن و میردهکه) تیک بدات. گهلی عههربیش هۆی ناکۆکی دهبنه پال هۆ خولقینهکهی، لهبهر ئهوهی هۆکاری خولقاندنی بووه، بهم پێیه لیکدابراي مرۆڤو هاوسهرهکهشی پروودهات.

(طبری) وتهیهکی (قتاده)شی دهبراره ی لیکدابراي (التفریق) هیناوه، که

گوتویهتی: "لێکدا برانی ژنو میرد له یه کتر نهوێه هه ر یه کتیکان له هاوسه ره که ی به ر که نار بکریت و، هه ر یه که شیان له و ی دی تووړه و زویر بکریت"^(۱).

جا نه گه ر کاری لێکدا برانی ژنو میرد به کرده و یه کی سیحربازان دا بنزیت و بخریت پال ئه وان، نه وه (دانان و خستانه پالێکی مه جازی و مانا بو داتاشراوه، نه ک واقعی و راسته قینه)، سیحریش به کاریکی خه یالاندن (تخییلی) و نمایشکاری (تمثیلی) و ده مینیتته وه که هیچ حه قیقه تیکی نیه و، ته نها به نده به بزواندن ده روونییه وه، سیحری لێکرا وه که ش هه ر خۆی به ده م نه و خه یالاندن و بزوانده ده روونییه وه ده چیت، یان ناچیت، خۆ نه گه ر به ده مه وه نه چیت و خۆی له (به رگری کاری) یه کدا به یلێتته وه، نه واکه رای سیحربازیش ده سته وسان ده بیست له کارتێک ردیندا و سیحربازه که ش زیانی پێنا گه یه نیت. خۆ نه گه ر سیحری لێکرا وه به ده م نه و بزوانده ده روونییه وه به چیت و خۆی بداته ده ست کرداری خه یالاندن، نه واکه ر خۆی نه و ریگه یه ی هه لپه ژارد وه و خۆی به ده سته وه دا وه ده ستیشی کرده به بوغزاندنی هاوسه ره که ی و زویر کردنی و، پاشان تۆران و لێکدا بران هاتۆته ئارا وه.

ئه مه رای (طبری) بو وه له سه ر کاریگه ربی سیحرو، له سه ر چۆنیه تی بو وه هۆکاری لێکدا برانی نیوان مرۆڤو هاوسه ره که ی. ئیمه ش له م لێکدا نه وه و ته فسیره دا نه ختیک هاوړای نه وین، به لām له و بوارانه دا، که ته نها له سه ر هه ندیک شیوه و جوړی سیحری هاوړا و کوکین له گه لیدا، ده نا به سه ر هه موو دیه ن و جوړه کانی سیحردا نایگوغینین و، ئیمه له مه سه له ی گشتان و دانانی گشت جوړه سیحریکدا، به مه سه له ی (خه یالاندن و نمایشکاری) له گه ل (طبری) دا نیین، چونکه سیحری واکه ر هیه، که حه قیقه ت و کاریگه ربی خۆی هیه و، هه ر ته نها نواندن و خه یالاندن نیه.

هه ر له مباره یه وه مامۆستای پێشه واکه ر (سید قطب) ده لیت:

"له وانه يه ديمه نيك له ديمه نه كانى سىحربازيى، تواناي سىحربازه كه بيت له سهر كارتيت كردن و ئىحاو بزواندنې ههسته كان يان فيكره كان، به لام كارتيت كردن له شته كان و له تهنه كان (واته لاشه كان) و هه رچهنده ئهو سىحره ي كه سىحربازانى فيرعه ونيش - وهك له قورئاندا هاتوو - تهنه خه يالاندن بووه و هيچ حهقيقه تىكى نه بووه" ﴿...يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾ طه ﴿٦٦﴾، ئهوا هيچ رينگرى يه كيش نى يه كه ئهم جوړه كارتيت كردنه ش هويه كه بو ليك دابراندنې نيوانى ژن و ميرو، نيوانى دوو هاوړى، چونكه كاردانه وه كانيش له ئه نجامى كارتيت كردنه كانه وه سهر هه لده دن، ئه گه رچى هوكارو ئاسه وارو ئامرازو سه به بكاره كانيش تهنه به خواست و موته تى خوا پهيدا بن" (١).

(سىحر) هويه كه بو ليك دابرانى نيوانى ژن و ميرو كه به خواست و ئاگاداريى خواو به حيكمه تى خو ي پرووده دات. سىحربازيش هه ر به خواست و ئاگاداريى خوا تواناي (ليك دابراندنې ژن و ميرو له يه كتر) هديه، ئيدى دواى ئهمه گرنگ نيه كه ئاخو ليك دابرانه كه به هو ي ئه وهويه كه سىحره كه حهقيقه ت و كاراييه كى هه بو بيت، چونكه ئهمه له ئارادايه و دانىشتى پى دانراوه - يان ئاخو ليك دابرانه كه له پى ئىحاو جوولاندنې دهرونييه وهيه له دهروني سىحر ليكراوداو، وهك هه ردوو ئىمام (طبري) و (سيد قطب) وايان باس كردبوو.

سیحر به خواستی خوا زیان دهگهیه نیت

دوای ئەوێ قورئانی پیرۆز سه‌ماندی که سیحریاز توانایه‌کی له‌سه‌ر لێک دابرا‌نی نێوانی ژنو می‌رد هه‌یه، ئەمهی به‌ خواست و فه‌رمانی خواوه‌ په‌یوه‌ست کردوه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿...فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ بِهِ ۚ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ﴾ (البقرة... ١٠٢)، واته‌ خه‌لکی بابل له‌ جیاتی ئەوێ کار به‌ رێنمایی په‌کانی ئەو دوو فریشته‌یه‌ بکه‌ن، که‌چی ئەوه‌یان لێ فێر ده‌بوون، که‌ نێوانی ژنو می‌ردی پێ تێکده‌ن و نه‌شیانتوانیوه‌ که‌ زیانی پێ له‌ هه‌یج که‌سیک به‌دن، مه‌گه‌ر به‌ خواست و فه‌رمانی خوا نه‌بێت.

لێره‌شدا له‌م ئایه‌ته‌دا وشه‌ی (بِإِذْنِ اللَّهِ)، به‌ مانای (به‌زانست و ئاگاداری و بریاری خوا) و که‌ رێگه‌ی به‌ په‌یوه‌ندی نێوان سیحر لێکراو و سیحره‌که‌ داوه، به‌و را‌ده‌یه‌ش، که‌ سیحره‌که‌ زیانی پێ بگه‌یه‌نیت^(١).

ئهم‌ حه‌قیقه‌ته‌ قورئانییه‌ش خوا لێره‌دا له‌م چیرۆکه‌ی (هارووت و مارووت) داو له‌ بواری باسکردنی زیان گه‌یاندنی سیحر به‌ خه‌لکی و ئازار به‌خشینی سیحرباز به‌ که‌سانی تر‌دا ئاماژه‌ی بو‌ کردوه. قورئان بۆیه‌ ئەم باسه‌ ده‌خاته‌روو له‌به‌ر سووربوونی له‌سه‌ر پا‌کژی عه‌قیده‌ و بێگه‌ردیی ئیمان و داب‌رینی گشت شت و هه‌یزو هۆکارو دیاره‌یه‌ک له‌ توانای خودی (ذاتی) و کارتی‌کردنی خودی و زیانو سوودی خودی (ذاتی).

بێگومان باوه‌رپه‌ینان به‌ خوا (له‌ کۆی چه‌مک و واتا‌کانیدا) ئەو مانایه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، که‌ خوا تا‌ پ‌وژێ قیامه‌ت ئاگاداری له‌سه‌ر هه‌موو شتێک هه‌بووه‌ و هه‌یه‌و، ئاگاداری هه‌ر کارێکیشه‌ له‌ پێش روودانی‌دا، هه‌روه‌ها (له‌ کۆی

(١) تفسیر الطبری / ٢: ٤٤٩-٤٥٠

واتاكانیدا) ئهوه دهگهیهیتت که ههر شتیک لهم گهردوونهدا به فهرمانی خواو بهرپێدانی و ویست و خواستی و بریاری خۆی دهییت و دیته ئاراوه، هیچ شتیکیس پهیدا نابیت نهگهر خواست و ئیرادهو بریارو فهرمانی خوای لهسهر نهییت و تهناوته نهگهر خواستی ههموو خهڵکیشی لهسهر بییت ههر نایهته ئاراوه. بۆیه ههرچی خوا خواست و بریارو فهرمانی لهسهر دابییت، ههر دهییت ببییت، سههرپای ئهوهی گهر ههموو خهڵکیش به رویدا بووهستنهوه.

بینگومان کهسهکان و هیژو هۆکارهکانیش تهنیا به خواستی خوا کاردهکهن، کاریگهریی و زیان و سوودیشیان تهنیا به فهرمانی خوایهو، خواش خۆی ئهگهر خواستی لهسهریان نهییت، پهکیان دهخات و ههرکاتیک بیهویت دهیانوهستییت، ئیدی جگه لهوهی کۆمهله هۆکارێکن ههر به دهستی سههبهکارو بریاردهرو خوازیارهکهی خۆیانوهن که خواپاک و بێخهوشه.. به ههمان شیوهو بهم جوژه سیهیریش ههر ئاوايه، سیهیر زیان دههات، سیهیر ئازار دههات، بهئێ و راستهوه، سیهیر نیوانی ژن و میرد تیك دههات، بهلام ئهمه تهنها به خواست و زانیاری و ئاگاداری و بریاری خوايه، خۆ ئهگهر خوا خواستی لهسهر نهییت که زیان بدات ئهوا ههرگیز زیان نادات، ئهگهر خواستی لهسهر تیکچوونی نیوانی ژن و میردیش نهییت ئهوا ههرگیز له یهك دانا برین" ﴿وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾.

مامۆستای پیشهوا (سید قطب) لهم بارهیهشهوه گوتویهتی: "ههر به فهرمانی خوا هۆکارهکان کاری خۆیان دهکهن و ئاسهوارهکانیان دهخولقینن و ئهجماعهکانیان بهدی دینن. ئهمهش بنهمایهکی گشتگیره له تێروانیندا که دهییت به تهواوهتی له ویژدانی مرۆفی باوهرداردا پرووناك بیتهوه. دیاترین نمونهش لهسهر ئهم بنهمایهوه لهم پرووهوه ئهوهیه ئهگهر تۆ دهستت خسته بهر ئاگر ئهوا دهسووتیت، بهلام ئهم سووتانهش تهنها به فهرمانی خوايه، چونکه خوا خۆی سیفهتی سوتاندنی به ئاگر داوه، سیفهتی پێسوتانیشی به دهستی تۆ داوه، ههر خواش خۆی توانای راگرتنی ئهوه سیفهتهی ههیه کاتیک فرمان دههات که به حیکمهتیک خوازاوی هۆی کارو

سيفهتی سوتاندن لهسهر ئاگر نههێلێت وەك چۆن له بهسهرهاتی (ئىبراهيم) دا -
 سلاوى لى بيت- رپويدا كاتێك ئاگرهكهى لهسهر ساردكردوه.

به ههمان شێوه ئهو سىحههش كه ژن و مێردى پێ له يهكتر جوێ دهكهنهوه، ئهو
 كارىگهري و شوينهوارهى به فرمانى خوا ههيهو، ههر خواش خۆى دهتوانێت ئهو
 سيفهته له سىحهكهدا بوهستينێت ئهگەر فرمانى وهستاندى بهپێى حىكمهتێكى
 خوازاوى تايهتیی خۆى لهسهرى ههبيت. ههر بهمڕهنگهش تهواوى ئهو شتانهى تر
 كه ناسيومان و پێيان راها تووین كارىگهري و ئاسهوارى خۆيان ههيه. ههر شتێكى
 كارىگهريش به فرمانى خوا سيفهتێكى تێدا دانراوه و ههر بهو فرمانهى خواش
 كاردەكاتو، دهشێت كارایش بوهستێرێت، وەك چۆن لهكاتى خواستى خوا لهسهر
 رهوشتو سيفهته پێ دراوه كانیدا ئهو كاراییهى ههیه^(١).

باوهڕهینانى مرقى باوهردارێش بهم راستیهى باوهردارێتییه، ئهو ئیمان ههیه
 بۆ بهدیی دینیت كه جێ و یست و ئێرا دهی خاوهو، ههموو جوړه وینهیهك له وینه
 دیاره و نادیارهكانى شیرك و (هاوهل بۆ خوادانىشى) لى دوور دهخاتهوه وای
 لى دیت ئهو هۆكار و هێزو كهسانهى نێو سىحهكان ناکاته چهند هاوهلێك بۆ خوا،
 یان نایانکاته چهند خاوهكى پهستراو لهجیاتى خواى پهروهردگار.

پاشان باوهڕهینانىشى بهم راستیهى باوهردارێتییه، واته بهرزو لهبارو
 زیندوهكانى (سهربهزى و بویری و ئازایهتى و جورئهتى ههنگاونانى) زیاترى له
 ژياندا پێ دههخشیت، چونكه جگه له خوا، له هیچ كهسیكى دى ناترسیتو،
 جگه له خواش بهتهماى شوینكهوتن و پهزامهندیى هیچ كهسیكى دى نیه، ههر
 تهنها ملكهچى خوا و سهرى بهندایهتى و زهلیلێش تهنها بۆ خوا دادهنهوینیت.
 ئهمهش له واتهكانى بهختیارى و خوشگوزهرانى و هیمنى و هیوادارى، پهزامهندی و
 دلنیایی تهواوى بهسهردا دهپێژیت. ئهم واتهیا نهش ههموو كهسیك ئاتاجى پێیان
 ههیهو ئهگەر له دهستیشان بدات، ئهوا ههموو شتێكى زیان کردوه.

(١) في ظلال القرآن / ٩٦ :

زانستی زیانبه‌خش

خه‌لکی بابل چی فی‌ربوون؟ بی‌گومان سحر فی‌ربوون؟ ئه‌ی چ کرده‌وه‌یه‌کیان به‌و زانسته‌ کرده‌؟ بی‌گومان له‌ بوا‌ری زیانبه‌خشین و له‌ بوا‌ری لی‌کدا‌براندنی ژن و می‌رددا به‌کاریانه‌یناوه‌. ده‌یان‌توانی زانسته‌که‌ له‌ بوا‌ری سوود‌گه‌یان‌دندا (که‌ سوودی به‌خۆیان و که‌سانی تری‌ش بگه‌یان‌دا‌یه‌) به‌کاری بینن، به‌لام وایان وایان نه‌ویست‌وه‌و ته‌نها له‌ بوا‌ری زیانبه‌خشین و ئازاردانی خه‌لکی‌دا به‌کاریان هه‌یناوه‌.

قورئانی پیرۆز ئهم ره‌فتاره سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه‌ی ئه‌وانی به‌م ره‌نگه‌ تۆمار‌کرد‌وه‌ که‌ خوا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿...وَيَنعَلَمُونَ مَا يَصْرِفُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة ١٠٢)، واته‌: ئه‌وان ئه‌و زانسته‌و زانیاریه‌ی لی‌وه‌ فی‌ر ده‌بوون که‌ زیانیان پێ‌ده‌گه‌یان‌دن و سوودیان پێ‌نه‌ده‌گه‌یان‌دن. بی‌گومان ده‌شیان‌زانای ئه‌وه‌ی کالای ئا‌وای کرپیت و شتی ئا‌وا ناب‌ه‌جی فی‌ر ببیت ئه‌وا له‌ رۆژی دوا‌یدا هه‌یج پادا‌شت و ده‌ست‌که‌وتینی له‌سه‌ری ناییت، به‌ل‌کو به‌پراستی ئا ئه‌وانه‌ خۆیان به‌ شتی‌کی هه‌یج‌گار ناله‌بار فرۆشت‌وه‌، ئه‌گه‌ر بیر‌که‌نه‌وه‌ و بزائن.

بی‌گومان مرۆفی بینا و به‌رچا‌و رۆشنیش سه‌ری له‌و که‌سانه‌ ده‌سو‌ر‌میت و خه‌مبار و دلت‌ه‌نگیش ده‌بیت بۆ ئه‌و حا‌له‌ته‌ی که‌ تووشی بوون (واته‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ فی‌ری شتی‌کی وابوون زیانیان پێ‌ده‌گه‌یه‌نیت نه‌ک سوودیان پێ‌ بگه‌یه‌نیت، چون‌که‌ ئه‌وان له‌ توانایان دابو زانسته‌که‌ له‌ بوا‌ری سوود‌گه‌یان‌دندا به‌کاری بینن، که‌چی بۆ زیانبه‌خشینیان گۆ‌ری بو‌و، ئیدی زیان و خراپه‌ی پێ‌گه‌یان‌دن.

له ئێۆ زانستیشدا، زانست ههیه به سوودهو، ههشه زیانه خشه. فێربوونی زانستیش کاریکی قورسو گرانه و پێویستی به ههول و کۆشش و دارایی و کات ههیه و ههركه سیك ئه و کۆشش و دارایی و کاتی به مه بهستی فێربوون بۆ خه رج دهکات، ده زانی ت که وایه و که قورسو گرانه. مرۆفیش له کاتی خواست و گه پان به دوا ی زانستدا ههست به وجودی ههوانه وه و چیژیک دهکات و، خۆی ده خاته بهر ئازار و ناره حه تی و هه موو هه ولێکی خۆی له پیناوی فێربووندا ده خاته گه پ، چونکه بۆ ئه نجام و به ربوو مه که ی ده روانی ت و، به م پێ یه ش هه نگاو له سه ر به رده وامیی کاروانه وه ده نی ت.

ئه ی داخۆ خویندکاریکی زانست چهنده ی له توانادا بووی ت خستبێ تی به کار و له پیناوی به ده سه ته ی تانی زانست و زانیاریشدا زۆر زۆر ماندوو و شه که ت بووی ت و، پاشان بۆ به ره مه و به ره نجامی زانسته به ده ست ها تو وه که ی بروانی ت و که چی کاتی ک ده بینیت زانسته که زیانی پێ ده گه یه نی ت و قازانجی پێ نادا ت، ئاخۆ حا لئ ئه و خویندکاره چی بی ت و زیانه که شی چهن د بی ت؟ ئه ی ئایا له و به روایه دا ی ت ئه گه ر به نه فامی به ما بایه وه با شتر نه بوو بۆ ی؟

وهك (جورجانی)ی شاعیریش گوتویه تی:

ولم أبتذل في خدمة العلم مهجتي

لأخدم من لا قيت لكن لأخدم

أأسقى به غرساً وأجنيه ذلّة

إذن فاتباع الجهل قد كان أسلما

واته: من خوینی دلو گیانم له پیناوی وهرگرتن و خزمه تکردنی زانستدا بۆ ئه وه به هه ده ر نه دا، که خزمه تی هه رکه سیکی به رامبه ری پێ بکه م، به لکو بۆ سوود و خزمه تی گشتی، خۆ ئه گه ر نیعه تی کی جیگیرکراوی پێ تیکده م و به سه رشو ری

بهره کەمی ببینمهوه، ئەوا لهوکاته دا پهیره وکردنی جهل و نهفامی باشترو
ئاسووده تره.

جا ئەگەر ئەمڕۆ بپروانیت بۆ حاڵی ئەوانه ی خوازیاری زانسته دونیایی یه کانه و
بزانه چهند کهسیان فیتری ئەو زانستانه دهبن، که سوودیان پێ دهگهیهن و چهند
کهسی دیکهشیان فیتره ئەو زانستانه دهبن که زیانیان پێ دهبه خشن و، پاشان ئەمڕۆ
چهند زانست ههیه که زیان به خاوهنه کانیان دهبه خشن و سوودیان پێ ناگهیهن و، له
جیاتی خێرو که لک، شهرو ئازارو زهرهریان پێ دهگهیهن.

ئەو زانست و زانیاریانهش که ئەمڕۆ له جیهانی خۆرئاواوه بۆمان دیت، زۆربهیان
له زیانبه خشه کانه و سوود ناگهیهن، دهنا ئاخۆ سوودی راسته قینه له زانسته کانی
به ناو موسیقا و وینه کێشان و پهیکه رتاشی و نواندن و گهشتیاری و ئاسه واردا چی
بیت؟!

"لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ"

ئهم دهستهواژهیهش (لوكانوا يعلمون/ نه گهر بیانزانیایه) دوو جار له چیرۆکی (هارووت و ماروون) دا هاتوه:

جاری یه كه له باسی سه رزه نشت كردنی خهلكی بابلدا له سه ر فیربوونی سیحرو به كار هیتانی له بوا ی زیانبه خشین دا "﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾" واته: به پراستی ئهوان زانیبوویان ههركه سیك كه ره سه و كالای ئاوی - وهك سحر بازیی بۆ سوود به خشین - كریبیت و شتی ئاوا نابهجی فیر بیت، ئهوا له رۆژی دوایدا هیچ پادا شت و دهستكهوتیكی له سه ر نی یه و، بیگومان به خراپترین شت خۆشیان فرۆشتوه، نه گهر بیانزانیایه.

له مه شدا نكوولی زانسته ندییان لیکراوه (واته زانستیکیان نه بووه)، چونكه نه گهر زانستیان هه بوا یه و بیانزانیایه، ئهوا فیری شتی زیانبه خش نه ده بوون له جیاتی سوود به خش. ههروه ها نه گهر بیانزانیایه و زانستیکیان هه بوا یه، ئهوا رۆژی دوا ییان فه رامۆش نه ده كرد و دهست بهرداری بهشی رۆژی دوا ییان نه ده بوون، هه م دیسان نه گهر بیانزانیایه ئهوا خۆیان به (شتی پووجه ل و نا په وا و خرا په و شه یتان) نه ده فرۆشت.

ئایا هیچ كه سیكی خاوه ن زانستیكی سوود به خش هه یه كه ئهم جو ره په فتاره بنوینیت؟ ئایا هیچ خاوه ن زانستیک هه یه كه دنیا له جیاتی رۆژی دوا یی به چا كت بزانی ت؟ ئه ی ئایا هیچ كه سیك هه یه كه زا هید و په تكه ره وه ی رۆژی دوا یی و خیر و

بیرو نیعمه ته کانی بیئت و سه رکاته سه ر خراپه و کاری پووچه له و ریبازی شهیتان؟ هه ر که سیك ئاوا بکات، ئه واهه بهروونی و به دلتیایی بهوه ده زانین که هیچ زانستیکی نیه ته نه ته گه ر به رزترین بهروانه می زانستیشی هه لگرتیبت و چه ندین سالی ته مه نیشی له زانستدا به سه ر به ر دیبت.

جاری دووهم: له باسی بانگکردنی خه لکی بابلدا بو زاسته سوو ده خشه که و ئه و رینگا راسته ی که به ره و زانستیان ده بات: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة ١٢٣)، واته: خو ئه گه ر ئه وان ئیمانی راسته قینه یان به ینایه و له خوا به ترسانایه و ئه و کاره ناهه مو ارانه یان نه کردایه و به ته مای پوژی دوا یی بوو نایه، ئه واهه پاداشتی که له خوا وه بو ئه وان باشتره ئه گه ر بیانزانیایه.

که واته ئه گه ر زانستیان هه بوایه ئه و ئیمان و له خواترسانیان هه لده به ژارد، ئه گه ر بیانزانیایه، پاداشتی خویان به چاکتر داده نا و ئه و خیر و بیرو نیعمه تانه ی لای خویان ده خواست. به لآم له به ر ئه وه ی ئاویان نه کرد، ئه وه دیاره ئه وان نازان و، له به ر ئه وه ش که زانستیان له ده ستدا نه بو وه و به ره و ئه و زانسته ی نه به ردوون ئه واهه دیاره زانسته که ش نه بو وه.

ئه و یاداو هریه ی قورئانیشمان ده باره ی په فتار خراپه کانی جووله که و خراپه روانییان بو هه ق که له پیش چیرۆکی (هارووت و مارووت) و که له باسی جووله که کان و په پیره و کردنی سیحریازیاندا هاتو وه، له به ر ناچیت، که له مباریه وه خوا ده باره یان فه رمو یه تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّ قَوْمٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة ١٠١)، واته: کاتی که پیغه مبه رتیک له لایه ن خوا وه بو جووله که کان هات و سه ره پای ئه وه ی که پشتگیری له راستی ته و رات ده کرد - که محم دی دوا

پێغه مبهري خوا بوو كه بۆ سه رجه م خه لکی هاتبوو - كۆمه لێك له خاوه ن كتيبه كان -واته جووله كه كان- كتيبي خويان پشتگوي خست وهك ئه وهی هه والی نازانن و هيچ زانياری يه كيان له باره وه نه يیت.

يینگومان جووله كه كان له و جيگه يه دا وهك كه سانیك كه (نازانن) په فتاریان كرده و، لیڕه ش دا له رینگای ئه وانه وه ده پۆن كه (نازانن) و، خۆ ئه گه ر بیانزانیایه ئه و ئه و په فتارانەیان نه ده نواند كه ئاماژه یان بۆ كراوه .

زانستی په ند لێ وه رگیرا ویش ئه وه یه كه سوود به خاوه نه كه ی ده به خشی و زیانی لێ نادات، زانستی په سند کراویش ئه وه یه، كه سوود به كه سانی تریش ده گه یه نیّت، خۆ ئه گه ر وانه بوو، ئه و وهك ئه وه وایه كه هه ر نه ییت و، خاوه تانیشی له و كه سانه ده بن كه هيچ نازانن ته نانه ت گه ر گومانیشیان واییت كه گوايه ده زانن، چونكه زانستیش به ئه نجام و به رو بو میه وه دیاره .

چیرۆکی دووهم

چیرۆکی ئەو پیاوێی که به لای شارۆچکه که دا تیپه‌ری ..

ئهم چیرۆکه له دهقه‌که‌ی قورئاندا ئاوايه که خوا فرمویهتی:

﴿أَوَكَلِّدِي مَرْءًا عَلَى قَرِيْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾ البقرة﴾

واته: هه‌روه‌ها —دوا‌ی گه‌توگۆ‌ی ئی‌براهیم و پاشا زۆ‌رداره‌که‌—، ئایا هه‌والی ئەو پیاو‌ه‌ت نه‌بیستوه که به‌لای شارۆ‌چکه‌یه‌کی ڕووخا‌وی وادا تیپه‌ری، که هه‌م‌رو خانووه‌کانی به‌سه‌ر بان و سه‌قفه‌کانیاندا ڕووخابوون و، ته‌ویش له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: خوا چۆن خه‌لکی ئهم شارۆ‌چکه‌یه‌ دوا‌ی مرده‌نیان زیندوو ده‌کاته‌وه؟ جا ئەو که‌سه — که (عوزه‌یر) ی پێغه‌مبه‌ری خوا بووه، سلا‌وی خوا‌ی لی‌ بی‌ت— ده‌سته‌به‌جی له‌وکاته‌دا خوا بۆ ماوه‌ی سه‌د سا‌ل مران‌دی و، پاشان زیندو‌وی کرده‌وه و پ‌ی‌ی فرم‌وو: چه‌ند مایته‌وه؟

(عوزه‌یر) گوتی: ڕۆژێک، یان که‌م‌تر له‌ ڕۆژێک ماومه‌ته‌وه.

ئنج‌ا خوا لی‌ی پ‌رسی و فرم‌وی: نه‌خ‌یر به‌ل‌کو ماوه‌ی سه‌د سا‌لت پ‌ی‌چووه‌و،

ته ماشای خواردن و خواردنه وه کهشت بکه - که له و ماوه زۆردها - نه گۆراوه و تیک نه چووه، ههروهها ته ماشای گوێدریژه کهشت بکه (تا بهم رۆداوهش بتهکینه نیشانه و موعجیزه بۆ خهڵکی، جا سهیری ئیسقانهکانی گوێدریژه کهت بکه چۆن بهرزیان ده کهینه وه و پیکینه وه ده بهستین و پاشان به گوشت دایانده پۆشن، کاتی که بینی و بۆی ده رکهوت، گوئی: چاک ده زانم و دنیام به راستی خوا توانای و ده سه لاتتی له سه ره موو شتی که ههیه.

دریژه پیدانی ئهم چیرۆکه له دهقه ئیسرائیلییه کانه وهیه

زۆر کهس له تهفسیر کار و چیرۆک گیره وه کان چهند شیکار و دریژه پێ دانێکیان بۆ ئهم چیرۆکه - چیرۆکی ئهو پیاوهی به لای شارۆچکه که دا تیپه ریوه - هیناوه و به وهش فره مایشتی خویان تهفسیر کردوه. ئهم شیکار و دریژه پیدانهش بۆ چیرۆکه که، ههچ فره موودهیه کی راست و (صحیح) ی له پیغه مبهری خوا وه ﷺ له سه ره نه هاتوه، هه ره بۆیهش به دهقه شیۆینراو و هه لبه ستراوه کانی جووله که (که به ئیسرائیلیات) ناوبراوه داده نیت، ئهو دهقه (ئیسرائیلیانه) ش مرۆکی هه لبه ستراوی و ئیدیعاو پووچه لێ و بێ نیوه رۆکیان پێوهیه.

له وه دهقه (ئیسرائیلیانه) دا گوتراوه: ئهو پیاوهی به لای شارۆچکه که دا تیپه ریوه (عوزهیر) شارۆچکه کهش (بیت المقدس) ه دوا ی ئه وهی (بهخت نه سه ر) بختنصری ناشووری تیکی داوه و جووله که کانی له ویوه بۆ شاری بابل هیناوه.

لیته شدا یه که به سه ره هاتی گیراوه له وه دهقه هه لبه ستراوه ئیسرائیلیانه دیاری ده کهین به مه بهستی ناگادار کردنه وهی موسلمانان و وریابوونیان له وه شته پووچه لانه:

"(سیوطی) له (الدر المنثور) داو له (ابن عباس) و (کعب الأحبار) و (حسن البصری) و (وهب کورپی منبه) وه گیراوه تییه وه که گوتوویانه: (عوزهیر)

بهندهیه کی پیاوچاک بووهو، پڙژیکیان له مالهوه بو سهر شوینی کارکردنی خوئی دهردهچیت که خووی پیوه گرتبوو، ههر ده که ویتته ریو له کوئایی ریځایدا ده گاته که لاهویهک - له که لاهوکانو ناسه واری (بیت المقدس) - ده بیت، ننجا که نیوه پږوش دادیت گهرمای ده بیت و له بهر گهرمی ده چیتته نیو که لاهو که وه به سواری پشستی گویدر پڙیکیش هوه ده بیت، له وئدا له گویدر پڙیکه ی داده به زیټ و سه به ته یه که هه غیرو سه به ته یه که ترئی پی ده بیت و له ژیر سیبهری که لاهو که دا داده نیشتیت. هه روه ها مه غه لیک کی پی ده بیت و هه ندیک له و ترئی یه ده گوشتته نیوی که له لای بووه، پاشان نانیک کی وشک دهر دیتیت و ده یخانه نیو مه غه له که و ناوی ترئی که وه، تا کو ته ربیت و پیوه ی بیخوات، ننجا له سهر پشت پال که و تووه و هه ردوو قاچیشی به دیواره که وه ناوه، له م حاله ته شدا ته ماشای سهر بانه کانی ئه و خانوانه ی کردووه، که چییان به سهر هاتووه و به سهر بان و سه قفه کانیاندا پروو خاون و خه لکه که شیان له ناچوون و، هه ندیک ئیسکی بلا بووه یشی بینی، گوتی: چۆن خوا ئه م هه مو خه لکه له دوی مردنیان زیندوو ده کاته وه (أَلَيْسَ هَٰذَا ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)، ئه و گومانی نه بووه له وه ی، که خوا زیندوویان ده کاته وه، به لکو ته نیا به سهر سورمانیکه وه وای گوتووه. خواش فریشته ی مهرگ (ملك الموت) ی ناردوه و گیانی (عوزه یی) کی کشاوه و بو ماوه ی سه د سال خوا مراندوویه تی. له ماوه ی ئه و سه د ساله شدا له نیو هوژی به نی ئیسرائیلدا چه ندین رووداوو ئالوگور هاتوته ئاراوه.

خوا جاریکی دی فریشته‌یه‌کی بۆ لای (عوزه‌یر) نارده‌و دلیکی وای بۆ دروست کردۆته‌وه، که پێی عاقل ببیت و هه‌ردوو چاویشی بۆ داناوه‌ته‌وه، که پێ‌یان ب‌روانیت، ئنجا به‌عه‌قله‌وه‌ بزانییت، که چۆن خوا مردووه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه، پاشان کرداری پێکه‌ینان و خولفاندنی پیشان داوه‌ و ئه‌ویش بۆی روانیوه‌.

نجا گوشتی خستوته وه سهر ئیسکه کان و تووک و قژو پیستیشی به بهر لاشه کاندای کردوته وه، له دواییشدا گیانی به بهر دا کردوه، هه موو ئه مانهش له بهر

دیده و عهقلی دابوو. (عوزهیر)یش به رێکی دانیشتوو، فریشته نێراوه که ی خوا
 لێی پرسێوه: تۆ له ماوهی ئەم بێ ئاگایی یه تدا - که مردنه که ی بووه - چه ندت
 پێچوو؟ ئەویش گوتوو یه تی: رۆژێک یان هه ندیک له ماوه ی رۆژێکم پێچوو (لَبِثْتُ
 يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ)، ئەمەش چونکه له سه ره تای رۆژه که و له کاتی به ره به یانه وه
 خه وتوو و له کۆتایی رۆژه که شدا که خۆر ئاوا نه بووه هه لسی نراوه ته وه - ئەمە نه گهر
 رۆژێک بیت- بۆ ماوه ی هه ندیک رۆژێک (بَعْضُ يَوْمٍ) یش ئەوه یه که رۆژێکی
 ته وا ی پێ نه چوو بیت- به وته ی خۆی. ئنجا فریشته که پرو ی تێ کردۆته وه و پێی
 گوتوو: نه خێر، به لکو سه د سالت پێچوو (بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ)، ده سه یری
 خۆراک و خواردنه وه که شت بکه - واته مه به ست له خۆراکه که ی ئەو نانه وشکه
 بووه و مه به ستیش له خواردنه وه که ش ئەو شه ره تی ترێ یه بووه که گووشا ند بو یه
 نیو مه نجه له که یه - و له سه ر حاله تی خۆیا ن مابو نه وه و نه گۆرا بوون. ئەوه ش مانای
 وشه ی (لم یتسنه به مانای (لم یتغیر/ نه گۆرا وه) به هه مان شیوه پاشا وه ی ترێ و
 هه نجه ره که ش هه ر ته رو ئاودارو جوان بوون و له سه ر حاله تی خۆیا ن مابوون و
 نه گۆرا بوون. له و کاته دا (عوزه یر) له به رچا ی فریشته که وا ده رکه وتوو که له دل ی
 خۆیدا نکوولی له و حاله تانه کرد بیت، هه ر بۆ یه ش فریشته که پێی گوتوو: ئەرێ
 نکوولی ده که ت له وه ی بۆم باس کردیت، ده سه یری گو یدریژه که شت بکه.. ئەویش
 سه یری لاشه ی گو یدریژه که ی ده کات که چۆن ئیسک و پروسکی بلا بوۆته وه و کلۆر
 بوون و بۆش و کونیان تێ که وتوو. فریشته که ش ئیسکه کانی گو یدریژه که بانگ
 ده کات و ئەوانیش به ده نگیه وه دێن و له هه موو لایه که وه کۆده بنه وه تا فریشته که
 پێکیان ده هی نیته وه و (عوزه یر)یش بۆ ئەو حاله ته ده روا نیت.

ئنجا فریشته که ره گ و ده مارو ئەندا مه کانی لاشه ی به به ردا ده کاته وه و
 گۆشتیشی له سه ر ده پۆشیت و به پێست و تووک دا یده پۆشیت و فو ی رووحی پیدا
 ده کات و، ئیدی گو یدریژه که ش هه لده ستیته وه و سه ری گو ی یه کانی شی به ده م

زه پینهوه بو ئاسمان بهرز ده کاتهوه، ئه مانهش هه مووی به پێی ده قه تهفسیر کراوه کانی (سیوطی) مانای فره مایشته کانی خوا له و ئایه تانه ی به سه ر هاته که دا ده به خشیته که فره موویه تی: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ﴾ وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ﴿. به مانای بڕوانه بو ئیسکه کانی گویدریژه که ت چۆن هه ندیکیان له پێکه وه به ستنه وه یاندا له سه ر هه ندیکی تریان داده نیین تا کو کاتیك ده بنه وه به چه ند ئیسکیکی ته واو ته وا ده بنه گویدریژیکی بی گوشت، پاشان بڕوانه چۆن گوشتی پی داده پۆشین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، واته: ده زانم خوا به سه ر هه موو شتیکی وه ک زینه دوو کردنه وه ی مردووانو کاروباری تریشا به توانیه.

دوا ی ته وه (عوزه یر) سواری پشتی که ره که ی بو ته وه و هاتۆ ته وه بو گه ره کی پیشووی خو ی و خه لکیش نه یان ناسیوه و، ته ویش خه لکه که ی نه ناسیوه و خانووه کانی شی نه ناسوه، بو یه هه ر به خه یال و بۆ چوونی خو ی پی ی هه لگرتوه، تا کو چۆ ته خانووه که ی خو ی و ده بینیت پیری ئینیکی کو یری تیدا یه و له ته مه نی (١٢٠) سالی دایه و به نده یه کیان بو وه کاتیك (عوزه یر) به جی هیشتبوون ته و له ته مه نی (٢٠) سال دا بو وه پیشت ناسیبووی و به چاکیش له که سی تی و ده روونی ته و شاره زا بو. ته ویش (واته عوزه یر) لی پی پرسیوه: ته ی ته و که سه ی لی ره دایت، ئایا ته مه ماله که ی (عوزه یر) ته ویش له وه لا مدا گو تویه تی: به ئی، پاشان به دهم گریان ه وه گو تویه تی: نه مدیوه تا نه مرۆ که سیك له م جو ره و له و ره نگه هه والی (عوزیر) پرسیت و، ئیستاش خه لکی ته ویان له بیر چۆ ته وه .. ته ویش ده لیت: من (عوزه یر) م، پیره ژنه که ش ده لیت پاک ی و بی گه ردیی بو خوا، عوزه یریك سه د ساله له نا وماندا نه ما وه، تا ئیستاش هیچ هه والیکمان له باره یه وه نه بیستوه .. دوو باره (عوزه یر) دلنیا یی کردۆ ته وه و پی ی گو توه: ده ته وا بیگومان من عوزه یرم، خواش بو

ماوهی سهد سال مراندوو می و پاشان زیندوو ی کردوومهوه.. پیرهژنه که دهلیت: بهلام (عوزهیر) پیاویکی چاک و نزا وهگریرا و بووهو، نزای بۆ نهخوش و دهردهدار دهکرد، که خوا چاکیان کاتهوه و شیفایان بۆ بنیژیت. ده تۆش نزام لهلای خوا بۆ بکه با چاوم پێ ببهخشیتهوه، ههتاکو بت بینم، جا ئهگهر (عوزهیر) بیت ئهوا دهتناسمهوه. ئهویش نزای بۆکرد لهلای خوا و دهستی به ههردوو چاوی داهیناو ههردوو چاوی کردنهوه، ئنجا دهستی گرت و پێی گوت: ههسته به فهرمانی (خوا)، ئیدی خواش قاجی پیریژنه که ی کردهوه و به ساغی ههستایهوه، وه ئهوهی پیشتر قاجی سڕ بوویت و جوولای تی که وتبیتهوه. بۆیه کاتی که سهری کرد، گوتی: شایهتی دهدهم که تۆ (عوزهیر)یت.

ئنجا پیرهژنه که چوو بۆ گهر که ی نیشته جی بوونی بهنی ئیسرائیل، له کاتی که دا ئهوان له یانه و کۆرو کۆبوونهوه کانی خۆیان بوون. له نیویشیاندا کورپکی (عوزهیر) ههبوو، که پیاویکی به سالآچوو بوو له ته مه نی (١١٨) سالی دابووو کوره زاکانیشی (واته کورانی کوره که) شی، چه ند پیریکی نیو ئه و کۆرو ئه نجومه نانه بوون. پیریژنه که بانگی کردن و پێی گوتن: ئه وه (عوزهیر) هه و هاتۆته وه بۆلاتان. به لام ئه وان به درۆیان خسته وه و پروایان پێ نه کرد. ههروه ها پیریژنه که پێی گوتن: من فلان بهنده و کۆیله ی ئیوه م، (عوزهیر) له لای خوی پهروه ردگاری نزای بۆ کردم و خواش چاوی بۆ گهراندمه وه و، قاجیشمی چاک کرده وه و، هه ر خۆیشی -واته عوزهیر) وای داده نیّت، که خوا بۆ ماوه ی سهد سال مراندوو یه تی و، پاشان زیندوو ی کردۆته وه.

خه لکه که به وه کانی ئه و پیریژنه هه ستان و پرویان تی کرد، کوره که ی (عوزهیر) یش ته ماشایه کی باوکی کرد و گوتی: باوکم خالیکی ره شی له نیوان هه ردوو شانیدا هه بووه، چوو سه یری ناوشانی کرد و بۆی ده رکه وت، که ئه م پیاوه (عوزهیر) ی باوکیه تی. (به نی ئیسرائیل) یش گوتیان: هه یج که سیّک له نیوماندا، جگه له (عوزیر) ته وراتی له به رنه کردبوو، (به خت نه سر) یش ته وراتی ئیمه ی

سووتاندو هیچی وای لێ نه مایه وه ئهو هینده نه بیته که پیاوان له بهریان کردبوو، تۆش ئه (عوزهیر) تهوڕاته مان بۆ بنوسه ره وه. باوکیشی (سهرووخا) که پیشتر له پڕۆژگاری بالاده ستیی (بهخت نه سر) دا تهوڕاتی له ژێر زهویدا شارد بۆوه، له شوێنێکدا بو که جگه له (عوزهیر) هیچ کهس پێی نه ده زانی.

ئه نجا هه موویانی برده وه بۆ ئهو شوێنه وه هه لێ که ندووه وه تهوڕاتی لێ ده ره هیناوه ته وه، به لام کاغه زه کانی تێک چوو بوون و ئاسه واری کتێبه کهش نه مابوو. بۆیه له ژێر سایه ی دره ختێکدا دانیشتووه وه هۆزی (بهنی ئیسرائیل) یش له ده وری کۆبوونه ته وه تهوڕاتی بۆ تازه کردوونه ته وه، دوو ئه ستێره ی پرشن گداریش له ئاسمانه وه هاتوونه ته خواره وه و چوونه ته ناخی جهسته یه وه و ئنجا تهوڕاتی بیر کهوتۆته وه، بۆ (بهنی ئیسرائیل) ی نوێ کردۆته وه. به هۆی ئه مه وه له ئاکامی ئه م به سه رهاته وه جووله که کان گوتوو یانه: عوزهیر کورپی خوایه، چونکه ئهو دوو ئه ستێره یه ی بۆ هاتووه وه تهوڕاتیشی نوێ کردۆته وه و کاروباری (بهنی ئیسرائیل) ی راپه راندووه. تهوڕاتیشی له خاکی (سواد) و له دێری (حزقیل) دا بۆ تازه کردوونه ته وه. دوا ییش له و دێیه دا مردووه که پێی ده لێن (سابیر ئاباد) ^(١).

بیروپای (طبری) له سه ره نه و شیکار و درێژه پیدانه

ئیمام (ابن جریری طبری) بیروپایه کی رێک و دروستی له سه ره نه و شیکار و درێژه پیدانه ی تایبەت به چیرۆکی نه و پیاوه ههیه که به لای شارۆچکه که دا تیپه پیه و، په خنه یه کی زانستیانه ی به هیزیشی له سه ره نه و شیکاره ههیه. له مباره یه وه گوتویه تی: "باشترین وته بۆ راستیی به سه رهاته که نه وه بگوتریت: بینگومان خوا خۆی باسی کردووه و داواین پیغه مبه ریشی ﷺ پی سه رسام کردووه، نه مه ش له و فره مایشته ی دا، که بۆ گیراوه ته وه و له سه ره زاری نه و پیاوه ی به لای شارۆچکه روخواوه که دا تیپه پیه و، فره موویه تی: ﴿أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ نه مه له گه ل زانینی نه و راستیه شدا، که خوا هه مووی له نه بوو و بیشتیکی دی له سه ره تا دا دروست کردووه، به لام نه و زانینه ی خۆی قه ناعه تی پی نه هیناوه، که توانای له سه ره دروستکردنی سه ره تای شته کان ههیه، تا وای لی هاتووه بلیت: خوا چۆن نه مانه دوای له ناوچوونیان زیندوو ده کاته وه ﴿أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾؟ ئیمه ش هیه زانیارییه کی روونی و امان لانیه بۆ سه لماندنی ناوی بگۆی نه م پرسته یه، واته (بۆ دیاریکردنی ناوی نه و پیاوه ی به لای شارۆچکه که دا تیپه پیه و). ده شیت که (عوزه یه) یش بوو ییت، ده شیت که (ئۆرمیا) ش بوو ییت. به لام ئیمه ئاتاجیکمان به زانینی ناوه که ی نیه، چونکه مه به ست له و نایه ته دا ناساندنی ناوه که به خه لک نیه. به لکو مه به ست له مه دا ناساندنی قودره تی خوا یه به و که سانه ی، که نکوولی ده که ن له قودره ت و توانای خوا له سه ره زیندوو کردنه وه ی مه خلوقاتی خۆی له دوای مراندنیان و، گیراندنه وه یان بۆ دنیا له دوای له نیوچوونیان، ههروه ها خوا هه ر خۆیشی ژیان و مردنی به ده سه ته.. له وانه ش که نکوولی یان له توانای خوا ده کرد، که سانیکی بی باوه پری نیو قورپه شو نه و که سانه ی تری سه ره به هۆزه کانی عه ره ب بوون، که لیژه دا مه به ست بووه توانای خوا یان پی بناسینریت و، به لگه ی روون و

ناشکرایان لهسەر جیگیر بکریت، ههروهها مهبهست لهو جوولهکانه‌ی (به‌نی ئیسرائیل)یش بووه که له شوینی ههجره‌تگای پیغه‌مبه‌ری خۆی محمد ﷺ ناگادار کردوو لهو چیرۆک و به‌سه‌رهاتانه‌ی که له‌لای جووله‌که‌کانیش بیستراون تا به‌م په‌نگه‌ جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌ش گومانیان له‌سەر پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌کی نه‌می‌نیت و بیانوشیان (له‌سەر ساوه‌ر نه‌هێنان به‌ په‌یامه‌که‌ی) نه‌هێلێت. چونکه‌ ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ی که‌ خوا به‌ سروش بۆ (عمدی پیغه‌مبه‌ری) له قورئاندا گیراوه‌ته‌وه‌، له‌و هه‌واڵ و به‌سه‌رهاتانه‌ن که‌ پێشتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و گه‌له‌که‌شی نه‌یانده‌زانین، زانیاریش له‌سەر ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ له‌وه‌وپیش ته‌نها له‌لای شوینکه‌وتوانی ئایینه‌کانی تر هه‌بوو وه‌ک جووله‌که‌ و دیانه‌کان، دیاره‌ (عمدی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ) له‌وان نه‌بووه‌ و ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واریش بووه‌، گه‌له‌که‌شی نه‌خوینده‌وار بوون. ئه‌مه‌ش له‌لای شوینکه‌وتوانی کتێبه‌کانی پێشوو (ئه‌هلی کیتاب) پروون و زانراو بووه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌م به‌سه‌رهاتانه‌ی ته‌نها به‌ سروشی خوا زانیوه‌ و لێی ناگادار کراوه‌. جا ئه‌گه‌ر مهبه‌ست له‌م هه‌واڵ و به‌سه‌رهاتانه‌ بۆ دیاری کردنی ناوی خاوه‌نی پرسیاره‌که‌ بێت که‌ ده‌رباره‌ی چۆنییه‌تی زیندووکردنه‌وه‌ و بنیات نانه‌وه‌ی شارێک پرسیارێ کردوو (أَلَيْسَ هَٰذَا الَّذِي بَعْدَ مَوْتِهَا) "ئه‌و ناماژه‌ بۆ کردنه‌که‌ ته‌نها له‌سەر ناوی خۆی ده‌بوو به‌ شێوه‌یه‌ک که‌ هه‌یچ ئاسته‌نگێک نه‌هێلێته‌وه‌ و بیانوو ببریته‌، گومان نه‌هێلێت. به‌لام مهبه‌ست له‌مه‌ په‌خه‌گرتنه‌ له‌ وته‌ی نیو پرسیاره‌که‌ی، ئیدی خوا به‌مه‌ش هێنده‌ی بۆ به‌نده‌کانی لی دیاری کردوو (۱)".

بیرورای (سید قطب) له سه ره نه م چیرۆکه

مامۆستای پیشه واش (سید قطب) بیرورایه کی نایاب و هه لۆیستیکی پتهوی له ئاست شیکارو ورده کاری یه کانی نیۆ ده قه ئیسرا ئیلیه کانی تایبته به م چیرۆکه دا گرته بهر، وه ک له مباره یه وه گو تویه تی: "کێ یه ئه و پیا وه ی که به لای شارۆچکه که دا تی پهرپوه؟ ئه ی ئه و شارۆچکه یه کامه یه که له کاتی رووخانی داروپهردووی به سه ره یه کدا پیا دا تی پهرپوه؟ بێگومان قورئان له مباره یه وه هێچ زانیاریه کی ده رنه خستوه و، گه ر خواستی خواش له سه ره ئه وه بوا یه ئه و ده ریده خست.

خۆ ئه گه ر حیکمه تی نیۆ ده قه که ی قورئانیش ته نها به و ده رخستنه به دیی بهاتایه، ئه و خا له قورئاندا فه رامۆشی نه ده کرد. ده با ئیمه ش - به شیوازی خۆمان له م ته فسیری (فی ظلال القرآن) ه دا - له ئاست ئه م سی به ره شدا هه لۆیسته بکه ین و ببینن که: بێگومان دیمه نی به سه ره اته که وینه یه کی به هیژو رۆشن و سروش به خش بو هه ست ده کیشیت، دیمه نی مردن و کاره سات و ویرانه. به وه سفی (وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا) دیمه نی شارۆچکه یه کی رووخا و پێشان ده دات که به سه ره بناغه و کۆله که کانی دا روخوا وه، پاشان له پێی هه ست و سۆزی ئه و کابرایه ی به لای شارۆچکه که دا تی پهرپوه سۆزیک ی گشتی مرۆبی و زاخا و درا و به و گوزارشته ی (أَنَّى يُحْيَى هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) ده کیشیت^(۱).

(۱) فی ظلال القرآن / ۱: ۲۹۹.

ئهو باسهی که چیرۆکهکی تیدا هاتوو

چیرۆکی (ئهو پیاوی به لای شارۆچکه که دا تیپه‌ری) له باسیکی تایبه تیدا هاتوو که (باسی لیدوانه له بابته ژیان و مردنه‌وه)، پشتر ئاماژه‌یه‌ک بۆ ده‌مه‌ته‌قی‌یه‌کی نیوان (ابراهیم خلیل) -سلای لی‌یت- و ئهو پاشایه‌دا که پرویاگانده‌ی په‌روه‌ردگاریه‌تی بۆ خۆی کردو، کراوه‌و که (ابراهیم) موناقه‌شه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کات و به‌لگه‌ی گه‌وره‌و بنه‌بری له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاریتی خوا و پوچه‌لیی بیروپا‌کانی ئهو ده‌خاته به‌رده‌م. دوا‌ی ئهم وتو و وێژه‌ش ئاماژه‌ بۆ به‌سه‌ره‌اتیکی تری کورتی (ابراهیم) هه‌یه که نموونه‌یه‌کی کرده‌یی (عملی)‌ی له‌سه‌ر (ژیان و مردن) له‌گه‌ڵدا دانراوه‌و، نموونه‌که‌ش باسی زیندوو‌کردنه‌وه‌ی بالنده‌کانه که دواتر به‌ په‌له‌ هاتوونه‌وه‌ بۆلای.

جا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌ که‌شی ئهو (ژیان و مردن) هه‌شدا بمێنینه‌وه‌و ساباته گشتیه‌که‌ی باسه‌ بنه‌ره‌تی یه‌که‌ش په‌چاو بکه‌ین، هه‌رسێ ئایه‌ته‌که‌ی تایبه‌ت به‌و وتووێژو به‌سه‌ره‌اته کورتانه‌ دیاری ده‌که‌ین که‌ خوا‌ی مه‌زن تیا‌ياندا ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُعْبَدُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا

ثُمَّ نَكْسُوها لِحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥٩﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَلَئِنْ لَيُطْمِئِنَّ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦٠﴾ البقرة ﴿٣٦﴾

مامۆستای پێشهوا (سید قطب) ده‌بارهی بابەتی هەرسێ ئایەتە که گوتوویەتی:
"ئەم سێ ئایەتە لە کۆی هەموویان دا یەک بابەتیان لەخۆ گرتووە: نەینی ی ژیان و
مردن و حەقیقەتی ژیان و مردن.. بەم پێیەش لایەنیەک لە لایەنەکانی تیروانیی
ئێسلامی پێک دەهێنێت و دەچێتە پāl ئەو پێسیانەی که لە سەرەتای ئەم جوژنەی
قورئانەوه ئایەتەکانی پێشو و دەریان بڕیەو، پەیهەندی یەکی راستەوخۆشی بە (آیة
الکرسی) یە که‌وهو بەو سیفەتانهی تری خواوە هەیه که لەو ئایەتەدا دەبراون. ئیدی
بە هەموشیان لایەنیەک لە لایەنەکانی ئەو کۆششە درێژ و دەرکەوتووێ نیو قورئان
غایش دەکەن که تیروانیی راستەقینەی بۆ راستی یەکانی ئەم بوونەوهره له
ویژدان و پەه‌ی بردنی مروۆفی موسلمان دا دروست کردوه" (١).

"أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا"

کاتیەک ئەو پیاوێ شارۆچکە ڕووخواوەکەی بینی کە دارووەردووی بەسەر یەکتەدا تەپپە، خێرا زمانی بەم پرسیارە سەرسۆرەینە کەوتە گۆ: (أَنْ يُّحْيِيَ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)؟ ئایا تۆ بێت ی بەم شیوە پرسیارکردنە گومانی لە توانای خوا لەسەر زیندووکردنەوەی مردووان و پێک هێنانەوێ شارۆچکە کەش دوای لەناوچوونی کردبێت؟ ئەو ئایا پالێنەر و سەرچاوەی پرسیارکردنە کەو گومانکردنی بووبێت لە توانا و قودرەتی پەروردار؟ هەندێک لە ڕاڤەکاران (مفسرین) وایان گوتووە، کە گواهی ئەم گومانە کردبێت، ئەمەشیان داناوە بە گومان کردنی پیاوێ کە لە توانای خوا. وەك زانراویشە، کە گومان کردن لە توانای ڕەها و بێ سنووری خوا کفر و بێ باوەڕییە، کەبەرێ گومانکاریش لەوێ بێ باوەڕ، نەک باوەڕدار. ئەو باشە چۆن ئەم پیاوێش - کە بەلای شارۆچکە کەدا تیپەریوە - گومانی لە قودرەتی خوا هەبوو - واتە چۆن کافرو بێ باوەڕ بوو - لە کاتی کەدا هەر خودی ئەو ڕاڤەکارو تەفسیرنووسانە دەلێن گواهی ئەو (عوزەیر) بوو، گواهی پێغەمبەرێکیشت بوو؟! بەلام کۆمەڵی زانایانی تەفسیر لەسەر ئەو ڕایەن، کە پیاوێ کە باوەڕدار بوو و ئیمانی بەخوا هەبوو و ئیمانی بە قودرەتی بێ سنووری خواش هەبوو، ئیمانی بە زیندووکردنەوەی مردوانیش هەبوو.

(سید قطب) گوتویەتی: "ئەم دیمەنە وێنەیکە بەهێزو ڕۆشن و سروش بەخش بۆ هەست و زەین دەکێشێت، کە وێنەی مردن و تاقیکردنەوە و لەناوچوونە، بە وەسفی (وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا) وێنەی کێشراوە و شوێنە کەش بەسەر هەموو بنکە و کۆلە کەکانیدا ڕووخواوە. لەرێی هەست و نەستی کەبەرێ گوزەرکار بەلای

شاروچکه که شدا نه وه هه ست و سۆزه وینا ده کات، که له گوزارشتی نیو
 پرسیاره که یه وه هه لقولاوه و پرسویه تی: (أَنْتَ یَحِیْ هَکْذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) .. بیگومان
 ده برېرې نه م پرسیاره ده زانیئت که خوا له ویییه، به لام دیمه نی کاره ساته که و
 ویرانییه که ش له گه ل کارایی توندیان له دل و هه ست و دهروونیدا، وای لی کردوه
 سه رسام و حه یران بیئت و پرستیئت: نه ری چون خوا نه م شاروچکه یه له دوی
 له ناوچوونی دروست ده کاته وه؟! نه مه ش نه و په ری کاریگریی دیمه نی کاره ساته
 له نیو دل و دهروونی مرقدا که سروشتی قوولی له پرسیار پاماندا پی
 ده خروشیئیئت. گوزارشت (تعبر) که ش به م په نگه سایه و سروشتی خوئی
 هه لده خات و، دیمه نه که ش واده کیشت و ده نه وی نییدی له و چرکه ساته دا هه ر خوئی
 له بهر چاوان و له بهر هه ست و نه ستدا بیئت .. (أَنْتَ یَحِیْ هَکْذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) ؟ نه ی
 چون ژیانیش بو مردووه کان ده گه ریته وه؟^(۱)

که واته پیاوه که کاتیک نه و پرسیاره ی کردوه، له بهر گومان کردنی له توانای خوا
 له سه ر زیندوو کردنه وی مردووه کان نه بووه، به لکو له ناکامی سه رسام بوونی له
 ناست نه و کاره ساته ی به رده می دا بووه، کاره ساتی شاروچکه یه کی ویران و پروخوا
 به سه ر هه موو خانوو دارو په ردو ویدا، که ناخو چون خوا جاریکی دی ده ی کاته وه
 به و شاره ی جارن.

پاشان کابرا - گهر سه رنجی ده برپینی بیژه و نامرایی پرسیار کردنه که ی بده ین -
 گوتوویه تی: خوا چون ده یه ینیتته وه کایه (أَنْتَ یَحِیْ هَکْذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا) و نامرایی
 (أَنْتَ) ش به مانای (کیف/ چون) دیت.

راسته که هه ردوو وشه ی (انی) و (هل) بو پرسیار کردن، به لام پرسیار که ر
 کاتیک به وشه ی (هل/ نایا) پرسیار ده کات نه گهر گومانی له توانا و هیزی

هاورئىيەكى ھەبىت لەسەر كردنى كاريك، ھەر بۆيەش پىي دەلئيت: (ئايا دەتوانيت ئەو كارە بکەيت؟) بەلام ئەگەر پىي بلئيت: (چۆن تۆ ئەو كارە دەکەيت؟) ئەوا پرسىارى لەسەر چۆنيەتى و شيوازی ئەنجام دانى ئەو کارەى لى دەکات.

ئەم پىاوەش (کە بەلاى شارۆچکە کەدا تىپەپىو) ھەى کردوو شىوازو چۆنيەتى پەيدا بوونەو ھى ئەم شارۆچکەىە بزانيٹ کە چۆن خوا بەدىي دىنيٹەو ھەو خەلکە کەى بۆ دەگىرپتەو، ھەزى کردوو ئەمە بە چاوى خۆى بىينيٹ و ئاگادار بيٹ.

ئەم پرسىار کردەشى، کتومت وەك پرسىار کردە کەى (ئىبراھىم) ە-سلأوى لى بيٹ- کە داواى لەخوا کرد چۆن مردووان زىندوو دەکاتەو، وەك لەو بەسەرھاتەى نىو ئايەتە کەى پىشتەدا ھاتوو: ﴿...وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمُ تُوْمِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي ۖ﴾ ﴿البقرة﴾، ئەو ھەش وەك ئەم بەسەرھاتەى و يەك ناوەرۆکیان ھەى، چونکە پىکەو ھەو لە يەك باسو بۆنەدا ھاتوون.

چەند موعجیزەیک له چیرۆکەکه

قورئانی پێرۆز له کاتی خستنه‌رووی چیرۆکی (ئەو پیاوێ بە‌لای شارۆچکە‌که‌دا تیپه‌ریوه) چەند موعجیزه‌یه‌کی خوایی له‌سه‌ر (ژیان و مردن و زیندووکردنه‌وه‌و چاکسازی و خراپه‌کاری) ده‌خاته به‌رچاومان، که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر توانای په‌هاو بی‌سنووری خوا، ئەو توانایه‌ی، که ملکه‌چی هیچ یاساو رێساو ده‌ستووریکی گه‌ردوون نیه‌، چونکه‌ خوا خۆی رێساو ده‌ستوره‌کانی خولقاندووه‌و وای لێ‌کردوون حوکمی ژیا‌نی م‌ر‌و‌ف‌ بکه‌ن، به‌لام حوکم به‌ خوا خۆی ناکه‌ن و هیچ سنورو چوارچۆیه‌یه‌کیش بۆ خواست و ئیراده‌ی خوا دانانی‌ت. له‌و موعجیزانه‌ش که له‌م چیرۆکه‌دا هه‌ن، وه‌ک:

١/ خوا ئەم پیاوێ بۆ ماوه‌ی سه‌د ساڵ مراندووه‌و پاشان زیندووی کردۆته‌وه‌، وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿فَأَمَّا تِلْكَ الْأُمَّةَ عَادَ قَوْمُ لُوطٍ﴾، ئەم مراندن و زیندووکردنه‌وه‌یه‌شی وه‌لامێک بووه‌ بۆ په‌رسیاره‌که‌ی ئەو پیاوه‌ که گوتبووی: (أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ الْأُمَّةَ مَوْتَهَا)؟ ئیدی خواش ئەزموونیکی کرده‌یی (عملی)ی خسته‌ به‌رچاوی کابراو راسته‌وخۆ به‌سه‌ر خۆشیدا په‌یره‌و بوو، به‌مه‌ش وه‌لامی په‌رسیاره‌که‌ی خۆی ده‌ستکه‌وته‌وه‌، چونکه‌ ئەوه‌تا بۆ سه‌د ساڵ مردووه‌و، دوا‌یش زیندوو کراوه‌ته‌وه‌، جا ئەو خوا‌یه‌ی که ئەم ئەزمونه‌ کرده‌یی‌یه‌ی به‌سه‌ردا په‌یره‌و کرده‌، ئەوا له‌سه‌ر ژیا‌ندنه‌وه‌ی شارۆچکە‌که‌ش له‌دوا‌ی تێکه‌چوونی به‌ توانایه‌. وه‌ک (سید قطب)یش ده‌لێت: "خوا له‌ وه‌لامی په‌رسیاری کابرا‌دا، ته‌نها به‌ (وتن) پێ‌ی نه‌فهرمووه‌، که چۆن ئەو شارۆچکە‌یه‌ ده‌ژی‌ه‌نیت‌ه‌وه‌، به‌لکو له‌ جیهانی واقیعه‌دا پیشانی داوه‌، که چۆن ژیا‌ن به‌به‌ر مردوودا ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ هه‌ست و سۆزو سه‌رسام بوونی‌ش، هه‌ندی‌ک جار له‌ راده‌یه‌کی وه‌ها توندو قوول

بوونه وده ايه، كه تنه ها به به لگه ي عه قلى و، تنه ناته (به لژيكي ويژدانى) يش تير ناكريت، تنه ناته به و واقعه گشتييه به رچاوانى خه لكيش تير و چاره سهر ناكريت، به لكو چاره سهر كه به نه زمون و تاقير كړنه وه شى خسي و تايه تيبى راسته وخو ده بيت كه هست و نه ست و تير و پر ده كات و، دلش به ته واو ته و به بې ليدوان هيدى و نارام ده كاته وه" (۱).

۲- مردنى گويدرېژى پياوه كه و مانه وهى ئيسكو و پروسكى و، په يكه ره ئيسكيه كه شى كه هيچ گوشت و خوين و پيست و تووكيكي پيو نه مابيت، نه موش له فرمايشته كهى خوا وه ريده گرین، كه هر له نايه ته كهى نه م به سهراته دا فرمويه تى: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ﴾. پاشان خوا نه م كه ره (گويدرېژ) هس به ريگه يه كى له راده به ده ر (معجزه) زيندو كردو ته وه و خستوي تيبه به ر هه ردو و چاوى پياوه كه ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا﴾ واته: پاشان بروانه بو ئيسقانه كانى گويدرېژه كه ت، كه چون به رزيان ده كه ينه وه و پيكيان ده به ستينه وه و، پاشان به گوشت دايانده پوشين.. به ماناى خوا نه و په يكه ره ئيسكيه ي كه ره كهى پيشانى پياوه كه دا وه و، پاشان پياوه كه به چاوى خوئ ديويه تى كه (قوناغ به قوناغ) چون خوا به و قوناغ به ندييه سهر سوپه يين و موعجيزه كارييه، ورده ورده گوشت ده خاته وه سهر ئيسكه كان و، پاشان دايان ده پوشيت و پيست و تووكى به به ردا ده كاته وه، تاكو پيكه اته ي جهسته ي گويدرېژه كه ته واو بو وه و نه و جهسته يه ي پيشووترى خوئ بو گه را وه ته و. نجا خوا گيانيشى به به ردا كردو ته وه و گيانه كه به سهرجه م به شه كانى لاشه ي دا سوورا وه ته وه و، ژيانى تى كه وتو ته وه.

۳- نه گزپانى خوړاك و خوړدنه وه كهى، به دريژايى ماوهى نه و سه د ساله ﴿فَأَنْظُرْ

إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَكْسَنَّهُ ﴿٤﴾، واته: ههروهها پروانه بۆ خۆراك و خواردنهوه كهت كه هیچ نهگۆراون و تێك نهچوون.. چونكه به ههمان كهلك و بههای خۆیان مابوونهوه و بۆ بهكارهێنان دهستیان دهدا و هیچ حالهتیکی رزین و تێكچوونیان تووش نهبوو. ئیججازی بێوینه و درهوشاوهش لهو خواسته خاویی یه دا بۆمان رهنگ ده داتهوه، كه بێگومان وهك پیشبینی کردوه - بهگوێهری دیدو تیروانیی مرۆف - كه ژیانی ئهو پیاوه ده رێژه بکیشیت، بهلام خوا مراندوو بهتی، خۆی و كه رهكeshی، وهك پیشبینی کراویشه، كه ده بوايه - هه ر به پێی تیروانیی مرۆف - به زوویی ئهو خۆراك و خواردنهوه یهش تێك بجیت و پیس و بۆگه ن بن، بهلام خوا به چاکی و پاکی و به بێ گۆران و تێك چوون، بۆ ماوه ی سه د سال هیشتونوی یه وه و پاراستونوی.

ئیدی پیاوه ئیمانداره كهش، ئیمان و باوهرو پرواهیان و دلیابوونیکی زیاتری دهستكهوتوه، ئه مهش به هۆی ئهو موعجیزانه وه، كه دیبوونی. بێگومان ئیمهش کاتێك ئه م چیرۆكه له قورئاندا ده خوینینه وه له هه موو جارێکیشدا، كه به و په رپی په رۆشی و سه رسامی و کارتی کراوییه وه سه رنج له وینه و دیمه نه کانی ده دهین، باوهرو یه قین و ئیمان و دلیایی یه کی زیاترمان ده ست ده که ویت، به تایبه تیش له کاتی خویندنه وه ی ئهو موعجیزه پرشن گدارانه ی خوا تیا بیدا.

مردنی پیاوهکه، مردنێکی تایبهتی بووه

هه‌ندیک کهس وای داده‌نێن، که مردنی ئهو پیاوه‌ی سهد سالو، پاشان زیندووکرده‌وه‌شی، پێچه‌وانه‌ی ده‌قه‌کانی تری قورئانه، که وای بریارداوه کاتی‌ک مرو‌ف ده‌مری هه‌تا رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌ی له قیامه‌تدا، گیانی بۆ ناگه‌رێنرێته‌وه، له‌و ده‌قانه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی، که خوا فرمویه‌تی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝١٩ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ... ۝١٠٠﴾ المؤمن ﴿١٠٠﴾ هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ يس ﴿٥٠﴾.

ئیمه هه‌چ دژایه‌تی و پێچه‌وانه‌بوونیکی نیوان ئایه‌تی ئهم چیرۆکه‌و ئایه‌ته‌کانی تری قورئاندا به‌دی ناکه‌ین، راسته که هه‌موو ئهم ده‌قانه بریار له‌سه‌ر حه‌قیقه‌تیکی دیار و بنه‌ر ده‌ده‌ن، که ئه‌وه‌یه کاتی‌ک مرو‌ف ده‌مریت، جاریکی دی بۆ ژیا‌نی دنیا نایه‌ته‌وه‌و ناگه‌رێته‌وه، چونکه ئهم دنیا‌یه‌ی به‌جی‌هێشتوه‌وه، گیانی‌شی له‌نیو گۆره‌که‌یدا له‌لای لاشه‌یه‌وه داده‌نریت و به‌خۆشییه‌وه، یان به‌ ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌وه -به‌پێی کرده‌وه‌کانی نیو دنیا‌یی- ئهو گیانه‌ی تا رۆژی قیامه‌ت له‌لا ده‌می‌نێته‌وه‌و، خواش له‌گه‌ڵ زیندوو‌کراوانی تردا له‌ گۆره‌کانیا‌نه‌وه زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه.

جا ئهو مرو‌فه‌ی، که له‌ مردنێکی راسته‌قینه‌دا ده‌مریت و ماوه‌ی ژیا‌نی دنیا‌یدا به‌ته‌واوه‌تی دوا‌یی دیت و، ئهو کۆتایی‌یه‌ی پێ‌ده‌گات، که خوا له‌پێش دروستکردنی بوونه‌وه‌ردا بۆی نووسیوه‌.

به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر خوا بریاری بۆ تا‌که‌ پیاوێک، یان کۆمه‌له‌ که‌سی‌ک دابوو، که به‌

مردنیکی تایبهتی بمرن و بریاریشی وابوو، که پاشاوهیهکیان لهو ژيانهدا ماییت، که له نهزلهوه بۆی داناون، نهوا لهم حالتهدا نهو جوړه مردنه، نهو مردنه راستهقینه دواپیه نیه، که ژيانی دنیای پێ کوتایی دیت و ههرگیز ژيانی دنیای لهدواوه ناگهپریتتهوه. ههر بۆیه کاتیک شههیدان نهوهیان له خوا خواستوه، که دواى شههیدبوونیان بیانگێریتتهوه بۆ دنیا، تاكو بجهنگن و جارێکی دی له پیناوی خوادا بکوژرینهوه، کهچی خوا وهلامی داواکهیانی نهداوتهوه، چونکه خوا پێشتر بریاری وابوو، که بۆ دنیا نهگهپریتتهوه. لهم ڕووهوه (مسلم) له (عبدالله کوری مسعود) وه -خوا لێیان رازی بیت- و نهویش له پیغهمبهری خواوه ﷺ گێراویتتهوه، که دهربارهى ئەم حالته فهرمویهتی: ((أَرْوَاهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ، لَهَا قَنَادِيلٌ مُّعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ. فَاطْلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ أَطْلَاعَةً، فَقَالَ: هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا: أَيْ شَيْءٍ نَشْتَهِي وَنَحْنُ نَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا! فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا، قَالُوا: يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرْكُوا))^(۱).

واته: گیانی نهو شههیدانه له ناخی چهند بالندهیهکی سهوزدان، که چهند چرایهکی وهك نهستیرهیان ههیهو، به عهرشی خوادا ههلواسراونو، به ئارهزویی خۆیان له بهههشت رادهبوێرن، پاشان دهچنه پال چراکان. خوای پهروهردگاریشیان بۆیان دهروانییت و لێیان دهپرسیت: حمزتان له چیه؟ نهوانیش دهلێن: حمزمان له چ شتیک بیت، له کاتیکدا به ئارهزویی خۆمان له بهههشتدا رادهبوێرینو، ههرچیمان بویت ههیه!

ئنجا خوا سێ جار نهوهیان لێ دهپرسیتهوهو، نهوانیش که دهبینن وازیان لێناهیتریتو، ههر پرسیاریان لێدهکریت، تاكو وهلامیک به شتیک بدهنهوه، بۆیه

(۱) مسلم (۳۳) کتاب الامارة (۳۳) باب بیان أن ارواح الشهداء في الجنة. حدیث (۱۸۸۷).

دهلێن: ئەو پەرورەدگار، دەمانەویّت گیانەکانمان بۆ جەستەکانمان بگه‌ڕێتەوه بۆ ئەوەی بچینهوه بۆ دنیاو جاریکی تر له پێناوی تۆدا بکوژرێن. کاتیك خواش دەبینیت جگه لهوه هیچ پێویستییهکی تریان نیه، وازیان لێ دێنیت و هه‌لامی داواکه‌یان ناداته‌وه و بۆ دنیا‌یان ناگیریتەوه.

جا ئەو پیاوه‌ی که خوا بۆ سه‌د ساڵ مراندویه‌تی و پاشان زیندووی کردۆته‌وه، ئەو مردنه راسته‌قینه کۆتایی پێهاتووه‌ی دنیا نه‌بووه، به‌لکو مردنێکی تایبه‌تی بووه تاكو خوا چهند نیشانه‌یه‌کی عه‌مه‌لیی له خودی خۆی و خۆراك و، له گوێدریزه‌که‌شی‌وه پیشان بدات و، له‌م چیرۆکه‌شه‌وه چهند نیشانه‌یه‌ک پیشانی خه‌لکی تر بدات ﴿وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ﴾.

دوای ئەوه‌ش که خوا زیندووی کردۆته‌وه، پاشاوه‌ی ژیا‌نی خۆی له دنیا‌دا به‌سه‌ر بردووه و دوای ئەمه به‌و ته‌جەل و کۆتایی یه‌ش گه‌یشتووه که خوا بۆی داناوه به‌ مردنی راسته‌قینه مردووه وه‌ک چۆن ته‌واوی خه‌لکی دی ده‌مرن. خۆ ئەم پیاوه‌ش یه‌که‌مین که‌سێک یان تا‌که که‌سێک نیه، که به‌م مردنه تایبه‌تییه‌ی مردی‌ت و پاشان زیندوو کرایت‌ه‌وه و پاشاوه‌ی ژیا‌نی به‌سه‌ر بردی‌ت، به‌لکو وه‌ک قورئانی‌ش هه‌وائی تری هاو‌شی‌وه‌ی له‌سه‌ر سێ کۆمه‌له‌ که‌سی تر پێداوین که هه‌مان حاله‌تیان به‌سه‌ردا هینراوه:

کۆمه‌لێ یه‌که‌م: کۆمه‌له‌ که‌سێک بوون له هۆزی (به‌نی ئیسرائیل) له سه‌رده‌می ژیا‌نی مووسادا-سلاوی خوا‌ی لێ بی‌ت- کاتیك داوا‌یان کرد خوا‌یان به‌ ئاشکرا وه‌ک خۆی پیشان بدات، خواش له‌سه‌ر ئەو داوا‌یه‌ مراندنی و، له دوا‌یشدا زیندووی کردنه‌وه، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰی لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰی نَرٰی اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْکُمْ الصَّعِقَةُ وَاَنْتُمْ نٰظِرُونَ ۝٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاکُمْ مِّنْ بَعْدِ مَوٰتِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ ﴿٥٦﴾ البقرة ... واته: هه‌روه‌ها ئێ‌وه

ئەي (بهنى ئيسرائيل) ئەو به ياد بېننەو كاتيك به مووساتان گوت: ئەي مووسا ئېمە ھەرگىز باوهرت پې ناهينين، تاكو به ئاشكراو به چاوى خومان خوا نه بينين، ھەر بۆيەش لەسەر ئەمە دەسبەجى بروسكە لىي دان، له كاتيكدا تەماشاتان دەكردو به سەرسامى يەو به چواردەورى خوتاندا دەتانروانى، پاشان دواى ئەمەو له دواى مراندنتان زيندوومان كردنەو تاكو دواى ئەو مردنەتان سوپاسى خوا بكەن.

كۆمەلى دووهم / ئەوانە، كه به چەندين ھەزاركەس له خاكى خويان دەرچوون، خواش مراندنى و پاشان زيندوى كردنەو، وه كه فەرمويەتى: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى اللَّهِ يَرْجِعُونَ وَاللَّهُ يَرْضَىٰ مَا شَاءَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ واتە: ئايا ھەوالى ئەوانەت نه بىستوو، كه به ھەزارەھا كەس دەبوون و له ترسى مردن له مال و خاكى خويان دەرچوون و-له بەرەنگار بوونەو ھى دوژمن و لەنيوچوونى خويان دەرسان-، خواش پى يانى فەرموو: بمرن، ئنجا مراندنى و دواى زيندوى كردنەو.

كۆمەلى سىيەم / ھاوەلانى نيو ئەشكەوتە كه (اصحاب الكهف)ن، ئەوانەى كه خوا بۆ ماوھى سىسەدو نو سال مراندوونى: ﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا﴾ الكهف.

چەند بە ئگەيەك لە سەر زیندووکردنەوه ئە قورئاندا

له دیارترینی ئەو مەسەلانی، که لەلای کافره کان جێی نکوولی و بە دوورگرتن
 بووه، مەسەلەی زیندووکردنەو و لێپرسینەو و پۆژی قیامەت بووه، گوايه چۆن
 گیانه کانیان بۆ لاشه کانیان دهگه پێنرێتهوه، دواي ئەوێ لهنیوچوون و بوون به خۆل؟
 قورئانی پیرۆز ئەم گومانانە ی ئەوانی تۆمارکردووه و هەلەمیشی داوێنه تهوه و
 به درۆی خستوونهوه، وهك له زۆریه ی ئایه ته کاندایهاتوه.. له مباریه وه خوا
 فەرموویه تی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَذْلُكُمُ عَلَى رَجُلٍ يَنْتَحِمُ إِذَا مَزَقَهُ كُلُّ مُمَرِّقٍ
 إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ سُبْحًا﴾. واته: ئەوانە ی بێ باوه پ بوون به گالته جاری
 یه وه دهیانگوت: ئایا پیاویکتان پێ بناسین، تا هه والی ئەو ساته تان پێ بدات،
 که کاتیك پارچه پارچه و هه پروون به هه پروون ده بن له نیو خاکدا، دواي ئەوه
 جاریکی دی سه ره له نوێ خهلق ده کریته وه.. ئایا ئەو درۆی له سه ره خوا هه لبه ستووه؟
 یان تووشی شیتی یهك بوو؟ نه خێر وانیه، به لکو ئەوانه ی، که باوه پ یان به پۆژی
 دوا یی (آخرة) نیه، ئەوانه له سزاو گوماری ی یه کی فراوان دان..

ههروهه قورئان چه ندين غوونهی له سهه زیندوو کردنه وه هیناوه ته وه، تاکو ئه م عه قیده یه له دلو دهروونه کاندایه چه سپینیت، ئه م نموونانه شه چه ندين به لگه ی راست و دروستی وان، که له پهله ی بهر زترین جوړی راستی و یه قین دان و ده رهاویشه ی واقعی ژیان و ئه و شتانه ی ترن، که خه لگی به چاوانی خو یان ده یان بینن و تیا یاندا ده ژین و هیچ ساته وه ختیځ کیش گومانی تیا دا ناکه م.. هه ندیک له هه ره دیارترینی ئه و نموونانه شه، که له باره ی زیندوو کردنه وه له قورئاندا هاتوون، وهک:

۱- دروستکردنې ناسمانه كان بهو قه به يې و زه به للاحې و به رفراونېتې په يانه وه، هه روه ها دروستکردنې زه وېش بهو گه وره يې په يه وه.. جا نهو خوا به هېزو به توانايه ي که ناسمانه كانې دروست کردوه، تواناي له سهر زيندو وکردنه وه ي نهو مرؤفه بچو و لاوازه ش هه يه، وهك خوا فهرموويه تي: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لِيَوْمِهِمْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الاحقاف ۳۲)

۲- حاله تي زه ي له پېش نه ودا که ناوي به سهردا بيته خواره وه و که چوڼ مردوو وشكه و، چوڼ دواي نه وه ي ناوي به سهردا ده باريت ژيانې تي ده كه ويته وه و چنده ها جوړي پروه و گزوگياي لي سوزو به رهم ديت.. جا نهو خوايه ي که دواي مراندني نهو شتانه ده يانژنيته وه، تواناي زيندو وکردنه وه ي مردوواني شي له نيو گوړه كانيانه وه هه يه، وهكو فهرمووشيه تي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَىٰ الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (فصلت ۳۱)

۳- مرؤف خوښي، نمونه يه كي ترو سهرنج بدات چوڼ خوا له نه بوو (عدم) دروستي کردوه و قوناغه كانې ژيانې شي لهو كاته وه ي دلږه ناويكي پاك (نطفه) بوون تاكو قوناغه كانې نيو په حمي دايك و پاشان قوناغه كانې ژيانې له سهر پووي زه وي و، دواي نه وه ش مردني و ناشتني له ژير خاكدا.. جا نهو خوايه ي که مرؤفي ناوا دروست کردوه و له قوناغه كانې ژيانيدا سهر به رشتي کردوه، تواناي نه وه شي هه يه که له رؤژي قيامت دا زيندوي بكاته وه، وهك خوا فهرموويه تي: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرِّ فِي

الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِنَّ أَجَلَ مُسَمًّى ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
مَنْ يُؤَوِّفُ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدِّدُ إِلَى أَزْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا
وَنَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ
نَوْعٍ بَهيجٍ ﴿٥﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾
وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٧﴾ الْحَجَّ

٤- تواناو قودرهتی خوا له سهر دروست کردنی شته پیچهوانه و دژ بهیه کتره کان، بۆ
نمونه خوا (شهوو پۆزی) دروست کردوو، ههروهها (تاریکی و پرووناکی) و (ناوو
شاگر) و (سهوزایی و وشکانی) و (ژیان و مردن) و توانای زیندووکردنهوی
مرۆفیشی له دواى مردنى ههیه، وهك له مبارهیه شهوه فهرموویه تی: ﴿وَضَرَبَ
لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (٧٨) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنْشَأْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ يس ﴿﴾

٥- لای خه لکی ئاشکرایه که پهیدا کردنه وه و پیک هینانه وهی شتیک له جاری
دووهمداو له لایه ن مرۆفیکه وه ئاسان تره له لای وهك له پیکهینانی جاری
یه که می. قورئانی پیروزی ش نهم راستیی هاشا هه لته گرهی کردۆته به لگه یهك
له سهر زیندووکردنه وه، خواش یه کهم جار مرۆفی دروست کردو له نه بوو
(عدم) یشه پیکى هیناو، دهشتوانیت که بۆ جاری دووهم بۆ گیانی بگپێته وه و
سه ره نوێ زیندوو بکاته وه. چونکه گپێرانه وه که ئاسانه ره له دروست کردن و

پێکهێنانی یه کهم جار. ئه مه سه باره ت به مژۆ، به لام سه باره ت به خوا هیچ سه ختی یه کی له بهردهم دا نیه، چونکه هه موو شتی که له لای ئاسانه و خوازیاری هه رکاری که بێت توانای ئه نجام دانیی هه یه و هیچ شتی کهشی نه له زهوی و نه له ئاسماندا له لا قورس و گران نیه و هه ر پێی به ره مویت به، ئیدی ده بیست، وه که فه رموویه تی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الرّوم ۲۷)

۶- قورئانی پێرۆز به لگه یه کی تری کرده یی پۆژانه ی دیاری کردوه که پۆژانه به سه ر هه ر که سی که ماندا رووده ات، ئه ویش مه سه له ی خه وتن و بیدار بوونه وه یه . هه ری هه کی که له ئیمه له پۆژه کهیدا کار ده کات و، له شه ویشدا وه نه وز ده یگری ت و خه وتن کۆنترۆلی ده کات و، ده خه ویت. کاتی که ده شه ویت، وه که مر دوو وایه و گیان له لاشه ی ده ر ده چی ت و کاتی که له خه و هه ل ده ستی ت خوا گیانه که ی بۆ ده گه رینی ته وه و له و جو ره مر د نه ی زین دووی ده کاته وه. بێگومان خه وتنیش مر د نه و، له خه وه ستان دنی ش زین دوو کر د نه وه یه. جا ئه و خوا یه ی که پۆژانه ئه م رو دا وه به سه ر هه ر یه کی که له ئیمه دا دینی ت، ئه و توانای ئه وه شی هه یه، که له پۆژی قیامه تدا مر دووه کان زین دوو بکاته وه.

خوا له م باره یه شه وه فه رموویه تی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام ۶۰)

هه ر له م باره یه وه خوا فه رموویه تی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الزمر ۴۲) .. واته هه ر

خوایه که گیانه کان له کاتی مردنیاندا ده کیشیت، ئهو گیانهش که له خوه کهیدا نه مرد، خوا ههر بۆی ده نیریتهوه، جا ئهو کهسهش که خوا برپاری مردنی بۆ داویت، ئهوا رۆحه کهی ده گریتهوهو، بۆ لاشهی ناگه پیتهوه، ئهو کهسهش که رۆژی تهواو نه بوویت، بۆی ده نیریتهوه تا کاتیکی دیاریکراو. بهراستی له مهدا چه ندين به لگه و نیشانه بۆ کهسانیک ههیه که له بیر کردنهوه و له م دیاردانهی قودرهتی خوا تیفکرن.

۷- قورئان چهند موعجیزهیهکی خوا بیشتی وهک به لگه له سه ر زیندوو کردنهوه پیشان داوه، له مباره یهوه خوا فه رمویهتی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ...﴾ (البقرة ۲۴۳) بیشت مانای ئهم نایه تهمان لیک دایه وه.

ههروهها ئهو به سه رهاتهش له گه ل (ئیهراهم) دا- سلاوی لی بیت- که ده باره ی زیندوو کردنهوهیه و خوا پسی فه رمووه: ﴿... قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا...﴾ (البقرة ۲۶۰) یان ئهو به سه رهاتهش له گه ل ئهو پیاهو ئیمانداره ی به لای شارۆچکه کهدا ره تبه ووه و گو تویهتی: ﴿... قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ...﴾ (البقرة ۲۵۹).

ههروهها ئهو به سه رهاتهش له گه ل هاوه لانی نیو ئه شکه وته کهدا (اصحاب الکهف) که خوا بۆ ماوه ی سێ سه دو نوو سال مراندبوونی و پاشان زیندوو کردبوونهوه: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا﴾ (الکھف ۱۲).

چه ند جوړه خویندنه وه یهك بۆ وشه كانی ئهم نایه ته

چه ند جوړه خویندنه وه یهك بۆ سێ وشه ی نیو ئهم نایه ته ههیه، ئیمهش لیڤه داو له کتیبی (حجة القراءات) ی (ابن زنجلة) وه ئهو جوړه خویندنه وانهو ئاراسته کانیان دیاری ده کهین:

خویندنه وه یه کهم/ فەرماشته که ی خوا له وشه ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) دا له رسته ی (فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ).

ئیمام (ابن زنجلة) له مباره یه وه گوتویه تی: "هه ره یه که له مامۆستایان (همزه) و (کیسانی) وشه ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) یان به (لَمْ يَتَسَنَّ) خویندۆته وه، واته به لابرده ی پیتی (ها) له گه یان دندا، به مانای (لم یغیره السنون/ سالان و رۆژگار نه یان گۆزیون)، پیتی (ه) ش زیاده یه بۆ راوه ستان.

به لگه شیان له سه ره ئهم جوړه ئه وه یه عه ره به کان بۆ کۆی سال (سنه) وشه ی (سنوات) به کار دینن، له به چووک کردنه وه شیدا (سُنَّیة) به کار دینن، ئیدی (ها = ه) ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) بۆ روونکردنه وه ی بزووتنه له حاله تی راگرتندا.

جا ئه گه ره خویننه ره به خویندنه وه که ی بگات، ئه وا پیتی (نون) ه کهش به وه ی دوا ی خو یه وه ده لکیت و، له و حاله ته شدا ئاتاجی به درکاندنی (ها) ه که نه ماوه و، لایشی بر دوه له به ره نه مانای ئه و هۆیه ی، که له پیناویدا خرابوه سه ری. له م به نه ره ته شدا (لَمْ يَتَسَنَّهْ) بووه و (ئه لفه که) بۆ راگرتن لابراره.

(الفراء) یش ده یگوت: (لَمْ يَتَسَنَّهْ) به مانای (لم یغیره) ه وه که له فەرماشته یکی تری خوا (مَنْ حَمَلَ مَسْنُونٍ) هاتوه، که به نه ره ته که ی (لَمْ يَتَسَنَّهْ) یه و پاشان (نوون) ی کۆتایی به پیتی (یا) هه لگێڤراوه ته وه، تا کو بارگرانی سێ نوونی یه که له دوا ی یهك سووک کریت.

زانایانی تریش هەر به (لَمْ يَكْسَنَهُ) خویندوو یان تهوه، واته به جیگیرکردنی پیتی (ها=ه) له گه یاندندا، ئەمەش به مانای ئەوهی (سالانی به سەردا نه هاتوه)، چونکه پیتی (ها=ه) که له سەر (لام الفعل) داده نریت و حالهتی (سکون) که یهشی هیمای راگرتن (جزم)ه.

به لگهشیان ئەوهیه عه‌رب ده‌لێن: (سانهتُ مسانهة) به مانای (به‌پی‌ی سال مامه‌لم کردوه) و له بچووک کردنهوه (تصغیر) یهشیدا (سنیهة)یه، هەر بۆیه‌ش (ها) که یان له گه یاندن (وصل) دا داناوه، چونکه (لام الفعل)" (١).

پوخته‌ی ئەو دوو خویندنه‌وه‌یه‌ش ئەوهیه ئەوان له‌سەر ئەو فرمانه‌ رابردوه (الفعل الماضي) ناته‌بان، که فرمانی رانه‌بردوو (الفعل المضارع) ی (یتسنه) ی لێ وه‌رگیراوه.

له‌لای (همزه) و (کسائی) فرمانه‌که (سَنَنَ)یه و رانه‌بردوه که‌شی (يَسَنُنَ) وه‌و پیتی (ها) تیايدا جیگیر و چه‌سپاوه، هه‌روه‌ها مانای نه‌گۆرراو (لم يتغير) یه‌یه. خویندنه‌وه‌ی دووه‌م: فرمانیه‌شتی خوا وشه‌ی (نُنَشِرُهَا) له‌ پرسته‌ی (كَيْفَ نُنَشِرُهَا) ت.

(نیمام ابن زنجله) له‌ کتێبه‌که‌یدا له‌سەر خویندنه‌وه‌ی ئەم وشه‌یه‌ش گوتویه‌تی: "هه‌ریه‌که‌ له‌ مامۆستایان (نافع) و (ابن کثیر) و (ابو عمرو) به‌ وشه‌ی (نُنَشِرُهَا) یان خویندۆته‌وه، واته‌ له‌ جیاتی پیتی (ز) پیتی (ر) یان تیا دا خویندۆته‌وه، ئەمەش به‌ مانای (کیف نخیها/ چۆن زیندووی ده‌که‌ینه‌وه؟ یان ئاوا زیندووی ده‌که‌ینه‌وه). به‌ لگه‌شیان بۆ ئەم بۆچونه‌ فرمانیه‌شتیه‌کی پێشتری خوايه‌ له‌و نایه‌ته‌دا: ﴿أَفَنُحْيِي هَذِهِ اللَّهَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾؟ جا نه‌گه‌ر به‌ پیتی (زای= ز) وشه‌ی (نُنَشِرُهَا) بخوینرێته‌وه، ئەوا ماناکه‌ی ده‌بیته‌ (کیف نرفعها من الأرض الى الجسد) چۆن ئیسقانه‌کان له‌

زهوی یهوه بۆ سه‌ر لاشه‌كان به‌رز ده‌که‌ینه‌وه، ته‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاوه‌که‌ گومانیکه‌ی له‌سه‌ر به‌رزکردنه‌وه‌ی ئیسقانه‌كان نه‌بوه، به‌لكو گومانیه‌ی له‌سه‌ر چۆنیه‌تی زیندووکردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌كان هه‌بووه، بۆیه‌ش پێی گوتراوه: (انظرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نَحْيِيهَا)، گهر به‌ پیتی (را) پێی گوترابێت، واته: ته‌ماشای ئیسقانه‌کانیش بکه‌ چۆن زیندوویمان ده‌که‌ینه‌وه‌ و دوا‌ی مردنیان گیانیان له‌به‌ردا ده‌که‌ینه‌وه‌؟

ئه‌وانی تریش له‌ زانیان به‌ پیتی (زای) و به‌ (كَيْفَ نُنْشِرُهَا) خویندوبانه‌ته‌وه، ته‌مه‌ش به‌واتای بڕوان چۆن ئیسقانه‌كان به‌رزده‌که‌ینه‌وه‌ و گوشتیان ده‌خه‌ینه‌وه‌ سه‌ر.. به‌لگه‌شیان له‌سه‌ر ئه‌م جوړه‌ خویندنه‌وه‌یه، فه‌رمایشته‌که‌ی خوا به‌ له‌م ئایه‌ته‌دا: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا﴾، چونکه‌ وه‌سفای ئیسقانه‌كان وا ده‌کریت، که‌ پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستینه‌وه‌ و هه‌ندیکیان له‌سه‌ر هه‌ندیکی تریان کۆده‌کرینه‌وه، ئه‌گهر له‌ حالیکدا خوشتیان وه‌سفای ژانیان بۆ نه‌کریت.

به‌لگه‌یه‌کی تریش له‌مباریه‌وه، فه‌رمایشتی ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا﴾، که‌ ئاماژه‌ ده‌کات بۆ ئه‌و حاله‌ته‌ی که‌ بێگومان ئیسقانه‌كان پێش ئه‌وه‌ی به‌ گوشت داپۆشرێن زیندوو نین، چونکه‌ ئه‌گهر ئیسقان گوشتی له‌سه‌ر نه‌بێت، ئه‌وا زیندوو نیه، جا کاتیک فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا﴾ ئه‌وا به‌وه‌ زانراوه، که‌ خوا گیانی پێ نه‌به‌خشیوه، هه‌تا گوشتی به‌به‌ردا نه‌کردبێت^(۱).

به‌ هه‌رحال، به‌ پوختی ئه‌وه‌یه، که‌ یان به‌ (را) و به‌ (نشرها) ده‌خوینریته‌وه، که‌ به‌ مانای (زیندووکردنه‌وه‌)یه، واته‌ بێگومان خوا ئیسقانه‌کانی زیندوو کردۆته‌وه‌ وای لێ کردوون ژانیان تێدا په‌یدا ببێت. یان به‌ پیتی (زای) و به‌ (نشرها) ده‌خوینریته‌وه، که‌ له‌ چاوه‌کی (نشوز) هه‌ویه‌ و مانای (الارتفاع) به‌رزکردنه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت، واته‌ بێگومان خوا ئیسقانه‌كان هه‌لده‌گریته‌وه‌ و له‌ زه‌وییه‌وه‌ به‌رزیان ده‌کاته‌وه‌ و پێکیانه‌وه‌ ده‌به‌ستیه‌وه‌، پاشان گوشتی ده‌خاته‌وه‌ سه‌ر.

خویندنه وهی سئیم/ فەرمايشته کهی خوا له وشهی (أَعْلَمُ) و له رستهی (أَعْلَمُ)

أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) دا، که هەر لēm لایه نه و لēm بارهیه وه ئیمام (ابن زنجله) گوتویه تی: "هه ریه که له مامۆستایان (همزه) و (کسائی) به (اعلم) خویندوویانه ته وه و بهم رهنه (قَالَ إَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) واته: فەرمووی بزانه، که خوا له سەر هه موو شتیک به توانایه. ئه مهش به مانای ئه وهی، که فەرمانه که له لایه ن خوا وه جه ختی کراوه ته سەر. پاساوی ئه م دوو زانایهش له سەر ئه م جوړه خویندنه وهیه، خویندنه وهی (ابن مسعوده، که ئاواي خویندۆ ته وه: (قِيلَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) واته: گوترا ده بزانه، که خوا له سەر هه موو شتیک به توانایه.. هه روه ها (ابن عباس) یش به (قال أعلم) ده یخوینده وه و، ده یشیگوت: (ئهی ئایا ئه م پیا وه با شتره، یان (ابراهیم)، که پئی گوترا وه (وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) واته: ئهی ئیبراهیم، بزانه که بێگومان خوا سه روه رو دانا یه له کاروباری خویدا).

پاساویکی تر: گونجاندنی نیوانی ئه م رسته یه و ته واوی رسته کانی پېشووتره، ئه وه بو هه موو ئه وانی پېشوو به فەرمان پیکردن (أمر) هاتبوون، وه (فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ) (وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ) (وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ)، به هه مان شیوهش فەرمانی (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ) نه گه ر له بۆته ی ئه و فەرمانانه دا بیټ.

هەر له مباریه وه (زجاج) گوتویه تی: "هه رکه سیك به (اعلم) بیخوینیته وه، ئه و لیکدانه وه که شی ئاویه، که ئه و که سه خویشی روو ده کاته خووی ده ئیټ بزانه ی ئه ی مروّف، که بێگومان خوا توانای له سەر هه موو شتیک هه یه. زانایانی تریش به (أعلم) و به رسته ی (قال أعلم) خویندوویانه ته وه، واته به هینانی هه واله که له خودی بگۆو قسه که ره که (الم تکلم) ه وه.

پاساویشیان ئه وه یه، که له ته فسیره که وه رگیژپراوه ته وه و گوتوویانه، کاتیك ئه و پیا وهی چۆته ناو ئه و شارۆچکه یه و ئه وه یشی، که له توانای خوا دا به دیی کردو وه و

به چاوى خوى بينيوپه تى، ئنجا گوتوويه تى: ئەوا ئېستا دەزانم كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه (قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). بۆيه ئەو زانايانە گوتوويانە: (هېچ ئاراستە يەكى وا نەماوە تەوہ كه فەرمانى پى بکريت له سەر ئەوہى، كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه، چونكه پياوہ كه به چاوى خوى رووداوہ كانى بينيوہ و تەماشاي ئاسەوارى تواناي خواى کردووہ و، بهم هۆيە شەوہ ئەمەى لى دەفامريتەوہ، كه له جياتى ئەوہى ئەو فەرمانەى پى کراييت تا وابليت، بەلکو خوى بەو راستى يە گەيشتووہ و واى دەرپرپوہ.)

هەرەوہا (زجاج) گوتوويه تى: مانا و ليکدانەوہى پرستەى نيو فەرمايشتەكەى خوا (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ئەوہ نيە، كه ئيدى كابرأ پيش ديتنى رووداوہ كه نەيزانييت كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه، بەلکو ماناي پرستە كه ئەمەيه: (ئەوہى من به چاوى خۆم ئەوہى لەوہ و پيش به ناديارى دەمزانى، ديتم و زانيم)^(۱).

جا به كورتى ئەم پرستەيه، يان (اعلم)ى فەرمانى داخوازى (فعل أمر)ەو، خوا فەرمانى پى دەكات، كه ئەوہى ديويه تى، بيزانييت كه وايە، ياخود ئەو كەسەى خوى فەرمان به خوى دەكات، كه بيزانييت، واتە بزانيت، كه خوا له سەر هەموو شتېك به توانايه. . يان ئەم پرستەيه (اعلم)ى فەرمانى رانەبردوو (فعل مضارع)ەو به ماناي ئەوہى پياوہ كه دانى بەوہ داناوہ، كه خوى زانيويه تى و له ناخى خويەوہ برپيارى له سەر بارى راستى زانينه كەى داوہ.

له كۆتايى ليدوانيشماندا له سەر ئە جوړە خويندەوانەى نيو ئايەتەكە، دان بەو راستى يەدا دەنيين، كه ئەم خويندەوانە له خواوہن و به بيروپراو نيجتیهادى خوینەرەن (زانايان) نيەو، پيويستە جى پەسند بن و دانان و يەكلاکردنەوہى جوړيكيان شياو نيە.

پیاوهکه بۆ کام ئیسقانهی دهرمانی؟

خوا فەرمانی بهو پیاوه کرد، که بۆ ئیسقانهکان بپروانیت، وهك فەرمووی:

﴿وَأَنْظِرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا﴾.

زانایانی تهفسیریش بیرو پای لیک جودایان لهسهر ئهو ئیسقانه ههیه، که خوا فەرمانی بۆ پروانیان به پیاوهکه کردووه، که ئایا ئیسقانهکانی خۆیهتی، یان ئیسقانهکانی گویدریژهکهی؟ ههندیك له زانایان رایان وایه که پیاوهکه بۆ ئیسقانهکانی خۆی پروانیوه، گوتوشیانه که خوا پله به پله زیندوی کردۆتهوه، یهکهم جار گیان به بهر دایدا کراوتهوه، پاشان ههردوو چاوی و که بهو دوو چاوهی تهماشای پهیکهره ئیسکی یهکهی خۆی کردووه دیوبهتی تهنها چهند ئیسقانیکه بهبێ گوشت، دواتر دیوبهتی که چۆن وردهورده گوشتیان خراوتهوه سهر. بهلام ئهم وتهیه جێی پهسند نیه، چونکه وا پێویست دهکات که لهم حالهتهش دا چهند کاریکی دی بهسهر ئهم پیاوهدا هینراپیت، ئهمهش له هیچ فەرموودهیهکی راست (صحیح)ی پیغمبهردا ﷺ ئاماژهی بۆ نهکراوه، بۆیه وا دادهنریت که له دهقه ئیسرائیلییهکانهوه وهگرایوه.

بهلام زانایانی لیکۆلیار له زانستی تهفسیر رایان لهسهر بهشی دوهمی پرسیارهکهیه، واته لهسهر ئیسقانهکانی گویدریژهکه، چونکه خوا فەرمانی به پیاوهکه کردووه که بۆ دهووروبهری خۆی بپروانیت تا ئهو موعجیزانهی خوا ببینیت دهلالهت لهسهر توانای خوا له زیندووکردنهوه و ژياندنهوهی مردوواندا دهکهن، لهو موعجیزانهش پیکهوه بهستنهوهی ئیسکهکانی گۆی دریزهکه و گوشت لهسهر دانانی و زیندووکردنهوهی.

ماموستا پیشهوا (سید قطب) دهلیت: "چ ئیسقانیك بووه؟ ئایا ئیسقانهکانی کابرا خۆی بووه؟ نهگهر مهسهلهکه ئاوابیت و ئیسقانهکانی خۆی بووبیت وهك چۆن ههندیك له خاوهنانی تهفسیر وایانگوتوه، که ئیسقانهکانی کابرا خۆی له گوشت

دامالراوه، ئەگەر وابوایە ئەوا کاتێک بە خەبەر هاتۆتەوه، ئەمە سەرنجی پادەکیشار و تەزوی بە هەستیشتیا دەهیناو، وەلامەکەشی ئەوه نەدەبوو کە بلیت من پۆژێک بەو حالەتی مردن- یان خەوتن- هەو یان کەمتر لە پۆژێک تیایدا ماومەتەوه (لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ). هەر بۆیەش بەرای ئێمە راستر ئەوهیە، کە گویدریژە کە ئیسقانه کانی دامالراوه و گوشتی پێوه نەهینراوهتەوه، پاشان وەک نیشانەیه ک پێشانی داوه، هەروەک لە هەمان ئایەتیشدا هاتوه، ئیسقانه کان خراونهتە پال یە کدی و بە یە کدییەوه بەستراونهتەوه و گوشتیشیان خراونهتەوه سەرو بۆ ژیا نیان گێرراونهتەوه، ئەمەش هەمووی لەبەرچاوی ئەو خاوەنە (واتە لەبەر چاوی ئەو پیاوێ) کە لە ڕووداوه کەدا هیچی بەسەردا نەهاتوهوه، خۆراک و خواردنەوه کەشی تێک نەچوون و تەمیان ناخۆش نەبووه. تا ئەم جیاوازیەش لە چارەنۆس و سەرخامەکانیاندا بەدی بکری، ئە کاتێکدا هەمووشیان لە یەک جێگەدان و وەک یەک کەوتوونەتە بەر کاریگەرییە کانی یەک کەش و ناو و هەوا.. نیشانەیه کی دی لەسەر ئەو توانایە، کە هیچ هەلس و کەوت دەکات، تا کو پیاوێ کەش پە ی بەو حەقیقەتە بیات، کە خوا چۆن ئەو مەخلوقاتە دوای مردنیان زیندوو دەکاتەوه^(١).

ساتیځیش له بهر دهم وشه ی (کیف/چون) له وړسته یی (وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ
كَيْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا) دوهو ستین، که تیایدا داوا له پیاوه که ش
کراوه، که له ناست چونه تی بهر زکردنه وهی ئیسقانه کان و پیکه وه کوزکردنه وه یان و
پیکه وه ریځخستنه وه یاندا بوه ستیت، تا بینیت چون به ریکی و به له گهل یه کدا
گونجانیانه وه پیکده گیه نرین و، بوئو وهی بن به په یکه ریکی ته وای ئیسکی، پاشان
دوای نه مه ش گوشتیان به سهردا داده پوشریت و، له ویشدا کابرا بانگ کراوه بو
هه لوړسته کردنی له ناست (چونه تی/کیفه) ی دابوشینی ئیسقانه کان به گوشت.

(١) في ظلال القرآن / ١ : ٣٠٠.

ئهم ئاراسته كردنهش بۆ تێرپامان و سه رنجی ورد له و چۆنیه تییه، سرووشی گرنگیی زانینی (چۆنیه تی) راستی یه كان و ئهو دیارده ماددی یانه شمان پێ ده به شخیت كه له چوارده ورماندان و، كه ده بێت به وردی سه رنجیان بجهینه سه رو له رووی ماددی و كرده یی (عملی) یشه وه شیکاریان بکهین.

وادیاره ئهم ئاراسته قورئانییه و، هاوشیوه کانی تریشی كه زۆرو فره نو، داوای تییینی کردنی چۆنیه تی دیارده ماددییه كان ده کهن، له گه وه ترینی ئهو هانده رانه یه بۆ زانایانی موسلمانان تاكو رووبکه نه چۆنیه تییه كان (کیفیات) ی زانسته ماددییه كان و هه لۆیسته له سه ر لایه نه وردو درشته کانی بکه نو، لایه نه كرده یی یه کانی ئهو زانستانهش بجه نه پیش لایه نی تیۆری و زه بنی و، مه نه ه جێکی زانستیانه ی ئه زمونی مه تریالی (ماددی) ی په ی ره وکاری زانسته کانیش بجه نه گه رو چه ند هه نگاوێك تیایدا پێ هه لگرن پیش ئه وه ی خۆری پیشكه وتنی زانستییان لێ ئاوا بێت و له سه ر جیهانی رۆژئاوا هه لیت، كه ئه وان (واته رۆژئاوا بیه كان) مه نه ه جه ئه زمونکارییه زانستییه که ی موسلمانان یان وه رگرت و، کردیانه بناغه ی شۆرش زانستی هاوچه رخی خۆرئاوا، چونکه قورئانی پیرۆزیش ها ئمان ده کات بۆ وه به رنانی لایه نی زانستی به گه رخوا ی ئه زمونکاری و، بۆ تێرپامان و هه لۆیسته له سه ر (چۆنیه تی) روودانی دیارده بوونه وه ری و گه ردوونییه كان.

وهك خوای گه ورهش فه رموویه تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ﴾ (٦ ق).

هه روه ها فه رموویه تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ (١٧) ﴿وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ (١٨) ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ (١٩) ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ (٢٠) العاشية.

زانست دواى پوون بوونهوه

كاتێك ئه‌و پیاوه موعجیزه‌كانی خوای له‌به‌رده‌میدا بینی، زانی که خوا دواى سهد سال له‌ مردنی، زیندووی کردۆته‌وه‌، که ئهم مه‌سه‌له‌یه‌شی بۆ پوون بووه‌وه‌ گوتی: (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

ئیمه‌ش ساتێك له‌به‌رده‌م ئهم پرسته‌یه‌دا هه‌لۆسته ده‌که‌ین تاكو له‌ هه‌ندێك مانای سروش پێدراوی تێبگه‌ین:

بینگومان پیاوه‌که، باوه‌رداره به‌ توانای ره‌ها (مطلق)ی خوا، هیچ گومانیکى تیایدا نه‌، له‌ کاتێکیشدا گوتویه‌تی: (أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا)، ئه‌وا هیچ گومانیکى له‌ توانای خوا نه‌بووه، به‌لکو ویستویه‌تی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی کرده‌یی واقعی بینی، تاقیکردنه‌وه‌که‌شی بۆ نه‌نجام دراوه، ته‌نانه‌ت به‌ تاقیکردنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ که‌سیته‌یی خۆشیدا به‌نه‌نجام گه‌یه‌نراوه. به‌لام بینگومان باوه‌ری به‌ توانای خوا زیاتر بووه، دواى ئه‌وه‌ی تێبینی و سه‌رئنجی له‌سه‌ر ئه‌و تاقیکردنه‌وه‌ کرده‌یی یه‌ جیگیر بووه‌، ئیدی له‌سه‌ر نه‌ندیشه‌و حاله‌تی نه‌فسی پێشروی نه‌ماوه‌ته‌وه‌.

پاشان ئهم تاقیکردنه‌وه‌ کرده‌یی و مه‌یدانییه‌ش، زانیارییه‌کی تێرو ته‌سه‌ل و جێی دنیایی ته‌واوو یه‌ کلاکراوه‌ی پێبه‌خشوه‌، خواش ده‌رباره‌ی شوینه‌وارو کاریگه‌ریی ئهم زانیارییه‌ هه‌وائی پێداوین و فرموویه‌تی: ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾.

بینگومان پیاوه‌که زانیاری و متمانه‌و دنیایی ته‌واوی ده‌ستکه‌وتوه‌، ئه‌مه‌ش باوه‌ر (نیمان)ی مڕۆڤه‌یه‌ز ده‌کات و زیاتریشی ده‌کات. وا دیاره ئه‌مه‌ش جله‌ومان ده‌گریت بۆ تێبینیکردنی شوینه‌واری به‌لگه‌ی زانستی و غوونه‌ی واقعی، نیشانه‌ی هه‌ستیا‌ری له‌مه‌ر سه‌لماندنێ راستیه‌ تێۆریه‌کان و په‌گ داکوتانیان و باوه‌ر

پێهینانیان، ئەمەش لەلای خەڵکی تێبینی کراوه. چونکه پزیشکیش زانیارییهکانی به شیوهیهکی تیۆری (نظری) و زیننی ده‌میننه‌وه و جیگیر و سه‌لمینراو نابن تا ئەو کاته‌ی ده‌چیته‌ شوینی کاری خۆی و نیو تاقیگا‌که و تاقیکردنه‌وه‌کانی ئەنجام ده‌دات و به‌ ده‌ستی خۆی رایانده‌په‌ریت و به‌ هه‌ردوو چاوی خۆشی چاودێری و تێبینیان ده‌کات. بێگومان هه‌مان نمونه‌ ده‌رباره‌ی ئەندازیار و شوڤیرو مامۆستا و خاوه‌ن پیشه‌کانی تریش باس ده‌کریت.

له‌ به‌سه‌رهاته‌که‌ی (ئیه‌راهییم) پێغه‌مبه‌ری خواشدا -سلّوی لیّ بیّت- له‌گه‌ڵ ئەو بال‌دانه‌دا که‌ دوا‌ی چیرۆکی ئەم پیاوه‌ هاتوه‌، ئاماژه‌یه‌ك بۆ گرنگی ئەزموونی کرده‌یی (التجربة العلمية) و کاریگه‌ری له‌ باوه‌رو زانست و وه‌ی به‌تین و دڵنیایدا کراوه، ﴿...فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا مِّنْ أَدْعُوهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقرة ٢٦٠).

پیاوه‌ باوه‌رداره‌که‌ش دوا‌ی ئەوه‌ی موعجیزه‌کانی بینیه‌، گوتویه‌تی (أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). (ئیه‌راهییم) ییش -سلّوی لیّ بیّت- دوا‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌ خوا فه‌رمانی به‌ زانست و زانین پێده‌کات: (وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)، ئەمەش وه‌ک ئەوه‌ی که‌ ئەم نمونه‌ قورئانیانه‌ش بانگمان بکات بۆ ئاو‌ردانه‌وه‌ له‌و نمونه‌ و به‌لگه‌و ئەزمونه‌ کرداری یانه‌ی که‌ پشتگیری راستی و سه‌لماندنی زانیارییه‌ تیۆری و زه‌ینییه‌کان ده‌کهن، که‌ ده‌بیّت له‌ کاتی پێشاندانی راستیه‌کانی ئایین و باسه‌کانیدا به‌ کاریان بێنن.

(سید قطب) بهرپهڕچی مهتریا لیسته کان ده داته وه

زانای پیشه‌وا (سید قطب)-ره‌حه‌تی خۆی لی ییت- هه‌لۆیستیکی نایابی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا گرتۆته به‌رو، چیرۆکی (ئه‌و پیاوه‌ی به‌لای شارۆچکه‌دا تیپه‌ریوه‌) و موعجیزه‌ خۆایی یه‌کانه‌ی نیۆ ئه‌م چیرۆکه‌شی، که‌ ده‌رباره‌ی زانیانی قودره‌تی خۆان له‌سه‌ر مردن و ژیا‌ن کردۆته هه‌لیکی گونجاو بۆ مونا‌قه‌شه‌و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی مه‌تریا لیسته‌کان (ماده‌ه‌په‌رسته‌کان). له‌مباریه‌وه‌ مشت و مری له‌ گه‌ل ئه‌و ماده‌ه‌په‌رسته‌ بێ‌باوه‌رانه‌دا کردوه‌ که‌ نکوولی له‌ توانای خۆا و له‌ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی دوا‌ی مردن ده‌که‌ن، نکوولیش له‌ بوونی خۆا ده‌که‌ن..

لی‌ره‌شدا وته‌کانی (سید قطب) ده‌رباره‌ی مشت و مری و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی مه‌تریا لیسته‌کان دیا‌ری ده‌که‌ین، که‌ گوتویه‌تی:

"ئاخۆ چۆن ئه‌و کاره‌ مه‌زنه‌ له‌ ئاسایی به‌ده‌ری وه‌ک موعجیزه‌کان ڕویداوه‌؟ دیا‌ره‌ وه‌ک هه‌ر کار و موعجیزه‌یه‌کی ئاوا ڕویداوه‌، وه‌ک چۆن موعجیزه‌ی ژیا‌نی یه‌که‌میش په‌یدا بووه‌، ئاوا بووه‌، جا ئه‌و موعجیزه‌یه‌ی به‌ ڕاده‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ بیرمان چۆته‌وه‌، که‌ ڕویداوه‌، که‌ ناشزانی چۆن ڕویداوه‌، چۆن هاتۆته‌ ئاراوه‌، به‌لام ده‌زانی له‌لایه‌ن خۆاوه‌ هاتۆته‌ ئاراوه‌، به‌و شیوا‌زانه‌ش بووه‌، که‌ خۆا خواستی له‌سه‌ریان بووه‌. به‌لام (داریین) ی گه‌وره‌ زانای (ژیا‌نناسی) به‌رده‌وام پله‌ به‌پله‌ له‌ تیۆر و بیردۆزه‌ی خۆیدا داده‌به‌زی و ده‌هاته‌ خوار و قۆنا‌غ به‌ قۆنا‌غیش له‌ بن و قولایی یه‌کانیدا ڕۆ ده‌چوو، تا گه‌یاندی یه‌خانه‌ی یه‌که‌م و پاشان له‌ویدا وه‌ستاوه‌. بێ‌گومان ئه‌و -واته‌ داریین- سه‌رچاوه‌ی ژیا‌نی له‌و خانه‌ی یه‌که‌مه‌دا نه‌ده‌زانی، به‌لام نه‌یده‌ویست دان بنی‌ت به‌و راستیه‌دا، که‌ پێ‌ویسته‌ هۆش و ژیری مرقایه‌تی دانی پێ‌ دابنیت، که‌ به‌ ڕاده‌یه‌کی به‌هێز جه‌خت ده‌کاته‌ سه‌ر لۆژیکی خۆیی (المنطق الفطري)، که‌ بێ‌گومان هه‌رده‌بی‌ت پێ‌به‌خش (واهب) یکی هه‌بی‌ت و، ژیا‌نی به‌م یه‌که‌م

خانەیه بهخشیییت.

ههروهها ئهو (داروین) نهیویستوه دانی پێدانیت، ئهمهش لهبهر چهند هۆیهکی نازانستی نهبووه، بهلکو چهند هۆیهکی میژوویی ی له مملانی خۆی لهگهڵ کهنیهدا تیدا ههبووه، ههر بۆیهش گوتویهتی: بێگومان لێکدانهوهی کاروباری ژيان بهوهی که بوونی خوايهکی پێوه بنده، وهک تێهاویشتنی ئۆرگانیکى سنووربهزینى سرووشته له باریکی پروتی میکانیکیدا.

بهلام داخۆ چ باریکی میکانیکی بیت؟ دیاره (شیوازی میکانیکی) دوورترین شته لهو مهسهلهیهی که گریمانیک بهسهر پهیردن (ادراك) دا دهسهپینیت. واته گریمانی ئهوهی بهدوای سهرحاوهیهکی ئهو نهینى یه جیگیردا بۆ چاوهکان و رێبازهکانی بهرچاو پروویدا بگهڕیت. دیاره (داروین) خۆشی خۆی له ژێر فشاری لۆژیکى خۆی (فیطری) قوتار کردوه، که (پهی بردنی مرۆفایهتی) ناچار دهکات بۆ دان نان به نهینیهکانی پشت خانەى یهکه مدا، بهلام هه موو شتیک بۆ (هۆی یهکه م) دهگهڕینیتهوه، بێ ئهوهی بلێت ئهم هۆیهی یهکه م چیه؟ ئه ی ئاخۆ ئهم هۆیه چۆن خاوهنى پرۆسهی دۆزینهوهی ژیا نه له یهکه م جاردا؟ پاشان به پێی ئهو بیردۆزه و تیۆره ی خۆی - که جێی پامان و سه رنجی درێژه له سه ری - چۆن خانەى یهکه مى لهو رێگه یه دا داناوه، که گریمانی ئه وه ی بۆ دهکات، گوايه به بێ رێگایه کی دی و ته نه ها به م رێگه یه سه رکه وتوه، به راستی ئهم تیۆر و بۆچو نه ش، ته نه ها هه لاتن و مش ت و مپرو مه حاله. هه ر لێ ره شدا ده گه رپێ نه وه بۆ سه ر موعجیزه ی شارۆچکه که و ده پرسین: چۆن لێک ده درێ ته وه، که به لآ و کاره سات - له یه ک جیگا و له یه ک کاتیشدا - شتیک به یینیته دی و، شتیکى دیکه ش فه رامۆش کات؟! بێگومان پروودا ی نا ئاسایى و (موعجیزه ئاسا) ی وه ک خو لقان دنی ژیا ن له یه که مین جاردا، یاخود موعجیزه ی گه ران د نه وه ی شى، ته فسیرى لێک جو دا یى و جیا واز یى نیوان چاره نو سی شته کان له یه ک بارودۆخ دا نا کات، جا ئه وه ی ته فسیرى ئهم دیا ر ده یه ش ده کات، په هایى خواسته که (طلاقة المشیئة) ی خوا یه، ئه و په هایى یه ی، که دابرا وه

له هەر پابه‌ندی یه‌ك لهو پابه‌ندیانه‌ی، كه ئیمه به‌و یاسا گشتی و ئیلازمییانه‌ی داده‌نێین كه هیچ باریکیان بۆ سه‌رپێچی لێکردن، یان جیاکردنه‌وه تیدا نیه. ئهم حسابات و مه‌زه‌نده‌کاریانه‌ی ئیمه‌ش به‌ به‌راورد له‌ گه‌ڵ (خواستی په‌های خوادا) هه‌له‌یه و هه‌له‌یه‌کی بێ‌ئاگایانه‌یه له‌وه‌ی، كه ئیمه‌ نرخاندن و هه‌له‌سه‌نگاندن و بۆچوونه‌ عه‌قلانی، یان زانستییه‌کانیشمان به‌سه‌ر خوای پا‌ك و بێ‌خه‌وشدا ده‌سه‌پێنین، ئهم هه‌له‌یه‌ش له‌ چه‌ندین هه‌له‌ی زۆری تر دا په‌نگ ده‌داته‌وه، وه‌ك:

یه‌كه‌م / ئه‌وه‌ی گوايه بۆمان هه‌ییت قدره‌تی په‌ها و بێ‌قه‌ید و مه‌رجی خوا به‌ یاسایه‌کی گونجاوی خۆمانه‌وه ببه‌ستینه‌وه، یاسایه‌ك كه له‌ چه‌ند تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی سنوورداری خۆمانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبیت و، پاشان له‌ ته‌فسیرکردنمان بۆ ئه‌و تاقیکردنه‌وانه‌وه له‌ کاتێکدا توانای زانین و په‌ی بردنیشمان سنوورداره.

دووه‌م / خوا گه‌ر یاسایه‌ك له‌ یاساکانی گه‌ردوونی به‌خشیبیت، ئه‌وا په‌ییمان پێ برده‌، ئیدی کۆ پێی گوتووین ئه‌وه یاسایه‌کی گشتگیریه‌ی دوایی‌ن و په‌هایه، كه هیچ یاسایه‌کی تری له‌ پشته‌وه نیه؟

سێیهم / هه‌روه‌ها، كه یاسایه‌کی دوایی‌ن و په‌های پێ به‌خشیبیت، ئه‌وا بێ‌گومان خواستی په‌ها و سه‌ربه‌ستانه‌ش یاسا داده‌مه‌زێنیت، به‌لام به‌و یاسایه‌وه پابه‌ند نیه، به‌لكو له‌ هه‌موو حاڵه‌تێکدا هه‌ر هه‌لبژاردن و ده‌ستنیشانکردنی ئازادانه‌یه ^(١).

چیرۆکی سێیەم

چیرۆکی هەردوو کۆرەکە ی نادەم

چیرۆکە که له قورئاندا، بەم شێوەیە هاتوو، که خوا فەرموویەتی:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُنْقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَا قُنْتُكَ قَالَ إِنَّمَا تَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِإِيدَى إِلَيْكَ لَا قُنْتُكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِيمَانِي وَإِنَّمَا فُنْتُكَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلْنِي عَجَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِيَ سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ الْمائدة ﴿٣٣﴾﴾

کورتەى مانای ئایەتەکان..

واته: ئەى پێغه مبه‌ر، هه‌والۆ به‌سه‌رهاتى هه‌ردوو کۆره‌که‌ى ئاده‌میان بۆ بگێرپه‌روه‌ه که به‌پاستى پرووى داوه‌و، ئه‌وه‌یه کاتیك هه‌ردووکیان قوربانییان پیشکesh به‌خوا کردو، قوربانى یه‌کیکیان په‌سند کرا- که بێگومان خواپه‌رست و دادپه‌روه‌ر بوو-، به‌لام قوربانى ئه‌وى دیکه‌یان وه‌رنه‌گیرا- که دیاره‌ خوانه‌ناس و لادهر بووه‌-، کاتیك قوربانیه‌که‌شى په‌سند نه‌کراوه‌، به‌ براکه‌ى گوتوه‌وه: ده‌بیئت بتکوژم.. ئه‌ویش له وه‌لامى هه‌ره‌شه‌که‌یدا پێى گوتوه‌وه: بێگومان خوا ته‌نها له که‌سانى له‌خواترس و خواپه‌رست، قوربانى و کارى چاکه‌ په‌سند ده‌کات. جا به‌خوا ئه‌گه‌ر ده‌ستت بۆ سه‌رم درێژکه‌یت به‌ نیازى ئه‌وى بمکوژیت، ئه‌وا من ده‌ست درێژ ناکه‌م به‌ نیازى ئه‌وى تۆ بکوژم، به‌لکو من له‌ خواى په‌روه‌ردگارى جیهانیان ده‌ترسم. بۆیه من به‌م هه‌لوێسته‌ى خۆم ده‌مه‌وێت گوناھى من و گوناھى خۆیشت له‌ئه‌ستۆ بگریت، ئینجا یه‌کیك له‌ که‌سانى شایسته‌ى دۆزه‌خ ده‌بیئت و هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ سزای سته‌مکاران.. ئیدی له‌ دوایدا برا شه‌رخوازه‌که‌ به‌هۆى ده‌روونى خراپه‌کاریه‌وه هانداو ئه‌م کارى کوشتنه‌ى بۆ ساده‌ وسانا کراو براکه‌ى خۆى کوشت، به‌مه‌ش خۆى خسته‌ ریزی خه‌ساره‌قه‌نده‌کانه‌وه. به‌لام دواى کوشتنى براکه‌ى، نه‌یده‌زانى چۆن ته‌رمى براکه‌ى بشاریته‌وه، چونکه‌ یه‌که‌م که‌س بوو، که‌ کۆژراوه‌ و مردوه‌وه، بۆیه خواش قه‌له‌ره‌شیکی بۆ نارد، که‌ له‌به‌رچاوى ئه‌ودا چالێکی له‌ زه‌وى بۆ قه‌له‌ره‌شیکی مرداره‌وه‌بوو هه‌لکه‌ند، تاكو نیشانى بدات و فی‌رى بکات چۆن لاشه‌ى براکه‌ى بشاریته‌وه. ئه‌م برا بکوژو شه‌رخوازه‌ش (واته -قاییل) کاتیك دیمه‌نى ئه‌و قه‌له‌ره‌شه‌ى بینى، گوتى: ئەى قور به‌سه‌رم، ئه‌وه بۆچى من ده‌سته‌پاچه‌ بووم و به‌قه‌د ئه‌و قه‌له‌ره‌شه‌ش لی‌هاتوو نه‌بوون تا بتوانم ته‌رمى براکه‌م له‌ خاکدا بشارمه‌وه.. پاشان تا ئه‌به‌د چوه‌ه ریزی په‌شیمان بوانه‌وه.

جا بۆ ئه‌وى به‌سه‌رهاتى نابه‌جێ له‌م چه‌شنه‌ روونه‌دات، ئیمه‌ ئه‌و بپیاره‌مان له‌سه‌ر (به‌نى ئیسرائیل) نووسی، که‌ هه‌رکه‌سیك که‌سیکی دى به‌ ناحه‌ق بکوژیت و

له جياتى كوژراویكى دى نهيكوشتبیتتهوه، یان ههر كه سیك تاوان و كارى تیکدهرانى ترى لهسهر زهویدا نهىجام داویت، ئهوه وهك ئهوه وایه ههموو خهلكى سهر زهوى كوشتیت. ههر كه سیكیش كهسیكى دى له مردن پزگار كات، وهك ئهوه وایه ههموو خهلكى سههرزه مینى له مردن پزگار كر دیت و ژيانى پاراستن. بێگومان ئیمه ههموو پیغه مبهراومان به بهلگه و نیشانهى دیارهوه بۆ خهلكى ناردوه تاكو خهلكى سههرزهوى پابهندی پێگه پاست و دادپهروهى بن. بهلام زۆربهیان دواى ئهوهش لهسهر زهوى خراپه كارو له ستهمدا رۆچوو بوون.

سههركهوتنى شهیتان له فریودانى كورهكهى ئادهم دا

شهیتان دواى ئهوهى سههرپێچى له خوا كردو سوژدهى بۆ ئادهم نهبرد، بهلێنىكى توندى له بهردهم خوادا بهسهر خۆیدا سهپاند، كه دهبیت ههموو ههول و كۆششێكى خۆى بۆ فریودانى ئادهمیزاد بخته كار، وهك له قورناندا خوا لهسهر زارى شهیتانهوه هیناویتی كه له بهردهم خوادا گوته: ﴿قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝١٦ ثُمَّ لَا تَبْنِيَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۝١٧﴾ الاعراف ﴿١﴾.

جا كاتيك خوا ئادهم و شهیتانیشى ههڵدایه خوارى بۆ سهر زهوى، ئادهمیشى له دوژمنایهتیی شهیتان ئاگادار كردهو، كه دوژمنیكى دیارى خۆى و

(١) واته: شهیتان گوته: خوادیه بههۆى ئهوهى كه تۆ منت گومراو سههرگهردان كرد، سویند بیت لهسهرم منیش له پێگه پاستهكهى تۆدا بۆسهیان بۆ دابنیتم و پاشان سویندو پهیمان بیت بهردهوام فریویان بدهم، له بهردهمیانوهو، له پشتیانوهو، له لای راستیانوهو، له لای چهپیانوهو بۆیان بێم و -بیانغه له تێم و له پێى راست لایان ده-، ئیدی تۆش نابینیت، كه زۆربهی بندهكانت له ئادهمیزاد سوپاسگوزارت بن.

نهوه کانیهتی، ههروهها خوا ئادهمی لهو دژایهتییه توندهی شهیتان وریا کردهوه، وهك فەرموویهتی: ﴿يَنْبَغِيْءَ اٰدَمَ لَا يَقْنَنَکُمْ الشَّیْطٰنُ کَمَا اَخْرَجَ اٰبَیْکُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ یَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِرَبِّهِمَا سَوْءَ تَرٰهُمَا ۚ اِنَّهُ یُرِنَکُمْ هُوَ وَقَبِیْلُهُ مِمَّنْ حِثُّ لَا تَرَوْهُمْ ۚ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّیْطٰنِ اَوْلِیَآءَ لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ الاعراف ﴿١﴾.

ههروهها خوا فەرمانی پێ کردووین که شهیتان به دوژمن دابنێن و ههسوهسهو چرپه و هۆکاره خراپکارییه کانی وریا ببینهوه، وهك فەرموویهتی: ﴿اِنَّ الشَّیْطٰنَ لَکُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۚ اِنَّمَا یَدْعُوْا حِزْبَهُ لَیْکُمْ نُوَءًا مِّنْ اَصْحٰبِ السَّعِیْرِ ﴿٦﴾ فاطر ﴿٢﴾.

(ئادهم) یش - سلّوی لی بیّت - پیغه مبهریک بوو که خوا ناردبووی بۆ لای کورپه کانی و نهوه کانی تاكو خویان به یاد خاتهوه و له شهیتانیش وریایان کاتهوه. به لگهش له سههر پیغه مبهریتی ئادهم تهه وت و وێژهی نیو فەرموودهیه کی پیغه مبهره ﷺ له نیوان (ابوذر الغفاری) - خوا لینی پازی بیّت - و پیغه مبهری خوادا ﷺ، (ابوذر) پرسویهتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، ژمارهی نێردراوانی خوا چهنده؟ .. ئه ویش فەرموویهتی: سه دو بیست و چوار ههزار .. ئنجا لینی پرسویه: ئه ی ژمارهی پیغه مبهران (رسل) یان چهنده؟ .. فەرموویهتی: (سێ سه دو سیازده پیغه مبهر - واته نێردراوی خاوهن په یام - بوون .. دووباره (ابوذر) لینی پرسویه: ئه ی به کهم که سیان کێ بووه؟ پیغه مبهریش له وه لامدا فەرموویهتی: ئادهم بووه؟ دواتر

(١) واته: ده خیل ئه ی نه وه ی ئادهم، وریابن شهیتان ئیوهش ته فره ده دات وهك چۆن باوك و دایکتانی ته فره داو له به هه شتا به ده رکرنی دان، که نه وه بوو ده ستی کرد به دامالینی پۆشاکه کانیان تا عه وهره تیان پیشانی په کدی بدات. جا بێگومان شهیتان خۆی و داروده سه که شی ئیوه ده بینن له شوێنێکدا که دنیا به وه لام ئیوه نایان بینن، ئیهمش شهیتانه کافان ته نه ا کردوه به هاوێژی و یاوه ری نه وانه ی که بێ یاوه ی بوون.

(٢) واته: بێگومان شهیتان دوژمن ته نه و ئیوهش به دوژمنی دابنێن، چونکه شهیتان تا قه مکه و داروده سه که شی هان ده دات بۆ نه وه ی شایسته ی دۆزه خ بن.

(ابوذر) پرسویهتی: ئایا ئادهم پێغه مبه‌ریکی خاوه‌ن په‌یام بووه؟ فه‌رمویه‌تی: به‌لێ، خوا به‌ ده‌ستی خۆی خه‌لقی کردووه‌و، پاشان له‌ پۆحی خۆی فووی پێداکردووه‌و گیانی به‌به‌ردا کردووه^(١)..

شه‌یتانی‌ش ئه‌ركه‌ شه‌یتانییه‌كه‌ی خۆی، دژی كۆر و نه‌وه‌كانی ئاده‌م جیبه‌جی کردووه‌و، وه‌سه‌سه‌ی له‌ دلایندا کردووه‌و، کاری خراب و سه‌رپێچی یاخیبوونی له‌لا پازاندوونه‌ته‌وه‌.. شه‌یتان له‌ کاری له‌خسته‌به‌ردن و گو‌مرا‌کردنی كۆرپێکی ئاده‌مدا سه‌ركه‌وتوو بووه‌و توانیویه‌تی به‌سه‌ر بیرو هۆشیدا زāl بێت و بیخاته‌ نیو ریزی خۆیه‌وه‌و، بۆ نیو شه‌رو كۆشتاری به‌كیش كات، كه‌ تاوانی كوشتنی براكه‌ی بووه‌. ئه‌م ئایه‌تانه‌ی پێش‌ه‌ووش چیرۆکی ئه‌م كۆرپه‌ گو‌مرا‌یه‌یان گێ‌راوه‌ته‌وه‌و، هه‌واڵ و به‌سه‌رهاتی ئه‌و تاوانه‌ در‌ندانه‌یه‌شیان پێ‌ گه‌یاندووی‌ن، كه‌ به‌ پێ‌نمایی و فه‌رمانی شه‌یتان ئه‌نجامی داوه‌.

چیرۆكه‌كه‌ له‌ ده‌قه ئیسرائیلییه‌كاندا

هه‌ندێك كه‌س له‌ ڕا‌هه‌كارو می‌ژوو‌نوس و ئه‌وانه‌ی هه‌واڵ و به‌سه‌رهاته‌كانیان گێ‌راوه‌ته‌وه‌، چه‌ند ڕیوايه‌ت و هه‌واڵێکیان له‌مه‌ر چیرۆکی هه‌ردوو كۆرپه‌كه‌ی (ئاده‌م) له‌ چه‌ند ده‌قیکی ئیسرائیلی و ئه‌فسانه‌كانی جووله‌كه‌وه‌ هه‌یناوه‌و، ڕا‌هه‌و شیکاری هه‌ندێك ڕووداویان بێ‌ کردووه‌.

ئیمه‌ لی‌رده‌ا دیارترینی ئه‌و ده‌قه ئیسرائیلیانه‌ له‌م چیرۆكه‌دا ده‌خه‌ینه‌ ڕوو بۆ ئه‌وه‌ی مو‌سلمانانی لێ‌ به‌ئا‌گا بێ‌نینه‌وه‌، به‌لام داواشیان لێ‌ ده‌كه‌ین بایه‌خێکی ئه‌وتۆ له‌ گێ‌را‌نه‌وه‌ و به‌نمونه‌ هه‌ینا‌نه‌وه‌دا پێ‌نه‌ده‌ن، مه‌گه‌ر ته‌نها له‌ ده‌روازه‌ی وریا‌کردنه‌وه‌ی خه‌لکی و ئا‌گادار‌کردنانه‌وه‌ نه‌بێت.. یه‌كێك له‌و ده‌قانه‌ ئه‌وه‌یه‌، كه‌ گو‌توویانه‌: "كاتیك خوا، ئاده‌م و هه‌وا‌ی ها‌وسه‌ریشی خسته‌ خواره‌وه‌ بۆ

(١) ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ احمد و ابن حبان و ابن سعد و ابو‌داود و طیالسی گێ‌راویانه‌ته‌وه‌.

سه‌رزه‌وی و هه‌رجاریك سكو زایان بکردایه، هه‌ووا دوانه‌یه‌کی له سکا بوو که یه‌کیکیان کورپو ئه‌ی تریان کچ بوو، جا ئه‌وه‌ بوو که چل مندالیان هه‌بوو، بیستیان نیرو بیستی دیکه‌شیان می بوو. خواش بۆ مه‌سه‌له‌ی لیك ماره‌برینیان به‌و په‌نگه‌ فه‌رمانی به‌ ئاده‌م کردبوو که نیرو می‌کان له یه‌کدی دابریڤن، واته‌ کچیکی ئه‌و سکه‌ له کورپیکی سکیکی تر ماره‌ بپریڤنو کچیکی سکه‌که‌ی تریش له کورپي ئه‌و سکه‌ ماره‌ بکریت. هه‌روه‌ها ئاده‌م دوا‌ی سه‌د سا‌ل له هاتنه‌ خواره‌وی بۆ سه‌ر زه‌وی، کورپو کچیکی به‌ یه‌ک سکه‌ له -هه‌ووا- هه‌بووه‌و، کورپه‌که‌ی ناوناوه‌ (قابیل) و کچه‌که‌شی ناوناوه‌ (ئیقلیما)، دوا‌ی دوو سا‌ل له‌مه‌ش کورپو کچیکی تری هه‌بووه‌ که کورپه‌که‌ی ناوناوه‌ (هابیل) و کچه‌که‌شی ناوناوه‌ (له‌بوودا) .. ئاده‌م بۆ کاری ژن بۆ هی‌نان و هاوسه‌ر بۆ گرتنیان، فه‌رمانی داوه‌ که (له‌بوودا) له (قابیل) ماره‌ بکریت و، (هابیل) یش (ئیقلیما) ی لێ ماره‌ بکریت. به‌لام (قابیل) پازی نه‌بووه‌ و ته‌نها ئه‌و خوشکه‌ی -واته‌ (ئیقلیما) ی ویستوه‌ که به‌ یه‌ک سکه‌ له‌گه‌ڵ خۆیدا له‌دایک بووه‌، چونکه‌ گه‌لیک له‌ له‌بوودا جوانترو باشت بووه‌. جا به‌هۆی ئه‌م ناکوکییه‌شه‌وه‌، ئاده‌م به‌ هه‌ردوو کورپه‌که‌ی خۆی گوتوه‌: هه‌ریه‌که‌تان قوربانییه‌ک پیشکه‌ش که‌ن، سا ئیتر قوربانیی کامتان په‌سند بکریت، ئه‌وا ئه‌و شایسته‌ی خواستنی کچه‌که‌یه‌ .. (قابیل) یش که جوتیاریکی خاوه‌ن مه‌زرا بوو، (هابیل) یش که شوانیکی خاوه‌ن مه‌رو مالا‌ت بوو، بۆ ئه‌م داوایه‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌بوا‌ری کاره‌که‌ی خۆیدا قوربانیی پیشکه‌ش کرد، ئه‌وه‌بوو (هابیل) به‌رانیکی گه‌وره‌ی له‌نیو مه‌رو مالا‌ته‌که‌یدا هه‌لبژارد و کردییه‌ قوربانی، (قابیل) یش چه‌پکیک گۆله‌گه‌می له‌ کیلگه‌که‌ی هه‌لبژارد و به‌لام که دیتی گۆله‌گه‌میکی گه‌وره‌ی تیدا‌یه‌ و فه‌ریکه‌یه‌ و جوانه‌، لێی دامالێ و خواردی. ئنجا ئاگره‌که‌ هاتۆته‌ خواره‌وه‌و، به‌لام قوربانییه‌که‌ی (قابیل) ی هیشتۆته‌وه‌ و نه‌بخواردوه‌. ئیدی به‌رانه‌که‌ی (هابیل) به‌رده‌وام له‌ به‌هه‌شتدا له‌وه‌پاوه‌ تاکو کراوه‌ به‌ فیدای (ئیسماعیل) -سلا‌وی لێی‌ت- .. بێگومان (قابیل) زۆر په‌ست بووه‌ به‌وه‌ی که خوا قوربانییه‌که‌ی لێ

پەسەند نە کردووە، بۆیەش ھەسوودی بە براکەى بردوووە و پقى لى ھەستاووە گەشتۆتە ئەو رادەيەى پىيى بلىت: دەيىت بىتکۆژم.. براکەشى لىيى پرسىوہ: بۆچى دەمکۆزىت؟ ئەويش گوتوويەتى: لەبەر ئەوہى خوا قوربانىيەکەى تۆي پەسەند کردووە، قوربانىيەکەى منى پەسەند نە کردووە، خوشکە جوانەکەى منىشت لى مارە دەکرىت، خوشکە ناشىرىنەکەى تۆش لەمن مارە دەکرىت.. (ھابىل) ي برايشى گوتوويەتى: خوا قوربانى لە کەسانى خواپەرست پەسەند دەکات، جا ئەگەر دەست بۆ من درىژکەيت تا بىکۆزىت، ئەوا من دەست بۆ کوشتنى تۆ درىژ ناکەم، چونکە من لە خواي پەرورەدگارى جىھانىيان دەترسم.. لە ھەمان کاتدا (ھابىل) بەھيژترو بەگورترىش بووہ لە (قابىل)، بەلام ترسى خوا رىي ئەوہى لى گرتووە کە دەستدرىژى خراپ بکاتە سەر براکەى.

ئىدى (قابىل) ھاتووە تاکو (ھابىل) بکۆزىت، (ھابىل) يش خۆي لى لاداوە و بەرەو لوتکەى چىاکان ھەلاتووە. تا رۆژيکيان لەکاتى نووستندا (قابىل) ھاتۆتە سەرى و بەردىکى گەورەى ھەلگرتووە تا بىکۆزىت، بەلام نەيزانىوہ چۆن بىکۆزىت، شەيتانىش لەو ساتەدا خۆي بۆ نواندوووە و بالندەيەکى لەبەر دەستدا بەدەستووە گرتووە و سەرى بالندەکەى خستۆتە سەر بەردىک، پاشان بە بەردىکى تر سەرى پان کردۆتەووە و کوشتوويەتى.

(قابىل) يش بەم شىوہە براکەى کوشتووە و سەرى پان کردۆتەووە و لەنيوى بردووہ. (ھابىل) يش لەکاتى کوژرانىدا تەمەنى بىست سال بووہ. کوشتنىشى لەسەر لوتکەى چىاي (قاسيۆن) بووہ لە شارى ديمەشق. جا کاتىک (ھابىل) کوژراوہ زەوى بۆ ماوہى ھەوت رۆژ لەرزىووە ھەموو شتەکانى سەر خۆيشى ھەژاندوووە، ئىدى بەمەش دارو درەخت دپکيان لى دەرچوووە، تام و بۆي خواردەمەنىش گۆزانەووە ميوەکانى ترشو تال بوون، ناويش تال بووہ، خاکيش تەپ و تۆزى لى ھەستاوہ.

(ئادهم) له وکاته دا له مه ککه بووه، سه ری له و پووداوه سوپماوه، له کاتی چوونیدا بۆ ولاتی (هیند) به مه بهستی زانیسی هه واله که، بۆی ده رکه وتوه که (قابیل)، (هابیل)ی کوشتوه.

دوای ئه وهی (قابیل) برا که ی کوشتبوو، نهیده زانی چی له تهرمه که ی بکات، خواش هاواری لێ کردووه و لێی پرسیه: ئه ی قابیل، ئه ری کوا (هابیل)ی برات؟.. ئه ویش گوتویه تی: نازانم، چونکه ئاگاداری نه بووم.. خواش لێی پرسیه: ئه وا خوینی برا که ت له زه ویه وه هاوارم لێ ده کات، بۆچی برا که ت کوشتوه؟.. (قابیل) له وه لامدا گوتویه تی: ئه ی ناخۆ خوینکه ی له کوێ بێت ئه گه ر من کوشتومه؟.. له و پۆژه شدا زه و ی خوینه که ی خوارد بۆ وه، ئیدی خواش له و پۆژه وه هه رامی کرد له سه ر زه و ی که هه تاهه تایه نابیت خوینیکی دی بخواته وه..

(قابیل) نهیده زانی چۆن هه لئس و که وت له گه ل لاشه ی برا کهیدا بکات، ئه وه بوو بۆ ماوه ی یه ک سالی په به ق خستبوویه سه ر پشتی هه تا کو بۆگه نی کردبوو، له و کاته شدا ئاژه له درنده کان و بالنده گۆشت خۆره کانی ش چاوه پێی ئه وه بوون که ئاخۆ که ی له زه ویدا فری ئی ده دات تا کو له و لاشه یه بخۆن.. خواش دوو قه له په شی بۆ نار دووه و له بهر چاوی (قابیل) شهریان له گه ل یه کدیدا کردوه و یه کێکیانی ئه و ی تریانی کوشتوه، پاشان چالێکی له زه ویدا به ده نوکی و هه ردو قاچی بۆ هه لکه ندووه، ئنجا لاشه ی قه له په شه کوژ راوه که ی تیدا داناوه و ناشتویه تی.. (قابیل) یش له و کاته دا به وردی سهیری ئه و دیمه نه ی کردووه، پاشان هه ستاوه و به هه مان شێوه چالێکی بۆ تهرمی برا که ی له زه ویدا هه لکه ندووه و ناشتویه تی؟

(ئادهم) یش کاتی که هه والی ئه و پووداوه ی به و جۆره پێگه یشتوه، کوپه کوژ راوه که ی به (شعیریکی عه موودی عه ره بی) لاواندۆته وه و گوتویه تی:

تغیرت البلاد ومن علیها

فوجه الأرض مغیر قبیح

تغیرت کل ذی لون وطعم
 وقل بشاشة الوجه الصبیح
 وقابیل اذاق الموت هابیـــــــــل
 فوا حزناً لقد فقد الملیح^(١)

(حهووا)ی هاوسهری (ئادهم)یش وه لآمی نمو لاواندنه وهیهی داوه تهوهو گوتویه تی:

دع الشکوی فقد هلکننا جمیعاً
 بموت لیس بالثمن الریـــــــــح
 وما یغنی البکاء عن البواکــــــــی
 إذا ما المرء غیب فی الضریــــــــح
 فأبک النفس وانزل عن هواها
 فلست محلاً بعد الذبیــــــــح^(٢)

لهوکاته دا (ئیبلیس)یش پییان شادو دلخۆش بووهو وه لآمی شی داونه تهوهو
 گوتویه تی:

تنح عن البلاد وساکنیــــــــها
 ففی الحجنات ضاق بك الفسیــــــــح

(١) ههز ده کهم له پهراویژدا مانای نهم ده که شیعریه هه لیه سترهوانه ی نێو نه فسانه کانی جووله کهو
 ناوبراو به ئیسرائیلیات بکه م به کوردی، واته: ولاتان و نهوانی تیایان دان گۆراون، سهر زه ویش
 تۆزای و ناشیرینه، هه موو شتیکی رهنگدارو به تامو بۆش گۆراونو، پرووی گه شی روخساره
 جوانه کهش کهم بۆتهوه.. (قابیل)یش تامی مردنی به (هابیل) نۆشی، نای چ خه میکی گه ورهیه که
 مرۆفه ئیسک سووکه که مان له دهست ده رهچوه.

(٢) واته: واز له سکالا بیته، چونکه بیگومان هه موومان تیاچووین، به مردنیک تیاچووین که هیچ
 نرخیکی قازانجدار ی نه، گرانیش بۆ گیراوان هیچ سودیکی نه کاتیک مرۆف له نێو گۆردا ون
 ده کریت، به لآم ده روون بگریه نمو له ههواو هه وه سی خۆی دا بیره، چونکه دوا ی سه رپراوه که تۆش به
 نه مری نامینیته وه.

وكنت بها وزوجك في رخـاء
 وقلبك من أذى الدنيا مريـح
 فما زالت مكایدتی ومكـري
 الى أن فاتك الثمن الريـح^(١)

ئادهم تا سهـد ساڵ لهـداوی مردن و کوژرانی (هابیل)ی کۆری خهـمبارو دلتـهـنگ بوو، پێـنـهـدهـکهـنی، پاشان فریشته هاتوووه بۆـلای و پێـی گوتوووه: سـلـاوی خوات لێـیـیت و پـهـلو پایهـی بهـرزو مولـک و وهـجاغت پێـ بدات.. ههـروهـها مژدهـی کۆریـکی پێـداوه و ئنجا ئادهم پێـکهـنیوه.

بهـلام بهـ (قابیل) گوتراوه: برۆ.. ئیدی رۆیشتوووه بهـ دهـرکراوی و ئاوارهـیی و ترسیـنـراوییهـوه، دهـستی (ثقیلیمـا)ی خوشکیشکی گرتوووه و بهـرهـو شاری (عهـدهـن)ی و لاـتی یهـکهـمی بردوووه.

شهـیتانیـش هاتوووه بۆـلای و پێـی گوتوووه: ئاگر بۆـیه لهـ قوربانیی براکهـتی خواردوووه چونکه خزمهـتی ناگری دهـکردو دهـیـهـرست.. (قابیل)یش بهـو وتهـیه خانوویهـکی بۆ ناگرهـرستی دروست کردوو و ناگری تـیـدا پهـرستوووه، ههـروهـها (قابیل) کۆریـکی کۆیری ههـبووه و کۆره کۆیرهـکهـش کۆریـکی خۆی لهـگهـلـدا بووه. ئەم کۆرهـش بهـ باوکی گوتوووه: ئەوه (قابیل)ی باوکهـ، ئنجا ههـرچی لهـ دهـستیدا بووه پێـیدا کیشاووه و کوشتووویهـتی، ئیدی کۆتایی ژیاـنی (قابیل) بهـم رهـنگهـ بووه.. خواش ههـردوو دهـستی (قابیل)ی بهـ ههـردوو قاچیـهـوه بهـستۆتهـوه و روخساریـشی کردۆتهـ خۆرو بهـشیـویهـکه که لهـگهـلـ خۆرهـکهـدا دهـسوڕیـتهـوه و خۆر لهـکۆی بیـت،

(١) واته: واز له ولات و دانیشـتـوانی بـیـنه، چونکه تۆ ئەـی (ئادهم) لهـنـیـو بهـهـشتـدا جـیـی فراوانـت پـیـ تنـگ بوو. لهـو بهـهـشتـدا خۆت و هاوسهـرهـکهـت لهـ خوشگوزهـرانیـدا بوون و دلـیـشت لهـ خـهـم خـهـفهـتی دنیا شاد بوو، بهـلام فرۆفـیـل و چهـواشهـکاریی منت لهـسهـر بهـردهـوام بوو، تاتوانیم نـرخه قازانـجـدارهـکهـی ژیاـنت لهـکیـس بـدهـم.

پرووی نهویش له خوڤه تاكو ئازاری گهرمییهكهی بچێژێت، له هاونیشدا بهریهستیکی ئاگری لهسهر و له زستانیشدا بهریهستیکی سههۆلی لهسهر و حاڵی ئاویه تا رۆژی قیامت" (١).

دهتکردنهوهی ئهم دهقه ئیسرائیلییانە

با هیچ كهسیك وا گومان نهبات، كه ئیمه له كاتیكد ئهم دهقه ئیسرائیلییانهمان -دهربارهی چیرۆکی ههردوو كۆپهكهی ئادهم- هیناوهتهوه، گوایه پڕوامان پێیانوه متمانهیان پێدهكهین، یان گوایه ئیمه پهسندی دهكهین و پشستی پێ دههستین و فرمایشتی خۆی میهرهباتی پێ تهفسیر دهكهین.

بهلكو ئیمه بۆیه ئهو دهقانهشمان هیناوهتهوه، تاكو خهلكیان لێ ئاگادار و وریا بکهینهوه، داوای دهتکردنهوه و پشت گۆی خستنیان لێ بکهین، ههروهها ئیمه له دهروازهی (عرفت الشر لا للشر لكن للتوقیه: خراپهم ناسی نهك بۆ خراپه، بهلكو بۆ خۆ لێ پاراستن)هوه دیاریان کرد. ههروهك لهسهر شیوازی زانایانی فهرموودهش گێڕاومانتهوه، كه فهرمووده ناراستهكان دههیننهوه و دهگێڕنهوه و پاشان خهلكی له ناراستیهكهی ئاگادار دهکهنهوه، تاكو هیچ كهسیك پێیان فریو نهدرێت.

ئیمهش نامانهوێت هیچ كهسیك فریو بدرێت بهوهی، كه دهبخوینێتهوه، یان كه لهو رپوایهته نادروست و ههلبهستراوانهوهی دهیسییت.. ههروهها ئیمه له پڕوانگهی كۆششکاریی له مهنهجهی قورئان و سوننهت، دربارهی چیرۆکی پیشینهكانهوه پێ به كهس نادهین، كه ئهو رپوایهته ههلبهستراوه ئیسرائیلییان له نووسینیدا، یان له وتاریدا بگێڕێتهوه، تهنها مهگهر بۆ وریاکردنهوهی خهلكی و لێ ئاگادارکردنیان نهبییت.

(١) بۆ ئهم دهقه دهسهلهبهست و ناراسته ئیسرائیلییان، پڕوانه: - عرائس المجالس/ ص ٣٧-٤١، - الدر المنثور، بهرگی ٣، ص ٥٤-٦٤

ئیمه له گهڵ مامۆستا (محمد رشید رضا)ش داین که ئهو دهقه ئیسرائیلییانە ی رەتکردۆتەوهو، گوتویەتی: "لەم رپوایەتە هەلبەستراوانەدا شتی سەهرو سەمەرەیان دیاری کردوو هە ناشی ت هاوشیوەیان بناسریت تەنها بە گوێرە ی سروشیکی خوا نەبی ت، دیارە ئەوانەش لە یەکیک لە پیغەمبەرانی خوا ه نەگێرراونەتەوه، بەتایبەتیش لاواندنەوه ی (ئادەم) بۆ (هابیل) بەو شیعرە عەرەبییە . بۆیە پوویمان لەو رپوایەتانە ی که راست نیین و سودیان نیە، وەر دەگێرین و، تەنها باسی ئهو چیرۆکانە دەکەین، که خوا بە هەق گێراویتییهوه له قورئاندا و باسیشیان بە هەق ئهو راستییە دەر دەخات، که ئهوه ی خەلکی دەبجوونەوه و کردوویانە بە بنیشتەخۆشی سەر زاریان، پووچەل و نارەوایە" (۱).

هەر وهه له مباریهوه ئیمه له گهڵ مامۆستای پێشخوا (سید قطب)یش داین، که ئهو دهقه ئیسرائیلییانە ی پووچەل کردۆتەوه و لەم روهوه گوتویەتی: "قورئانی پیرو ز له بۆتە ی چیرۆکەکانیدا هیچ کات و شوین و ناویک له ناوهکانی چیرۆکە که دیاری ناکات، هەر چه نده هەندیک شوینەواری باسەر ه و چه ند رپوایەتیکیش له باره ی (قابیل و هابیل) ه وه هاتوو ه وای باس دەکەن که هەردووکیان دوو کوپی ئادەمن لەم چیرۆکەدا و، سەرەرای ئهوه ش چه ند را شه و شیکاریک هاتن لەمەر کیشە که ی نیوانیان و لەمەر مەملانی شیان لەسەر دوو خوشکی خۆیان، بەلام ئیمه وای بەچاکتر دەزانین که چیرۆکە که ی قورئان بە سوختی و وه ک خۆی بەبێ سنوردار کردن بهیینهوه، چونکه هەموو ئهو رپوایەتانە له بۆتە ی گومان دان بەهۆی ئهوه ی له گا ورو جوو که له (اهل الکتاب) ه وه وەرگیرا و ن. ئەم چیرۆکەش له تەورات و کتیبی کۆنی خۆیان (العهد القديم) دا هاتوو ه و ناوهکان و کات و شویتیشیان تیا دا تۆمار کردوه و بهو شیوهیه ی که رپوایەتەکانیان ئاماژەیان بۆ کردوون" (۲).

(۱) تفسیر المنار / ۶: ۳۴۱ .

(۲) سید قطب- فی ظلال القرآن/ بەرگی ۲، لاپەرە ۸۷۵ .

دوو کۆره‌که‌ی ئاده‌م له پش‌تی خۆی بوون

هه‌ندێك له پافه‌كاران (مفسرین) وای بۆچوون، كه ئه‌و دوو كۆره‌ی چیرۆكه‌كه‌یان دیاری كراوه، دوو كۆری راسته‌قینه‌و له‌پش‌تی ئاده‌م نه‌بوون، به‌لكو گوايه له نه‌وه‌و وه‌چه‌كانی بوون، به‌تایبه‌تیش له نه‌وه‌ی (به‌نی ئیسرائیل) بوون. به‌لگه‌شیان له‌م ڕووه‌وه‌ فهرمايش‌تێکی خوايه له كۆتایی چیرۆكه‌كه‌دا، كه فهرموویه‌تی: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ...﴾ (المائدة: ٣٢)، به‌لام خۆ كوشتنی براهه‌ك له‌لایه‌ن براهه‌کی یه‌وه‌ن هۆیه‌ك نیه بۆ نووسینه‌وه‌ی تۆله‌و سزا له‌سه‌ر (به‌نی ئیسرائیل) به‌ تایبه‌تیش، ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو براهه‌ دوو كۆری ئاده‌م بن.

هه‌ندێك زانای تریش ڕایان وابوو، كه گوايه چیرۆکی هه‌ردوو كۆره‌كه‌ی ئاده‌م، چیرۆكێکی ته‌مسیلی خه‌یالییه‌و له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعه‌دا ڕووی نه‌داوه، به‌لكو قورئان نموونه‌ی پێ هێناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر سروشتی چاكه‌و خراپه‌خوازی له‌لای خه‌لكی، هه‌روه‌ها گوايه وینه‌ی دوو نموونه‌ی مڕۆخانه‌ی له‌مه‌ر هه‌ردوو لایه‌نی خێرو شه‌ر پیشان داوین.

به‌لام زۆریه‌ی زانایان و پافه‌كارانی قورئان، یه‌كه‌ده‌نگ و هاو‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، كه ئه‌م چیرۆكه‌ راسته‌قینه‌و واقیعی بووه‌و به‌راستی و به‌ كرده‌وه له جیهانی واقیعه‌دا ڕووی داوه. هه‌روه‌ها زۆریه‌ی زانایان هاو‌پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، هه‌ردوو كۆره‌كه‌ی ئاده‌م له وه‌چه‌و پش‌تی خۆی بوون و كۆری راسته‌وخۆی بوون و له‌گه‌ڵیدا ژیاون، ئه‌م به‌سه‌رهاته‌شیان له‌سه‌رده‌می ژیا‌نی ئاده‌م دا بووه.

(خالی بنچینه‌یی)یش له چیرۆكه‌كانی قورئاندا ئه‌ویه، كه ڕه‌هه‌ندێکی واقیعه‌یه‌وه‌ بوونیکی راسته‌قینه‌یان هه‌یه‌و، كه‌سایه‌تی یه‌كانی نیو چیرۆكه‌ قورئانییه‌كانیش، چه‌ند كه‌سی‌تیه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ بوون، ڕووداوه‌كانی نیو ئه‌و چیرۆكانه‌ش به‌ كرده‌وه له ماوه‌یه‌کی زه‌مه‌نیی می‌ژوی ڕابردوودا ڕویان داوه. هه‌ردوو

کورپه‌که‌ی ئاده‌میش له نه‌وه‌ی هۆزی به‌ناو (به‌نی ئیسرائیل) نه‌بوون. ئه‌مه‌ش به‌هۆی دووری ماوه‌ی زه‌مه‌نیی نێوان ئاده‌م و (به‌نی ئیسرائیل) ه‌وه‌، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و دوو کورپه‌ی ئاده‌م له هۆزی (به‌نی ئیسرائیل) بوونایه‌، ئه‌وا بکوژه‌که‌ (قابیل) نه‌شاره‌زا نه‌ده‌بوو له چۆنیه‌تی ناشتنی ته‌رمی براکه‌یدا وای لێ‌بی‌ت، که قه‌له‌ره‌شێک پێنموونی بکات بۆ ئه‌و کاره‌، چونکه ه‌یچ که‌سیک له (به‌نی ئیسرائیل) له چۆنیه‌تی ناشتنی مردواندا نه‌شاره‌زا نه‌بووه‌. ه‌هر بۆیه‌ش کاتی قایل لاسایی قه‌له‌ره‌شه‌که‌ی له ناشتنی ته‌رمه‌که‌دا کردۆته‌وه‌ و له‌وه‌وه‌ فێری ناشتنی ته‌رمی براکه‌ی بووه‌، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که پروداوه‌که‌ له‌ کاتی ساوایی (طفولة)ی گرو‌ی به‌شه‌ریدا له‌سه‌ر پرو‌ی زه‌ویدا پرو‌ی داوه‌. واش دیاره‌، که ئه‌وه‌ یه‌که‌مین کوشتنی به‌ ئانه‌ست بو‌ی‌ت له‌سه‌ر پرو‌ی زه‌وی و، خواش ه‌هر خۆی زانیه (والله اعلم).

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که دوو کورپه‌ی ئاده‌م له پشته‌ی خۆی بوون، فه‌رمایشته‌که‌ی خواجه له‌م چیرۆکه‌دا: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ...﴾ (٢٧) المائدة. له‌ زمانێ عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی (ابن) به‌ کورپه‌ی حه‌قی باوک ده‌گو‌تریت، که له پشته‌ی خۆی بی‌ت، به‌لام مانای وشه‌ی (ابن) به‌ شیوه‌ی (مه‌جاز) و پتر له‌ یه‌ک ماناش بۆ په‌چه‌لێک به‌کار دیت. پێسای مامه‌له‌ش له‌ گه‌ڵ قورئاندا دانانی بی‌ژه قورئانییه‌ که (اللفظ القرآني) یه‌که‌یه‌ له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ زمانه‌وانی یه‌که‌ی خۆی، ئێمه‌ش له حه‌قیقه‌ته‌وه‌ بۆ مه‌جاز لانه‌ده‌ین، ته‌نها له‌ کاتی نه‌توانینی دانانی له‌سه‌ر ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ زمانیه‌دا نه‌بی‌ت، له‌م چیرۆکه‌شدا، ه‌یچ به‌ره‌سته‌یک بۆ دانانی له‌سه‌ر باره‌ راسته‌قینه‌که‌ی نه‌یه‌.

پاشان به‌لگه‌یه‌کی دی له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌، فه‌رموده‌یه‌کی راست (صحیح) ی پی‌غه‌مبه‌ری خواجه ﷺ که (بخاری) و (مسلم) له (عبدالله کورپه‌ی مسعود) ه‌وه‌ - خواجه لێی رازی بی‌ت - گێڕاویانه‌ته‌وه‌، که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((لَا تُقْتُلُ

نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِّنْ دَمِهَا وَذَلِكَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ^(١)، واته: ههركه سینك كه به زولم و زۆرداریی بكوژریت، یه كه مین كورپی ئاده میس (قابیل) به شیکی گوناها كه ی له نهستۆدایه، چونكه نهو كورپه یه كه م كهس بوو، كه رینگای كوشتنی دانا..

ئهم فەرمووده یه ش ئاماژه بۆ نهوه دهكات، كه كورپه كه ی ئاده م له پشستی خۆی بووه، چونكه ده فهرمویت: (ابنِ آدَمَ الْأَوَّلِ)، (یه كه م كورپی ئاده م)، وشه ی یه كه مینیش لیڤه دا، یه كه مینی زه مه نی و میژوویی یه، ههروه ها فهرمووده كه (یه كه م كورپی ئاده م)، كه بكوژیکی سته مكاره خه تابه ر دهكات به وه ی، كه به شیکی گونا ه ی كوشتنی ههركه سیکی، تارۆژی قیامه ت له نهستۆدایه، كه به زولم و سته م (به نه هق) كوژراییت. جا بیربكه ره وه له وه ی ئاخۆ چهنده ها كهس له میژووی مرۆفایه تیدا به سه ریدا، تا ته مرۆ كوژراون و نه ی چه ندی تر له ئاینده داو، تا پۆژی قیامه ت ده كوژرین، ئیدی بروانه نه ندازه ی نهو گونا هه چهنده، كه یه كه م كورپی ئاده م له نهستۆی دایه.

پاشان فەرمووده كه هۆی له نهستۆنانی به شیکی هه ر تاوانیکی كوشتنی به وه دیاری كردوه، له بهر نه وه ی (نهو كورپه) یه كه م كهس بووه، كه رینگه ی كوشتنی گرتۆته به رو پرسیای كوشتنی داناوه. (دیارده ی یه كه مین) یش بۆیه به دیارده یه کی میژوویی و زه مه نی دانراوه، چونكه نهو كورپه یه كه م كهس بووه، كه كرداری كوشتنی نه نجام داوه و، یه كه مین بكوژیش بووه، به م په نگه ش ده رگای خوینریژیی كردۆته وه و زالمه ده ستر پێژكاره كانی بانگ كردوه بۆ شوین پێهه لگرتنی خۆی له و تاوانه دا.

لهم ڤوهوه پێغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ

(١) رواه البخاري في كتاب الأنبياء: ٦٠ باب خلق آدم: ١ حديث رقم ٣٣٣٥، و رواه مسلم في كتاب القسام: ٢٨ باب بيان إثم من سن القتل: ٨ حديث رقم ١٦٧٧.

وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ^(١).

واته: ههركهسێك له ئیسلامدا رێسایهکی چاك دارپێژیت، ئهوا پاداشتی خۆی لهسهری ههیه و پاداشتی ههر كهسێکی تریشی لهسهر ههیه، كه له دواى خۆی پهیرهویی رێسا چاكهكهی بکهن بێ ئهوهی هیچ شتیك له پاداشتی ئهوان كهم بکات. ههركهسێكیش له ئیسلام دا رێسایهکی خراپ دارپێژیت ئهوا گوناھى لهسهر دهكهویت و گوناھى ههر كهسێكیشی لهسهره كه له دواى خۆی كار بهو رێسا خراپه دهكهن بێ ئهوهی هیچ شتیك له گوناھى ئهوانیش كهم كاتهوه.

مانای (گێڕانهوهی چیرۆكهكه به ههق)

لیره شدا ساتێك راده مێنن له ئاست فەرماشتهكهی خوا ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ...﴾ المائدة ﴿٢٧﴾. بهسهرهاتی ههردوو کۆرهكهی ئاده میان به ههق بوو بگێڕهوه...

لیره دا ههق (الحق) مانای چیه؟ ههق لیره دا پاستگویی و پاستی و دروستی دهگهیهنیت، به مانای نابیت ئهو چیرۆکهیان وهگریت، تهنها له ههواله پاستهکان و پیاویهته پاستبێژی یه کانهوه نهییت، واته لهو فەرمروده پاست (صحیح) انهوه، كه به دُنیاوی و سهلمیئراوییهوه له پیغه مبهری خواوه ﷺ گێڕاونهتهوه.

جا نهگهر مرۆفی موسلمان بهم مهرجهوه (له بواری مامه له لهگهڵ چیرۆکهکانی قورئاندا) پابه ند بیت، له نیو چیرۆکهکانیشدا به چیرۆکی ههردوو کۆرهكهی ئاده میشهوه، ئهوا بیگومان ئهم سیفه تهی له زانست و گفتاریدا به دیی هیناوه، ئهو

(١) رواه مسلم في كتاب الزكاة: ١٢ باب الحث على الصدقة (٢٠)، ديث (١٠١٧)، وفي كتاب العلم: ٤٧ باب من سن سنة حسنة أو سيئة: ٦ حديث (١٠١٧).

چیرۆکانهشی بهههق (بهراستی و نه مانه تهوه) بۆ خهڵکی خویندۆتهوه و گیراوه تهوه. ههر له بهر نه مهش هه موو نهو که سانهی دهقه ئیسرا ئیلیه کانیا ن له باره ی چیرۆکی ههردوو کور په که ی ئاده مه وه به کار هیناره و چهند ریوا یه تیکیان له و یوه بۆ روودا وه کانی ئهم چیرۆکه هینا وه، پێیان ده لێن: ئیوه بهم رێنمایی یه قورنانی یه وه پا بهند نه بوون که داوا ده کات چیرۆکه که به ههق بگێرێته وه: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ...﴾ (المائدة: ٢٧) هه ربۆیهش زۆریه ی و ته کانیا ن له سه ر ئهم چیرۆکه نهو سیفه تی (ههقه ی که قورنا ن به مه رج گرتو وێتی) ون کردو وه، له و یش ه وه سیفه تی زانستیانه و مه نه جی و نه کادی میانه شیا ن ون کردو وه، که سیفه تی زۆر پێویسته له بواری فیکرو زانست و مه عریفه دا.

په سنده بوونی قوربانی له یه کیکیان

ههردو برا که (قابیل و هابیل) له سه ر مه سه له یه ک نا ته با بون- که ئیمه نازانین مه سه له که چیه -و، په نا شیا ن بر دۆ ته به ر ئاده می باوکیان- سلاوی لی بیّت- که دا وه ر بیّت له نیوا نیان دا. (ئاده م) یش داوا ی لی کرد ون، که هه ر یه که یان قوربانی یه ک پێشکه ش به خوا بکات، ئیدی کامیا ن له سه ر هه ق بوو، نه وه بیگومان خوا قوربانی یه که ی لی وه ر گرتو وه و، نه وی تریشیا ن ته نها نه وه ی له سه ره که له هه لویستی خۆی پا شگه ز بیته وه، چونکه له سه ر هه ق نیه. (قوربانی یه که ش) شتیکی تایبه تی بو وه و، -نا تانین ده ست نیشانی بکه ی ن که چی بو وه- و ته نها نه وه ش بو وه که پێشکه شی خوا ی بکه ن، له وانه یه خۆرا کێک یا ن شله مه نی یه ک، یا ن که ره سه یه ک بو ویت، یا ن له وانه یه نا ژه لێک، یا ن به ره مه میکی کشتو کالی بو ویت، له وانه شه شتیکی دیکه ی غه یری ئه مانه بو ویت. به هه ر حال هه ری هه که یا ن شتیکی کردۆ ته قوربانی و- هۆی نزیک بو ونه وه له خوا-، خوا ش قوربانی یه کیکیانی په سند کردو وه و، قوربانی یه نه وی تریانی په سند نه کردو وه. نا شزانین خوا چۆن قوربانی یه که ی په سند کردو وه، ته نانه ت قورنا ن دا واما ن لی ده کات، که له چۆنیه تی

په سندیوونی قوربانییه که نه کۆلینه وه، چونکه لیکۆلینه وهی له م بواره دا هیچ سوودیکی نیه و هیچ به رو بوومیکیشی نیه، ههروه ها ئامرازی لیکۆلینه وه شان به دهسته وه نیه تا به کاری بێنن، بۆیهش له م کاته دا لیکۆلینه وه به دوا دا گه ران ته نها به فیرو دانی کاته و، خه رج کردنی هه ول و کۆششیکى عه قلیشه له بواریکدا، که هیچ که لیکى لى وه دی نایه ت. له م پروه شه وه مامۆستای شه هید (سید قطب) له ته فسیره کهیدا (في ظلال القرآن) گو تویه تی: "فه رمانی (فَنُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا) فه رمانیکى نادیاره (مبني للمجهول)، ته مهش ئاماژه یه بۆ شه وهی، که په سند کردن، یان په سندنه کردن، بهنده به هیزیکى نادیار (قوة غيبية) وه وه، به ستراویشه به چۆنیه تیه کی نادیاره وه.

ئه م جوړه دارشته ی چېرۆکه کهش، دوو خا لى گرنگمان پى ده به خشی ت:

یه که م / ناییت له چۆنیه تی ئه م په سند کردنه بکۆلینه وه و، ناییت وه ک شه و کتیبه ته فسیر کاریانهش تیی دا قوول بینه وه، که چوونه ته سه ر چهن د ریوا یه ت و به سه رهاتیکى وه ها، که ده رکه وتو وه ته نها له شه فسانه کانی نیو کتیبه ده سکاری کرا وه که ی (ته ورات) وه وه ده رگیرا ون.

دوو ه م / دیاری کردنی شه و راستیی ه، که "شه و که سه ی قوربانییه که ی په سند کرا وه و لى وه رگیرا وه، هیچ گونا هیکى نه بو وه له سه ر شه وه ی، بیه ته پاسا وى ر ق لى هه لگرتن و شیا و بوونی کوشتنى، چونکه هیچ ده ستیکى له په سندیوونی قوربانییه کهیدا نه بو وه، به لکو (هیزیکى غه یی) کارى چۆنیه تی په سندیوونی قوربانییه که ی له شه ستۆ نا وه و، ئه م هیزهش گه لیك له سه رووی په ی بردن و خواستی هه ردووکیانه وه بو وه و، هه ر ته نهاش به خواست و ئیراده ی (هیزه غه یی یه که) خو ی په سند کرا وه" (۱).

کینهی قین له دل له وهی (لَا قُلُوكَ) دا

(شەڕ و خراپە کاری) توانیی بچیتە دڵی ئەو برا قین لەدڵەوه لە دژی براکە ی تر، شەیتانیشت دەستی بەسەر بیروھۆشیدا گرت و دڵی کوێر کردەوه لە ئاست بەدەمەوه هاتنی ھەق و گەڕانەوه بۆ راستیدا. بێگومان ئەم برا شەڕخوازە زانیبووی، کە ئەو خۆی لەسەر ھەق نیە، بەلکو براکە ی لەسەر ھەقە، چونکە خوا قوربانییەکی لێ وەرگرتووە، بۆیە لە بنەرەدا دەبایە لە ھەلۆیستی خۆی پاشگەز بێتەوه و لە بیروپرای خۆشی وازیبێت. بەلام ئاخۆ کە ی وادەکات لە کاتی کدا شەیتان بیرو ھۆشی داگرتووە، ھەموو ھەلۆیککی بیرکردنەوه ی ھێمانە ی بۆ نەھێشتووە و ھەموو دەروازەیەکی بەخۆداچوونەوه و پاشگەزبوونەوه ی لێ داخستووە، تەنھا یەك شتی بەدەستەوه ماوە، ئەویش سووربوونیەتی لەسەر ھەلەو بەراستەر زانیسی بیروپرای پووجەلۆ، بەروونی شەڕخوازی.

بەلام خۆزگە شەیتان بەوھندە وازی لەو برا کین لە دلە بەینایە، جا ئایا -شەیتان بە تەنھا قۆناغێک - لە قۆناغەکانی ناھەقی - لە دوستان و شوێنکەوتوانی قایل دەبێت؟ بێگومان شەیتان شوێنکەوتوانی خۆی لە قۆناغێکی بەتال و ناھەقییەوه بۆ قۆناغێکی تری خراپتر دەبات و، جم و جوول و ھەنگاوەکانیشیان لە خراپیکەوه بۆ خراپتر دەبات و.. بەم پەنگە ھەر وا دەکات.

دیارە ئەم برا قین لەدڵەش، شەیتان بەرەو قۆناغێکی ترسناکتری بردبوو کە بیرکردنەوه بوو لە کوشتنی براکە ی، سووربوونیشتی بوو لەسەر ئەو کردەوہیە. بەراستی ھەر تەنیا بیرکردنەوه ی باریەکیشت لە کوشتنی براکە ی خۆی، تاوانیکی گەورە، ئە ی چۆنە ئەگەر ئەم بیرکردنەوہیە بەگاتە سەر کردار و بەتەمابوون و سووربوون لەسەر ئەنجامدانی؟ ئە ی چۆنە ئەگەر بەتەمابوون و سووربوونەکەش بۆ جەخت لەسەرکردنی تیپەرپێنراو بگۆرپێت؟ ئە ی چۆنە، ئەگەر دواتر پێنرایە سەر کردارەکە و راپەراندنی بە کردەوه؟!

- بهراستی ئهو وته بهدکارییهی که برا قین له دله که به ناشکراو بی شه زمانه درکاندی- واته (لَا قُلْتُكَ / ده بیت بتکوژم) چەندین ئاماژهی له خۆ گرتوه:
- ۱- ئاماژه دهکات بۆ زال بوونی شهیتان به سه ریداو داگیرکردنی دهروونی.
  - ۲- ئاماژه دهکات بۆ خۆ بهزل زانیینی و نکوولی کردنی، به ده مه وه نه هاتنی ئهو هه قه ی که مافی برا که یه تی.
  - ۳- ئاماژه یه بۆ گوزارشت و ته رجه مه ی ئهو رقه ره شه ی که دلی به ته واهه تی سیخناخ (پر) کردوه.
  - ۴- ئاماژه یه بۆ نه مانی هه موو مانایه کی براهیه تی و مرۆفایه تی له دلیدا له ئاست برا که یدا.

نهریتی (هابیل) ی برای له وه لامی هه ره شه که یدا

برای ئیماندار (هابیل) به چی وه لامی هه ره شه ی برا که ی دایه وه ؟ پێی گوت:

﴿... إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ بَمُوءَاثِمِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ المائدة﴾، واته: بێگومان خوا ته نها له که سانی له خواترس و خوا په رست قوربانی و کاری چاکه په سند دهکات. جا به خوا نه گه ر ده ست بۆ سه رم درێژ که یه ت به نیازی ئه وه ی بکوژیت، ئه وا من ده ست درێژ نا که م به نیازی ئه وه ی تۆ بکوژم، به لکو من له خوای په ره وردگاری جیهانیان ده ترسم. بۆیه من به م هه لویسته ی خۆم ده مه ویت گونا ه ی من و گونا ه ی خۆیشت له ئه ستۆ بگریت، ئنجا یه کی ت له که سانی شایسته ی دۆزه خ ده بیت و هه ر ئه مه شه سزای سته مکاران..

جا کاتیك نهریتی ههر دوو براكه له پێی وتەى ههر دوو کیهانوه بهراورد دهکەین و ههولێ ناسینی خوونههریتی ههر دوو کیهان دهدهین، تێ دهگهین، که ئهوان دوو نمونهى لێك جوداو دوو پیاوی لێك جیاوازن.

ههر لهم پروهوه (سید قطب) ده‌لێت: "ئهم چیرۆکه نمونهیه‌کمان له‌سه‌ر نهریتی شه‌رخوازی و دوژمنکاری پێشان ده‌دات، ته‌نانه‌ت نمونه‌یه‌ك له‌سه‌ر دوژمنکارییه‌کی زۆردارانیه‌ی وه‌ها، که هیچ پاساو به‌هانه‌یه‌کی نی‌یه‌، هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کمان له‌سه‌ر نهریتی چاکه‌خوازی و لێبوردیه‌ی و نمونه‌یه‌کمان له‌سه‌ر ده‌روونپاکی و ناشتی خوازی پێشان ده‌دات، ئهم دوو نمونه‌یه‌ش به‌رامبه‌ری یه‌کتر راده‌گرێت و، هه‌ریه‌که‌شیان به‌ گوێره‌ی نهریتی خۆی رفته‌ار ده‌کات"^(١).

رازو نه‌ینیی ناتهبایی هه‌لۆیسته‌کانی هه‌ردوو براكه‌ش له‌وه‌دایه‌، که هه‌ریه‌کیان خوی به‌ شتێکه‌وه‌ گرتوه‌و، بیری لێ ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ هه‌موو وتە کرده‌وه‌یه‌کی مژۆڤه‌یوه‌ستن به‌ تێروانین و بیرکردنه‌وه‌یه‌وه‌.

ئهو برا قین له‌دڵ و سته‌مکاره‌ش (قابیل) به‌ده‌م خواستی شه‌یتانه‌وه‌ چووبوو، ئهو وتیه‌ی، که سوور بوو له‌سه‌ری، گوتی و، ئه‌وه‌ش، که به‌ته‌مای کردنی بوو کردی. به‌لام برا ئیمانداره‌ ناشتی خوازه‌که‌ (هابیل) به‌ده‌م خواستی هه‌قه‌وه‌ چووبوو، باوه‌ری به‌خوا هی‌نابوو، هه‌ر بۆیه‌ش سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که گوته‌بوی و خاوه‌نی وتەى خۆی بوو. ئه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت، که ئه‌وان دوو براى راسته‌قینه‌ی یه‌کتر و له‌یه‌ک باوک و یه‌ک دایک بووبوون و، له‌ یه‌ک ربه‌حمدا کۆببونه‌وه‌ و له‌ یه‌ک مه‌مک شیریان خواردبوو و له‌ یه‌ک مائیشدا ژیا‌بوون.

جا سه‌ره‌رای ئهو یه‌کیته‌ی و کۆکبونه‌ش له‌ کاروباره‌ ده‌ره‌کییه‌کاندا، که‌چی له‌پرووی تێروانین و فیکرو هه‌لۆیسته‌ و رفته‌ار و گفتار و کرداره‌وه‌ لێك جوداو ناتهبای بوون. وادیاره‌ له‌مه‌شدا ئاماژه‌یه‌ک بۆ ئهو لێپرسراوتیییه‌ تاکه‌که‌سییه‌ (المسؤولية

(١) في ظلال القرآن: ٢: ٨٧٤ .

الفردیة) ههیه، که خوا بۆ مرۆفی داناوه، ههروهها ئاماژهیه بۆ ئهو توانایه ی مرۆڤ له ههلبژاردنی ههلوێست و رهفتار و رێبازدا که خوا به مرۆڤه که ی به خشیوه، ئیدی مرۆفیش سه رپشك کراوه لهو رینگه یه دا که ده یگرێته بهرو، لهو هه لئس و که وتهش که ده ی نوێنیت، خواش به رپر سیاری تیی ئهو شیواز و رینگا هه لبژیراوه ی ده خاته ئه ستۆی و به م پێیه سه ره نجامی به ده ست هاتوی لێوه په یدا ده بیّت.

"إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ"

لهو چیرۆکه‌دا برا باوه‌رداره‌که (هابیل) بۆ هه‌ڵسه‌نگاندنی گفتارو بیروپاراکانو، بۆ وه‌به‌رنانی کردارو ره‌فتاریش تا له‌لای خوا په‌سند بن، بنه‌مایه‌کی باوه‌ردارانه‌ی جیگیری قورئانیانه‌و بنچینه‌یه‌کی راسته‌وانه‌شمان پیشان ده‌دات، ئه‌مه‌ش وه‌ك له‌و وته‌یه‌یدا هاتوه‌: (إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ) ..

به‌وپه‌ری دیاری کردنو جه‌خت له‌سه‌رکردنیشه‌وه پێی ده‌لێت: (إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ)، بێگومان خوا، ته‌نها له‌ که‌سانی خواپه‌رستو ته‌قوادر وه‌رده‌گریت. (ته‌قوا)ش - که‌ مانای له‌خوا ترسانو خۆپاراستن له‌ سزای خوا - ده‌گه‌یه‌نێت، مه‌رجێکه‌ بۆ په‌سندبوونی کاره‌کان له‌لای خوا. باوه‌ر (ایمان)یش بنچینه‌یه‌که‌ بۆ وه‌به‌رنانی و ئومیدی سوود لی‌وه‌رگرنی.

بۆچی باوه‌رو له‌خواترسان بنچینه‌ی په‌سندبوونی کاره‌کانن له‌لای خوا؟ چونکه‌ کاره‌کان بۆ خود (ذات)ی خۆیان ناویسترێن، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌یج سوودیکیان تێدا نابێت، ئه‌گه‌ر له‌ ماناو مه‌به‌سته‌کانیان دا‌بر‌رێ‌نو له‌ ژیانو کاراییشان جودا بن. وه‌ك چۆن به‌روبوومیش ته‌نها له‌سه‌ر دره‌خت ده‌رویت، به‌هه‌مان شێوه‌ش کاروکردار چاك و پاك و راست نابێت و له‌لای خواش په‌سند نابێت، هه‌تا له‌ سه‌رچاوه‌ی باوه‌رو ئیماندارتییه‌وه هه‌ڵه‌قه‌ولێتو، هه‌تا له‌ ته‌قواو خۆپاریزیشه‌وه سه‌ر هه‌ڵه‌ندات. خواش بێگومان ته‌نها کاره‌کانی به‌ساده‌یی ناوێت، به‌لكو ده‌یه‌وێت کاراییان له‌ د‌ل‌و ده‌روونی خاوه‌نه‌کانیاندا هه‌بێت.. خوا د‌ل‌ هه‌ستو نه‌ستیانی ده‌وێت. گ‌رنگ ئه‌وه‌یه‌ مرو‌فی باوه‌ردار، ئا‌کا‌ری ته‌قواو له‌خواترسانی ده‌ست که‌و‌یتو هه‌موو ژیانو بوون و قه‌واره‌ی پێی پرکاته‌وه‌. خ‌وا‌ی په‌روه‌رد‌گا‌ر ده‌رباره‌ی حه‌كمه‌ت له‌ پێشكه‌شکردنی قوربانی و دیارییه‌کان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ

شَعَرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْقَانِعِ وَالْمَعْرُوفِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا
وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقُلُوبُ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ [الحج ٣٦-٣٧]، واته: ئێمه سهبرپینی ئاژه له دابهسته کراوه کانا
داناوه به بهشیک له دروشم و پێ و پهسم و خواپه رستییه کان بۆ خوا- که دیاره
له کاتی ههجو و پۆزانی جهژنی قورباندا به پێوه دهبریت-، چونکه بێگومان خێرو
به ره که تی زۆریان بۆ ئێوه تێدايه. ده ئێوهش ناوی خایان له سهبر بهن له کاتی
سهبرپینیاندا (بسم الله، الله اکبر) یان له سهبر بێینهوه، له کاتی کدا ئاماده و ریز
ده کرین بۆ سهبرپین، جا که سه ریشی بران و گیانیان تیا دا نه ماو که و لۆ
پارچه پارچه کران، لێ یان بخۆن و بهشی هه ژارو سوالکه رانیشی لێ بکه ن. ئێمه بهم
پهنگه ئاژه لۆ مهرو مالآمان بۆ ئێوه دهسته مۆ و راهی ناوه، تا کو سوپاسی خوی
له سهبر بکه ن. بێگومان خوا خۆی له گوشت و خوینی شهو قوربانیانه ی ناویت و
به رنا که ویت، به لکو ته نها ته قوا و خواپه رستی و له خواترسانی ئێوه ی ده ویت و به ری
ده که ویت و به هیندی ده گریت. بهو شیوه یه ده بینین خوا بۆیه مهرو مالآتی بۆ ئێوه
ملکه چ و دهسته بهر (تسخیر) کردوه، تا له کاتی سهبرپیندا خوا به گه وه دانین -
واته له پێی وتنی (الله اکبر) وه- و پێزو قه دری زۆری خوا بزائن به هۆی شهوه ی، که
رینوویی کردوو بۆ پێی راست، تۆش شه ی پیغه مبه ر مژده ی به هه شت و
به خته وه ری به چاکه کاران و خێرخوازان بگه یه نه؟

له مباره یه وه له فهرمووده کانی پیغه مبه ریشدا ئامازه بۆ ئه مه ته قوا و خۆپاریزییه
کراوه، وهك ئه وه فهرمووده یی که (مسلم) له (ابوهریره) وه- خوا لێی پازی بیت-
گێڕاویه تییه وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى
صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ))^(١)، واته: بێگومان خوا بۆ

(١) رواه مسلم: كتاب البر والصلة رقم ٤٥، باب تحريم ظلم المسلم ١٠، حديث رقم ٢٥٦٤.

شکل و ڕووخسار و مال و سامانتان ناروانییت، به لکو بۆ دلو دهروون و کارو کرده وه تان دهروانییت.

جا نه گهر کارو کرداریش له باوه ڕه وه سه رچاوه نه گریت و، له ته قواوه سه ر هه لته دات، نه و له لای خوا په سند نا گریت و بۆ خاوه نه که ی ڕه ت ده کاته وه، وه ک فه رموویه تی: ﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَاعْمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ (٢٣) الفرقان. واته: کاتیك دین و ته ماشای بنچینه ی کارو کرده وه یانان کرد و دیتمان هه رمووی تاوانه -یان له سه ر بنه ڕه تیکی خوا په رستی نه بووه-، نه و هه موو نه و کرده وانه یانان به باداو بوونه ته پ و تۆزی په رش و بلاو.

پیاوچا کانی موسلمانیش هه میشه بۆ ماوه ی زۆر له ئاست فه رمایشتی خوا دا ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ ڕاوه ستاون و خه ریکی خوا په رستی و گوێ ڕا په لێ ی فه رمانه کانی خوا و، پێشکه شکردنی قوربانیه کانیان بون و، سه ره ڕای نه وه ش ترساون له وه ی نه با دا خوا لێ یان په سند نه کات، چونکه ترسی نه وه یان هه بووه، که له ته قوا کارن و خوا په رستان نه بن.

له م ڕه وه شه وه پیاوچا کانی موسلمان چه ند وته یه کیان هه یه، وه ک: ها وه لێ به ڕیژی پێغه مبه ر (ابو رداء)- خوا لێ ی ڕازی بی ت- گو تویه تی: "نه گهر به ته وا وه تی دلنایام له وه ی که خوا یه ک نوێ ژم لێ په سند ده کات، نه وه بۆ من باش تره له هه موو دینا و نه وه ی تی دایه، چونکه خوا خۆ ی ده فه رمو ی ت: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾."

ئه میری باوه ڕداران (علی کوپی ابوطالب) -خوا لێ ی ڕازی بی ت- گو تویه تی: "هه ر کاریك نه گهر ته قوا و خۆ ڕیژی له گه ل دابی ت، که م نابێ ته وه، چونکه چۆن کاریك په سند کرابی ت که م ده کات؟"

خه لیفه ی به ڕیژی ش (عومه ر کوپی عبدالعزیز)-خوا لێ ی ڕازی بی ت- له کاتی ئامۆ ژگار یکردنی یه کینک له کار مه ندانیدا، پێ ی گو توه: "من وه سیه ت بۆ ده که م

بهوهی ههمیشه ئهو تهقواو خۆپارێزییهت ههیهت که خوا جگه لهوه هیچی تر پهسند ناکات، ههر بهوهش پهحم به بهندهکانی دهکات، تهنها بهوهش پاداشتیان دهدهاتهوه. دهنه کهسانی راسپیرو وهسیهت کاری تهقوا زۆرن، بهلام پهپهروکارانی کهمن."

(عامری کوری عبدالقیس) یش گوتویهتی: "ثایهتیک له کتیبهکهی خوا له ههموو دنیا لای من خۆشهویستهر که خوا پهی بمکاته یهکێک له خۆپارێزو تهقواکاران، چونکه خوا خۆی فهرموویهتی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾."

جاریکیان سوالکهریک دهچێته لای (عبدالله کوری عمر)-خوا لییان رازی بیت- ئهویش به کورهکهی دهئیت: دیناریکی پهی بده.. کورهکهشی دیناریکی پهی دهدهات، کاتیک سوالکهرهکه رۆشت، کورهکهی (عبدالله) به باوکی خۆی گوت: بابه، خوا لیت قبولی کات.. باوکیشی گوتی: "گهر بمزانیایه خوا یهک سوژدهم لی قبول دهکات، یان خیری درههمیکم لی قبول دهکات، ئهوا نادیاریک له مردن له لای من خۆشهویستهر نیه، ئایا دهزانیت خوا کردارهکان له کێ پهسند دهکات؟ بیگومان له تهقواکارو خۆپارێزانی پهسند دهکات" ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾.

(مطرف کوری عبدالله)ش له دووعاو نزاکردنیدا دهیگوت: "خوایه پۆژووی یهک پۆژم لی وهرگریت، خوایه چاکهیهکم بۆ بنوسیت" پاشان دهیگوت: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾.

(عامری کوری عبدالله)ش کاتیک لهسهه پێخهفی مردن بوو، گریا، لییان پرسى: چی دهتگریه نیت؟ له وهلامدا گوتی: ئایهتیک له کتیبهکهی خوادا.. گوتیان: کام ئایهتهیه؟ گوتی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾^(۱).

(۱) ههموو ئهم وتانهی پێشوو له کتیبی (الدر المنثور) دایه، بهرگی شهشهم، لاپههه (۵۶-۵۷).

مړوځی باوهردار بیر له کوشتنی براکهی ناکاتهوه

دوای ئهوهی برا باوهرداره که بنچینهی پهسندبونی کاروباری لهلای خوا بو برا سته مکاره که باسکرد، وهك وهلامیك بو ئه وههږه شه بهدکارانهیه لهسهر کوشتنی و که وهلامه کهشی زور جوان و نهرمو نیان و ناشتی خوازانه بو“ ﴿لَيْنُ بَسَطَتْ اِلَيَّ يَدَكَ لِنَقْلَنِي مَا اَنَا بِبَاسِطِ يَدِي اِلَيْكَ لَا قُوَّةَ لَكَ﴾.

ئهم وهلامه ش چهند مانایه کی جوان ده گیه نیئت، وهك:

۱- وهلامیکی هیمنانه و کاردانه وهیه کی ناشتیانهیه له بهرامبه ر ههږه شه و گوره شهی براکهیدا.

۲- دلنیا کردنی براکهی لهوهی که ئه و (واته هابیل) بیر له کوشتنی (قابیل) ناکاتهوه و به تهمای ئه و کاره نیه.

۳- ده لالهت و به لگهیه لهسهر نه ریتی هیمن و ناشتی خوازانهی ئه و برایه و لهسهر دهروونه برودار و پهزامه نده کهی.

بیگومان برا باوهرداره که وهلامی ههږه شهی براکهی به ههږه شهیه کی هاوشیوه، یان توندتری نه دایه وه، خراپه شی به خراپه وهلام نه دایه وه، به و نه فامییه ش ههئس و کهوتی نه کرد که له سهرووی نه فامیی نه یاره کهیه وه بیئت، وهك شاعیری سهرده می جاهیلی گوته نی:

ألا لا یجهلنّ أحد علینا

فنجهل فوق جهل الجاهلینا

بیگومان ئه و جوړه ههلو یستهی برا باوهرداره که (هابیل) مه گهر ته نه لایه توانای پیاوه ههږه گه وړه کاندایه بیئت.

وهلا مدانه وى خراپه ش به خراپه يه كى هاوشيوه ي خوى، ئاسان و سانايه و،
 هممو كه سيكيش ده توانيت به و رهنكه بجووليتته وه. به لام ته گهر بتوانيت خوت له
 سهروو خراپه و شه پرخوازى و ناهه قيه وه بگريتو، له جاهيليتكى نه فامكار گه وره تر
 بيتو، له ململانئ و ناكوكيه كانياندا وهك مندال و هه رزه هه لس و كهوت نه كه يتو،
 وهلامى خراپه ش به چاكه بدهيته وه، ئه واته نهها له كاتيكدا تواناي نه مانهت هيه
 كه مرؤفئيكى گه وره و ليها توو بيتو، خاوهنى دهروونيكى فراوانو، دليكى به سوؤزو
 ميهره بان بيتو، باوه ريكى زؤرو، به خته وه ريه كى فره و، ره وشت و ناكارى كى پاك و
 به رزت هه بيت، ئه و خوايه ش راستى فره مووه له م فره مايشته ي سووره تى
 (فصلت دا: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي
 بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ ٣٤ وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا
 ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ﴾ ٣٥ واته: چاكه و خراپه وهك يهك نيين و له يهك ئاستى
 هاوشيوه دا نين، جا توش به ره وشتى چاك و به هيمنى، باشترين ره فتار بگره بهر كه
 جاويوشي و ليبوردن و سينه فراوانيه.

ئىدى دەيىنىت ئەۋەي كە دژايەتتى لىئىۋان خۇي و تۇدا ھەبوۋە، ۋەك دۆستىكى
نەزىك و پارىژگارى لى دىت.

دیاره هیچ که سیکیښ خاوهنی ثم پله بهرزه نیه تنها نهوانه نهییت که بههوی شاردنهو هی ړقو کینه و نه ریتی له خو بووردو وییانه وه نارامیان له تاست نه فام و جاهیلاندا گرتووه و نهوانه که خاوهنی بهختیکی گه وره و سهرفران.

هۆی چی بوو که (هابیل) براکهی نه ده کوشت؟!

بیگومان برا باوهرداره که (هابیل) دهسدریژی بو سهر براکهی خۆی نه ده کرد تا کو بیکوژیت. به لām بو نه وهی که برا دلره که کهشی ئهم هه لۆیسته به خراپ لێک نه داته وه، گومانیشی وا نه بیته که گوايه بیر نه کرد نه وهی (هابیل) ی برای به هۆی بی توانایی و دهسته وسانی یه وه بیته، بۆیه (هابیل) خۆی ئهم هه لۆیستهی خۆیی بو روون ده کاته وه هۆیه کهشی بو دیاری ده کات که بۆچی وهک ئهو بیر له کوشتنی ناکاته وه، نه وه بوو پێی گوت من بۆیه دهست بو تو درێژ ناکه م و ناتکوژم، چونکه بیگومان من له خوای پهروهردگاری جیهانیان ده ترسم “لَاۤیۡ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِیۡنَ”.

به راستی ئهمهش ترسیکه له خوای پهروهردگاری جیهانیان، بیگومان ترسانیش له خوا، له لای مرۆقی باوهردار حاله تیکی ئیمانداریتی و خۆپاریزی (تقوی) و زانیی چاودێری خوا له سه ری ده خولقی نیته. ئهم حاله تی ئیمانداریهش ریگهی نه بجمدانی کاری ناره وا و یاخی بوون و به کرداری له خاوه نه کهی، ده گریت و ناهیلته ئهو ریگه نابه جیه بگریته بهر. ههروه ها له خواترسان زمانه ی دنیایی (صمام الأمان) ه له ژیا نی هه موو تاکه کهس و کۆمه لێکدا و، هه ر ئهمهش به هیترتین پاسه وانه بۆیان که ریگهی دهسدریژی و زۆرداری و ئازاردانیان لی ده گریت.

پێویسته له سه ر بیریا و تیزرسازو پهروهردیاران سوور بن له سه ر پێگه یاندنی تاکه کان به پهروهردی چاودێری خوا و له خواترسان و، به ته مابوونی پا داشتی خوا و، پزده یی له سه ر په زامه ندیی خوا، تا کو دهست به هه قه وه بگرن و، دهست له ناهه ق و ناره زایی هه لگرن.

هه ر ئهمهش تاکه شیکاری راست و دروسته که پێویسته چاکه خوازان به م

هۆیهوه له ههراو کاری نالهبار دوورکهونهوه، ئهوا ئامرازو هۆکاره نابهجییانهش له ژياندا وهلانین که بههه بهدکارییان دهبات.

بهلام کهسانی پیسو تهلهکهباز، ئهم شیکارو لیکدانهوه شهرعیییه ناخهنه روو، بهلکو وای لهقهلهم دهدهن، گوایه چاکهخوازن بههۆی بیدهسهلاتی و بی سهلیقهیی خۆیانوه وازیان له ههراو بهدکاری و زۆرداری هیناوه. ههراوه تهلهکهبازانهش پرۆپاگهندهی ئهوه دهکهن، که گوایه ئهگهر دهرفهت و توانا و زهمینه بو چاکهخوازن بپهخسیت، ئهوا روو دهکهنه ههراو بهدکاری، ئهمهش دیاره، که پرۆپاگهندهیهکی پووجهل و بهتاله و ههراو خودی ئهوا پیاوه ئیمانداره بهدرۆی دهخاتهوه، که خوا لهسهه زاری ئهوا فرمویه: ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾.

واتای هه لگرتنی نۆبائی ههردوو گوناوه که

﴿أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ﴾

پیاوه باوهرداره که (هابیل) هۆیه کی تری خسته سه ر نیازه پاکه که ی خۆی که هانی ده دات بۆ نه کوشتنی برا که ی، ئه وه بوو پێی گو ت: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة ٢٩)، واته: من ده خوازم که تۆ گونا ه ی من و گونا ه ی خۆیش ت بجهی ته سه ر شانی خۆت و، به هۆی ئه مه وه بی ته یه کی ک له که سانی شایسته ی نیۆ دۆزه خ، هه ر ئه مه ش سزای سته مکارانه .

ئه مه ش مانای ئه وه ده که یه نیت که بکوژه که دوو گونا ه ی له ئه ستۆ دا ده بیت، گونا هه کانی خۆی و، گونا ه ی کوژرا وه که . سه باره ت به م دوو جوژه گونا هه ش، ئه وه دیاره گونا هه کانی کابرای بکوژ که له ژياندا ئه نجامی داو ن لییان بهرپرسیاره و ئه مه ش ه یچ گری و گۆلێکی تیدا نیه ، چونکه گونا ه خۆی بوو ن و خۆی ئه نجامی داو ن، هه ر بۆیه ش که ده گو تریت خۆی گونا هه کانی له ئه ستۆ ده گری ت، ئه وه پێگومان مه سه له یه کی لۆژیکی (منطقی) و زانرا وه له ده روازه ی -دانانی ئه نجامه کان له سه ر به رای یه کانیان -ه .

به لām کاتی ک بکوژ گونا ه ی کوژراویش له ئه ستۆ ده گری ت، له مه دا پرس یاری ک هیه و ناخۆ مانای چی بیت؟ ئایا مانای ئه وه یه که بکوژه که هه موو گونا هه کانی ما وه ی ژيانی کوژرا وه که ش له ئه ستۆ ده گری ت؟ واته گونا هیکی پێوه نامی نیت؟ له و بر وایه دا نیم واییت!!

به لām وایه ده چیت مانا که ی ئه وه بیت، که بکوژه که گونا ه ی کوژرا و ته نها له

مەسەلەى كوشتندا ھەلەدەگریت، واتە ئەگەر كوژراو بكوژ بوايەو گوناھى چەند دەبو، ئەوا بكوژە راستەقىنەكە ھېندەى ئەوھش گوناھى لە ئەستۆدایە، جگە لەو گوناھە بنەرەتییەى خۆشى. بۆيەش ئەگەرى کردارى كوشتن لە ھەردوو كەسى ناكۆك رەچاودەكریت و بە رېژەيەكى ھاوبەشو يەكسان لەنێوانییاندا، لەبەر ئەمەشە ئەگەر دوو موسلمان بە شمشیرەكانیانەو-یان بە ھەر چەكێکیانەو-پرووبەرووی يەكدى بوەستن، ئەوا بكوژو كوژراو لە ئاگردان (لەدۆزەخ دان)، بكوژەكە بۆيە لە ئاگردایە، چونكە تاوانەكەى ئەنجام داو، كوژراو كەش بۆيە لە ئاگردایە، چونكە سوور بوو لەسەر كوشتنى ناحەزەكەى كە نەپھیشتبوو بىكوژیت، ئەمەش كاریكى نەتوانراوى بوو لە سەررو وىست و توانیانەو بوو. ئەم مانا قورئانى يە لە فەرموودەكانى پېغەمبەر ﷺ جەختى لەسەر كراو تەو.

لەم پروووە (مسلم) لە (صحيح)ى خۆیدا لە (احنف كورپى قيس)ەو -خوالیى رازى بیّت- گێراو یەتیەو كە گوتوویەتى: من لەمال دەرجووم بەدواى ئەو پیاو دا -كە مەبەستى لە (على كورپى ابوطالب)بوو- دەگەرەم، لەو كاتەشدا (ابو بكر)- خوالیى رازى بیّت- پېم گەشت و گوتى: ئەى (احنف) بۆ كۆى دەچیت؟ گۆتم: دەمەوێت بچم سەر كەوتنى ئامۆزاکەى پېغەمبەر ﷺ، واتە: سەر كەوتنى عەلى- بېینم.. ئنجا (ابو بكر) پىی گۆتم: ئەى (احنف)، بگەرێتو، چونكە من لە پېغەمبەرى خوام ﷺ بیستو، كە فەرموویەتى: ((إِذَا تَوَاجَعَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ.. فَقُلْتُ -أَوْ قِيلَ-: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَدْ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ))^(۱)، واتە: ئەگەر دوو موسلمان بە شمشیرەكانیانەو پرووبەرووی يەكدى بوونەو، ئەوا بكوژو كوژراو ھەردووکیان لە ئاگردان.. منیش گۆتم-یان گوترا-: ئەى پېغەمبەرى خوا، باشە ئەو ھالى بكوژەكەى، ئەى كوژراو كە بۆچى لەو ھالەتى سزایەدا دەبیّت؟ فەرمووی: ئەویش

بیگومان ویستووێتی هاوڕێکەیی بکوژیت.

جا لەبەر ئەوەی لەم چیرۆکەشدا برا باوەردارە (واتە ھابیل) بیری لە کوشتنی برا ستمەکارەکی نەکردۆتەو، ئەوا ئەگەری بە بکوژدانانی لە ئارادا نایست، بەڵکو تەنھا بکوژەکی وا دادەنریت و ھەردوو پێژەیی گوناھەکان لە ئەستۆ دەگریت و بە کردەوێش بەرپرسانی گوناھەکانی ھەردووکیانە، ئەمەبو واتای: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾.

له لیكدانه‌ی ده‌روونی‌یه‌وه: (ده‌روونی خۆی هانی دا‌بوو)

برا باوەردارەکی ھەولیدا دڵی برا کینەدارەکی نەرم کاتو، سۆزی لە دڵدا دروستکاتو، واتاکانی بڕایەتی و لەخۆبوردن لە دەروونیدا بخروشینیتو، وەسوەسەیی شەیتانی تیدا نەھێلێتو، خواستەکانی کوشتنیشی بۆ لەناو بەریت. بەلام برا قین لەدڵەکی بە دەم ئەم ھەولە راستەقینانەو نەھات، بەڵکو ھەر بەردەوام بوو لەسەر نیازی بەجێگیااندنی ئەو کاری کوشتنەیی، کە سووربوو لەسەری، ئیدی لەسەر ئەو ھەستی کینەدارییەو لەسەر ئەو جۆرە بیرکردنەو نالەبارە مایەو ھەتا ئەو کاتەیی تاوانە گەورەکی ئەنجامداو براکەیی خۆی کوشت.

قورئانی پیرۆز بە ڕستەییەکی سەر سۆڕھێن و موعجیزەدار، گوزارشتی لەو ماوە زەمەنییەیی پیش کرداری کوشتنەکی کردوو، ڕستەکەش ئەمەییە کە خوا تیایدا فەرموویسە: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (المائدة: ٣٠)، واتە: ئەفسە قاییل خاوەنەکی ھانداو، کاری کوشتنی براکەیی بۆ ڕازاندەو، ئیتر بەم ڕەنگە کوشتی.

لەم ڕستەییە قورئاندا مانای وشەیی (طوعت)، واتە ئەفسە قاییل، قاییلی ھانداو دەرگای بۆ و لا کردو کارەکی بۆ ئاسان و جوان کرد. ھەز دەکەین لێرەداو

له بهر پړونښايى زانستى د هروونناسيى شيته لكارى (علم النفس التحليلي) دا بۆ ئهم رېسته يه پرواين و له م ئا قاره شه وه شيويه كه له شيوه كانى ته فسيرى د هروونناسيى قورئان بخهينه روو.

بېنگومان برا قين له دل و سته مكاره كه له مملاني يه كي توندو تالى د هروونيدا ده ژياو كه تېووه بهر كي شمه كي شى چه ندين و ئاره زووو بېرو بۆ چوون و خورپه و وه سوه سى ليك جوداو د ژ به يه ك، ههروه ها گوئى بۆ چه ندين د هنگى جياواز پاده گرت. و ته كانى برا ئاشتي خوازه كه ي له جولاندى سۆزو به زه بيدا، و اتا كانى چاكه ي له دل و د هروون و هه ست و قه واره يدا د ه بزواندو، بانگى ده كرد بۆ واز هينان له كوشتن، چونكه ئه وه براى خو يه تى و كه سيكي ئاشتي خوازو هيمن و دل قراوانه و نايه وي ت برا كه ي خو ي (قابيل) بكوژي ت، چونكه له خوا د ه ترسي ت، ئه ي بۆ چى (قابيل) ئهم ده كوژي ت؟ ئاخو تاوانى (هابيل) چى ي ت؟ پاشان ئه و ر ه و شته بهر زانه ي (هابيل) له مامه له دا چاكه يه كي گه و ريه تى كه د ه ر ه قى برا كه ي ك ر دوويه تى و، شايانى ستايش ك ر ديه تى، نه ك تاوانيك بن و به و يه وه بېكوژي ت!! ئه مه ش بۆ ئه وه ي چند ساتيك (قابيل) به و هه سته پاكه وه بژى و ئهم پرسيارانه و چه ندين پرسيارى تر له خو ي بكات و، ورده ورده نزيكى كاته وه له لايه ن گريى هه ق و، واز له كوشتنه كه بېني ت و، گوئى بۆ سه دا ي عه قل و لوژيك (منطق) بگري ت.

وه لى ئايا شه يتان له ئاست ئهم و اتا چاك و به كه لكانه دا وازى لى هينا وه؟ ئايا پشت گوئى خستوه له كاتي كدا ئهم كوړه يه كه مين قوربانى ي ئاده ميزاده به ده ست شه يتانه وه؟ ئه وه بوو شه يتان به رده وام خورپه و وه سوه سى له دل دا پيدا ده ك ر دو هه مو و اتا يه كي كينه و ر ق و حيق دى له د هروونيدا د هروژان د و، ئاره زووه كانى كوشتن و د ه سدر ييشى تيا دا بهر يا ده كرد.

دياره نه فسه سته مكارو شه رخوازه كه شى، هانيى د ه دا بۆ كوشتن و، پړدى يه كي زۆرى خستېووه سه رو، ملكه چى ك ر د بوو بۆ كوشتن و، ئهم كار ه ي بۆ ئاسان و جوان ك ر د بوو، هه زى كار ه كه ي له بهر د ه نا و پالى پيوه د ه نا. ههروه ها د هنگى حيكمه ت و

عهقل و حەقی تیا دا کپ کردبوو، هەر بۆیه‌ش ته‌نها ده‌نگی حیقدو کینه‌داریی پێ-
ده‌بیستو، ته‌نها ویته‌ی کوشتنی پیشان ده‌داو، ته‌نها واتاکانی دوژمنکاریشی
خستبووه‌ به‌رده‌م. ئیدی ئەم که‌سه نه‌گه‌ت و به‌دبه‌خته‌ش(قابیل) کاتیکی ناخۆش و
تاڵ و ناله‌بار و نارەحه‌تی له‌م ململانی توندوتیژه‌ ده‌روونی یه‌دا به‌سه‌ر بر د و که‌وته
دوو دلییه‌کی زیاد له‌ راده‌وه که ناخۆ وه‌لامی کێ بداته‌وه؟ گوێ له کام ده‌نگه
بگریت؟ چ ریگایه‌ک بگریته‌به‌ر.

له دوايېشدا شهيتان زال بوو له گه ليدا حيقدو پږو دوژمنكارى زال بوو، بهم پښه گه ش نه فسه سر كيش و شه پخوازه كى زال بوو، هانيدا بو كوشتنى براك هى و بوشى ئاسان كړد.

ماموستای پېشه‌وا (محمد رشید رضا) سه‌باره‌ت به لیکدانه‌وې ده‌روونی شم نایه‌ته، گوتوویه‌تی: "لهم جیگه‌یه‌دا که‌سیکم نه‌دیوه که په‌وانبېژی شم پرسته‌یه (فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ) ی شی کردبېته‌وه هینده‌ی نه‌وې که له ده‌رووغدا هندیک ته‌فسیرو لیکدانه‌وې تیا‌دا به‌دبی ده‌کم. بویه به‌راستی شوینیکې تاییه‌تی له په‌وانبېزی‌دا هیه که کاریگه‌ری له دل‌دا دروست ده‌کات و له هه‌موو لایه‌که‌وه فشار ده‌خاته سه‌ری. من نیستا که لهم باره‌یه‌وه ده‌نوسم و دلېشم پری نووسینی لی‌گرتون به‌وې نه‌و کاریگه‌ری و کاردانه‌وې که تییدا به‌دبی ده‌کم.

بیگومان ئەم وشەییە (فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ) دەلالەت دەکات لە ریزیبەندی و دووبارەبوونەوە لە هەلنانی فێرەت و سروشتی مەروڤدا بۆ گۆزیاپەڵی کردنی ئەو چکۆسی و حەسوودی یە ی که مەروڤ بۆ کوشتن بانگ دەکات، ئەمەش وەك چۆن ئەسپ و حوشتی سەرکێش، ملکه چو گۆزیاپەڵ دەکرێت.

ههروه‌ها ئه‌م وشه‌یه ئه‌و کاره ده‌نۆینت که کۆره‌که‌ی ئاده‌م خۆی لێی تێده‌گه‌یشته‌و که ئه‌وه‌بوو چه‌سوودی یه‌که‌ی خۆی ده‌ره‌قه‌ی براهه‌ی، وای لێکرد ئه‌و براهه‌ی بکوژیت له‌ کاتی‌که‌دا له‌نیوان (بێ‌خسته‌نه‌ سه‌ر تاوانه‌که‌) و (ده‌سته‌ لێ

هەلگرتنى)دا بوو، بېرى لە ھەر وشەيەك لە وشە بەپېژەكانى براكەشى دەكردەو و لە ھەر دانەيەكيشياندا وەلانەرەيكى تاوانەكەى بەدىي دەكرد كە ئەوەى لە فیتەرەت و نەریتی ئاسايیدا ھەيە لە (وەلانەرەكانى عەقڵ و لىك نزيكىى برايهەتى و شان و شكۆ)ى بۆ بەھيژو پتەودەكرد. بەلام ئەو پەتای چكۆسى و ھەسوودىيە لەنيو نەفسە فەرمانكار بە خراپەكەيەو بەسەر ھەموو ھۆكارىكى وەلانەرەى نيو نەفسى گازانەكارو پەخنەگریدا دەھات و دەچوو، ئیدی بەردەوام ئەم نەفسە بە ھەردوو پووكارە (فەرمانكار بە خراپە) و (پەخنەگر لە خراپە)و بە ھۆكارى خراپە و وەلانەرەى خراپە دەھيژا و لادەبرا، تا لە ئاکامدا نەریتی ھەسوودىيەكە بەسەرياندا زال بوو و پەلکيشى کردوو بە گويپرايەليکردنى ئەم نەریتە.

ھەر بۆيەش گويپرايەليکردنى ھۆکارە وەلانەرەكانى فیتەرەت و پەندو ئامۆژگارى بۆ بانگەشەكارى ھەسوودی (واتە ملکہ چ کردن و بەچۆکداھاتنى ھەموو ئەو وەلانەرەنى تايبەت بە فیتەرەت و سروشتى ساغ و تايبەت بە پەندو ئامۆژگارىي جوانيش، بۆ ھۆكارو نەریتی ھەسوودی) ئەو ملکہچى و گويپرايەليیە، كە مانای فەرمايشتەكەى خوا دەبەخشیت، كە خوا لەو نايەتەدا مەبەستیتى.

ئیدی كاتيك ئەمە ھاتۆتە ئاراو (واتە كاتيك فیتەرەت بۆ ھەسوودی ملکہچ و گويپرايەل بوو) ئەو برا ستەمكارە، برا ئاشتىخوازەكەى خۆى كوشتوو^(۱).

"فَقَلَّلَهُ"

له دوایدا برا دڵ پر له قین و حاقیده که، به دەم ملکه چ کردنی دهروونییه وه هات، که ئاراستهی کات بۆ کوشتنی براکهی، نهوه بوو تاوانه کهی جیبه جی کردو خوینی براکهی پشتو، کوشتیی.

کوشتیی (فَقَلَّلَهُ) بهم رهنگه و به یهك وشه نهم دیمه نه کۆتایی پی هینراوه. قورئانی پیروژ نهم وشهیهی به کورتی بۆ باسی تاوانه که داناوه و لی جیا نه کردۆته وه، به لکو تیپه ریوه بۆ سه ر ئاسه واره کانی تاوانه که ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واته: دواى نهو کوشتنه، برا بکوژه که بووه به یه کێك له ره نجه پۆو خه ساره تمه ندان..

هه ر له م رسته کورته دا (فَقَلَّلَهُ) چهند په ندو حیکمه تیک ده رباره ی گوزارشت له تاوانه که، به دیی ده کریت، وهك:

۱- ویست و ئاره زووی قورئان له تیپه پاندنی دیمه نی کوشتنی براکه له لایه ن براکه یه وه، چونکه نهو شوینه شایسته ی درێژه پیدان و باسی چۆنیه تی تاوانه که نیه و، پتویست به هه لۆیسته ی زۆریش له سه ری ناکات. چونکه ئایا کاره قه دهغه کراوه که نه نجام نه دراو، تاوانه که پووی ده دا؟ له به ره نه وه تاکه وشه یه که لیژه دا بۆ باسکردنی تاوانه که به سه.

۲- قورئان نایه ویت نهم دیمه نه ترسناکه به درێژی له زهین و هه ستی بیسه ردا بهیلتیه وه، تاکو له لای بیسه ر هیه چ په سندر دینک، یان لاسایه کردنه وه یه کی تاوانبار پهیدا نه بیئت، به لām قورئان وا ده خوازیت، که بیسه ر دیمه نی کوشتنه که تیپه رینیت بۆ بارودۆخی دواى تاوانه که، که ئاسه واره و ئاکام و

زیانه‌كانه، تاكو (ئهو سه‌رسام بوون و ئاره‌زوو له لاسایی‌كردنه‌وه‌ی تاوانباره‌كه) كه له‌وانه‌یه له زهین و ههستی بیسه‌ردا دروست ببێت، لاببات و بیسپێته‌وه، په‌ندیی لێ‌وه‌رگیریت.

۳- واش دیاره قورئان ئه‌وه‌مان لێ ده‌خوازیت كه ته‌نها به هه‌والی كوشتنه‌كه‌ی قایل بین و به‌دوای شیکاری شێوازی كوشتنه‌كه‌یدا نه‌گیرین. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا له قورئاندا به‌ درێژی باسی کرداری كوشتنه‌كه‌ی نه‌کردووه، ئیمه‌ش بۆمان نیه كه له‌و باسه‌دا پڕۆپچین، به‌لکو ئه‌وه‌مان لێ خوازاوه كه ته‌نها له‌گه‌ڵ ڕاده‌ی باسه‌ دیاری‌کراوه‌كه‌ی قورئاندا بمێنینه‌وه، واز له هه‌ر قسه‌و باسیکی درێژ‌کراوه‌ بێنین، كه له‌سه‌ر کرداری كوشتنه‌كه‌ درێژه‌ی پێ‌ده‌دریت، چونکه ئه‌وه قسه‌و باسیکی نیو ده‌قه ئیسرائیلییه‌كانه كه چه‌ند ته‌فسیرنوو‌سیك هێنا‌ویانه، بۆیه ناشیت كه گوتارو فرمایشتی خوا به قسه‌و باسی پووجه‌ل و پر له ته‌فسانه‌و درۆوده‌له‌سه ته‌فسیر بکه‌ین، چونکه دیارده‌ی پووجه‌لی و ته‌فسانه‌یی و درۆوده‌له‌سه تاكه سیفه‌تی دیاری ئه‌و ده‌قه هه‌لبه‌ستراوه ئیسرائیلیانه‌ن.

زیانه‌ دیارو بێ‌سنووره‌کانی تاوانباره‌كه له كوشتنی برا‌که‌یدا

برا، برا‌ی خۆی كوشت، به‌لام چ سوودی‌کی له‌وه ده‌ست‌كه‌وت؟ ئایا مه‌به‌ست و ئامانجه‌کانی به‌دیی هینا؟ ئه‌ی ئایا ئه‌وه‌ی كه ئه‌شتانی نه‌فره‌ت لێ‌کراو و نه‌خشه شه‌رخوازه‌كه‌ی خۆیشی به‌لێنیان پێ‌دابوو، به‌ده‌ستی هینا لێیانه‌وه؟

بێ‌گومان ئه‌و له‌ ڕشتنی خۆینی برا‌که‌یدا هیچ سوود و چا‌که‌یه‌کی چنگ نه‌که‌وت و، هیچ شتێکی‌شی لێ ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لکو زیانی‌کی دیارو بێ‌سنووری کرد ﴿فَاصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، به‌راستی زیانی ئه‌و گشتی و هه‌مه‌لایه‌نه‌ بوو، هه‌موو چه‌م‌ك و مانایه‌کی نیو زاراوه‌ی (زیان/ الخسارة)ی له‌خۆ گرت‌بوو، جگه له هه‌موو وینه‌و هاو‌شێوه‌یه‌کی وینه‌ نابه‌جێ‌کانو، له هه‌موو دیارده‌یه‌کی له

ئهستۆنراوی نیۆ وشه کهش، ئهمهش هه ندیک وینه و دیاردهی زیانه کهیهتی:

۱- بێگومان براکهی له دهست چوو له کاتی کدا خوینی رشت.

۲- بێگومان باوک و دایک و خزم و کهس و کاری له دهست چوو، چونکه تهوان هه موویان له سه ر ئه و تاوانه لێی زویر بوون.

۳- بێگومان هه موو ماناکانی ئه و براهه تییهی له دهست چوو، که به براکه یه وه ده بیهسته وه.

۴- بێگومان هه موو مانا جوانه کانی مرۆفایه تییهی له دهستدا، وه ک سۆزو خۆشه و یستی و لێبوردیهی و له خۆ بران.

۵- بێگومان خۆی له دهستدا و هیمنی و ئارامی و به خته وه ری خۆشی له دهستدا.

۶- بێگومان ژيانی خۆشی له دهستدا، چونکه له ژيانیکێ چاکه خوازی و سوودمه ندو ئیجابیه وه، بۆ ژيانیکێ خراپه کاری و سته مکاری و ده سترێژکاری، گۆریی.

۷- بێگومان دواڕۆژو قیامه تی خۆی له دهستدا به و په نگه ی، که له په حمه ت و به هه شتی خواوه ده ری په راند بۆ نیۆ سزا و دۆزه خی خوا.

۸- بێگومان میژووی خۆی له دهستدا، چونکه بووه میژوویه ک بۆ زوڵم و سته م و دوژمنکاری و ده سترێژیی. ئیدی ئه وه بووه نموونه یه ک بۆ ماناکانی شه رخوازی و خراپه کاری و، بووه پیشه نگیکیش بۆ گشت بکوژیکێ سته مکار و شه رانی.

ئه مه جگه له چه ندین وینه و دیارده و شیوه ی ئه و زیانه دیاره ی که له فهرمایشته که ی خوا ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ پیشان دراون.

هۆکاری هه موو ئه م زیانه ش ته نها به ده مه وه چوونی خوڕپه و وه سه سه کانی شه یتان بووه. هه ر که سیکیش سه ره پێچی له خوا بکات ده که وێته نیۆ ئه م زیانه وه، چونکه ناکامیه کی سرووشتی و ئاسایی هه ر گونا هیه ک و هه ر سه ره پێچییه که و، ئه نجامی هه ر که سیکیشه، که دوا ی هه نگاوه کانی شه یتان بکه ویت، هه روه ها

بەرهمى كفو به دكاري و سه پيچى كرنه.

هر ليره شدا زياني نهو برا كينه دارو سته مكاره تيده پهرينين تاكو سهرنج له به خشيلى مانايه كى گشتگيرترو فراوانتري نهو زيانه بدهين كه له كات و شوينى خوئى تپه پيوه بو هر كات و شوينى كى ترش ليك ده دريته وه. چونكه هر كه سيك خوئينى برى خوى بريوت، نهوه بيگومان خه ساره تمه نده، هر كه سيكيش هر مروفينك له ناهق بكوژيت، بيگومان نهو يش زهره رمه ندو رهنج به خه ساره، خواش راستى فرمووه، كه دوابه دواى ته و او بوونى چيروكه كه فرمويه تى: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا...﴾ (المائدة ٣٢)، واته: بو نهوى رووداوى له م جوړه روونه دات، له م پيناوهدا نهو برياره مان له سهر بهنى ئيسرائيل نووسى، كه نه گهر هر كه سيك كه سيكى دى به ناهق بكوژيت و له جياتى كه سيكى تر نه يكوشتبيت، يان هر كه سيك تاوان و كارى تيكده رانه له سهر زهوى نه نجام بدات، نهوه بيگومان وه كه نهوه وايه كه هه موو خه لكى سهر زهوى كوشتبيت. هر كه سيكيش كه سيكى دى له مردن پزگار بكات و ژيانى بو پاراستبيت، وه كه نهوه وايه، كه هه موو خه لكى سهر زهوى له مردن پزگار كرديت.

هر نه م جوړه زيان و خه ساره تمه نديه شه، كه به سهر نه ته وهى موسلماندا ديت له كاتيكدا له نيوخويدا كوشتارى يه كدى ده كهنو، له كاتيكيشدا دوژمنايه تى و رغو كينه له جياتى برايه تى و خو شه ويستى و ليبوردين، دلانى رواله كانى نه ته وه داگير ده كات.

ميژووش هه واليكى راستمان دهر باره ي نه م حه قيقه ته بو ده كات، بو نمونه له كاتيكدا نه ته وهى ئيسلام له سهر برايه تى و خو شه ويستى و هاوكارى پيك هاتوونو هه موويان وه دلى يه كهس بوون، قازانجيان ده سته كه وتووه و سهر كه وتووو سهر فرازو شادمان بوون. ديارترين نمونه ش له سهر زيانبارى و زهره رمه ندى

نەتەوهی ئیسلام ئەو حالەتەیه، که لەم سەردهمه‌دا به دهستی‌هوه دهنالینیت، ئەوه‌تا وتەو یه‌کده‌نگی نەتەوه نەماوه و به‌ش به‌ش بووه، پۆله‌کانیشی ناتەبا بوون و شه‌رو کوشتاری یه‌کدی ده‌کەن، وازیان له یه‌کی‌تی و بریه‌تی و هێزیان هیناوه. به‌م په‌نگه‌ش موسلمانان زهره‌رمه‌ند بوون، زهره‌که‌شیان هه‌مه‌لایه‌نیه‌ و هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، چونکه‌ خۆین و پۆله‌شیان له‌ده‌ست چووه، ئاکارو ئاشنایه‌تیان له‌ده‌ست چووه، مال و دارایی و ئابوریان له‌ده‌ست چووه، بوون و قه‌واره‌یان له‌ده‌ست چووه، هه‌روه‌ها کاریگه‌ری و سه‌نگ و پله‌ی خۆشیان له‌ده‌ست چووه.

قه‌له‌ره‌ش بکوژی ده‌سته‌وه‌ستان فی‌ر ده‌کات

کاتی‌ک برا کینه‌داره‌که، براکه‌ی خۆی کوشتبوو، ده‌سته‌وه‌ستانیش بوو له هه‌لس و که‌وت، نه‌یده‌زانی لاشه‌ی براکه‌ی چی لی بکات، ئیدی ئەم به‌هێزه سه‌رکیشه، وه‌ک لاوازیکی بێ‌ده‌سه‌لاتی لی هات، خواش خواستی وابوو که لاوازی و بێ‌ده‌سه‌لاتیه‌که‌ی خۆی پیشان دات، هه‌ر بۆیه‌ش قه‌له‌ره‌شیکی بۆ نارد، تا فی‌ری هه‌لس و که‌وتی داهاتووی بکات ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يُوَلِّتِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوَاءَ أَخِي...﴾ (المائدة ٢١) واته: دوا‌ی کوشتنی براکه‌ی، (قابیل) نه‌یده‌زانی چی له تهرمی براکه‌ی بکات، بۆیه‌ خوا -دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو لاوازی و بێ‌ده‌سه‌لاتی یه‌ی خۆی پێ سه‌لماند- قه‌له‌ره‌شیکی بۆ نارد، که له‌به‌ر چاوی ئەودا چالێکی له زه‌وی بۆ قه‌له‌ره‌شیکی مراده‌وه‌وه‌بوو هه‌لکه‌ند، تا پیشانی بدات و فی‌ری بکات چۆن لاشه‌ی براکه‌ی به‌شاریته‌وه. ئەم برا بکوژه‌ش کاتی‌ک دی‌مه‌نی ئەو قه‌له‌ره‌شه‌ی بینی، گوتی: هه‌ی واوه‌یلا قوربه‌سه‌رم، ئەوه بۆچی من ده‌سته‌وسان بووم و به‌قه‌د ئەو قه‌له‌ره‌شه‌ش کارامه‌ نه‌بووم، تابتوانم تهرمی براکه‌م له خا‌ک دا به‌شارمه‌وه.

ئایا یه قهله پرهش بووه، یان دوان بوون؟ ئایا نه گهر دوو قهله پرهش بوون شه پریان له گهډل یه کدیدا کردووه؟ ئه ی ئایا قهله پرهشه بکوژه که یان چالئ له زهوی هه لکه ندووه تا کو لاشه ی قهله پرهشه کوژراوه که ی تیادا بشاریتته وه؟

ئهمانه چهند پرسیار یکنو، هیچ وه لامیکیان له لای ئیمه نیه، چونکه قورئانی پیرۆزو فهرموده ی راست (صحیح) یش وه لامیان نه داونه ته وه. به لکو هیته دی که هاوه لان له تیگه یشتنی ئه و نایه ته دا پئی دابین بوون، ئیمه ش پئی دابین ده بین. گرنگ ئه وه یه که بکوژه که له هه لس و که وت دهسته و سان بووه و، قهله پرهشه که ها تووه تا کو فیږی بکات چۆن تهرمه که بنیژیت، ئنجا ههر قهله پرهشه که ده ست ده کات به هه لکه ندنی زهوی و، چالئ تیایدا هه لده که نیت، چال هه لکه ندنه که شی بهرده وام ده بیټ تیایدا (وه که له فهرمانه رانه بردووه که ی (بیبحث) دا ئاماژه ی بو ده کات و که به لکه شه له سهر نوی کردنه وه و بهرده وام بوون تا ئه و ساته ی که بکوژه دهسته و سان بووه که ش سهرنجی به لادا راده کی شریټ وه که ئه وه ی داوای لاسایی کردنه وه ی کاری چال کردنه که ی لی بکات. ئه م که سه دهسته و سان هه لکه ندنی زهوی بوو چو لئ قهله پرهشه که تیگه یشتووه و ده ستی به هه لکه ندنی زهوی کردووه و چالئ بو تهرمی برا که ی هه لکه ندووه و تیایدا ناشتویتی.

له کاتیکی شدا سهرنجی ورد له و دیارده یه ی قهله پرهشه که ده دهین که چۆن مرۆفه بکوژه که ی فیږی ناشتنی تهرم کردووه، چهند ئاماژه یه که ده ردیتین، وه که:

۱- بیگومان ئه م پرووداوه یه که م تاوانی کوشتنه که ئه نجام دراوه، چونکه بکوژه که نه یزانیوه چۆن له تهرمه که ده رباز بیټ، ئه مه ش ده لاله ته له سهر ئه وه ی که کوږه که ی ئاده م راسته وخۆ له (پشتی ئاده م) خۆی بووه، وه که پیشتی پرووغان کرده وه.

۲- ئه م پرووداوه بی ده سه لاتئ و دهسته پاچه یی ئه و مرۆفه کینه داره ی تۆمار کردووه که ئیدیعی هیږو هۆشه ندی و زیره کی و ره فتاری چاک ده کات و، که چی گومرا و

نازاردەرو دەسدریژکارو ستهمکار دەبیّتو، پاشان له ئاست گرتیڤکا که دێته
 رێی، دەستهوسان دەبیّت، ئیدی قەلەرەشیڤ که هیچ زانستیکی نیه و هیچ
 هۆشیاری و زیرهکییهکیشی نیه، دێت و ئەم مەرۆڤه هۆشدارو زیره که فێر دهکات.
 ۳- ئەم پرووداوه لاقرتێ بهو مەرۆڤه دهکات لهوهدا که دهستهوستان بووه و
 سووکایهتی به نهفامییهکهی و گه مژهبی و ساویلکهیییه کهشی دهکات. چونکه
 په ککهوته و دهستهوسان ماوه تهوه و چاوه رێی که سیڤکی کردووه که فێری بکات،
 تا ئەو کاتهی که قەلەرەشه که هاتوووه و فێری کردووه.
 رهغهرۆ بیّت ئەو مەرۆڤه ی که هه موو دنیا به پروپاگهنده و زانایی و هات و
 هاواری گه ورهیی خۆی پر دهکاتو، که چی هه ندیڤ مه سه له ی مه عریفیی
 به لگه نه ویستی لی په نهان دهبیّتو، له بهردهم هه ندیڤ مه سه له ی سه ره تاییشدا
 دهستهوسان دهبیّت.. داخۆ چهند مه سه له ی بنچینهیی تریش هه بیّت که له م مەرۆڤه
 خۆ به زانا دانه ره نه فامه په نهانه !!

په شیمان بوونهوهی بکوژهکه..

په شیمان بوونهوهی که سیکی دهستهوسان و

خهسارهتمهنده، نهک په شیمانیی که سیکی تۆبهکار

دوای ئهوهی بکوژهکه براکهی خۆی کوشت، ههستی به په شیمانییهکی زۆر کرد، وهک خوا دهبارهی فەرموویهتی: ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، بهلام ئهم په شیمان بوونهوهیهی به شیویهکی لهبارنهبووه، بهلکو په شیمانبوونهوهیهکی نالهبار (سلبی) بووه، چونکه په شیمان بوونهوهی په کهکتهیهکی کینهدار بووه، نهک په شیمانیی گوناهاپێکی تۆبهکار.. ههروهها په شیمان بوونهوهی که سیکه، که ههستی به زیانیکی گهوره کردوه، له کاتیکیدا به تهمای سوودیکی زۆرو ههملهلاینه بووه.

لهوانهیه ههندیک کهس لیڤه دا ئهو پرسیاره بخروشین، که له بهرتهوهی بکوژهکه به پێی دهقی قورئان- له تاوانهکهی په شیمان بووه، ئهی بۆچی خوا تهوبهیی لێ پهسند نه کردوه؟ بۆچی خوا لێی خۆش نه بووه؟ له کاتیکیدا ههه که سیك، نهگه گوناهیك بکات و لێی په شیمان بیته و تۆبه له لای خوا بکات، خواش تهوبهیی لێ وهرده گریته؟!

وهلامی ئهم پرسیارهش ئهوهیه، نهگه بکوژهکه وهک تۆبهکاریک په شیمان ببوایه تهوه، ئهوا خوا تهوبهیی لێ وهرده گرت، بهلام بکوژهکه (قاییل) بهم شیویه په شیمان نه بۆتهوه، تهوبهیی نه کردوه، داوای لیخۆشبوونی نه کردوه، ههستی به ههله و گونا نه کردوه. خۆ نهگه ناوای بکردایه، ئهوا خواش تهوبه و په شیمانیی لێ پهسند ده کرد، چونکه خوا له ههموو گوناهیك ده بووریت ﴿...إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

الذُّنُوبَ جَمِيعًا... ﴿٥٣﴾ الزمر﴾، بۆیه ههه که سیك، نهگه به پاستگویی و پاک و

دەسۆزىيەو تەوبە بىكات، خواش تەوبەى لىوئەردە گرەت.

بەلام پەشىمانىيە ئەم بىكوژەش لە ئەنجامى نەتوانىن و پەككەوتەيى خۆيەو،
دەرھەقى رەفتار بەلاشەكەو بو، ئىدى كاتىك قەلەرەشەكە ھاتوو و ئەو كارەى
فەرکردوو، ئەويش ھەستى بە كەم و كورپىيەك لە مرۆفایەتییەكەى و شەرمەزارىيەك
لە ھىزو دانایی يەكەدا كەدو، بەم پىيەش ھەستى بە پەشىمانىيەكى زۆر كەدو.

پاشان لەوانەيە پەشىمان بوونەو كەى لەبەر ھۆيەكى تەريش بوويەت، ئەو
ھۆيەى، كە نەيتوانىو مەبەستى خۆى لەو كوشتنە بەدى بەيىت، چونكە
بىگومان ئەو، براكەى و خۆى و ئامانجەكانىشى لە دەستاون، ئىدى واديارە
پەشىمان بوونەو كەى لەسەر لەدەستدانى مەبەستەكەى و نبوونى ئاواتەكانى
بوويەت.

بىگومان بىكوژەكە دوو پەژارەى بەسەردا ھاتوو، پەژارەى زيانو، پەژارەى
پەشىمان، (فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ) لەگەڵ (فَأَصْبَحَ مِنَ الْنَادِمِينَ).

واتاكانى ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ﴿وَفَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾...

لە كۆتايى چېرۆكە كەدا ئايەتتە بۆ لىكدا ئەوەى بەسەرھاتى ھەردوو كۆرەكەى ئادەم بۆ ديارىكردنى ئاكامى بكوژە كىنەدارەكەش خراوەتە ڕوو، كە خوا تىيدا فەرموويەتى:

﴿مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا...﴾ (المائدة: ٣٢)

بىگومان ئەمە راستىيەكى ڕۆشن و راستگويانەى قورئانە كە بە پرستەى مەرج (جملە الشرط) داپۆژاوە و مانای جەخت كردنە سەر و حەقيقەتى چەسپاو (يەقين) دەگەيەنیت. بۆيە ھەر كەسيك مرۆڤتەك بە ناھەق بكوژیت و لەجياتى كەسيكى كوژراوى دى نەيكوشتبیت، يان ھەر كەسيك تاوان و بەدكارى تری لەسەر زەوى ئەنجام بدات، وەك ئەوە وایە كە ھەموو خەلكى سەر زەمىنى كوشتبیت، ھەر كەسيكيش مرۆڤتەك لە مردن ڕزگار بكات و ژيانى بپارێزیت، وەك ئەوە وایە كە ھەموو خەلكى سەر زەمىنى لە مردن ڕزگار كړدبیت.

جا ئیدی ئەگەر كەسيك كەسيكى دى بە ستم و بە ناھەق بكوژیت، وەك ئەوە واییت كە ھەموو خەلكى كوشتووە، ئاخۆ ئەمە چۆن بێت، بۆچى وایە؟!

۱- بىگومان كوشتنى تەنھا يەك كەس كوشتنى ھەموو خەلكىيە، چونكە بەراستى كارێكى ھىجگار قورسە لەسەر مرۆڤتەك كە مرۆڤتەكى دى بۆ يەكەم جار لە ژيانيدا بكوژیت، بۆيە پيش ئەو تاوانەش بۆ ماويەكی دوورودرێژ لەنيوان خۆگرتنەووە و دوودلى و ترسو لەرزدا دەژی -وەك يەكەم كورپى ئادەم

(قابیل) که لهو بارودۆخه دا بوو، پاشان سه دای ناهه قو دوژمنکاری به سه ریدا زال ده بیته و کرداری کوشتنه که ئه نجام ده داتو، به ربه سه ته ده روونی یه کهش ده شکینیت که له نیوان خۆی و کاری کوشتندا دروست ببوو.

جا ئه گهر ئه م بکوژه بیه ویت بۆ دووهم جار که سیکی دی بکوژیت، ئه و ئه م کاره ئاسانه ده بیته له لایو، لیپرسینه وهی ویژدانیشتی له سه ر خۆی که متر ده بیته، جگه له وهی باری ده روونی نامینیت و دوودلی و ترسو له رزیش له تاوانه کانی سێیه م، یان چواره م، یان پینجه می کوشتندا هه ر نامینیت. به م ره نگهش له لای ئه م بکوژه (پسپۆره) که له کاری کوشتندا پسپۆر بووه و کردویتی به پیشه، کرداری (کوشتن) ده بیته مه سه له یه کی په سندی ئاسایی و هیچ نامویی و ته م و مژیکی تیدا نیه و هیچ شه رمه زاریه کیش به دی ناکات. هه ر بۆیهش وادیاره که هه موو خه لکی کوشتوه (فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا).

۲- مانایه کی تری ئاماژه بۆ کراوی پرستهی (فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا) ئه وهیه که ده سدزیی بۆ سه ر یه که سو و پرژاندنی خوینی به سته م، ده سدزییه بۆ سه ر هه موو خه لکی، ده رهینانی ئه و گیانهش له نیو نه فسیکی به شه ری دا، وه که ئه وه وایه که گیانی هه موو نه فسیکی به شه ری ده رهینریت.

بیگومان واتاو چه مکی مرۆفایه تی له لای مرۆف پاریزراو و ریزلیگیراوه، مرۆفایه تی مرۆفیش پاریزراو و ریز لێنراوه، پتویسته هه موو خه لکیش کۆک بن له سه ر ریز لێگرتهی و به هیندگرتهی و پاریزگاریکردنی، هه روه ها پتویسته رینگه چاره یه که له هه ر مرۆفیکی دل پر له قین و زۆرداریش بگرن و نه هیلن سنوور بیه زینیت و ده سدزیی بکاته سه ر نه فسی به شه ری و کوشتنی خاوه نه که ی، چونکه به و ره نگه واش دیاره که هه موو خه لکی کوشتیت.

سه باره ت به فه رمایشته که ی تری خواش (وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَهَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا) هه رکه سیکیش بیه نه یته وه که ئه وه وایه هه موو خه لکی ژیانده یته، دوو

مه‌به‌ست ده‌به‌خشیئت:

١- بێگومان گهر مرۆڤ گیان و نه‌فسی مرۆڤی برای بژیه‌نیئت و پارێزگاریی بکات، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بوونی واتا مرۆیی یه‌کان له‌ ده‌روونیدا، پاشه‌که‌وتبوونی ئاکاره‌ به‌رزه‌ ئینسانیه‌یه‌کان تییدا، ئاراسته‌کردنیان له‌سه‌ر هه‌لس‌وکه‌وت و ژیا‌نی.

٢- بێگومان ئه‌وه‌که‌سه‌ی رێز له‌ ده‌روونی مرۆڤه‌کان ده‌گریت و ده‌یانپاریزیت، ده‌بیته‌ پیشه‌نگی که‌سانی دی، له‌و پره‌فتاره‌ نایابه‌ مرۆیی یه‌دا، هه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ مرۆڤه‌ش خاوه‌نی کارایی و شوێنه‌واری له‌بار ده‌بیته‌ له‌ ئاراسته‌کردنی خه‌لکیدا بۆ سه‌ر ئاقاری کرده‌یی ئیجابی له‌ بواری پاراستنی ژیا‌نی خه‌لکی و ژیا‌ندنیاندا. بۆ حه‌قیقه‌تیش ده‌لێن و دانی پیدا ده‌نێن، که‌ بێگومان له‌ هه‌یج به‌رنامه‌یه‌کی تر دا وه‌ک ئیسلام ئه‌م مانا ئینسانیه‌یه‌ پرچاو نه‌کراوه‌، هه‌یج به‌رنامه‌یه‌ کیش وه‌ک ئیسلام رێز له‌ مرۆڤایه‌تی مرۆڤ ناگریت، هه‌یج خه‌لکی کیش وه‌ک موسلمانانی پابه‌ند به‌ ئیسلام، نه‌فسی به‌شه‌ریی ناپاریزیت. می‌ژووش شایه‌تی پێوه‌ری دروستی ئه‌م راستییه‌یه‌.

ئهو شاعیره‌ش راستی پێکاوه‌، که‌ گوتویه‌تی:

ملکنا فکان العدل منا سـجیة

فما ملکتم سال بالدم أبـطـح

وحللتـم قتل الأسارى وطالمـا

غدونا على الأسرى غنـ ونصفـح

فحسبکم هذا التفاوت بیننا

فکل إناء بالذی فیـه ينضـح

بێگومان ئاساییترین کار، له‌لای خه‌لکی غه‌یری موسلمان، کوشتنی مرۆڤو له‌ناوبردنی گیان و ریشته‌نی خوێنه‌ به‌بێ هۆیه‌ک، وه‌ک له‌م سه‌رده‌مه‌شدا ده‌ییین.

(كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ) .. بۆچی بووه به یاسا له سه رگه لی

به نی ئیسرا ئیل؟!

هه ر له و ئایه ته ی کۆتایی چیرۆکه که دا هه لۆیسته له سه ر ئه و پرسته یه ش ده که یه ن که خوا ده فه رمو یه ت: ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ...﴾ جا داخۆ په یوه ندی نیوانی چیرۆکی هه ردوو کو په که ی ئاده م، گه لی (به نی ئیسرا ئیل) چی بیته ؟ ئه ی بۆچی به ته نها ئه وان له جیا تی گه ل و نه ته وه کا نی دی، له م ئایه ته دا به تاییه تی ناویان ها ته وه ؟

وا دیاره تا که په یوه ندی یه ک له نیوان (به نی ئیسرا ئیل) و (هه ردوو کو په که ی ئاده م) دا، یان به وته یه کی پرونتر بلیین“ له نیوان (به نی ئیسرا ئیل) و کو په بکو ره که ی (ئاده م) دا، په یوه ندیی (کوشتن) ه، یان په یوه سته یه کی نیوان (ئاره زوو کردنه له کوشتن).

ئهو ته فسیر نو سه نه ی رایان وا بووه که هه ردوو کو په که ی ئاده م له هۆزی (به نی ئیسرا ئیل) بوون، ئاو ریان له م ما نایه نه دا وه ته وه (واته په یوه ندیی کوشتن و ئاره زوو له کوشتن) له نیوان ئه و کو په ی ئاده م و (به نی ئیسرا ئیل) دا، به لکو رایان وایه که گوا یه ره چه له ک (نسب) ی ئه و دوو کو په بۆ (ئاده م) به شی وه یه کی گشتی یه و به و پیو دانگ یه که (ئاده م) باو کی هه موو مرۆ فایه تی یه و خه لکی هه موویان به دوو کو په به (به نی ئیسرا ئیل) ی شه وه ئاده می زادن. ها نه ده ری ئه و جو ره ته فسیر نووس و لیک ده ره وانه ش بۆ ده ربړینی ئه م جو ره و اتا و بیرو پایه ئه م پرسته یه ی ئایه ته که یه ﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ...﴾.

بیگومان لی ره دا با سی (به نی ئیسرا ئیل) و ناوه ی نا نیان، نا ما ژیه بۆ چه ند راستیی هک، وه ک:

١- یه کیتی پهمه کانو، کۆک بوونیان له بنچینه و بنه ماکانی بیروباوهرو یاساکاندا. چونکه له شهریعتی (ئادهم)دا-سلأوی لی بیّت- که به کورو نهوهکانی گه یاندبوو، کوشتن به ستهمکاری و به ناههق، حهرام بووه. وهك چۆن له شهریعتی (بهنی ئیسرائیل)و له شهریعتی ئیسلامیشدا حهرامه.

٢- له دّلو دهروونی (بهنی ئیسرائیل)دا بیرى کوشتن هه بووه و له ژیانیشیاندا رهگی دا کو تاوه و له میژوویشیاندا قوولّ بۆتهوه و له ههلس و کهوت و کردهوه کانیشتیاندا رهنگی ده داتهوهو، بهوهش له نیو گهلانی تردا زۆرتیرین ئارهزوویان له کوشتن هه بووه و زیاتریش ئه نجامیان داوه.

میژووی مرۆفایه تیش راستیی ئهم مهسهلهیهی تۆمار کردوه و دهکات، ئهوه تا بهردهوام چهندهها تاوانی کوشتنی تاکه کهس و کوشتنی به کۆمه لیش، که ئه نجام ده درێن، جووله کهکان له پشتیه وهن و دهستیان ههیه تیايدا.

٣- په یوهستی یهکی تر که نیوانی کوره بکوژه کهی ئادهم، بّی باوه رانی نیو (بهنی ئیسرائیل) پیکه وه ده به ستیّت، نه ریتیکی تریان، که ئه وهیش به ره رهکانی کردنیان له ئاست و اتاو چه مکه مرۆیی یه کانداو، رِق و کینه یان له دژی بهها به رزهکانی ئیمانداریی، سووربوونیان له سه ره له و ئاره وایی و، هه سوودی بردنیان، به کهش و گهلانی دی و ده سدریژی کردنه سه ریان، بّی ئه وهی گونا هێکیان ده رههق کردبن، ههروهها شوین بّی هه لگرتنیان به شهبان.

کورتەى گرنگترین وانەى ئەم چیرۆکە

١- بێگومان هەردوو کۆرەکەى ئادەم دوو نمونەى لێک جودا له نمونەکانى مەرۆڤ بەرجەستە دەکەن: یەکیکیان نمونەى باوەردارىکی هێمن و ناشتى خوازو نەرم و نیا، ئەوى تریشیان نمونەى شەڕخوازىکی کینهدارو ستمکار. گرۆى مەرۆڤایەتیش له هیچ کات و جێگەى کدا ئەم دوو نمونەى لێ نابێت.

٢- بێگومان کابرای بکوژ (قابیل) خۆى تەسليم بە شەیتان کرد، بۆیە تاوانەکەشى، ئاکامىکی دیار و ئاسایی بە دەمەوهچوونى شەیتان و پەڕهوکردنى هەنگاوه کانیەتى.

٣- بێگومان هەردوو پیاوه که دوو کۆرى خودى ئادەم بوون له پشتى خۆى.

٤- حالەتى کۆمەلایەتى ی بکوژ لەم چیرۆکەدا که کۆرپىکی ئادەمە له پشتى خۆى، ئاماژەىەکی گرنگ پیشان دەدات، چونکه هەرچەندە ئادەم-سلاوى لێ بێت- پێغه مبهريکە، بەلام کۆرەکەى خۆى (قابیل) رێگای بێ باوەرپى و پووچەلێ هەلژاردوه. دیاره پێ دەچێت که پێغه مبهران-سلاویان لێ بێت- کۆرانی بەدکارو بێ باوەریان بوویت (وهك کۆرەکەى ئادەم و کۆرەکەى نوح)، هەروەها پێ دەچێت پیاوچاکانىش کۆرانی بەدکاریان هەبێت. ئەمەش ناییتە هۆى خەوشبارکردن و لەکەداربوونى باوکانى پیاوچاک، بەلام بەو مەرجەى ئەرکی خۆیان بەرامبەر رۆڵەکانیان لەرووى بانگەوازو ئامۆژگارى و بەیادەیتانەوهدا بەجێ بگەیهنن.

٥- له پێداویستییهکانى (خوێندنهوى چیرۆکە که بەراستى و بەهەق) -وهك خوا فەرمانى پێداوین- ئەوهیه تەنها پابەند بین بەو رادهیهى چیرۆکەکەوه که له قورئان و فەرموودهى راست (صحیح)ى پێغه مبهردا ﷺ باسکراوه، ئیدی

نابیت بچینه سهر ئهو چاوگوو سهرچاوانه ی تر که دهقه ئیسرائیلی یه کانو
ئهفسانه و شته پووچهل و دهسهل بهسته کانیانه.

٦- پنیوستیی گپراندهوی ئهو مهسه لانه ی جی ناکۆکیین، بۆ خواو قایل بوون به
حوکمی خوا، ئهمهش بهلگهی راستیی ئیمانهو، ههر بهم پهنگهش (ناکۆکی)
چارهسهر دهگریتو، حوکمی راستو دروستی لهسهر دهدریت.

٧- بینگومان خوا چاکه و عیبادهت، تهنها له کهسانی خاوهن تهقواو لهخواترس
پهسند دهکات، جا ههرکه سیك بیهویت خوا ئهو به عهبدی خۆی پهسند
بکات و کارو کردهوی چاکي لی وهگریت، دهبیست سیفهتی تهقواداری و
لهخواترسان لهخۆی دا بهدی بییت.

٨- ئهگهر مرۆفی باوهردار دیتی حق لهگهل براکهی دایه، ئهوا دهبیست دهستی لی
ههلگریتو، رپگهش نهدا که هیچ ناستهنگیک کاریگهری خراپ بکاته سهر
پهیهندیی نیوان خۆی و براکهیو، سهرخۆشهویستی و سۆزی بۆی.

٩- پهوا نیه بۆ مرۆفی باوهردار که باوهرداریک بکوژیت مهگهر به ههله نهبیست.

١٠- ئهو هۆکارهی که رپگه له باوهردار دهگریت بۆ ئهوهی خۆینی براههکی
نهریژیت، تهنها ترسانه له خوای پهروهردگاری جیهانیان، نهک هۆکاری
لاوازی و نهتوانین و ترسنۆکی و کهمی سهلیقه و تهکنیکی شهڕ.

١١- مرۆفی بکوژ دوو گوناھ له ئهستۆ دهگریت. گوناھی خۆی، که کاری کوشتنی
ئهنجام داوه، گوناھی کوژراوهکesh گهر ئهویش بکوژ بوايه.

١٢- بکوژ، یان تاوانبار، ماوهیهک له ململانییهکی دهروونی تالدا دهژی،
ئهویش کاتیک بۆ یهکهم جار ئهو تاوانه ئهنجام دهکات، که لهو کاتهدا واتاکانی
ههق پهروهردهی و چاکهخوازی له ململانی دان لهگهل خوړبه و چرپهکانی
شهیتان و، وهسهسهکانی دهرووندا.

١٣- پێویستی پشت بهستن به زانیاری و زانسته تازهکان له بهر فراوان کردنی چه مکی نایه ته کاندای، زیاد کردنی چهند مه و دایه کی نوێش بۆیان، وهك چۆن ئهو، شێوازه کانی گرت بهر له ماوهی هه لۆیسته کردنی شیکار و لیکدان هه وه مان له بهردهم ئهم دهسته وازانهی نایه ته کاندای: (فَطَوَعْتُ لَهَا نَفْسَهُ، قَتَلَ أَخِيهِ)، (قَالَ يَتَوَلَّى أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغَرَابِ)، (فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ)، (مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا)..
١٤- تاوانبار، له کاتی کدا تاوانه کهی نه نجام ده دات، هه موو شتیك له دهست ده دات.

١٥- بێگومان ئهو مرۆفه ی، که گومرا ده بیته و زه بهروزه نگ و زۆرداری ده نوێیت، هه ندیک جاریش دهسته و سان ده بیته له چاره سه ری چهند گرفت و مه سه له یه کی سانا و ئاساندا.

١٦- په شیمانی، دوو جۆره:

- ١) په شیمانییه که مرۆف هه لده نیته بۆ ته وه به کردن و داوای لێخۆشبوون، که نه مه ش په شیمان بوونه وه ی تۆبه کاری گه راوه یه.
- ٢) جۆری دووه می ش په شیمانییه که، که مرۆف بۆ ئه وه هه لنانیت، نه مه ش په شیمان بوونه وه ی دهسته و سانیک ش کستی دۆراوه.

١٧- بێگومان هه رکه سیك بۆ خۆی شیاو کرد، که مرۆفیک به ناهه ق بکوژیت، وهك ئه وه وایه هه موو خه لکیی کوشتییت، چونکه شه رم کردن له کاری کوشتن پێش نه نجام دانای تاوانه که له ئارادا بووه، به لام دوا ی کوشتنه که ئه وه شه رمه زاری یه ش نامی نیته و ده سپریت هه وه، ئیدی کاری کوشتن ده بیته پێشه یه که یان نه ریتیك، یان ئاره زوویه ك.

١٨- پێویسته گروێ به شههري به پرووی بکوژان و دهستدریژکاراندا بههستن و، دهستیان بگرن و، رێی موماسه ره کردنی ئه و پیشه و ئارهزووه شهیتانییه یان لێ بگرن.

١٩- جووله که کان له نیۆ گهلانی تر دا زۆرترین کرداری کوشتن به ناههق و زۆرداری ئه نجام ده ده ن و زۆرترین خۆینی خه لکی تر ده پێژن.

٢٠- هه ر که سیك شیوازیکی باش دابنیت و بیگریته بهر، ئه و پاداشتی خۆی و پاداشتی هه ر که سیکیشی تیا دایه و تا پوژی قیامهت پاداشتی بهرده وامه، چونکه به و شیوازه چاکه ده بیته پیشه نگیك بۆ کهسانی تر له ئه نجام دانی کاری چاکدا.. هه ر که سیکیش شیوازیکی خراب دابنیت و بیگریته بهر، ئه و گوناھی خۆی و هه ر که سیکی تریشی تا پوژی قیامهت له ئه ستۆدایه، که کاری پێ ده کات، چونکه به و شیوازه خراپه ده بیته پیشه نگیك بۆ کهسانی تر له کرداری خراپدا. له بهر ئه مهش تا پوژی قیامهت له هه ر کاریکی کوشتندا، که به ناههق ئه نجام بدریت به شیکی گوناھی یه کهم کوپه بکوژه کینه داره که ی (ئاده م) - واته قابیل- ی تیدا یه، چونکه ئه و کوپه یه که مین که سیك بوو، که شیوازی کوشتنی داهینا و رێی کوشتنی به ناههقی گرت بهر.

چیرۆکی چواره‌م

چیرۆکی ئه‌وه‌که‌سه‌ی خۆی له په‌یره‌وکردنی

ئایه‌ته‌کانی خوا دامالی

ئهم چیرۆکه‌ له قورئاندا، به‌م ده‌قه‌ هاتوه‌، که‌ خوا فه‌رمویه‌:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايِنًا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثَ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿١٧٧﴾﴾ الاعراف

کورتیه‌ی مانای ئایه‌ته‌کان به‌ کوردی

ئهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سه‌رهاتی ئه‌وه‌ که‌سه‌یان بو‌ بخوێنه‌وه‌ که‌ زانستی ئایه‌ته‌کا‌مان و فه‌رمانه‌کانی خۆمان پێ‌گه‌یاندبوو، به‌لام ئه‌وه‌ خۆی لییان دامالی - وه‌ک چۆن مار خۆی له‌ کاره‌که‌ی داده‌مالیته‌، به‌مه‌ شه‌یتانی‌ش شوینی که‌وت و دایه‌پیش خۆی، ئیدی ئه‌وه‌ که‌سه‌ش بوو به‌ یه‌که‌یک له‌ سه‌رگه‌ردان و سه‌رلی شیواوان. خۆ ته‌گه‌ر خواستمان وابوایه‌ سه‌رفرازی که‌ین، ئه‌وا به‌و ئایه‌ته‌ و فه‌رمانانه‌ به‌رزو

پایه‌بلندمان ده‌کرد، که‌چی‌ئو -به‌خواستی‌خۆی- خۆی‌له‌زه‌وی‌تون‌د‌کرد‌و‌حه‌زی‌له‌پایه‌نزمی‌و‌دنیا‌پهرستی‌بو‌و‌د‌و‌ای‌ه‌ه‌وا‌و‌ئاره‌زووی‌چه‌په‌لی‌خۆی‌که‌وت‌..
 غونه‌ی‌ئهم‌جۆره‌که‌سه‌ش‌وه‌ک‌-‌غونه‌ی‌سه‌گ‌-‌وایه‌،‌کاتی‌ک‌ئهو‌سه‌گه‌ده‌رده‌که‌یت‌و‌را‌وی‌ده‌نی‌یت،‌ئهو‌یش‌له‌هه‌ناسه‌بر‌کی‌ی‌دایه‌و‌زمان‌ده‌ردی‌نی‌ت،‌یان‌ته‌نانه‌ت‌کاتی‌ک‌واز‌له‌و‌سه‌گه‌که‌دی‌نی‌ت،‌ئهو‌هه‌ر‌له‌و‌حاله‌تی‌هه‌ناسه‌بر‌کی‌و‌زمان‌ده‌ره‌ی‌نانه‌ی‌دایه‌.‌دیاره‌ئهم‌شه‌ش‌غونه‌ی‌ئهو‌تاقم‌و‌که‌سانه‌یه‌که‌نایه‌ته‌کانی‌ئیمه‌یان‌به‌نا‌راست‌و‌درۆ‌دانا‌و‌پروایان‌پێ‌نه‌کرد.‌جا‌که‌واته‌ئهی‌پینگه‌مبه‌ر!‌ئهم‌جۆره‌چیرۆک‌و‌به‌سه‌ره‌تانه‌بو‌خه‌لکی‌بخوینه‌وه‌تا‌کو‌بیر‌که‌نه‌وه‌و‌هۆشیار‌بن.
 به‌پراستی‌ئهم‌شه‌ش‌غونه‌یه‌کی‌ناشیرینی‌ئهو‌که‌سانه‌یه‌که‌به‌لگه‌و‌نیشانه‌و‌نایه‌ته‌کانمانیان‌به‌درۆ‌دانا‌وه‌و‌با‌وه‌ریان‌پێ‌نه‌بو‌وه،‌به‌لام‌ه‌ر‌ته‌نها‌زۆلم‌و‌سته‌میان‌له‌خۆیان‌کرد‌وه‌.

هه‌ندی‌ک‌له‌پاشه‌کارو‌ته‌فسیر‌نو‌سان،‌به‌شی‌وازی‌گێ‌رانه‌وه‌ی‌ده‌ما‌وده‌مو‌پشتا‌و‌پشت‌چه‌ند‌شیکارو‌لێ‌ک‌دانه‌وه‌یه‌کیان‌له‌سه‌ر‌ئهم‌چیرۆکه‌هینا‌وه‌ته‌وه‌(چیرۆکی‌ئهو‌پیا‌وه‌ی‌خۆی‌له‌نایه‌ته‌کانی‌خوا‌دامالی‌و‌که‌دواتر‌شه‌یتانیش‌شوینی‌که‌وت)،‌له‌و‌شیکارو‌دریژه‌دانه‌ی‌چیرۆکه‌که‌شدا،‌ته‌فسیر‌کاران‌نا‌وی‌کا‌بر‌او‌کاره‌که‌ی‌و‌ئهو‌نایه‌ت‌و‌فه‌رمانانه‌شیان‌دیاری‌کرد‌وه،‌که‌خوا‌پێ‌ی‌گه‌یان‌دبو‌و،‌له‌گه‌ل‌دیاری‌کردنی‌جه‌نگه‌که‌ی‌بو‌(به‌نی‌ئیسرائیل)‌ورده‌کاریه‌کانی‌ئهو‌جه‌نگه‌.

لێ‌ره‌شدا‌-‌به‌مه‌به‌ستی‌ئا‌گادار‌کردنه‌وه‌ی‌خوینه‌ران‌له‌و‌جۆره‌گێ‌رانه‌وه‌و‌پیا‌ویه‌ته‌نا‌راستانه‌-‌به‌شی‌کی‌هه‌لبه‌سترا‌وی‌ئهو‌ده‌قه‌ئیسرائیلیانه‌ده‌ست‌نیشان‌ده‌که‌ین،‌تا‌کو‌به‌ته‌وا‌وی‌لێ‌ی‌وریابن.

"(طبري) له ته‌فسیره‌که‌ی‌خۆیدا‌و،‌له‌(سالم‌ی‌كو‌پی‌ابی‌النضیر)‌وه‌گێ‌را‌و‌یتیه‌وه،‌گو‌تویه‌تی:‌گوا‌یه‌(موسا)-‌سلا‌وی‌لی‌بی‌ت-‌کاتی‌ک‌له‌خا‌کی‌(به‌نی‌که‌نعان)‌له‌ولا‌تی‌شام‌دا‌دابه‌زی‌وه‌و‌(به‌لعه‌م)‌یش‌له‌گو‌ندی‌(بالعه‌)‌بو‌وه،‌که‌یه‌کی‌که‌له‌گو‌نده‌کانی‌نا‌وچه‌ی‌(به‌لقاء)،‌کاتی‌ک‌(موسا)‌به‌نی‌ئیسرائیلی‌له‌وی‌

دابەزاندوو، هۆزەکە (بەلەم) هاتونەتە لای (بەلەم) و پێیان گوتوو: ئەو بەلەم! ئەو (موسای کۆری عیمران) ه لێ گەڵ بەنی ئیسرائیلدا، هاتوو له ولاتی خۆمان دەرمانەپێت و بانکۆژیت و بەنی ئیسرائیلی تیا دا جێگیر کات. ئێمەش هۆزی تۆین و هیچ جێگایەکی ترمان نیە، تۆش کابرایەکی نزا وەرگیراویت و دووات قبۆلە، دەبچۆ لەلای خوا دوو عایان لێ بکە.. ئەویش گوتویەتی: کۆرە قورئان بەسەر، ئەو پێغەمبەری خواوە فریشتەکان و ئیماندارانیشی لێ گەڵدایە، چۆن بچم دوو عایان لێ بکەم له کاتی کدا دەزانم خوا چی هەیە و چۆن وەلام دەداتەو!! ئەوانیش گوتیان: ئاخ ئێمە هیچ جێگایەکیمان نیە!... ئیدی ئەو هۆزە بەردەوام لەلای (بەلەم) سکاڵای هالی خۆیان کردو و دلیان بەلای خۆیاندا راکێشاو و لێی پاراونەتەو تا تووشی فیتنەکیان کردو، ئەویش کەوتۆتە نیو فیتنە و بەلایانەو و دوژار بوو. بۆ ئەم مەبەستەش سواری ماکەرێک-واتە گۆیدریژێکی مێینە-ی خۆی بوو و بەرەو ئەو چیاوەی کە دەپروانی بەسەر سەربازگەکی بەنی ئیسرائیلدا کە چیا (حوسبان) بوو، بەرپێ کەوتوو، کاتی ک مایە زۆری پێ دەپێت، گۆیدریژە کە وەستاو و چۆکی داداوە. ئەویش دابەزیو و لێی داو، هێندە لێداو تا کوو ماندوو و ناچاری کردو کە هەستێتەو، ئەمیش سواری بێتەو، بەلام گۆیدریژە کە زۆر نەپۆشتوو و چۆکی داداوەتەو. ئەویش لێی داوەتەو. خواش پێی بە گۆیدریژە کە داو کە بتوانیت بۆی بدوێت، ئیدی هاتۆتە قسە و - وەك شایەتێك لەسەری- دواندویەتی و پێی گوتوو: وریابە ئەو (بەلەم) بۆ کوێ دەچیت؟ ئایا نابینیت فریشتەکان لە بەردەم دان و دەمگێرنەو و ناھێلن بۆم؟ ئایا تۆ دەپوێت بەرەو پروی پێغەمبەری خوا و ئیمانداران بۆ هەستیت و دوو عایان لێ بکەیت؟! (بەلەم) بەردەوام هەر لێی دەداو، خواش پێگای بۆ گۆیدریژە کە والا کردو و تا کو (بەلەم) گەیانداو تە سەر چیا (حوسبان)، کە دەپروانی بەسەر سوپاکە (موسا) و بەنی ئیسرائیلدا وای لێ کردو و دوو عایان لێ بکات. بەلام بە هەرشێتێک -بەهەر بێژو و تەبێک- دوو عای لێ بکردنایە زمانی بەلای هۆزە کە

خۇيدا بادەدرايه وه، هەر دووعايه كيشى بۆ ھۆزه كەى خۆى بكردايه، لىى تىك دهچووو زمانى -بەدوعاى باشه وه- به لای گەلى بهنى ئيسرائيلدا بادەدرايه وه. ھۆزه كەشى پىيان گوت: ئەرئ ئەى (بەلعم) ئه وه تۆ چى دەلئى؟! تۆ دوعاى باش بۆ ئەوان دەكەيتو، دووعاى خراپيش له ئيمه دهكەيت! (بەلعم)يش له وهلامياندا گوتى: ئه وه بەدەست خۆم نيه، بەلكو ئه وه شتيكه و خوا خۆى واى ليكردووهم.. ئيدى له وكتەدا زمانى (بەلعم) هاتۆتە دەرە وه كهوتۆتە سەر سينگى.

ئىنجا پىي گوتن: ئەوا من دنياو رۆژى دوايشم لەدەست چووو، تەنھا فرۆفیل ماوه بىگرمەبەر، بۆيه لەمەولا فیل و تەلەكەبازيتان بۆ بەكاردیئم. ئیوھش بۆ ئەم مەبەستە ئافرەتان جوان بکەن و بیانرازیتنەوه و شت و مەك و كەرەسەى بازرگانىيان پى بدەن و پاشان بیاننیرن بۆ ئەو سەربازگەيەى بهنى ئيسرائيل تاكو پىيان بفروشن. فەرمانيشيان پى بکەن كه هيچ ئافرەتيك بەرگرىي لەخۆى نەكات ئەگەر پياويك لەوان ئارەزووى كەوتبووه سەرى، چونكە ئەگەر يەكيك لەوان زينا و داوین پيسى ئەنجام بدات، ئیوھش پىيان رزگار دەبن.. ئەوانەيش -واتە ھۆزه كەى بەلعم- ئەو رینمايیه گەندەلەيان جیبەجۆ کردوو، جا كاتيک ئافرەتەکانيان چوونەتە نیو سەربازگەكە وه، ئافرەتيكى كەنعانيیه كان كه ناوى (كەسبای كچی صور)ى سەرۆك ھۆزه كەيان بووه، چۆتە لای پياويك له گەرەكانى بهنى ئيسرائيل كه ناوى (زەمرى كورپى شلۆم)ى بووه و سەرۆكى تیرەكەى (شەمعوون) بووه. ئەم پياوھش پىشوازی گەرمى ليكردوووه پىي سەرسام بووه و حەزى ليكردوووه و دەستيشى گرتوووه و بردويهتى بۆ لای موسا -سلاوى لى بيت- و پىي گوتوو: من واى بۆ دەچم كه تۆ بليت ئەمە حەرامە بۆت؟.. موساش پىي گوتوو: بەلئى، ئەم ئافرەتەت پىي حەرامە و بۆت ناشيت، بۆيه ناييت نزىكى ببيتە وه.. ئەویش گوتويهتى: دەسا بەخوا لەمەدا گوپرايه ليت ناكەين.. ئيتر بردوييتيه وه بۆ نیو خيۆتەكەى خۆى و بەدکرداريه كەى لەگەلدا ئەنجام داوه. خواش نەخۆشیی تاعوونى تووشى ھۆزى بهنى ئيسرائيل کردوو، (منخاص ى كورپى عىزار) كه ليپرسراوى كاروبارى

ئیداری (موسا) بووه و پیاویکی به گورو که له گهت و بههیز بووه، لهو ماوهیهدا که (زه مری کوری شلۆم) به دکارییه کهی نه نجام داوه لهوئ نه بووه، که هاتۆتهوه و دهبینیت نهوا نهخۆشی تاعون تووشی بهنی ئیسرائیل بووه، نهو ههوالهشی پی دهگهیه نریت - پمه کهی هه لگرتوه - که هه مووی له ئاسن دروست کرابوو - و چو ته خه ته کهی پیاوه زیناکاره کهوه و له و کاته شدا پیاوه که و ژنه که نعانیه کهش پیکه وه پاکشابون، بۆیه هه ردوکیان - بهیه ک جارو پیکه وه - به پمه که ده کوژیت. پاشان تهرمه کانیانی هیناوه ته دهروه بۆ ئاسمان به رزی کردو نه ته وه و پمه کهشی به قو لی گرتوه و مه چه کی خستۆته سه ر ناوکی و، پاشان په مه کهی له سه ر ریشی جیگیر کردو وه، گو تویه تی: خواجه ئاوا به سه ر نهو که سه دا دینین که سه ری پچیت لی ده کات.. ئیدی تاعو نه که لابراره و ژماره ی (بهنی ئیسرا ئیسل) یش نهوانه ی لهو ماوه یه دا به تاعو نه که مردوون هه فتا هه زار کهس بوون. سه باره ت بهم به سه رهاته ی (به لعه م ی کوری باعرو را) یش، خوا نهو ئایه تانه ی بۆ (محمد) ی پیغه مبه ر ﷺ ناردۆته خواره وه: ﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايِنًا﴾^(۱).

په تکر د نه وه ی نهو ده قه هه ل به س ترا وانه ی ئیسرا ئیلییه کان

ئه م شیکار و لی کدانه وه ی که هه ندیک له ته فسیر نووس و پاشه کاران دیارییان کردو وه، به هیچ پال پشت و سه نه دیکی (راست - صحیح) له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ نه هینرا وه، هه ر بۆیه ش پیغه مبه ر ﷺ شتی ئاوا ی له سه ر نهو چیرۆکه نه درکاندو وه. جا له بهر نه وه ش که چیرۆکی ئه م پیاوه له چیرۆکه کانی پیشینان و، ئه م چیرۆکه نه ش له جیهانی نادیار و نه زانرا و دان و ته نه ا خوا خۆی ده زانی ت چۆن بووه، بۆیه هیچ که سی ت بۆ شیوا نیه که به چیه نهو قولا یی ورده کاری و

(۱) پروانه (تفسیر الطبری)، تحقیق محمود شاکر، بهرگی ۱۳، لاپه ره ۲۶۶-۲۶۷، که ئه م ده سه ته ل به سه ته ی جو له که له ده قه ئیسرا ئیلییه کانی تیا دا هینرا وه ته وه.

شیکاره کانیه وه، له کهسیکی تره وه قسه وباسی له سه ر بگوازیته وه، چونکه ئیمه ی موسلمان پابه ندین به وه ی، که ته نها له ئایه ته کانی قورئان و فهرمووده راسته کانی پیغه مبه ره وه ﷺ ئه و چیرۆکانه ی وه رگرین و به و راده یه له گه ئاندا بمیینه وه، که ئه و دوو سه رچاوه پاکه ی ئیسلام دیارییان کردوه. له به ر هه موو ئه مانه ئه و جوړه شیکار و لیکدانه وه یه ده رباره ی چیرۆکی ئه و پیاوه ی (خۆی له ئایه ت و فرمانه کانی خوا دامالیه) ر هت ده که ی نه وه و په سندیان ناکه ی ن و، به ده قی دیاریکراوی نیو ئه فسانه و ئیسرایلیاتی داده نیین.

ئه و ئه فسانه و شته پووجه له ئیسرایلیاتانه ش شیواو نیه بو ئه وه ی، که فرمانیشتی راست و گران قه دری خوا ی پی ته فسیر بکه ی ن. بینگومان ئیمه هه ندیک له و ده قه ئیسرایلیانه (به پیی به رنامه ی خۆمان له تیروانیی چیرۆکی پیشینه کانی نیو قورئان) هیئاوه ته وه، تا کو خه لکی موسلمان ی لی هۆشیار که ی نه وه، ناگاداریشیان بکه ی ن له هه لبه سترای و ناراستییان و، داواشیان لی بکه ی ن نه یانگێر نه وه و ده ستنیشانیان نه که ن، ته نها له کاتی به راورد کردن و هه لسه نگاندنیان له گه ل ده قه کانی قورئان و سوننه ت) دا نه بی ت، که چۆن داوی ره تکر د نه وه و پشتگویی خستنیان ده که ن. ریگا به که سیش ناده ی ن، که به ئانه ست ئه و هی نه ده ی ده قه ئیسرایلییه کان - که ئیمه بو ناگادار کرد نه وه دیاریمان کردوون - له ئیمه وه وه رگری ت و بیگێریت ته وه و په سندی بکات و، له نیو که سانی تر دا بلاوی بکاته وه.

هه ئۆیستی پێشهوا (سید قطب) بهرامبهربهو جوړه لیکدانه وانه

مامۆستای پێشهوا (سید قطب) رایهکی نایابی ده‌بارهی ږه‌تکرده‌وه و په‌سندنه‌کردنی ئه‌و شیکارو لیکدانه‌وه ئیسراییلیانه هه‌یه، له‌مباره‌یه‌وه ده‌لێت: "نایا نه‌مه هه‌والیکه بخوینریته‌وه؟ یاخود په‌ندیکه و به‌نموونه له شیوه‌ی هه‌والیکدا ده‌هینریته‌وه چونکه زۆرجار ږوده‌دات؟ له‌و ږوده‌وه نه‌مه هه‌والو به‌سه‌رهاتیکه و ده‌گیریته‌وه.

هه‌ندیك له‌و گیرانه‌وه و ږویه‌تانه‌ش باسیان له‌وه کرده‌وه، که به‌سه‌رهاتی پیاویك له‌ ئارادا هه‌بووه و پیاویکی چاک بووه له‌ فه‌له‌ستیندا پێش نه‌وه‌ی به‌نی ئیسراییل بچنه‌ ناوی. ئه‌م ږویه‌تانه‌ش چیرۆکی له‌ ږی‌لادان، شکست خواردنی ئه‌و پیاوه‌یان به‌جوړیک گیراوه‌ته‌وه، که هه‌رکه‌سیک شاره‌زایی له‌و ږویه‌ته‌ ئیسراییلییه زۆرو زه‌ندانه هه‌بیّت، که له‌ کتیبه‌کانی ته‌فسیردان، متمان‌ه ناکات به‌وه‌ی، که ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ش یه‌کیك له‌وانه نه‌بیّت. هیچ نه‌بیّت به‌لانی که‌مه‌وه دلنیا ناییت له‌ سه‌رجه‌م قوناغ و به‌شه‌کانی تری چیرۆکه‌که‌و، ده‌ترسیت هه‌ندیکی له‌و ئیسراییلیانه تی‌که‌وتبیّت.

پاشان هه‌ر ئه‌م ږویه‌تانه هینده‌ی لیک نه‌چوون و قسه‌ وباسی دژ به‌یه‌ک تیدا‌یه، که ده‌بنه‌ هۆی ئاگاداروبونه‌وی زیاتر لێیان. بۆ نمونه‌ وایان گیراوه‌ته‌وه، که پیاوه‌که‌ی نیو ئه‌م چیرۆکه (به‌لعم ی کور ی باعورا) له‌ هۆزی (به‌نی ئیسراییل) بووه، جاریکی تریش وایان گیراوه‌ته‌وه، گوايه له‌ خه‌لکه به‌ زه‌بروزه‌نگه‌که‌ی فه‌له‌ستین بووه. هه‌روه‌ها واشیان گیراوه‌ته‌وه، که گوايه له‌ عه‌ره‌به‌کان بووه و ناوی (ئومه‌یه‌ی کور ی نه‌بی سه‌لت) بووه. یاخود وایان گیراوه‌ته‌وه، که یه‌کیك بووه له‌ هاوچه‌رخانی زه‌مانی بوون به‌ پیغه‌مبه‌ری محمد ﷺ و ناوی (ابو عامری فاسق) بووه. واش گیراوه‌ته‌وه گوايه هاوزه‌مانی (موسا) بووه-سه‌لوی لی بیّت-، واش

گێڕاوه تهوه که دواى (موسا) بوییتو، له سهرده می (یوشع ی کور ی نوون) دا بوییت، که ئه و (یوشع) ه شان به شانی هۆزی (به نی ئیسرائیل) له دواى ونبوونی ماوه ی چل سا له که یان له دژی خه لکه به هیزه که ی فه له ستین جه نگیوه - واته دواى ئه وه ی، که به نی ئیسرائیل پیش ئه و چل سا له، ئاماده نه بوون بچنه فه له ستینه وه و له گه له خه لکه به هیزه که یدا شه ر بکه ن، خواش ماوه ی چل سا له ئه و نه وه تر سنۆکه ی به نی ئیسرائیلی له بیابانی (سینا) دا و نه کرد، تا نه وه یه کی تر پیگه یشتن و شه ریان کرد و چوونه فه له ستینه وه.

ههروه ها له هه ندیک ته فسیری تر دا واش گێڕاوه ته وه، که ئه و ئایه تانه ی پیی گه یه نراوه (ناوی هه ره گه وه ی خوا) بوون، که نز او دوعا ی له لای خوا پی بکات و، نزاکانیشی گیرابن - په سند بکری ن - . ههروه ها وایان گێڕاوه ته وه، که ئه و ئایه ت و فه رمانانه ی پیی گه یه نراون، کتیبی کی خوا بووه، که بۆی نیراوه ته خواره وه، گوایه خۆی شی پیغه مبه ریک بووه. ئیدی ورده کاری و شیکاری ئه م به سه رهاته دواى ئه وه چه ندین جوړو شیوازی تری هه بووه. له به ره ئه وه ئیمه ش به پیی شیوازو مه نه ه جی خۆمان له ته فسیری (فی ظلال القرآن) دا وای به باش ده زانین، که نه چینه نیو ه یچ شتیک له و هه موو لی کدانه وانه ی، که جیی گومانن، به تایبه تیش له به ر ئه وه ی، که له ده قی قورئان و له ده قی فه رموده ی گێڕاوه ی پیغه مبه ریش ﷺ ه یچ شتیکی له سه ر نه هاتوون، به لکو ته نها به وه نده پا به ند بین، که له هه واه که ی قورئاندا هاتوه ^(۱)."

چه ند نه زانراویك له م چیرۆكه دا

له چیرۆکی (ئهو پیاوهی خۆی له ئایهتهکانی خوا دامالێ) چه ند نه زانراویك ههیهو، قورئان و فهرموودهی راست (صحیح) ی پێغه مبه ریش ﷺ پوون نه کراونه تهوه، بۆیه هه یچ پێگه یه ک بۆ پوونکردنه و ه یان نه یه . به لام لێره دا هه ندیک له و نه زانراوه که پێویسته هه لۆیسته یان له ئاستدا بکریته بێ ئه وه ی هه ولێکی پوونکردنه و ه یان بدریت، ده ستنیشان ده که ی:

۱- ناوی ئه و پیاوه ی که خۆی له فرمانه کانی خوا دامالیه و، وازی له زانسته و زانیاری ه یناوه و دوا ی شه یتان که و ته وه . خه لکانی زه مان ی زووش بیرو پای لیک جودا و هه مه جۆریان له سه ر دیاری کردنی ناوه که هه یه ، هه ندیک یان گوته یانه که ناوی (به لعه می کور ی باعورا)، یان (به لعه می کور ی باعورا) بووه ، هه ندیک ی تریش گوته یانه که ناوی (ئومه ییه ی کور ی ئه بی سه لته) بووه ، هه ندیک که سی تر گوته یانه که ناوی (ابوعامری فاسق) بووه ، هه ندیک که سی تریش ناوی تریان له باره یه و ه یناوه . ئیمه ده رباره ی ئه م ناوه هه مه جۆرانه و ده رباره ی بیرو پای لیک جودا ش له سه ر ناوی پیاوه که ، هه یچ سوودیکی کرده یی (عملی) و زانسته ییش به دیی نا که ی نه که له سه ر زانی نی ناوه که ی پامانگریته . هه ر له مباره یه شه وه وته یه کی ئیمام (طبری) م پێ باش و سه ر نه ج پاکیشه که ته ییدا تیشه کی خسته ته سه ر جیا وازی بیرو پاکان له سه ر ناوی پیاوه که و گوته یه یه تی:

"بێگومان خوا له م چیرۆکه دا فرمانی به پێغه مبه ره که ی خۆی محمد ﷺ کردوه که هه واله و به سه ره اتی پیاویک بۆ گه له که ی خۆی -قوره یش- بگێریته وه که و خوا به لگه و نیشانه و فرمانه کانی خۆی پێ راگه یاندوه ، که ئه وانه ش ئایه ته کانن ده شه یت ئه وه ی که خوا ئایه ته کانی بۆ نار دووه (به لعه م) بێتن هه روه ک ده شه یت که ئومه ییه ش بێت"^(۱).

(۱) (تفسیر الطبری)، ۱۳: ۳۵۹ .

۲- ئەو زەمانەش، که ئەو پیاوێ تیایدا ژیاوێ -یەکیکە لەولایەنانە نەزانراوانەیی چیرۆکەکە، دەشیئت کابرا لە هۆزی بەنی ئیسرائیل بوویئت، وهک دەشیئت، که لە خەلکە بههیزو زەبەلاحەکانی نیو فەلەستینیش بوویئت، یان لە کەنعانیەکان لە زەمانی موسادا -سلۆی لیّ بیّت- یان لە زەمانی (یوشعی کوری نون) لەدوای (موسا)، یان دەشیئت لە زەمانی پیغەمبەری خواش محمد ﷺ دا بوویئت، کاتیک ئەو لە مەککەدا بوو، یان کاتیک لە مەدینەدا بوو. لەبەر ئەوێ ناشیئت تاکە زەمانیێک دیاریی بکریئت، که ئەو پیاوێ تیادا ژیاوێ، یان ئەو گەلەیی تیادا ژیاوێ که ئەو هاوژەمانی بووبن.

۳- لایەنیکی نادیارو شارراوێ تر لەم چیرۆکەدا، ئەو ئایەت و بەلگە و نیشانانەیی که خوا پێی گەیانددوون، که ئایا ئەو ناوێ هەرەگەرەییە خوایە، که ئەگەر دووعای پێ کردبیئت، دووعاکەیی گیرا و پەسندکرا و بوو، ئەگەر داواکاریی پێ کردبیئت پێی دراوێ؟ یان ئایا کتیبیکی خوا بوو و بۆی ئێراوێتە خوارو، یان چەند بەلگە و نیشانەییەکی عەقڵی و مەعنەوی بوون؟

۴- درێژەیی چۆنیەتی خۆدایرین و خۆ دامالینی لە ئایەت و فەرمانەکانی خوا، ئەو جیگایەش، که خۆدامالینەکی تیادا ڕووداوێ.

۵- چۆنیەتی شوێنکەوتنی بۆ شەیتان، یان چۆنیەتی شوێنکەوتنی شەیتان بۆ ئەو.

۶- چۆنیەتی زمان دەرکێشان و هەناسەپرکێ بەردەوامەکی و هەکو سەگ و هۆکاری ئەو زمان دەرکێشانەیی.

لایه نه جوانه کانی تیروانی نی هونه رییانه له م چیرۆکه دا

چیرۆکی (ئهو پیاوهی خۆی له نایه ته کانی خوا دامالێ) به شیوازیکی تیروانی نی هونه رییانه باسکراوه .. ئهم شیوازهش بێ هاوتاو به چاکتر دانراوی گوزارشتی قورئانییه و، به لایه نی نزیکیه وه له سێ چاره کی بابته کانی قورئاندا به کارهێنراوه .

له مباره یه شه وه مامۆستای پیشه وا (سید قطب)، که پیشه نگی تیۆری وینه گرتنی هونه ریه له قورئاندا، ده رباره ی شاکارو لایه نه جوانیه کانی وینه گرتنی هونه رییانه ی نیو ئهم چیرۆکه ش گوتویه تی: ((ئهمه دیسه نی که له دیه نه سه رسوپه ین و تازه کان، که هه موویان بۆ گه نجینه ی ئهم زمانه به هه موو تیروانی و وینه گرتنیکی یه وه، هه میسه تازه ن .. مرۆڤێک خوا نایه ت و به لگه و نیشانه کانی خۆی بۆ ره وانه بکاته خواره وه، له فه زل و به خشی خۆی پێ بدات، له پۆشاک ی زانستی خۆی پێ ببۆشیت و ده رفه تی ته واویشی بۆ پێی راست و په یوه ندی به خوا و پایه رزیی بۆ والا کرد بیت، که چی ئه و خۆی له هه موو ئه مانه داده مالیت، خۆیان لی داده مالیت، وه ک ئه وه ی نایه ته کان پیستیکی بن و به گوشته که یه وه نووسابن، نی دی به توندی و هیلاکی و شه که تیه وه خۆیان لی داده مالیت. وه ک چۆن گیاندارێک خۆی له و پیسته ی داده مالیت، که به قه واره ی له شه وه نووساوه . ئه ی ئه وه نیه قه واره ی مرۆڤایه تیش به پۆشاک ی باوه رو ئیمانداریتی به خوا وه (وه ک لکاندن ی پیست به جهسته وه) لکا وه ؟ که چی ئه وه تا - هه ر ئهم قه واره ی مرۆڤایه تیه - له نایه ته کانی خوا خۆی داده مالیت، له و به رگه پارێزگاری یه و ئه و قه لغانه به رگری کاری به ش له خۆی داده که نیت، له رپێی راستیش لاده دات بۆ ئه وه ی دوا ی هه وا و ئاره زووی خۆی بکه ویت، له ئاسۆی پرشن گداری شه وه داده به زیته نرمایی، تا کو به قور ی ره ش و تاریکه وه بنوسی ت، ببیته ئامانجێک بۆ شه یتان، که له و ئاستی نرماییه شدا هیچ شتێک نایا ریزیت و به رگری لی ناکات، هه ر

بۆیهش دواى دهكهویت و پابهندی خۆى دهكات و بهسهریا زāl دهییت.. پاشان ئیمه له بهردهم دیمهنى مهخلوقیكى ترسناك و بهدبخت و نهگهت داین، كه دهبین به زهویییهوه نووساوه، به قور پیس بووه، ئنجا روخساریشی لهشیویه سهگیکدا گۆراوه، كه نهگهر دهبرکیت و راوبریت، ههناسهبرکى یهتى و زمان دهردینیت، کاتیک دهریش نهکراییت ههر زمان دهردینیت.. ههموو ئهم دیمهنه جوولاوو بزویتراونهش بهدواى یهکدا دین و دهچن. خهیاڵی مرؤفیش له حالتهکانی کارلیك و سهرسام بوون و پىخروشاندا سهرنجی دهدات.

جا كه دهگاته دواين دیمهن، دیمهنى ئهو ههناسهبرکى و زمان دهرکیشانهى كه بهردهوامه و ناوهستیت، ئهو لیكدانهوه مهترسیدار و بهسروش وهسف کراوه دهیستیت، كه تیشك دهخاته سهر ههموو دیمهنهكان: ﴿...ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١٧٦) سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ (١٧٧) الاعراف.

واته: ئهمهش نموونهى ئهو تاقم و كهسانیه، كه ئایهت و فرمانهكانى ئیمهیان بهدرؤ خستهوه و باوهریان پى نههینان، جا تۆش-ئهى پیغهمبهر- ئهم جوړه چیرۆك و بهسهرهاتانه بۆ خهلكى بگێرهوه، تاكو بیربكه نهوه و تیفكرینیان ههییت. بهراستی ئهوه نموونهیهكى ناشیرینی ئهو گهل و كهسانیه، كه بهلگه و نیشانه ئایهتهكانیان بهدرؤ خستۆتهوه و باوهریان پى نهبووه، بهلام له راستیدا ههر تهنها زولمیان لهخۆیان کردوه (١).

لهو دیاری كردنه گشتیه كورتكراوهى وینهگرتنى هونهرییهى نیو چیرۆكهكه شهوه -وهك سید قطب خستویه روو-، دهچینه سهر ئاماژهیهكى ههندیک وینهى لاوهكى (جزئى) لهو دیمهنه وینهگیراوه زیندووه دا، وهك ئهم ئاماژانه:

١- فرمایشتی خوا (فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا) مانای زهینی و تیۆرییه که ی ئه وه یه، واته: (ئهو پیاوه وازی له نایه ته کانی خوا هیئاو، ئهو حه قه شی پشتگوێ خست که تیایان دابوو)، به لام نایه ته که ی قورنان له م چیرۆکه دا هم مانا زهینییه له شیوه یه کی سروشه خش (موحی) دا پیشان داوه وای ده گه یه نیّت که وه ک ئه وه وایه نایه ت و فرمانه کانی خوا به و کابرایه درابن و پێیه وه لکابن و، بووبن به پێستی ک بۆی، ئیدی کابراش کاتی ک به ته مابوو ه روو له نایه ته کانی خوا وه رگێرێت، وه ک ئه وه وابوو که خۆی له پێسته که ی خۆی دامالێت.

تۆش وینه ی ئهم کابرا به دب خته بخره به ر دیده ی خه یالت له ساتیکدا که ئهو هه ولێکی قورس ده دات بۆ خۆ دامالینی له و پێسته ی، هه روه ها دیمه نی ئهو خۆ دامالینه جوژیی هه واشه ش بخره به ر دیده ی خه یالت و به خه یال وای دابنی ئه و ئهو له سه ریه وه ده ست پێ ده کات و پێستی سه ری له خۆی داده مالیت، ئنجا پێستی هه ردوو ده ستی و، پێستی سنگی و، دوا جار پێستی هه ردوو قاچی. جا ئایا ده شیّت که مرۆف پێستی خۆی له لاشه ی دامالیت؟ یان بلێ: ئایا پێستی مرۆف داده مالریت و ده گوریت؟ وه ک هه موان ده زانین پێستی مرۆف زۆر ناسک و ته نکه و کرداری دامالینی ئهم پێسته ش -ئه گه ر بکریت- ئه وه پری توندوتیژی و دلّره قی و ماندو بوون و مه ینه تی ده خوازیت. جا ئاخۆ حالّی ئهو که سه چۆن بیت که کرداری پێست دامالین نه نجام ده دات- که مرۆفه که خۆیه تی- و خۆی خاوه نی پێسته که ش بیت و ئاخۆ چی دابمالیت؟ بێگومان ئهو خۆی پێستی خۆی داده مالیت.

ئهم وینه سه رسام که ره ش، وشه ی (فَأَنْسَلَخَ مِنْهَا) بلاوی کردۆته وه.

٢- فرمایشتی خوا (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ)، تیایدا وینه ی ئهو مه خلوقه به دب خته -واته پیاوه که- له دیمه نیکی تازه ی شیواو ناشیرین کراودا به دیی ده که ی، وای ده خه ینه به ر دیده ی خه یالمان که بێگومان ئهو کابرا له پێسته که ی خۆی

دامالڊراوهو، دەرچووه بۆ سەر ړیځاو دەرپوات -به بی پیستیک-یش دەرپوات، جا خۆزگه به ړویشتنیکي ئاسایی ېړویشتیاهو، ئیتر مهسه له کهش سووک و ئاسایی ده بوو.. به لām به جۆړیک دەرپوات که شهیتان له دوايه وهیه تیو، هانی دهدات بۆ ړویشتن، تهنانت بۆ راکردن، هر ساتیکیش ماندوو ده بوو و ههولی ړاوه ستانی دهدا، شهیتان له دواوه به قامچی تیی بهرده بوو و پشتی سوور ده کرده و تهنانت شوین و نیشانه ی جی قامچییه کانی له سهر ئهو جهسته له پیست دامالږاوه ی دهنه خشانده. ئای چهند به نازاریشه لیدانی قامچی له سهر پیست!! ئهی ئاخو نازاره که ی له سهر لاشیه کی له پیست دامالږاو چۆن بیت؟ دیمه نیکی تازه ی ئهم وینه یهش ئهویه شهیتان به دوا ی ههنگاوه کانی ړویشتنی ئهم پیاوه وهیه، نه ک پیاوه که دوا ی ههنگاوه کانی ئهو که وتبیت، ئهمه له کاتی کدا که قورئان چنده ها نمونه ی تری له به سه رهاته کان وا پیشان داوه، که خه لکی دوا ی شهیتان که وتوون و شوین پیی ههنگاوه کانیا ن هه لگرتوه.

۳- (وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) به مانای خوی به زه‌وییوه نووساندو لکاندو خوی به قورپو لیتو و پیسایانه‌ی زه‌وی ر‌ه‌نگ کرد، له‌کاتی‌کدا ده‌یتوانی به‌هوی نه‌و نایه‌ت و فەرمانو به‌لگه‌و نیشانان‌ی خواوه خوی به‌رزکاته‌وه‌و به‌گاته جیهانی سه‌ره‌رز‌ی و سه‌روه‌ری‌و، پاستگویی‌و پابه‌ندی به‌ه‌ق‌و، پاکژی‌و بینگه‌ردیی، که‌چی هه‌زی له‌وه بووه، که‌وا دابه‌زیتته سه‌ر نزمایی‌و داپرووخانو که‌وتن و چه‌قین له‌زه‌ویداو خو‌چه‌سپ کردن به‌قورپه‌وه.

ده‌توش ته‌ماشای جیا‌وازی نیوان هه‌ردوو وینه‌که‌به‌که: وینه‌ی به‌رزبوونه‌وه له‌ناسمانداو، وینه‌ی خو‌گرتن به‌زه‌وییوه، نه‌مه‌ش له‌و فەرما‌یشته‌ی خوا‌دا: (وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ).

جا ئو كەسەى ھەزى لە بەرزبۈنەو ە سەربىلندىى نىە، ئەوا تەنھا يەك رىگەى لەپىشە، ئەویش خۇنۈساندەنە بە زەوى يەو ە دابەزىنە بۇ نزمایى. جا ئىدى، يان سەركەوتىن، يان دابەزىن. يان بەرزبۈنەو ە، يان پۇچۈون.

٤- فرمایشتی (وَاتَّبَعَ هَوَاهُ) تیایدا ئەوه دەبینن که پیاوه که دواى شتیکی بەردهستی خۆی کهوتوو، ئەوهش (هه‌واو ئاره‌زوویه‌تی). هه‌واو ئاره‌زووش هه‌رچه‌نده شتیکی مه‌عنه‌ویی و نه‌بینراوه، به‌لام لهم دیمه‌نه وینه‌گیراوه بزویئراوه‌دا ده‌بیته شتیکی به‌رجه‌سته‌کراو، ته‌نانه‌ت ده‌بیته که‌سیکی زیندووی وا، که ده‌جوولێته‌وه‌و ده‌روات. ئەم پیاوه له پێست دامالراوه‌ش به‌دواى ئەوه‌دا- واته له‌دواى هه‌واو ئاره‌زووه‌که‌یدا- ده‌روات و دواشی ده‌که‌وێت.

بۆیه گه‌ر هه‌واو ئاره‌زووه‌که به‌هه‌ر لایه‌کدا برۆیشتایه ئەویش به‌دوایه‌وه بوو. دیاره له‌بیریشمان ناچیت، که شه‌یتانیش به‌دواى ئەو پیاوه‌وه ده‌روات و هانیشی له‌سه‌ر ئەو جوژه رو‌یشتنه ده‌دات، پشیشی به قامچی سوورکردۆته‌وه.

بەم دیمه‌نه بزویئراوه‌ش دەبینن، کابرای له‌پێست دامالراو -که خۆی له نایه‌ته‌کانی خوا دامالیوه- دواى هه‌واو ئاره‌زووی خۆی کهوتوو، شه‌یتانیش دواى خۆی کهوتوو، له‌مه‌شدا تیبینی ئەو ئاب‌لۆقه تونده‌ش ده‌که‌ین، که له‌سه‌ریه‌تی، تا‌کو ده‌رباز نه‌بی‌ت، چونکه هه‌واو ئاره‌زوو له پێشیه‌ویه‌تی، و شه‌یتانیش له پاشیه‌ویه‌تی.

٥- فرمایشتی خوا (فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَرَْكْهُ يَلْهَثْ)، ئەمه‌ش ئەوپه‌ری وه‌سفی سه‌رزه‌نشتکاری و ناشیرین کردنی سه‌رو رو‌خساری ئەو پیاوه‌یه‌و، له‌که‌دارکردنی ره‌فتاریشیه‌تی. چونکه ئەو لهم وینه‌یه‌ی نی‌و فرمایشته‌که‌دا، وه‌ک وینه‌ی سه‌گیکه (فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ) له‌و هه‌لویسته تازیه‌شیدا وه‌کو سه‌گیکه.. به‌لام ئەو به‌چی له سه‌گ ده‌چیت، و ئاخۆ دیمه‌نی لێکچووی نیوانیان چی بی‌ت؟ بی‌گومان له زمان ده‌رکیشان و هه‌ناسه‌برکێی بەرده‌وامدا، که نابڕێته‌وه لێک ده‌چن. سه‌گ هه‌میشه زمان ده‌درینیت و ته‌نگه‌نه‌فه‌سه، وه‌ختیک زۆری بو دینیت و راوی ده‌نیت زمانی ده‌درینیت، وه‌ختیک تریش که وازی‌شی لی دینیت هه‌ر زمانی ده‌رده‌ینیت.

روخساره‌ی، که پیشانی داوه و ئهو جموجوول و کارو کرده‌وانه‌شی، که خستوویه روو، په‌هه‌ندیکی راسته‌قینه و واقیعیانه‌یان هه‌یه و، ده‌بین له واقیعی نه‌م‌پ‌ماندا به‌سهر هه‌ندیك كه‌سی ده‌ووبه‌ریشماندا ده‌چه‌سپێن، که له نی‌وماندا ده‌ژین، هه‌روه‌ها به‌سهر هه‌رکه‌سی‌کدا ده‌چه‌سپێن، که پرووی له زانست وه‌رگیراوه و خۆی له ئاین دامالیه‌وه، زانسته شه‌رعییه‌که‌شی بۆ خزمه‌تکردنی ده‌سه‌لاتدارانی سته‌مکار خستۆته‌ گهر، له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی بۆ به‌ختیارکردنی خه‌لکی و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاین به‌کاری بێنیت.

باشترین که‌سیش، که په‌هه‌ندی واقیعی نه‌م چیرۆکه‌ی پوون کردبێته‌وه، مامۆستا پێشه‌وا (شه‌هید سید قطب)ه، که تووشی چه‌ند که‌سیك ببو له‌وانه‌ی هه‌لگری زانستی شه‌رعی بوون و، که‌چی له‌پێناوی خۆ نزیك کردنه‌وه‌یان له سته‌مکار و زۆرداران به‌کاریان هێنابوو. له‌م پوه‌وه مامۆستای شه‌هید گوتویه‌تی:

"ئهم چیرۆکه‌ غایشی بارودۆخی ئهو که‌سانه‌ ده‌کات، که ئایه‌ته‌کانی خوا به‌درۆ داده‌نێن، دواي ئه‌وه‌ی بۆیان پوون بۆته‌وه و ده‌یزان و لێی شاره‌زا ده‌بن، پاشان له‌سه‌ریان دانامه‌زرێن و کاریان پێ‌ناکه‌ن.. به‌راستی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌ش به‌پاده‌یه‌کی زۆر له ژیا‌نی مرو‌ق‌ایه‌تی‌دا دووباره و چه‌ندباره ده‌بێته‌وه، به‌راستی زۆر ئه‌وانه‌ی ئایینی خویان پێ ده‌گه‌یه‌نریت و، پاشان پێی راستی پێ ناگرنه‌بهر، به‌لکو له‌جیاتیی ئه‌مه ئهو زانسته ده‌که‌نه ئامرازیک بۆ گۆڕین و لابردنی فه‌رمایشتی خوا و، بۆ ئه‌وه‌ش، که دواي هه‌واوه‌وه‌سی خۆیان پێ‌یکه‌ون، هه‌روه‌ها دواي هه‌واوه‌وه‌سی ئهو زۆرداران‌ه‌شی پێ‌یکه‌ون، که ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌سه‌ردا سه‌پاندوون، که -به‌ وه‌هم و گومانی ئه‌مان- گوایه سامانی ژیا‌نی دنیا‌ییانی له‌ده‌ست دایه. به‌راستی چه‌نده‌ها (زانای ئاین)مان بینی له‌وانه‌ی، که شاره‌زای حه‌قیقه‌تی ئایینی خوا بوون و، پاشان لایان داوه لێی و زانسته‌که‌یان له شی‌وان و ده‌سکاریکردنی به‌ ئاقه‌ست و نیازداردا به‌کارهێناوه، هه‌روه‌ها له فه‌تواخوازاراوه‌کانی ده‌سه‌لاتداری

له نیوچووی سهرزه ویدا به کارهێناوه، و یستووشیانه ئهوه دهسهلاته دهستدریژکارییه له سهروو دهسهلاتی خوا و یاسا و همموو پیرۆزییه کانهوه له سه رزهوی جیگیرکه ن.

بێگومان هه ندیک لهو جوړه زانایانه مان دیوه که سه رباری ئه وهی زانیووشیانه - یاسا و دهسه لات له مافه کانی خوان- و گوتووشیانه: (بێگومان یاسا دانان مافی که له مافه کانی خوا- سب حانه و تعالی-، جا هه رکه سی که ئه وه به مافی خوێ دابنیت ئه وه دیاره ئیدیعای خوا به تیشی بوخوێ کردووه. هه رکه سی که ئیدیعای خوا به تیشی بکات، ئه وه بێگومان کافر بووه، هه رکه سی که ئیدیعای دان به و ئیدیعایه دا بنیت و ئه وه مافه ی بۆ به یار بدات و شوینکه و توویشی بیت، ئه ویش کافر بووه.)

جا وه ک گوتمان هه ندیک زانایانی ئایینی سه رباری ئه م زانی و وتانه شیان و له گه له ئه وه شدا، که ده زانی (ئه م حه قیقه ته زانراوی که زۆر پێویست و زه روره تی دینی شه)، که چی بانگه واز و پر و پاگه نده بۆ ئه م دهسه لاتداره سته مکارانه ده که ن، که ئیدیعای مافی یاسا دانان بۆ خوێان ده که ن، که به مه ش ئیدیعای خوا به تیشی ده که ن، جا ئاخۆ ئه م جوړه زانایانه، له کێ وه حو که می کافر بوون به سه ر ئه و سته مکارانه دا بده ن و ناوی (موسلمان) یان لی بنین و ئه و به رنامه یه ش، که گرتوویانه ته به ر به ئیسلامی که وای دابنیت، که ئیدی هیچ ئیسلامی که تری له دوا وه نیه.

هه روه ها هه ندیک له و جوړه زانایانه مان دیوه، که سالتیکیان ده رباره ی قه دهغه کردن و حه رامبوونی سوو خوێ (ریبا) ی نووسیوه، سالتیکی تریش ده رباره ی په واکردن و حه لال بوونی (ریبا) که ی نووسیوه. هه روه ک هه ندیک تریانمان دیوه، که ده سخویشی له به در په فتاری و بلا بوونه وه ی به دکاری له نیو خه لکیدا کردووه، له هه مان کاتدا به رگی ئایین و دروشم و نیشانه کانی ئایینی شی به به ر ئه و زۆنگا وه دا کردووه.

ئیدی هه ری هه کیک له م جوړه زانایانه، ده بیته نمونه یه کی به راست دانهری ئه و به سه رهاته ی کابرای نیو چیرۆ که ﴿... تَبَا الَّذِيءَاتَيْنَهُ عَيْنُنَا فَانْصَلَخْ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (١٧٥) الاعراف ﴿...﴾.

ههروهها ئهم جوړه زانایهش ههر دهیبت تووشی ئهو حالهتی گۆزان و نزمایه
 بیټ که خوا دهبراره ی کابرای نیو بهسه رها ته که فهرمویه تی: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ
 بِهَا وَلَکِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَآتَعَ هَوْنَهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ
 يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُکْهُ يَلْهَثٌ...﴾ (الأعراف) ﴿خۆ نه گهر خوا خواستی وایټ ئهم
 جوړه زانایه بههۆی زانستی نایه ته کانه وه بهرزو پایه بلند دهکات، بهلام خوا
 خواستی وانیه، چونکه ئهو کهسه ی، که نایه ته کانی خوی زانیوه و له جیاتی
 په پیره وکردنیان و خۆ پی بهرز کردنه وه یان، خۆی به زهویییه وه لکاندووه و دنیا په رست
 بووه و دوی ههوا و ئاره زووی خۆی که وتوووه و کاری به نایه ته کان نه کردووه.

ئهمهش په ندیکه بۆ ههر که سیک، که خوا زانستی نایه ته کانی پی به خشیوه و،
 بهلام سوودی لیوه دهسگیر نه بووه و، له سه رپځای باوه درایش جیگیر و دامه زراو
 نه بووه و، خۆی له نیعمه تی خوا دامالیوه تا کو بیټه به شوینکه و توویه کی
 ملکه چی شهیتان و، له دوایشدا بگاته پله و ئاستی ئاژه ل.. ئهی ئاخۆ ئهو زمان
 ده رکیشان و هه ناسه برکێ یه چی بیټ، که ههر نابریته وه؟! ئهمه - به گویره ی
 ئامازه کانی کاریگه ریی و کیشی به سه رها ته که و وینه گرنتی دیمه نه کان له قورناندا و
 له ههستی ئیمه شدا-، ئهو زمان ده رهینانه یه به دوی که ره سه کانی ئهو دنیا یه دا،
 که که سانی که له پیناوی خۆیان داده مالتن، که خوا نایه ت و فهرمانه کانی خۆی
 پی که یاندوون ته وانیش خۆی لی داده برن و داده مالتن، ههر ئهو زمان ده رکیشانه
 نا ئارامه شه، که ئارامی و هیمنی به کهس نادات و واز له خاوهن زمانه کهش
 ناهیتیت، سا ئیتر ده رسیکی دادابیت، یان دای نه دابیت، چونکه ئهو هه میشه
 تیایدا دیت و ده چیت.

ژیانی به شه ریش به رده وام له هه موو جیگه و ولات و، له هه موو سه رده می که و
 له گشت ژینگه و ده ور به ریکدا، نمونه ی هاوشیوه ی ئهم چیرۆکه مان پیشان
 دهدات.. ته نانه ت جاری و اهیه به ماوه یه کی درێژیش تیپه ر ده بیټ و، چاوی مروڤ

بەر چەند زانايەك دەكەوئیت، كە نمونەى ئاواى تىدايە، مەگەر ژمارەيەكى هييجگار كەم و دەگمەن نەبيت لەوانەى كە خوا پاراستوونى، كە خۆيان لە زانستى ئايەتەكانى خوا دانامالۆ و پېئ لە زەوى گيرناكەن و، دواى ھەوا و ھەوس ناكەون و، شەيتان ملەكەچى خۆيان ناكات و، زمانيش بۆ ئەو كە لاوہى شەرەخۆريە دريژ ناكەن، كە خاوەن دەسەلاتەكان ھەيانە. ئەم نمونەيەش لە هيچ زەمانيكدا بزر نيە و ھەر ديت و ھەيەو، تەنھا لە چېرۆكيكدا بەند نيە، كە لە چاخىكى زەمەندا رووى دايت.

ھەر لەم چېرۆكەو لەو ئايەتانەى قورئاندا، خوا فەرمانى بە پيغەمبەرەكەى خۆى محمد ﷺ كەردو، كە ئەم بەسەرھاتە بۆ ئەو گەلەى خۆى بخوئيتتەو، كە ئايەتەكانى خوايان بۆ دەھاتە خوارو، تاكو لييان دانەمالۆيت و ليى دانەپرۆيت، لەكاتيكدا بۆ ئەوان ھاتو، ئنجا دواى خۆشيان بەردەوام بۆ نەوہەكانى تر بخوئيتتەو (واتە ئەم چېرۆكە) تاكو ئەوانەى شتيك لە زانستى خوا دەزانن ناگادار بن لەوہى، كە نەبادا بگەنە ئەم ئاكامى بەدبەختيەو، تووشى ئەو ھەناسەپرۆى و زمان دەرھيئانەش نەبن، كە ھەرگيز نابۆيتتەو، ئەو ستمە گەورەيەش لەخۆيان نەكەن، كە هيچ دۆژمىنيك بەو پەنگە ستم لە دۆژمەكەى ناكات، چونكە ئەوان بەم ئاكامى نەگەتەو و چارەرەشىيە، تەنھا ستم لەخۆيان دەكەن.

بيگومان ھەر لەم سەردەمى خۆيشماندا، كەسانى ئاوامان لە زانايان بينيو، كە -پەنا بەخوا- واديارە ھەر بە ئەنقەست سوورە لەسەر ستم كردن لەخۆى، يان وەك ئەو كەسەى -بە كاكيلەى ددانەكانى- خۆى پابەندكات بە جىگەيەكەو لە بنى دۆزەخداو، تەنھا ترسى ئەوہى ھەيە، نەبادا يەكيكى دى لە پيشبەرپركى كارانى دنيا لەسەر سەكۆى ملەلانئ بەرەبرەكانىي بكات، ئيدى بەردەوام ھەموو بەيانى يەك كاروكردوہى خراپى و ھەا ئەنجام دەدات، كە زياتر ئەو جىگەيەى دۆزەخى بۆ شايسە دەكات، بۆيەش ھەميشە دريغى ناكات لە زمان دەرکيشان و پەلەقاژە بەدواى ئەو مەبەستە دنيايەداو، لە زمان دەرکيشانيكى نەپراوہدايە، تا ئەو رۆژەى لەژيانى ئەم دنيايە دەرەچيئت.

خوایه بمانپارێزیت و، لهسەر پێی راست جیگیر دامهزراومان کهیت و، ئارامیی تهواومان پێ به خشیت و، به موسلمانیتی بمانگرییت^(۱)."

نیمهش وهك تیشكێك لهسەر ئهو نزا گهرمه‌ی كه (سید قطب) كۆتایی لێكدانهوه‌كه‌ی خۆی پێ هیناوه، ده‌لێن كه بێگومان خوا نزاكه‌ی لێ په‌سندكرد و ته‌ویش -شه‌هید سید قطب- له‌سەر ئایینی خواو بانگه‌وازه‌كه‌ی جیگیر دامه‌زراو بوو سه‌ره‌پای ئهو هه‌موو به‌لاو ئازاره‌ی تووشی كراو، سه‌ره‌پای ئهو فریودان و ته‌فرده‌دانه‌ش كه ده‌یانویست به هه‌ندێك په‌له‌وپایه‌ی دنیا‌یی تا‌قی بکه‌نه‌وه. به‌لام ئهو له‌سەر رێبازه‌كه‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو تاكو به شه‌هیدیی بۆ لای خوا گه‌ڕایه‌وه.

ئیمان و پێستی مڕۆڤ

لێره‌شدا هه‌لۆیسته‌یه‌کی خێرا ده‌که‌ین له ئاست حیکمه‌تی چواندنی ئایه‌ته‌کانی خوا به پێستی مڕۆڤو، پێشاندانی وێنه‌ی (ئهو پیاوه‌ی خۆی لهو ئایه‌تانه دامالێوه) وهك ئهو كه‌سه‌ی كه پێستی خۆی له‌لاشه‌ی دامالێبێت.

دیاره و راسته كه پێستی مڕۆڤ به‌لاشه‌یه‌وه نووساوه و به‌رده‌وام پێوه‌یه‌تی و هه‌موو جه‌سته‌ی دا‌پۆشیوه‌، پارێزه‌ریشیه‌تی له دهردو مه‌ترسییه‌كان. جگه له‌وه‌ی كه مڕۆڤ به پێسته‌كه‌یه‌وه جوانی و به‌هایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه. ئیمانیش بۆ مڕۆڤ هه‌ر به‌م په‌نگه‌یه‌وه، ئایه‌ته‌کانی خواش به‌م په‌نگه‌ بایه‌خی خۆیان له‌سەر مڕۆڤ هه‌یه.

بنچینه‌ی مه‌سه‌له‌كه‌ش ئاوايه، كه ده‌بێت ئایه‌ته‌کانی خواو، هه‌موو ئهو باوه‌رو راستگۆیی و پا‌ه‌ندییه‌ی تیا‌یاندان -وهك نووسانی پێستی مڕۆڤ به جه‌سته‌یه‌وه- پێوه‌ی نووسابن و هه‌میشه پێوه‌ی چه‌سپ بووبن، بۆیه ئه‌وه‌ش چاوه‌ڕوان ناكرێت كه مڕۆڤی باوه‌ر دار ساتێك له ساته‌کانی شه‌و یان روژ روو لهو ئایه‌تانه وه‌رگێرێت، چونكه چاوه‌ڕوانی ئه‌وه‌ی لێ ناكرێت، كه واز له پێسته‌كه‌ی خۆی به‌ی‌نین. جا

(۱) في ظلال القرآن/ ۳: ۱۳۹۷-۱۳۹۹.

بهراستی ئهوانه‌ی ته‌نها له هه‌ندێك بۆنه‌ی ئیسلامی و كۆ‌پ‌رو كۆ‌بوونه‌وه ئایینییه‌كاندا ئیمان (باوه‌) ده‌كه‌نه به‌رگێك و له‌به‌ری ده‌كه‌ن، له بنه‌رته و حه‌قیقه‌تی ئیمان تی‌نه‌گه‌یشته‌و، به حه‌قی ته‌واوی خۆی پێ‌وه‌ی وابه‌سته نابن. چونكه ئیمان مۆ‌ده‌و مۆ‌دی‌لی كاتیك له كاته‌كان نیه‌و، پۆشاكی سه‌عاتیك له سه‌عاته‌كان نیه‌.. هه‌روه‌ها ساتیكی واش نیه‌ كه مرۆ‌ف له به‌شیكی رۆژه‌كه‌یدا تیا‌یدا بژی و ته‌واوی ساته‌كانی تری ئه‌و رۆژه‌ی به شتی تروه‌ به‌سه‌ر ببات.. به‌لكو بێ‌گومان ئیمان و باوه‌‌داریتی (حاله‌تیكی هه‌میشه‌یی)ی مرۆ‌فی باوه‌‌داره‌و له هه‌موو كات و زه‌مان و جێ‌گه‌یه‌كدا هۆ‌گریه‌تی.

جا له‌به‌رئه‌وه‌ی (پێ‌ست) دا‌پۆشه‌ری جه‌سته‌یه‌و، جوانی و پا‌زاوه‌یی و قه‌شه‌نگی یه‌كی تری به‌به‌ردا ده‌كات، ئیمانی‌ش هه‌ر ئاوا‌یه‌و، ئه‌م ئیمانه‌شه كه خاوه‌نه (ئیمانه‌ره‌كه‌ی) ده‌پا‌زینی‌ته‌وه‌و له‌و جوانی و قه‌شه‌نگیه‌ی به‌به‌ردا ده‌كات، وه‌ك خواش فه‌رمویه‌تی: ﴿... وَلَٰكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ...﴾ (٧) الحجرات. واته: به‌لام خوا باوه‌‌رو ئیمانی له‌لاتان خۆشه‌ویست كرده‌و له‌ دڵ و ده‌روونه‌تاندا پا‌زاندویتی‌یه‌وه، هه‌روه‌ها كه‌فرو بێ‌باوه‌‌ری و به‌دکاری و یاخی بوون و سه‌رپێ‌چی له‌ فه‌رمانی خوا‌ی له‌لاتان ناشیرین كرده‌وه.

مرۆ‌فیش به ئیمان و باوه‌‌داریتی‌یه‌وه قۆ‌زو جوانه، ده‌نا به‌بێ ئیمان ناشیرین و شی‌واو و بی‌زراوه، هه‌ر به‌بێ ئه‌و ئیمان و باوه‌‌داریتی‌یه‌ش گه‌نده‌لێ و ناشیرینی به‌دکاری و بێ‌نرخ‌ی و لادانه‌كانی ده‌رده‌كه‌ون، به‌پا‌ده‌یه‌كی زۆ‌ریش ئه‌م دیاره‌ ناله‌بارانه‌ی لی ده‌بینی‌ت، به‌لام هه‌یج شتی‌ك ئه‌م دیاردانه‌ ناشاریتی‌یه‌وه، ته‌نها ئیمان نه‌بی‌ت، كه خوا بۆ مرۆ‌فی پا‌زاندو‌ته‌وه.

ئاکامی پشتگۆی خستنی حه‌ق و شوینکه‌وتنی ئاره‌زوو

ئهم چیرۆکه ئاماژه بو ئاکام و شوینه‌واری (خۆدامالێن له ئایه‌ته‌کانی خوا) و (پشتگۆی خستنی حه‌ق) له‌سه‌ر مڕۆڤ، ده‌کات، نه‌وه‌ش له‌م چهند ده‌سته‌واژانه‌دا:

١- (فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ) شه‌یتان دواى كه‌وت.

٢- (فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ) بوو به‌یه‌كێك له‌سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێشیواوان.

٣- (وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) گه‌ر خواستمان وابایه، كه‌ سه‌رفرازی كه‌ین، نه‌وا به‌و ئایه‌ت و زانستانه به‌رزو پایه‌دارمان ده‌کرد، به‌لام نه‌و كابرایه، خۆی له‌زه‌وی و ژيانى دنیا په‌رستیدا توندكردو، هه‌زی له‌ژیانی سه‌ر زه‌وی و خۆنووساندن به‌زه‌وییه‌وه‌ بوو.

٤- (وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ) هه‌روه‌ها دواى هه‌واو ئاره‌زووی خۆی كه‌وت.

٥- (مَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ) نموونه‌ی نه‌و وه‌ك نموونه‌ی سه‌گه‌.

٦- (إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ) كاتیك نه‌و سه‌گه‌ ده‌ربكه‌یت و راوی بنییت، زمان ده‌ردینییت و له‌هه‌ناسه‌بركێدایه، یان كاتیك وازیشی لێ بیییت، هه‌ر له‌حاله‌تی زمان ده‌ركێشان دایه.

ئهم شه‌ش ده‌سته‌واژه‌یه‌ی پیشوو، شه‌ش ئاسه‌ه‌وارو ئاکامی ترسناکی ڤوو له‌هه‌ق وه‌رگێڤران و خۆدامالێن له‌ئایه‌ته‌کانی خواو، هه‌ریه‌كه‌شیان به‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌و، زیانیکی زۆر داده‌نریت، ئه‌ی ئاخۆ نه‌گه‌ر هه‌موویان پێكه‌وه‌ له‌كه‌سیكدا هه‌بن، حاڵی چۆن بییت؟ بیگومان له‌ناوی ده‌باتو، په‌نجه‌ڤۆو بزی ده‌کاتو، ده‌هیشیکات به‌سه‌ربازێك له‌سه‌ربازانی شه‌یتان.

له مه شه وه به و ده ره نجامه ده گه ين كه له ژياندا دوو پڻگا هه يه: (پڻگای راست) و (پڻگای گومرایی)، (پڻگای خوا) و (پڻگای شه يتان).. خو نه گه ر هه ر كه سێك به ر پڻگای يه كه مدا نه روات، نه وه بېگومان و (شتيكي به لگه نه ويسته)، كه به پڻگاهه كي تر دا ده روات.

هه روه ها له م مه سه له يه دا به وه ش ده گه ين، كه پا به نديي به ر پڻگای راست و با وه ر دار بيه وه و، شوينكه وتني چه مك و حه قيقه ته كانی ئيمان و، وابه سته يي به تين به نا ييني تۆكمه ي خوا وه، تا كه زمانه ي دلنیا ييه، كه به يار مه تي و كۆمه كي خوا مرۆڤ له شه يتان ده پارێزێت و، شه يتان و سه ر بازه كانيشي له مرۆڤي با وه ر دار دوور ده خاته وه.

به لām نه وي ده سه به ر داری ئه م پڻگه يه بێت، نه وه بېگومان وه ك ني چيريك ده كه ويته به ر ده ستي شه يتان و، ديلي لای كۆمه لای (حيزبي) شه يتان ده بێت و، پيكر او و كه وتووي وه سه وه سه كانی ده بێت.. ئه ي ئاخۆ كا تي ك ته سليمي شه يتان ده بێت، له چ حا لي كدا بێت؟ بېگومان به خي رايي و زمان ده ركيشانه وه له پيشيه وه ده روات و، ده بێته يه كي ك له سه ر لي شيو او و گومرا و لا ده ران، هه روه كه كه شوينكه وتووي هه وا و ئاره زووي خۆي ده بێت، دياره هه ر به ته نياش (شوينكه وتني هه وا و ئاره زووش ده رديكي كوشنده يه و مرۆڤي هه وه س په رست له زه وي دا و له خۆ شو يستني دنيا دا ده چه قيني ت، مرۆڤيش (واته له م جو ره كه سانه) ته نها شته كرچ و كا له كانی دنيا و شته ئاره زو و به خشه كان و كه ره سه هه وا په رستيه كانی دنيا ي چه نگ ده كه وي ت و هه ر ئه وانه ي تيا دا هه لده بژي ريت، ئيدي له و كا تانه دا وه ك سه گي لي دي ت و له حا له تي زمان ده ركيشان و هه لپه كر ديكي به ر ده و امدا ده ژي و، ئه م زمان ده ركيشان و هه لپه كر د نه ش به دوا ي ئه و شت ومه ك و كه ره سه خۆ شي به خشه برا وانه ي دنيا دا يه، كه مرۆڤ له زه وي دا هۆگرو وابه سته يان ده بێت و واش ده زاني ت به نه مري تيا ياندا ده مي ني ته وه.

رێگەی بەرزبوونهوهو، رێگەی پۆچوون

ههروهها لهم ئایه تانهوه رێگهی بهرزبوونهوهو، رێگهی پۆچوون و نزم بوونهوه رهچاو دهکهین، ئەمەش لەم فەرماشتهی خوادا: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ...﴾ (الأعراف ١٧٦) به مانای: گەر ئێرادهمان لهسهری بوايه که بهو ئایه تانه بهرزى و سهرفرازو پایه دارى بکهین، ئەوا ئەو پلهیهمان پێدهدا، بهلام -ئهو خۆی- ههزى له دنیا په رستى و پێچه قاندى له زهوى دابوو و شوینى ههواو ئاره زووى خۆی کهوت.

وهك له نێو خهلكيشدا يه كدهنگى و تهبايه كى بىروا له سه رهوه ههيه، كه بىگومان هه موو مڕۆڤى كى ژىرو هۆشه ند لهم دنیا يه دا ههزى له وه يه كه به رزو پایه دارو خاوه ن ئاستى كى بالا بىتو، شان و شه و كه تى كى گه وه رى هه بىتو له نێو كه سانى تر دا به چاكى باسى بكرىت.. به لام رێگا و شىوازه كانى خه لكى بۆ گه يشتن به م نيازه جوان و نایابه هه مه جوړن، هه ندى كيان رێگایه كى پێچه وانه و هه له ده گر نه بهر، وازه دانن به مه ده گه نه مه به سته كه یان، به لام له راستیدا ته نها پێچه وانه ی ئەو مه به سته یان ده سگىر ده بىت.

بىگومان رێگای بهرزبوونهوهو سه ره به رزى، پا به ندی و ده سگرتنى جىددى و راستگۆيانه و په يره و کارانه يه به و ئایهت و فه رمانانه ی خوا و به ئایىن و شه رعه كه يه وه، ئەمەش له فەرماشته كه دایه (لَرَفَعْنَاهُ بِهَا).

بىگومان خوا مڕۆڤى له جوانترین و باشترین شىوه و روخساردا دروست کردوهو، له تهواوى مه خلوقاتى ترى سه ر زهوى باشتىر داناهو، خوازىارى سه ره به رزى و پایه بلندى و رێژلى ئىنانیه تی، هه ر بۆیه ش رێنمایى کردوه بۆ گرته به رى ئەو ئامرازو شىوازه ی، كه به و سه ره به رزى و رێزو پایه بلندیه ی ده گه یه نىت، له م پرووه ئایه ته كانى بۆ نادرۆته خواره وه و پێغه مبه رانى بۆ ناردوهو، حوكم و فه رمانه كانى

بۆ دیاری کردووه.

جا كه سیك بهو حوكم و فرمانانهی خوا قایل بیت و پهسندیان بكات و پتویهیان پابه ند بیت، ئەوا پلهی سهر بهرزى و بلندبوونه وه و پێزو كهرامه تی دهسگیر بووه. پێچهوانه ی ئەم پێگایه ش، پێگای پۆچوون و، خهساره قه ندی و گومراپوونه، بێگومان پێگای پۆچوون و دابه زینیشی له په تکردنه و ی ئایه ت و فرمانه کانی خوادایه و، له پشتگۆی خستنی شه رعه که دا و به ده مه وه چوونی وه سه وه خورپه کانی شه یتان دایه.

ههروه ها پێگه ی پۆچوون و به ناخی زه و ی داچوون، له خۆچه قان دن له زه ویداو شوینکه وتنی هه وا و ئاره زوودایه (وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ).

مانای (أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ) یش ئەوه یه مرۆڤ به دنیا هه لئه لته یت و له رۆژی دوا یی به باشتر دابنیت و، مه یل بخته سه ر شته جوان و فریوده رو خۆشی به خشه کانی و، سه رکردنه سه ر ئاره زوو و چێژو که سه ره و باق و بریق و ئال و والا بێ شه رعه کانی و، پێبازه ئاره وا و بێ په رزینه کانی.

جا هه رکه سیك ئاوا په فتار بکات، ئەوه بێگومان شوینی هه وا وه وه سی که وتوه و جله و ی داوه ته ده ست شه هوه ت و ئاره زوه کانی و، بووه ته که سیکی (زینده وه ری سه رزه و ی) و ئاره ئایانه و ئاره زو په رستانه و به ره لایانه ده ژێ.

به و ی خۆ به زه و ی گرتن و دنیا په رستیشه وه زیاتر نزم ده بێته وه و ده که ویت و لیژ ده بێته وه، ئەم که وتنه شی به بنی زه و ی ده گه یه نیت.

دیاره بالنده ش هه تا به رزتر بێته وه له بۆشاییدا و به پانتایی ئاسماندا به فریت ناهیلێت راو بکریت و ببیته نیچیری درنده کان. به لام کاتیك داد به زیته سه رزه و ی و به و خۆرا که فریوده ره ی نیو داوه که ته فره ده خوات، ده که ویته ناو داوه که وه. مرۆفیش ئاوا یه.

بۆچی سهگ هه‌میشه له زمان ده‌ركیشان و هه‌نا سه‌بركی دایه؟

ئه‌م چیرۆكه له‌لایه‌کی تره‌وه‌ی باسی ئه‌وه ده‌کات که سه‌گ به‌رده‌وام له زمان ده‌ركیشان دایه، (إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ) کاتی‌ک ده‌ری ده‌که‌یت و ته‌نگی پێ هه‌لده‌چنیت زمان ده‌ردی‌نیت، یان کاتی‌ک وازی لێ دی‌نیت هه‌ر زمان ده‌ردی‌نیت.

ئه‌م حاڵه‌ته‌ش له‌نیۆ حاڵه‌ته‌کانی سه‌گدا تی‌بینی کراوه که له‌کاتی رو‌شتن و هه‌لاتنیدا زمان ده‌ردی‌نیت، له‌کاتی په‌لاماردانیدا به‌پرا‌کردنه‌وه زمان ده‌ردی‌نیت، هه‌روه‌ک له‌کاتی به‌رپ‌گه‌ڕایشتنیدا زمانی ده‌ردی‌نیت، له‌کاتی پال‌که‌وتن و دان‌یشتن‌یشیدا زمان ده‌ردی‌نیت.

بۆچی ئه‌م زمان ده‌ره‌ی‌تانه به‌رده‌وامه‌ی هه‌یه؟

ئه‌مه‌ش سه‌رنج و ئاو‌ردانه‌وه‌یه‌کی زان‌ستیانه‌یه له سه‌رنج ه‌ زان‌ستیانه‌کانی قور‌نان. چون‌که وه‌ک زان‌راوه قور‌نانی پ‌رۆژ چه‌ندین سه‌رنج و ئاماره‌ی زان‌ستی له‌باره‌ی گ‌شت بواره‌کانی ژیا‌ن، بابه‌ته هه‌مه‌جۆره‌کانه‌وه تی‌دایه‌وه، ده‌قه‌گران و مو‌ع‌ج‌یزه‌داره‌کانی قور‌نان‌یش گه‌لێ‌ک ئاماره‌ی زان‌ستیانه‌یان له‌خۆ گرت‌وه‌وه، پ‌ۆ‌ژبه‌پ‌ۆ‌ژ، هه‌تا گ‌رو‌ی به‌شه‌ری‌ش زی‌اتر له زان‌ست و زانیارییه‌کاندا پ‌ی‌ش بکه‌ون، ئه‌و ئاماره‌ زان‌ستیانه‌ی قور‌نان‌یش زی‌اتر پ‌و‌ون ده‌بنه‌وه.

به‌پ‌راستی پ‌ازو نه‌ی‌نیی (زمان ده‌ره‌ی‌تانی هه‌میشه‌یی) ی سه‌گ له‌وه‌دایه، که خ‌وای په‌روه‌ردگار له پ‌ی‌ستی سه‌گدا ئه‌و کونه وردی‌لانه‌ی دروست نه‌کرد‌وه، که له ته‌وا‌وی گیانه‌وه‌ران و مه‌خل‌و‌وقاتی تر‌دا دروستی کرد‌وون، دیاره ئه‌م کونه وردی‌لانه‌ی پ‌ی‌ست‌یش زۆر بۆ له‌ش پ‌ی‌وی‌ست، چون‌که ئه‌و عه‌ره‌قه‌ی له‌ش ده‌رده‌ده‌ن، که لی‌ی ده‌رده‌چ‌یت، ئه‌و عه‌ره‌قه‌ش، که له جه‌سته ده‌رده‌چ‌یت، چه‌ندین شتی ژه‌ه‌را‌وی و ماده‌ی می‌ک‌رو‌بی و تر‌س‌نا‌کی تی‌دایه، که نه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ عه‌ره‌ق‌دا و له‌پ‌تی ئه‌و مو‌انه‌وه ده‌رنه‌چ‌ن، له له‌شدا بم‌ی‌ننه‌وه، ئه‌وا ئازاری ده‌دات، له نا‌وی‌شی ده‌بات، له‌به‌ر ئه‌وه

کونه وردیلانه کانی نیو له شو و دهړچوونی عهړه ق لیږانه وه، نیعمه تیکی گه وړه ی خوایه بو مروژ و (بو گیانه وه رانی تریش)، ئەمهش لهو نیعمه ته گه وړه و زوړانه ی تری خوایه، که هیچ که سیك ناتوانیت بیانژمیږیت.

جا له بهر شهوی سه گ شه کونانی له پیستیدا نیه، ئاخۆ چۆن شه شه هره زیانبه خشانهی له شی ده رکات؟ بیگومان له پێی زمان ده ره پێنانه وه ده ری ده کات. واته له پێی ده م و زمانیه وه، شه مه ش کرداری که وه، خوا به فیتره ت پێی دا وه رێنمایی بۆ شه کاره ئاسایی (فیتری) یه کرد وه، وه ک فه رمووشیه تی: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ طه ﴿هه ره ها فه رمویه تی: ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ ۳ الاعلی ﴿.

بینگومان ئەم ئاماژە زانستییهش ئاگادارمان دەکاتەو له وینیهک له وینیهکانی
حیکمهتی زۆر گهورهو بهرفراوانی خوا، چونکه خوا حکیم و زانا و دانایه و، هه‌موو
مه‌خلوقیکی به حکمه‌تی خۆی و بۆ مه‌به‌ستی‌ک خه‌لق کردووه، سروش و ئیلهامی
ئهو ئامرازو شیوازانه‌شی پێ راگه‌یاندووه، که پێی ده‌ژی و، هه‌ر به‌و حکمه‌ته
زۆره‌شی پێنمایی کردووه، که چۆن ئامرازه‌کانی ژیا‌نی به‌کاربێنیت.. پاکی و
بێگه‌ردی هه‌ر بۆ خوایه.

رازو نهینی چواندن به سه‌گو گویدریژ

قورئانی پیرۆز نمونەى بە ھەریەکە لە سەگ و کەر (گویدریژ) ھیناوتەو و چواندوونى بە دوو نمونەى دیاریکراو، بۆ چەند کەس و تاقمىکی دیاریکراو، ئەو کەسە دیارى کراوانەو، ئەو دوو ئاژەلەشى ڕوون کردۆتەو. دیارە ئەوەى، کە بە سەگە کە چوینراو، ئەو کابرایە، کە خوا ئایەتەکانى پێ سپارد، بەلام خۆى لییان دامالئ و خۆى بە ژيانى ئارەزوو پەرستانەى سەر زەویەو چەسپ کردو، شەیتانىش بۆ رینمونی کردنى، دواى کەوت، ئەو کابرایەش دواى ھەواو ئارەزووى

خۆی كهوت. یان با بلێن (ئهوهی به سهگه كه چوینراوه، ئهو زانایهیه كه كاری به زانستهكهی خۆی نهكردوو،) ڕووكاری هاوشیوهی نیوانیشیان (واته لهنیوان ئهوهو سهگه كه دا) ئهو ههلهپه كردن و ههناسهپرکی و زمان دهركردنه ههمیشهیی و بهردهوامهیه. سهگه كه بۆیه زمان دهردههینیت و ههناسهپرکییهتی، تاكو عهدهقهكهی نیو لهشی لهپێی زمانیهوه دهردات. ئهو زانایهش كه كاری به زانستهكهی نهكردوو، بهردهوام بهدهم ڕۆیشتنهوه بهدوای كهلاوهی دنیادا زمان دهردییت و بۆ خۆ نزیككردنهوهش له زۆردارانێ له ستهمدا ڕۆچوو، كه سووره لهسهه ئهوهی لهسهه حیسابی زانست و دینهكهی ڕازییان بكات و ئهو زانست و ناینهی بخاته خزمهتیانهوه.

ههروهها ئهو كهسهی، كه به كهڕ (گویدرێر) چوینراوه، ئهو زانایهیه، كه كاری به زانستهكهی نهكردوو، وهك خوا لهبارهوه فهرموویهتی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ...﴾ (الجمعة)، واته: غهونهی ئهوانه، كه تهوراتیان پێ سپێردا، بهلام له ئهستۆیان نهگرت و کاریان پێ نهكرد، وهك غهونهی گویدرێرێكه، كه بارێك له كتیبه ههڵگریت. بهراستی ئهمهش ناشیرینترین نمونهیه بۆ ئهو كهسانه، كه ئایهت و فرمانهكانی خویان بهدرۆ داناوه و باوهریان پێ نهبووه.

مههست له وشه (قوم) لهم ئایهتهدا (بئس مَثَلُ الْقَوْمِ...) جووله كهكان و زانا و قهشهكانیانه، كه تهوراتیان خوێندبوو و لێی تیگهیشتهبون و لێی كۆلبهونهوه (له ئهستۆشیان نابوو كاتێك پێیان سپێررابوو) و پرپاگهندهی عیلم و زانستیشیان پێوه دهكرد، بهلام له ژیانی عهمهلی و له كردهوهكانیاندا پێوهی پابهند نهبون. ههروهها رێنماییه تیۆری (نظری)یهكانی تهوراتیان لهبواری ژیانی راستهقینهی ئیمانیدا بۆ حهقیقهته زیندووكانی ژیان تههرجهمه نهكردبوو، ئهوان بهم ڕهنگه، كه ئهركی پهیرهوکردنی تهوراتیان پێ سپێررابوو، كهچی له ئهستۆیان

نه گرتو كاريان پى نه كړد. خواش نهوانى بهو جوړه گوډرېژه شوبهاند كه چهند كتيبو ناميلكه يه كى لى باركراييتو به لام كاتيك هه ليان ده گريت نازانيت چى يه و چيان تيدايه. چونكه له لاي گوډرېژه كه (نه گهر كتيبى هه لگرتييت) (يان دارو ته خته ي هه لگرتييت) وه كه يه كهو ههر ته نها قورساى و نارېه تى له هه لگرتنى باره كه ده سگير ده بيتو، هيچى ترى لى ناچنېته وه.

داخو جياوازي نيوان (جولو كه كان له هه لگرتنى ته ورات) و نهو گوډرېژه شدا چى بيت كه بارى چهند كتيبى كه هه لگرتو وه، چ شتيك نهوانى له م گوډرېژه جيا كړد بيتو وه؟ نهوان ته وراتيان له سهر عه قل و بىرو هو شياندا هه لگرتبوو، نيدديعاى نهو شيان ده كړد گوايه بهو بوون به زانايان، به لام ثايا سووديان لهو خوښندن و ليكولېنه وه و له بهر كړدنه ي ته ورات بينى و، پاراستيان؟ نهى ثايا ژيانو كارو كړده و هيان به گوډرې نهو دىراسه و له بهر كړدن و زانياريانه ي نيو ته وراتيان بووه؟ نه خير، نهوان لهو رووه وه وه گوډرېژه كه بوون، نيدى له چ شتيكدا له گوډرېژه كه جيا بوونه ته وه؟

نهو جوړه كه سهى، كه خوا وه نمونه شوبهاندوويه تى به سه گ و به كهر، نهو زاناييه، كه خوا زانستى پى به خشيوه تاكو به رزو پايه بلندى بكات پى، به لام نهو - واته نهو زانايه ي خو - پايه به رزى يه كهو ريزلېنه كهى خوا رېت ده كاته وه و نهو هى له لا باشره خو به زه وييه وه بچه سپينيت و دواى هه واو هه وهس بكه وىت. نه م دوو نمونه و ينه قورئانيه ش بانگه وازيكن بو ههر خاوه ن زانستىك، كه كاروبارى خو به توندى رابگريتو بهو زانسته ي خو له خوا بترسييتو له سزاي خوا خو پى بپاريزييتو، بو پايه به رزى و ريز له خو گرتن و سوودى كه سانى دى به كارى بينيت، نهك بو خو ترم كړدنه وه و پايه نرمى و شوينكه وتنى سهر شوړانه ي كه سانى به دكار.

به راستى چنده ها كهس هه ن له هه لگرتنى پله و نازناوى زانستى و، خاوه نانى بړوانامه به رزه زانستيه كانو، له وانه ش، كه به رز ترين پله و فرمانى رپه سيمى

ئیسلامی له لای زۆردارانێ له ستهمدا پوچوو به پێوه ده بن.. چهنده ها كهس هه ن لهوانه ی، كه ئهم دوو نمونه قورئانییه دهیانگریتهوه و چهنده ها كهس له مانه له سه رشوپی و ئاستی نزم و زمان ده ركیشان و هه ناسه بركی دان به دوا ی مال و سامان و شتومه کی ساخته ی بپاوه ی دنیا دا -وهك چۆن سه گ زمان ده رده كیشیت و له هه لپه دایه -، به راستی چهنده ها كهسی تریش لهوانه -وهكو گویدریژ چۆن له نه فامی و گه مژهبی و ماندویتی و نا په حه تی دایه - ئایا لهو حا له دان و، ه یچ سوودێك له زانسته كه یان وه رنا گرن..

له ناوچیت ئه و كه سه ی، كه وا خۆی با ده دات گوا یه زانیه و كه چی له په ندو نمونه ی سه گو كه ره كه یه .. له ناوچیت ئه و كه سه ی كه (زانسته كه ی خۆی) زه لیل و سه رشو پ ده كات، كه زانسته كه ی خۆی نه گبه ت و به ده ختی ده كات و، خه سا ره ته ندو له نیو برا و و، سزا درا و ی رۆژی قیامه تی ده كات.. ده سا خوا به ره كه ت نه خاته زانسته یکی وا وه كه خا وه نه كه ی به م نا كا می چاره ره شییه ده گه یه نیّت.

كه ی زانست خا وه نه كه ی له كه وتن ده پا ریژیّت؟

كه ی زانست خا وه نه كه ی له كه وتن ده پا ریژیّت؟ پرسیا ریكی گرنگه و وه لامه كه شی له ما مۆستای پێشه وا (سید قطب) ده خوا زین، كه له ته فسیره كه یدا (في ظلال القرآن) له م باره یه وه گو تویه تی:

"له بهر ئه وه ی زانست به ته نها خا وه نه كه ی نا گریته وه له كه وتن، به رنامه ی (قورئانی) پێگه یه کی بۆ پێكه اتنی ده روونی مو سلما ن و ژیا نی ئیسلامیا نه دا نا وه كه هه ر زانست به ته نیا بۆ زانی و مه عریفه یه نیه، به لكو ئهم به رنامه قورئا نی یه زانست ده كاته عه قیده یه کی گه رم و گو پ و ها نده رو بزوی ترا و بۆ به دیه ی نا نی چه مك و مه دلوولی خوا زرا و ی خۆی له جیهانی وێژدان و، هه روه ها له جیهانی ژیا نیشدا.

بێگومان به رنامه ی قورئا نی (المنهج القرآني) بیرو با وه رو عه قیده له وێنه یه کی

تيۆرى (نظري) دا بۆدیراسە کردن ناخاته بەرچا، چونکه ئەو تەنھا زانستىكى ڕوتەو، نە لە جیهانی وێژدانو، نە لە جیهانی ژيانیشدا هیچ شتێك بەرھەم ناهێنێت، چونکه زانستىكى ساردو سەرەو، خاوەنەكەى لە ھەواو ھەوس ناگرێتەو، ھەچ شتێك لە قورسايى ئارەزووكانى لانابات و شەیتانىشى بۆ دەرناکات، بەلكو لەوانەى پێگای ئارەزووكانى بۆ خۆش بکات و بیانپەرستىت. ھەمديسان بەرنامەى قورئانى، ئەم ئاینە ھەر تەنھا لەشیوەى (رژیمیكى ئىسلامى) و (فیقهىكى و زانستىكى شەرىعى ئىسلامى) و لەشیوەى (ئابورییەكى ئىسلامى) و (چەند زانستىكى گەردوونى) و (چەند زانستىكى دەروونى) و لەھەچ شیوەیەك لە شیوەكانى لێکۆڵینەو (مەعریفى) دا ناخاته ڕوو، بەلكو ئەم دینە وەك عەقیدەى كى پالەنەرى بەلێشاو زیندوکرەو و بێدارکەرەو و ھەستینەرەو و بەرزکەرەو دەخاتە ڕوو كە پالەنەرى ھەلس و کەوت و چلاکى بۆ بەدیھینانى چەمکە عەمەلییەكەى لەكاتى دەستبەجى ستارگرتنى لە دڵ و عەقل دا، مردنى دڵ لادەبات و زیندووى دەکاتەو، دلیش بەخیرایى دەست بە لێدان و ھوجوول دەکاتەو و دەبزوێت و ھیواکانى تیا دەگەشتەو، دەزگاكانى پیشوازی و ھەرگرتن و بەدەمەوچوونى فێرەتیا تیدا دەکەوێتە گەر و دەگەرێتەو بۆ یەكەمین سەرەمى بەرنامەى خوا، ئیدی بايەخ و مەبەستەکانى پەیدا دەبنەو و بەرز دەبنەو و ھێزى بەکێشکردنى زوى ناتوانیت لە زەویدا بیهێلێتەو، لەشیكى قورس و تەمبەلى ھەبێت، ھەر بە زەویدا نووسايت و سەرگەرمى ژيانى دنیا بیت.

ھەرھەما بەرنامەى ئىسلامى، ئەم دینە وەك مەنھەجێك بۆ لیۆردبوونەو و تێپارمان دەخاتە ڕوو، كە جودا و دەگمەنە لە مەنھەجەكانى دەسکردى مەرۆك لەرووى تيۆرى و لیۆردبوونەو شەو، چونکه ئەم بەرنامەى خوا بۆ ئەو ھاتو، كە مەرۆك لە كورتى و كەم كۆپیەكانى خۆیان ڕزگار بکات، لە ھەلە و لادانەكانى ژێر بارى یارى ھەواو ھەوس دەربازیان کات، لەژێر قورسايى جەستەكانو، چەواشەكارى شەیتانىش قوتاریان کات. ھەمديسان ئەم ئاینە وەك تەرازویەك بۆ حەق دەخاتە

پوو كە عەقل و بېروھۆشى خەلكى و تىگەيشتيان پىك دەخات، ھەر بەم تەرازووى ھەقەش رەوت و تەوژمى فيكرى و بزوتنەو ھەكەيان و ديدو تېروانىيان دەپيوت و ھەلدەسەنگيتىت. جا ئەو ھەي بەپي ئەم تەرازو ھەسند بىت، ئەو ھە راسو و دوستە بۆ ئەو ھەي عەقل و بېروھۆشى خەلكى لەسەرى برون، بەلام ئەو ھەي كە ئەم تەرازو ھەي دەكەتەو ھەسندى ناكات، ئەو ھەلەو ھەي پيوتستە دەستى لى ھەلگيرىت. ھەروھە (بەنامەى قورئانى) بېروباو ھەي ئىسلام ھەك مەنھەجىك بۆ بزوتن و جم و جوول دەخاتە پوو كە ھەنگاو بە ھەنگاو پېشەرەو ھەي گروى بەشەرى دەكات لەسەر پي بەرزبونەو ھەرو لوئەكى ھەرو بلىندو، بەگويرەى نەخشە و پلانى خوئ و بەرەدەى مەزەندەكراوى. لەكاتى بزوتنى واقىعى و جوولانەو ھەي راسەقىنەش دا (بەنامەى قورئانى) ياسا و رېژىمى ژيان بۆ خەلكى دادەپيوت، ھەروھە رېساكەنى شەرىعەتەكەيان و بنەماكانى ئابوورى و كۆمەلەيەتى و سىاسەتەشيان دادەپيوت، پاشان خەلكىش بە (عەقل و بېروھۆشى رىكخراو و وابەستەيان بەو بەنامەيەو) شىوازى ياسادانان و رەوتى فيقھىيان و زانست و زانبارىيە گەردوونى و دەروونىيەكەيان و سەرجەم مەسەلە خاواراوەكانى ژيانى كەردەي و واقىعيان دادەپيوتنەو، لەكاتىكىشدا دايدەپيوتنەو كە لە دل و دەروونياندا گەرمى و ھاندانى عەقىدەو، كارايى و واقىعيەتى شەرىعەتو، پىداويستىيەكانى ژيانى واقىعى و، رېنمايى يەكانى ئەم ژيانە، ھەيە..

ئا ئەمەيە (مەنھەجى قورئانى) لە دارشتەنەو ھەي دەروونە موسلمانەكان و ژيانى ئىسلاميدا. بەلام لىكۆلەينەو ھەي تيورى كە تەنھا (بەمەبەستى لىكۆلەينەو بىت) ئەو بېگومان ئەو زانستەيە كە مرؤف ناپاريتىت لە ئاكارى خو قورس كەردن بە زەوى، لە پالەنەرى ھەوا ئارەزوو، لە فرىودانى شەيتانو، ھىچ خىرو چاكەيەكىش بۆ مرؤفایەتى بەدىي ناهيتىت^(۱).

(۱) (في ظلال القرآن) سید قطب / ۳ : ۱۳۹۹.

بۇ كۆتايى چيروكه كه ..

شيعريكى زاناي سەربەرزو پايەدار (جورجاني)

به ناوى (العالم الأبي)

بۇ كۆتايى باسو ليدوانمان دەر باره ی ئەم چيروكه ی قورنان (چيروكى ئەو كه سەى كه خۆى له ئايەتەكانى خوا دامالئى) و كه له ناوچوو و رەنجە پۆو خەسارەتمەندىش بوو، قەسىدەى پيشەوايه كى زاناي سەربەرزو دلئرو به پيرز دينينه وه كه ئەو يش (قاضي، أبو الحسن على بن عبدالعزيز الجرجاني) يه، كه قەسىدەيه كى به نرخ و به هادارى نووسيو وه تيايدا سيفه تەكانى زاناي سەربەرزو پايەبلندو، كاريگەريى زانستى به سوودى له سەر خاوه نه كهى -واته له سەر زاناکه- تۆمار كردو وه، ئەم قەسىدەيه ش مامۆستاي ليكۆليارو ساغده ره وه (عبدالفتاح ابو غده) له كتيبه به نرخه كيدا (صفحات من صبر العلماء على شذائد العلم والتحصيل) به ته واهه تى هينا و پيشيه وه، ئەمه ش قەسىدە كه يه:

رَأَوْا رَجُلًا عَنِ مَوْقِفِ الذُّلِّ أَحْجَمًا
وَمَنْ أَكْرَمَتُهُ عِزَّةُ النَّفْسِ أَكْرَمًا
بَدَا طَمَعُ صَيْرْتُهُ لِي سُلْمًا
مِنَ الذُّلِّ أَعْتَدُ الصِّيَانَةَ مَغْنَمًا
وَلَكِنَّ نَفْسَ الْحُرِّ تَحْتَمِلُ الظُّمًا
مَخَافَةَ أَقْوَالِ الْعِدَا فِيمَ أَوْلِمَا؟
وَقَدْ رُحْتُ فِي نَفْسِ الْكَرِيمِ مُعْظَمًا
أَقْلُبُ كَفِي إِثْرُهُ مُتَنَدِمًا

يَقُولُونَ لِي: فَيْكَ انْقِبَاضٌ وَإِنَّمَا
أَرَى النَّاسَ مِنْ دَانَاهُمْ هَانَ عِنْدَهُمْ
وَلَمْ أَقْضِ حَقَّ الْعِلْمِ إِنْ كَانَ كُلُّمَا
وَمَا زِلْتُ مُنْحَازًا بِعِرْضِي جَانِبًا
إِذَا قِيلَ: هَذَا مِنْهُمْ قُلْتُ قَدْ أَرَى
أَنْزَلَهَا عَنْ بَعْضِ مَا لَا يَشِينُهَا
فَأَصْبَحُ عَنْ عَيْبِ اللَّئِيمِ مُسْلَمًا
وَأَنِّي إِذَا مَا فَاتَنِي الْأَمْرُ لَمْ أَبْتَ

وَلَكِنَّهُ إِنْ جَاءَ عَفْوَ قَبْلَتُهُ
وَأَقْبَضُ خَطْوِي عَنْ حُطُوطِ كَثِيرَةٍ
وَأَكْرِمُ نَفْسِي أَنْ أَضَاحِكَ عَابِسًا
وَكَمْ طَالِبِ رُفِّي بِنِعْمَاهُ لَمْ يَصِلْ
وَكَمْ نِعْمَةٍ كَانَتْ عَلَى الْحُرِّ نِعْمَةٌ
وَلَمْ أَتَبَذَلْ فِي خِدْمَةِ الْعِلْمِ مُهْجَتِي
أَأَشْقَى بِهِ غَرَسًا وَأَجْنِيهِ ذُلَّةً
فَإِنْ قُلْتُ: زَنْدُ الْعِلْمِ كَابٌ فَإِنَّمَا
وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْعِلْمِ صَانُوهُ صَانَهُمْ
وَلَكِنْ أَهَانُوهُ فَهَانُوا وَلَطَخُوا
وَمَا كُلُّ بَرْقٍ لَاحٍ لِي يَسْتَفْزِنِي
وَلَكِنْ إِذَا مَا اضْطَرَّنِي الضُّرُّ لَمْ أَبْتَ
إِلَى أَنْ أَرَى مَا لَا أَغْصُ بِذِكْرِهِ

وَإِنْ مَالٌ لَمْ أَتَّبِعْهُ: هَلَا وَلَيْتَمَا
إِذَا لَمْ أَنْلَهَا وَافَرَ الْعَرَضِ مُكْرَمًا
وَأَنْ أَتَلَقَّى بِالْمَذِيحِ مُذَمَّمًا
إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَ الرَّئِيسُ الْمُعْظَمًا
وَكَمْ مَغْنَمٍ يَغْتَدُّهُ الْحُرُّ مَغْرَمًا
لِاخْتِدَمٍ مَنْ لَأَقِيْتُ لَكِنْ لِاخْتِدَمًا
إِذَا فَاتَّبَاعَ الْجَهْلُ قَدْ كَانَ أَحْزَمًا
كَبَا حِينَ لَمْ نَحْرُسْ حِمَاهُ وَأَظْلَمًا
وَلَوْ عَظُمُوهُ فِي الْقُلُوبِ لَعُظُمًا
مُحْيَاهُ بِالِاطْمَاعِ حَتَّى تَجْهَمَا
وَلَا كُلُّ مَنْ فِي الْأَرْضِ أَرْضَاهُ مُنْعِمًا
أُقَلِّبُ فِكْرِي مُنْجِدًا ثُمَّ مُتْهِمًا
إِذَا قُلْتُ: قَدْ أَسْدَى إِلَيَّ وَأَنْعَمًا^(١)

(١) صفحات من صبر العلماء لأبي غدة: ص ٩٥-٩٦

چیرۆکی پێنجهم

چیرۆکی لوقمان

ئهم چیرۆكه له دهقه قورئانییه كهیدا ئاوا هاتوو، كه خوا فەرمویه تی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌ حَمِيدٌ ١٢﴾ وَلِذَٰلِكَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ يَبْنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ ١٤﴾ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٥﴾ يَبْنِي إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ١٦﴾ يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُءًا بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الْمُسْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ١٧﴾ وَلَا تُصْعَقْ خَدَاكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ١٩﴾ لُقْمَانُ ﴿

واته: بێگومان ئێمه عهقل و حیکمهت و زانستمان به (لوقمان) گه یاندبوو -که پیاوێکی چاکه خوازو وردبین و په وانبێژ بوو- و بهو پهنگه ی پێمان راگه یاند، که سوپاسگوزاری خوابه، جا هه رکه سیك سوپاسگوزار بیت، ئه و له پێناوی سوود و پاداشتی خۆی دایه، هه رکه سیکیش سوپاسگوزاری خوا نه بیت و سه پله بیت، ئه وه بێگومان خوا بێ باکه له سوپاسی خه لکی و، پێویستی پێ نه .. لوقمان بۆ دانانی کوپه کهشی له سه ر ئه و رێگه پاکه و له کاتی پهروه ده کردنی و ئامۆژگاری کردیدا، به کوپه که ی خۆی گوت: کوپی خۆم، هاوه ل و هاو به ش بۆ خوا دامه نه ئی، چونکه به راستی هاوه ل دانان بۆ خوا (شیرک)، سته میکی هیجگار گه و ره و نا په وایه . ههروه ها ئێمه فه رماغان به مڕۆف کردوو و پا به ندمان کردوو به وه وه، که ئاکاری چاک له گه ل دایک و باوکیدا بنوینیت. به تایبه تیش، که دایکی به لاوازی و نازارو نا په حه تییه کی زۆره وه له کاتی هه لگرته ی به پێستی سک و له کاتی مندالبوونیشدا زه حمه تی پێوه کێشاوه، ههروه ک که دوو سالی ش شیر ی پێ ده دات و دوا ی ئه وه ش له شیر ده بیڕپێته وه، بۆ ئه مه فه رماغان به مڕۆف کردوه، که ئه ی مڕۆف ده بیت تۆ سوپاسی من و دایک و باوکت بکه ی ت و، هه ر بۆ لای خواش ده گه رپێته وه. ئه ی مڕۆف ئه گه ر دایک و باوکت به و په ری هه ول و کۆششیانه وه وایان لی کردیت، که هاوه ل بۆ من دابنیت بێ ئه وه ی هیچ به لگه و زانیاریه ک له و روه وه هه بیت، ئه و گویا په لێیان له وه دا مه که و به ده م فه رمانه که یانه وه مه چۆ، به لām هه میشه له دنیا دا به چاکی و گویا په لێ و خزمه تگوزاریه وه له گه لێاندا بژی و له هه مان کاتیشدا رێگه ی راستی ئه و که سه بگه به ر، که به دلسۆزی و خوا په رستییه وه بۆ لای من گه را وه ته وه، له دوا ییشدا گه رانه وه تان هه ر بۆ لای من و هه وائی هه موو ئه و کارو کرده وانه شتان پێ ده ده م که له دنیا ئه نجامتان داوه .. -جاریکی تر له سه ر زاری لوقمان ده فره مویت: ئه ی کوپی خۆم، ئه گه ر گونا هێک هینده ی تۆی ده نکه خه رته له یه ک - که به چو و کترین شتی به چا و بینرا وه - هه بیت و له نیو بۆشایی به رد یکدا هه شار درا بیت، یان له ئاسمانه کاندا، یا خود له شوینیکی دیاری زه ویدا بیت، خوا

هەر دهیزانیته و ئاگاداریهتی و دهیهینیتته بهرچاو، بێگومان خواش زانا و ئاگاداره. نهی کۆری خۆم، بهردهوام نوێژهکانته بکه و لهسهریان جێگیر بهو، فهرمانیش به چاکه و، پێ له خراپه بگره و، بهئارام و خۆراگریش به له بهرامبهر ئهو ناخۆشیانهدا که تووشت دهبن. بهراستی ئهم کارانهش لهوانهیه که ههر دهیته پابهند بیت پێیانهوه. ههروهها کۆرم، پرووت له خهڵکی وهرمهگیره و خۆت به گهوره پیشان مهده و خهڵکی به سووک و کهم دامه نێو، به ناز و دهعهیه و خۆیادانهوه بهسهر زهویدا مهپۆ، چونکه بهراستی خوا هیچ کهسیکی خۆ بهزلزان و خۆههڵکێشی خۆش ناوێت که سوپاسی نیعمهتهکانی خوا ناکات. پاشان کۆرم، له پڕۆیشتندا بهشیوهیهکی (میانپهویی) پڕۆ، واته لهنیوان خێزایی و هیواشیداو، به دهنگیکی نهرم و هیواش بدوێ و بهرادهی پێویست دهنگت بهرزکهوه، نهک به دهنگیکی گهوره و ناخۆش، چونکه ناشیرینترین دهنگ دهنگی گوێدریژهکانه.

چه ند وتهیهکی ههلبهستراوی ئیسرائیلی لهسهر ئهم چیرۆکه

زۆر له ڕاڤهکار و تهفسیرنوسه پیشینهکان-به نهریتی خوان- کهوتونه نیو قوولایی دهقه ئیسرائیلییهکان و ئهفسانهکانهوه، چه نندین وته و قسهوباسیشیان لهسهر چیرۆکهکی (لوقمان) لهو دهقه ههلبهستراوه ئیسرائیلیانهوه هیئاوه، چه ند وته و پرووداو و سیفیهت و کرداریکیشیان داوته پال (لوقمان).

ئیمهش -تهنها له دهرووی ئاگادارکردنهوه- پوختهی ئهو وته و قسه و باسانه دهخهینه روو، نهک له دهرووی دان پێدانان و پشت پێ بهستنیانهوه.. لهم پرووهشهوه ئیمامی (سیوطی) له کتێبی (الدر المنثور) دا وای هیئاوتهوه، کهوا (لوقمان) بهندهیهک (عهبدیک)ی دارتاشی حهبهشی بووه و، کورتهبالا و لووت خوار بووه و، دوو لیوی ئهستوروو دوو پێی پانی ههبووه، خواش حیکمهت و دانایی پێ بهخشیوه، بهلام پێی پێغه مبهریتیی لێ گرتوه، ناوبراو له گهورهپیاوانی سوودان و حهبهشه

بووه، گه وره پياوېش سې كه س بوون كه (لوقمان) و (نه جاشي) و (بيلالي كورې ابې رباح) بوون.

گوتراوېشه كه خوا (لوقمان) ي له نيوان (حيكمهت) و (پنځه مېرېتي) دا سهرېست كړدوه كه ناخو كاميان هله دېرېرېت، (لوقمان) يش حيكمهتي له جياتي (پنځه مېرېتي) هله بېراره دوه، ننجا له كاتي خه وتنيډا (جبريل) هاتوته لاي و حيكمهتي به سهردا رشتووه، نه وېش واي لي هاتووه كه پي بدوي. ليشيان پرسيوه: چوڼ حيكمهت له جياتي پنځه مېرېتي هله بېراره له كاتي كدا خواي په روه دگارت سهرېشكي كړد بويت؟

(لوقمان) يش له وهلامې هم پرسياره دا گوتوويه: نه گهر خوا تنها به فرمانو عهزمي خوي كاري پنځه مېرېتي پي بسپار دمايه، نهوا هيواي سهر كه وتم تيدا ده خواستو، به ته ماش دېووم كه له نه ستوي بگرم. به لام خوا سهرېشكي كړدم، منيش لهو سهرېشكي كړدنه مدا ترسي نهووم هېوو كه له كاري پنځه مېرېتيه كه دا لاوازو بي توانا يم، هره بويهش حيكمه ته كه له لا خو شه ويست تر بوو.

گوتراوېشه كه نهو له كوراني (نازهر) بووه، گوايه ماوهي هزار سال ژياوه، له پيش (داود) دا- سلاوي لي بيت- فهتواي بو خه لك داوه، به لام كاتيك (داود) وهك پنځه مېرېك ره وانه كړ داوه، (لوقمان) وازي له فهتوادان هيناوه، گوتوويه تي: بوچي وازنه هينم كه مادام له جياتي خوځ كاره كه راده په رېرېت؟!

هروها گوتراوه (لوقمان) دادوهر (قاضي) يه كي (بهني ئيسرائيل) بووه له پيش (داود) دا به (خليفه) بانگ كړاوه له لم باره يوه پي گوتراوه: نه ي لوقمان، ناي نه گهر بتكاته خليفه، تو دادوهر يي له نيوان خه لكيدا بهراستي پي ده كه يت؟ نه وېش له وهلامدا گوتوويه تي: نه گهر خوا فرماني نهو كارم پي بكات، نهوا ديكه م، چونكه ده زانم نه گهر خوا نهو فرمانم پي بكات، كومه كيشم ده كات و فيرم ده كات و دهمپارېرېت، خو نه گهر خوا سهرېستشيم بكات، نهوا ساغي و سه لامه تي هله دېرېرېم، نهك به لاو دهرده سهرې.

مەلایكەكانىش لىيان پرسیو: ئەى لوقمان، بۆ وادەكەیت؟

ئەویش گوتىوئەتتى: چونكە مەرۆفى حاكم و دەسلەتدار لە ناخۆشتەين جىگە و ناھەموارتىنىدا لەو دەترسیت، كە ستم لە ھەموو لایەكەو ھەبىگرتەو، ئىدى سەركزو زەلیل بىت، یان لەوانە ھە كۆمەك بىگرت و لە ھوكمدا بىمىنیتەو، جا ئەگەر لەكارى خۆیدا راستى بىگىت، ئەو شایانى ئەو ھە، كە رزگارو سەرفراز بىت، خۆ ئەگەر بە ھەلەشدا بچىت، ئەو رىگای بەھەشتى لى ھەلەبوو، ئەگەر لە دنیا شدا زەلیل و سەركز بىت، باشترە لەو ھە، كە پایەدارو گوم بىت. ھەركە سىگىش دنیاى لەجىاتى رۆژى دواى بوىت، ئەو دنیاى لەدەست چوو، بە مولكى رۆژى دواىش ناگات..

لەو كاتەدا فرىشتەكانىش سەرسام بوون لە جوانى مەنتىق و بىژەكانى، ئىتر (لوقمان) جارێك خەوتەو و سەراپای بە ھىكمەت داپۆشرا بوو، بۆ ھە ئاگادار بوو وەو قسەى پى كرد. پاشان دواى خۆى (داود) بە خەلىفە بانگ كرا و دانرا. ئەویش پەسەندى كرد، بەلام ھەمان مەرجى (لوقمان) دانەنا، ھەر بۆ ھەش كەوتە ھەلەو (خاوش لى خۆش بوو).

(لوقمان) یش بە زانست و ھىكمەتى خۆى پىشتىگىرى دە كرد، (داود) سەلوى لى بىت، پى گوت: ئەى لوقمان، ھەر شادمان بىت، بەراستى ھىكمەت پى درا و بەلا و تاقىكردنەوت لى دوورخا ھەو، بەلام داود خەلافەت و دەسلەت پى درا و بە گوناھو بەلا تاقى كرا ھەو.

ھەمدىسان گوتراو ھەو (لوقمان) عەبدىك بوو لەلای ئاغاكەى و لە ھەموو عەبدەكانى تر ھىم و لەسەرخۆ بوو بۆى. ھەكەم كەردارى بىنراو لە ھىكمەتەكانىش، ئەو بوو رۆژىكىيان، كە لەگەل ئاغاكەيدا دەبىت، ئاغاكەى دەچىتە سەر پىشاو (مرافق) بۆ بەجى ھىنانى پىوستىيەكەى، بەلام زۆرى تىا دادەنىشیت. (لوقمان) یش بە زمانى ھىكمەت بانگى كەردو و پى گوتو: بىگومان درىژبوونەو ھاو ھە دانىشتن لە پىشاودا، جگەر ماندوو دەكات و،

حاله‌تی کۆمیش تێك ده‌دات و گهرمایه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ری مڕۆف ده‌گه‌یه‌نیت، له‌به‌رئه‌وه‌ که‌م دانیشه‌و وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌.. ئاگاهه‌شی هاته‌ ده‌ره‌وه‌ و ئهم حیکمه‌ته‌ی له‌سه‌ر ده‌رگای ئه‌و هۆله‌ نووسی که‌ بۆ به‌جی هێنانی پێویستی پێشاو ته‌رخان کرابوو.

پڕۆژێکی تریشیان ئاگاهه‌ی سه‌رخۆش و مه‌ست ببوو له‌و حاله‌ته‌یدا مه‌رجی له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ که‌سیکدا کردبوو که‌ هه‌موو ئاوی ده‌ریاچه‌که‌ بخواته‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ش (لوقمان)ی بانگ کردو پێی گوت: من بۆ ئهم مه‌به‌سته‌ پێویستم به‌تۆ هه‌یه‌، لوقمانیش پێی گوت: (ئه‌و کۆمه‌له‌ که‌سه‌م بۆ کۆبکه‌ره‌وه‌). جا کاتیك کۆی کردنه‌وه‌، (لوقمان) پێی گوتن: (ئێوه‌ له‌سه‌ر چ شتیك مه‌رج و گه‌وتان له‌گه‌ڵیدا کردووه‌. گوتمان: له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ بتوانیت هه‌موو ئاوی ئهم ده‌ریاچه‌یه‌ بخواته‌وه‌.. له‌و ساته‌دا (لوقمان)یش پێی گوتن: ده‌باشه‌، به‌لام ئاخ له‌م ده‌ریاچه‌یه‌دا چه‌ندین ماده‌و شتی وردی تر به‌ ئاوه‌که‌وه‌ نووساون، ده‌بی‌ت ئه‌و ماده‌دانیه‌ی لێ بکه‌نه‌وه‌ تاكو ئه‌ویش ئاوه‌که‌ بخواته‌وه‌.. ئه‌وانیش گوتمان: ئاخ ئێمه‌ چۆن ده‌توانین ئه‌و ماده‌دانیه‌ی لێ جیا بکه‌ینه‌وه‌؟ (لوقمان)یش له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و پرسیاره‌دا لێی پرسین: ئه‌ی چۆن ئه‌ویش ده‌توانیت ئاوه‌که‌ به‌و هه‌موو ماده‌وه‌ شته‌ وردانه‌وه‌ بخواته‌وه‌؟

گوتراویشه‌: ئه‌وه‌ی به‌ لوقمان دراوه‌ له‌ حیکمه‌ت و دانایی، له‌جیاتیی که‌سو کارو مال و سامان و کوپ و کال و بنه‌ماله‌و چه‌ند سیفه‌تیك نه‌بووه‌، به‌لکو ئه‌و پیاویکی پڕژوو بێ‌ده‌نگ بووه‌و، بێ‌کرده‌نه‌وه‌ و تێفکرینی دوورودرێژی هه‌بووه‌و، زۆر وردبین بووه‌و، هه‌رگیز له‌ پڕژدا نه‌خه‌وتوووه‌و، هه‌یج که‌سیکیش نه‌یدیوه‌ تف بکاته‌ سه‌ر زه‌ویو، یان قرخه‌قرخ و به‌لغه‌می هه‌بی‌ت، نه‌شیان دیوه‌ که‌ میز، یان پیسایی بکات، یان خۆی بشوات، یان یاری و گه‌مه‌ بکات یان پێ بکه‌نیت، هه‌روه‌ها هه‌ر وته‌یه‌کی دانایی و ژیریژیی بدراندايه‌، جاریکی دی له‌ ده‌می ده‌رنه‌ده‌چوو و دووباره‌ی نه‌ده‌کرده‌وه‌، مه‌گه‌ر وته‌یه‌ک نه‌بی‌ت که‌ له‌گه‌ڵ تازه‌یه‌کدا بیدرکاندايه‌. (لوقمان) ژینشی هێنا‌بوو و چه‌ند مندالێکی هه‌بوو که‌ هه‌موویان مردن و ئه‌ویش بۆ

یه کینکیان نه گریا، ههروهها (لوقمان) وای له حاکمو دهسه لاتداران ده کرد که نهوانه سهردانی بکه، بهلام خوئی بۆ لای داناو حه کیمان دهچوو تاکو تپیرامان و تیفکرین و په ندوه رگرتنی هه بیت.

گوتراویشه جارێکیان پیاویک به لای (لوقمان) دا تپه پری و له و کاته دا چه ند که سیکیش له لای بوون، پیاوه که لپی پرسی: ئه ر ئۆ عه بده که ی فلان خانه واده نیت؟ ئه ویش گوتی: به لئی ئه وم.. ههروهها لپی پرسی: ئه ی ئایا تۆ نه بویت که له لای فلان شاخ ئاژه لته ده له وه راند؟ (لوقمان) هه ر گوتی: به لئی ئه وم.. ئنجا پیاوه که لپی پرسی: ئه ی چی گه یان دیتیه ئه م پله و پایه ی که ئیستا ده تبینم تیایدا؟ (لوقمان) گوتی: له خواترسان و، راستگۆیی و، گه یان دنی سپارده و، بی ده نگیی زۆر له ناست هه ر مه سه له یه کدا که په یه و نه دی به منه وه نیه ^(۱)..

بێگومان هه لۆیستی ئیمهش له ناست ئه م وته و ده قه ئیسرا ئیلییه، راوه ستانه تییدا و، پشت پێ نه به ستنیه تی، هه ر بۆیهش نایلی ئینه وه و، ناشیخه ی نه پال (لوقمان) و، دانیشی پێ دانانی ئین که له م مه سه لانه ی لپی گیرا بیته وه. چونکه هه یج فهرمووده یه کی راسته قینه (صحیح) ی له باره وه له پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر نه ها توه. ههروهها به و په ری دلنیا بی شه وه پێ له سه ر په تکر د نه وه یان دانا گرین و ناشلێن، که له م مه سه لانه ی به سه ردا نه ها توه یان له و وتانه ی نه گوتوه، ئه مهش له بهر ئه گه ری ئه وه ی له وانه یه به راستی ئه م شتانه ی لپی به سه ر ها تییت. به لام له راستیدا هه لۆیستی ساغو دروست ئه وه یه، که له ناستی را ده وه ستین و، نه حاشای لپی بکه یین و، نه دانیشی پێدا بنی ئین، یان نه په سندی بکه یین و، نه په تیشی بکه یینه وه، به تابه تی له حاله تیک دایه، که هه یج سوودی کی زانستی له خو نا گریت و، هه یج به رو بو میکی به که لک و، هه یج کرداری کی په سندی شی له سه ر هه لئا چنریت و، زانی نی ئایه ته کانی شی پتوه به ند نا کریت.

(۱) پروانه (الدر المنثور) سیوطی/ ۶: ۵۰۹-۵۱۲، که ئه م ده قه ده سه له لته و نا دروسته ئیسرا ئیلییه ی تیدا یه.

له بهرئوه ئيمه داواى بىڭ دهنگ بوون ده كەين له ئاست ئهو لايه نانهى چېرۆكه كاندا، كه قورئان و فەرموودەى راستى پيغه مبهريش ﷺ له ئاستياندا بىڭ دهنگ بوون و، جگه له وهى ههيه شتيكى تريان له وه زياتر نه خستوونه ږوو. ههروه ها ئيمه خوينه رانى موسلمان ئاگادار و وريا ده كه ينه وه له په سندر دنى هه ر شتيكى زياده و، هه ر وته يه كى زياده، كه له سه ر چېرۆكه كانى پېشىنان دروست كراون و، ريگاي گيږانه وه و باس كر دنيشيان نادهين ته نها له دهرووى لى وريا كړ د نه وهى خه لكيبه وه نه بيت.

هه نديك له و په ندو حيكمه تانهى دراونه ته پال لوقمان

جگه له مهى پېشوش، هه نديك له زاناکانى سه ر ده مانى پېشو و چەند وته يه كى نه ستمق و، چەند حيكمه تيكي به رزو، چەند ده سته واژه يه كى كاريگه ريان بۆ وته كانى (لوقمان) بردۆته وه. ليږه شدا و له م برگه يه دا گرنگ ترينى ئهو وته و حيكمه ت و به ندانه ديارىي ده كەين، به لآم نه ك له بهرئوه وى چەند وته يه كى (لوقمان) بن، چونكه ئيمه ږامان وانيه، كه ئهو گوتوونى و، حاشاى ئه وه شيان لى ناكەين، كه وتهى ئهو نه بووبن، به لكو له ئاست ئه وه دا ږاده وه ستين، كه درابنه پال لوقمان. له هه مان كاتيشدا به و ږهنگه ديارىيان ده كەين، كه چەند وته يه كى ناياب و، چەند حيكمه تيكي كاريگه رن و، به چا و نووقان له بگۆو له خاوه نه كه يان، بۆ ناوه رو كيان ده ږوانين و، چه مك و واتا و مه به سته بږيار دراوه كانيان و ه ر ده گرین (حيكمه تيش ئهو كه ره سه ونبوهى مروقى باوه ږداره، كه له هه ر كات و شوپنيكدا بيدۆزيتسه وه، هه ر خوى شايسته ترين كه سه پيى)، له ديژه مانيشه وه گوتراوه: (بۆ بيژه رو بگۆى وته كه مه ږوانه، به لكو بۆ گه وړه يى و كاريگه رىي وته كه ږوانه) ..

ئهمه ش هه نديك له و وته نه ستمق و په ندو شيرين و ږر حيكمه تانه يه، كه بۆ وته كانى (لوقمان) ږاونه ته وه:

۱- بېگومان نه گهر شتيك به خوا بسپېردرېت، دهپارېزېت.

۲- كورې خۆم.. تكايه كى وها له خوا بكه كه له سزاكې پارېزراو بيت. ترسيكى وهاشت له خوا هېيت كه له ره همه ته كې ناثومېد نه بيت.

كورپه كېشى لېي پرسىوه: چۆن نه وېم بۆ ده كرېت كه من ههر يه ك دلېشم هېيت؟

لوقمان له وه لامېدا گوتوويه: مرؤفى باوه ردار دوو دلې هېيه، دلتيكان تكاي له خوا پې ده كاتو، دلتيكيشيان لېي ده ترسېت پېي.

۳- كورې خۆم به راده يه كى زۆر بلې: (خوايه لېم خۆش بېه)، چونكه خوا ساتيكي تاييه تېي هېيه كه تيايدا ده ست به پرووى هېچ داواكارېك دا نانيت.

۴- گوتراوه: جاريكيان (لوقمان) چوه بۆ لاي (داود)- سلاويان لې بيت-، لهو كاته شدا (داود) سهرقالي كونكردنې ههر دوو لاي قه لغانېك بووه. (لوقمان) يش نه يزانيوه كه (داود) چ كارېك ده كات-واته له ئيشه كې تېنه گه يشتووه-، ههر بۆيه ش سهرى لې سورماوه و، ويستوويه تې پرسىاري له باره يه وه لې بكات، به لام حيكمه ته كې خۆي رېي نه و پرسىار كړدنې لې گرتووه.. جا كاتييك (داود) كاره كې ته واو كړدوه، قه لغانه كې له بهر كړدوه و گوتووشيه تې: (به لې، قه لغانې جېنگ نه مېه). (لوقمان) يش گوتوويه: (بې ده نكي له حيكمه ت باشته، كه سانې بې ده نكي ش كه من. من ويستم پرسىارت ده رياره ي نه و كاره لې بكېم، به لام بې ده نكي بووم تا خۆت له جياتې منيش هاتېته قسه و كاره كه ت پې ناساندم).

۵- گوتراوه: نه و ناغايه ي كه (لوقمان) كارې له لا كړدوه، پوژييك به لوقمانې گوتووه: بهر خيكم بۆ سهرېره و كه لېت نا، دوو پارچه ي زۆر خۆشم له گوشته كې بۆ بېنه. (لوقمان) يش زمانو دلّه كې بۆ هېناوه.. پوژيكي تر يش ناغاكې پېي گوتووه: (بهر خيكم بۆ سهرېره و دوو پارچه ي هره ناخوشي لې

فېرى بىدە). ئەوئىش زمانو دىلەكەى لى فېرى دەدات. ئاغاكەشى لەو
هەئسوكەوتەى سەرسام دەبىتو كاتىك ھۆى ئەوەى لى دەپرسىت، (لوقمان)
پىى دەلەت: (لەراستىدا دلۆ زمان ئەگەر خۆش بن، ھىچ شتىك لىيان خۆشتر
نىە، خۆ ئەگەر ناخۆشئىش بوون ھىچ شتىك لىيان ناخۆشتر نىە.)

۶- ھەروەھا (لوقمان) بە كۆرەكەى گوتووە: كۆرۈم مەن بەردو ئاسنو بارى قورسىشم
ھەلگرتووە، بەلام شتىكم ھەلنەگرتووە كە قورسو ناپەحەت تر بوويت لە
دراوسى خراپ.. كۆرۈم مەن ھەموو تالىيەكم چەشتووە، بەلام شتىكى تالترم
لە ھەژارى نەچەشتووە.

۷- ھەروەھا لە نامۆزگارەىيەكانىدا بۆ كۆرەكەى، پىى گوتووە: (كۆرۈم، كارو
كردەو تەنھا بە يەقىنو باوهرى پتەو توانات بەسەرىدا دەشىكت، ھەر
كەسىكىش يەقىنو باوهرى لاواز بىت، ئەوا كارو كردەوەشى لاواز دەبىت).

۸- دىسان پىى گوتووە: (خواپەرستىو لەخواترسان وەك بازىرگانەك دابنىو ئەوسا
دەبىنىت قازانجت بەبى كەرەسەو دەسمایە دەسگىر دەبىت).

۹- ھەروەھا پىى گوتووە: (كۆرۈم، ھەركەسىك درۆ بكات، ئاوى پوخسارى -واتە
ھەياو حورمەتى- دەپوات، ھەركەسىكىش ئاكارى ناشىرىن بىت، خەمو
پەژارەى زۆر دەبىت. گواستەوەى گاشەبەردىش لەجىگەى خۆيەو بۆ لایەكى
تر ئاسانترە لە تىگەياندىنى ئەو كەسەى كە تىئاگات).

۱۰- دىسان پىى گوتووە: (لەو كەلەشیرە بى دەسەلات تر مەبە، كە دەمەوبەيان
دەخوئىتو تۆش لەنىو پىخەفەكەتدا نوستووت).

۱۱- ھەروەھا پىى گوتووە: (كۆرۈم، خراپترىن كەس ئەوەى كە باكى نىە لەوەى
خەلكى بە خراپكارى بىبىن).

۱۲- ھەمدىسان پىى گوتووە: (كۆرۈم، با تەنھا كەسانى خواپەرستو لەخواترس لە
خۆراكت بخۆن، لە كاروبارى خۆىشتدا پرسو را بە زانايان بكە).

۱۳- ههروهها گوتویهتی: (ههركه سیك خۆی بكاته ئامۆژگاری خۆی، خواش پارێزگاری دهییت، ههركه سینكیش له لایهین خۆیهوه له گهڵ خهلكیدا دادپهروهه یییت، خواش بههۆی ئهوهوه رێزو كهرامهتی زیاتری پێدهدات. سهركزی و ملکهچیش له گوێراپهلیکردنی فرمانی خوا باشته له خۆههڵنان و سنگ دهپهڕاندن به سهڕپێچیکردنی فرمانیهوه).

۱۴- ههروهها (لوقمان) له ئامۆژگارییهکانی دا به کۆرپهکهی گوتوه: (کۆرم، بینگومان ههركه حیکمهت و داناییه که ههژارانی له کۆری پادشایاندا دانیشاندوه).

۱۵- ههمدیسان پێی گوتوه: (کۆرم، له گهڵ عهبدیه سالتحهکانی خوادا دابنیشه، چونکه به دانیشتن له گهڵیاندا خێرو چاکهت دهسگیر دهییتو، تا له کۆتایی ئهوه له گهڵ دانیشتنهشیاندا کاتیك رهحمهتیان بۆ دێته خوارهوه بهر تۆش بکهوێت. کۆرم له گهڵ کهسانی خراب و شهڕخوازدا دامهبنیشه، چونکه بهوه تۆ هیچ خێرو بێریکت لێیانوه دهست ناکهوێتو، پاشان نهبادا له کۆتایی ئهوهدا کاتیك سزایهك بۆ ئهوان دێته خوار، بهر تۆش بکهوێت).

۱۶- گوتراوه: جاریکیان (لوقمان) گهشتی کردوهو، کاتیك له گهشتهکهی هاتوتهوه، کۆریکی میژدمنداڵ- نهوجهوان- ی پێگهیشتهوهو لوقمان لێی پرسیه: (ههوالی باوکم چیه)? ئهویش گوتویهتی: (مردوه). (لوقمان)یش گوتویهتی: (سوپاس بۆ خوا بوومه سهركاری خۆم)، ئنجا لێی پرسیه: (ئههه دایکم چی بهسهه هاتوه)? میژدمنداڵه کهش گوتویهتی: (مردوه). (لوقمان)یش گوتویهتی: (ئههه خههه پهژارهشم نهما)، پاشان لێی پرسیه: (ئههه هاوسههه کهی خۆم چی بهسهه هاتوه)?، کۆرپهکه گوتویهتی: (ئهویش مردوه)، لوقمانیش گوتویهتی: (ئههه پێخهفه کهشم نوێ دهکهمهوه- به مانای ژنیکی تر دێنم-). ئینجا لێی پرسیه: (ئههه خوشکهکهه ههوالی چۆنه)? گوتویهتی: (مردوه)، (لوقمان) لهوبارهیهشهوه ههركه گوتویهتی: (ئههه ئیدی

ئابروشم پارىزراوه). دواجار لە كۆرە نەوجەوانەكەى پرسىوه: (ئەى براكەم چى بەسەر هاتووه؟) ئەویش پىى گوتىوه: (براكەشت مردووه)، بەلام (لوقمان) سەبارەت بەم ھەوالەى دواىى گوتىويەتى: (ئاخ.. پشتم شكا).

۱۷- ھەروەھا لە بەشىكى ترى ئامۆزگارىيەكانىدا، (لوقمان) بە كۆرەكەى خۆى گوتىوه: (كۆرپم، لەلاى زاناىان دانىشەو، لەسەر ھەردوو ئەژنۆ لەبەردەمیاندا چۆك دادە، چونكە بىنگومان خوا دلە مردووهكان بە نوورى حىكمەت زىندوو دەكاتەو، وەك چۆن زەوى مردوو بە بارانىكى بەخوڤى ئاسمان زىندوو دەكاتەو).

۱۸- ھەمدىسان گوتىويەتى: (سى كەس لە سى جىگادا دەناسرىن:

۱/ مەروڤى بەئارام لەكاتى تورەبووندا، ۲/ مەروڤى ئازا لەكاتى جەنگدا، ۳/ براكەشت لەكاتى ھەبوونى پىيوسىتىيەكتدا پىي).

۱۹- ھەر لە ئامۆزگارىيەكانى ترىدا بۆ كۆرەكەى، پىى گوتىوه: (كۆرپم، ئاسمان خۆت لە قەرزارى بپارىزە، چونكە قەرزارى لەكاتى پۆژدا ماتى و سەرشۆڤىيەو، لە شەويشدا خەم و خەفەتە).

۲۰- ھەروەھا پىى گوتىوه: (كۆرپم، تكاو داواكارىيەكى وەھا لەخوا بكە، كە جورئەتى سەرىپچى كردنەو لە فەرمانى خوات بۆ نەپەخسىيەت، بەشىوہەكى وەھاش لەخوا بترسە كە لە پەحمەتى خوا ئائومىدەت نەكات) (۱).

بەم بىست حىكمەت و وتانە رادەوہەستىن و ھەر ھىندەش بەسە بۆ ديارىكردىيان لەم بەشەدا، جارىكى ترىش دووپاتى دەكەينەو، كە ئىمە ئەم وتە و پەندانە لە دەرووى خستەنە پال (لوقمان) ھە نەھىناوہتەو - چونكە ئىمە لە ئاست مەسەلەى دانانىندا بە وتەى (لوقمان) ھەلۆيستە دەكەين-، بەلكو تەنھا لە دەرووى نايابىي و تەكان و اتاو مانا وردەكانىدا ديارىمان كردوون.

چه‌ند لایه‌نیکی شارراوه له چیرۆکی لوقمان دا

له چیرۆکی (لوقمان) دا چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی شارراوه و نه‌زانراو هه‌ن، ناکرێت پێ له‌سه‌ر ڕوونکردنه‌وه‌یان داگیریت، هه‌روه‌ك هه‌یج سودیکیش له‌ تێدارپۆچوونیان نیه، له‌به‌ر ئه‌مه‌ له‌سه‌ر باری نه‌زانراوی یه‌کانیان ده‌یهێڵینه‌وه. هه‌ندیک له‌و لایه‌نه شاروا‌نه‌ش، ئه‌مانه‌ن:

١- به‌نچه‌و ڕه‌چه‌له‌کی (لوقمان) و هۆزو تیره‌که‌ی، نازانین ئاخۆ ئه‌و (حه‌به‌شی) بووه، یان (عه‌ره‌ب) بووه، یاخود له‌ (به‌نی ئیسرائیل) بووه. ناشزانین ناوی باوکی و باپیره‌ی چی بووه “هه‌روه‌ك نازانین جه‌سته‌و ڕه‌وتی ئاکارو سیفه‌ت و ڕه‌نگ و ڕووی چۆن بووه.

٢- ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ لوقمان تێیدا بووه‌و، ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ش که‌ له‌ژێر هوکمییدا ژیاوه‌و، ئه‌و شاره‌ش که‌ تێیدا نیشته‌جێ بووه‌و، ئه‌و کاره‌ی ڕۆژانه‌یه‌ش که‌ هه‌یه‌بووه.

٣- ناوی ئه‌و کۆره‌ی که‌ ئه‌و -وه‌ك باوکی- ئامۆژگاری ده‌کردو، نادیاریی هه‌والی ئه‌وه‌ی که‌ ئایا به‌ده‌م ئامۆژگارییه‌کانیه‌وه‌ چووه، یان سه‌رپێچیی کردووه‌؟!

٤- ئه‌ی ئاخۆ کۆتایی ژیا‌نی و مردنی چۆن بووێت؟!

٥- ئایا (لوقمان) پێغه‌مبه‌ر بووه، یان نا؟ چونکه‌ سه‌لماندنی پێغه‌مبه‌رێتی یه‌کێك له‌ که‌سانی پێشین ئاتاجی به‌ به‌لگه‌ ده‌بی‌ت، به‌لگه‌ش یان ئایه‌تی‌که‌ یان فه‌رموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئی‌مه‌ش لی‌رده‌او له‌باسی (لوقمان) دا هه‌یج به‌لگه‌یه‌که‌مان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رێتی‌هه‌ی نیه، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ناتوانین دانی پێدا بنێین که‌ پێغه‌مبه‌ر نه‌بووه‌و جه‌ختیشی له‌سه‌ر ناکه‌ین که‌ گوايه‌ پێغه‌مبه‌ری‌ك نه‌بووه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ك پێغه‌مبه‌ری‌ك ییت. هه‌ر بۆیه‌ش هه‌ل‌ئۆیستی سا‌غو دروست ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ئاست ئه‌م بابه‌ته‌وه‌ لایه‌نه

شارراوه و نهزانراوه کانیدا بی دهنگ بین.. هیچ هۆکاریکیش بۆ پۆچوون لهو مهسهله نادیارو ورده کاریبانه دا نیه و تهنانهت هیچ زانیاری و سوودو کهلکیشی له سههر هه ئناچنریت، ئه گهر خواش له پوونکردنه وهی ئه و مهسهله نادیارو شارواوه دا سوودو خیریکی بۆ بهنده کانی تیا به دیی بکردایه، ئه و پوونی ده کردنه وه.

ئیمهش هیچ شتیکی دی له باره ی چیرۆکی (لوقمان) وه نازانین، تهنها ئه وهنده نه بیئت، که ئایه ته کانی ئه م چیرۆکه باسی کردوون. ئه رکی سههر شانیشمان تهنها ئه وهیه، که له ئایه ته کان وردبینه وه و شیکاریان بکهینو، ئه و چهند وانه و رینمایی و واتاو په ندانه ی لی وهرگرین، که له ژیان و په وتی کردارمان و خواپه رستیماندا سوودمان پی ده گه یه نن، ئه مه باشته ره له جیاتی ئه وه ی هه وال و کات و عه قلمان له کاریکدا به فیڕۆ به دین، که هیچ سوودو به رژه وه ندیه کی تیا دا نه بیئت.

واتای چه ند وشه یه کی پر مانای نیو ئایه ته کان

١/ اَلْحِكْمَةُ : زانست و زانیارییهك كه كرده وهی پراوپری لی پهنگ بداته وه.

٢/ وَهَنَّا عَلَى وَهْنٍ : لاوازی له دواى لاوازی، واته قوناغ له دواى قوناغ له كاته كانی به سك هه لگرتن و ژانی منال بون دا ئه و بی هیژی و لاوازیانه).

٣/ وَفَصَّلَهُ : شیرپی دانی مندال.

٤/ اَنَابَ اِلَى : گه رایه وه و هاته وه بۆ لای خۆم.

٥/ مِثْقَالَ حَبَّةٍ : کیشی ده نکیك.

٦/ مِّنْ خَرَدَلٍ : له خهرته له، كه پرووه کیکی ناسراوه و ده نكه كهی له بچووكتین جوړی دهنگه پرووکی یه كانی تره.

٧/ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ : پرووت لارمه كهره وه به نیازی خۆ به زل دانان و به خۆوه نازین و شانازی.

٨/ مَرَحًا : به گالته و گه پ و بی باکی و خۆه لکیشان و شیواندنه وه.

٩/ مُخْنَالٍ فَخُورٍ : لووتبه رزی خۆبادهر.

١٠/ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ : به بی فیزی و، به وپه ری ساده و ساکاریشه وه، به ریگادا مه پۆ.. به مانای میانپه و به و نه به شیوازیکی خۆ به زل دانان و نه به شیوازیکی لاوازی و خۆبچوو كرده وه شه وه، ههنگاو مه نی.. ئه مهش هه مووی مانای (اقصد) ده گه یه نیئت كه له (قصد) وه هاتووه.

١١/ وَأَغْضَضْ مِنْ صَوْتِكَ : له دهنگت كه م بكه ره وه و هیواش و نزمی بكه ره وه.

لوقمان وهك گێڕهوهوی عه قیده

بێگومان قورئانی پیرۆز (لوقمان)ی وا دیاری کردوه، كه وهك گێڕهوه (راوی)یهك بێتو، چه ندين بنه مای باوهرداریو، تایبه ته نديیه كانی عه قیدهو، مه سه له ی خوا به یهك دانانو رۆژی دوايیو، رێنماییه كانی ئاكارو كرداره جوانه كانمان بۆ بگێڕێته وه.. ئهم واتاو چه مكانه شی له بواری ئهو ئامۆژگارییه وه خستۆته ڕوو كه ئاراسته ی كۆپه كه ی كردوونو، وهك ئه وهش وایه كه ته نها ده رسی كۆپه كه ی دانادات، به لكو له رۆژی هاتنه خواره و ی ئهم ئایه تانه وه تا هاتنی رۆژی دوايی ده رسی موسلمانانی پێده دات، ئه مهش له بواری ئامۆژگاری كردنو، ده رس دادانی كۆپه كه یه وه.. كاتیكیش ده بینین جه خت ده كاته سه ر مه سه له ی باوهرداریه تیو، خوا به یهك گرتن، ده گاته سه ر (ده لاله ت كردنه سه ر یه كیته ی عه قیده و بیروباوه ر له لای گشت پێغه مبه ران و پیاوچاكان و بانگه وازكارانی ڕێی خوا. ههروه ها قورئانی پیرۆز كاتیك (لوقمان)ی هه لبژاردووه و دیاری کردووه، وای ده بینیت كه گرنگی چیرۆكه كه یو، گرنگی گێڕانه وه كه شی گێڕاوه ته وه، ئه مهش له وه دا كه ئامرازیکه له ئامرازه كانی خستنه ڕووی عه قیده و مه سه له تیۆری یه كان. دایاره ئه مهش ئاسه واریکی گه وهری هیه له جیگه یه وونی بابته و ماده دی چیرۆكه كه له ده روون دا.

لوقمانی داناو، دانایی

(لوقمان) به دانایی (حیکمهت) ناودار بووهو، نازناوی دانا(حکیم)یشی پێوه لکاوه، وادیاره ههر له بهر ئهمه شه، که گه لێک حیکمهت و دانایی ی خراوه ته پال، یاخود له سه زاری دانراوه تاکو له لای خه لکی زیاترین هۆی په سه ندکردنی هه بیته. قورئانیش باسی ئه وه ی کردوه، که بێگومان خوا حیکمهتی به (لوقمان) داوه، وه کو فهرموویهتی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾.. جا داخو مانای حیکمهت له قورئاندا چی بیته؟

له م پرۆوه وه مامۆستای پێشه وا (راغبی ئه سفه هانی) له کتیی (مفردات) دا گوته ویهتی:

"(حَکَمَ) - ریش و بنچینه ی له (منع منعاً لأصلاح) هوه یه، واته (به شیوه یه ک رپی لی گرت بۆ چاکردنی).. که ده شلێن: (حکمتُ الدابة) واته (به حیکمهت رپم له گیانداره که گرت). شاعیری کیش گوته ویهتی: (أَبْنِي حَنِيفَةَ أَحْكُمَا سُفْهَاءَکُمْ) واته: ئایا - نه وه خێلی - هه نیفه رپیان له گه مژهو گیله کانیا ن گرتوه و فشاریا ن خستوه ته سه ر؟!)

حیکمهت (الحکمة) ش واته: پێکانی هه ق به زانسته و عه قل.

حیکمهت له خوا شه وه / واته: زانی نی شه کانو، به دیی هینانیا ن له سه ر ئه وه پر ی توکمه کاری و به هیزکردن.

حیکمهت له مرۆفیشه وه: واته ناسینی ئه و شتانه ی له وجودان و، واته کردنی کاری چاکه و خیرخوازیی.

ئه مه شه، که (لوقمان) ی پێ وه سف کراوه له فهرمایسته که ی خوا دا: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾. به کۆی مانا و ده لاله تیشی به م رسته یه وه سفی پێ کراوه. جا

ئه‌گەر ده‌رباره‌ی خوا بگوتریت که ئه‌و دانایه (حیکم)، مانای وایه که پێچه‌وانه‌ی وه‌سفی که‌سیکی دیه، واته دانایی خوا جودایه له دانایی مرۆف^(۱).

که‌واته حیکمه‌ت له‌سه‌ر بنچینه‌ی -زانباری و راست پێکان و قه‌ده‌غه‌کردن و کردار- وه‌ستاه، شیکاری ئه‌م چوار بنچینه‌یه‌ش (زانباری و راست پێکان و قه‌ده‌غه‌کردن و کردار) به‌م په‌نگه‌یه:

۱- زانباری / له‌پێی به‌گه‌رخستنی عه‌قل و، به‌ده‌ست هێنانی زانست و، پێکهێنانی تیروانین و، مه‌شق پێکردنی فیکرو بیرباری یه‌وه دێته کایه.

۲- راست پێکان و راست‌خوازی له‌ به‌روبوومه‌کانی حیکمه‌ته، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و وته‌ی راست و، بیژه‌ی راست پێکی و، کرداری راست پێکان و، بیرکردنه‌وه‌ی راست و فێربوونی دروست ده‌بات.

۳- هه‌روه‌ها دانایی و حیکمه‌ت به‌روبوومیکی تری گرنگی هه‌یه که قه‌ده‌غه‌کاری و پێگرتنه، واته پێگای خراپه و شه‌رخوازی له‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گریته، سا ئیتر له‌ بواری گوتار، یان کردار، یان هه‌لس‌وکه‌وت، یان په‌فتاردا بیته، یان له‌بواری نه‌خشه‌کێشان و بیرکردنه‌وه‌دا بیته، چونکه مه‌حکمه‌و په‌ته‌وی ده‌کات و، حوکم و پرپاردانی چاک ده‌کات و، به‌ره‌و چاکه و خێرخوازی جله‌وی ده‌گریته و، له‌ شه‌رو خراپه‌شی لاده‌دات.

۴- جا ئه‌گەر حیکمه‌ت گرنگیه‌کی ناله‌بار (سلبی) هه‌بیته، که پێگرتنی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌ خراپه و شه‌رخوازی، ئه‌وا بریتی (بدیل) یکی له‌باری کرده‌یی بو دیاری ده‌کات، که هانی ده‌دات بو کاری چاک و، چاکه‌کردن له‌ گه‌ل خه‌لکی، چ له‌ زمان و ده‌ست و هه‌لس‌وکه‌وت و بواره‌کانی تری ژیان.

هه‌موو ئه‌م واتایانه‌ش، فه‌رمایشته‌که‌ی خوا ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ ئاماژه‌ی بو ده‌کات.

(۱) المفردات فی غریب القرآن، للراغب الاصفهانی، تحقیق محمد سید کیلانی، ص ۱۲۶-۱۲۷ باختصار.

دانایی له قورئاندا

دانایی (الحکمة) له قورئاندا بیست جار هاتوو. جا کاتیک سهرنج لهو نایه تانه ده دهین که وشه ی (حیکمهت) یان تیا دا هاتوو، ئەوا له ئاست چهند مه سه له یه کی نه ستەق دا هه لۆیسته ده کهین، وهک:

۱/ بێگومان دانایی (حیکمهت) ته نها له خوا وهیه و ههر خواش به خوا وه نانی حیکمه تی ده گه یه نیّت و پیا ن ده به خشیّت و پیا ن ده دات، له م پرو وه چهند نایه تیّک دیاری ده کهین:

- ﴿...وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ...﴾ (۳۳) البقرة ﴿﴾

- ﴿...وَقَتْلَ دَاوُدَ دُجَالُوتَ وَعَآتَهُ اللَّهِ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ...﴾ (۲۵۱) البقرة ﴿﴾

- ﴿...وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمُ﴾ (۳۸) يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا...﴾ (۳۹) البقرة ﴿﴾

- ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ (۴۸) آل عمران ﴿﴾

- ﴿...فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ (۵۴) النساء ﴿﴾

- ﴿...وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ...﴾ (۱۱۳) النساء ﴿﴾

- ﴿...وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ...﴾ (۱۲) لقمان ﴿﴾

جا له بدر شهوی (حیکمهت) ته نها له خوا وه نه بیّت نابیّت و، له بهر شهوی

خواس زاناو دانايه (عليمو حكيم)ه، تهوا خواي پاك و بېگهرد خزيشي تهم
 حيكمهته به هموو كه سيك نادات، تهنھا بهوانه ي كه شاياني حيكمهت و
 زانايينو، به چاكي كاري پي ده كهن و سهوداو نالويړي و هلئس و كهوتي پي ده كهن و،
 سوو ديشي لي و هره ده گرن، ههروه ها خوا تهم حيكمهته تهنھا به كه ساني چاك و
 گوړپرايه لي فرمانه كاني خوي ده به خشيته.

۲/ بړ تهوه ي وه لاميكيش بيت بړ تهوانه ي كه ئيديعاي تهوه ده كهن گوايه كه ساني
 داناو به حيكمهت (فيله سو فه كانن) و گوايه حيكمهت فله سه فيه وه، گوايه
 مرو فيش به داناو كه كيم داده نريت تهنانهت گهر باوه داريش نه بيت.

بيگومان قورئاني پيړوز هيچ كه سيكي له بي باوه ران، يان سته مكاران به
 (دانا) وه سف نه كرده، چونكه تهوه وه سفيكي ريزلينان و ستايش كرده، تهم
 وه سف هس تهنھا بړ باوه رداران ده شيت. ههروه ها قورئاني پيړوز تهنھا
 پيغه مبه ران، يان باوه رداره چاكه كاني به حيكمهت و دانايي وه سف كرده وه.

بويه پيوسته فيله سو فه كان له م نازناوه (واته له نازناوي داناو كه كيمان)
 دامالين و بهو سيفه ته خوزه ويسته ي (حيكمهت) وه سفيان نه كهن، چونكه تهوه
 تهنھا له خواوه وه كه خلات و به خششيك به كه ساني باوه ردار دراوه و بړ كه ساني
 غهيري باوه رداراني چاكه خواز، ناشيت.

۳/ حيكمهت و دانايي، وه سفيكه بړ تهو په يام و فرمانيشته ي كه له لايه ن خواوه
 هاتونه ته خواره وه، چونكه فرمانيشتي خوا هه مووي حيكمهت وه، ههروه ها
 چونكه هه مو كتيبه كاني خواس ده فري حيكمهت و مه لبه ندي و جوو ديه تي..
 ته مه ش هه نديك لهو فرمانيشته ي خوايه:

- ﴿...وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ...﴾ (المائدة ۱۱۰)

- ﴿...وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ﴾ (النساء ۱۱۳)

- ﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ...﴾ (الاسراء ۲۹)

﴿... قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأَيِّنْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ...﴾ (١٣) الزخرف ﴿﴾

﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَيَّنَّا لَهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ (٢٠) ص ﴿﴾

﴿وَأَذْكُرْتَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ...﴾ (٣٤) الأحزاب ﴿﴾

٤/ له بهر ئه وهی خوا حیکمه تی به پیغه مبه ران داوه و، له بهر ئه وهش، که فهرمايشتی خوا (حیکمه ته)، بۆیه ش خوا یه کێک له ئه رکه کانی پیغه مبه ران و له فهرمانه کانی ئه وانی وا داناهه، که شوینکه وتوانی خۆیان فیڕی کتیبی خوا و حیکمه ت بکه ن، ئه مه ش مانای وایه که حیکمه ت به فیڕ کردن و وه گرتن پهیدا ده بیئت و به دیی دیت، حیکمه تیش ته نها به فیڕبوونی فهرمايشتی خوا و شه رع و حوکه کانی پهیدا ده کریت.

جا له گه ل ئه وه دا، که پیغه مبه ران هه موویان- سلاوی خویان لی بیئت- شوینکه وتوانی خۆیان فیڕی حیکمه ت و دانایی کردوه، قورئانی پیرۆزیش به تایبه تی و خوا له هه موویان پیغه مبه ری خوی ﷺ به زیکری فیڕکردنی باوه رداران جیا کردۆته وه و، حیکمه تی داوه ته پالی و یه کێک له ئه رکه کانی وا دایاری کردوه، که خویندنه وهی ئایه ته کانی خوی به سه ر باوه رداران داو، ده روونیان پاک ده کاته وه و، کتیبی خوا و حیکمه تیان فیڕ ده کات.

ئهم چهند ئایه ته ی خواره وه ش نمونه ی ئه م واتایه ن:

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ...﴾ (١٣) البقرة ﴿﴾

﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ﴾

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ... ﴿١٥١﴾ البقرة ﴿٢﴾

- ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ... ﴿١٦٦﴾ آل عمران ﴿٢﴾

- ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيَّةِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ ... ﴿٢﴾ الجمعة ﴿٢﴾

٥/ دواى ئەوهى پیغه مبه‌ران، شوێنکه‌وتوانى خۆیان فی‌ری حیکمه‌ت ده‌که‌ن، شوێنکه‌وتوانیشیان ئه‌ركى خۆیان له بانگه‌واز بۆ پێی خوا به‌جێ ده‌گه‌یه‌نن، و ئەو حیکمه‌ته‌شیان کردۆته‌ توێشوویه‌ك بۆ خۆیان، شێوازیکی سه‌رکه‌وتووێان له شێوازه‌کانی بانگه‌وازو، ئامرازێک له ئامرازه‌کانیشیان گرتۆته‌ به‌ر.

بێگومان خوا فه‌رمانى به‌ گشت موسلمانێک کردوه‌ که بانگه‌واز بۆ خوا بکات، و له‌م بواره‌ش دا دوو ئامراز له‌ ئامرازه‌کانی بانگه‌وازی پیشان داوه‌، وه‌ك فه‌رموویه‌تى: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ ﴿١٦٥﴾، واته‌: بانگه‌واز بکه‌ بۆ پێگای خوای په‌روه‌ردگارت به‌ حیکمه‌ت و په‌ندو ئامۆژگاری جوان و به‌ چاکترین شێوازی گه‌توگۆیان له‌ گه‌ڵدا بکه‌.

جا ئەگه‌ر مڕۆڤى باوه‌ردارانه‌ په‌فتار بکات ئەوا بێگومان سوودی له‌و حیکمه‌ته‌ به‌خشیوه‌، که‌ خوا پێی به‌خشیوه‌، که‌ پیغه‌مبه‌ریش فی‌ری کردوه‌، یان له‌ پیغه‌مبه‌رى وه‌رگرتوه‌، به‌مه‌ش له‌ کارکردنه‌ سه‌ر خه‌ڵکی‌دا سه‌رکه‌وتوو بووه‌...، چونکه‌ حیکمه‌ت گرنگترین و به‌هێزترین و به‌سودترین ئامرازه‌ بۆ به‌ده‌یه‌ینانى مه‌به‌ست.

دانایی و... سوپاس

نایه ته که ی ئهم چیرۆکه دانایی و سوپاس (الحکمه والشکر) ی پیکه وه به ستۆته وه،
 وهك خوا تێیدا فرمویه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَاٰنَا لَقْمَنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَشْكُرْ
 فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖۤ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ﴾ (لقمان ۱۲)

بێگومان حیکمهت، سوپاسکردنی خواجه، چونکه به فرمانی (ان اشکر لله)
 تهفسیر کراوه، لهم پرستهیه دا (أن اشکر لله) ئامرازی (أن) به (أن- ی تهفسیری)
 له لایهن زانیان تهفسیر کراوه. ههر لهم باسه شدا بێشتر مانای (حیکمهت) مان
 زانی، ئیستاش ههول دهدهین مانای سوپاس (شکر) بزاین.

ئیمام (راغب ی نهسفهانی) گوتویه تی:

"سوپاسگوزاری و شوکرانه بژیایی، تێروانینه له نیعمهت و دهخستن و باسکردنی
 ئه و نیعمهتهیه. بۆ نمونه گوتراوه (هو مقلوب عن الکشر) واته ئه وه له
 دهخستنه وه پیشاندراوه ته وه، وشه ی دژی سوپاس (شکر) یش، واته پێچهوانه ی
 (کفر و داپۆشین)، چونکه به و نه ریه نیعمه ته که له بیر ده کریت و داده پۆشریت. بۆ
 نمونه ههر له زمانی عه ره بیدا گوتراوه (دابه شکور) به مانای گیاندارێکی قه له وه
 که به ده رخستنی قه له وه یه که ی شایه تی سوپاسگوزاری بۆ خاوه نه که ی ده دات
 که چۆن خزمه تی کردوه.. گوتراویشه: ریشمه و بنچینه ی (شکر) له وشه ی (عین
 شکری) به وه یه که مانای کانی یه کی لیواولیو پر ده گه یه نیت.

سوپاسکردن (شکر علی هذا) به مانای پرپوونی -ئهو که سه ی که سوپاس
 ده کات- له سوپاسکردن و یادکردنی خاوه ن نیعمه ته که.

ههروه ها سوپاسگوزاری و شوکرانه بژیایی، سێ جۆری هه یه:

- سوپاسی دل/ که تێروانین و ره چاوکردنی نیعمه ته که یه.

- سوپاسی زمان / ستایش کردنی خاوەن نیعمەتە کە یە.

- سوپاسی سەر جەم ئەندامەکانی تری جەستە / خەڵاتکردنی نیعمەتە کە یە بە پێی پادە ی شایستەیی خۆی.

جا ئەگەر خوا بە (سوپاس) هەو وەسف بکەیت، ئەو مانای وایە کە (نیعمەتی پێشاندوو بە سەر بەندەکانیدا، پاداشتی ئەو بەندایەتی و خۆپەرستی یانەشیانی داوەتەو کە ئەنجامیان داوە^(۱)."

جا ئەگەر حیکمەت تەنھا لەلایەن خواوە بێت، ئەو سوپاسیش تەنھا بۆ خوا دەکرێت، لەبەر ئەوەش شوکرانە بژێرییە کە ی بۆ خۆی گەرانداوەتەو کە دەبێت بەندە سوپاسی خوا بکاتو، بۆ ئەم مەبەستەش ئەو فەرمانە ی تری، واتە فەرمانی (ان اشکر لله) ی داوەتە پال. تەفسیرکردنی حیکمەتیش (بە سوپاسگوزاریی)، واتە (ببگومان سوپاسگوزاریی و شوکرانە بژێریی بەروبوومیکی سروشتی و ئاسایی حیکمەتە کەن، چونکە ببگومان هەموو کەسیکی داناو بە حیکمەت سوپاسگوزاری خۆی گەورە یە. جا ئەگەر دیمان هەرکەسیک خۆی بە داناو حەکیم دادەنێت و بەلام باوەرێ بە خواش نەهێناوەو سوپاسگوزاریشی نیە- وەك زۆربە ی خەڵکی وای بۆ دەچن-، ئەو ببگومان ئەو کەسە داناو حەکیم نیەو، هیچ حیکمەتیشی پێ نیە، چونکە حیکمەت بەبێ سوپاسکردنی خوا هیچ باریکی راستی و هیچ سوودێکیشی نیە. ئەوەش بەلگەیە کێ ترە لەسەر ئەوێ کە فەیلەسوف و بیریارە بێ باوەرەکان لە حیکمەت دابراونو، تەنھا بیریارانی موسلمان و باوەردار حیکمەتیان هە یە، چونکە هەر ئەوانن کە سوپاسی خۆی لەسەر دەکەن.

دیارە ئەوەش لە هزرماندایە کە -سوپاسی ئاماژە بۆکراو لێردا- ئەو سوپاسە گشتییە ی جەستە یە بە هەرسێ جۆرەکانییەو، کە (سوپاسی دل) و (سوپاسی زمان) و (سوپاسی ئەندامەکانی تری جەستە) و هەر بەم سێ جۆرە ی سوپاسەو

جستهی مروڤ ڤووی سوپاسگوزاری و شوکرانه بژیڤی ده کاته خواو دهیانکاته چه ند نامرأزیکی ستایش و مه دحی خواو خۆشه ویست کردنی سوپاس له لای خه لکی.

پیشه وای (قومی) که خه لکی (قوم) و به ئیمامی (نه یسابوری قومی) ناسراوه، سه باره ت به فرمایشته که ی خوا (أَنْ أَشْكُرَ لِلَّهِ) گوتویه: "زانایان له م باره یه وه گوتویانه که ئه مه فرمانیکی پینکه ی نه رو دروستکاره، واته (وامان لی کرد سوپاسگوزار بی ت / جعلناه شاکرا) به لام له فرمانی راسپاردن (تکلیف) دا (نه دان) و (دانا) یه کسانو، هۆشداریی و ئاگادار کردنه وهی تیدایه له سه ر ئه وهی که سوپاسی راسته قینه ی خوا- واته گهر به راست و به حق سوپاسی خوا بکری ت- ئه وه بی گومان لوتکه ی هه موو عیباده ت و به ندایه تی یه ک و ترۆپکی حیکمه ت و داناییشه. سوودی ئه م کاره ش بۆ خودی عه بده که یه نه ک بۆ خوای معبود و په رستراو، چونکه بی گومان خوای به رزو بی هاوتا، بی باکه له سوپاسی سوپاسگوزارانو، به لام شایسته ی هه مدو ستایشه ^(۱)."

له رسته ی (أَنْ أَشْكُرَ لِلَّهِ) دا که رسته یه کی زیادکراوه بۆ رسته ی پیشوو، ئه م زیاد کردنه بۆ تاییه تکاری (تخصیص) ه، چونکه به راستی (سوپاسکردن) ته نها ده بی ت بۆ خوا بی ت و هه ر ته نها سوپاسی خوا بکری ت له سه ر ئه و نیعمه تی حیکمه ت و داناییه. دوا ی ئه مه ش که فرموویه تی (وَمَنْ يَشْكُرْ / هه رکه سی ک سوپاسی خوا بکات) ئه و (فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) / بی گومان سوپاسی خۆی ده کات و سوودی خۆی تیدا ده بی ت، ئه م رسته یه ی دواتریش (فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) بۆ دیاری کردنی مه به سه ته که و خسته نه پالی ئه و سووده یه، به مانای (ئه و که سه ی که سوود له و سوپاسگوزاری و شوکرانه بژیڤیه و ده ده گری ت، ته نها ئه وه یه که سوپاسه که ده کات و هه رده م خوای له یاده).

نامۆژگاری باوک بۆ کوپه‌که‌ی

(لوقمان) نمونه‌ی کرده‌یی بۆ باوکان له‌بواری مامه‌ڵه‌یان له‌گه‌ڵ کوپه‌کانیان و له‌باره‌ی نامۆژگاری کردنیشیانوه‌ داناوه، ئه‌مه‌ش له‌ کاتێکدا که نامۆژگاری کوپه‌که‌ی خۆی کردوه: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِبْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ...﴾ (١٣) لقمان، واته: کاتێک لوقمان پووی گوتاری کردۆته کوپه‌که‌ی و نامۆژگاری کردوه..

وشه‌ی (وعظ) لیڤه‌دا (ده‌رس دانه‌که به‌ ترساندن تێکه‌ڵ کرابێت)، دیاره ئی‌مه‌ش هه‌یچ شتێک له‌باره‌ی کوپه‌که‌یه‌وه نازانین، نازانین ناوی چی بووه، نازانین ته‌مه‌نی چه‌ند بووه له‌کاتی نامۆژگاریکردن و ده‌رسدانه‌که‌یدا. نازانین چ عه‌قیده‌یه‌کی‌شی هه‌بووه.. ئایا خوای ناسیوه و باوه‌ری پێ‌هه‌یناوه، یان شیرک و هاوه‌ڵی داوه‌ته پال؟ هه‌روه‌ک نازانین ئایا کوپه‌که به‌ده‌م په‌ند و ده‌رسدانه‌که‌ی باوکییه‌وه چووه و کاری پێ‌کردوه یان نا؟

بێ‌گومان (لوقمان) ئه‌رکی باوکی به‌رامبه‌ر کوپه‌که پاپه‌راندوه. ئایینی ئیسلامیش ئه‌و ئه‌رکه‌ی خستۆته سه‌ر باوکان که ده‌بێت نامۆژگاری کوپه‌کانیان بکه‌ن و پێ‌نمایی و ده‌رس و په‌ندیان ب‌ه‌نه به‌رچاو، وه‌ک خوا له‌ جێ‌گایه‌کی تری قورئاندا فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ...﴾ (١) التحريم، واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان به‌خوا هه‌یناوه، خۆتان و که‌سوکار و مندال و خه‌زانتان بپاریزن له‌ ئاگرێک، که سووته‌مه‌نی یه‌که‌ی خه‌ڵک و به‌رده.

له‌وانه‌شه کوپ به‌ده‌م نامۆژگاری و پێ‌نماییه‌کانی باوکییه‌وه بچێت، ئه‌گه‌ر ئا‌کاری خه‌یر و چاکه‌ و وه‌فا له‌ کوپه‌که‌دا به‌رامبه‌ر باوکی هه‌بێت، جا ئه‌گه‌ر به‌ده‌م ئه‌و نامۆژگاریانه‌ی باوکییه‌وه بچێت، ئه‌وا بێ‌گومان کوپه‌که هه‌ر خۆی سوودمه‌ند ده‌بێت و خه‌یروبه‌یری چنگ ده‌که‌وی‌ت، چای باوکی‌شی رۆشن ده‌بێت. به‌لام له‌وانه‌شه

به دههم ئامۆژگاریه کانیه وه نه چیت و کاریان پێ نه کات، لهم کاته شدا کۆره که خراپه
 ده رهه قی خۆی ده کات، هه رچهنده باوکیشی به وه دلته نگ ده کات. کۆری چاک و
 به ئاکار مایه ی چاوڕۆشنیی باوکیه تی و، باوک چاک و سالتحه کانیش هه می شه داوا
 له خوا ده که نه که کۆرانی چاک و به ئه مه کیان پێ ببه خشی ت، وه ک خوا له سه ر زاری
 ئه وان فه رموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
 أَعْيُنٍ...﴾ (٧٤) الفرقان، واته / خویه هاوسه ران و کۆران و نه وه کامان سالتح
 بکه یت و بینه مایه ی دلخۆشی و چاوڕۆشنیمان.

به لام کۆری لاسارو سه ریچی کار مایه ی سزاو ناره حه تی یه بۆ باوک و ژیا نی
 لی ئالۆز ده کات. که چی و پرای ئه وه ش له باوک خوازا وه که ئامۆژگاریی کۆره که ی
 بکات و په ندو ده رسی دابکات و ئاراسته ی کات بۆ کرداری چاک و، لهم ئاقاره ش دا
 باوک نابیت بیزار بیت، به لکو ده بیت له گه لی به رده وام بیت هه ر کاتی ک ده رفه تی
 هه بو، هه ره ک ناشی ت که باوک پروبیانووی ئه وه ی هه بیت گویه کۆره که ی گوی
 لی ناگری ت و به قسه ی ناکات و په ی ره ویی ئامۆژگارییه کانی ناکات، چونکه خوا
 ئه وه ی له باوک نه خواستوه که ده بیت کۆره که به ده م ئامۆژگارییه کانیه وه بجیت،
 ته نانته پاداشتی ئه وه ش به و به ده مه وه چونه ی کۆره که یه وه گری نه داوه، به لکو
 خوا ته نها به و په ندو وته و ئامۆژگارییه پاداشتی باوک که ده داته وه. ده نا نه گه ر
 باوک ئامۆژگاریی کۆره که ی نه کات، ئه وا له رۆژی قیامه ت دا خۆی ده خاته به ر
 لی پرسی نه وه و سزای خوا.

نامۆزگارييه كانى لوقمان بۆ كوره كەى

وهك تېيىنى دەكرىت كه نامۆزگارييه كانى (لوقمان) بۆ كوره كەى خۆى چەند پەندو نامۆزگارييه كى گشتى بوونو، پەليان بۆ چەند مەسەلەيه كى باوهردارىو بهندايەتى و ئاكارو بانگەواز هاويشتوو، وهك:

۱/ فەرمانى به كوره كەى كردوو به (خوا بهيهك ناسين) و (باوهرهينان به خوا) و ريڭگای شيرك و هاوئل بۆ خوا دانان و بى باوهريشى لى گرتوو، مهترسى و زيانى ئو شيرك و هاوئل بۆ خوادانانەشى بۆ روون كردۆتهوه و پىي گوتوو: ﴿... يَبْنَى لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۳) لقمان.

۲/ بهوهش رايىسپاردوو كه له گەل باوك و دايكىدا چاك و نهروم نيان بيت، بهتاييهتيش كه دايكى بهجيا بۆ باس كردوو و داواشى لى كردوو، كه له گەلياندا چاك و بهئەمەك بيت، چاك و خزمەتيان بكات و گوپرايه لى فەرمانيان بيت و به ئاكارى جوان و لهخۆبوردووييهوه له گەلياندا بژى. لهبوارى ئو نامۆزگارييهانهشوه ئو بهنهما گشتگيره ئيسلاميهي دهبارەى چاكه له گەل باوك و دايكىدا بۆ ديارىي كردووين كه ئەگەر تهنانهت (باوك و دايك) دوو كهسى كافرو بى باوهريش بن دهبيت چاكەيان له گەلدا بكرىت و له دنياشدا بهچاكى له گەلياندا بژين، بهلام ناييت لهكاتى -بانگەوازيياندا بۆ كفرو بى باوهريى- بهدهميانهوه بچين: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَلَدِكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾ (۱۴) وَاِنْ جَهْدَاكَ عَلَى أَنْ تَشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵) لقمان، واته: ههروهها ئيمه فەرمانغان به مروؤ كردوو و پابهندمان كردوو بهوهوه كه ئاكارى چاك له گەل

دایک و باوکیدا بنوینیت. به‌تایبه‌تیش که دایکی به‌لاوازی و نازارو نارچه‌تییه‌کی زۆره‌وه له‌کاتی هه‌لگرته‌ی به‌پێستی سکو له‌کاتی منداڵبوونیشدا زه‌حمه‌تی پێوه‌ کێشاوه‌، هه‌روه‌ک که دوو سالی‌ش شیرێ پێ‌ده‌دات و دوا‌ی نه‌وه‌ش له‌شیر ده‌ی‌پێته‌وه‌، بۆ نه‌مه‌ فه‌رمانان به‌ مڕۆژ کردووه‌ که ئه‌ی مڕۆژ ده‌بێت تۆ سوپاسی من و دایک و باوکت بکه‌یت و هه‌ر بۆ لای خواش ده‌گه‌ڕێته‌وه‌. ئه‌ی مڕۆژ نه‌گه‌ر دایک و باوکت به‌وه‌په‌ری هه‌ول و کۆششیانه‌وه‌ وایان لی‌ کردیت که هاو‌ل بۆ من دابنیت بچ‌ئه‌وه‌ی هه‌یج به‌لگه‌و زانیاری یه‌ک له‌و ڕووه‌وه‌ هه‌بێت، ئه‌وا گوێ‌پایه‌لیان له‌وه‌دا مه‌که‌و به‌ده‌م فه‌رمانه‌که‌یانه‌وه‌ مه‌چۆ، به‌لام هه‌میشه‌ له‌ دنیا‌دا به‌چاکی و گوێ‌پایه‌لی و خزمه‌تگوزاریه‌وه‌ له‌گه‌ڵاندا بژی و له‌ هه‌مان کاتیشدا ڕینگه‌ی راستی ئه‌و که‌سه‌ بگه‌هه‌ر، که به‌ دڵسۆزی و خواپه‌رستییه‌وه‌ بۆ لای من گه‌راوه‌ته‌وه‌، له‌ دوا‌یشدا گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆ لای منه‌و هه‌والی هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌شتان پێ‌ده‌ده‌م، که له‌ دنیا ئه‌نجامتان داوه‌.

هه‌روه‌ها تیبینی ئه‌وه‌ش ده‌کریت، که ئه‌م وه‌سیه‌ت و ڕاسپاردیه‌ بۆ کو‌ر به‌رامبه‌ر باوک و دایکی، ڕاسپاردیه‌کی ڕه‌وشتمه‌ندی و کۆمه‌ڵایه‌تییه‌، هه‌ر له‌م ڕووه‌شه‌وه‌، چه‌ندین که‌س له‌ زانیانی ته‌فسیر وای بۆ ده‌چن، که ئه‌م ڕاسپارده‌و ڕێنماییانه‌ سه‌باره‌ت به‌ باوک و دایک له‌ -خودی (لوقمان)ه‌وه‌ بۆ کو‌ره‌که‌ی- نه‌هاتوون، به‌لکو ئه‌مه‌ ڕی‌پار و ڕێنمایی خواپه‌و له‌خواوه‌ هاتوون، له‌چوارچێوه‌ی ڕاسپارده‌کانی لوقمان بۆ کو‌ره‌که‌ی دا دانراون، چونکه‌ بۆ لوقمان گونجاوترو شایسته‌ترن-وه‌ک که‌سیکی دی-، پاشان هه‌ر ئه‌و زانیانه‌ی ته‌فسیر ڕایان وایه‌، که ئه‌م ئایه‌تانه‌ ده‌رباره‌ی بارو‌دۆخی (سه‌د کو‌ری ابو وقاص) له‌گه‌ڵ دایکیدا هاتوون، که ئه‌وه‌بوو کاتی‌ک دایکی (سه‌د) داوای له‌ (سه‌د)ی کو‌ری کرد، که له‌ ئیسلام هه‌لگه‌ڕێته‌وه‌و له‌سه‌ر ئه‌وه‌ سووریش بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌ی له‌ (سه‌د) کردو نازارایشی دا‌بوو، به‌لام (سه‌د) له‌سه‌ر ئیسلام جی‌گیرو دامه‌زراو بوو به‌سه‌ر هه‌ره‌شه‌کانی دایکیدا زال بوو.

۳/ (لوقمان) خوا به كورپه كې خوى دهناسينيت وړينمايي دهكات بو زانيني هندنك سيفه تي خوا، هروها عهقيده زيندو كړدنه وه و لپېرسينه وه وړو دوايشي بو بريار ددهات و، ويندېه كې گرنگ و سهرسورپه نهرې له سهر زانستي هممه لايه نه و گشتگيري خوا پيشان ددهات، كه خوا زانباري و زانستي له سهر هممو شتيك هيه و ناگادارو چاوديري هممو شتيكيشه و، هيچ شتيكي بچووكي لي ون ناييت، تهنانهت گهر بچوكترين و وردترين شت بيت، وه پي گوتووه: ﴿يَبْنُؤُاْ اِيْهَا اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰۤاَتِهَا اِنَّ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ﴾ (لوقمان ٨٨)، واته: نه كورې خوم، نه گهر گوناهيك هينده توي دهنكه خهرته ليه كه - كه بچووكترين شتي به چاوبينراوه - هه بيت و له نيو بوشايي بهرديكدا حهشارديت، يان له ناسمانه كاندا، ياخود له شوينيكي دباري زهويدا بيت، خوا ههر دهيزانيت و ناگاداريه تي و دهيهينيته بهرچاو، بنگومان خواش زانا و ناگاداره.

(سيد قطب) ده ليت: "ايا سهنكي دهنكه خهرته ليه كه چيه؟ بهراستي به قه د گهرديليه كي نه و ته پ و توزه به كه له خاك و خول بهر زده بيته وه و كه هيچ سهنكيكي نه و توي نيه. نيدې نه دهنكه خهرته له بچووك و ون بووه نيو گاشه بهرديكي رهق و تهق كه تييدا بلا و بوته وه، يان پيوه نووساوه، پيوه ديار نيه و، تهنانهت له ناسمانه پان و فراوانه كانيشدا كه نه ستيره گهره ن تييدا وه چنده خاليكي سووراوهن، ههر ديار نيه، ياخود وه ناوكيكي بزربووني نيو زهوييه كه له نيو خول و چهوه كيدا ون بووه. نا نه دهنكه خهرته ليه ش - يان نه ناوكه خهرته ليه ش - خوا دهيهينيته پيش چاو و ناگاداريه تي و زانستي له سهره تي و، له دهست تواناشي دهرناچيت (١)".

ئهو كهسهش راستی گوتووه، كه خوا گوێیست و بینهری خسهی پێی
میروولهی رهشه لهنیو بهردیكى رهقداو له شهویكى تاریکدا.

ئهو شاعیرهش راستی پێكاوه، كه لهكاتی پارانهوهی خوادا گوتویهتی:

(یا من یری مدّ البعوض جناحها
في ظلمة الليل البهيم الأليل
ویری نیاط عروقها في غمرها
والمخ في تلك العظام النحل)

واته: ئهی ئهو خواجهی، كه میشووله دهبینیت لهكاتی كردنهوهی بالیداو له
تاریکایی شهویکی دهجووری ئهنگوستهچاودا.. ئهی ئهو كهسهی، كه رهگهکانی
شاده ماری خوێنینهی نیو سینهی میشووله كه دهبینیت، كه میشکیشی لهنیو
ئیسکه هههه تهنگ و لاوازهکانی دا دهبینیت.

٤/ (لوقمان) دواى پێنماییهکانی له بوارى عهقیده و باوهردارى دا، کوپهکەى به
خواپهرستى و عیبادەت رادهسپێریت: ﴿يَبْنِيْ اَقْرَ الصَّلٰوةِ﴾ کوپم بهردهوام
نویژ بکه. ئهمهش بهو پێودانگهی كه خواپهرستى له دواى عهقیده ویه، واته
دواى ئهوهی خواى ناسى و باوهرى پێ هینا، پرووده کاته خوا بهو پێ و پهسمی
به ندایهتی و خواپهرستیانهی، كه لهنیو نویژه که دا رهنگ دهدهنهوه. پێنمایى
(لوقمان) یش بۆ کوپهکەى لهسەر نویژ، بهلگهیه لهسەر گرنگی و بایهخی نویژو،
لهمه پهرزبوونیشی لهسەر گهلانى پێشو، چونکه نویژ په یوه ندیه لهنیوان
عهبدو خواى پهروهرد گاریدا.

٥/ فرمانی به کوپهکەى کردوو كه له پێی -فرمان به چاکه و پێگرتن له خراپه-
وه بانگهواز بۆ پێیازی خوا بکات. -ئهم پاسپاردهی تری لوقمان بۆ کوپهکەى-
بهلگهیه لهسەر فهرزبوون و پێویستبوونی -بانگهواز و فرمان به چاکه و پێگرتن
له خراپه- لهسەر گهلانى پێشین وهك چۆن لهسەر ئیمهش فهرزو پێویست بووه.

له مهشدا ههچ نامۆیهك نیه، چونكه ههچ ئایینێك بلامنا بیتهوه تهنها له پێی بانگهوازهوه نه بیته. خهڵكیش پێوهی پابه ند نابن تهنها له پێی ئامۆزگاریی و پێنماییهوه نه بیته. مرۆفی چاك و سالحیش قایل نابیت بهوهی، كه تهنها خۆی چاك و سالح بیته، بهلكو سوور ده بیته له سه ر گه یان دنی چاكه و خێرو سوود به كهسانی دی.

قورتانی پیرۆزیش ئاماژهی بۆ پێویستبوونی بانگهواز له سه ر كهسان و گهلانی تر كردوه، وهك لهم فهرمایشتهی خوادا هاتوه، كه فهرموویهتی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُوَى عَنْ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (۱۱۱) وما كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿۱۱۲﴾ هود، واته: نه ری - نه ی محمد-، نه وه بۆچی له نیۆ نه و گهل و نه تهوانه ی پێشوو دا، كه له نیومان بردن كۆمه لێكی تیا نه بوو، كه پاشاوهیهك له عه قل و شوینه واریك له پێی راست و پێنمایان مابیت تاكو پێگای خراپه و تێكدان له خراپه كارانی سه ر زهوی بگرن، مه گه ر كهسانیكی كه م نه بیته لهوانه ی رزگارمان كردن و به ده م بانگهوازی خه لكه وه هاتن، ئێمه ش رزگار بوونمان بۆ نووسین، به لام سه ری پێچیكاران و یاخییه سه ته مكاره كان گوێیان بۆ پانه گرتن و به ده م حه قه وه نه چوون، بهلكو زیاتر له زو له م گو مرایی دا رۆچوون و له سه رتاوان و سه ته مكاریی به ردهوام بوون. خوای پهروه ردا گاریشت، كه كاروباری هه ر به دادپهروه ریه، هه رگیز خه لکی نه و شارو دیهاتانه ی به سه ته م له ناونه بردوه، له كاتیكدا دانیشتوانه كانیان چاكه خوازو باوه ردا بووبن، بهلكو دوا ی نه وی له نیۆ بردوون، كه پێغه مبه رو په وانه كراوی خۆی بۆ ناردوون و ماوهیه کی زۆر له گه لیان خه ريك بووه، به لام ژمارهیه کی كه م نه بیته، زۆر به یان باوه ریان پێ نه هێناوه.

هه‌ر ده‌رباره‌ی باسی - فه‌رمان به‌چاکه‌و ڕێگرتن له‌ خراپه‌ - له‌دوای به‌جێهێنانی نوێژ، سه‌رنجێکی جوان هه‌یه‌و ئه‌وه‌یه‌، که‌ مرۆڤ کاتی‌ک به‌هۆی نوێژه‌وه‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ خوای په‌روه‌ردگاریدا ده‌به‌ستیت، هێزو وره‌و خۆپاگه‌ری لێوه‌ چنگ ده‌که‌ویت. هه‌ر به‌هۆی نوێژی‌شه‌وه‌یه‌، ئه‌و توێشووه‌ باوه‌ردارێتییه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت، که‌ پاگه‌ری ده‌کات له‌سه‌ر کاری بانگه‌وازو ئامۆژگاریکردنی که‌سانی دی. هه‌ر به‌نوێژی‌ش مرۆڤ وای لێ دیت، که‌ کاری خراپه‌و به‌دکرداری په‌سند نه‌کاتو پێی رازی نه‌بی‌تو، له‌دژی‌شی به‌هستیت. هه‌ر به‌هۆی نوێژی‌شه‌وه‌یه‌ مرۆڤ هه‌زی له‌ کاری چاکه‌و کرداری جوانه‌و فه‌رمانی کردنیشیان پێ ده‌کات.. جا کاتی‌ک نوێژ له‌سه‌ر شێوازه‌ راستو دروسته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌جێ ده‌هێنیت، ئه‌وه‌ باشت‌ترین ئامرازو ڕێو شوێنه‌ بۆ به‌جێگه‌یاندنی ئه‌رکی بانگه‌واز بۆ خوا، چونکه‌ ئه‌گه‌ر نوێژی مرۆڤی موسلمان به‌روبوومی بانگه‌وازو ئامۆژگاری له‌لای خاوه‌نه‌که‌ی نه‌بی‌ت، ئه‌وه‌ بێگومان نوێژی‌کی ساردو سه‌ره‌و، ته‌نها چهند جوولانه‌وه‌یه‌کی ده‌ره‌کی و پووله‌تییه‌.

٦/ (لوقمان) ڕێنموونی کۆره‌که‌ی بۆ ئارامگرتن له‌سه‌ر ڕووداوو کاره‌ساتیش کردووه‌، وه‌ک پێی ده‌لیت: (وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ)، باسی (ئارامگرتن)یش له‌دوای فه‌رمان به‌چاکه‌و ڕێگری له‌ خراپه‌، ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ -راستییه‌کی به‌لگه‌نه‌ویستی قورئانی-و ئه‌وه‌یه‌ هه‌رکه‌سی‌ک بانگه‌واز بۆ ئایینی خوا بکاتو، ئامۆژگاری خه‌لکی بکاتو، فه‌رمانیان به‌چاکه‌و، ڕێگریان له‌ خراپه‌ بکات، ئه‌وه‌ بێگومان ده‌که‌وی‌ته‌ به‌ر ئازاردانو تاقیکردنه‌وه‌، هه‌ندیک که‌س گاته‌ی پێ ده‌که‌نو سووکایه‌تی پێ ده‌که‌نو، به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه‌و، ده‌یچه‌وسینه‌وه‌و، ئازاری ده‌ده‌نو، لێی ده‌ده‌نو، تۆمه‌تباری ده‌که‌نو، له‌وانه‌یه‌ له‌ هه‌ندیک حاڵه‌تا بیه‌شیکوژن.

جا ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌و ڕووداوانه‌ توێشووی ئارام گرتنی هه‌لنه‌گرتبی‌ت، ئه‌وا له‌سه‌ر ڕێگاکه‌ی خۆی جێگیر دامه‌زراو نابیتو، ئه‌رکی خۆشی بۆ رانابه‌ڕیتو،

نامۆزگاریی خه‌لکیشی پێناکریت، به‌لکو زیاتر هه‌زی له سه‌لامه‌تی و بێوه‌یی و پشودان و گۆشه‌گیری ده‌بێت.. بێگومان ئارام گرتن چه‌کیکی کاریگه‌ره له‌دژی شتی پووچه‌ل و ناهه‌ق و، له‌دژی شوێنکه‌وتوانی ناهه‌ق، هه‌روه‌ک توێشوویه‌کی باوه‌رداری خواییه‌و، خوا خۆی پێمان ده‌به‌خشیت، هه‌روه‌ها ئامرازیکیشه‌ بۆ ئه‌وه‌ی، که هه‌ر ده‌بێت ئه‌و ئه‌رکه‌ی، که خوا فه‌رمانی راپه‌راندنی پێمان سپاردوه‌و، به‌جێی بگه‌یه‌نین. جا نه‌گه‌ر - له‌ پاسپارده‌که‌ی (لوقمان) دا بۆ کوپه‌که‌ی - بۆ مه‌سه‌له‌ی (فه‌رمان به‌چاکه‌و رێگرتن له‌ خراپه‌) به‌روانین، ئه‌وا تییینی ده‌که‌ین له‌ قوناغیکی ناوه‌ندیی دایه‌و که‌وتۆته‌ نێوان دوو کاره‌وه‌، کاری یه‌که‌میان (نوێژکردنه‌) که‌ پێشی که‌وتوه‌و، کاری دووه‌میشیان (ئارامگرتنه‌)، که‌ له‌دوایه‌وه‌ هاتوه‌و. ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستیکی دانراوه‌، چونکه‌ بێگومان (نوێژ) هۆکاری (فه‌رمان به‌چاکه‌و رێگرتن له‌ خراپه‌یه‌) و، ئارامگرتنیش (مه‌رجه‌) بۆ به‌رده‌وامیی راپه‌راندنی ئه‌و فه‌رمانه‌.

٧/ (لوقمان) چه‌ند رێنماییه‌کی ره‌وشتمه‌ندیی (اخلاقی)ی خستۆته‌ به‌رچاوی کوپه‌که‌ی، ئه‌م رێنماییه‌ ره‌وشتمه‌ندیانه‌ش گه‌لیک پێویستن بۆ راپه‌راندنی فه‌رمان به‌چاکه‌و رێگرتن له‌ خراپه‌و، دیسان بۆ په‌سندبوونی وته‌و گفتاری له‌لای خه‌لکی و، تا بتوانیت کاریان لێبکات: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ ١٨ ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ ١٩ لقمان ﴿

لێره‌دا یه‌که‌یه‌که‌ مانای ئه‌م رێنماییه‌ قورئانیانه‌ به‌م رهنه‌گه‌ لێک ده‌ده‌ینه‌وه‌:

أ- (وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ): رپووت له‌ خه‌لکی وهرمه‌گیره‌.. به‌ مانای خۆت له‌ ئاست خه‌لکیدا به‌گه‌وره‌ دامه‌نێ، چونکه‌ توۆ بانگه‌وازی خه‌لکی ده‌که‌یت و، ده‌ته‌وێت به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ته‌وه‌ بێن، ئه‌وانیش ته‌نها گوێ له‌وانه‌ ده‌گرن، که

نزیکن لییانو، که لهخۆبوردوون لهگه‌ڵیانداو، که بانگه‌وازو ئایینو بیروباوه‌ری خۆی به‌ خۆشه‌ویستی و سۆزو له‌خۆبوردنه‌وه پێیان ده‌گه‌یه‌نیت. به‌لام نه‌و که‌سه‌ی خۆی له‌ئاستیاندا به‌گه‌وره‌ داده‌نیت و به‌گه‌وره‌یی و به‌خۆنازینه‌وه خۆی به‌سه‌ریاندا باده‌دات و به‌ لووتبه‌رزیه‌کی بێزاروه‌وه سه‌ودایان له‌گه‌ڵدا ده‌کات و ڕووی خۆی له‌ ئاستیاندا وهرده‌گیریت و، به‌چاوی سووک و بێ‌پێزیه‌وه بۆیان ده‌ڕوانیت، نه‌وا بێگومان نه‌وانیش په‌سندی ناکه‌ن و تووری ده‌که‌ن و پشتی تی‌ده‌که‌ن.

ب- (وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا) به‌بێ باکی و له‌سه‌ر نوکی پێ به‌سه‌ر زه‌ویدا مه‌رۆ. ..
 ئه‌م جو‌ره‌ جموجو‌له‌ش هاوتا و هاو‌په‌وتی هه‌لسوکه‌وتی ڕوو وهرگیرانه‌ له‌ خه‌لکی به‌و پێودانگه‌ی، که‌ هه‌ردوو هه‌لسوکه‌وته‌که‌ له‌ نه‌ریتی خۆبه‌زل زانی و به‌خۆنازین و خۆبادانه‌وه سه‌ر هه‌لده‌دن. ڕۆیشتنی بێ‌باکانه‌و به‌خۆنازین به‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌و جو‌ره‌ ڕۆیشتنه‌یه‌، که‌ خۆی زۆر به‌ گه‌وره‌و نازدارو فووتی‌کراو ده‌گریت و که‌م بایه‌خیشه‌ به‌ خه‌لکی. ئه‌مه‌ش جم و جو‌لیکی بێزاروه‌و خوا ڕقی لێهه‌تی و، خه‌لکیش ڕقیان لێهه‌تی. هه‌روه‌ک ده‌رپری هه‌ستیکی ناساغه‌ به‌ خود(ذات)، که‌ له‌ ڕۆیشتنی به‌نازو فیزه‌وه هه‌ناسه‌ وهرده‌گریت.

ج- (وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ) له‌ ڕۆیشتندا میانگیر به‌.. به‌ مانای با ڕۆیشتنه‌که‌ت مامناوه‌ندی و ئاما‌نجدار (مقصود) و ڕێکوپێک بیت، نه‌ به‌و ڕه‌نگه‌ بیت، که‌ له‌ ڕۆیشتنی که‌سیکی خۆ به‌زل زانو بێ‌باک و فووتی‌کراو بجیت، نه‌ به‌و جو‌ره‌ش بیت که‌ له‌ ڕۆشتنی که‌سیکی لاوازی بێ‌ده‌سه‌لاتی سارد و سڕ بجیت، به‌لکو له‌نیوان ئه‌م دوو جو‌ره‌ ڕۆیشتنه‌دا ڕۆیشتنیکی مام ناوه‌ندی و ڕێک و پێک، - با‌شترین کاریش هه‌میشه‌ مام ناوه‌ندییه‌که‌یه‌تی -.

(سید قطب) ده‌لێت: "(وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ) ئه‌وه‌شه‌، که‌ ده‌بیت ڕۆیشتنه‌که‌ ئاما‌نجدار بیت، نه‌ک بێ‌هوده‌و سه‌ره‌ڕۆیی بیت، یاخود بۆ نیازو مه‌به‌ستیکی چاک بیت، چونکه‌ هه‌موو کاروبارو هه‌لسو که‌وتیکی م‌رو‌فی موس‌لمان ته‌رخان

کراوه بۆ ئەو ئامانج و مەبەستە، که موسلمان خۆی گرتویتییه‌به‌ر، له‌به‌ر ئەو هه‌رچی هه‌یه‌تی و هه‌رچیش ده‌یکات ته‌رخانی ده‌کات بۆ مەبەست و ئامانجی خۆی، جا ئیتر رۆیشتنه‌که‌شی ئامرازی‌که بۆ ئامانجه‌که‌ی، بۆیه‌ش ئەم رۆیشتنه مەبەستدار و ئامانج‌باره.

د- (وَاعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ) ده‌نگت کزو هی‌واش، که.. کزکردنی ده‌نگ ئە‌ده‌به‌و متمانە به‌خود، د‌ن‌یابوون له‌پراستی گفتار و له‌هیزی گفتاره‌که‌شی ت‌ی‌د‌ایه، هیچ که‌سی‌ک‌یش هه‌راو هوریاو ده‌نگی به‌رز پ‌ی‌شان نادات، ته‌نها که‌سانی که‌م ئە‌ده‌به نه‌ب‌یت، یان که‌سی‌ک که‌ گومان‌ی له به‌های قسه‌کان‌ی خۆی هه‌یه، یان گومان‌ی له که‌سایه‌تی خۆی هه‌یه‌و، ده‌یه‌و‌یت ئە‌و گومانه به هه‌راو هوریاو ده‌نگی به‌رز بشار‌یت‌ه‌وه.

شی‌وازی قورئانی‌ش ئە‌م کرداره بو پ‌و‌و‌چ و ناشیرین داده‌ن‌یت و به‌دیمه‌ن‌یک‌ی ب‌ی‌زارکه‌رو ب‌ی‌ن‌رخ و ناشیرینی له‌قه‌له‌م ده‌دات، ئە‌مه‌ش له‌و فه‌رمایشته‌ی خوا‌دا، که تیشک ده‌خاته سه‌ر دیمه‌نه‌که‌و وه‌سفی ده‌کات به: (إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ) ب‌ی‌گومان ناشیرین‌ترین ده‌نگ ده‌نگی گو‌ی‌دری‌ژه‌کانه.. به‌م وه‌سفه‌ش دیمه‌ن‌یک‌ی پ‌یکه‌ن‌ین ه‌ی‌ن و‌ی‌نا ده‌کات که ده‌ب‌یت‌ه مایه‌ی گالته‌پ‌یک‌ردن و سوکایه‌تی، هه‌روه‌ک ده‌ب‌یت‌ه ه‌و‌ی تو‌ره‌بوونی خه‌ل‌کی و، ده‌ب‌یت‌ه دیارده‌یه‌کی ناله‌بار. هه‌موو که‌سی‌کی خاوه‌ن هه‌ست و ه‌و‌ش، کات‌یک ئە‌م دیمه‌نه پ‌یکه‌ن‌ینان‌یه له‌پ‌ی‌ش ئە‌م وه‌سف و گوزارشته نایابه‌وه له ه‌زری خ‌و‌یدا ته‌به‌ن‌نی ده‌کات، حه‌ز ناکات نه‌خت‌یک -یان به‌ش‌یک له‌و ده‌نگی گو‌ی‌دری‌ژه‌انه-ی لی‌وه ده‌رچ‌یت^(۱).

چەند سەرنجێک لە سەر ئایەتەکانی چیرۆکەکە

لێرهدا کاتیەک چەند سەرنجێک لە ئایەتەکانی تاییبەت بە چیرۆکی لوقمان دەدەین، گرنجترین شت که لییانەوه تۆمار بکهین، ئەم چەند پەندو دەرسو نامۆزگاریو، ناماژو رێنماییه سرووش به خشانیه که لەم چەند خالەدا پوختیان دەکەینهوه:

۱- له فرمایشتی خوادا: (وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ) ناماژیهك ههیه بۆ ئهوهی که حیکمەت تەنها لە لایەن خواوەیهو، خوا به خواستی خۆی دەیدات به هەندێک له بەندهکانی، هەر کهسیکیش خوا حیکمەتی پێ ببه خشیّت، ئهوا خێرو سودیکی زۆری پێ به خشیوه، ههروهها (حیکمەت) دهکریّت مروّف به ههولّو کۆششو -به خواستو رێنمایی خوا- پهیدای کات.

۲- دهشیت حیکمەت بهم جوړهش پێناسه بکریّت: (وتهیهکی گونجاو)ی (کهسیکی گونجاو)ه له (کاتیکی گونجاو)داو (بهرادهیهکی گونجاو)و (به شیوازیکی گونجاو).

۳- له فرمایشتی خوادا: (أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ) تهفسیری حیکمەت به سوپاسکردن کراوه، ئەمەش مانای وایه که سوپاسکردنی خوا بهرێکه له بهروبومەکانی حیکمەت، ههروهها سوپاسکردنی خوا له پێداویستیهکانی باوه رێهێنانه، چونکه هیچ کهسیکی داناو حکیم له دنیا دا نیه تهنها باوه رێدار نهیّت، هیچ کهسیکیش دانا نیه تهنها کهسیکی باوه رێداری سوپاسگوزاری خوا نهیّت، ههروهها هیچ کهسیکیش دووباره داناو حکیم نیه تهنها ئهوه کهسه نهیّت که ههموو ژیا نی بۆ خوا تهرخان کردووه.

۴- له فرمایشته کهدا (وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ) به (صیغه)ی فرمانی پانهبردوو (مضارع) گوزارشتی له (سوپاسگوزاری) کردووه، وهک زانراویشه فرمانی پانهبردوو فرمانیکی زیندووی بکهه (فاعل)یکی ساغو

نویکراوهیه، که نوێکردنهوه و بهردهوامییتی خوش ویستوه. واش دیاره
 حیکمهت له دهبرپینی سوپاسگوزارییه که به فهرمانی پانه بردوو بۆ
 پێنموونیکردنی مڕۆقی باوهرداره تاکو ههمیشه سههرلهنوێ سوپاسی خوای
 پهروهردگار بکاتهوه، واته -بۆ نهوهی له گشت سات و چرکه و سهعاتیکی
 پڕوژیدا سوپاسی پهروهردگاری بکات، چونکه نیعمهتهکانی خواش ههمیشه
 سههرلهنوێ پێی دهنه خشریت و هیچ ساتیک نه له شهوداو، نه له پڕژدا لێی
 نابڕیت. نیعمهتیش سوپاس دهخوازیت، به سوپاسیش نیعمهتهکان بهردهوام
 دهبن و زۆریش دهبن، وهک خواش له سوورهتیکێ تردا فرمویهتی: ﴿وَإِذْ
 تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ...﴾ (٧) ﴿إبراهیم﴾ واته:
 بهدلتاییهوه خوای پهروهردگارتان ههوائی پی داو- یان سویندی خواردوه-
 له سههر نهوهی، که نه گهر سوپاسی خواتان بکهو سوپاسگوزار بن، نهوا منیش
 نیعمهتهکانتان بۆ زیاد دهکم..

٥- ئایهتهکانی نهم چیرۆکه دوو بواریان له بوارهکانی (سوپاسگوزاری) دیاری
 کردوه:

بواری یه کهم/ سوپاسکردنی خوا (سوپاس بۆ خوا) وهک له فرمایشته کهی (أَنْ
 أَشْكُرَ لِلَّهِ).

بواری دووه/ سوپاسکردنی باوک و دایک، دواى سوپاسکردنی خوا (أَنْ أَشْكُرَ لِي
 وَلِوَالِدَيَّ).

لهم فرمایشتهی دوایشهوه نهوهمان بۆ پروو دهبیتهوه، که دهشیت سوپاسی
 نهو مڕۆفانهش بکریت، که سوود و چاکهیان بۆ کهسانی دی هیه. ههر بۆیهش
 بهپێی دهقی ئایهتهکه سوپاسکردنی باوک و دایکیش فرهزه له سههر رۆلهکان.
 بهلام لهراستیدا سوپاس ههر تهنها بۆ خواجهو، سوپاسکردنی کهسانی

چاکه کاریش ههر سوپاسی خوا دهگهیهنیت، چونکه بێگومان ههر خوایه که ئیلهامی چاکه کردنیانی دهرهقی مرۆفه کان پێ به خشیون، ههر بۆیهش مرۆف له بواری سوپاسکردنی کهسانی چاکه کارهوه -سوپاسی خوا دهکات-.

سوپاسکردنی باوک و دایکیش، ههر سوپاسکردنی خوایه، چونکه نهگهرچی بهرواڵته سوپاسه که ئاراستهی باوک و دایک بکریته، بهلام له بنج و بناواندا ههر سوپاسکردنی نهو خوایهیه، که ههر دوکیانی کردۆته هۆیهوه بۆ وجودی مرۆف، سۆزو بهزهیی و پهحهتهی بهرامبههر پۆلهکانیان پێداون.

٦- له بهر نهوهی هیشتا له سههر باسی سوپاسگوزاری و شوکرانه بژیاری دهوینیت، تێبینیی نهوهش دهکهین، که وشه که چوارجار هاتوه: دوو جاریان له شیتوازی فهرمانی داخوازی (فعل أمر) دایه: (أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ) له گهڵ (أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ)، نه مهش له بۆتهی راسپاردندا به سوپاس و شوکرانه بژیاری، دیاری کردنی نهو لایهن و بهرامبهرهی، که پرووی سوپاسگوزاری تێ دهکریته.

دوو جاری تریش له شیتوازی فهرمانی رانهبردو دایه وهک: (وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ)، نه مهش له بۆتهی به جی گه یاندنی نه رکێ سوپاسگوزاریدا، دیاریکردنی لایهنی سوودمه ند له سوپاسه که، چونکه ته نهها خاوهنی سوپاسه که -واته مرۆفی سوپاسگوزار- خێرو سوودی لی ده بینیت.

٧- نایه ته که ی تایبهت به فهرمانی داخوازی سوپاسگوزاری به فهرمایشتی (وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ) کۆتایی پێهیناوه و له ناوهکانی خواش، ههردوو ناوی (الفنی، الحمید)ی ههلبژاردوه، نه م کۆتایی پێهینانهش له گهڵ بابتهی نایه ته که دا رێک ده که ویت، چونکه نایه ته که ی به رهو سوپاسگوزاری ئاراسته کردوهو، فهرمانی به مرۆفی باوهرداری دانا ش کردوه، که سوپاسی خوا بکات. پاشان تا کو هیچ که سیکی گوماندار گومانی نه بیته له وهی، که گوایه خوا خۆی سوود له سوپاسکردنی خه لکی وهرده گریته، ههر بۆیهش له نایه ته که دا ناوی

(الغني) هاتووه، واته (دهوله مهنډو بئپه روا لهوه)، نه مهش ئاماژه به بۆ نهوهی، که خوا بئپاکه له سوپاسکردنی خه لکی، سا ئیتر خه لکی سوپاسی بکه ن یان نه یکه ن، چونکه به وه هیچ شتیک بۆ خوا زیاد ناییت.

ههروه ها ناوی (الحمید) یش هاتووه و ئاماژه به بۆ نهوهی، که خوا شایسته ی حه مدو سوپاسکردنه، ته نانه ت گه ر هیچ که سیکیش سوپاسی نه کات، هه ر بۆیه ش سوپاسکراوه و (حمیده)، نه گه رچی خه لکیش بئپاوه و کافر بن و به فزله و چاکه ی نه زانن. نه مهش وه که نه وه وایه، که ئایه ته که پیمان بلیت: (هه رکه سیك سوپاس بکات، نه وا سوپاسی خۆی ده کات، چونکه خوا له وه بئپاکه و پئویستی پئی نیه).. هه رکه سیکیش بئپاوه و سپله بیت، نه وا نه و حاله ته ی به ده سته ی خۆی به سه ر خۆیدا هیناوه، چونکه خوا خۆی (حمید) و سوپاسکراوه.

۸- ئاموژگاری (لوقمان) بۆ کوپه که ی (وَهُوَ یَعْظُمُ) رېنمونویه کی بۆ باوکانش تېدايه، که نه و کاری ئاموژگاریکردنی رۆلانه یان، نه رکیکه و فه رزه له سه ریان و ده بییت ئاموژگارییان بکه ن، ته نانه ت گه ر، رۆله کانیان به ده م ئاموژگاریه کانیشیانه وه نه چن.

۹- یه کیکی دی له ئاموژگاریه کانی (لوقمان) بۆ کوپه که ی رېگرتیه ته ی له شیرک و هاوه ل بۆ خوا دانان (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) له مه شدا ئاماژه به که هیه بۆ پئویست بوونی په لهاویشتنی ئاموژگاریه کان بۆ گشت مه سه له و بابه ته کانی ئیسلام وه که ئیمانداریتی و، بانگه وازو، یاسا و رېساو حوکمه شه رعییه کان و کرداری جوان و ئاکاری به رز. جا نه و په ندو ئاموژگاریه ش، که لوقمان ئاراسته ی کوپه که ی کردوه ئاموژگاریه کی ئیمانداریتی و باوه ردارانه یه.

۱۰- ئایه ته که (شیرک و هاوه ل بۆ خوا دانان) ی به سته میکی گه وه رة داناوه و، پېغه مبه ری خواش ﷺ نه و ئایه ته ی سووره ی (الانعام): ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ

يَلْبِسُواْ اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولَئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ ﴿٨٢﴾. وا تهفسیر کردوه، كه ستهمه كه شيرك و هاوهلّ بۆ خوادانانه. ئهوهبوو لهكاتی هاتنه خوارهوی ئهوه نایهتانه دا هاوهلّان گومانیان وابوو، كه مه بهست له ستهم (الظلم) سه ریچی و گونا ه کردنه، بهو پێودانگهی كه ئهوان ده كه ونه بهر گونا ه و سه ریچی، ئهوا هیچ كه سینك سه لامهت و پارێزراو نیه، هه ربۆیهش مه سه له كه له سه ریان گران و ئالۆز بوو و گوتیان: جا ناخۆ كێمان ستهم له خۆی ناكات؟! پێغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: ((لَيْسَ هُوَ كَمَا تَظُنُّونَ، إِنَّمَا هُوَ كَمَا قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ: يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ))^(١)، واته: به و جوړه نیه، كه ئیوه بۆی ده چن، به لكو وهك ئهوه حاله ته یه كه (لوقمان) به كورپه كه ی گوتبوو: كورم هاوهلّ بۆ خوا دامه نئ، چونكه هاوهلّ بۆ خوا دانان (شيرك) سته میکی گه وریه.

١١- له زۆر شوینی دیکه شدا قورئانی پیرۆز گوزارشتی له هاوهلّ بۆ خوادانانو بی باوه ربوون (شيرك و كفر)ی به ستهم و زۆرداری کردوه، وهك لهم نایه ته ی سوورته ی (البقرة) شدا كافرانی به سته مكاران داناوه: ﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿٢٥٤﴾.

جا له بهر ئه وهی رێپه وی بوونی (كفر و شيرك) به سته مه، بهم پێیه مرۆفی كافرو هاوهلّ بۆ خوا دانه ریش به وه سته مكار ده بیئت، چونكه (سته م و زۆرداری) ده سدرێژی و له سنورده رچوونه و، پشتگیری کردنی ناهه قی یه و، خۆ دا برین له هه ق و، شار دنه وه ی راستییه و، ئیدی مرۆفی (مشرك) و هاوهلّ بۆ خوا دانه ر سته مكار ده بیئت.. بێگومان مرۆفی هاوهلّ بۆ خوا دانه ر سته م له خۆیشی ده كات. ئه مهش له بهر ئه وهی خۆی به رێگای ناهه ق (باتل) و سزا و ئاگر دا ده بات. هه روه ها سته م له حه قیقه تیش ده كات، له بهر ئه وهی حه قیقه ت تێده په رینیی و له سنووری ده ر ده چی و خۆی لێ په نا ده دات، هه روهك كه سته م

(١) (كتاب الإيمان) ٥٦ باب صدق الإيمان، حدیث ١٩٧.

له باوه‌دارانیش ده‌کات، چونکه له‌گه‌لێاندا نیه‌و، شان به‌شانی نه‌وان پشتگیری
له‌ هه‌ق نه‌کردووه‌ و دژایه‌تیی ناهه‌قی نه‌کردووه‌، ته‌نانه‌ت سستم له‌ کافرانیش
ده‌کات، چونکه پیش‌په‌ویانه له‌ کفرو بێ‌باوه‌ریدا و یارمه‌تیده‌ریانه له‌سه‌ر
ناهه‌قی و رێبازه‌ بووچه‌له‌ که‌یان.

بەلām -لەلایەکی دبیەو- ھەموو ستەمیک کفریان شیرک نیە، چونکە لە ھەندێ شۆینی تردا قورئان وشە (ستەم و زۆرداری) بۆ سەرپێچی و گوناھ کردن بەکارھێناوە، بۆ ئیوانە ڕێدەکەوێت، کە مەروفی موسلمان بەھۆی سەرپێچی و گوناھکردنەو ستەمکار بێت، بەلām ھەر تەنھا بەھۆی یاخی بوون و گوناھکاریەو کافر نابێت.

۱۲- لەم فەرمايشتهشدا (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ...) سەرنجیكى جوان ھەيەو، ئەو ھەيە
 بىنگومان خوا كەسانىك پادەسپىرىت و وريادە كاتەو، كە لە خانەى درىغى
 كردن و خراپە كردن دان، جا داخۆ كۆى بن، ئەوانەى دەرھەقى كەسانى دى
 سستى و درىغى دەنوینن، ئايا باوكان و دايكانن، يان پۆلەكانن؟! بىنگومان
 پۆلەكانن. ھەر لەبەر ئەمەشە خوا پراسپاردوون بەو ھەي، كە لەگەڵ باوك و
 دايكياندا چاك و بە ئەمەك بن. بەلام خوا لە قورئاندا باوان و دايكانى
 پانەسپاردوو بەو ھەي لەگەڵ پۆلەكانياندا چاك بن، چونكە خۆيان ھەر چاكن
 لەگەڵياندا و ئاتاجيان بەو پراسپاردەيە نيەو، بەلكو تەنانت زۆر سوورو
 پژد (حريص)ن لەسەر پۆلەكانيان و ئەم خەسلەتەش ھەر بە سروشت و فيرەت لە
 ناخى باوكان و دايكاندا ھەيە، كە ھەميشە لەپىناوى سوود و بەرژو ھەندى
 پۆلەكانيان دا ھەلس و كەوت دەكەن. لەبەر ئەمە تەنھا پۆلەكان ئاتاجيان بەم
 پراسپاردو فەرمانەى خوا ھەيە، چونكە پۆلەكان زۆرجار تەماشای بەردەمى
 خۆيان دەكەن، بۆ وەدپەيتنانى بەرژو ھەندىيان و دايكنەردنى ئايندەيان و
 بەدپەيتنانى سوود و قازانچ بۆ مندا لانى خۆيان، ھەر بۆيەش پۆلەكانيان زۆرجار
 ئاور بۆ دواو ھەندەو-واتە بۆ باوك و دايكانيان-، تەنانت ھەر خەريكە ئاورىك

بۆ ئهو دایک و باوک نهدهنهوه، که ژيانيان بهسهر دهچیت و لهسهر لیواری بهجی هیشتنی ئهم دنیاين. جا له بهر روژنایی ئهم راستییدا ئایه ته که ی ئهم چیرۆکهش (وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ...) داوا له مڕۆژ دهکات، که ئاوریک له پشتهوهی خۆی بداتهوه، چاکه له گهڵ ئهو دوو کهسه شدا بکات، که ژيانی خۆیان بۆ ئهو تهرخان کردبوو، ههموو ههول و کوششیکیان له پیناوی بهخته وهریی ئه ودا خستبووه گهر.

۱۳- له فهرمایشته که ی خوادا (حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهَنًا عَلٰی وَهْنٍ) حه قیقه تیکی برنده (قاطع) و به لگه نهویست تۆمارکراوه، ئه وهیه دایک هه می شه به بی هیژو لاوازو ماندوو ده مینیتته وه، لیژدها (وهن) مانای (ضعف/ لاوازی) ده گه یه نیت، که به درێژایی ماوه ی سکپیری (حمل) لاوازه و، له سه ره تای سکپیری و دوو گیانی (حمل) هوه ده ست پی ده کات، ئه مهش له نه خوشییه کانی بیژووکاری و دل تی کچوون و پرشانه وهی ناویه ناودا رهنگ ده داته وه، ئهم حاله تانهش به رده وام ده بیّت، تاکو (حمل) ه که ی داده نیت - مندالی ده بی-، ته نانه ت ئهم بی هیژییه ی، تاکو ماوه کانی دوا ی مندالبوونیش به رده وام ده بیّت. دیاره ئهم حیکمه تهش له کۆکردنه وهی لاوازییه که وه له گه ل لاوازییه کی تر دا سه رچاوه ی گرتووه، چونکه لاوازییه که ی هه می شه بی و به رده وامه به درێژایی ماوه ی سکپیری، به لām ئایه ته که ئهم لاوازییه ی دایکانی به وینه یه که له وینه کانه وه وابهسته نه کردوو، به لکو گشتگیرو ره های کردوو، تاکو هه موو وینه کانی لاوازیی و حاله ته کان و ئاسۆکانی تری بگریته وه، بۆ نمونه ئه مه لاوازییه که له جهسته دا، لاوازی یه که له ده رووندا و، لاوازییه که له هه ست و نه ست دا و، لاوازییه که له هیژدا و، لاوازییه که له کار و راپه راندنی کاروباردا و، لاوازییه کیشه له ئاکار و کرداردا و، لاوازییه که له په یوهندی و مامه له دا و لاوازییه له هه سته کردن و هه سته وهرییدا، جگه له بواره کانی تر.

جا له گهل ټو لاوازی يه بهردهوام چهندان هينده و دوباره بوانه دا، هيشتا له لای نافرته ټم حالته ی لاوازیه خوښوستر اوو، بهردهوام له لایشى خواز اوو وستر او ده بېت، چونکه ټه گهر نافرته (ژن) کاتيک مندالی نيه و تووشی سکپری نايېت، ههول ده دات سکی پر بېت و هه موو موک و سامانيکيشی ده خاته گهر بۆ ټه وهی سکپری به سهردا بېت، جا چاکي و بېنگه رديی بۆ ټو خوايهی، که چېړو له زه تي له سهر لاوازی پي به خشيوه و، وای لسی کردووه داوای ټو حالته بکات و هه زيشی ليی بېت.

۱۴- له فهرمايشتی خوادا (وَفَصَلَهُ فِي عَامَيْنِ) ټماژه يه که هه يه بۆ ماوهی شیردانی سروشتی، که شتوازیکی زۆر گرنگو پيوسته بۆ مندال، که دوو ساله، خو ټه گهر له دوو سال که متر بېت ټوا بری پيداويستی خو ی له شیري سروشتی زهرووری وهرناگرېت- واته له شیري دايکی- خو ټه گهر له دوو سال زیاتریش شیري پي بدرېت، ټوا سوودی لی نابینیت و هيچ که لکيکی نايېت، بگره ده بېته باريکی قورس له سهری و له سهر لاشه و ټاکاری منداله که و، وای لی دېت مندالیکي زۆر به نازو خاوو خلیچک و به له نجه ولار دهرده چیت. و اش دياره رازو نه ينی له نه خوښيه کانی مندالانی ټم سهرده مه دا له وه دا به ند بېت، که شیردانی سروشتیان نيه - واته شیري دايکیان پي نادریت-، بېگومان شیري دايک زۆر پيوسته بۆ ساغی و سه لامه تيی مندال، له پروی ته ندروستی و دهر وونی و رهو شتمه ندييه وه و، بۆ نه شونمای جهسته شی و ساغی ټه ندامه هه ستداره کانی. چونکه دايک هاوکات له گهل شیردانيدا به منداله که ی، خوښه ويستی و سۆزو به زه یی و ره حم و ټه وينیشی پي ده دات. جا ټایا چند دايک هه يه، که بۆ ماوهی دوو سال شیر بدات به منداله که ی؟!

۱۵- ټم نايه تانه ی نیو ټم چېړۆکه ريسايه کی مسۆگهرو دايينکراو و هاوسه نگ کراوی بۆ رۆله کان له بواری په يوه نديياندا به دايک و باوک و چاکه له گهل کردنياندا خستۆته روو، ريساکهش ټو راسپارده يه ی تری خوايه له م فهرمايشته يدا:

﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾.

بینگومان چاکه له گهڵ دایک و باوک ئه‌رکیکی پێویست (فه‌رز)ه‌و له‌ هه‌موو حاڵه‌تیکیشدا له‌سه‌ر رۆڵه‌کان فه‌رزه‌، سا ئیتر دایک و باوک خراپه‌یان ده‌ره‌قه‌ی رۆڵه‌که‌ کردبێت یان چاکه‌، هه‌روه‌ها سا ئیتر به‌ سۆزو خۆشه‌ویستییه‌وه‌ له‌ گه‌ڵ رۆڵه‌که‌یاندا جوولابنه‌وه‌، یاخود به‌ره‌قی و توندییه‌وه‌.. ئه‌م چاکه‌کردنه‌ی رۆڵه‌ش له‌ گه‌ڵ باوک و دایکه‌داو به‌چاکی ره‌فتارکردن له‌ گه‌ڵیاندا له‌سه‌ر رۆڵه‌کان لاناچیت، ته‌نانه‌ت گه‌ر باوک و دایکه‌که‌ گوناھیشیان ده‌ره‌قیان کردبێت، هه‌م‌دیسان ئه‌رکی به‌چاکی ره‌فتارکردن له‌ گه‌ڵیاندا له‌و حاڵه‌ته‌شدا -که‌ دایک و باوک‌که‌ بێ‌باوه‌ر بن، یان هاوه‌ڵی بۆ خوا دابنێن) هه‌ر له‌سه‌ر رۆڵه‌که‌ لاناچیت، واته‌ ده‌بیت هه‌ر چاکه‌یان له‌ گه‌ڵدا بکات، وه‌ک خواش ده‌فه‌رمویت: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾.

به‌لام بینگومان گوێراپه‌ڵی رۆڵه‌ش بۆ باوک و دایک، ده‌بیت له‌سه‌ر به‌رچاوپروونی و هۆشیاریی بیت، به‌مانای ده‌بیت له‌و کاروبارانه‌دا گوێراپه‌ڵیان بکات، که‌ خوا پێی رازیه‌، نه‌ک له‌ کاریکه‌دا، که‌ جێی توپه‌یی و ناپه‌زایی خوایه‌، گوێراپه‌ڵی بکری. به‌لکو کاتی که‌ گوێراپه‌ڵیان ده‌کات، که‌ فه‌رمان به‌ خواپه‌رستی پێ‌بکه‌ن. ده‌نا له‌ کاتی که‌دا فه‌رمان به‌ گوناھو سه‌رپێچی پێ‌ بکه‌ن، نابیت گوێراپه‌ڵیان بکات. هه‌روه‌ها له‌ کاتی که‌دا، که‌ داوای بێ‌باوه‌رپوون و هاوه‌ڵ بۆ خوا دانانی لێ بکه‌ن، نابیت گوێراپه‌ڵیان بکات. چونکه‌ گوێراپه‌ڵی هیچ مه‌خلوقێک له‌ سه‌رپێچیکردنی خالق ناگریت ((لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ)).

ئه‌و نایه‌ته‌ش ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ جیاوازی له‌نیوان دوو مه‌سه‌له‌ی گرنگی

وهك (ړهفتاری چاك له گهډ باوك و دايك) و (گوړپایه لۍ) دا كړدوه، بؤ نمونه چاكه و ړهفتاری چاك له گهډ باوك و دايكدا له هه موو حاله تيكدا له ړوله كان خوازراوه، ته نانه ت گهر باوك و دايك دوو كه سۍ بۍ باوه پېش بن، به لام گوړپایه لۍ (الطاعة) به ستر اوه به گوړپایه لۍ فرمانی خواوه، ههر بویه ش له كاتيكدا فرمانه كانی باوك و دايك دژۍ فرمانه كانی خوا بوون، ثهوا گوړپایه لۍ ثهوا فرمانه كانی ناكړیت. به لام وپړای ثهوا حاله ته ش ړهفتاری چاك و مامه لۍ جوان له گهډ دايك و باوكدا ههر پيوسته و له ړوله كان ثهوا خوازراوه، كه چاك بن له گهډ لاند او ههر به چاكه و ئاكاری جوان و چاكه له گهډ كړدنیان سهر پېچۍ له فرمانه ناشه رعييه كانیان بكهن، واته كاتيك باوك و دايك فرمانی ناله بار به ړوله كان ده كهن، نايیت ړوله كه شيان به جنپودان یان نه فرتكردن و ه لامی فرمانه كه یان بداته وه، به لكو ته نها به سهر پېچۍ كړدن و نه نجامنه دانی فرمانه كه بجوولیته وه و له هه مان كاتيشدا مامه لۍ جوان و چاك له گهډ باوك و دايكه كه دا بنويیت.

۱۶- ثایه ته كان وینه یه کی سهر سور هینی جوان و په سندیان له سهر زانستی خوا و په هایشتنی ثهوا زانسته بؤ وردو درشتی شته كان، پېشان داوه، وهك خوا تیا یاندا ده فرمویت: ﴿... اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَآتِ بِهَا اللّٰهُ...﴾ (۱۶) لقمان ﴿...﴾.

بېنگومان زانستی خوا گشتگیره و هه موو شتيك ده گړیته وه، هيچ شتيكيش له خوا ون نايیت، بؤ نمونه ش ثهوا دهنكه خه رته له یه ی - كه نمونه ی بجووكترین شته - خوا خوی ده زانیت له چ شوینيكي ثهوا سهر زه مینه فراوانه و، ثهوا ئاسمانه پانو به رینانه دایه و، ههر خواش خوی به توانایه له سهر هینان و خستنه به رچاوی بیسه ر. مه سه له ی بایه خدارو گرنگيش له م وینه ړه سم كراوه دا ثهوه یه، كه كارایی له سهر دهر وونی بیسه ر هه بیته و، به دوا ی زانستی خوا دا بگهړیت و هه سستی پۍ بكات و ئاگاداری بیته و لهو حه قیقه ته شدا بژی، كه بېنگومان خوا ده بیینیته و

بۆی دهروانییتو، ئاگاداری هه مو جم و جوو لێکیه تی. ئه مه ش پالێ پێوه ده نیّت بۆ نه وه ی که خۆی بۆ خوا پوخت و یه کلا بکاته وه و به چاکی بیه رستیتو، شه رم بکات له کرداری سستی و درێغی نواندندا به رامبه ر مافی خوا و پابه ندیی به حوکه مانه کانی، دوورکه و تنه وه ش له سه ری پێچی له فه رمانه کانی خوا و یاخی بوون.

۱۷- خوا ئه و نایه ته ی، که وینه ی زانستی خۆی و توانی خۆی تیا دا کێشا وه، به دیاری کردنی دوو ناو له نا وه کانی خۆی، کۆتایی هێنا وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾. ئه م کۆتایی پێ هێنا نه ش ها ور پێکه له گه لّ با به ت و مه سه له ی نیۆ نایه ته که دا.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ﴾ بێگومان خوا خا وه ن زانستیکی په لها و یشتوه بۆ هه موو شتیک و له هه موو شتیکیشدا ئه م زانسته هیه و را په ر پێنرا وه، هیه چ شتیکیش به رویدا نا وه ستیتو، هیه چ شتیکیشی لێ ئالۆزو (عاصی) ناییت، چونکه بێگومان زانستی خا ویه که که ئاگاداری هه موو شتیکه، پاشان خوا (خَبِيرٌ) یشه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، (خبی ر)یش، که له وشه ی (خبره) وه هاتوه لێ ره دا هه ر مانای زانست و زانیاری ده گه یه نیّت، واته له هه موو شتیکدا زانا و زانیارو شاره زایه.

۱۸- له که شیکێ با وه پرداری و ئیمان هێنان به خوادا و، کاتی ک پۆ له ش به و وینه پیشان درا وه ی زانست و توانای خوا کارتێکرا وه، له و که شه دا با وک کو ره که ی خۆی به عیباده ت و خوا په رستی را ده سپێریتو، فه رمانی پێ ده کات، که هه میشه نوێژ بکات و فه رمان به چاکه و رێگ ریش له خرا په بکات.. ئیدی له و جو ره که ش و ساته گرنگانه دا - فه رمان پێ کردن و پاسپاردن- مانا و گیان و زیندویتی خۆی ده بیّت، چونکه به راستی دلێکی پر له با وه رو ئیمان داریتی به خوا و به گه وه رگرتنی خوا، به هه موو پاسپار ده و فه رمانێکه وه پا به ند ده بیّت.

۱۹- ئه و فه رمانانه ی که لوقمان ئا راسته ی کو ره که ی خۆی کردوون، شه ش فه رمانن له گه لّ سێ رێگری (نه ی)، شه ش فه رمانه که ش ئه مانه ن:

- نوێژ بکه (أَقِرِ الصَّلَاةَ).

- فرمان به چاکه بکه (وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ).

- ڕی له خراپه بگره (وَأَن تَعَنِ الْمُنْكَرِ).

- له بهرامبهه ڕووداوو کاره ساتدا خۆراگره (وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ).

- به نهروم نیانی و مامناوه نیدیانه به ڕیگادا برۆ (وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ).

- له دهنگت نزم که رهوه (وَأَعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ).

ههروهها سێ فرمانه ڕیگری و قه دهغه کارییه کانیش که ئاراسته ی کردوون،
ئه مانه ن/

- هاوهل بۆ خوا دامه نێ (لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ).

- ڕووت له خه لکی وهرمه گیڤه (وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ).

- به نازو ده عیه وه به سه ره ویدا مه ڕۆ (وَلَا تَمَسَّ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا).

هه موو ئه م مه سه لانه ش چه ند ڕه هه ندو مه ودایه کی به ندایه تییا ن هه یه،
بۆیه ش ده شی ت به به ندایه تی و کاره کانی خواپه رستی (عیبادات) ناو دیڕ بکری ن،
مرۆقی باوه ردا ریش له بواری پابه ندبوونی هه به فرمانه کان خوا ده په رستی ت، سا
ئیت ر بابه ته کانی ئه و فرمانانه هه رچییه ک بن، ههروهها له بواری خۆلادانی شی هه
له کاره قه دهغه کراوه کان، خوا ده په رستی ت، سا ئیت ر بابه تی ئه وانه ش هه رچی
یه ک بن. بی گومان به جی هیناوی فرمانه کانیش هه ر خواپه رستی و به ندایه تی
کردن بۆ خوا، وه ک چۆن وازه یینا نی حه رام کراوه کانیش به ندایه تین بۆ خوا.
پێویسته ئیمه ش چه مک (مفهوم) ی به ندایه تی فراوان بکه ی نو، هه ر ته نها له ڕۆ و
ره سمه عیبادیه کاندا به ندی نه ک ی ن. چونکه به ندایه تی (العبادة) پهل ده هاو ی ت
بۆ هه موو مه سه له و کاروباری کی مرۆقی موسلمانو، هیچ ساتی کی له

ساته کانی له بهندایهتی بهدەر نیه، بۆ نمونه که له پڕۆ و پهسمه عیبادیه کاندایه خواپهرست بێت، ئەوا له مهسهله کانی یاسادانان و مامهله کردنیشدا ههر خواپهرست بێت و بهندایهتی خوا بکات، به ههمان شیوه له نواندنی ئاکار و کرداریداو له مامهله و سهوداو ئالوێریی له گهڵ خهڵکیشدا ههر خواپهرست بێت و خوای لهیاد بێت.

مرۆفی موسلمان به فیکرو عهقل خوا دهپهرستێت، به ئیمان و دڵ، به جهسته و به ئەندامه کانی، ههروهها له نیۆ مالیشداو له مزگهوتیشدا خوا دهپهرستێت، له فهرمانگه و شوێنی کاریداو له کاتی کارکردنیداو، له شهو و رۆژیداو له بێداری و نوستنیشیدا ههر عهبدی خوییه و خوا دهپهرستێت. ههمدیسان خواپهرسته له نوێژ و رۆژووداو، له ئاکار و کردارداو، له سهوداو گفتارداو، له مال و سامان و ئابووریداو، له سیاسهت و فهرمانی پهسمیداو، له کاتی یاری و کاری هونهرو، تهناهت له کاتی خهیاڵ کردنیش دا ههر خواپهرستهو، ده بێت خوای لهیاد بێت.

۲۰- ئایهته که کۆتایی کاره خواپهرستی و عیبادیه کانی به دهسته واژهی (إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) هیناوه، (عزم) یش واته سازکردنی دڵ له سههر به جی گه یاندنی کار^(۱). به مانای بهردهوامی نوێژکردن و فرمان به چاکه و رێگرتن له خراپه و خۆراگرتن له سههر ئازار و نارهحهتی. ههموو ئەمانهش چهند کاریکن، که ئاتاجیان به وره و وزه ی دڵ و سازکردنی و هیممهت و تیکۆشانی دڵ ههیه. ئەمانه چهند ئهرکیکی قورسن و ههموو که سیلک له خهڵکی ده رهقه تیان نایهت و توانایان به سهریاندا ناشکیت، ههر بۆیهش زۆر کهس پشتگوێیان ده خهن، له بهر ئەمه تهنها کهسانی به وره و به جهرگ و جوامیژ ئەم ئهرکانه به جی ده گهیه ننو، تهنها خاوهن عهزم و دله به تینه کان توانایان له سهریان ههیه. وهك شاعیری کیش

گوتووێهەتی:

وَإِذَا كَانَتِ النَّفْسُ عَظَامًا

تعبت في مرادها الأجسام

٢١- ئایەتە کە بەرستەى (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ) کۆتایی بە کارە قەدەغە کراوە کان هیناوه، چونکە بەخۆن نازین و خۆبەزل دانان و خۆهەلکیشان، چەند ئاکاریکی بیزراون و خوا خۆشیی ناوین و، ئەنجامدەرانیشیانی خۆش ناوێت. ئەوهش بانگەوازیکە لەلایەن قورئانەوه بۆ وازهێنان لەو پرەوشتە ناپەسەندانە. هەر وهه قورئانی پیرۆز هانی خەلکی دەدات بۆ ئاکارە جوان و ستایشکراوەکان و، داوا لە باوەردارانیشت دەکات، کە پابەند بن پێیانەوه، ئەمەش هەمووی بە دەستەواژەى (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ ...)، جا هەركاتیکیشت مەرۆفی باوەردار گوێی لە وشەى (یحب) دەبێت، خێرا سوور دەبێت لەسەر زانینى وشەکانى دواى ئەوه، تاكو ئاکارى جوان پیشان بدات، چونکە دەزانیت، کە ئەوه پێیازی خۆشەویستیی خوایه. هەمدیسان قورئانی پیرۆز خەلکی لەئاکارە ناشیرین و بیزراوەکان دوور دەخاتەوه، ئەمەش بەرستەى (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ...) جا هەركاتیکی مەرۆفی باوەردار وشەى (لا یحب) دەبیسیت، خێرا سوور دەبێت لەسەر زانینى وشەکانى دواى ئەوه، تاكو خۆی لەو کارانە بەدوورخات، کە خوا پێی خۆش نیه، کە ئەنجامدەرانیشتی خۆش ناوین. چونکە ئەمە لە خۆشەویستیی خوا بێبەشى دەکات.

جا ئایا ئایەتەکانى (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ ...) کۆدەکەینهوه، تاكو بهو سیفەتە جوانانەوه وابەستە بێت؟ ئەى ئایا ئایەتەکانى (إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ ...)ش کۆدەکەینهوه، تاكو واز لەو سیفەتە بیزراوانە بێنین، کە لەدوايه وه هاتوون؟!

چیرۆکی شه شه م

چیرۆکی سه به ه

چیرۆکه که له قورئاندا ئاوا هاتوه، که خوا تیايدا فهرموویه تی:

﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ
وَأَشْكُرُوا لَهُ. بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ
وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ
جَزَاءُ نُّهَمَ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكُفُورُ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي
بَرَكَْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ
مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ
فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن
يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾ سَبَّحْهُ﴾

مانای نایه‌تہ کان بہ کورتی:

بئگومان له هۆزی (سهبهء) له ولآتو نیشتهگی خۆیاندا بهلگه و نیشانهیهکی خوا هه‌بوو، ئه‌ویش دوو باخی گه‌وره‌ بوو له‌لای راست و له‌لای چه‌پی ناوچه‌که‌یان هه‌و، به‌هه‌ش راسپیژرابوون که ئیوه‌ ئه‌ی خه‌لکی (سهبهء) له‌و هه‌موو رزق و رۆزیه‌ی خوای په‌روه‌ردگارتان بخۆن و، سوپاسی بکه‌ن.. ئیدی ولاتیکی خۆش و ئاوه‌دان و، خوایه‌کی لی‌بورده‌و میه‌ره‌بانتان هه‌یه‌.. به‌لام ئه‌وان له‌جیاتیی سوپاسی خوای په‌روه‌ردگاریان ر‌وویان وه‌رگیرا و به‌ده‌م بانگه‌وازی خواوه‌ نه‌چوون. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئی‌مه‌ش -دوای ئه‌وه‌ی ته‌وا و یاخی بوون- لافاوێکی هی‌جگار به‌گ‌ور و وێرانکه‌رمان بۆ ناردن که بووه‌ هۆی وێران بوونی باخ و بی‌ستانه‌ پ‌ر به‌روبومه‌کانیان و ئیدی له‌جیاتیی ئه‌و دوو باخه‌ خۆش و گه‌وره‌یه‌، دوو باخی پ‌ر له‌ د‌رک و دال‌و به‌روبوومی تال‌و دره‌ختی بی‌به‌ری وه‌ک دارگه‌زۆمان پی‌دانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ که‌مێک له‌ دره‌ختی (سیدر)، که به‌روبوومیکی که‌می هه‌یه‌. ئی‌مه‌ به‌و ر‌ه‌نگه‌ بۆیه‌ س‌زamanan دان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بی‌باوه‌ر و سپه‌له‌ ده‌رچوون، جا ئایا ئی‌مه‌ س‌زای کافرو سپه‌له‌کان ناده‌ین؟! پاشان له‌نی‌وان ئه‌وان و ئه‌و شار و دێهاته‌نهی تر‌دا، که خێرو به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ریان‌دا ر‌ژاندبوو، دێهات و ئاوه‌دانیی دیار و ئاشکرamanan (وه‌ک دێهاته‌کانی نی‌وان یه‌مه‌ن و شام، که ولاتی ئی‌ستای ح‌یجاز ده‌گر‌یتته‌وه‌) هی‌نابووه‌ ئاراوه‌، که به‌بی‌ ماندوبوون له‌نی‌وان هه‌ردوو ناوچه‌ س‌تراتیژییه‌که‌ی یه‌مه‌ن و شام‌دا هات‌و‌چ‌ۆ و سه‌فه‌ریان ده‌کردو، ماوه‌ی نی‌وان دێهاته‌کانیان به‌بی‌ ماندوبوون ده‌ب‌ری و پ‌یمان راگه‌یان‌دبوون، ده‌ ئیتر بۆ خۆتان چه‌نده‌ها شه‌و و رۆژ به‌ ئارامی و به‌بی‌ ترس و دله‌راو‌کی ب‌ر‌ۆن و سه‌فه‌رو بازرگانیی خۆتان بکه‌ن.. که‌چی ئه‌وان له‌و هه‌موو خێرو به‌ره‌که‌ت و نی‌عمه‌ته‌ش بی‌زار بب‌ون و گو‌تیان: خوایه‌ ر‌یگای هات‌و‌چ‌ۆ و سه‌فه‌ره‌ک‌اف‌مان بۆ له‌یه‌ک دوور خه‌ره‌وه‌.. دیاره‌ ئه‌وان به‌م داخ‌وازیه‌ س‌ته‌میان له‌خۆیان کرد، ئی‌مه‌ش کرد‌مان به‌ په‌ند و داستان و قسه‌و باسی سه‌ر زاری خه‌لکی و به‌هۆی خراپی و ناله‌باریی خۆیان هه‌ پ‌ه‌رته‌وازه‌مان کرد‌ن.

جا بێگومان لهم بهسهرهات و پرووداوانه دا چهندهها بهلگه و نیشانه و په‌ند هه‌یه
 بۆ گشت که‌س و هۆزێکی ئارامگرو سوپاسگوزار. دیاره و به‌ی‌گومان سه‌باره‌ت به
 (سه‌به‌ء) و خه‌لکه‌ گومراکه‌ی، له‌ملاره ئیبلیس (شه‌یتان) یش نیازی خۆیان له‌سه‌ر
 گومراکردنیان به‌دی هینا، که‌ پێشتر به‌خوای گوتبوو (زۆربه‌ی خه‌لکی
 سوپاسگوزار نین)، ئه‌وه‌بوو که‌سانێکی گومراو بێ‌یاک له‌ خه‌لکدا شوینی که‌وتن،
 ته‌نها کۆمه‌لێک له‌ باوه‌رداران نه‌بی‌ت. به‌لام وه‌نه‌بی‌ت ئیبلیس ده‌سه‌لاتی
 به‌سه‌ریاندا هه‌بی‌ت، به‌لکو ئیمه‌ خۆمان و یستوومانه‌ روون بی‌ت و بزانی‌ت، که‌ کێ
 باوه‌رێ به‌روژی دوا‌یی هه‌یه‌ و کێش له‌ شک و گومان دایه‌.. جا دلنیا به‌ ئه‌ی
 پیغه‌مبه‌ر، که‌ خوای په‌روه‌ر دگارت چاودێرو ئاگاداری هه‌موو شتی‌که‌.

شیکاری چهنده‌ شه‌یه‌کی گران و نامۆی نیو ئایه‌ته‌کان

۱- لَسْبًا / (سه‌به‌ء) ناوی هۆزێکی به‌هیزی دانیشتووی (یه‌مه‌ن) بووه‌و،
 شارستانییه‌تیکیان تی‌دا دامه‌زراندوه‌.

۲- عَائِدَةً / په‌ندو عیبه‌ت: به‌ مانای له‌چیرۆکی ئه‌واندا په‌ندو عیبه‌ت و وانه‌ بۆ
 که‌سانی دی هه‌یه‌.

۳- جَنَّاتٍ / دوو باخ و بی‌ستانی گه‌وره‌ و فراوان.

۴- فَأَعْرَضُوا / بێ‌باوه‌ر ده‌رچوون و له‌ سته‌مدا رۆژچون و زۆردار بوون.

۵- سَيَّلَ الْعَرِمَ / لافاوه‌ گه‌وره‌که‌: مه‌به‌ست له‌مه‌ به‌نداوی (مه‌ئره‌ب)ه‌، که‌ دوا‌ی
 وێرانبوونی هه‌لی گرتوون و سه‌رتاپای دا‌پۆشیون.

۶- جَنَّاتٍ ذَوَاتٍ أَكْثَلٍ / دوو باخی تایبه‌ت به‌ به‌روبوومی پێگه‌یشتوو، که‌ بۆ
 خواردن ده‌ست ده‌دات. وشه‌ی (ذواتی) لێ‌رده‌ا (مثنی‌-ی مۆنث)ه‌، واته‌ بۆ
 دوانه‌یه‌کی می‌پینه‌یه‌و، وشه‌ی نێ‌رینه‌ی (ذو)ی له‌ به‌رامبه‌ر دایه‌.

۷- أَكُلِ خَمِطٍ / وشه‌ی (خَمِط) بۆ دره‌ختی‌کی بیایانییه که تاله‌و درگی هه‌یه‌و ناخوڕیت.

۸- وَأَثْلٍ / جوړیکه له دره‌خته‌کانی بیابان و به (طرفاء) ناوده‌بریت.

۹- سِدْرٍ / جوړیکی سێیمه له دره‌خته‌کانی بیابان و درگی هه‌یه‌و به (نَبَق) ناوده‌بریت.

۱۰- أَلْقُرَىٰ أَلْقَىٰ بَرَكَاتِهَا / ئەو دێهاتانه‌ی خێرو به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ردا پ‌ژان‌دن (واته ئەو دێهاته به پیت و به‌ره‌که‌ت و پیرۆزانه‌یه، که له فه‌له‌ستین و ده‌وربه‌ری دا بوون).

۱۱- قُرَىٰ ظَهْرَةٍ / ئەو دێهاتانه‌ی نێوان یه‌مه‌ن و شامه، که ولاتی حیجازه.

۱۲- وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ / وامان دانابوو که هات وچۆیه‌کی به‌پرا‌ده دانراو و دیاری کراو بێت و به‌پێی چهند قۆناغی‌کی زانراو بێت.

۱۳- فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ / واته: دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ناومان بردن و ولاتیانمان وێران کرد، کردمان به‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی‌ک که خه‌لکی له‌ کۆ‌پ‌و کۆمه‌له‌کانیاندا باسیان بکه‌ن.

۱۴- وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ / واته: له ولاتی عه‌ره‌ب و شام و عێراق و میسر‌دا بلاومان کردنه‌وه و به‌ش به‌ش و په‌رت‌ه‌وا‌زه‌مان کردن.

۱۵- صَبَّارٍ شَكُورٍ / صیغه‌ی مبالغه‌ی (صبر و شکر)، به‌ مانای زۆر به‌ ئارام و زۆر ده‌م به‌ شوکرانه‌و سوپاس‌گوزاریین.

۱۶- صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْإِلَهُ / ئیبلیس (شه‌یتان) نیازو ئامانجی خۆ‌ی له‌سه‌ر گومرا‌کردن و له‌پێی لادانیان، به‌دی‌ی هێنا.

وتهیهك له سههر چیرۆکی سهبهه

شاره زایانی چیرۆك و به سههراته كانو، میژوونووسانیش باسیکی درێژیان له سههر چیرۆکی (سهبهه) و سههره تای مولك و سامانیان و، زۆربوونی نیعمهت له سههریان و، سههره تاكانی كردنهوهی بهربهستی ئاوه كه به سههریاندا و، ئه و پروداوهش به سههریاندا هاتوه، دیاری كردووه. لێره شدا ئاماژه بۆ هه ندیک له و باسانه ده كهین و، دهیاغخینه روو، به لām نهك به و پێودانگهی، كه بروای پێ بکهین و دان به راستی و دروستیه كهیدا بنیین و په سندی بکهین، به لكو ته نها بۆ ئاگادارکردنی خوێنه ران لێیان و راسپاردنیشیان به وهی، كه ته نها هه لۆیسته ی له ئاستدا ده كهین و هیچیشی، له سههر نالێین و به راستیش یه كلای ناکهینه وه، ههروهك كه ره تیشی ناکهینه وه و به نادروستی شیان دانانیین، هه ر بۆیه ش وه ستان و هه لۆیسته كردن له ئاستیاندا، ساغترین هه لۆیسته و، زیاتریش له گه ل زانست و لێكۆلینه وه كهیدا رێك ده كهوێت، ئه مه ش له بهر نه بوونی چه ند ئامرازێکی زانستیانه ی راست و دروست، كه بتوانین به وه ی ئه و ئامرازانه وه پاك له پیس جیا بکهینه وه و، جیاوازی نیوان راستی و درۆكه شیان پێ بکهین. ههروه ها ئه مه له و ده رووه ش دایه، كه هیچ سوودێکی زانستی له سههر هه لئاچنرێت و، نه زانین و لێ بۆ ئاگابوونیشی هیچ زیانیكمان لێ نادات، دیسان هیچ شتیکی شمان له ده ست ناچێت، له كاتیكدا هه لۆیسته ی له ئاستدا ده كهین و هیچ شتیکی له خو مانه وه له سههر نالێین.

ئه و میژوونووس و چیرۆك نووسانه گوتوویه نه: (سهبهه) یه كه مین پادشای یه مه ن بووه و، ناوی (عبد الشمس بن یشجب بن یعرب بن قحطان) بووه، بۆیه ش ناو راوه (سهبهه)، چونكه یه كه م پادشای عه ره ب بووه، كه دوژمنانی به دیل گرتووه. ههروه ها (رائیش)یشی پێ گوتراوه، چونكه ئه و مال و سامانه ی، كه له جهنگدا (به ده سته كه وت) په یدای ده كرد، ده یدا به گه له كه ی. عه ره به كانیش به مال و سامانیان گوتووه (ریش) یان (ریاش).

ههروهه ده باره (سبهه) گوتويانه: خهلكى (سبهه) له نيعمهتېكى زۆرو هه مه چەشندا بوون، خوا له هه موو شتېك پېي به خشيبون - وهك له ئايه ته كاندا ده كه وتوه -، شارستانه تېكى پېشكه وتوشيان بنيات نابوو توانيبويان ئاوى شيو دۆله كان كۆنترۆل كهن، كۆبكه نه وه به نداويكى قاييىمى له لاي شارى (مه ئره ب) وه لى دروست كهن و ناوى (به نداوى مه ئره ب) لى نرابوو، كه له نيوان دوو چيادا بوو، ئاوى به نداوه كه شيان بۆ مه به ستي ئاوديرى زهوى يه كانيان و ئاودانى بېستانه كانيان به كارهيئاوه. ههروهك توانيويشيانه چەندين باخو بېستانى گه ورهش بنيات بنين، و چەنده ها دارودره ختى تيدا بروين، و چەنده ها به روبووم به رهه مى ترى لى بچنه وه.

گوتويانه: هۆزى (سبهه) دوو باحيان له نيوان دوو چيادا هه بووه به روبووميان نه وهنده زۆر بووه، كه بۆ غونه ته گهر ئافره تېك زه ميبيله كهى له سهر سهرى دابنايه و به نيو نه و باخانه دا برؤيشتابيه، زه ميبيله كهى به و ميوانه، كه له دره خته كانه وه ده كه وتنه خواره وه، پر ده بوو - بى نه وهى كه سيك لى كردبنه وه -.

گوتوشيانه: له ولاته كه ياندا هيچ جانه وه ريكي زيان به خشى وهك مېشو مه گه زو مېشوله و زه ره زيپه لى نه بووه، يان ههر جانه وه ريكي ترى زيان به خشى هاوشيوه يان، نه مهش به هوى خوشى و ستارگرتنى كهش و هه واو، ساغى و ته ندروستىي ميزاجيان و بايه خدانى خوا پييان، تاكو خوا به رستن و خوا به يهك دانين و خوا وه ندو هاوه لى بۆ دانه نين.

يه كيك له پادشاكانيشيان (به لقيس) بووه، كه ئافره تېك بووه له گه ل (سوله يان) پيغه مبه رى خوا دا، چېرۆكيكى هه يه و به ئيسلام بوونى خۆى و چوونه سهر ئاييىنى سوله يان، كۆتايى به چېرۆكه كهى هاتوه، وهك له سوورپه تى (نمل) دا هاتوه.

به لام خهلكى (سبهه) دواى مردنى (به لقيس) پاشگه ز بوونه ته وه و بى باوه ر بوون، هاوه لى تريان بۆ خوا داناوه و سهره پړو و سته مكارو زۆردار بوون. ئيدى كه وتوونه بهر ليپرسينه وهى خواو سزاي توندى داوون و به و رهنگه بووه، كه به نداوى

(مه‌ئەرب)ی بەسەردا وێران کردوونو هەر ئاوێکی تێیدا بوە بەری داوەتەوە بەسەریان داو، بێگومان لافاوێکی هێجگار گەورەو وێرانکەریشی خولقاندوو، کە قورئان بە (سیل العرم) ناوی بردوو (واتە ئەو لافاو بەگور و بەهێزە، کە هێج توانایەک لێ ناستیدا نە).

ئەم لافاوەش ھەموو باخ و بیستانەکانی بۆ سەرنگووم کردو، ھەموو دارودرەخت و بەروبومەکانیشیانی لەناو بردو، بەم پێیە خوا ئەو نیعمەتە زۆرانەی لەسەر لا بردن بەھۆی ئەو ئاکارو رەفتارە خراپانەیانبوو.

هه مديسان ميژوونوسان و شاره زاياني بواري چيرۆك و به سه رهاته كان چه ند باسيكي تريان ده باره ي سه رها ويران بووني به ربه سه ته كه و، ده رچووني به ته وژمي لافاو به هيژه كه، دياربي كردووه و، پوخته ي باسه كه شيان ئه وه يه، گوايه خه لكى (سه به ٤) - وه كه كاھين و جادوو گه ره كانيان هه واليان پيدا بوون- زانبوو يان، كه هۆكارى ويران بووني به ندا وه كه، چه ند جرجي ك بووه و، ئه وانيش له سه ر هه ر شوئيكي به ندا وه كه پشيله يه كيان بۆ پاسه وانيتى داناوه. به لام كاتي ك فەرمانى خوا بۆ سزادانيان شا يسته بووه، جرجه كان به سه ر به ندا وه كه دا بالاده ست بوون و هه موو بشيله كانيان به زانند و راوناوه.

یه کیک له سه رکړده کانی (سه به ۶) که (عه مری کورې عامیر) بووه، نو دیمه نه ی بینویه و به ی دوو دلې زانیویه تی نو (له ناوچوون) نزیك بؤته وه، بویه بیرې له دوزینه وه ی نامرانیك كړدؤته وه، که نرخې زه و ی زارو مولك و سامانه کانی پی وهربرگیت، بؤ نم مه به سته ش برازا که ی خوی بانگ كړدو وه و پی گوتو وه: (له کاتی سه ره تای شه ودا - وه ختیك من له نیو کوړو کومه لی گه له که مدا داده نیشم - توش خیرا وهره ژوړه وه و به گهرمی لیم پېرسه و بلې: له سه رچیه، که تو مال و سامانی خوم لی زه وت ده که یت؟ منیش پی دهلیم: هیچ مال و سامانیك له لای من نیه و، باوکیشته هیچ شتیکی له دوا ی خوی به جی نه هیشتو وه، بویه تو درؤ ده که یت.. جا نه گهر ناوا به درؤم خستیتو وه، توش به درؤم بخه ره وه و هه رچی یه کیشم

پېگوتیت، توش پېم بلیره وه.. جا نه گهر ئاوا بجوولیتته وه، ئهوا من لهو کاته داو له نیو خه لکی دیوه خانو کوړو کوښه له که دا جنیوت پېده ده، توش خیرا جنیوم پې بدیره وه، جا نه گهر جنیوت پیدامه وه ئهوا مشته کوښه له که ده کیشم به ده متاو، توش ههسته و مشته کوښه له که پېدا بکیشه وه..

دوای ئه و وتانه ی، برازا که ی پېی ده لیت: ئاخو مامه گیان، من هه زنا که م ئاوا روه پرووت بوهستم!.. مامیشی- واته ئه و سهر کرده یی (سه به ۴)- پېی ده لیت: نا، هه رده بیته ئاوا ره فتار بکه یت، چونکه من به و هو یه وه ده مه ویت سه لامه تی خوت و خانه واده ت بپاریم.. برازا که شی قایل ده بیته و ده لیت: باشه به قسه ت ده که م..

ئیدی له کاتی سهره تای شه- واته له دوای بانگی شیوانو نان خواردنی ئیساره که کوړو کوښه لئ دیوه خان رپکه خراوه- برازا که ی چوته ژوره وه و، ئه و ته مسیل و نه خشه یی مامی جیبه جی کرده و و فهرمانه که ی به جی گه یاندوه تا گه یشته ونه ته سهر پروو دای مشته کوښه له که و، کاتیک مامی مشته کوښه له که ی تی سهر واندوه، ئه ویش تی سهر واندوته وه، ئنجا مامی هه ستاوه و سهری پیاوما قولانی گه له که ی کرده و و پېی گوتون: ئه ی هو زی فلان، ئه ها من له نیوتاندا مشته کوښه له پیاده دریت؟! ده ئیدی من هه رگیز له مه ولا له ولاتیک دادانانیشم، که فلانه که سم تیایدا مشته کوښه له پیا بکیشیت. له بهرئه وه کی هیه خانه وکانو زه وی و زارو مولکه کانم لی بکرپته وه؟!

جا دوای ئه و ی زانیان، که به راستی له سهر ئه و نیازه سووره، هه موو مولکو مایکیان لی کرپیه وه. ئه ویش که پاره وپولی مولکه کانی هه لگرت و خو ی و خانه واده و که س وکاری سازو تاماده ده کرد بو ده رچوون و سه فهرکردن، هاواری له گه له که ی کردو پېی گوتن: هو خه لکینه، به راستی سزاو کاره سات بالی به سهر دا کیشاوونو له ناوچوونتان نزیک بوته وه و، هاکا هیچتان نه ما، جا هه رکه سیک له نیوه خانوویکی تازه و جیگه یه کی نو ی و حوشرتیکی توندی ده ویت و به ته مای سه فهرکردنه، با بگاته (عومان)، هه رکه سیکی تریشان خوازیاری مه ی و شه رابو

هه‌ویرۆ دۆشاوه با بگاته (بوصرا).

هه‌رکه‌سیکیشتان خوازیاری دره‌خته‌ر ڤه‌گ دا‌کو‌تاوه‌کانی نی‌و‌قو‌رو لی‌تا‌و،
خۆراک به‌خشه‌کانی نی‌و‌زه‌وی وشکانی و بی‌باران و ڤا‌وه‌کانی نی‌و‌ئا‌وی گه‌میشه، با
بگاته شاری یه‌سریب، که‌ دارخو‌رمایه‌کی زۆری تیا‌دا‌یه.

کۆمه‌لێکیان گو‌ڤرا‌یه‌لێیان کردو بلا‌وبو‌نه‌وه:

(ئه‌زده‌کان) بۆ عوما‌ن رۆشتن.

(غه‌سانه‌کان) یش بۆ (بوصرا) ده‌رچوون.

هه‌ردوو تیره‌ی (ئه‌وس و خه‌زه‌ج) و خێلی (بنو کعب کوری عه‌مر) یش بۆ شاری

مه‌دینه (یه‌سریب) ده‌رچوون.

جا کاتی‌ک گه‌یشتبو‌نه نی‌و با‌خی‌کی تازه‌ی دارخو‌رما‌وه، پێش ئه‌وه‌ی بگه‌نه
مه‌دینه خێلی (که‌عب) گو‌تیان: ئه‌م نا‌وچه‌یه‌ جی‌گه‌یه‌کی باشه و به‌هیچ شو‌نی‌ی‌کی
دی‌که‌ی نا‌گۆ‌رینه‌وه، ئیدی له‌و‌ی‌دا لایان‌داو تیا‌دا نی‌شته‌جی بوون، له‌به‌ر ئه‌وه به
تیره‌ی (خوزعه) نا‌وبران، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌وانی دی جیا‌بو‌نه‌وه، وشه‌ی (خزاعه) له
عه‌ره‌بیدا مانای (ان‌فصال/ جیا‌بو‌نه‌وه) ده‌گه‌یه‌نیت. جا ئه‌وانیش له‌ هۆزو تیره‌کانی
دی جیا‌بو‌نه‌وه.

به‌لام ئه‌وس و خه‌زه‌ج له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بوون، تا گه‌یشتنه یه‌سریب و له‌و‌ی

لایان‌دا.

ته‌نها هۆزی (سه‌به‌ء)ی تیدا مایه‌وه، که‌ خوا ئه‌و لافا‌وه گه‌وره‌یه‌ی به‌ندا‌وه‌که‌ی
بۆ نارد‌و، جرحه‌کان توانییان به‌ندا‌وی (مه‌ئره‌ب) بپرن‌و، ئیدی ئا‌وی لافا‌وه
به‌هێزه‌که‌ش، هه‌موو با‌خه‌کانی دا‌گرت و دا‌پۆشی‌و، هه‌موو دارو‌رده‌خت و به‌ره‌مه‌مه
کشت و کالیه‌کانی تری بۆ له‌نا‌و‌بردن. به‌م ڤه‌نگه ئه‌و شارستانیه‌تییه نه‌ما‌و
له‌نا‌و‌چوو قری تی‌که‌وت، به‌هۆی کوف‌رو بی‌با‌وه‌ڤی و سه‌ره‌ڤۆیی و بی‌په‌رواییانه‌وه

﴿ذٰلِكَ جَزَآئُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ اِلَّا الْكَفُورُ ۝١٧﴾ سبأ؟!

هه‌ر ده‌رباره‌ی گه‌لی (سه‌به‌ه)یش شاعیری یه‌ك چاو (یان شه‌و كوێر): (میسون بن قیس) گوتویه‌تی:

(وفي ذاك للمؤنسي أسوة
ومأرب عفى عليهم العـمـم
رخام بنته لهم حمـيـر
لإذل جـاء مأوهم لم يُـرم
فأروى الزروع وأعنا بهـا
على شرب طفل إذا ما فطم)^(١)

هه‌موو ئه‌و باسو ورده‌كارییه‌ش كه ده‌رباره‌ی چیرۆکی (سه‌به‌ه) و پرووداوی وێران بوونی به‌نداوه‌كه‌و، كۆچكردنی خه‌لكه‌كه‌ی، هینامانه‌وه، ته‌نها بۆ ئه‌وه‌یه‌ كه هه‌لۆیسته‌ی له‌ئاستدا بکه‌ینو، نه‌ پشتی پێ ببه‌ستینو نه‌ په‌سندیشی بکه‌ین، هه‌ر بۆیه‌ش هه‌یج شتیکی له‌باره‌وه نالێن كه‌ رته‌ی كاته‌وه یان جیگیرى كات، به‌لكو له‌ خوینه‌ری به‌رێزش داواكارین كه‌ ته‌نها له‌ ئاستی دا بوه‌ستیتو، نه‌ به‌ دانیاییه‌وه په‌سندی بكاتو، نه‌ به‌ یه‌كه‌جاریش رته‌یی بكاته‌وه.

(١) هه‌ر بۆ مه‌سه‌له‌ی ئه‌و به‌سه‌رهاتو باسی رووداوانه، برۆانه: البداية والنهاية/٢: ١٥٨-١٦٢، تفسیر ابن کثیر: ٣: ٥٣٠-٥٣٥، الدر المنثور للسيوطي/ ٦: ٦٨٦-٦٩١.

شاژنی (سهبهء) له سوورتهی (النمل) دا

پیش ئهوهی بچینه سهه باسی لیکدانهوه و شیکاری نایهتیهکانی پیروزی (سهبهء) وهك له سوورتهی (سهبهء) دا هاتوه، نهختیک له بهردهم نایهتیهکانی سوورتهی (النمل) دا دهووستین که دهبارهی چیرۆکی شاژنهکهی (سهبهء) دهوین، دهبارهی ئهوه بهسهرهاتهش که لهنیوان ئهوه ئافرهتهوه، پینغه مبهریکی خوا (سولهیمان) دا - سلاوی لی بیت - گیراوهتهوه.

خوای مهزن لهو چیرۆکهداو دهبارهی ئهوه بهسهرهاته فهرموویهتی:

﴿وَتَقَدَّ الظِّيرُ فَقَالَ مَا لِي لَا أَرَى الْهَدْدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ۝ (١٠) لَا عَذِيبَ لَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْنَهُ أَوْ لِيَأْتِنِي سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ۝ (١١) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَا يُغِيثُ ۝ (١٢) إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا عَرَّشُ عَظِيمٌ ۝ (١٣) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۝ (١٤) أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَّ فِي السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ (١٥) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ (١٦) قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَٰذِبِينَ ۝ (١٧) أَذْهَبَ بِكِتَابِي هٰذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝ (١٨) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِلَيَّ الْفِتْنَىٰ إِلَيَّ كُتِبَ كَرِيْمٌ ۝ (١٩) إِنَّهُمْ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ (٢٠) أَلَا تَعْلَمُوْنَ عَلَىٰ وَاتُونِی مُسْلِمِينَ ۝ (٢١) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِی فِيْ أَمْرِيْ مَا

كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِذُّونَنِي بِمَالٍ فَمَاءٌ آتِنِي ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِخُنُودٍ لَا يَفْلَحُ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَبَتَأُهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عَفْريتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا ءَايِكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَايِكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي رَبِّي لِيُبَلِّغُنِي ءَاشْكُرُوا مَا أَكْفَرُوا مِنْ شُكْرٍ فَانْمَاشْكُرُوا لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكْرُوا لَهُمَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾ النمل

مانای ئەم ئایەتانه به کورتی:

(سوله یان) پڕۆژیکیان دهستی کرد به گهڕان به نیتو ئەو باندانەدا که خوای بۆی دهسته مو کردبوون، له کاتی به سه رکردنه وه یاندا بۆی ده رکهوت که (به پوسلیمانکه) یان تیدا نیه، بۆیه خیرا پرسى: ئەوه بۆ په پوسلیمانکه نابینم؟ نایا لیره نیه یاخود له بزرو نادیاره کانه؟ سویند بۆ به خوا ده بیته سزایه کی توندی بدهم،

یان سه‌ری برم، یان پێویسته به‌هانه‌و پاکانه‌یه‌کی وه‌ها به‌هێزی هه‌بیته‌ له‌سه‌ر ئه‌و بزبۆونه‌ی ئه‌مڕۆی... هێنده‌ی پێنه‌چوو، که (په‌پوسلیمانکه) خێرا هاته‌وه‌و له‌وێ نیشته‌وه‌و، ده‌رباره‌ی هۆی بزبۆونی ئه‌و ساتانه‌ی به‌ سوله‌یانی گوت: هه‌والێکم زانیوه‌، که تۆ هێشتا پێت نه‌گه‌یشته‌وه‌، هه‌واله‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌، که به‌راسته‌و دروست له‌ ولاته‌ی (سه‌به‌ء) وه‌هه‌و بۆم هیناویته‌، ئه‌وه‌بوو دیتم له‌وێ ئافره‌تی‌ک پادشای ئه‌و ولاته‌ بوو هه‌موو جووره‌ ده‌سه‌لاته‌و توانایه‌کی پێ‌دراوه‌، هه‌روه‌ها ته‌خت و تاراجیکه‌ی گه‌وره‌ی پادشاییشی هه‌یه‌. دیتم خۆی گه‌له‌که‌شی کړن‌ووش بۆ خۆر ده‌به‌ن، له‌جیاته‌ی ئه‌وه‌ی خوا بیه‌رسته‌و کړن‌ووشی بۆ به‌هه‌ن. شه‌یتانی‌ش ئه‌و کرده‌وه‌ ناله‌بارانه‌ی بۆ جوان و رازاندونه‌ته‌وه‌و به‌و هۆیه‌وه‌ له‌پێی راست لای داوه‌و، ئه‌وانیش پێی راستیان نه‌گرتۆته‌ به‌ر. جا بۆیه‌ شه‌یتان پێی راستی لێ گرتوون، تاکو کړن‌ووش بۆ خوا نه‌به‌ن، که نه‌هێنێ و شاراو له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌رده‌هێنێته‌و ده‌شزانێته‌وه‌ چی ده‌شارنه‌وه‌و چی ئاشکرا ده‌که‌ن. خاوه‌ن ته‌خت و عه‌رشه‌ی گه‌وره‌یه‌تی... دوا‌ی ته‌واوبوونی وته‌کانی (په‌پوسلیمانکه)، (سوله‌یمان) پێی گوت: ئێمه‌ش له‌و وتانه‌ت ده‌کۆڵینه‌وه‌، که ئاخۆ راست ده‌لێیت، یان له‌ درۆزنانیت. جا مادام وایه‌، بڕۆ ئه‌م په‌یامه‌ی من به‌سه‌ریاندا به‌رده‌ره‌وه‌، پاشان له‌ شوێنیکه‌ی په‌نه‌نیدا خۆتیان لێ بشاره‌وه‌و، بڕوانه‌ چی ده‌لێن و چ پرس و رایه‌ک له‌گه‌ڵ یه‌کدی ده‌که‌ن.. کاتیک (په‌پوسلیمانکه) پڕوێشت و په‌یامی سوله‌یانی به‌سه‌ردا به‌ردانه‌وه‌، په‌یامه‌که‌ به‌ شاژنی (سه‌به‌ء) گه‌یشته‌و خۆیندیه‌وه‌و، هه‌موو وه‌زیرو راوێژکارو پیاوماقولا‌نی گه‌له‌که‌ی بانگ کرد و پێی گوتن: به‌پێزان، ئه‌ی پیاوماقولا‌نی ولاته‌، ئه‌وا من په‌یامیکه‌ی پێرۆزم پێگه‌یشته‌وه‌و به‌سه‌رما به‌رده‌راوه‌ته‌وه‌. ئه‌م په‌یامه‌ش له‌ (سوله‌یمان) وه‌یه‌و سه‌ره‌تا (به‌ناوی خۆی به‌خشنده‌ی میهره‌بان) ده‌ست پێ‌ده‌کاته‌و پاشان ده‌لێته‌: (خۆتان به‌ گه‌وره‌و به‌رزتر له‌من دامه‌نێن و وه‌رن موسلمان به‌ن).. دوا‌ی خۆیندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ش، (به‌لقیس)ی شاژنی (سه‌به‌ء) به‌ ئاماده‌بوانی کۆبۆونه‌وه‌که‌یانی گوت: به‌پێزان ئێوه‌ ده‌لێن چی و راتان چیه‌؟ خۆ من تا ئێسته‌ هیچ

بېريارېكى يەكلاكراوهم دەرنەكردووه هەتا بە تەواوەتى ئىوهم لى ئاگادار نەكردبىت و پرس و رام پى کردوون... پياوماقولانى كۆرەكەى گوتيان: ئىمە خاوەنى ھىزو دەسەلاتىن و ھىزىكى بەزەبرو توندوتىژمان ھەيەو، بەلام خۆشت سەرپشكىت و فەرمان بەدەست تۆيە، بىرېكەرەو و وردبەرەو لەوہى چ بېيارو فەرمانىك بۆ ئەم مەسەلەيە باشە و دەرى كەيت - ئىمەش پابەندىن پىوہى-... (بەلقىس) دواى بىرکردنەو گوتى: بىنگومان ئەگەر سوپاى پادشاكان بچنە سەر ھەر شارو دىھاتىك وىران و خاپوورى دەكەن و دەيشۆينىن و پياوماقول و دەسەلاتدارانىشىيان ملکہ چ و زەليل دەكەن، بەراستى پادشاىيان لەكاتى داگىرکردنى ولاتاندا ھەر ئەوہ نەريت و پىشەيانە. جا لەبەر ئەوہ بېيارمدا ديارىيەك بۆ ئەوان-سولەيمان و حكومەتەكەى- بنىرم، پاشان بزانم نىراوہ كانم دواى گەياندى ديارىيەك بەچ ھەوالىكەوہ دىنەوہ، -واتە ئەگەر سولەيمان پادشا بىت ئەوا ديارى وەردەگريت و ئەگەر پىغەمبەرىش بىت بەو جۆرە شتانە رازىي نايىت-.. كاتىك يەكىك لە نىراوہ كانى (بەلقىس) گەيشتە لاى (سولەيمان) و باسى ديارىيەكەى بۆ كرد، (سولەيمان) پەست بوو و پىي گوتن: ئىوہ دەتانەويىت بە مال و سامان ھاوكارىم بكەن؟ بەلام بىنگومان ئەوہى خوا پىي بەخشيوم گەلىك لەوہ چاكتر و سەنگىنترە كە بە ئىوہى داوہ. بەلكو ئىوہ ھەر خۆتان بە ديارى و مالى دنيايان دلشاد دەبن -نەك من-.. پاشان بە دەم راستى نىراوہ كانى (بەلقىس) گوت: دە تۆش بە خۆت و نىراوہ كان و ديارىيەكەتانەوہ بچنەوہ بۆ لاىان -بەلقىس و راپۆژكارانى- و پىيان بلى: (سویند بەخوا - مادام باوہر بەخوا ناھيئن- دەبىت بە سوپايەكى وەھاو كۆمەلە سەربازىكەوہ ھەلكوتىنە سەريان كە ھەرگىز سەبازو سوپاى ئاوايان نەديبىت و نەتوانن بەرنەنگارىشى ببنەوہ، پاشان دەبىت دەريان كەين و بە رەزىلى و رىسوايىانەوہ لە ولات دەرجن.. دواى ئەوہ (سولەيمان) كە بە سرووشى خوا دەيزانى ئەم ھەرپەشەيەى شۆينەوارىكى گەورە لە دلى شاژنى (سەبەء) و سەركردەكانى ولاتەكەيدا دروست دەكات، دەسبەجى پووى كرده سەرانى حكومەتەكەى و لىي پرسىن پىش ئەوہى ئەو گەلە بە شاژنو

دانيشتوانه كهيوه موسلمان بڼ، كى له نيوه ده توانيت تهخت و تاراجى شازنه كم
 بو بڼيت؟.. له وهلامى نهم پرسپاره دا كه سيكي هيچگار گه ورو زه به لاح له
 تايه فهى (جن) -كه ته وانش پام و دهسته ونه زهر له خزمه تى دابوون- هه ستاو
 گوتى: من ده توانم پيش نه وهى له م كوږوونه و هيت هه ستيت نه و تهختى پادشاييه ت
 بو بهيتم، منيش بو نهم كار ه خوم به كه سيكي به هيزو ده سپاك ده زانم.. به لام
 كه سيك له پياوچاكان كه زانست و شاره زاييى له رازو نه ينيه كانى كتيبي
 خوا (ته ورات) دا هه بو و تى: من ده توانم له ماوهى چاوتروكانيك دا پيش نه وهى چاو
 هه لينيته وه نه و تهخت و تاراجه ت بو بهيتم.

جا كاتيک سوله يمان بريارى له سهر وتهى نه و پياوچا كه داو، كه نه و كار هشى به و
 سپارد. خيرا كه وته زيكر و يادو سوپاسى خوا و ده ستى به نزاو پارانه وه كرد، نيدى
 له ناكاودا ديتى، كه تهخت و تاراجى پادشايه تىي نه وانى له لا دانراوه، له سهر
 نه مه ش گوتى: نه مه له فزلو به خشى خواى په روه رگار مه تاكو تاقيم بكاته وه
 كه ناخو سوپاسگوزارى ده م يان ناشكورو سپله ده م، دياره خواى په روه رديش
 له وه بى باكه، به لام هه ركه سيك سوپاسى خوا بكات، نه و سوپاسى بو خوئى و له
 سوود و به رزه ونديى خويدا كرووه، هه ركه سيكيش سپله و پى نه زان بى ت، نه وه
 دياره خواى په روه رديش بى په رواو ده وله مهنده له وه و خاوه نى فزلو به خشى زورو
 نه پراوه يه.

دواى نه وه، (سوله يمان) فهرمانى ده ر كرو گوتى: هه نديك گوزرانكارى به سهر
 تهختى پادشايه كهى دا بڼن و رهنكو نه خشى لى بگوزن و پاشان بزاني شازنه كه،
 تهخت و تاراجى خوى ده ناسيته وه، يان له وانه يه، كه شوينى خويان نه ناسنه وه.. جا
 كاتيک (به لقيس) گه يشته نه و شوينه، پيى گوترا: نه رى تهختى پادشايه تىي تو
 ناوايه؟ (به لقيس) يش گوتى: هه ر له وه ده چي ت و وه كه نه و وايه.. ينگومان ني مه
 له مه و پيش زانياريمان له سهر تواناو ده سه لاتي (سوله يمان) هه بوو و پيش نه وه
 ته سليم بويون و به ته مای جهنگ و كوشتار نه بووين.. به لام نه و شتانه ي (به لقيس)

داينابوون بە خواو دەپەرستن - لەجياتى پەرستنى خوا- بېونە بەرەست لەنىو دەروونیداو ھەر خۆشى لەنىو گەلێكى بى ئيمان و كافردا دەژيا. جا دواى پرسىار پىي گوترا: بچۆرە نىو ئەو كۆشكەو، ئەویش بەرەو كۆشكە كە ھەنگاوى ناو دىتى ئاويك لەبەردەم كۆشكە كەدايە - كە لەراستیدا بە شووشە سەرئاو كە گىرابوو-، كاتيك بەلقىس ئاوە كەى بينى، واى زانى ئاويكى ھىجگار زۆرەو كراسە كەى ھەلكرەو قاچى دەرخت تا تەر نەيىت. سولەيمان پىي گوت: پانتايى سەرئاو كە بە شوشە گىراو و ترست نەيىت.. ئىدى (بەلقىس) یش سەرى سوپما لەو ھەموو سامو دەسلەت و كۆشك و بەخششە ماددى و مەعنە و بىيانەى، كە خوا بە (سولەيمان) داو، بۆيە موسلمان بوونى خۆشى تىدا راگەياندو گوتى: (خوايە بەراستى من ستمەم لەخۆم كەردوو، دە ئىتر وا لەمەولا منىش لەگەل سولەيماندا تەسلىمى خواى پەرورەدگارى جىھانيان بووم و ھاتمە سەر دىنى خوا.

چەند ھىما و ئاماژەيەك لەو ئايەتانەو

- ۱- ھوكمراڤى (سولەيمان) - سلاوى لىيىت - بۆ مەژوو جنو بالئەدەو، مەلكەچى و گوپرايە لىيان بۆىو، بالئەدە كانىش بەشيك بوون لە سوپاكەى.
- ۲- بايەخدانى (سولەيمان) بە سەربازانى، ھەرچەندە بالئەدەش بوون، وەك لەو دەدا دەرە كەوئىت، كە بەنىو كۆمەلئى بالئەدە كاندا گەراو و لىيانى پرسىو تەو.
- ۳- پەرۆش و سووربوونى فەرمانرەوا لەسەر كاروبارى سەربازەكانى، ئەمەش بۆ ئەو پشوى و ئالۆزى بەرپا نەيىت، ئەو بوو (سولەيمان) ھەرەشەى لە سەربازىكى خۆى كەرد، كە (پەپوسلىمانكە) كە بوو، ئەمەش لەبەر ئەو پشوى بەبى ھۆيەكى ئاشكرا لە سوپاكەى ديار نەبو.
- ۴- شىابوونى گەياندننى سزا بە سەربازى كەمتەرخەم و دواكەوتوو ناپىك، ئەمەش بەپىي و تەكەى (سولەيمان): (لَا تُعَذِّبْهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحْهُ).

۵- دادگەريى فەرمانپرهوا له گەل كەسانى ژيړ دهسه لاتيداو، ريگه دانيشى به كەسانى كەمته رخەم بۆ بهرگريى له خو كړدنو خستنه پرووى به لگه و پروونكردنهوه كانى. ئەمەش هەر بەپيى و ته كەى (سوله يان) كە دواى دەرپرپنى هەر شەكەى، سويندیشى خوارد كە يان دەبيت پەپوسليمانكە به لگه و پاكانه يەكى ئاشكرای لەسەر هۆى بزربوونه كەى هەبيت (أُولَئِيتِي سُلْطَنِي مَبِينِ).

۶- بويى و نازايەتیی مروفي موسلمانو، دەسپيشخەريى و نواندنى دەسلات، جا مادام ئەو لەسەر هەق بييت، بۆچى لاواز بييت يان سەرشۆر بييت؟ يان لاواز بكریت و بترسینریت؟ لەم چیرۆكەشدا پەپوسليمانكە كە هاتۆتەوه بۆ لای (سوله يان) و بە سەربەرزى و خۆراگريهوه قسەى له گەلدا كەردووه و پيشى گوتووه: من له هەواليك ئاگادار بووم كە تۆ ليى ئاگادار نیت، من له گەلى (سەبەء) هوه هەواليكى راست و دروستم بۆ هیناويت (أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَايَقِينَ).

۷- هەموو تاكە كەسيكى نېو كۆمەلگەى ئيسلامى، سووره لەسەر پاراستنى بەرژەوه ندىي ئەو كۆمەلگەيه و تەرخان كراوه بۆ خزمەت كەردنى، له پیناويدا هەول دەدات. پەپوسليمانكە كەش چووه بۆ لای گەلى (سەبەء) تاكو لەوێوه چەند هەوالو زانیاریهك بۆ مەبەستى پاراستنى بەرژەوه ندى و خزمەت كەردنى كۆمەلگەكەى لەرپى سوپاكەى (سوله يان) هوه، بە دەست بيیت.

۸- بيگومان پێ دەچيێت فەرمانپرهواى ولات ئاگادارى سەرجهم مەسەله و كاروباره كان نەبيت، تەنانەت هەرگيز ناتوانيت ئاگادارى هەمووى بييت و زانیاری لەسەريان هەبيت، بۆيه لەمباريهوه گوئى له كەسانى دى دەگريت و ئەوهى پيى دەگەيەنن، پەسندى دەكات. ئەو هەوالو زانیاریه شيان لەسەر ئەو مەسەلە لى وەر دەگريت، كە لەخۆى ناديارو پەنهان بوون، هەر بۆيەش پەپوسليمانكە به سوله يانى گوتووه: من له مەسەلەيهك ئاگادار بوومەتەوه،

که هیشتا تو لێی ئاگادار نیت: (أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ).

۹- پێویسته ئه وههوالۆ زانیاریانهی، که مرووفیکی موسلمان به کهسیکی کاربه دهستی دهگهیهنیت، راست و روون و ئاشکرا بن و لێیان دلتیا بیت لهپیش ئه وهه دا بیانگهیهنیت، وهك چۆن پهپوسلیمانکه که به سوله یانی گوتبوو: من له ولاتی (سه بههه) وهه ههوالیکی راست و دروستم بۆ هیناویت: (وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَاٍ یَقِینٍ).

۱۰- پهپوسلیمانکه که لیهاتوو بووه له دهرخستنی روالهتی راسته قینهی گهلی (سه بههه) داو، زیره کیش بووه له زانیانی راده و دیاردهی هیزو سوپاکه یاندا، ههروهك کاراو رهوانبێژیش بووه له خسته پوووی راپورتی راستگۆیانه له باره یانه وه، ئه وه بوو پوختهی واقعی ئه وه گه لهی وه ها گێراهوه، که ئافره تیکی تیا دا بینوون، که پادشایاو سهروه ریانه وه له هه موو نازو نیعمهت و پله وه ده سه لاتیکی پیدراوه وه، ته ختیکی گه وه ری پادشاییشیان هه یه: (إِنِّی وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَلَمَّا عَرَّشُ عَظِیمٌ).

۱۱- حاکمی (سه بههه) ئافرهت بووه، زۆر که سیش له میژوونووسان و شاره زایان ده باره ی ناوه کی، وایان دیاری کردوه، که ناوی (بهلقیس) بوو بیت، به لام ئه مه به پتی فه رمووده یه کی راست (صحیح) ی پیغه مبه ر ﷺ رانه گه یه نراوه، له به ر ئه وه ئیمه راده وه ستین و دان به راستی و جیگیریی ئه وه ناوه دانانیین و، ره تیشی ناکه یه نه وه و نکولی له وه ش ناکه یین، که ئه وه ناوه ی نه بوو بیت. به لکو وهك ته وای مه سه له نه زانراوه کانی تری قورئان مامه له ی له ئاستدا ده که یین.

۱۲- کورتیی و ته ی پهپوسلیمانکه که له باسو وه سفی هیژی شازنی (سه بههه) دا، که به کورتی له باره یه وه گوتبووی: (وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ)، واش دیاره ئه مه هه مه لایه نه و گشتگیره وه پهل ده هاویت بۆ هه موو جۆره دیارده و رهنگ و

شێوهیهکی خێرو بێرو رزقو هیژو دهسلات، چونکه خوا له ههموو شتێکدا برێکی پێیهخشیبوو، سا ئیتر له بوارهکانی سیاسهت یان ئابووری، یان کۆمهڵناسیدا بوو، یاخود له بوارهکانی رزقو رۆزی و درهخت و باخچه و میوه و سهوزه و ئاو و باران و مال و سامان و کوڕ و کال و، دهوله مهندی و ئاسایش و هیمنی و هیژو دهسلات و... پاشان تهختی گهوهی پادشاییدا.

۱۳- بایه خدانی پهپوسلیمانکه به زانینی ئایینی پادشاکهی (سه به ۶) و گهله کهی، ئهوهبوو بینیبوونی، که له جیاتی خوا کړنووش بو خۆر دهبن، ئه مهش به لگهیهکی یه کلاکراوهیه له سه ره ئه وهی، که ئه وان (خۆر) یان په رستوه.

۱۴- رژدی و ده مارگیری پهپوسلیمانکه که له سه ره خوا په رستی و خوا بهیه کگرتن و ئیمانداریتی، له به ره ئه وه ناره زایی ده برپوه له سه ره گه لی (سه به ۶) به هزی کړنووش بردن یان بو خۆر له جیاتی خوا، واق و پمانیشی له کړنووش نه بردن یان بو ئه و خوایهی، که دانه ویلێ له ئاسمانه کان و زهوی ده ردینیت و، ده شانیت خه لکی چی ده که ن و، خواش هه ره خۆی په ره ردگاری جیهانیان و په ره ردگار و خاوه نی عه رشی گه ورهیه.

بێگومان پهپوسلیمانکه که بانگه وازکاری ریی ئیمانداریتی بووه، قه لچۆکاری شیرک و کفر بووه، خاوه نی هه ستیکی باوه رد ارانه و ده مارگیریه کی ئاییندارانه ش بووه. موسلمانانیش له و هوده وه له پێشترن، که ئه و هه لۆیسته و ئه و هه سته نایابه و، ئه و ده مارگیریه هۆشیارانه یه شیان هه بیت، چونکه خوا له قورئاندا فه رمانی به وه پیکردوون و، ئه رکی راپه راندنی ئه و فه رمانه شی پێ راسپاردوون.

۱۵- هه موو دروستکراویک له و گۆشه یه وه له مه سه له کان تێده گات، که جیی بایه خیه تی و، ئه و چاویلکه یه ش ده یان بینیت، که به لایه وه گرنگه و، به و شیوازه ش ده بینیت، که به چاکی ده زانیت.. ئا ئه وه ش پهپوسلیمانکه کهیه، که له بواری پێداویستییهکانی خۆی و، له بواری مه سه لهکانی جیی بایه خی

خۆشیهوه خوا دهناسیت. خواش - به پیتی زانیاری و ناسینی ئهو پهپوسلیمانکهیه - ئهو خواجهیه، که دانهوێله له ئاسمانهکان و زهویهیه دهردیئیت.. وشه (خبء) له ئایهتهکه دا ئهو دانهوێله شارراوهیهی نیو ناخی زهویهیه، که ئهویش وهك ههموو بالندهیهك بایهخی پی ده دات و به دهنووکێ خۆی به دوایدا ده گهریت و، ده زانییت، که ههر خواجه بوێ ده ده هیئیت و پیی ده دات، به لām دهنوکه کهی ته نهها ئامرازیک و هۆیه کی پڕواله تییه.

۱۶- وا دیاره حیکمهت له ئاماژهی پهپوسلیمانکه که بۆ (عه رشی گه وری خوا)، بانگ کردنی خه لکی بیته بۆ ئهو حه قیقه تهی، که به پڕوالهت و باق و بریقی ژیا نی دنیا ته فره نه خۆن و، له کاتی به ده سه ته یئانی هه ندیک شتی دنیادا له خۆ بور دوو بن، جا ئه گهر شاژنی (سه بهء) خاوه نی عه رشیکی گه وری بوو ییت، ئه و له حه قیقه تدا هاو تای هیچ شتی که نه بووه، چونکه خواجه به هیژ و ده لوه مه ند هه ر خۆی خاوه ن و په و ره رد گاری عه رشی گه ورییه، جا داخۆ عه رشی شاژنی (سه بهء) له ئاست عه رشی خوا دا له کام جیگه و له کوێ دا بیته !!! ئه ی ئاخۆ گه ورییه عه رشه که ی شاژنی (سه بهء)، به به را و رد له گه ل گه ورییه عه رشی خوا دا، له چ پله یه کدا بیته و به چی پیوانه بکریته؟

۱۷- پیویستبوونی دنیایی فه رمان په و له راستی و دروستیی ئهو وته و هه و الانه ی، که پیی ده گه یه نریته و، که نابیته خیرا و راسته وخۆ په سندیان بکات، چونکه له وانه یه گه یه نه ری وته و خاوه نی هه و ال راستگۆ نه بیته، خۆ ئه گهر راستگۆش بیته، له وانه یه دلتیا نه بیته له وه ی، که ده یلیته. (سوله یمان) یش - سلّوی لی بیته - دوا ی ئه وه ی گوئی له وته کانی پهپوسلیمانکه که بووه، پیی گوتووه، که ئیمه له مه ولا له و وته و هه و الانه ت ده کوێ نه وه، تا بزانی ئایا راست ده لیته، یان درۆ: (قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ).

۱۸- پهپوسلیمانکه که نیراویکی تاییه تی (سوله یمان) بوو بۆ لای شاژنی (سه بهء) و، په یامی ئه وه ی بۆ هه لگرتبوو، بیگومان هه میشه ئهو

په پوسلیمانکه یه بڼه بانگه وازی (سوله یان) هاتو چوژی ده کړدو، سووریش بوو له سهر بلاو کړدنه وه ی ثابینه که ی. جا نه گهر بالنده یه ک-که نه رکیکی له سهر نیه-و له سهر راپه راندنی هم کاره سوور بیټو، هه ول بدات، نه ی ده بی موسلمان چوڼ بیټ، که خوا نهو کاره گه وره یه ی پی راسپاردووه و فهرمانی رابه راندیشی پیداوه؟!

۱۹- (سوله یان) فهرمانی به پهپوسلیمانکه که کرد، که له کاتی گه یانندی په یامه کهیدا ناگاداریان بیت و خویشیان لی پنا بدات و، نه هیلیت کاره که شی که شف بکړیت: ﴿اَذْهَبْ بِكُنُيْ هَذَا فَاَلْقِهٖ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ (النمل ۲۸)، به پتی ثم فهرمانه، په پوسلیمانکه که ده بیت نامه که ی (سوله یان) یان به سه ردا فری داته خواره وه، پاشان نه ختیک لیان دوور که ویتته وه و له شویټکی نزیک شمه وه چاودیر یان بکات و بیانینیت، که ناخو چی ده که نه و، نجا بزانت که نه غامی گفتوگو و راپرسی نیوانیان به چی ده گات؟

۲۰- شازنەكە، پەيامى (سولەيمان)ى بە پىرۆزو بايەخدار وەسف كىردووە (إِنِّي أَلْقِيَ إِلَى كَنْبِكَ كَرِيمٌ)، واش ديارە حىكمەت لەو هەدا ئەوە يىت، كە بەهۆى ئەو هى شازنەكە پىشتەر (سولەيمان)ى ناسىيىت و هەوالى بىستىبىت و، زانىيارى لەسەر هيز و دەسلەتەيشى هەبووىت. هەمدىسان ئەم وەسفى پەيامە بە (پىرۆز) ئاماژە بە بۆ ھۆشيارى و زىرەكى شازنەكە و، بەچاك دانانى و وەرگرتنى پەيامى پادشايان.

۲۱- شاژنه که دهقی نامه کھی (سوله یمان) ی بۆ گه له کهی خویندۆتوه:

﴿... بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۳۰﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُوفِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۱﴾ النمل﴾،

ئهم په یامه ش له هه موو په یامه کانی دی، کورت ترو کاریگه رتیشهو، وهک

بروسکه یه کی کورت کراوه یه و، هه موو وشه یه کیشی به بایه خه وه هه لژی رراوه.

٢٢- سه‌ره‌پای کورتیی په‌یامه‌که‌و سه‌ره‌پای سووربوونیش له‌سه‌ر نه‌رازانده‌وه‌ی په‌یامه‌که‌ به‌و وشه‌ ناسکانه‌ی، که‌ هیچ پێویستی و ئاتاجێک به‌ بوونیان ناکات، به‌لام (سوله‌یمان)-سلّوای لیبیت- ده‌سپێکی نامه‌که‌ی به‌ناوی خوا هیشتۆته‌وه‌، که‌ نیوه‌ی نامه‌که‌ی پێ‌گرتووه‌. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌که‌ به‌و گرنگی ده‌سپێکی نامه‌که‌ به‌ ناوی خواوه‌و، کردنه‌وه‌ی نووسینی نامه‌کان به‌و (بسم‌له‌)یه‌.

٢٣- (سوله‌یمان) -سلّوای لی بیت- یه‌که‌ داواکاری دیاریکراوی ئاراسته‌کردوون، که‌ به‌ (موسلمان) بینه‌ لای (وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ). ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر ئامانجی (سوله‌یمان) له‌ رزگارکردنی ولّاتان و له‌ جه‌نگ و کوشتاری له‌گه‌ڵ بێ‌باوه‌ران. بێ‌گومان ئامانجی (سوله‌یمان) ئه‌وه‌یه‌، که‌ خه‌لکی ته‌سلیم به‌ ئایینی خوا بن. (سوله‌یمان)یش به‌ جیهادی خو‌ی و تیکۆشانی پێ‌بازی خوا، بانگه‌وازکاریک بووه‌ بۆ ئایینی خوا.

وادیاره‌ له‌مه‌شدا وه‌لامێک هه‌یه‌ به‌و ئه‌وانه‌ی، که‌ پوختاری (سوله‌یمان) ده‌شیوینن، وای داده‌نێن گوایه‌، ته‌نها له‌سه‌ر داگیرکردن و به‌رفراوان کردنی ولّات و زه‌ه‌وتکردنی خاکی که‌سان و گه‌لانی تر، به‌پێی هه‌وا و ئاره‌زووی حوکم و ده‌سه‌لاته‌که‌ی، سووربووه‌.

٢٤- حوکم و فه‌رمانه‌په‌ویی له‌ ولّاتی شانشینی (سه‌به‌ه‌)دا دیموکراسیانه‌ بوو-ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌ربهرینه‌ جائیز بێت-، چونکه‌ شارنه‌که‌ هه‌ر خو‌ی به‌ ته‌نیا بریارو راسپاردی ده‌رنه‌کردووه‌، به‌لکو‌ گه‌وره‌پیاوانی ده‌وله‌ته‌که‌شی له‌وه‌دا له‌گه‌ڵ خو‌ی به‌شدار کردووه‌و له‌ مه‌سه‌له‌کاندا راویژو پرس و رای پێ‌کردوون ﴿قَالَتْ يَأْأَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾ (٣٣) النمل... واش دیاره‌ ئه‌مه‌ له‌و سه‌رده‌می سه‌رکو‌تکارییه‌ی ئه‌و ولّاتانه‌دا تاكه‌ شیوازیکی به‌دوورگیرای رێساو رژیمی حوکمی نیو ولّاتی (سه‌به‌ه‌) بووه‌، له‌کاتی‌که‌دا رژیمة‌کانی حوکم، دیکتاتۆری و به‌پێی حوکمی تاكه‌که‌س بووه‌، که‌ حوکمیکی

په‌هاو بێ سنووری هه‌بووه‌، هه‌ر حاكم خۆيشی به‌ ئاره‌زووی خۆی بپاره‌کانی ده‌ركردووه‌، میلله‌تیش ته‌نها سه‌ر له‌قاندن و راپه‌راندن و قایل بوونی له‌سه‌ر بووه‌. به‌راستی وادیاره‌ ولّاتی (سه‌به‌ء) له‌ پزّیمی حوكمه‌كه‌یداو به‌ به‌راورد له‌گه‌ڵ شیوازی حوكمی ئه‌و زه‌مانه‌، ولّاتیکی پێشكه‌وتوو بووه‌ و له‌پیش ئه‌وانی تروه‌ بووه‌.

٢٥- سه‌یریش له‌وه‌دایه‌، كه‌ پیاوماقوولانی (سه‌به‌ء) له‌ بیروپای خۆیان و له‌ په‌له‌وپایه‌ی كه‌سایه‌تیشیان دابه‌زیون و قایل‌بوون به‌وه‌ی، كه‌ ته‌نها شوێنكه‌وتوانی شازنه‌كه‌ بن و راپه‌رینه‌رانی هه‌ر فه‌رمانیکی بن، كه‌ ده‌ری ده‌كات، چونكه‌ ئه‌و شازنه‌ پرس و پای پێكردوون و ئه‌وانی له‌ بپیارو یاسادا به‌شدار كردووه‌، كه‌چی ئه‌وانیش گوتوویان: ئیمه‌ خاوه‌نی هی‌زو ده‌سه‌لات و له‌شكری‌کی توندو به‌زه‌برین، به‌لام هه‌ر خۆیشت له‌ بپیاردا سه‌ریشكیت و، پروانه‌ چی باشه‌ و فه‌رمان به‌چی ده‌كه‌یت: ﴿... نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ (٣٣) النمل. ئه‌و وتانه‌ی دوايش له‌ سروشت و ناكارى ئه‌و گه‌له‌ بێ هی‌زو لاوازكراوانه‌یه‌، كه‌ به‌ خواستی خۆیان لاوازی و بێ ده‌سه‌لاتییان هه‌لبژاردووه‌ و سووریش بوون له‌سه‌ری، ئیدی گشت بانگه‌وازی‌کی تایه‌ت به‌ بیدار‌بوونه‌وه‌ و به‌هیز بوون و سه‌ره‌به‌رز‌بوونیان ڤه‌ت كردۆته‌وه‌، هه‌ر بارودۆخی پاشكه‌وته‌یی و سه‌رشۆری و بێ ده‌سه‌لاتییان به‌باشتر داناوه‌.

٢٦- شازنی (سه‌به‌ء) له‌ وتاری خۆیدا حوكمی به‌سه‌ر هه‌موو پادشاکاندا به‌وه‌ داوه‌، كه‌ شیۆینه‌رن و هه‌ر ولّاتێك داگیر بکه‌ن، تێکی ده‌ده‌ن و خه‌لكه‌ سه‌ره‌به‌رزه‌كه‌ی سه‌رشۆر ده‌که‌ن و، ئیدی نه‌ریتی پادشایانی داگیر‌که‌ر هه‌ر ئاوايه‌: ﴿... إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ (٣٤) النمل. به‌مه‌ش یه‌كه‌م جار مه‌به‌ستی له‌ پادشا و پێغه‌مبه‌ر (سوله‌یمان)ه‌-سلاوی لى‌ بی‌ت-، كه‌ به‌م ڤه‌نگه‌ش دیاره‌ سه‌ره‌زنه‌شتی ده‌كات،

نەك ستایشی بكات. بئگومان قسهكەش راست نیە و پەسند نیە كە دەرەهەقی سوله‌یان وای گوتوو. هەندێك كەسیش ئەم وتەیه‌ی شازنی (سەبەء) بەگشتی بۆ هەموو پادشایان بەكاردێنن، ئەم ئایەتەش دەكەنە بەلگەیه‌ك لەسەر فەساد و كاری خراپە و شیواندنیان. بەلام بەلگەهێنان بەم ئایەتە شیوازیکی راست نیە و دانیشی پێدا نازێت. بئگومان لەلایەكەوه لەوانەوه بیانوو كە راست بێت و مەسەلەكەش دروست و تەواو بێت - ئەمەش لە زۆرجاردا ئاوايه-، چونكە هەموو ئەو پادشایانە، كە تەواو بە ئایینی خواوە پابەند نین، سوور دەبن لەسەر فەساد و بەدكاری و بەكۆیلەگرتنی خەلكانی ترو سەرشوێركردن و مل پێكەچ كردنیان بۆ خۆیان.. بەلام بەلگە لەم ئایەتەوه لەسەر ئەو حالەتە دروست ناكێت، چونكە ئایەتەكە وتە‌ی شازنی (سەبەء) ی گێڕاوەتەوه، شازنی (سەبەء) یش لەكاتی وتنی ئەو قسه‌یه‌دا، مرۆڤی‌كی بئ‌باوەر بووه و مەبەستیشی لە (سوله‌یان) ی پیغه‌مبەر بووه -سلأوی لی بێت-، كە بە خراپەكاری و شیواندن وەسفی كردوو، لەبەر ئەمە چۆن وتە‌ی شازنی‌كی كافرو بئ‌باوەر بكەینه بەلگە، كە سەرزنشتی پیغه‌مبەری‌كی دادپەروەری پێ‌دەكات.

بئگومان قورئان وتە‌ی كافرانیشی دیاریی كردوو، لە دەرووی گێڕانەوه‌ی هەواڵ و ڕاگەیانندیه‌وه، هەندێك جاریش قورئان ئەم وتانە‌ی پەسند كردوو، لە هەندێك جاری تریشدا بئ‌دەنگ بووه لە ناستیاندا و تیشکی نەخستونەتە سەر. لە هەردوو حالەتەكەشدا ئەو ناكێتە بەلگە لەسەر مەسەلەیه‌كی تایبەتی، چونكە قورئان ئەو‌ی هێناوەتەوه و گێڕاوەتەوه. بئگومان وتە‌كانی كافران و بئ‌باوەران، كە قورئان گێڕاونیه‌وه، بەلگەیان پێ‌ ناهێنێتەوه، مەگەر تەنها قورئان خۆی كردبێ بە بەلگە. وتە‌ی شازنە‌كە‌ی (سەبەء) یش بەلگەیه‌ك نیە لەسەر بەدكرداری و فەساد‌ی پادشایان، بۆیه دەبێت بۆ ڕوونكردنەوه‌ی ئەو ئیدیعیایە، كە -زۆرجار- راستە بە‌دوای بەلگەیه‌كی وادا بگەڕێن، كە جی‌ی بەلگە پێ‌هێنانەوه بێت.

۲۷- شاۋنى (سەبەۋ) پېنگە چارەى جەنگى لەگەل سولەياندا ھەلنەبشارد، بەلکو دانوستان و ئاشتى و ھودنەى ھەلبشارد، لەوانەى ھەى ئەمەش لەودا ئەو ھەيت، كە ئافرەت - بەسروشتى خەى - خەزى لە جەنگ و كوشتارو توندوتىژى و خەوین رشتن نەيت. جا ئەگەر ئافرەتەىك جەلەى پادشاىەتەى گەلەىكى بەدەستەو ھەيت و پووبەرووى ھەيشى دوژمنان بېتەو، ئەو - لە زۆرجاردا - ئەو ئافرەتە خەزىارى كوشتارو پېكدادان نەيت، بەم رەنگەش گەلەكەى خەى لەبەردەم دوژمناندا مەلەچ و لاواز دەكات و لەدەستيان دەدات.

۲۸- شاۋنى (سەبەۋ) وەستى (سولەيان) تاقى بىكاتەو، بزانەت راددەى رۇدەى و سووربەوونى لەسەر بانگەوازەكەى بۆ ئىسلام چەندەو، ئاخۆ بەو پىاويەكى دلسۆزى بانگەوازە، يان بازىرگانى بە بانگەوازەو دەكات، ھەر بۆيەش ديارى بۆ ناردو مال و سامانى لەو ديارىدە وەك بەرتەل خەستە بەردەمى تاكو دەست لەوان ھەلگەيت و وازيان لى بېنەت تا ھەر لەسەر بىاوەرى و شىرك و ھاوەل بۆ خەوانان بېنەو.

۲۹- شاۋنى (سەبەۋ) ئەو مال و سامانەى كە پېشكەشى (سولەيان) دەكرد بە (ديارى) ناوى بردەو (وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ رَجْعِ الْمُرْسَلُونَ)، بەلام ئايا لە راستىدا ئەو ديارى بە نەخىر، بەلكو ئەو بەرتەل دان بوو بە (سولەيان) تاكو دەستى لى ھەلگەيت و وازى لى بېنەت. بەلام ناوى بەرتەلەكەى بە (ديارى) بردەو، (سولەيان) یش ئەو بەرتەلەى رەت كەردۆتەو بە نىراو ەكانىشى گوتو: (بىگومان ئىو ھەر خەتان بەو جۆرە ديارى و مال و سامانە دلخەش، پى تەفرە دەخەن) (بَلْ أَنْتُمْ حَدِيثَةٌ لَكُمْ تَفْرَحُونَ).

ئەم ديارى بە (بەرتەل) دانراو، چەكە پېشكەش (سولەيان) ى حەم و پادشا و پېغەمبەر كراو، زانراو یش، كە ديارى بردن بۆ فەرمانبەر لە فەرمانگەكەداو، دەسەلاتدار لە دەزگای دەسەلاتدارىتەيدا، (بەرتەل) ە نەك (ديارى).

له قورئانی پیرۆزیشدا وشه‌ی (هه‌دییه) ته‌نها به مانای (به‌رتیل) هاته‌وه‌، له‌وه‌ دوو جیگه‌یه‌ی سووره‌تی (النمل)، له‌وه‌ به‌سه‌رهاته‌ی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شاژنی (سه‌به‌ه) دا هاته‌وه‌ که دوو جار وشه‌ که دوو باره‌ بۆته‌وه‌.

۳۰- خۆبه‌رز گرتنی (سوله‌یمان) - سلاوی لی بیّت - له‌سه‌روو مالّو سامانو له‌ناست ته‌فره‌دان به‌مالّو سامانداو، پاشان برینی ڕێگای دانوستانو هودنه‌کارییو، به‌فیرۆنه‌دانی کات، له‌ کاری ناردنی نی‌رراوانو وه‌فده‌کاندا، ئه‌مه‌ش ده‌بی‌تته‌ پێشه‌نگی‌ک بۆ فه‌رمانپه‌روا موسلمانه‌کان له‌ ڕووبه‌ڕووبوونه‌وه‌ی دوژمنانیاندا. ئه‌وه‌بوو کاتی‌ک نی‌رراوانی (به‌لقیس) هاته‌نه‌ لای (سوله‌یمان) و دیارییه‌کانیشیان هێنابوو، سوله‌یمان پیتی گوت: ئایا ئی‌وه‌ به‌ مالّو سامان کۆمه‌کم ده‌که‌ن؟ ﴿... أَتُمِدُّوْنَ بِمَالِ فَمَا آتٰنَا ۚ اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهٰدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ۝۳۱ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَا اُنَبِّئُهُمْ بِمُجُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اِذْلَةً وَهُمْ صٰغِرُوْنَ ۝۳۲﴾ النمل ۳۱-۳۲

۳۱- هه‌ر له‌ ویستگه‌ی چیرۆکه‌که‌دا، ئاماژه‌یه‌کی تر ڕه‌چاو ده‌که‌ین، ئه‌وه‌یه‌ دوژمنان هه‌میشه‌ سوورن له‌سه‌ر به‌فیرۆدانی کاتی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامی له‌ دانوستانداو، سووریشن له‌سه‌ر خه‌ریکه‌کردنی به‌ شتی بی‌سودو بابه‌تی لابه‌لاو بی‌نرخ، تاكو له‌ مه‌سه‌له‌ بنچینه‌ییو گرنگه‌کان دووریان خه‌نه‌وه‌و له‌بیریان به‌رنه‌وه‌. وه‌ك چۆن شاژنی (سه‌به‌ه) ئه‌و ڕێگایه‌ی گرتبه‌ر، کاتی‌ک نی‌رراوانی خۆی به‌ دیارییه‌که‌نه‌وه‌ بۆ لای (سوله‌یمان) نارد، تاكو سوله‌یمان بخته‌ سه‌ر خواستی دانوستانو هودنه‌و سازش. پێویسته‌ کاربه‌ده‌ستانی ئه‌م‌پۆی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامیش، له‌م نیازه‌ گلاوه‌ی دوژمنان ئاگادار بنو، ئاماژه‌که‌یان لی تی‌ک بده‌نو کاتیان پێی به‌فیرۆ بده‌نو به‌و شت و مه‌که‌ بی‌نرخانه‌شیانه‌وه‌ خه‌ریک نه‌بن، که به‌ مه‌به‌ستی لادانیان له‌ نیازی بنچینه‌ییان، پێشکه‌شیان ده‌که‌ن.

۳۲- بهراستی لهم چیرۆکهدا ئهو هه‌لۆیسته به‌ته‌وژم و شیلگیر و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه‌ی سوله‌یمان کاریگه‌رییه‌کی راسته‌وخۆی له‌سه‌ر دوژمن هه‌بوو، ئه‌وه‌بوو شاژنی (سه‌به‌ه‌ه‌) خۆی به‌ده‌ست هی‌زو ده‌سه‌لاتی (سوله‌یمان) ده‌داو، (سوله‌یمان) یش به‌وه‌ی زانیو، ویستیشی چهند به‌لگه‌یه‌کی تر له‌ لاوازی و تیکشکانی ئهو شاژنه‌ ب‌خاته به‌رده‌می. جا نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامیش له‌کاتی‌که‌دا به‌ ته‌نگ‌ژه‌یه‌ک، یان گرفتێ‌که‌دا تێده‌په‌رێتو، له‌ کاتی‌که‌شدا رۆبه‌رووی مه‌ترسییه‌کی وه‌ها ده‌بی‌ته‌وه‌، که‌ هه‌ره‌شه‌ له‌ وجود و ژیا‌نی ده‌کات، ئه‌وا پێ‌ویسته‌ هه‌لۆیسته‌کی توندو به‌زه‌بری هه‌بی‌تو، فه‌رمانه‌وه‌یا‌نی‌شی - له‌وانه‌ی، که‌ بریارو حوکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ - ده‌بی‌ت به‌وه‌په‌ری جو‌رنه‌ت و بو‌یری و خو‌راگری یه‌وه‌ رۆبه‌رووی دوژمنان ب‌بنه‌وه‌و، به‌ ته‌واوی -چالاکی و چه‌له‌نگی و راستگویی و دڵسۆزی و خۆ بو‌ خوا یه‌کلاکردنه‌وه‌ - سه‌وداو ئالو‌یری له‌گه‌ڵ مه‌سه‌له‌که‌دا ب‌کن.

۳۳- (سوله‌یمان) ویستی ئهو عه‌رشه‌ گه‌وره‌یه‌ی، که‌ شاژنی (سه‌به‌ه‌ه‌) خۆی پێ‌وه هه‌لده‌کێشا، ئاماده‌ ب‌کات و بی‌خاته به‌رده‌می شاژنه‌که‌ خۆی، تا لاوازی شاژن به‌رامبه‌ر به‌ (سوله‌یمان)و، شکستی هی‌زه‌که‌ی له‌به‌رده‌م هی‌زی سوله‌یانی پیشان بدات.

۳۴- (سوله‌یمان) -سلاوی لی‌ بی‌ت- که‌شی‌کی پێ‌شپه‌رکی‌ی له‌نی‌وان داروده‌سته‌که‌یو، که‌سانی نزیکی چوارده‌وریدا خو‌لقاندو پێ‌یشی گو‌تن: کامتان ده‌توانن، پێ‌ش ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌ حا‌له‌تی خۆ ته‌س‌لیم کردن به‌ ئایینی خواوه‌ بی‌نه‌ لام، عه‌رش‌ی ئه‌و شاژنه‌م بو‌ بی‌نن؟.. له‌وه‌شدا هی‌زو تواناو وزه‌ی ئه‌و داروده‌سته‌و سه‌ربازانه‌ی لی‌ک جیاواز بوون. سوله‌یانی‌ش له‌و مه‌سه‌له‌دا خۆی له‌به‌رده‌م دوو سه‌ودادا دی‌وه‌ته‌وه‌:

سه‌ودای یه‌که‌م: که‌شی‌کی هی‌جگار که‌ته‌و زه‌به‌للاح له‌ تاهه‌فه‌ی (جن) خسته‌یه به‌رده‌می و پێ‌ی گو‌ت: (من هی‌نده به‌هی‌زو ده‌ستپاکم، که‌ ده‌توانم پێ‌ش ئه‌وه‌ی کو‌تایی به‌م کو‌بوونه‌وه‌یه‌ت بی‌نیت عه‌رشه‌که‌یت بو‌ بی‌نم (أَنَا عَائِلُكَ بِهِ

قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ).

سهودای دووهم: ئەو پیاوێ، که شارەزایی لەسەر کتیی (تەورات) هەبوو، خستیه بەردهمی و پێی گوت: من دەتوانم لەماوەی چاوتروکانیکت دا عەرشه‌که‌ت بۆ بێنم (أَنَا إِلَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ).

۳۵- ئەو مەسەله‌ی (هێنانی عەرشه‌که‌دا بۆ سوله‌یان) چه‌ند لایه‌نیکی نه‌زانراو هه‌یه‌و، نه‌ قورئان‌و، نه‌ فهرمووده‌ی راست (صحیح)یش، هیچ شتیکیان لەسەر رانه‌گه‌یاندوه‌. بۆیه ئێمه‌ش ناشیت، که له‌خۆمانه‌وه ئەو مەسەله‌ نه‌زانراو شارراوانه‌ پوون بکه‌ینه‌وه، یان به‌جینه‌ نیو قولایی باسو خواسیانه‌وه‌و، به‌ مه‌به‌ستی پونکردنه‌وه‌شیان سه‌رکه‌وینه‌ سه‌ر ده‌قه هه‌لبه‌ستراوه ئیسرائیلییه‌کان. بۆ نمونه هه‌ندێک له‌و لایه‌نه نه‌زانراوانه‌ش، ئەوه‌یه: نازانین ناوی که‌سه به‌هێزو زه‌به‌لاحه‌که‌ی تاهه‌فه‌ی (جن) چی بووه‌و، ناشانین چۆن ده‌یتوانی عەرشه‌که به‌ سوله‌یان بگه‌یه‌نیت به‌ر له‌وه‌ی له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ی هه‌ستیت، هه‌روه‌ک نازانین ناوی ئەو پیاوچاکه‌ش چیه که شارەزاییه‌کی لەسەر تەورات هەبووه‌و، ناشانین فرمانه‌که‌ی له‌لای سوله‌یان چی بووه‌و، ئەو زانست و شارەزاییه‌ی هه‌یبوه‌و، چه‌ند بووه‌و، ئەو چۆن توانیویه‌تی له‌ ماوه‌ی چاوتروکانی سوله‌یان و پیش کردنه‌وه‌ی چاویدا عەرشه‌که‌ی شاژنی (سه‌به‌ه‌)ی بۆ به‌ینینت؟!

به‌هه‌ر حال زانینی ئەم لایه‌نه نادیارو نه‌زانراوانه‌ی نیو چیرۆکه‌که‌ش په‌یوه‌ندی به‌ ئێمه‌وه نیه، چونکه هیچ سودێک، یان زانستی‌کمان پێ نابه‌خست.

۳۶- له‌کاری گه‌یانندی عەرشه‌که‌دا به‌ (سوله‌یان)، پله‌یه‌کی رێزو که‌رامه‌ت بۆ ئەو که‌سه دانراوه، که زانست و شارەزاییه‌کی لەسەر کتیی تەورات هەبووه‌و، موعجیزه‌یه‌کی‌شه بۆ سوله‌یان-سلأوی لی‌ بیت-و دیاردیه‌که له‌ توانای خوای به‌تواناو، سه‌رکه‌وتنی‌کی‌شه بۆ هه‌ق‌و، به‌زینه بۆ ئەو ناهه‌قه‌ی، که شاژنی (سه‌به‌ه‌) له‌سه‌ری بووه.

۳۷- کاتیك سوله‌یمان عه‌رشه‌كه‌ی بیهی كه له به‌رده‌میدا دانراوه، چیی گوت؟

بێگومان سوپاسی خوای کردو ستایشی فەزڵ و به‌خششی کرد، كه ئەوه هه‌ڵسه‌نگاندنی خوايه‌ بۆی تا داخۆ سوپاسی خوا ده‌كات یان سپه‌له‌ ده‌بیته‌، گوتی: ﴿... هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌ كَرِيمٌ﴾ (النمل ۴۰) دیاره ئەوه به‌هێزی خۆیه‌وه شانازی نه‌کردوه و ته‌فه‌ری نه‌خواردوه‌وه، به‌ سه‌رگه‌ردانی و گومپایی و خۆ به‌ زل زانی و فه‌ساد و بێ‌یاکیدا نه‌بووه، به‌لکو له‌به‌رده‌م هێزی خوادا له‌خۆ‌بوردوو سه‌رکزی بووه‌وه، یادی خوای کردوووه و سوپاسی چاکه‌و به‌خشی کردوووه.

(سوله‌یمان)-سلاوی لی بیته‌- له‌م حااله‌شه‌دا دووباره‌ پێشپه‌وه‌و سه‌رمه‌شقه‌ بۆ حاکم و فه‌رمانه‌روایان له‌ چۆنیه‌تی هه‌ڵس و که‌وتیاندا به‌رامبه‌ر هێزو ده‌سه‌لات و سه‌رکه‌وتنیان.

۳۸- (سوله‌یمان) ویستی چهند رووداوێکی سه‌یرو کتوپڕیی پیشانی شازنه‌که‌ی (سه‌به‌هه‌) بدات و، مه‌به‌ست له‌وه‌ش ده‌رخستنی لاوازی و هه‌له‌و نه‌زانیی شازنه‌که‌ بوو، ئەو رووداوه‌ سه‌یرو له‌ناکاوانانه‌ش، ئەمانه‌ بوون:

أ/ هێنانی عه‌رشه‌که‌ له‌ سه‌به‌هه‌وه‌ دواي ده‌رهێنانی بۆ لای (سوله‌یمان) و دانانی له‌به‌رده‌می شازندا له‌کاتی چوونه‌ ژووره‌وه‌یدا.

ب/ گۆڕینی عه‌رشه‌که‌ به‌ هه‌ندیک ئالوگۆڕ له‌ شپۆه‌و دیه‌نه‌ ئاساییه‌کانیدا: ﴿قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرَشَهَا نَنْظُرَ أَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (النمل ۴۱)

ج/ دانانی کۆشکێک له‌به‌رده‌میدا تاكو به‌سه‌ریا تیپه‌ریت و لێی تیپه‌ر بیته‌، كه پاره‌وه‌یکی شووشه‌یی بۆ دروستکرا‌بوو وادیار‌بوو كه ئاو له‌ژیرییه‌وه‌یه‌تی، تا بیه‌خاته‌ سه‌ر ئەو خه‌یاڵه‌ی كه ئەو ده‌چیتته‌ ئاو ئاوه‌که‌وه‌و پیایدا ده‌روات.

۳۹- شازنی (سه‌به‌هه‌) له‌به‌رده‌م ئەو په‌رسیاره‌ی كه ده‌ربه‌اره‌ی عه‌رشه‌که‌ لێی کرا

زیرهك بوو، ئهوهبوو كاتێك لێی پرسرا: ئایا ئههیه عهرشهكهت؟ ئههیش كه دیتی بهدلتیاییهوه دانی پێدا نهنا كه ئهوه نیه، چونكه به تهواوهتی لهو عهرشهی خۆی دهچوو! ههروهها نهیشی سهلماند كه ئهوهیه، چونكه لهپاش خۆی بهجیی هیشتبوو، جا ئاخۆ چی ئههیه گهیاندۆته ئهوه شوینهو لهبهردهمی دایناوه، ههر بۆیهش كهوته حالهتییکی واق و پمانهوهو، تهنها زیرهکی و عهقلی خۆیشی لهو حالهتهی دهرياز كرد، ههر بۆیهش له وهلامیدا گوتی: وهك ئهوه وایه كه عهرشهكهی من بێت.

ئهم وهلامهش بۆ هێلتێك پاشگهزی (خط الرجعة) بووه، چونكه نه نكوولی لێكردو نه دانیشی پێدانا.

٤٠- كاتێك پێی گوترا: بچۆره نێو كۆشكهكهوه.. شازن ئهوهی به شوینیکی پر له ئاو هاته بهرچاو، ههر بۆیهش نهختێك كراسهكهی بهرزكردهوه و ههردوو پێی دهرخست تا خۆی بۆ رۆیشتن بهنیۆ ئاوه زۆرهكهدا ئاماده بكات، ئهم جوجوولهش به ساویلکهیی لێكدرایهوه، ههر بۆیهش بهسهریا هاتن و گالتهیان پێكردو پیشیان گوت: ئههه كۆشكێكه له شوشهی رپوون و لووس بنیات نراوه. لهلایهکی ترهوه بانگهشهچیانی ئهفسانه و شته سهیرو سهمهرهکانی (ئیسراییلیات) لێكدانهوهیهکی سهیرو نامۆیان بۆ حالهتی قاچ دهرخستنی شازنهكه هیناوهتهوهو، وای دهگهیهنن گوايه شازنی (سهبههه)-كه ناوی (بهلقیس)یان لێ ناوه- له دایکێکی (جن) بووه، ههر بۆیهش دوو قاچی وهك قاچهکانی (جن)ی ههبووه، كه لهقاچی مهرد دهچوون، جا گوايه (سولهیمان) ویستویهتی لهوه دلتیا بێت، ههر بۆیهش زههینهی كۆشكهكهی له تهختیکی بنیات نراو له شووشه كه ژێرهكهی ئاو بووه، بۆ شازنهكه رێكخستوهو، ئیدی كاتێك ههردوو پێی بینیه، وهك دوو پێی جوانی مرۆف هاتوونه بهرچاوی.. بێگومان ئیمهش نابیت قورئانی پیرۆز بهو شته سهیرو نامۆ پووجهلانه تهفسیر بکهین.

٤١- شازنی (سهبهء) ههستی به ههلهی خۆی کردو زانی که هیچ شتیکی وای به بهراورد له گهڵ هیزی (سولهیمان) دا نیه و زانیشی که شکست و دهستهوسانه له کاری بهرهنگاریبونهوهیدا، ههروهک زانیبووشی که ئهو خۆی لهسهر ڕیپازیکی نابهجی و پووچهله، چونکه هاوهلێ بۆ خوا دادهناو، پهیی بهوهش بردبوو که (سولهیمان) لهسهر ههقه و ههر ئاینه کهی ئهوهیش راست و دروسته، خواش باوهری خستبووه نێو دلێیهوه، لهبهر ئهوه شازنه که بهراشکاوی گوتی: خواجه بهراستی من ستهمم لهخۆم کردووه، ئهوا منیش لهگهڵ (سولهیمان) دا خۆم تهسلیم به ئایینی خوای پهروهردگاری جیهانیان کرد ﴿... رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (النمل ٢٤).

٤٢- دواي ئهو خۆ تهسلیم کردنهی شازنی (سهبهء)، قورئانی پیروژ بێ دهنگ بووه لهسهر ههوالو بهسهرهاتی تری شازنی (سهبهء) و (سولهیمان)، لهبهر ئهوه ههر پرسیارێک لهسهر حالهتهکانی دواي ئهوه بکریت ئهوا پرسیارهکان بهبی وهلامیکی راست و متمانهدهر دهمیینهوه.

ههندیك لهو پرسیارانهش که خولقینراون “وهک ئهوهی ئایا سولهیمان ئهو ژنهی خواستوو بۆ خۆی یان نا؟ ئهی ئایا ئهو شازنه له ولاتی (سولهیمان) نیشتهجی بووه، یان گهراوهتهوه بۆ (سهبهء)؟ ئایا گهلهکهشی باوهریان بهخوا هیئاوه و چوونهته سهر ئایینی (سولهیمان)؟ .. ئایا (سولهیمان) بووه به پادشای یهمنهیش یان نا؟ پهیههندیی نێوان (بهنی ئیسرائیل) و (دانیشتوانی سهبهء) چۆن بووه دواي مردنی (سولهیمان) و مردنی شازنی (سهبهء)؟

ههموو ئهم پرسیارانهش، هیچ وهلامیکیان له قورئاندا نیه، چونکه سهراوه راست و دروستهکانیش هیچیان لهبارهوه نهوتوو. لهبهر ئهوه ئیمهش دهبیته له ئاست ئهو سهراوانه دا بێ دهنگ بینو، بۆمان شیوا نیه که بچینه سهر دهقه

ناراسته ئیسرائیلییه کان و شته پرچه له کان و ئه فسانه کانیان به مه بهستی ئه وهی
گوايه وه لامي ئهم پرسیارانه یان لی دهریئین.

به راستی ئه و ویستگهی کۆتایی پی هینانه ی به سه رهاتی (سوله یان) له گه ل
شاژنی (سه به ء) له سووره تی (غل) دا کۆتایی پی هینانیکی ئیماندارانه ی
ئامانجدارانیه، چونکه دوایین دیمه نی ئه و به سه رهاته ته سلیم بوونی شاژنی
(سه به ء) و چوونه نیو ئایینی خوا و تورپدانی شیرک و کفرو، خو سپاردنی له گه ل
(سوله یان) ی بانگه وازکارو پیغه مبه ردا به خوا ی پهروه ردگاری جیهانییان.. هه ر ئه
کۆتاییه ی به سه رهاته که ش ئامازه بو ئامانجی باسکردنی چیرۆک ده کات که
بانگه وازکردنی بانگه وازکارانه بو شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ری ئازیز (سوله یان)
-سلاوی لی بیّت- له مه سه له ی بانگه وازکاری دا که بانگه وازه که یان بکه نه
ئامانج و پیویسته بانگه وازکراوانیش به ره و ئیسلام ناراسته بکه نه و به کرده وهش
وابهسته و په یڕه وکاری بن.

پوخته‌ی به‌سه‌رهاتی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شاژنی (سه‌به‌ء) دا

له‌كۆتایی ئهم باسه‌ماندا پوخته‌یه‌ك له‌سه‌ر چیرۆکی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شاژنی (سه‌به‌ء) دا دیاری ده‌كه‌ین، كه ئهمه‌یه‌:

بیگومان دانیشتوانی (سه‌به‌ء) له‌سه‌رده‌می فه‌رمانپه‌وایی شاژنه‌که‌یاندا گه‌یشته‌بوونه قوناغی‌کی پیشکه‌وتوو له‌ هی‌زو ده‌وله‌مه‌ندی و خوشگوزه‌رانی و نیعمه‌تی زۆردا (وَأُوْتِيتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)، به‌م رسته گشتگیر و هه‌مه‌گیره‌ش گوزارشتی له‌و هه‌موو لایه‌نه دیار و پیشکه‌وتوو کردوو، شاژنه‌که‌شیان له کاروباری فه‌رمانپه‌وایی و حوکمیدا راوی‌وو پرس و رای به‌ گه‌له‌که‌ی و پیاوماقوولانی گه‌له‌که‌ی کردوو. به‌لام وادیاره ئه‌و گه‌له‌ و پیاوماقوولانی‌شیان ته‌نها شوینکه‌وته و گوێراپه‌لتی بوون و ناماده‌ی پاپه‌رینی فه‌رمان و پاسپارده‌کانی بوون. جا کاتی‌ک (سوله‌یمان) یش له‌رێی په‌پوسلیمانکه‌که‌وه به‌و حاله‌ته‌ی زانیوه، بانگه‌وازی کردوو به‌و رێی ئیمانداریتی و باوه‌ره‌ینان و چه‌ند دیمه‌نیکی سه‌رسوپه‌ین و کتوپه‌ری به‌و ناماده‌کردوو، شاژنه‌که‌ش به‌و دیمه‌نانه هه‌ستی به‌ لاوازی و شکستی و نه‌فامیی خۆی کردوو، به‌ دلنیایشه‌وه هه‌ستی به‌ راده‌ی هی‌زو پیشکه‌وتنی له‌شکری سوله‌یمان کردوو، هۆی ئه‌مه‌شی به‌و راستی و دروستیی دینه‌که‌ی گه‌راندۆته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش چۆته سه‌ر دینی (سوله‌یمان) و خۆی به‌ خوی په‌روه‌ردگاری جیهانیان سپاردوو.

باسی چیرۆکهکه له سورەتی (سەبەء)دا

ئێستاش دەگەڕێینەوە بۆ سورەتی (سەبەء) تاكو چەند ئاماژەو پەندو وانەى لى دەرەھێنین، لەمەشدا لەو باسەو دەست پى دەکەین، که دەربارەى چیرۆكى (سەبەء) ھاتوہ..

بێگومان پێشتر باسى بەسەرھاتى (داود) و (سولەيمان)ى كۆرى-سلاويان لى بێت- ھاتوہ، بەو پێدانگەى دوو پادشای دادپەرورەو باوەردارو سوپاسگوزارى خوابوون. پاشان چیرۆكى (سەبەء) بەدواياندا وەك نمونەىك لەسەر بى-باوەرى و ستەمكارى و بى-پەرەى ھاتوہ.

مامۆستای پێشەوا (سید قطب) لەسەر ئەم چیرۆكەو پەيوەندى بەو بەسەرھاتەى نێوان سولەيمان و شازنى (سەبەء) لە سورەتى (النمل)دا، گوتوویەتى:

"لە چیرۆكى بنەمالەى (داود)دا لاپەرەى باوەرھێنان بەخواو سوپاس لەسەر فەزلى بەخششەكانى، و، رەفتارو مامەلەى جوان لەسەر نىعمەتەكانى، پيشان دەدات. لاپەرەى بەرامبەرىشى لاپەرەى چیرۆكى (سەبەء)ە. لە سورەتى (النمل)دا بەسەرھاتو رووداوەكانى نێوان شازنى ئەو گەلەو، نێوان (سولەيمان)ى باس كردوہ. لێرەشدا لەم سورەتى (سبأ)دا ھەواڵیان لەدواى چیرۆكى (سولەيمان) ھاتوہ. ئەمەش وادەگەيەنێت كە ئەو رووداوانەى لەم چیرۆكەدا ھەيە دواى سەردەمى بەسەرھاتەكانى نێوان شازنەكەو (سولەيمان) ھاتوہ. ئەوێ زياتر ئەم گريمانو بۆچوونەش بەھێز دەكات، ئەوێە كە ئەم چیرۆكە لێرەدا- لەم سورەتەدا- دەربارەى بى-باكى و نەزانين بە نىعمەتى خوايەو، لەناوچوونى ئەو نىعمەتانەيەو، پەرتەوازەبوونیانە لەدوايداو بە ھەموو شێوہەكىش پارچەپارچەو بەش بەش دەبن، لەكاتێكدا لە سەردەمى ئەو شازنەى، كە بەسەرھاتەكەى لە سورەتى

(النمل) دا هاتوو له وهپه پری دهسڕۆیشتووی و دهوله مه ندییدا و له خیر و بیرکی هه مه جوریشدا بوون.

ئه مه ش به پیتی گیرانه وه که ی په پوسلیمانکه بو (سوله یان): ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ (٢٣) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ... ﴿٢٤﴾ النمل ﴿٢٥﴾، بێگومان دوا ی ئه م گیرانه وه یه ش باسی به سه رهاتی ئیسلام بوونی شازنه که هاتوو که هاوکات له گه ل سوله یاندا ئه ویش خۆی ته سلیمی خوی په روه ردگاری جیهانیان کردوه.

لیره شدا رووداوه کانی چیرۆکه که له دوا ی ئیسلام بوونی شازنه که و خۆ ته سلیمکردنی به خوا و ئایینی خوا، هاتوونه ئاراوه و ئه و کاره ساتانه ش ده گیریتته وه، که به هۆی به سه لده ده رچوونیانو به دکارییه کانیانه وه و سوپاس نه کردنی خوا له سه ر ئه و هه موو نیعمه ته ی پیتی دابوون به سه ریاندا هاتوون^(١).

(١) سید قطب: في ظلال القرآن / ٥ : ٢٩٠٠ .

فهرمووده‌یه‌کی صحیح له‌سه‌ر چیرۆکی (سه‌به‌ه)

له (ابن عباس) هه‌-خوایان لی‌ پازی بێ- گیراوه‌ته‌وه‌، که پیاویک ده‌باره‌ی (سه‌به‌ه) پرسیری کردوه‌ له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ئایا (سه‌به‌ه) پیاویک بووه‌، یان خاکیک بووه‌؟ پێغه‌مبه‌رش ﷺ له‌وباره‌یه‌وه‌ فهرموویه‌تی: ((بَلْ هُوَ رَجُلٌ وَلَدَتْ عَشْرَةٌ فَنَسَكَنَ الْيَمَنَ مِنْهُمْ سِتَّةٌ وَإِلَاشَامَ أَرْبَعَةٌ، فَأَمَّا الْيَمَنِيُّونَ فَمَذْحِجٌ وَكَنْدَةُ وَالْأَزْدُ وَالْأَشْعَرِيُّونَ وَأَنْمَارٌ وَحِمِيرٌ، وَأَمَّا الشَّامِيَّةُ: فَلَحْمٌ وَجَدَامٌ وَعَامِلَةٌ وَغَسَّانٌ))^(١).

واته‌: (سه‌به‌ه)، پیاویک بوو که ده‌ کورپی بووه‌، شه‌شیان له‌ یه‌مه‌ن نیشته‌جی بوون و چواریشیان له‌ شام، ئه‌وانه‌ی له‌ یه‌مه‌ن بوون: (مه‌ذحیج) و (کینه‌ه) و (ئه‌زد) و (ئه‌شعه‌رییه‌کان) و (ئه‌نمار) و (حیمیه‌ر) بوون، ئه‌وانه‌ش که له‌ شام بوون: (له‌خه‌م) (جو‌دام) و (عامیله‌) و (غه‌سان) بوون.

ده‌باره‌ی مانای ئه‌م فهرمووده‌یه‌^(٢)، (ابن کثیر) گوتویه‌تی: "مانای ئه‌و پرسته‌یه‌ی نێو فهرمووده‌که‌ (ولد له‌ عَشْرَةٍ مِنَ الْعَرَبِ) ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نێت که ئه‌و ده‌ که‌سه‌ن که له‌ وه‌جه‌ی خۆی بوون و، په‌چه‌له‌کی هۆزه‌ عه‌ره‌به‌کانی یه‌مه‌ن ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئه‌وان، به‌لام هه‌موو کوره‌کان له‌ پشتی خۆی نه‌بوون، به‌لکو هه‌ندیکیان له‌ پشتی خۆی و هه‌ندیکی تریشیان له‌ کورانی ئه‌و یان له‌ نه‌وه‌کانی تری بوون و له‌نیوان ئه‌وان و (سه‌به‌ه) خۆیدا دوو پشت یان سێ پشت، یان که‌متر، یان زیاتر هه‌بووه‌.

(١) رواه أحمد والطبراني والحاكم وقال عنه ابن کثیر ان اسناده حسن. وقال أحمد شاکر في تحقیق احادیث ابن عباس في مسند أحمد: اسناده صحیح... بڕوانه مسند أحمد بتحقیق احمد شاکر (٤: ٣٢٢) حدیث رقم (٢٩٠٠).

(٢) ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی (ابن کثیر) له‌سه‌ری دواوه‌ به‌م شیوه‌یه‌یه‌: ((رَجُلٌ وَلَدَتْ لَهُ عَشْرَةٌ مِنَ الْعَرَبِ، فَتَيَّامَنَ مِنْهُمْ سِتَّةٌ وَتَشَاءَمَ مِنْهُمْ أَرْبَعَةٌ)) رواه ابوداود. واته‌: پیاویکه‌ ده‌ کورپی عه‌ره‌بی هه‌بووه‌، شه‌شیان به‌ره‌و یه‌مه‌ن چوون و چواریان به‌ره‌و شام چوون.

دەربارەى مانای پستەى (فتيامن منهم ستة وتشاءم منهم أربعة) واتە: له دواى نهوہى خوا لافاوہ بهیژه کهى ناردۆته سەریانو، هەندیکیان له ولاته کهى خویان نیشته جى بوونو، هەندیکى تریشیان له ویتوہ دەرچوون بو ولاتانى تر^(۱).

(سەبەء) بەلگە یەكە

خوا فەرموویەتى: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ...﴾ (سبأ)

لەم فەرمايشته دا وشەى (آيَةٌ) مانای بەلگە و نیشانه یەكی دیارو، دەلالەتیکى پۆشنو، پەندیکى کاریگەر دەگەیه نیّت، هۆکارو پرووہەندى (بوون بە بەلگە و ئایەت و بوون بە پەند)یشیان لەوہوہ بووہ کە ییگومان خوا نیعمەت و خیر و بیریکی فرە و زۆریی بەسەریاندا پڑاندبوو، داواى خواپەرستى و شوکرانە بۆیری لى کردبوون، بەلام ئەوان سەریچیان کردو، بە سېلە و بى باوہرو ستەمکارو زۆردار دەرچوون. خواش سزای خۆی پىگەیاندنو، فەرمانى خۆی بەسەردا جى بەجى کردنو، یاسای خۆی لەسەر پیا دەکردنو، ئیدی هەموو نیعمەت و خیر و بیریکیان لەناوچوو. بەم پەنگەش بوون بە نمونە یەكى کردەبى و واقعیى بو هەرکەسێک کە لە فەرمانەکانى خوا هەلگە پیتەوہ و نیعمەتەکانى خوا لەسەر ئاقارو پرووہەندیکى تر بەکار بێنیت.

ییگومان قورئانى پېرۆز خەلکى ئاگادار دەکاتەوہ - بەتایبەتى دەولەمەندو خواپیداوان - لەوہى کە نابیّت پتیبازى (سەبەء) بگرنە بەرو، نابیت وەك ئەوان بن، تاکو هەمان سزا کە بەوان گەیه نرا، بەمانیش نەگەیه نریت. بەراستى لە گەلى (سەبەء) دا ئایەت و بەلگەى خوا هەیه، بەلام کێن ئەوانەى سوودى لى دەبینن؟!

(۱) تفسیر ابن کثیر/ ۳: ۵۳۲ .

کێن ئهوانه‌ی په‌ندو عیبه‌رتی لی وه‌رده‌گرن؟ دیاره‌ هه‌ر باوه‌رداران‌ی خاوه‌ن هه‌وش و عه‌قلن که خاوه‌نان‌ی دله‌ زیندوو‌ه‌کانیان و تیروانینه‌ راست و دروسته‌کانن.

وله‌ی که‌سانی کۆیله‌بو‌ی مال و سامان و هه‌وا و ئاره‌زووبازی، هیچ په‌ندو عیبه‌رت و نامۆژگارییه‌ک له‌و چیرۆک و رووداوانه‌ وه‌رناگرن، چونکه‌ ئه‌وان جو‌ره‌ دل‌ئیکیان هه‌یه‌ که‌ پیتی تی‌ناگه‌ن و بیرناکه‌نه‌وه‌و، جو‌ره‌ چاوان‌ئیکیان هه‌یه‌، که‌ پێ‌یان نابینن و جو‌ره‌ گۆی‌ه‌کی‌شیان هه‌یه‌، که‌ پیتی نابییستن، ئه‌وانه‌ وه‌ک ئاره‌لان و ان و بگه‌ له‌ ئاره‌لانی‌ش گومراتن، له‌به‌ر ئه‌مه‌ ده‌بینیت، ئا ئه‌وانه‌ ئاو‌ر له‌ ئایه‌ت و به‌لگه‌ و نیشانه‌کان‌ی خوا ناده‌نه‌وه‌.. ئه‌ی داخۆ چه‌ند ئایه‌تی دیکه‌ و چه‌نده‌ها به‌لگه‌ و نیشانه‌ی روون و ئاشکرای تر له‌ ئاسمان و زه‌ویدا به‌دی‌ی بکه‌ن و چاویان پێ‌دا تی‌به‌پێنن و که‌چی رویان لی وه‌ربگێرن؟!

نیعمه‌ته‌کان‌ی خوا بۆ گه‌لی (سه‌به‌ه‌)

قورئانی پیرۆز به‌دریژیی باسی ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ت و به‌خششه‌ زۆرانه‌ی نه‌کردوو‌ه‌، که‌ خوا به‌ گه‌لی سه‌به‌ئی دابوو، به‌لکو به‌ ڤسته‌یه‌کی کورت خستووتیه‌ی ڤوو، که‌ خوا تیایدا فهرموویه‌: ﴿جَنَّاتٍ عَنْ يَمِینٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخی گه‌وره‌ و ڤر میوه‌ و خۆراکی هه‌مه‌جو‌ر له‌لای راست و له‌لای چه‌پانه‌وه‌.

ئه‌مه‌ش یه‌ک ڤسته‌یه‌، به‌لام ڤسته‌یه‌کی بێ‌وینه‌و مو‌عجیزه‌دار و وینه‌کی‌شه‌، که‌ وینه‌یه‌کی هونه‌ریی ئه‌و نیعمه‌تانه‌ بۆ خوینه‌ر ده‌کی‌شیت و، سی‌به‌ری راده‌و ڤیژه‌ی زۆریی نیعمه‌ته‌کان‌یشی ده‌خاته‌ سه‌ر، به‌مه‌ش ئاتاجی به‌هیچ شیکارو لی‌کدانه‌ویه‌کی درێژ نابیت. چونکه‌ بێ‌گومان نیعمه‌ته‌ خوایه‌کان له‌ دوو باخی گه‌وره‌ و ڤر به‌روبو‌ودا ڤه‌نگی داوه‌ته‌وه‌، باخی‌کیان له‌لای راستیانه‌وه‌و، ئه‌وی تریش له‌لای چه‌پانه‌وه‌ (عَنْ يَمِینٍ وَشِمَالٍ). ئه‌مه‌ش هی‌مای به‌پیتی و زۆریی به‌روبو‌وم و خۆشگوزه‌رانی و شت و مه‌کی جوانه‌.

ئیدی مڕۆڤ له دنیا لهوه زۆرتر چیی دهوێت، که ههمیشه بهنیو باخانی پر له بهروبووم دهوله مهندی لای راست و لای چهپی ناوچه کهیدا بگهڕیت؟! له م ئایه ته شدا ههلبژاردنی وشه (جَنَّة) بۆ باخه کان ئاماژهیه بۆ ئهو ههموو دهوله مهندی و تیرو تهسهری و نیعمهتی ههمهجوو بهروبوومه زۆرهی، که خوا پێی بهخشیبوون. ئهمه بههۆی ئهو ئاوه شهوه بو، که خوا شارهزایی هه لگرتن و بهندکردن و به کارهێنان و پاوانکردنی ئهو ئاوهی پێ دابوون، له کاتی کهدا کۆنترۆلیان کردبوو و ئهو دوو باخه پر له خێرو بهره که تهیان پێ دروست کردبوو.

باخی بی باوه‌ران له دنیا‌دا براوه‌ و له ناوچه‌وه

قورئانی پیرۆز بۆ گوزارشت له نیعمه ته کانی بی باوه‌ران له دنیا‌دا، زاراوه‌ی (جَنَّة) یان (جَنَّتین) یان (جَنَّات)ی داناوه، له بهر ئهو‌ی ئه‌وان ئهو نیعمه‌ت و خێرو خوشی‌یه‌ی، که له دنیا‌دا تیایدا ده‌ژین ههر ئه‌وه به بهه‌شتی خوازاوی خۆیان داده‌نێن، ئیدی باوه‌ر ناهێنن به هه‌بونی بهه‌شتیک، که هاوتای بهه‌شته که‌یانه، جگه له‌وه‌ی چه‌ندان هێنده‌ش فه‌زل و به‌ره‌که‌تی هه‌یه. وه‌ک تییینی‌ش ده‌کریت قورئانی پیرۆز دوا‌ی باسی ئهو جو‌ره باخ و بهه‌شته دنیا‌یه‌یه‌ی کافران و دوا‌ی باسکردنی له‌ناوچه‌ونی نیعمه‌ته‌کانیان، باسی وێران کردنی باخه‌کانیان و نه‌مانی‌شان کردوه، که له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌هیلراونه‌ته‌وه، وه‌ک له‌و چیرۆکه‌یه‌ی تردا چه‌ند ئایه‌تیکیان له‌سه‌ر هاتوه‌وه خوا ئاماژه‌ی بۆ کردوون، بۆ نمونه‌ش:

١/ ئه‌وه‌تا گه‌لی (سه‌به‌ه‌)، خوا نیعمه‌تیکی گه‌وره‌ی پێ دابوون، که له هه‌ردوو لای راست و چه‌پانه‌وه بوو، هه‌موو نیعمه‌ت و به‌روبوومیکی خوشیان لی ده‌چنییه‌وه، به‌لام کاتیک سێله‌و پێ نه‌زان و بی باوه‌ر سو سته‌مکار ده‌رچه‌وون و پوویان له سوپاسگوزاری و خواپه‌رستی وه‌رگیرا، خواش ئهو دوو باخه پر له میوه‌ و گه‌وره‌ و فراوانه‌ی بۆ له‌ناوبردن و، بۆی گۆرپن به دوو باخی پر دڤک و دال و به‌روبوومی تال و دره‌ختی بی به‌ر، له‌گه‌ڵ چه‌ند دره‌ختیکی که‌می (سیدر).

٢/ ئەوەش خواوەنی هەردوو باخەکەیە، کە لە سورەتی (کەف) دا چیرۆکەکەی گیراوەتەوه، کە خوا پێشتر دوو باخی لە تری و دەورگیراو بە دارخورماو لەنیوانیشیاندا کشتوکالی پر لە خێرو بەرەکت هەبوو، هەردوو باخەکەش بەروبوومی خۆیان هەبوو، هیچ کەم و کورپیەکیشیان نەبوو، ئەمە جگە لەوهی پروباریکیش بە نیوانیاندا راکیشرابوو ﴿...جَنَّيْنٍ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْتَاهُمَا بِخَلٍ وَجَعَلْنَاهُمَا زَرْعًا﴾ (٣٢) ﴿كَلَّمَا الْجَنَيْنَيْنِ ءَاثْتَ أَكُلَّهَا وَلَمْ تَطْلِمِ مَنَّهُ شَيْئًا وَفَجَرْنَا خِلْلَهُمَا نَهْرًا﴾ (٣٣) الکەف ﴿﴾.

بەلام دواي ئەوه چیی بەسەر هاتوو؟ بەهۆی کفرو بێباوەڕیی خواوەنی هەردوو باخەکە و بێباکی و بەخۆنازین و لەخۆبایی بوونیەوه، بەروبووم و باخەکانی لەناو براوه، کابرای خاوەنیشیان هەردوو دەستی بەیەکدا داوه و تووشی هەسرەت و پەژاریەکی زۆربووه بەهۆی ئەوهی، کە دیویتی هەردوو باخ و مال و سامانەکەشی پروخاون بەسەر زەویدا و کەپرو ساباتهکانیشی پروخاون لەناوچوون ﴿وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقْلُبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ (٤٢) الکەف ﴿﴾.

٣/ ئەوەش خواوەنانی باخەکە لە سورەتی (قلم) دا: ﴿إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ﴾ (١٧) ﴿وَلَا يَسْتَنْوُونَ﴾ (١٨) ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ (١٩) ﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ﴾ (٢٠) القلم ﴿﴾.

٤/ ئەوەش گەلەکەی فیرعەون، کاتیک بە دەم بانگەشە و پرپاگەندە فیرعەونەوه چووبوون و دژایەتی و بەرەرهکانیی (موسا) یان کردبوو، سلاوی لی بێ- و لە کاتیکدا بە (موسا) گەیشتنەوه، خوا لە گەل فیرعەوندا سەرنگۆومی کرد، بەم پێیەش لە هەموو باخ و باخات و کانیایکی خۆیانی دەرهێران و لە هەموو

گه‌نجینه‌و مال‌و مولک‌و پله‌و پایه‌یه‌کیشی داب‌رین‌و، به‌میرات‌گه‌یان‌دنی به‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿فَاخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٧﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ الشعراء﴾.

٥/ ئه‌وه‌ش گه‌له‌که‌ی (هود)ه، که پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان وریای کردنه‌وه له نه‌مانی باخ‌و بی‌ستانه‌کانیان ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ الشعراء﴾.

جا کاتی‌ک بێ‌باوه‌رو سپله‌و سته‌مکار ده‌رچوون، خواش له‌ناوی بردوون‌و هه‌موو باخ‌و بی‌ستان‌و کانی‌اوه‌کانیشیان له‌ناوبردووه‌.

٦/ ئه‌وه‌ش (صالح) -سه‌لامی لی بی‌ت-، که هه‌مان وریاکردنه‌وه‌ی بۆ گه‌لی (سه‌مود) ئاراسته‌ کردووه: ﴿أَتَرَكُونَ فِي مَا ههْنَاءَ أَمِينٍ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنَحُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾ الشعراء﴾.

٧/ هه‌روه‌ها قورئان گشت که‌سی‌ک له‌وانه‌ی بێ‌باوه‌رو سپله‌و سته‌مکار ده‌رده‌چن‌و، نیعمه‌ته‌کانی خوا له‌بواری خراپه‌کاریدا به‌کار دێنن، ئاگادارکردۆته‌وه، که ئایا هه‌زده‌که‌ن هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئیوه‌ باخ‌یکی له‌ناوچیت‌و بسوتیت؟ ﴿أَيُّدُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾ البقرة﴾.

بێ‌گومان هه‌موو باخ‌و به‌هه‌شت‌و سامانی‌کی کافران له‌ دنیا‌دا به‌ره‌و وێران بوون‌ برانه‌وه ده‌چیت، ئه‌مه‌ش سوننه‌ت‌و یاسای جێگیرى خوایه‌.

(كلوا واشكروا)

هەر لهو چیرۆکه دا خوا فرمویه: ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ واته: له رزقی خوی پهرهردگارتان بخۆن و سوپاسی بکهن.. ئهم فرمانهش له ئه نجامی ئهو نیعمه تانه دایه که خوا پێی به خشیبوون و له ئه نجامی خواردنی هەر بهرهمه می کدایه له بهرهمه مەکانی هەردوو باخه که. خواردنیش ئهو مەبهستهیه که له پێناویدا باخ و بیستانه کان دروست کراون و درهخت و کشتوکالی تری بۆ پوینراون. له کاتیکیشدا سه رنج له هەردوو فرمانه داخوازییه کهی (کُلُوا) و (وَاشْكُرُوا) ده دهین، هه ندیک سروش و ئاماژه یان تیا دا به دیی ده کهین، وهک:

۱- فرمانی داخوازیی تایبەت به خواردن (کُلُوا) بۆ پێچێ دانه، نهک بۆ پێویست کردن و به فرزندان.

۲- ئامرازی (من) که له دوا ی (کُلُوا) هاتوه، بۆ هیندکردن (تبعیض)ه، به مانای هه ندیک له رزقی خواتان بخۆن، له وانهیه له مه دا ئاماژه یه که هه بیّت بۆ که مکردنه وی خواردن، ته نها هه ندیک لێ بخوریت، نهک هه مووی، چونکه مه به ست له خواردن، پرکردنه وی پێویستییه کانی جهسته یه. مرۆفیش بۆ ئه وه ده خوات تا کو ده گاته راده ی قه ناعه ت نهک پرکردن و سک هه لاوسان.

۳- خستنه پالی رزق بۆ لای خوا مانایه کی باوه ردار ی و په روه ردیاری هه یه، ئهم خستنه پالەش بۆ تایبه تکارییه، چونکه رزق ته نها له لایه ن خوا خۆیه وه یه تی و، ناشیّت که بدریته پال غهیری خوا ته نها له ده روازه ی به هۆدانان (سببیه) وه نه بیّت، ئه وه ش به پێودانگه ی که هۆیه کی ماددیانه یه بۆی، ده نا هۆکاری رزقه در ته نها خوایه.

۴- هه لبژاردنی وشه ی په روه ردگار (الرّب) له و جیگایه دا بۆ مه به ستی که و، ئه وه یه

هەر خوا خۆی پەروەردیار و پیگەیه نەرو بە خێوکارەو، بە نەندەو کۆیلەکانیش بە نێعمەت بە خێو دەکاتو، ئەو هەموو نێعمەت و خۆراکەیان بۆیە پێ دەبەخشێت تا کۆ بیبەرستێت و سوپاسی بکەن.

۵- به‌ستنه‌وه‌ی (فهرمانی سوپاسکردن) به (فهرمانی خواردن) به‌و پی‌دوانگه‌یه که سوپاسکردنی خوا به‌ره‌مه‌میکه له به‌ره‌مه‌کانی خواردنی پرزه‌که‌یه‌و، به‌ره‌نجامیکه‌ی ئه‌و خواردنه‌شه‌و، مه‌رجیکیشه‌ بۆ سو‌ود‌وه‌رگرتن له‌ خواردنه‌که‌و، به‌رده‌وامیه‌ی ئه‌و پرزو و رۆزی یه‌شه‌. ته‌نانه‌ت با بلێن: بینگومان سوپاسکردنی خوا نرخیکه‌ی ئه‌و خواردنه‌یه‌و خواش ده‌یه‌و‌یت که بخۆره‌که‌ نرخیه‌ خۆراکه‌که‌ بدات، نرخه‌که‌شی ئه‌و سوپاسگوزارییه‌یه‌تی بۆ خوا له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی.

٦- بېگومان سوپاسکردنی خوی پړۆزیدهرو نیعمهت بهخش بهلگهیه که لهسەر نهریتهکانی چاکهخوازی و باشی و باوهرداریتی مروّقی خاوهن باوهر، ههروهک بهلگهیهکیشه لهسەر چاوتیّری و دلفراوانی و دهسپرویشتویی و بهخشندهیی. جا نهگەر مروّف سوپاسی ئه و خوی پهروهردگارو نیعمهت بهخشهی لهسەر پزق و پۆزییه کهی نهکات، ئهوه دیاره بهلگهیه که لهسەر چاوچنۆکی و پیسکهیی و لهبرچوونی نیعمهتهکانی خوا و یاخی بونی و گومراوونی.

۷- هەر له پرستهی به ستنه وهی (سوپاس) به (خواردن) وه، ئاماژهیه کی دی ههیه،
ئه وهیه بئگومان سوپاسکردنی خوای خاوه ن ناعمته هویه که بۆ بهردهوامیی
پرزقو زیادبوونیشی و، بههره مهند بوون به خواردنیان، وه که له شوینیکی تردا
فهرموویه تی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ
إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (۷) **ابراھیم**، واته: خوای پهروهردگارتان برپاری داوه و پپی
پاگیانندوون که ئه گهر سوپاسی بکه ن له سههر پرزقو ناعمته کهان، ئهوا بۆتان
زۆرترو زیاتر ده کهم، خۆ ئه گهر سپله و پپی نهزان بن، ئهوه بئگومان سزای من
زۆر توندوتیژه.

سوپاس نە کردنى خواش ھۆيەكى نەمانى نيعمەتو، پرائى پزقو پزۆزىو، بىيەش بوون لە خۆراك، وەك چۆن بەسەر گەلى (سەبەء) دا ھات. وەك زانراويشە يىنگومان سوپاسکردنى خوا تەنھا بە زمان نابىت، بەلکەو بە ھەموو قەوارەى ھۆش و ماددى مرۆڤەو، واتە بە زمانىش و بە دل و بە عەقل و سەرچەم ئەندامەکانى جەستە. پاشان دەبىت سوپاسگوزارىيەكى کردەيى (عملى) ش بىت، کە تىيدا ئەو نيعمەتەنە لە بواری گوپرايەلى کردنى خواو سوودى بەندەکانيدا بە کاربەينريت.

۸- تىپەراندنى (سوپاس) ەكە بە پىتى (لام)، لە فەرمايشتى خدا (وَأَشْكُرُوا لَهُ)، کە نەيفەرموو (واشکروه) لەبەر ئەو ەيە، کە پىتى (لام) لىرەداو لەرووى زمانەوانى يەو (لام) ي بەھىزکردن (لام التقويه) يە، چونکە گەيشتنى (فعل) ەكەى بۆ (مفعول بە) بەھىزکردوو، ئاوەلناو (ضمير) ەكەش لە جوابەو ەيەتى و بە (لفظ) (مجرور) ەو لە (محل) ي خۆشيدا (منصوب) ە.

ھەروەھا دەشيت ئەم پىتى (لام) ە بە (لام- ي اخلاص) يش ناو بريت، بە مانای سوپاسکردنە کە تەنھا بۆ خوا دەبىتو، مرۆڤى سوپاسگوزارش بە سوپاسەكەى تەنھا بۆ خوا ساغو خاوين و دلسۆزە.

ديسان دەشيت ئەم (لام) ە بە (لام- ي استعانه) ش ناوبريت، چونکە مرۆڤى سوپاسگوزار لە ھەرووى پزقو نيعمەتەکانى خواو لەسەرى، سوپاسى خوا دەکاتو، ئەو پزقەش لە گوپرايەلى کردنى خدا بە کار دەھينيت و بەم پىيەش داواى کۆمەك و پشتيوانى خوا دەکات و پەنا دەباتە بەر خوا.

زۆربەى فەرمانەکانى سوپاسگوزارى (أفعال الشکر) لە قورئاندا بە (لام) تىدەپەرينريت، وەك (لام التقويه) و (لام الإستعانه) و (لام الإخلاص)، خواش ھەر خۆى زانايە.

"فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا"

خوا فه‌رمانی به گه‌لی (سه‌به‌ء) کردوه، که له پزق و پۆزییه‌کی بخۆن، هه‌روه‌ک فه‌رمانی ئه‌وه‌شی پێ‌کردوون که سوپاسی بکه‌ن، له هه‌مان کاتدا ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و شارو و لا‌ته‌ خو‌شه‌شیان کردوه، که له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خوایه‌کی میه‌ره‌بان و لی‌بو‌رده‌یان هه‌یه، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: (بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ)، ریشه‌ی وشه‌ی (طیب) وه‌ک پێ‌شه‌وا (راغب) ده‌لێت: "ئه‌وه‌یه که ئه‌ندامه هه‌سته‌وه‌ره‌کانی مرۆف چێژی لێ‌ده‌بینن، ده‌روونیش چێژ و تامی خۆی لێ‌وه ده‌ست ده‌که‌و‌یت. له شه‌رعیشدا خواردنی چاک و خو‌ش (الطعام الطیب) ئه‌وه‌یه که له‌ پرووی شیا‌بو‌نیه‌وه و به‌گو‌یره‌ی پاده‌ی شیا‌بو‌نی، له‌و شو‌ینه‌شیه‌وه که لێ‌وه‌ی ده‌شیت، به‌کار‌دێ‌نرێت و ده‌خور‌یت. له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رکاتێک له‌و پروانه‌وه شیاو بو‌و ئه‌وا به‌ خۆراکیکی خو‌ش و چاک داده‌نرێت و زوو بێت یان دره‌نگ نی‌گه‌ران‌یی له‌سه‌ر دروست نا‌کریت و قی‌زی لێ‌ نا‌کریت‌ه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ ما‌وه‌یه‌کی کاتی و به‌ په‌له ساز‌کرایت ئه‌وه هه‌ر له‌و ما‌وه دیاری‌کرا‌وه‌ی خۆیدا چاک و خو‌شه‌و، دوا‌ی ئه‌و ما‌وه‌یه‌ گۆ‌رانی به‌سه‌ردا دیت و به‌ خو‌شی (طیب) نام‌ین‌یت‌ه‌وه^(۱)."

به‌لام گه‌لی (سه‌به‌ء) له‌ناست ئه‌و فه‌رمانانه‌دا چیا‌ن کرد و چۆن هه‌لسوکه‌وتیان به‌ نی‌عه‌ته‌کانی خوا‌وه کرد؟ بێ‌گومان پرویان وه‌چه‌رخاند (فَاعْرَضُوا) به‌ مانای بێ‌با‌وه‌رو سپ‌له‌ ده‌رچوون، خوا‌په‌رستی و سوپاس‌گوزارییان بۆ خوا په‌ت کرده‌وه، گو‌یرایه‌لێی فه‌رمانه‌کانی خوا‌یان نه‌کرد، به‌لکو‌ رێ‌بازی هه‌وه‌س په‌رستی و هه‌وا‌و ئاره‌زوویان هه‌لب‌ژارد، دوا‌ی شه‌یتان که‌وتن، نی‌عه‌ته‌کانی خوا‌یان له‌ سه‌رپێ‌چی کردن و یا‌خی بو‌وندا به‌کاره‌ینا. به‌م په‌نگه‌ش رێ‌سا و سوننه‌تی خوا‌یان له‌سه‌ر

(۱) مف‌ردات-ی راغب/ ۳۰۸.

شایسته بوو، چونکه ههر نه‌ته‌وهیه‌ك باوه‌ر به‌خوا نه‌هینیت و سه‌له‌و پێ‌نه‌زان بیت‌و، نیعمه‌ته‌کانی خوا له کفر و فسادیدا به‌کار بێنن، ئە‌وا سزای خایان تووش ده‌بیت‌و، نیعمه‌ته‌کانیان لێ‌ده‌سینرتیه‌وه‌و، کاره‌ساتی تیاچوون و نه‌مانیشیان به‌سه‌ردا دینیت.

ئه‌وانیش هه‌رزوو سزای خوا ڕووی تێ‌کردن، وه‌ك له پیتی (ف) ی سه‌ره‌تای ڕسته‌که‌دا ناماژه‌ی بۆ ده‌کات (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ). ئە‌م پیتی (فاء) ه‌ش بۆ ڕیک‌خستنی دیمه‌نه‌کانه له‌گه‌ڵ به‌دواداچوونی خێرادا.

بێگومان هه‌ر له‌م ڕسته‌یه‌ی (فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ) دا ڕیسایه‌کی هه‌میشه‌یی خوایی هه‌یه که هه‌رگیز جیاوازی و ئالوگۆڕی به‌سه‌ردا نایه‌ت‌و، حوکمی هه‌موو گرو‌ی به‌شه‌ریه‌تیشی پێ ده‌کات له هه‌ر شوێن و ولاتی‌ك بن. بێگومان ڕوو وهرگێژان له شه‌رع و دینی خوادا، سزاو تۆله‌ی خوای به‌دوادا دیت، ئە‌و ڕوو وهرگێژانه‌ش ڕینگای له‌ناوچوون و وێران بوونه.

هه‌ر له قورئانی پێ‌ڕۆزدا چنده‌ها ئایه‌تی تر له‌سه‌ر ئە‌و سرنه‌ت و ڕێسا خوایی یه هه‌یه و لێ‌رده‌دا دیاریکردنی تاکه‌ نمونه‌یه‌ك له‌و ئایه‌تانه به‌سه، که بیکه‌ینه به‌لگه، که خوا تیایدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (النحل: ١١٣)

واته: خوا نمونه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی ناوچه‌یه‌کی ئاوه‌دانیه‌ی هێمن و ئارام هیناوه‌ته‌وه، ئە‌م ناوچه‌یه له‌کاتی هێمنی و ئارامیدا ڕزق و ڕۆژیی زۆرو به‌رفراوانیان پێ‌درا‌بوو له هه‌موو لایه‌که‌وه پێیان ده‌گه‌یشته، به‌لام ئە‌وان سوپاسی خایان نه‌کردو شوکرانه‌بژیری خوا نه‌بوون، به‌لکو کافرو سه‌له‌ ده‌رچوون، خواش به‌رگی برسی‌تی و ترسو بێ‌ئارامی پێ له‌به‌رکردن، ئە‌مه‌ش به‌هۆی کفر و به‌دکاری و کرده‌وه نابه‌جێ‌کانیانه‌وه.

نامرازی له ناوبردنێ گه‌لی (سه‌به‌ه)

به نيعمه‌تيكي پي‌دراويان بوو (به لافاوي به‌نداوه‌كه)

خوا گه‌لی (سه‌به‌ه)ی به‌ ئاوه‌كه له‌ناوبرد (فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ). له‌م پرسته‌یه‌شدا (سَيْلَ الْعَرِمِ) به‌نداوی (مه‌ئره‌ب)ه كه‌ ئاوه‌كه‌ی تیدا كۆبوو بووه‌و به‌به‌ به‌ربه‌ستێك بۆ خۆیان. به‌لام خوا كونی كرده‌ ئه‌و به‌نداوه‌و، ئاوه‌كه‌شی به‌ لافاویكي توندوتیژو مال كاوكاره‌وه‌ نارد هه‌ریان كه‌ هه‌موو باخو بیستانه‌كانیانی داپۆشی و ژیراوژی‌ری كردو بۆی له‌ناوبردن.

سه‌باره‌ت به‌ مانای وشه‌ی (الع‌رم)، (راغب) گو‌تویه‌تی: "له‌ چاوكی (الع‌رامة) وه‌یه‌و وشه‌ی (ع‌رامة)ش مانای توندی و درنده‌یی و ئالۆزیی له‌ ئاكاردا ده‌گه‌یه‌نی‌تو، له‌ كرداریشدا ده‌رده‌كه‌و‌یت. بۆ نه‌ونه‌ ده‌گو‌تریت: (ع‌رم فلان، فلان ع‌ارم) به‌ (ع‌رم)ه‌ش واته‌ به‌وه‌ ئاكارو ره‌وشتی وه‌رگرتوه‌و. فه‌رمایشتی خواش (سَيْلَ الْعَرِمِ) به‌ مانای ویستویه‌تی و ئیراده‌ی خوا وابوو كاریکی توندوتیژو ئازاربه‌خشیان به‌سه‌ردا بی‌نی‌ت"^(١).

مرۆفی باوه‌رداری چاو‌پۆشنیش لایه‌نی‌ك له‌ ئایه‌ت و به‌لگه‌كانی خوا له‌پرووی له‌ناوبردنیا‌ندا به‌دی ده‌كات، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ خوا ئه‌وانی به‌ (ئاو) و (به‌نداو) و (لافای) به‌هێژ له‌ناوبردوه‌و. بێگومان خوا نيعمه‌تيكي گه‌وره‌ی وه‌ك (ئاو)ی پی‌دابوون و كردبووشی به‌ ئامرازێك بۆ خۆشگوزه‌رانی و چاندن و پیت و به‌ره‌كه‌ت و پێشكه‌وتن و گه‌شه‌كردنیان، هه‌روه‌ها رێنموونی‌شی كردبوون كه‌ به‌ شاره‌زایی ئاوه‌كه‌ به‌كارینی‌و هه‌لسوكه‌وتی پی‌وه‌ بکه‌ن، له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌شدا داوای لی‌كردبوون سوپاسی بکه‌ن.

بهلام ئهوان كاتێك بهدهم ئهوه داوايهوه نهچوون و روویان لێ وهركێرا، خواش نیعمهتهكهى بۆ گۆڕپن به نیقمهت و خێرو بیریشیانى گۆڕى به شهرو ئازار.

بینگومان فهرمانهكهى خوا وهك خۆى مایهوه وه نهگۆرا، بهلام كارایی و شوینهواری تیاياندا گۆرا، چونكه خوا ویستی وابوو كه بۆ لایهنيكى ديكهى بگۆریت، ئهمهش له ناكامى له ستهمدا رۆچوونیان و بێباوهربوونیان.

بهراستی (ئاوهكه) نیعمهتيك بووه بۆیان و، باخ و دارستان و كێلگهكانیان پێ بنیات ناوه، له پشت بهنداوهكهشهوه بهندیان كردووه وههلیان گرتووه، ههر بهو ئاوهش كامهران و بهختهوهر ژیاون. ههمديسان (ئاوهكه) خۆى، خوا كردبووى به نیعمهت و به سزاش، ئهوهبوو ئاوى نێو بهنداوهكهى به لافاویكى توندو بهگۆرهوه نارد ههريان، ههر بهم ئاوهش باخهكانیانى وێران كردو، ههموو كشتوكاڵ و بهرهمه چێنراوهكانیشیانى تهفروتونا كرد.

ئهمهش له ئایهت و بهلگه و نیشانهكانى خوايه، كه به ئا و باخ و بێستانی خۆیان دامهزراندووه پاشان ههر به ئاوهكه ئهو باخانه وێران بوون، ههر به ئاوهكهش پێشتر به دهولهمندى و بهختهوهری ژیاون و، ههر بهو ئاوهش دواتر سهershۆرو پيسوا وهژار بوون.

پاشان بۆ ئهوهى ئهمه ببيتته وانهیهك بۆ نهتهوهكى دى، كه خوا نیعمهتى پێداون تاكو خوا بپهرستن و سوپاسى بكهن و، ههر لهسهه ئهو نیعمهتانهش بپێننهوه، دهنه به پێچهوانهوه ههمان ئهو نیعمهتانهیان لێ دهبيتته نیقمهت.

ئهی داخۆ چهند كهسى دى ههبن لهوانهى بههۆى كفرو فسادییانهوه نیعمهتیان لێ دهبيتته نیقمهت؟ ئهی چهند نهتهوهش ههیه، كه بههۆى نیعمهتهوه هیواى بهختهوهرییان بۆ دهخوازا، كهچی لییان بوو به نقمهت و بهدبخت بوون بههۆى بهكارى خۆیانوه.

خوایش راستی فەرمووه: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۹۰).
 واتە: سەرسام مەبە بە مال و سامانی کافران و بە کۆڕ و کالیان و بە کاریکی باش و گرنگی مەزانە بۆیان لە ژیاڵی دنیادا، چونکە خوا دەیهوێت هەر بەو دیاردەیی مال و سامان و کۆڕ و مندالانە لە ژیاڵی دنیادا سزایان بدات.. بۆ ئەوەش کە گیانی بە کافری و حالەتی بێ پرواییەوه لەسەریان دەرجێت و بەو حالەتەوه بمرن.

جیگرەوهی تال

دوای ئەوهی خوا لافاوە بەهێزەکهی ئاوی بەنداوهکهی بۆ (سەبەء) نارد و هەردو باخە گەورهکهی بۆ لەناو بردن، لە قورئان دا ئاماژەیی بۆ جیگرەوهیهکی تال (البديل المر) کردووه، کە جیگەیی ئەو دوو باخە خۆش و گەورهیهی بۆ گرتوونەوه، وەك فەرموویه: ﴿وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْلٍ حَمِطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ بەمانای ئەو دوو باخە خۆشەیی پیشوو، وەك دوو باخ - لە پۆلەتدا نەك بەراستی - مابوونەوه، بەلام دارو درەخت و بەروبوومەکانیان نەمابوون، خوا لەجێی ئەوانەدا چەند دارو درەختێکی تال و درکاوێی بیابانیی تێدا پواندبوو، کە لاواز و وشک و بێکەلک بوون، تەنانەت چەندەها درەختیان تێدا بوو کە هەمووی یەك پارچە درک بوو و بەروبوومەکەشی هێجگار تال و شیاوو بۆگەن بوو.

(راغب) لەبارەیی مانای (خبط) هەو گوتوویهتی: "وختێک کە سێک توورە دەبێت، دەلیت: (خبط) یان کە دەگوتریت (خبط الفحل) بە مانای (هذر) واتە بەفیڕۆ چوو" (۱).

ئەمەش مانایەکی نایابە، واتە وەك ئەوە وایە كە ئەو درەختە جیگرەوێ تازەییە، له گەلی (سەبەء) توورە بووبێت بەهۆی بێ-باوەرێ و ستمكارییانەو، خۆراكینکی نالەبار و بێ-كەلك و تال و شیواوی بۆ بەرھەم هێنان.. یان واتە وەك ئەوەش وایە كە درەختەكان له خەلكانی بێ-باوەر زویر بووبن و رقیان لێ یان هەستابێت و ئەو خۆراكە ی كە شایستە ی ئەوانە-واتە خۆراكی خراپ و نالەبار-یان بۆ بەرھەم بێنن.

یەكێك لەو درەختانەش (أثل) بوو، كە درەختێكی بیابانییە و ناوی (طرفاء) و زوو گر دەگریت، هەركاتیك ئاگری لێ نزیك بێتەو دەسووتیت تەنانەت گەر سەوز و تەریش بێت.

سەبارەت بە مانای ئەم درەختەش، پیشەوا (راغب) گوتویەتی: "(أثل).. درەختێكی رەگ داكو تاوی جیگیرەو لەشوینی خۆیدا بەهۆی جیگیربوونیەو وەستاوە"^(١).

یەكێكی دی لە درەختە جیگرەوێكانیان كە لە ئایەتەكەدا ناوی هاتوو، درەختی (سیدر)ە كە بەرھەمی كەمەو هیچ شتێك تێر ناكات، بچووكیشە و بەشی هیچ ناكات، هەر ئەم درەختەشە كە ناوی (نَبَق) ی لێنراوە. سەبارەت بە مانای ئەم جۆرە درەختە ی تریش پیشەوا (راغب) گوتویەتی: "(سیدر)، درەختێكە لەكاتی خواردنیدا برسیتی لانا بات"^(٢).

ئەمانە بوو ئەو جیگرەوێیە كە لە جیاتی هەردوو باخە گەورە و خوش و پەر لە میوەكەیان دەستیان كەوت، بەراستی جیاوازییەکی زۆر هەیە لەنیوان ئەو خێرو خوشی و نیعمەتە ی تییدا بوون، لەنیوان ئەو حالەتی نەگبەتی و سزاو هەژاری یە ی كە تێی كەوتن.

(١) المفردات/ ص ١٠.

(٢) المفردات/ ص ٢٢٧.

سزادانیان به هۆی سته مکاری و بنی باوهرییانه وه بووه

سه بارهت به كه لاهه كانی به نداوی (مه ئه رب) ئاسه واری وێرانكاری و له نیوچونه كه، قورئانی پیرۆز تیشکی خستۆته سه ر كاره ساته كه و، حیکمه تی نه و رووداوه ی به سه ر گه لی (سه به ء) دا ها تووه به م پرسته یه پروون کردۆته وه، كه خوا تییدا ده فهرمویت: ﴿ذَٰلِكَ جَزَیْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا﴾، پرسته ی (جَزَیْنَهُمْ) له (جزاء) وه یه، له مباره یه وه ئیمام (راغب) گوویه تی: "(الجزاء) واته (الغناء والكفایه)، ههروه ها (ما فیه الكفایه، من المقابله) به مانای: (جزاء) له هاوتایی و بهس بوونه وه یه، نه وه ی كه پر به پیستی خۆیه تی، ههروه ها له به رابه رکاری (مقابله) وه یه. (ان خیرا فخیر، وان شرا فشر) نه گه ر کاری خیری کرد نه و جه زاو پاداشتی خیری له به رامبه ردا ده دریته وه و، نه گه ر کاری خراپه ی کرد نه و جه زاو پاداشتی خراپه ی له به رامبه ردا ده دریته وه .. بۆ نمونه ده گوئیت (جزیته كذا، وجزیته بكذا) پاداشتم ناوا دایه وه، یان پاداشتم به وه دایه وه .. خواش فهرمویه تی: ﴿وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحَسَنَىٰ ...﴾ (الكهف) ههروه ها فهرمویه تی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ...﴾ (الشوری) ده شگوئیت (جزیته بكذا) و (جازیته بكذا) كه هه مان مانای پیشوویان هیه. به لام له قورئاندا ته نه ا وشه ی (جزی) ها تووه له جیاتیی (جازی)، چونكه (جازی) چاكه كه ی (مجازاة) ه، مانای (مكافأة) خه لا تكردن ده گه یه نیّت. نه مه ش به رابه رکارییه له هه رتاكه پیاویك له دوو پیاودا. خه لا تكردنیش به رابه رکردنی نیعمه تیكه به هاوتای خۆی، واته (هاوتا/كفو)یه تی.

نیعمه تی خواش له وه وه نیه، له به ر نه مه وشه ی (مكافأة) بۆ کاری خوا

دانانریت^(١).

لهم چیرۆکهشدا وشه‌ی (جزاء/ له جزیناهم) دا مانای (عقاب/ سزادان) ده‌گه‌یه‌نیت، به مانای (عاقبناهم بیهیم/ به سته‌می خۆیان سزیمان دان)). لهو فهرمایشته‌ی خواشدا (بما کفروا) پیتی (ب) به (باء السببية/ بای هۆداری) داده‌نریت، واته به‌هۆی سته‌م و بێ‌باوه‌په‌یوانیه‌وه سزیمان دان و جه‌زیمان دانه‌وه.

وه‌ك زانراویشه (وشه‌کانی دوا‌ی (بای) سببی هۆکاری به‌دیی هاتنی حاله‌تی پیش خۆیان، یان نه‌وه‌ی له‌دوایه‌وه دیت رینگاو ده‌ربازیکه بۆ پروودانی کاره‌ساتی پیش خۆیان. خوای مه‌زن ده‌رباره‌ی حاله‌تی کافران له ناگری دۆزه‌خدا فهرمویه‌تی:

﴿لِّلطَّٰغِیْنَ مَآبَا ۖ (٢٢) لَّیْسَیْنِ فِیْهَا اَحْقَابَا ۖ (٢٣) لَا یَذُوْقُوْنَ فِیْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۖ (٢٤) اِلَّا حَمِیْمًا وَّعَسَآفًا ۖ (٢٥) جَزَاءٌ وَّفَآءًا ۖ (٢٦) اِنَّهُمْ كَاٰثِرُوْنَ لَا یَرْجُوْنَ حِسَابًا ۖ (٢٧) وَكَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا كِذَّآبًا

(٢٨) النبا﴾، واته: ییگومان دۆزه‌خ چاوه‌پوانی بێ‌باوه‌په‌رانه و جیتی نه‌و که‌سانه‌یه که له دنیا‌دا سه‌رکێش و سته‌مکار بوون، نه‌وان هه‌زاران ساڵ له دۆزه‌خدا ده‌می‌ننه‌وه و هیچ فێنکی و هه‌سانه‌وه‌یه‌ك و هیچ شتیکی خواردنه‌وه‌ی وایان ده‌ست ناکه‌ویت که تینویتییان بشکینیت. نه‌مه‌ش له هه‌مبه‌ر کرده‌وه ناله‌باره‌کانیان دا که ئاوا سزا ده‌درێن. نه‌وان له ژیا‌نی دنیا‌دا به ته‌مای لی‌پرسی‌نه‌وه نه‌بوون و وایان ده‌زانی لی‌یان نا‌پرس‌رێته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش به‌لگه‌و ئایه‌ت و نیشانه‌کانی ئی‌مه‌یان به‌درو‌ ده‌زانی و به‌و شی‌وا‌زه به‌درو‌یان ده‌خسته‌وه.

بی‌گومان قورئانی‌ش هۆی نه‌و پروودا‌وه‌ی که به‌سه‌ر گه‌لی (سه‌به‌ه) دا هاتووه، لی‌کدا‌وه‌ته‌وه و حیکمه‌ته‌که‌شی روون کردۆته‌وه، له‌مه‌شدا قورئان سووره له‌سه‌ر دیاری‌کردنی یاسای داد‌گه‌ریی له کرداره‌کانی خوادا، ده‌رخستنی‌شی له‌به‌رچا‌وی

خەلکدا، تاكو شهيتان خورپه و وهسوه سهيه كى وایان له دلدا دروست نه كات به وهى گوايه گومانىكى سته مكارى له سهر خواى پاك و بىگهردو دادپهروهر له لایان دروست بكات. له بهر ئه وه قورئان به چاكى پروونى ده كاته وه كه خوا بۆيه گهلى (سه بهء) ى سزاداو به هوى سته مكارىي خويانه وه له ناكامى بى باوه پرى و پى نه زانينان به نيعمه تى خوا وه. سزاش (الجزاء) له ره گهزى كاره كه (جنس العمل) ه، كاره ساته كانيش به سهر زۆردارو سته مكاراندا دىت.

له پرسته ى (جزينا هم ببغيهم) دا پىتى هو كارىي (الباء السببية) ناماژه بو ريسايه كى پرنده (قاطع) ى خوايى ده كات، ريسا كەش ئه وهيه “ (ههركه سيك كارىكى چاك، يان خراب بكات، ئه وا له دواى كاره كه وه خواش پاداش (جزاء) ى چاك به چاكه و، خراپيش به خراپه كه ى ده داته وه، چونكه پاداشت دانه وه له ره گهزى كارو كرداره كهيه.

"وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورَ"

قورئانی پێرۆز له کاتی باس کردن و تیشک خستنه سهر ئهو کاره ساتهی به سههر گهلی (سه بهء) دا هاتوه، پرسیاریکی به دوا دا کردوه که خوا تییدا دهفه رمویت: ﴿وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا الْكُفُورَ﴾ ئایا ئیمه پاداشتی کافرو بێ باوه پان نادهینه وه؟ لێره دا پرسیار کردنه که بۆ دان پێدانان و سهلماندنه که خوا به دلتیاییه وه دهیسه لمیئت که تهنها پاداشتی خرابی کافران ده داته وه..

مانای (نجازی) که له چاو گهی (مجازة) هوهیه لێره دا مانای (معاقبة) و (تعذیب) / (سزادان) و (ههشکه نهجهدان) ده گهیه نیئت، چونکه سزا و نازاری خوا تهنها به (کافری (کفور) ده گات، (واته به بێ باوه پری سهپه و خاوهن کرداری بێ باوه پانه ده گات).

به لام (مرۆفی باوه پرداری سوپاسگوزار و گوپرایه ئی فرهمانی خوا) له سزا و نازار به دوو روو پارێزراوه. ئیمام راغب سهبارهت به جیاوازی له نیوان زاراوه کانی (کفر) و (کفران) و (کفور) ده لیت: "(کفر) له راستیدا، واته شارنده وه داپۆشینی شتیک، (کفر النعمة و کفرانها) ش که پێ نه زانی نیعمهت و نکوولی لیکردنی ده گهیه نیئت، ئه وهیه شته که به و پهنگه داپۆشریت، که سوپاسی له سههر نه کریت. گه وهترین حاله تی (کفر) یش نکوولی کردنه له یه کیه تی (وحدانیه) ی خوا دا، یان به شه ریعه ته کهیدا، یان به پیغه مبه رییتی پیغه مبه ردا ﷺ .. سهبارهت به نکوولی نیعمه تیش زۆرترین وشه، که له عه ره بییدا بۆی به کاردیّت، وشه ی (کفران) (کوفران). له (دین) یشدا (کفر) زۆر به کاردیّت، وشه ی (کفور) یش بۆ هه مو حاله ته کان به کاردیّت^(۱)".

ئەمە له پرووی چاوگی وشەكەوه، بەلام له پرووی ئەو وشە داتاشاراوە داپژرێراوانەییەوه که لایەوه پەیدا بون، نیمام راغب له پرووی شیوازی هاتنیانەوه له قورئاندا، جیاوازیی له نیتوانیاندا کردوه، لەم پرووەشەوه گوتویەتی: "(کافر) بە باره پەهاکەیدا ئەوهیه، که لەلای خەڵکی زانراوه و ئەو کەسەیه، که نکوڵی له خواناسین و خوا بەیەك گرتن بکات، یان له پیغەمبەرایەتییان له شەریعت و ئایینی خوا یاخود له هەرسێکیان پێکەوه.

(کفور)یش ئەو کەسەیه، که زۆر زۆر له سێلەیی و پێنەزانینی نیعمەتدا رۆچوو. له فەرمايشتی خواشدا: ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ مَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ﴾ (٧)؟ ئەگەر لەم فەرمايشتەشدا پرسیار بکریت و بگوتی: چۆن مەرۆڤ بە (کفور) وەسف کراوه و خواش تەنها بەوه دابین بووه، که (ئەلف و لام)یشی بۆ دڵنایی و چەسپاندن لەسەر وشەکه داناوه؟

وەلام/ بێگومان ئەمە ئاگادارکردنەوه و بەبیرھێنانەوهیەکه لەسەر ئەو حالەتی (بە نیعمەت نەزانین)ە، که مەرۆڤ دوچاری دەبێت لەگەڵ حالەتی کەمی راپەراندنی فەرمانی سوپاسگوزاری، هەر بۆیەش لەجێیەکی تری قورئاندا خوا دەفەرمویت: ﴿قُلْ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ﴾ (٧) عیس، واتە: ئەو بەکوشت چیت مەرۆڤ، چەند سێلە و پێنەزانە!!

هەرۆهەها خوا فەرمووشیەتی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ﴾ (١٣) سبأ، واتە: کەمن ئەو بەندانی، که بە زمان و دڵ و ئەندامانی جەستەیان سوپاسگوزارن. وشە (کفار)یش له وشە (الکفور) قوولتر و پرماناترە^(١).

لێرەشدا تێبینی ئەوه دەکەین، که قورئان دوو بێژە (لفظ)ی هاو بەرامبەری له سوورەتی (سبأ) داهێناوه، که (شکور) و (کفور)ن، بۆ نمونە هەر لەم سوورەتەداو

لهپیش ئهم چیرۆکهی گهلی (سهبهه) دا وشه‌ی (شکور)ی بۆ وه‌سفی پێغه‌مبه‌ری خوا (داود) -سلاوی لی‌ییت- به‌کاره‌یناوه. (شکور)یش (صیغه‌ مبالغه‌)یه‌و له (شاكر)ه‌وه‌ دارپژراوه. وشه‌ی (كفور)یشی بۆ تیشك خستنه‌ سه‌ر له‌ناوبردنی باخه‌كانی (سهبهه) ه‌یناوه‌ كه‌ وه‌سفی مرۆفی (سهبه‌نی)ی پێ‌كردوه. ئه‌مه‌ش (صیغه‌ مبالغه‌)یه‌، كه‌ له (كافر)ه‌وه‌ دارپژراوه‌و (صیغه‌) كراوه‌.

هه‌روه‌ها تیبینی ئه‌مه‌ش ده‌كه‌ین كه‌ كۆتایی تیشك خستنه‌ سه‌ر كاره‌ساته‌كه‌ی گه‌لی (سهبهه)یشی به‌وه‌ ه‌یناوه‌ كه‌ سیفەت و ره‌وشتی ئه‌و كه‌سانه‌شی ڕوون كردۆته‌وه‌ كه‌ په‌ندو وانه‌ له‌و كاره‌ساتانه‌ وه‌رده‌گرن، ئه‌مه‌ش له‌و فەرمايشته‌ی دوا‌ی‌ی خوادا كه‌ فەرموویه‌تی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ واته‌: له‌م كاره‌ساتانه‌دا چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ك-چه‌ند ه‌یما و په‌ندو ئاماژه‌یه‌ك- بۆ گشت كه‌سی‌كی به‌ ئارام له‌سه‌ر عیبادەت و سوپاسگوزار ه‌یه‌.

له‌ بڕگه‌كانی داهاتووی ئهم چیرۆكه‌دا نه‌ختیك له‌سه‌ر ئهم رێستانه‌ی دوا‌ی‌ی نایه‌ته‌كان ده‌دوێن..

سه‌به‌نی یه‌كان په‌ندیان له‌ كاره‌ساته‌كه‌یان وه‌رنه‌گرت

خا-وه‌ك باس‌مان كرد- ئه‌و لافاوه‌ به‌ گوڕه‌ی به‌سه‌ر باخه‌كانی گه‌لی (سهبهه) دا هه‌ستاندو، ئه‌و باخانه‌ی بۆ وێران كردن تاكو په‌ند وه‌ربگرن و ژيرو ته‌مێ ببنو، پاشان بچنه‌وه‌ سه‌ر رێبازی خوا، به‌لام به‌رچاویان گیرابوو، دلێشیان مۆزی تی‌نه‌گه‌یشتنی لی‌ درابوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌یانده‌ویست په‌ندی لی‌ وه‌رگرن و وانه‌و ئامۆژگاری لی‌ فێرن. خواش ده‌رباره‌ی حاڵه‌تی ئه‌و گه‌له‌ له‌ دوا‌ی وێران کردنی به‌نداوه‌كه‌یان، فەرموویه‌: ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنَ

أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ سبأ

مامۆستای پێشهوا سید قطب ده‌بارهی ته‌فسیر کردنی ئەم ئایەتانه‌و، حاله‌تی ئەو گه‌له‌ش له‌ دوا‌ی وێران‌بوونی به‌نداوه‌که‌یان، گوتوو‌یه‌تی:

"ئه‌وان، تا ئەو کاته‌ هه‌شتا له‌ گوندو شارو‌چکه‌و ماله‌کانیاندا مابوون. خواش رزقو پۆزیی لێ که‌م و به‌رته‌سک کردنه‌وه‌و، له‌جیاتیی ئەو خو‌شگوزه‌رانی و نازو نیعمه‌ته‌ش، خستنیه‌ نیۆ نا‌ره‌حه‌تی و ژیا‌نی کوله‌مه‌رگیه‌وه‌. به‌لام په‌رته‌وازه‌و به‌ش به‌شی نه‌کردبوون و ئاوه‌دانیش هه‌شتا له‌نیوان خو‌یان و شارو دێهاته‌ پ‌ر خێرو به‌ره‌که‌ته‌کانی چوارده‌وره‌یاندا مابوو و په‌یوه‌ندییان له‌گه‌لیاندا هه‌بوو، ئەوه‌ بوو (مه‌که‌که‌) له‌ ناوچه‌ی جزیره‌دا بوو (بیت المقدس)یش له‌ شامدا.. و‌لاتی یه‌مه‌نیش به‌ ئاوه‌دانی له‌ باکوری و‌لاتی (سه‌به‌ء)دا مابوو‌وه‌و په‌یوه‌ست بوو به‌ دێهاته‌ ئاوه‌دان و پ‌ر خێرو به‌ره‌که‌ته‌کانی، پ‌یگاش (پ‌یگای هاتو‌چۆ) له‌نیوانیاندا پ‌یگایه‌کی خو‌ش و ته‌خت کراو و به‌رنراو و پ‌ر له‌ هه‌یمنی و ئارامی بوو" ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالٍ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ﴾ ﴿١٨﴾ سبأ

هه‌ر له‌م ڕووه‌وه‌ گوتراوه‌: گه‌شتیارێک له‌ دێیه‌که‌وه‌ ده‌رده‌چوو، ده‌چوو بۆ دێیه‌کی دی به‌ر له‌وه‌ی تاریکایی شه‌و دا‌بی‌ت، سه‌فه‌رکردنیش به‌نیویاندا له‌ چه‌ند پ‌یگا‌و ماوه‌یه‌کی دیاریکراودا بووه‌و بۆ سه‌فه‌رکارو گه‌شتیاره‌کان ئارام و هه‌یم بووه‌و، هو‌کاری سه‌سانه‌وه‌ش به‌زۆری له‌ ئارادا بووه‌، ئەمه‌ش له‌به‌ر نزیکایی ئاوه‌دانی و ماله‌کان له‌ یه‌که‌دییه‌وه‌و، به‌هو‌ی نزیکایی و یه‌ستگه‌کانی سه‌فه‌ریش له‌ پ‌یگا‌دا له‌ یه‌که‌تره‌وه‌.

به لگهیه بۆ گشت که سیکی خۆراگرو سوپاسگوزار ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾، لهم پرستهیه دا خوا (ئارامگرتن) ی له تهنیشت (سوپاسگوزاری) یه وه باس کردووه. ئارام گرتن له سهر نارههتی و سهغهتهی، سوپاسگوزاریش له سهر خێرو خوشی و نیعمهتهکانی خوا. ئیدی له چیرۆکی (سهبهه) دا چهندین نامۆژگاری و به لگه و نیشانه بۆ ئهوان و ئهمان (بۆ ئارام گران) و (بۆ سوپاسگوزاران) ههیه.

ئهمه تیگهیهشتنیکه له ئایهتهکه، دیاره بۆچوون و تیگهیهشتنی تریشی له سهر ههیهو، لهوانهیه مه بهست له فره مایشتی ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَى الْقَرَىٰ بَرَكَاتٍ فِيهَا قَرْىٌ ظَاهِرَةٌ﴾ ئهو گوندو ئاوه دانییانهش بیست، که دهسه لاتدارو به هیز بوون، له کاتی کدا سه به ئیه کان به هۆی ئهو کاره ساته وه بی دهسه لات و هه ژار بوونو، له ژیانیکی بیابانی وشکو په قدا ده ژیانو، سه فهر و گواستنه وه و هات و چۆی ئه ملالایان به دوا ی (میهرگو له وه پرگا و سه رچاوه کانی ئاودا) زۆر ببوو، ئارامیشیان له سهر به لا و کاره ساته که نه ده گرت، له جیاتی ئه وهش داواکاریان له لای خوا ئه وه بوو، که سه فهر و پرگای گه شته کانیان بۆ دوور خاته وه له یه کدی (رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَصْفَارِنَا) مانایه کی دیاری ئهم وتهیه شیان ئه وه یه، واته: خواجه ژماره ی سه فهره کا ئمان بۆ کهم بکه ره وه، چونکه بیگومان به ده ست سه فهر و هات و چۆی زۆره وه ماندوو بووین.. ئه وان لهم نزایه یاندا مه به ستیان به ده مه وه چوونی بانگه وازی خوا و گه رانه وه بۆ سه ر دینی خوا نه بوو، تا کو شیابوونی نزاکه یان تیا په نگ بداته وه و شایسته ی به زه یی خوا بن، به لکو پیشتی که له ئاست نیعمه تی خوا دا بی په روا و پی نه زان بوونو، دواتریش ئارامیان له سهر مه ینه تی و کاره ساته که ش نه گرت، خواش ئهم دۆخه ی تری به سه ردا هێنانو، به هه موو لایه کدا بلاوی کردنه وه و به ش به ش و پارچه پارچه بوونو، وه ک شویته واریکی چاو له دوا یان لی هاتو، بوونه قسه و باسو چیرۆکی سه رزاری خه لکی و (به کورتی بوون به

په ندى زه مانه) .. هەر بۆيەش لیکدانه وه وه لسه نگاندى کوتايى ثايه ته که بۆ نه و
 حاله تهيان بهم ديـره خراوه ته روو (لَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ)
 بيگومان له و کاره ساته دا چه ندين به لگه و نيشانه بۆ گشت که سيکی نارامگرو
 سوپاسگوزار هه يه ..

نهم ديـره ي دوايى ته و او گوځاوه بۆ باسى که ميى سوپاسگوزاريان له سهـر
 نيعمه ته زۆره کاني خواو، له سهـر که ميى نارامگرتنيشيان له ئاست مهينه تي و
 کاره ساتي رۆژگاردا.

من خوم - واته، که هيشتا له وته کاني سيد قطب داين- نهم ناقاري
 تيگه يشتنه له سهـر ثايه ته که هه يه و، خواش هەر خو ي له مه به ست و نيازه کاني
 خو ي ناگاداره و هەر خو ي زانا و شاره زاي مانا کانيه تي^(۱).

جا سهـر هـرا نه وه ي، که بۆچوون و ناقاري تيگه يشتني يه کهم - که سيد قطب- به
 ديارى خستوه، ماقولترو له پيشترو نزیکتره، که کۆمه لى زانايانى ته فسيريـش
 رايان له سهـر يه تي، به لام بۆچوون و تيگه يشتني دووه ميس له و ثايه تانه نامۆ
 نيه و رى ي تي ده چيـت.

(۱) سيد قطب/ في ظلال القرآن، ۵: ۲۹۰۱ - ۲۹۰۲ .

سه به ئی یه کان بوون به په ندو قسه وباسی خه لکی

خوا نيعمه ته کانی له سهر گه لی (سه به ء) لابر دو، سزای خۆی پێ گه یانندن، ته مه ش به هۆی زو لێم به دکاری و بێ باوه رپیا نه وه. به و هۆیه شه وه به هه موو لایه کدا په رت په رت و بلاوی کرد نه وه و، ئیدی بوونه قسه وباسی نێو خه لکی: ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ...﴾ (سبا ۱۸) له م رسته یه ی ئایه ته که شدا (فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ) کردمانن به قسه وباس، وشه ی (أَحَادِيثَ) کۆ (جمع) ی (حدیث) ه. (امام راغب) ده باره ی وشه ی (حدیث) ده لیت: "(حدیث) هه ر وته یه که، که بگاته مرو ژ له پری گۆی چه که، یان سرووش (وحی) یه وه و له کاتی بیدار بونی، یان نووستیندا^(۱)". هه ر سه باره ت به مانای (بوون به قسه وباسی نێو خه لکی) یش، (امام راغب) ده لیت: "به مانای ئه وان بوون به چه ند هه وāl و ده نگ و باسیک، که وه ک — غمایش — به ته مسیل کراون^(۲)".

جیاوازیش له نێوان هه ردوو حاله ته که دا پوونه. جیاوازییه کی دوور هه یه له نێوان حاله تی سێ یه که دا، که تێدا بوون و زه ویان ئاوه دان ده کرده وه و نيعمه تیان له خێرو بێره کانی زه وی ده چنییه وه و، له ژیا نیکی تیرو ته سه لی شیاندا بوون و، خه لکی هه وālئ ئه و خێرو خوشی و ئاوه دانی یه یانی بۆ یه کدی ده گێرا یه وه و، باسی ئه وه یان ده کرد، که له چ خوشگوزه رانی و مāl و سامان و ده سه لاتێکدا ده ژیان و، چ پله و پایه و کامه رانی و سامانیکیان هه بوو و، ئیدی ستایشی حال و بارودۆخی ئه و کاته یانیا ن ده کردن. (جیاوازییه کی دوور) له نێوان ئه م حاله ته و، ئه و حاله ته تازه یه ی تریاندا هه یه، که تی ی که وتن، واته له هه ژاری و ده رده سه ری و نه بوونی و نه داریدا،

(۱) المفردات: ۱۱۰.

(۲) المفردات: ۱۱۰.

که لاوازو بێ دهسهلات بوون و پهرتهوازهو بهش بهشو پارچهپارچه بون و لیکدا بران. ئیدی خهڵکی له قسهوباسهکانیادا جیاوازی نیتوان ئهو دوو حالهتهیان باس دهکردو، ههلویتسهیان لهئاست باری جیاوازی نیتوان ههردوو حالهتهکهدا دهکرد. بهم شیوهیه سهبهئی یهکان له گهلیکی خواپیداوو دهسپۆیشتوووه - که گویو چاوی خهڵکی دهووبهریان لهو بارهیهوه پڕ کردبوو - بوون به گهلیکی لهناوچووو قهلاچۆکراوو، بوونه پهندی زهمانهو نمونهیان لهسهر دههینانهوهو به ههوالو دهنگو باسی گهلانی پیشین دانرانو، له کۆرو کۆمهلهکانیادا باسیان دهکردنو، (قسهوباسی دیوهخان و بابتهی گالتهوگهپ بوون).

عهربهکانیش چهندین پهندی بهناوبانگو نهمریان لهسهر دارشتوون، یهکیک لهو پهنده ناودارانesh ئهوهیه که دهلین: (تفرقوا ایدي سبأ)، ئهم پهندهش لهو حالهتهوه وهرگیراوه که سهبهئی یهکانی تی کهوتو، ههمیشه ئهم پهنده دهلینهوهو دهیکه نه نمونه بۆ ههر نهتهوهو کۆمهلو تیرهیهک که بارودۆخیان له دهولهمنهندییهوه بۆ ههژاریو، له سهربهرزیهوه بۆ سهershۆریو، له دهسهلاتداریتییهوه بۆ بێ دهسهلاتیو، له تهبابیو پیکهوه گونجانهوه بۆ پهرتهوازیو لیکدا بران، بگۆریت.

بهلام نایا ئهم جوړه کارهساته تهنها تایبهته به گهلی (سهبهء)؟ یان ئاسا سونهت و ریسایهکی گشتیهو ههموو نهتهوهو گهل و هۆزیک دهگریتهوه؟!

بهراستی ئهمه سونهت و ریسایهکی گشتیه بۆ گشت گهلیک له ههر جیهکدا بنو له ههر ناوچهیهکدا بۆین، چونکه ههر گهلیک یان ههر نهتهوهیهک، یان ههر تیرهیهک نیعمهتی خوا به کفر و پێ نهزانی بگۆرنو ژیا نیشیان به زوڵم و ستهم و بهدکاری و بهدرهفتاری و لیک ههلوهشانی ئهخلاقی بهرنهسهر، خواش ئهو نیعمهتهیان لێ دهسینیتهوهو، سزاو ئازار و سووکایهتیان پێ دهچیتۆیتو، له زهمینهی کاریگهرییو بهرهم هینانهوه، دهکهونه گۆشه ی پشت گوی خستو لهبیرچوونهوهو،

ته نهې له بۆتهې قسه وباسې نيو ديوه خانو، هه واله كانې حيكايه تخوانه كاندا مانه وه. قورنانيش ناماژهې بۆ ئه وراستېيه كړدوه، كه خوا فرموييه تي: ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا تَرَاكُلَ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (المؤمنون ٤٤). واته: له دواي له ناوېردنې گهلانې پيشوي وهك (گهلې سه مودو عادو ئه واني دي) پيغه مېهراني ترمان يهك له دواي يهك بۆ لاي گهلانې دواي ئه وان ناردووه، هر پيغه مېهرانيكيشيان بۆ لاي گهلېكيان چووييت و پديامي خواي پي گهلاندين، به درويان خستوته وه، ئيدي ئه و گهلانې دواتريشمان هه نديكيان له دواي هه نديكيان له ناوېردووه كه سيان لي نه ماوه ته وه، پاشان كړدوومانن به په ندو قسه وباسې گهلانې تر كه خه لكې له كوړو كوومه له كانيان دا به خوشي و گالته پيكر د نه وه هه والياني گيړاوه ته وه. وه ئيت هر به كوشت چن و له ناوچن و دوورين له ره همتي خوا ئه و گهل و كه سو كوومه لانه ي كه باوه به خواو په يامه كه ي ناهيئن.

ميژووي مروفايه تيش هه مووي باسې سه لماندنې راستيې ئه م حه قيقه ته قورنانييه دهكات، چونكه حالته ي نه ته وه كانې تو مار كړدوه كاتييك له نيو نازو نيعمه تي خوا دا ده ژيانو، به لام به هوې (كفري نيعمه ت) و بي باوه پيسانه وه بوونه ته قسه وباسې سر زاري خه لكې.

سه به ئي يه كان چييان ليها ت؟ ئه ي گهلانې عادو سه مودو؟ ئه ي فيرعه ونو هامان و قاروون؟ ئه ي فينيقي يه كان و بابلي يه كان و ناشووري يه كان و فارسه كان و هينده كان؟ ئه ي يوناني يه كان و رومانه كان؟ ئه ي مه غوله كان و خاچه رسته كان؟ ئه ي نه لمانيا؟ ئه ي به ريتانيي مه زن؟ ئه ي فلا ن گهل و فلا ن ئيمبراتوريه تي تر چييان لي به سر هات و له كوئن؟!

بيگومان خوا هه مووياني كړد به هه وال و دهنكو باسو، په رت په رت و پارچه پارچه ي كړدن. ده ي هر له ناوچن گهلې بي باوه وړو سته مكار.

له چیرۆکی سه بهه دا چهند به لگه و نیشانه یه كه ههیه

قورئانی پیرۆز وای راگهیاندوه، كه بیگومان له چیرۆکی (سه بهه) دا چهندین به لگه و ده لالهت و، پهنی کاریگهر ههیه.. بۆ نمونهش ههر له سه رهتای لی دوانی قورئان له سه ر بارودۆخه (سه بهه) هه باسی ئه وه ده کات، كه بیگومان له ولات و نیشته گهی (سه بهه) دا به لگه و نیشانه یه كه هه بوو: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ءَايَةٌ...﴾ (١٥) سبأ، له کۆتایی چیرۆکه که شد و له باسی ئه وه حاله تی ده وله مه ندیه و پاشان کاره ساته که و په رته وازه بوو نیشاندان ده فره مویت، كه بیگومان له هه موو ئه وانه دا، چهند به لگه و نیشانه یه كه هه یه (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً).

ئهو ی لیره شدا راما ن ده گریت، ده رب رین (تع بیری) تاییه ت به هه ردو و حاله تی سه ره تا و کۆتایی کۆ (جمع) ها تو وه: (آیات).. له وانه شه حیکمه ت له مه دو و لایه نی هه بی ت:

لایه نی یه که م/ گو ئجانی له گه ل ئه و با به ته دا، كه لیی ده دویت، له به ر ئه وه ی گه لی (سه بهه) کاتی که له ئی تو نیعه مه ته کانی خوا دا ده ژیا ن و به خته وه رو کا مه را ن بو و، هه مه رو شیا ن پی که وه ده ژیا ن و کۆک و ته با بو و، وه که ئه وه ی هه مو ویا ن یه که لاشه و یه که هس بن، له و کاته دا وا گو ئجا وه، كه به تا ک (مفرد) گو زا رشت له به لگه دا ری تی بی حاله ته که یان بک ری ت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ ءَايَةٌ...﴾ (١٥) سبأ. پاشا ن ئایه ته که ش له گه ل ژینگه که دا گو ئجا وه، چونکه یه که ژینگه بو وه، ئایه ته که ش تا ک (مفرد) بو وه. به لām دو ی وێ را نکر دنی به ندا وه که و، په رته وازه بو ویا ن به هه مو و لایه کدا و، بلا و بو و نه ویا ن به ولاتانی تر دا، نه ته وه که (الامه) گو پرا وه بۆ چهند نه ته وه یه که (امم)، تیره ش (القبیله) بۆ چهند تیره یه که (قبائل). ژینگه که ش (المسکن) بۆ چهند ژینگه یه که (مساکن). بۆ ئه م دا به شکا ری و په رته وازه کر د نه ش وا گو ئجا وه، كه به کۆ (جمع)

گوزارشتى لى بىكات. ئىدى بەلگەو نىشانە تاكەكەى كە پېشتەر بەسەر يەك گەلى پىكەو ژیاودا ناوژد دەكرا، بوو بە چەند بەلگەو نىشانەكە تاكو ھەر بەلگەيە كيان بەر ھەر تاقم و ژینگەو تیرەيەك بكەوئیت. واللہ اعلم.

لايەنى دووہم/ بىگومان بەلگەكان (الآيات) ھەريەك ئايەت و بەلگە (الاية) دەگریتەو، چونكە چېرۆكى (سەبەء) بەلگەيەكە لەسەر دەسەلات پىدانی خوا بە خەلكى و بەلگەيەكەيشە لەسەر دەستەبەرکردنى خۆشگوزەرانى و خىرو خۆشى بۆ خەلكى، ھەروەھا بەلگەيەكە لەسەر سستەمكارىي خەلكى و كفرو بەدكارىيان و بەكارھىننانى نىعمەتەكانى خوا لە بواری ناپەزایى خوادا. بەلگەيەكەيشە لەسەر بى تاگایى چەند كەسيك كە پەندو عىبەت و ھەناگەرن لەسەر ئەو كارەساتانەى بەسەرياندا ھاتوو، ھەروەھا بەلگەيەكە لەسەر ئەو راستىيەش كە ھەر مەينەتى يەك بەسەر خەلكى دا بىت بەھۆى كارو کردارى ناپەواى خۆيانەوہیە. پاشان بەلگەيەكە لەسەر پەيپەوبوونى ياسا و سوننەتە خوايى يەكان بەسەر خەلكى تری ھەر سەردەم و ناوچەيەكى تردا. ھەروەك بەلگەيەكەيشە لەسەر بەدپەياتنى ئەنجامەكان لەسەر سەرتاكان. بەلگەيەكەيشە لەسەر تۆلە سەندنى خوا لە سستەمكاران و ئازاردانى كافرانو، سزادانى سەختى لووتبەرززان و دەسەلاتدارانى بە زەبرو خۆ بەزل زان. ديسان بەلگەيە لەسەر ئەوہى كە ھەر خىرو خۆشى و رزق و رۆزى يەك رۆو لە نەتەوہ دەكات بەھۆى فەزل و بەخشنەبى خواوہیەو، ھەر برسیتی و ھەژارى و نەدارى يەكەش رۆويان تى دەكات بەھۆ بەدکردارى و نالەبارىي خۆيانەوہیە. بەلگەيەكەيشە لەسەر راستىي بۆچوون و لىكدانەوہى ميژويى ھۆيەكانى گەشەکردنى گەل و نەتەوہ و دەولەتەكانو، ھۆيەكانى لەناوچوون و پەرتەوازەبوونيان. بەھەر حال بەلگەو نىشانەيە لەسەر چەندەھا حالەتى تر. لەبەر ئەمە لە چېرۆكى (سەبەء) دا چەندىن ئايەت و بەلگەو نىشانە ھەبوو، چەندىن بەلگەى و ھەنان كە خەلكى ھەلۆستە لە ئاستياندا بىكات و چەندەھا ھىماو دەلالەت و پەندو ئامۆژگارىيان لى وەرېگریت.

به لگهكان بۆ هه موو ئارامگرو سوپاسگوزاریکن

له چیرۆکی (سه بهء) دا چهند به لگهیهك (آیات) ههیه ..

به لām ئایا هه موو كه سیك له خه لکی په ی به زانینی ئه و به لگه و نیشانه ده بن، به چاکی سه ودا و ئالویری له ته کدا ده کهن، لییان تی ده گهن، ئه و مانا و په ندو و انانه شیان لی وهر ده گرن که ئاماژه یان بۆ ده کهن؟ راسته که ئایه ت و به لگه و نیشانه کان ئاراسته ی هه موان کراوه و لاپه ریه کی کراوه یه له به رده م هه مواندا، هه روه ها بانگه وازیکی تایبه تیه بۆ گشت مرۆڤیک تا له به رده میا بوه ستیت و لیی بیدار بیته وه. به لām که سانی بی ئاگو، بی باوه رو، سته مکارو، فریودراو، روو لی وهر گیر، لیی تی ناگهن، واته ئه و که سانه ی که خوا له باره یانه وه فه رموویه:

﴿وَكَاٰنَ مِنْ ءَاٰیَةِ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یَمُرُّوْنَ عَلَیْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝۱۰﴾

یوسف ﴿. واته: ئای چهند به لگه و نیشانه ی ئاشکرا له ئاسمانه کان و زویدا هه یه و چاوی به سه ردا تی ده په ریئن، رووی لی وهر ده گیرن.

قورئانی پیرۆز ئه و راستیه جیگیر ده کات که خه لکی سوود له به لگه و نیشانه کان وهر ناگرن ته نها که سانی به ئارام و سوپاسگوزار نه بیت، هه روه ها ته نها که سانی به ئارام و سوپاسگوزار لیی تی ده گهن و ده رس و په ندو ئامۆزگاریان لی وهر ده گرن، وه ک خوا له م چیرۆکه دا له باره یانه وه ده فه رمویت: ﴿... اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ

لَاٰیٰتٍ لِّکُلِّ صَبَّارٍ شٰکُوْرٍ ۝۱۱﴾ سبا ﴿.

(الصبار): (صیغه مبالغه) یه له (صبر) هوه و ئه و مرۆڤه ئارام گریه که نه ک هه ر ته نها ئارامگرو له سه رخویه، به لکو زۆر زۆر به ئارامه و هه میشه و به رده وام ئارام ده گریت و زیاد له راده ش له ئارام گرتن دایه و، (کورده واته نی ئارامگرتنی کردوه به پیشه).

(الشکور)یش (صیغه مبالغه)یه له (شکر)هوهو، ئهو مرۆڤه سوپاسگوزارهیه، که نهک ههر تهنیا سوپاسگوزارو شوکرانهبژیی خوایه، بهلکو زۆر زۆر سوپاسگوزارهو ههمیشهو بهردهوام له سوپاسکردنی خوادایهو، جیگیره لهسههریو زیاد له پادهش سوپاس دهکات.. ئیدی بۆچی تهنیا مرۆڤی ئاوا به ئارامو مرۆڤی ئاوا سوپاسگوزار نهییت کهسی دی سوود لهو ئایهتو بهلگهو نیشانانه نابینن؟ بۆچی ئارام گرتن و سوپاسگوزاری زۆر زۆر پیویستن بۆ تیگه‌یشتن له بهلگهو په‌ندو نامۆزگارییه‌کانو بۆ دهرس وه‌رگرتن لییان؟!

چونکه خۆراگرتن و ئارامگریی (الصبر) مانای تاقیکردنه‌وهو هه‌ڵسه‌نگاندن ده‌گه‌یه‌نیت، به مانای مرۆڤی ئارامگر په‌ی به‌و حاله‌ته ده‌بات که‌وا خوا له ژيانیدا تاقی ده‌کاته‌وه به به‌لاو مه‌ینه‌تی له ههر نیعمه‌تی‌کدا، که پهی ده‌به‌خشیتو، له ههر شتیکی تردا، که پهی ده‌دات، ههر تاقی ده‌کاته‌وه. جا کاتی‌ک مرۆڤی ئارامگر په‌ی به‌مه ده‌بات، مانای وایه ئهو نیعمه‌تو به‌خششانه‌ی له گوێپایه‌لیکردنی فەرمانی خواداو، له به‌ده‌ست هیئانی سۆزو خۆشه‌ویستی و په‌زامه‌ندیی خوادا به‌کاره‌یناوه. ههر ده‌شییت ئارامگرتن له مامه‌له له‌گه‌ڵ نیعمه‌ته‌کانی خوادا له ئارادا هه‌بیئتو، ههر ده‌شییت کاروانی ئەم ژیا‌نه بپریت. ئارامگرتنیش به‌هه‌موو دیارده‌و په‌نگو شیوه‌و بواره‌کانیه‌وه.. ئارامگرتن له‌سه‌ر نیعمه‌ت.. ئارامگرتن له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیی، ئارام گرتن له‌سه‌ر هی‌زو ده‌سه‌لات، ئارام گرتن له‌سه‌ر خۆشگوزه‌رانی و ده‌س‌پۆشتویی، ئارام گرتن له‌سه‌ر مال‌و سامانداریتی، ئارام گرتن له‌سه‌ر دهر‌دو به‌لا، ئارام گرتن له‌سه‌ر مه‌ینه‌تی و فیتنه.. ئارام گرتن له‌سه‌ر کاره‌سات و ناخۆشی.. ئارام گرتن له‌سه‌ر پیا‌هه‌ڵشا‌خان و ته‌می‌کردن.

جا هه‌رکه‌سی‌ک به‌ ئارام گرتن و هیئمی یه‌وه سه‌وداو مامه‌له له‌گه‌ڵ هه‌موو ئهو دیارده‌و حاله‌تو بواره‌دا بکات، ئه‌وه بێ‌گومان ئارامگر (صبار)ه‌و، له به‌لاو تاقیکردنه‌وه‌دا سه‌رکه‌وتوه‌و، سوپاسی خ‌وای له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی کردوه‌و، ئهو نیعمه‌تانه‌شی له بواره‌کانی په‌زامه‌ندیی خوادا به‌کاره‌یناوه.

ههروهها ئارام گرتن جلهوی ده گریت بهرهو سوپاسگوزاری و شوکرانه بژییری. بۆیه گشت ئارامگریک شوکرانه بژییشه. جا کاتیک مرؤف سوپاسی خوا ده کات، خواش نیعمه ته کانی بۆ بهردهوامو، زیاتریش ده کات، وهک فهرموویهتی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ...﴾ (٧) ابراهیم.

قورئانی پیرۆز بهراوردی له نیوان (صَبَّار) و (شکور) دا وهها کردوه، که له ههرا جیگایه کدا ناوی (صَبَّار) ی هیناییت، ناوی (شکور) یشی له ته نیشتا هیناوه، بهشیوهیهک که بوونه ته دوو سیفه تی پیکه وه لکاو تاکو (صبر) و (شکر) / ئارامگری و سوپاسگوزاری به خاوه نه که یانه وه بلکیتن و ببنه دوو (صیغه مبالغه) بۆ (صبر) و (شکر).

وشه ی (صَبَّار) چوار جار له قورئاندا باسکراوه، له ههرا چوار جاره که شدا به وشه ی (شکور) وهه لکیتراوه، بۆ نمونه:

١- له جاری یه که مدا، خوا فرمان به موسا ده کات، که رۆژگاری نیعمه تی خویان به یاد بینیته وهو، پێی ده فهرمویت: ﴿...وَذَكِّرْهُمْ بِأَيِّمِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (٥) ابراهیم.

٢- له جاری دوو هه مدا خوا هه ندیک له به لگه و نیشانه کانی خۆیمان پێ ده ناسینیت، وهک ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ نِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (٣١) لقمان.

٣- نه وهش گه لی (سه به ع)، که له م چیرۆکه دا به درێژی باسی هه ردوو سیفه ته که کراوه: ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزِقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (١١) سبا.

٤- له سوره ته ی (شوری) شدا، خوا نهو راستیه ی جیگیر کردوه، که بینگومان

پاپۆره‌كان به نيعمه‌تيكى خوا له ده‌ريادا ده‌رۆن، له‌مه‌شدا چه‌ند به‌لگه‌و نيشانه‌يه‌ك بۆ گشت كه‌سيكى ئارامگرو سوپاسگوزار هه‌يه: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ (٣٢) **إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ** **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ** (٣٣) **الشورى**.

مرۆڤى (الصبار الشكور) واته: زۆر به ئارام و زۆر شوكرانه‌بژێر، هۆشيار و ژيرو زيره‌كه له‌م دنيايه‌دا، چونكه ده‌زانيت چۆن سه‌وداو مامه‌له له‌گه‌ڵ ژياندا بكات و له ژيان تىگه‌يشتووه‌و، له‌گه‌ڵ ئه‌و بره نيعمه‌ته‌ش، كه خوا له دنياى پى‌ى ده‌دات هه‌ر به ئارامگرى و سوپاسگوزارى مامه‌له ده‌كات. هه‌ر ئه‌نجاميكى هه‌ستيارى جه‌سته‌يشى ده‌بیتته پشتيوانىكى له‌سه‌ر ئارامگرتن و سوپاسگوزارى، هه‌ر گه‌رديله‌يه‌كيش له قه‌واره‌ى خۆى و هه‌ر لايه‌نيك له‌لايه‌نه‌كانى كه‌سييتيشى، يارمه‌تى ده‌ده‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى بى‌يته كه‌سيكى (ئارامگرو سوپاسگوزار). ئه‌و كه‌سه ئارامگرو سوپاسگوزارانه‌ش له‌م ژيانه‌دا كه‌من، چونكه زۆربه‌ى خه‌لكى بى‌ئاگا و هه‌لخه‌له‌تاو. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش له سوره‌تى (سبأ) دا فه‌رمايشتى خوا له‌سه‌ر كه‌مى ژماره‌ى به‌نده سوپاسگوزاره‌كان هاتووه، كه ده‌فه‌رمويت: ﴿...أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ (١٣) **سبأ**. واته: ئه‌ى به‌نه‌ماله‌ى داود، به گوێرايه‌لى و په‌يره‌وکردنى فه‌رمانه‌كانى خوا سوپاسى خواى په‌روه‌ردگارتان بکه‌ن، به‌راستى له‌نيۆ به‌نده‌كانم كه‌من ئه‌وانه‌ى، كه سوپاسگوزار بن.

بى‌گومان هه‌ر مرۆڤى ئارامگه‌ر، كه سوپاسى خوا ده‌كات، هه‌ر مرۆڤى سوپاسگوزاریشه، كه ئارام ده‌گریت، هه‌ر بۆيه‌ش له به‌نده‌كانى خوا، كه‌سانى ئارامگرو سوپاسگوزار كه‌من..

ئیبلیس توانی گه‌لی (سه‌به‌ه) فریو‌بدات

قورئان له کۆتایی چیرۆکی (سه‌به‌ه) دا هه‌ڵسه‌نگاندنیکی بۆ واقعی دواى کاره‌ساته‌که‌و خۆبندنه‌وه‌ی ئاکاری نه‌و گه‌له‌ خستۆته‌ ڕو، پوخته‌ی نه‌و تیشك خستنه‌سه‌ره‌ش، نه‌وه‌یه‌ که‌ خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ، فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٢٠) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾ سبا، واته‌: له‌ملاوه‌ ئیبلیس (شه‌یتان) یش نیازی خۆیان له‌سه‌ر گو‌مرا کردنیان به‌دی هه‌نا که‌ پێشتر به‌خوای گو‌تبوو (زۆربه‌ی خه‌لکی سوپاسگوزار نین)، نه‌وه‌بوو که‌سانێکی گو‌مرا و بێ‌باک له‌ خه‌لکدا شوینی که‌وتن ته‌نها کۆمه‌لێک له‌ باوه‌رداران نه‌بی‌ت. به‌لام وه‌نه‌بی‌ت ئیبلیس ده‌سه‌لاتی که‌ به‌سه‌ریاندا هه‌بی‌ت، به‌لکو ئێمه‌ خۆمان ویستوو‌مانه‌ ڕوون بی‌ت و بزانی‌ت، که‌ کێ باوه‌ری به‌ڕۆژی دوا‌یی هه‌یه‌و کی‌ش له‌ شک و گو‌مان دا‌یه‌.. جا د‌نیا به‌ ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر که‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگارت چاودێرو ئاگاداری هه‌موو شتی‌که‌.

واتای فه‌رمایشی (وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ،) واته‌: ئیبلیس ئامانج و نیاز و په‌یامی خۆی تیا‌دا پیاده‌ کردو، توانی و سه‌رکه‌وتوو بوو له‌ فریودانیان و گو‌مرا کردنیان و دوورخستنه‌وه‌یان له‌ ڕی‌ی راست.

په‌یامی (ئیبلیس) که‌ ژیا‌نی خۆی بۆ وه‌قف (ته‌رخان کردوو) و، نیازیشی له‌م ژیا‌نه‌یدا نه‌وه‌یه‌، که‌ به‌ نه‌ریتی‌کی به‌خۆنازین و خۆیادانه‌وه‌ له‌ وه‌لامی خوا‌دا گو‌تی:

﴿قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (١١) ثُمَّ لَا تَجِدَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾ الأعراف، واته‌: شه‌یتان گو‌تی: خوا‌یه به‌هۆی نه‌وه‌ی له‌به‌هه‌شت ده‌رت کردو سزات دام به‌ گو‌مرا‌یی، نه‌وا

دهیټ منیش له سهر ریگا راسته که ی تو بوسه (که مین) بؤ بهنده کانت دابنیمو لهو
 ریټه ی تو لایاندهم، پاشان له هه موو لایه که وه به هه موو شیوه یه ک -
 له پېښیانه وه، له دواپانه وه له لای راستو لای چه پیا نه وه - بویان بچم و گومرایان
 بکه م، ئیدی ئو جوړه عه بدانه زوړ به یان پی نه زان و سپله ده بن.. له وه لامدا خواش
 پی ۱ فهرمووه: ﴿ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُ مَنْ قَرَأَ
 ۱۲﴾ وَأَسْتَفْزِرُ مَنِ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ
 فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿۱۶﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ
 لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿۱۶﴾ الإسراء ﴿۱۶﴾. واته: ده برؤ به لای
 کارو نیازه که ته وه، هه رکه سیکیش له وه چه و نه وه ی ئاده و له ئاده میزاد
 گویریاه ئیټ بکات، ئو دوزخ سزای توو ئه وانیسه، که سزایه کی پر به پیستی
 کرداره کانتانه. هه روه ها تو ئی شهیتان، چه نده ده توانیت سوور به له سهر
 له ری لادانیان به دهنگی بانگه شه کاریت بؤ سه ریچی له فهرمانی خوا، هه رچی له
 فروقیل و ته له که بازی یه که دهیزانیت و ده توانیت بویان بخره گهرو، هه سوارو
 پیاده یه ک بن له سه ریچکاری و شوینکه وتنی تودا، پاشان له مال و سامانی هه رام
 بی باوه رکردنی کوړو نه ویا و فریودانیاندا بؤ فساد هاوبه شیان به و به شداریان
 بکه و، ئنجا به ئینی درؤو پوچه لیشیان پی راگه یه نه.. به راستی شهیتان هه
 به ئینیك بخته دل و دهروونی گونا هکارو یاخی بوانه وه، ته نها فریودان و رازانده وه ی
 کرداره نابه جیکانیانه. ئی شهیتان دلنیا به، که بیگومان هیچ دهسه لاتیکت به سهر
 عه بده سالح و چاکه کانم دا نیه، چونکه ئو عه بدانه کاتیکت به راستی خوا ده په رستن،
 هه ر خویان به سه، که پشت و په نا و پشتیوانیان بیټ.

هه روه ها خوا ئیمه ی له شهیتان ئاگادار کردو ته وه، دوژمنایه تی شهیتانیشی بؤ
 ئیمه روون کردو ته وه، داوایشی لی کردو وین، که شهیتان به دوژمن دابنیتن، تا کو

سهركهوتوو نهییت له فریوداغانداو، تاكو ئهو گومانه خۆیشی له سهрман بهراست
 ده نه چیتو، نیازو ئامانجیشی له سه ر ئیمه به دیی نه هیئیت، وهك له شوینیکی
 تر دا خوا ده فرمویت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ
 لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ٦ فاطر.

چهند زیانمەندن ئەوانەى خۆیان تەسلىمى شەیتان دەكەن، جلهوى خۆيانى پى
 دەسپێرن، وه سه وه سه و خورپه كانى بۆ جیبه جی دهكەن، بهراستى ئەم جوړه كهسانه
 زه ره رمه ندو له نیوچوو و نازار دراوى نیو دنیا و روژى دوایشن.

ئەو هه گه لی (سه به ٤) چىيان به سه ر هات.. ئەوه ده ره نجامى خو تەسلىم
 كردىان به شەیتان. هه ر نه ته وه یه كىش خو یان به شەیتان به سپێرن ته نها ئەو
 به ره نجامه ده چنێته وه، كه گه لی (سه به ٤) چنیا نه وه. هه ر مرۆڤى كىش خو ی به
 شەیتان به سپێرێت هه مان سزای به ر ده كه ویت، كه هه ر تا كه كه سیكى نیو گه لی
 (سه به ٤) به رى كه وت. بهراستى ئەو كه سانه گه مژو و گیل و ده به ننگ، كه دواى
 شەیتان ده كه ون، چونكه ئەگه ر ئەم كه سانه نه بن، ئەوا شەیتانىش نیازو ئامانجى
 خو ی به دیی نا هیئیتو، گومانه كه ی خۆیشى ناباته سه ر.

زۆر به داخ وه ده بینین زۆر كه س له خه لكى له هه موو قوناغێك له قوناغه كانى
 میژوودا قایل ده بن به وه ی، كه ئیبلیس ئه ركى خو ی به سه ریاندا راپه رێنیتو،
 سه ركهوتوو بیته له به ده یه تى ئانى نیازه كهیداو، ئەوانیش هاو پێبازى بن و دواى
 هه نگا وه كانى بكه ون، ئیدى ئایین زۆر به یان سوپاسگوزار بن.

به لām ئایا ئەم جوړه كه سانه به زۆر ناچار كراون، كه به ده م بانگه شه ی
 شەیتانه وه به جن؟ ئایا زۆریان لێكراوه، كه دواى هه نگا وه كانى شەیتان بكه ون؟ ئایا
 شەیتان ده سه لاتێكى توندو به زه برى له سه ریان هیه؟! نه خیر هیه ده سه لاتێكى
 له سه ریان نیه.

له بهر ئه مه ئه و كه سانه هه ر خۆيان لێ پسران له شوینكه وتنی شهیتان، هه ر خۆیشیان لێیان ده پرسیتوه له سه ر به ده مه وه چوونی بانگه شه كه ی، چونكه به خواستی نازادانه ی خۆیان شوینی كه وتوون، به قایل بوونی خۆیان به ده نگیه وه چوون، دڵ و هه ست و نه ستی خۆیان بۆ كرده وه .

شهیتانیش، كه شوینكه وتوه گێل و ساویل كه كانی به به لێن و هیوا و ئاوات، هه لده خه له تیئیت، له كاتی پتویستییه كیاندا — كه ئاتاجیان به وه هه بیته — پشتگوێیان ده خات، وازیان لێ دینیت، تاكو بكهونه بهر یاسای سزادانی خوا، كه تهنها بهر كافرانی سه رپیچیکار ده كه ویت، هه ر تهنها ئه وانیش سزاو ئه شكه نجه ی توندی خوا ده چیژن، ئیدی شهیتان به فرۆفیل و گالته جاریه وه لێیان دوورده كه ویته وه .

ئهو له دنیا دا پێیان ده ئیت: ﴿... لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٤٨﴾ (الأنفال)، واته: شهیتان كاتیك كرده وه نابه جێكانی بۆ شوینكه وتوانی رازاندبۆوه، پێی گوتن: ئه مڕۆ هیچ زāl و سه ركه وتویه كه نیه بۆ ئیوه به سه ر ئیوه دا له خه لكی و له ناو ئاده میدا، من په نادهر و پارێزه رم بۆ ئیوه، ئنجا كاتی هه ردوو ده سته له یه كتر نزیک كه وتنه وه به جۆری یه كتریان بینى، پاشه كشی ی كرد و به دوا ی خۆیدا گه رایه وه وه پێی گوتن: به راستی من به ریم له ئیوه، به راستی من شتیك ده بینم ئیوه نایبین، من له خوا ده ترسم .

له رۆژی دوا ییشدا شهیتان له نێو لایه نگران و شوینكه وتوانیدا، له ناوه راستی دۆزه خدا وه ك و تارییژێك ڕوویان تی ده كات و سه رزه نشت و لۆمه یان ده كات و گالته شیان پێ ده كات و به چاوی سووك سه یریان ده كات، خۆیشیان لێ به رى و

بئێوان ده کاتو، پێیان ده ئیت: ﴿...إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (٢٢) إبراهيم ﷺ، واته: کاتیک شهیتان دیتی هه موو مروفتیک چاره نووسی خۆی ده بینیت و ئهو لایه نگرانهی خۆی له قیامه تدا ده کونه بهر لیپرسینه وه، سزای کرده وه کانیاں ده دریت، پێیان ده ئیت: بێگومان خوا به ئینی راستی خۆی پێدانو، ئهو به ئینه کهشی هینایه دی، منیش به ئینی درۆم پێدانو نه مبرده سهرو هیچ ده سه لاتیکیشم به سه رتاندا نه بووه، تهنها ئه وهنده نه بیته، که بۆ پێی خراپو بێ باوه پری بانگم کردن، ئیوهش به ده م بانگاشه که مه وه هاتن، ده ئیتر سه رزه نشتی من مه کهن، به لکو سه رزه نشتی خۆتان بکهن، چونکه نه من فریاگوزاری ئیوه م، نه ئیوهش فریاگوزارانی من. من باوه پرم نیه به وهی، که ئیوه له دنیا داو له گه ل مندا هاو به شتان بۆ خوا داده نا.

به راستی ئیبلیس ئیبلیس وه، شهیتانیش شهیتانه ..

گه لی (سه به ء) یش به ده م شهیتانه وه چوونو، پێساو سوننه تی خویان له سه ر په پره بووو شایسته یان بوو، ئهو کاره ساتی مالویرانی و په رته وازه یی و له نیوچوونه شیان تووش بوو، که تووشی هه ر نه ته وه یه کی تر ده بیته، له کاتی که دا سپله و بێ باوه پو سته مکارو به دکارو فاسید بووبن. خوا (سه به ء) ی کرده چه ندين پارچه و به ملاولادا بلاوه ی پێکردنو، کردنی به هه والو ده نگو باسی سه رزاری خه لکی .. ده ی هه ر دوور بن له ره جمه تی خوا، وه ک چۆن گه لانو کۆمه لانی تری پێش خویان له بێ باوه پانی سته مکار — وه ک گه لانی عا دو سه مودو مه دیه نو ئه وانی تر — له ره جمه تی خوا دوورخرانه وه و، که و تنه بهر سزاو تو له ی سه ختی خوا. ئه مهش ئاکامی که و چاوه پێی هه رکه سی که ده کات، که به ده م بانگاشه و

رێچکەکی شەیتانەوه چووبێت. چیرۆکی (سەبەء)یش لە سورەتی (سەبەء) —کە ناوی سوورەتە کەش بەو ناوەی ئەوانەوهیە— چەندەها بەلگە و نیشانە و دەرس و دەلالەت و عیبرەت و ئامۆزگاریی لەخۆ گرتووە و خستوونیەتە پوو. بەلام تەنھا کەسانی زۆر بە ئارام و زۆر سوپاسگوزار لەم دەرس و پەندو دەلالەتانه تی دەگەن و لییان هۆشیارو ئاگادارن.. خواش بۆیە دەفەرمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾.

چیرۆکی دهوتهم

چیرۆکی دانیشتوانی ئاوه دانی یه که (قصة أصحاب القرية)

چیرۆکه که له قورناندا ئاوا هاتوو ده فەرمویت:

﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْإِلْبَاطُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُكُمْ بِكُمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْقُورِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدِ اللَّهُ بِشَيْءٍ عَاقِبَةً لَّا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يس﴾

پوختهی واتای نایه‌ته‌کان به کوردی

ئەو محمد ﷺ چیرۆکی دانیشتوانی ئەو ئاوەدانی یە بە نمونە بۆ کافرانی قورپەش بەینەرەو، کاتیەک باوەڕیان بەخوا نەدەهێنا و سەرقالی کفرو بەدکاری بوون، خوا چەند نیراویکی بۆ ناردن (یان لەلایەن عیسی پێغەمبەری خواوە - سلاری لی بیّت - چەند نیراویکیان بۆ چوو) تاکو بانگیان بکەن بۆ باوەڕهێنان بە خوا و بە موعجیزەکانی عیساو، دەست هەلگرتن لە بێپەرستی و هاوێڵ بۆ خوا دانان. ئەوەبوو سەرەتا دوو کەسمان بۆ لایان ناردو ئەوانیش بەدرۆیان خستەو، بۆ بەهێزکردنی هەلۆیستی ئەو دوو کەسە، کەسیکی سێهەمیشمان بۆ لایان نارد، ئیدی نیراوان هەموویان بە دانیشتوانی ئەو ناوچەیان گوت: بێگومان ئێمە بۆ ئەو بۆ لای ئێوە نیراویین، تاکو پەیامی خواو یەك خواپەرستیتان پێ بگەیەنین. بەلام خەلکی ناوچە کە پێیان گوتن: ئاخۆ ئێوەش وەك ئێمە مەرۆقن، خوای بەخشنەدەش هیچ سروشێکی بۆ ئێوە نەناردۆتە خوارەو، هیچ فەرمانێکی وای سەبارەت بە کاروباری ئێمە بەسەر ئێوەدا نەداوە، تاکو بیسەلمینن، کە راست دەکەن! ئێوە تەنها درۆ دەکەن لە ئیددیعیای نیراوییتی خۆتاندا.. نیراوەکانیش گوتیان: خوای پەروەردگارمان شایەت و ئاگادارە، کە ئێمە بۆ لای ئێوە نیراویین و هیچ کاریکی ترمان لەسەر نیە، جگە لە گەیانندی ئەو پەیامە روون و ئاشکرایە نەبیّت، کە بە بەلگە ڕۆشنەکانەو دەبێخەینە بەر چاوتان.. ئیدی ئەو گەلە سەرکەش و یاخی یە، هیچ قەسەیه‌کی تریان بەدەستەو نەما، ئەو نەبیّت، کە نارەزاییان لە دەستیان دەربڕی، پێیان گوتن: ئێمە بەهۆی هاتنی ئێوەو تووشی شوومی و نەگبەتی بووین، ئەگەر پاشگەز نەبنەو کۆتایی بەم باسو خواسانەتان نەهێنن، ئەوا بەردبارانتان دەکەین و لە ئێمەشەو تووشی سزایەکی هیجگار ئازارەخشی و هاتان دەکەین، کە دەگاتە رادەی کوشتنتان.. نیراوەکانیش پێیان

گوتن: خەلکىنە ئىو شومى و نەگبەتى و بەدبەختىتان بـەهۆى کـفرو بىـباوەرپىتان- لە خۆتان دايە، خۆ ئەگەر بەخۆتاندا بچنەو و پەند وەر بگرن، دەزانن کە وایە، بەلام واديارە ئىو گەلیکی ئەوەندە بەدکار و بىـباوەرپن کە لەو هەدا سنوورتان بەزاندوو... دواى ئەو وت و وێژەش پیاویک لەوسەرى شارەو بە پەلە و بە هەلەداوان دەگاتە لایان و پوو دەکاتە ئەو گەلە و پىيان دەلیت: ئەى گەلى خۆم، باوەر بە خوا بێن و دواى پەيامى ئەو نیراوانە بکەون، دواى ئەو کەسانە بکەون کە لەسەر ئەم بانگەوازه پر لە خێرو بەرەکەتە داواى هیچ کرئ و پاداشتیکتان لى ناکەن و بە خۆپایى و لەخۆبوردوانە هاتوون و ئامۆزگارپیتان دەکەن و، هەر ئەوانیش پى پاستیان وەرگرتوو و پىنمونى پاست کراون. منیش چ بەرەستیک لە پىم دايە ئەگەر ئەو خوايە بپەرستم کە دروستى کردووم و هیئامیەتە بوونەو و پى پاستى پىشان داوم. ئایا لە جياتى ئەو خوا تاك و بىـهاوێلە چەند خواوەندیکی پەرستراو و دەسکردنى خۆمان بکەمە خوا بۆ خۆم؟ خۆ ئەگەر خواى پەروردگارى خۆم خواستى زیان و کارەساتیکى لەسەرم هەبێت ئەو خواوەندە دەسکردانەى خۆمان-بتهـکان- هیچ شەفاعەت و سوودیکیان بۆم نیە و ناتوانن من لە هیچ زیان و کارەساتیکى ئاوا پرگار کەن. کەواتە گەر باوەرم بەو بتانە هەبێت ئەوا منیش لەسەر گومپایى یەکی ئاشکرام. لەبەر ئەوە من باوەرم بەخواى پەروردگارتان هیئاوو، ئیوێش با گویتان لەم بپیارەم بێت و شاهید و ئاگادار بن کە من باوەرم بە خوا هیئاوو... بەلام گەلەکیان هەر لەسەر بىـباوەرپى سوور بوون ئەو پیاوێشیان بەردباران کرد و کوشتیان، ئەویش لەو حالەتەدا گوتى: خوايە پىنمونى ئەو گەلەم بکریت... پى گوترا: ئەوا بەم هەلۆیستە بەرزتەو شایانى بەهەشت بویت و بچۆرە بەهەشتەو... ئەویش گوتى: خۆزگە گەلەکەم بیانزانیایە کە خواى پەروردگارم لىم خۆشبوو و خستوومى بەهەشتەو و پىزى لىناوم و کردمى بە یەکیک لە ریز لىنراوان... ئیمەش - لەبەر ئەوەى ئەو گەلە بىـباوەرپە لەسەر کفرو بىـباوەرپى و کوشتنى نیراوانى خوا سوور بوون- سزایەکی وەها

توندمان دان، سزاكەش ئەوەنەبوو، كە فریشتە و سەربازانی خۆمانیان بۆ بنێرین بە مەبەستی لەناوبردنیان، بەلكو هەر تەنیا بە هاواریکی توندی لەناكاو لەناومان بردن، ئەوانیش دەسبەجێ مردن و وەك كۆمەڵە كەسیكی بێ دەنگ و خامۆش و بێ چەڕەیان لێ هات، وەك چۆن ئاگر لە كۆپە دەكەوێت و خامۆش و كپ دەبێتەوه.

چەند وتەیهکی دەستەڵەستی جووله‌كه‌كان (اسرائیلیات) لەسەر ئەم چیرۆكه

جووله‌كه‌كان لە ده‌قه ئیسرائیلییەکانی خۆیاندا چەند وتە و ڕیوایەتێکی دوورودرێژیان لەسەر چیرۆکی دانێشتوانی ئاوەدانییەكە ھۆنیوەتەوه و چنیوہ، سەیر لەوہ دایە لەكاتێكدا حیکایەت خوان و دارپژەرانی ئەفسانەكان ڕوویان تێ کردووه، چەند میژوونوس و تەفسیرنوسێکیش لە کتیبەکانیاندا ھیناویانەتەوه.

ئیمەش — وەك چیرۆكەکانی پێشوو — سەرەتا ئاماژە بۆ پوختەیی ئەو ڕیوایەت و ده‌قه چنراوه ئیسرائیلییانە دەکەین، بە مەبەستی ئاگادارکردنەوهی خۆنەرەان لییان. ئەمەش پوختەیه‌کی ئەو وتە و ڕیوایەتە نادروستەیی جووله‌كه‌كانە لەسەر ئەم چیرۆكە:

گوتوویانە: ئەو ناوچەیه، شاری (ئەنتاکیە) بوو کە شاریکی ڕۆمەکان بوو و پادشایەکی ستمکاری بێپەرست کە ناوی (ئەنتیخوس) بوو، حوكمی تیا دا کردوہ. (عیسا)ش —سلاوی لێ بێت— و ستوویەتی بانگەوازی دانێشتوانی ئەو شارە بکات بۆ باوەرھێنان بە خوا. بۆ ئەم مەبەستەش دوو پیاوی لە شوێنکەوتوانی خۆی —لە ھەوارییەکان— ناردووه بۆ لایان، کە باسی خواپەرستی و باوەر بەخواھێنانی بۆ کردوون. بەلام ئەو خەلكە بە درۆزنیان داناون و ڕوایان پێ نەکردوون. ئنجا (عیسا) ھەواریی سێھەمی بۆ ناردوون.

گیرههوان له نێوان خۆیاندا ناتهبایی یهکی زۆریان له سهر ناوه کانی ههرسی نیرراوه که ههیه، به لām ئهوهی زیاتر له لای کۆمهڵی زانا پیشینه کان به راست تر دانراوه، ئهوهیه که ناوه کانیان (شه معون) و (یوحه ننا) و پاشان (پۆلس) بێت.

ههر له مبارهیه شهوه گوتوو یانه (عیسا) -سلّوی لی بێت- دوو نیرراوی خۆی بۆ (ئهتاکیه) ناردووه، ئهوانیش سههرتا به پیره میردهک گه یشتوون، که چهند بهرخیکی خۆی ده له وه پراند، ئهم پیره میردهش (حه بیسی دارتاش) بووه، که بانگیان کردووه بۆ سهر پێبازی خواو بۆیشیان پوون کردۆته وه، که هاوکات له گهڵ بانگه وازه که یاندا موعجیزه شیان پێیه و ده توانن نه خۆشه کان چاک بکه نه وه. ئه ویش کورپکی شیتی هه بووه، ئه و دوو نیرراوه ی (عیسا)ش ده ستیان به سه ردا هی ناوه و به و شیتی یه چاک بۆته وه، ئیدی پیره میرده که ی باوکیشی باوه ری پێیان هی ناوه. پاشان مه سه له که یان له و شاره دا بڵاوبۆته وه و چهند که سیان له نه خۆشی چاک کردۆته وه. پادشا کافرو بته ره سه که ش هه والیانی بیستووه و لییان په ست بووه و گرتوونی و خستوونی ته نیو زیندان ه وه. کاتی که (عیسا)ش هه والی پێگه یشتووه، که چیان به سه ر هاتووه، پیاوی سێ هه می بۆ شاره که ناردووه، که ئه ویش (شه معون) بووه، (شه معون)یش، تا گه یشتۆته لای پادشا که فیلکیکی وای به کاره ی ناوه، که باوه ره که ی خۆی ئاشکرا نه کردووه و خۆی به دیندار پیشان نه داوه، به م حاله ته وه له گهڵ پادشادا ژیاوه و پله و پایه ی له لای هه بووه، تا ئه و کاته ی پادشا که ئه وی له خۆی نزیک کردۆته وه و کردویتی به هاو پازو پاویژکارو هاو پێی خۆی.

رۆژێک پێی ده لیت: بیستوومه دوو پیاوت به ند کردووه له بهر ئه وه ی بانگه وازیان بۆ پێی خوا کردووه، جا ئایا ده توانم له هه والیان به رسم، یان لییان به رسم؟ پادشاش ده لیت: ئیستا بۆ مه سه له ی پرسیار لی کردنیان رقم لییان نه ماوه.. ئه ویش ده لیت: ده ی جا ئایا تۆ ده توانیت بیانه ی یتیت و بیانی نیم؟ کاتی که ئاماده یان کردن، (شه معون) پێی گوتن: به لگه تان له سه ر دینداریتی یه که تان چیه؟ گوتیان: ده توانین مرۆقی کوپرو گول (به له ک) چاک بکه ی نه وه.. بۆ ئهم مه به سه ته ش

مندالتيكى نهوجه وانيان بۆ هيٜنان كه شويٜنى ههردوو چاويشى سرابؤوه، شويٜنى ههردوو چاويشى وهك ناوچه وان بوون.. ئه دوو پياوه بهندكراو هس نزيان له لاي خوا كردو داوايان ليٜكرد موعجيزه كه يان بۆ به جيٜ بگهيه نيٜت، خواش وه لامى نزاكه ي داننه وه، كورٜ نهوجه وانه كه ش شويٜنى چاوه كانى (قليشان) وه ههردوو چالاٜيى چاوى دروست بوون، پاشان چاوانى كرانه وه وهك چاوساغتيكى ليٜ هاته وه.

پادشاهش سهرسام بوو به‌وهی که دیتنی، بویه پرسپاریکی له هه‌ردوو پیاوه نیراوه به‌ندکراوه که کردو گوتی: هه‌ر له‌م شوینه‌دا کورپکی نه‌وجه‌وانی دی، له‌ جه‌وت رۆژ له‌مه‌وبه‌روه مردووه‌و، نه‌م ناشتووه‌هه‌تا باوکی دیت، ئایا خوای ئیوه ده‌توانیت زیندووی بکاته‌وه؟ ئه‌وانیش گوتیان: به‌ئێ.

ئىنجا بە ئاشكرا نزاين لای خوا كړدو داوايان ليكړد ټهو كارەشيان بۆ ټه نجام بدات، به لّام (شه معون) به نهينى نزاى كړد. خواش كوپه مردووه كهى زيندوو كړدوه وو، كوپه كهش هه ستايه ووه، پړوى گوتارى كړده خه لكى و پى گوتن: خه لكينه من كهوت پوژ له مهبهر مردمو، خوّم وا بينييه ووه، كه به موشريك له قهلم دراومو، خرامه كهوت دوّلى ئاگرى دوزه خوه، له بهر ټه مه ئيږهش ئاگادار ده كه مهبه وه لهو حالته تى هاوه ل بۆ خوا دانانو بى باوه پرييه، كه تى كهوتون، ده ئيږهش باوه به خوا بينن.

دواى ئەو دەردگانى ئاسمان کرانه وە کورپىكى گەنجى قۆزم بىنى، کە شەفاعەت بۆ ئەم سى پیاو دەکات، شەمعون و دوو ھاوپىکەى، ھەر شەفاعەتى بۆ دەکردن، ھەتا ئەو ساتەى، کە خوا منى زیندو کردەو، منیش شایەتى دەدەم کە ھىچ خوايەك نىە تەنھا (اللہ) نەبیّتو، عىساش رۆح و ئیرادەى خوايەو، ئەم پیاوانەش نىرراوانى خوان.

تاقمه که ی پادشا له کورپه میړدمندا له زیندو وکړاوه که یان پرسی: ئایا تم (شه معون) هش له گه لئ هوان دابه؟ گوئی: به لځ له گه لئان دابه و چاکترین که سانه.

(شه معون) يش لهوئ دا خوئ ئاشكرا كردو خوئ پېناساندن كه ئه ویش
نیراویکی (عیسا) به بۆ لای ئهوانو، بانگی كردن بۆ سهر رېبازی خوا..
گوتوویانه: پادشاکه و کۆمه لیکى زۆر باوه رپان به خوا هیئاوه، ئهوانى تریش
کافر بوون.

گوتراویشه: پادشاکه باوه رپ نه هیئاوه، به لکو زیاتر کافرو سهرکیش بووه،
ههرسیکیانی چهوساندۆته وه ئهشکه نجهیانی داوه، ویستویه تی بیانکوژیت و
کۆتاییان پئ بئیت، لهو کاته شدا پیاویك لهوسهرى شاره وه به هه له داوان گه یشتۆته
ئهو جیگاهیه — که ناوی حه بیب کورپى مری و ناسراو به حه بیبى دارتاش بووه، که
پیشتر ههردوو نیراوه که به لایدا تپهر ببوون و بانگیان کرد بۆ لای خوا و کورپه
شیتته کهشیان بۆ چاک کرد بۆوه — ئه م پیاوه روده کاته پادشا و داروده سته کهى و بانگی
کردوون بۆ باوه رپه ینان به خوا و نیراوانسى. خویشى باوه رپه ینانى خوئ له به رده م
هه مواندا ئاشکرا کردوه. پادشاکه له ویش په ست بووه، فه رمانى به سهر بازانى
کردوه که بیکوژن، ئهوانیش شالاویان کردۆته سهرى و ده سبه جئ کوشتوویانه..

گوتراوه: گوايه سهر بازه کان به پئ و به لهقه دایانگرتۆته وه تاكو رېخۆله کانى له
کۆمیه وه ده رچووه و مردووه.

گوتراویشه که به رده رپان کردووه، ئه ویش له ماوه ی به رده رپان کردنه کهیدا
ههر گوتوویه تی: خوايا له گه له که م خوئ به، چونکه نازانن..

گه له کهشى ئهویان کوشتووه و ههرسى نیراوه کهشیان له گه ل کوشتووه.

گوتراویشه کاتیک ویستوویانه (حه بیبى دارتاش) بکوژن، خوا ئهوى بۆ ئاسمان
به رز کردۆته وه و خستویتی به هه شته وه.

ئنجا جبریل بهو سزایه ی خواوه که دهنگ و هاواریکی هیجگار توندی له ناویه ر
(صیحه) بهك بووه، به وه وه هاتۆته سه ریانو، هه موویانى له ناو برده وه^(۱).

(۱) پروانه تهفسیری قرطبی/ ۱۵: ۱۳-۲۳، ههروهه عرائس المجالس ص: ۳۶۳-۳۶۶.

ئهم دهقه دهستههلبهستانه (ئیسرائیلیان)ه، ڤیوايه تهکانی تایهت به درێژهی چیرۆکه که، هیچیان له پیغه مبهری خواوه ﷺ نه گیراونه تهوه وه لهوه وه نه بیستراون و نه هیئراون. له بهر ئهوه هه مووی له بۆتهی گومان و بۆچوونی ناپاست و مه زهنده کاری دایه. دیاره چیرۆکی گهلانی پیشینیش ئاوا ناگیرریته وه، به لکو ده بیته له فرموده یه کی راست (صحیح) له پیغه مبهری خواوه ﷺ وه رگیرایته. له بهر ئه مه ئیمه له ئاست ئه وه به سه رهاته ئیسرائیلیانه دا ناچارین، که بچد ههنگ بین، واته نه دانی پیدانیین، نه نکوولیشیان لی بکهین، نه به پووجه لی ته وایشیان بزاین.

کاتی که هه ندیک له م ڤیوايه ته ئیسرائیلیانه ش ده خهینه ڤوو، بۆ ئه وه نیه، که گیرانه وه دیاری کردیان به شیاو بزاین، به لکو ته نها له ده رازه ی لی وریابونه وه و ئاگادار کردنه وه به باسیان لیوه ده کهین، تا خه لکی وریابن لییان.

چهند لایه نیکی نادیار له چیرۆکه که دا

له و شته نه زانراو نادیارانه ی له چیرۆکه که دا نایان نه هاتوه و، که نابیت خۆمان به هه ولی دیاری کردن و زانیانه وه ماندوو بکهین، که ناشیته ڤینگه به کهسانی غهیری خۆشان به دین بۆمان دیاری بکهین، به هوی ئه وه ی هیج فرموده یه کی راست (صحیح) له باره یانه وه له پیغه مبهری خواوه ﷺ نه هاتوه، هه ندیک له و شته نه زانراونه، ئه مانه:

۱- ناوی ئه و ئاوه دانی (قریه)یه ی، که نییراوه کانیان بۆ ڤه وانه کراوه و، ناوی پادشاکه شیان.

۲- ناوه کانی ئه و سێ که سه نییراوه ی، که بۆ ئاوه دانی یه که ڤه وانه کرابوون.

۳- ناوی ئه و ڤیاوه ی، که له و په ڤی شاروه به هه له داوان هاتبوو.

۴- ناشانریته ئاخۆ ئه و سێ نییراوه، چهند نییراویکی خوا بوون و راسته وخۆ له

خواوه نێررابوون، یان له شوێنکهوتوانی (عیسا)-سلاوی لی بیّت-بوون.

۵- چۆنیهتی گه‌یشتنیان بۆ ئاوه‌دانی یه‌که‌و، ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا به‌سه‌ریان دا هاتوه‌.

۶- درێژه‌ی به‌سه‌رهاتی نێوان ئه‌وان و خه‌لکی ئاوه‌دانی یه‌که‌.

۷- ئه‌ی ئاخۆ له ئاوه‌دانی یه‌که‌شدا چییان به‌سه‌ردا هاتبیّت؟ بلی‌ی ئه‌شکه‌نجه‌ درابن، یان نا؟ ئه‌ی ئایا هه‌یج که‌سیک له‌و ئاوه‌دانی یه‌دا به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یانوه‌ چوو، یان نا؟

۸- چۆنیهتی کۆتایی هاتنی ژانیان له ئاوه‌دانی یه‌که‌دا، ئایا کوژران، یان خۆیان مردوون، یان ئه‌و ناوچه‌یه‌یان به‌ره‌و شوێنیکه‌ی دی به‌جی‌هێشتوه‌؟

۹- چۆنیهتی هاتنی ئه‌و پیاوه‌ی، که‌ له‌وپه‌ری شاره‌وه‌ به‌ په‌له‌و هه‌له‌داوان گه‌یشتبووه‌ شوێنی گه‌توگۆکه‌و، ئاخۆ ئه‌و پیاوه‌ چ کاره‌ بوویّت؟

۱۰- ئاکامی پشتگیری کردنی پیاوه‌که‌ بۆ هه‌رسێ نێرراوه‌که‌ له‌ شاره‌که‌داو، ئاخۆ هه‌یج که‌سیک گوێپرایه‌لیی و ته‌کانی ئه‌وی کردبیّت؟

۱۱- چۆنیهتی کۆتایی هاتنی ژانی ئه‌و پیاوه‌، که‌ ئایا کوشتوو یا نه‌و، ئه‌ی چۆن کوشتوو یا نه‌و، ئه‌ی ئایا بۆ ئاسمان به‌رز کراوه‌ته‌وه‌؟

۱۲- درێژه‌ی به‌سه‌رهاتی خه‌لکی شاره‌که‌، له‌دوای و ته‌کانی پیاوه‌ ئیمانداره‌که‌و، ئاخۆ کۆتایی ئه‌وانیش چۆن بوویّت؟

مامۆستای پێشه‌وا (سید قطب) ده‌رباره‌ی نادیاربوونی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ی نێو چیرۆکه‌که‌، گوتویه‌تی: "قورئان ئه‌وه‌ی به‌دیار نه‌خستوه‌، که‌ کێ بوون دانێشتوانی ئاوه‌دانی یه‌که‌و، کام ئاوه‌دانی یه‌ش بووه‌؟ بێگومان چه‌ند و ته‌و بیروپرایه‌کی گێرپراوه‌ی لێک جودا له‌باره‌یه‌وه‌ هاتوونو، هه‌یج سوودنیکیش له‌ به‌دواداچوونی ئه‌و رپوایه‌تانه‌دا نه‌ه‌. جا که‌ قورئانیش هه‌یچی له‌باره‌وه‌ ئاشکرا نه‌کردوون، ئه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بێگومان دیاریکردنی ئاوه‌کان، یان

جېگەيان ھېچ شتېكى دى ناخاتە سەر مەبەست و دەلالەت و ئاماژەكانى پشت چېرۆكەكە. لەوێشەووە لەمەوێهە كە ئەو ديارى كردنانەى پشتگوى خستوووە، چوووتە سەر ناوەرۆك و كرۆكى پەند و عېرەتەكە.

ئەو شوینە ئاوەدانى يەك (قرية) بوو — سا ئيتەر گوند، يان شارۆچكە يان شارىك بووييت—، خوا دوو نيرراوى بۆ رەوانە كردوون — وەك چۆن موسا و ھاروونى براى، سالاويان ليبي، ناردووہ بۆ لای فیرعەون و دارودەستەكەى— خەلكى ئەو ناوچەيەش، ئەو دوو نيرراوى خويان بە درۆزن داناو و برۆيان پى نەكردوون. خواش بۆ بەھيزكردنى ھەلۆيست و پەيامى ئەو دوو نيرراو، نيرراويكى ترى سەھەميشى يە بەدوادا ناردوون تاكو جەخت بكاتەوہ لەسەر ئەوہى كە ئەم نيرراوہى سىيەم چ خۆى و چ ئەو دوانەى پيش خۆيشى، لەخواوہ نيرراون، ئيدى سىيەمىيان بانگەوازی ئەو دوانە و بانگەوازەكەى خۆيشى سەر لەنوێ بۆ خستوونە ڤوو، گوتوويانە: بېگومان ئيمە بۆ لای ئيوە نيرراوين" (١).

ياد و بۆنەى ھاتنى چېرۆكەكە لە سوورەتى (ياسين) ١٤

مامۆستا پېشەوا (سید قطب) ئاماژەى بۆ مەسەلەى پەيوەستىي نىوان چېرۆكى دانىشتوانى ئاوەدانى يەكەو، سوورەتى (يس) و، بۆنە و مناسەبەى ديارىكراوى تيدا كردووہ و، وايشى بەديارخستووہ، كە بېگومان بابەتى نيو سوورەتى (يس)، بابەتى سەرچەم سوورەتە مەككەيى يەكانى ترە بە گشتى، كە بابەتى (عەقیدە و بېروباوەر بە گرتگرتىنى مەسەلەكانى يەوہ)، وەك مەسەلەكانى (خواوەنسديتى) و (پەرستراويتى) و (پەيام) و (رۆژى دوايى). ھەر و ھا مامۆستا (سید قطب) دەلييت: سوورەتى (يس) دەيەوييت سى ئامانج بەدىي بېنييت:

یه کهم: بنیاتنانی بناغه کانی عه قیدهو، دیاریکردنی شیوازی سرووش (وحی) و پروونکردنهوهی راستگویی په یام بۆ ئەم مه بهستهش چیرۆکی هاوه لانی ئاوه دانی یه کهی هیناوه تهوه، تاکو خه لکی ئاگادار بکاتهوه له سه ره نجامی به درۆدانانی سرووش و په یامی خوا، ئەم جوژه سه ره نجامه شی له م چیرۆکه دا خستۆته پروو. ئەمهش به پێی شیوازی قورئان له به کاره یینانی چیرۆکه کانی بۆ به هیزکردن و پشتگیری کردنی مه سه له کانی.

دووه م: چه ق خسته سه ره مه سه له ی زیندوو کردنه وه و کو کردنه وه ی خه لکی له رۆژی قیامه تدا بۆ لیپرسینه وه و پاداشت و سزا. سێیهم: جه خت کردنه سه ره مه سه له ی په رستراویتی و خوا به یه کگرتن^(۱).

دیسان مامۆستا (سید قطب) وای داناوه که سوورته ی (یس) سێ به شه و، به شی یه که مینیان -ئوه ی که په یوه ندیی به باسه که مانه وه هیه - نایه ته کانی (۱-۲۹) یه. سه باره ت به باب ته که ی ده لیت: "به شی یه که م سویند خواردن به هه ردوو پیتی (یاء، سین) و به (قورئانی حکیم) ده ست پێ ده کات له سه ره ئوه ی په یامه که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ حه قه و پیغه مبه ریش له سه ره رپگایه کی راسته، پاشان دیته سه ره باسی ئاکامی به ده بختانه ی ئه و بێ باوه ره بێ ئاگایانه ی که په یامی خوا به درۆ داده نیت. ئەمهش هوکمیکی خوایه له سه ریان و له مه ر ئوه ی هیچ شیوازیك بۆ هیدایه ت و رینموونی نادۆزنه وه و هه تا هه تایه ئه و رێیه یان لێ وونه. پاشان باسی ئه وه ده کات که ئاگادار کردنه وه ته نها بۆ ئه وانه یه که دوای په یام و ئایینی خوا ده که ون و به په نهانی و نادیاریی له خوا ده ترسن و، دلێان سازو ئاماده کردوه بۆ پیشوازی و به پیره وه چوونی رێنیشانده ره کانی هیدایه ت و، ئامازه سوود به خشه کانی ئیمان.

(۱) في ظلال القرآن / ۵ : ۲۹۵۶ به کورتی.

پاشان خوا، پېغەمبەرەكەى خۆى ﷺ بۆ ئەو ئاراستە دەكات كە چېرۆكى (دانيشتوانى ئاوەدانى يەكە)يان بە غوونە بۆ بهيئىتەو، بەسەرھاتى نەرىتى بەدرۆدانانى پەيامى خوا، سەرەنجامى بەدرۆخەرەوانىشيان بۆ بگيئىتەو. ھەرودھا سرووشتى باوەر لە دلى پياوى باوەردارداو، سەرەنجامى ئيمان و برپاييکردن، دەخاتە روو^(۱).

(سید قطب) کاتیک هاتۆتە سەر تەفسیرکردنى ئایەتەکانى چېرۆکەكەش، بەم وتەيە دەسپيئكى بۆ داناو، كە گوتوويەتى:

"دواى خستنه پرووى مەسەلەى سرووش و پەيام، مەسەلەى زیندووکردنەو، لیپرسینەو، لەم دیمەنە برپارنامیرو پى لەسەر داگیراوەدا، دەگەرپیتەو بۆ ئەوێ كە ئەم دوو مەسەلەيە لە دیمەنیكى (چېرۆك ئامیزدا) بخاتە روو كە لە دەرگای دۆ دەدات و ئەو ھەلۆیستانەى بەدرۆدانان و، باوەرھینان و، سەرەنجامى ھەردووکیان پیشان دەدات و دەبخاتە بەرچاوانى خەلكى"^(۲).

(۱) في ظلال القرآن / ۵ : ۲۹۵۷ .

(۲) في ظلال القرآن / ۵ : ۲۹۶۰ .

چیرۆکه که دوو دیمه نه

دهشیت چیرۆکه که بۆ دوو دیمه ن دابهش بکهین:

دیمه نی یه کهم/ وتووێژی رووبه رووی نیوان سێ نیراوه که و خه لکی ئاوه دانی یه که، ئه وه بوو نیراوه کان چوون بۆ لایان و، خۆیان یان پێ ناساندن که بێگومان ئه وان له لایه ن خوا وه بۆ لای ئه وان نیردراون. به لām خه لکی ناوچه که به درۆیان خستونه ته وه و، تیروتوانجیان له په یامه که یان داوه و، گومان و پلاریان له سه ری خرۆشان دووه و، گوايه به هۆی ئه و نیراوانه شه وه نه گبه تی و شوومی رووی تی کردوون. نیراوه کانیش وه لāmی هه موو ئه و قسه و گومان و پلارانه یان داونه ته وه. ئه م دیمه نه ش له ئایه ته کانی نیوان (۱۳-۱۹) دایه.

دیمه نی دووه م/ هاتنی پیاوه باوه رداره که به په له له وه په ری شار وه، وه ک لایه نگرو پششتیوانیک بۆ نیراوه کان و، وه ک باوه ر پێ هی نه ریکیان و، وه ک ئامۆژگاری کاریکی گه له که شی و، وه ک بانگه واز کاریان بۆ ئه وه ی نیراوه کان به راستگۆ دانین و بر وایان پێ بکه ن و باوه ر به په یامه که یان بێنن و، به ده م بانگه وازه که یانه وه بچن. بێگومان هه ر ئه م پیاوه باوه رداره هه موو ئه و گومان و پلارانه ی گه له که ی خروشان دبویان، پووچه ل کرده وه و، عه قیده و ئیمانه که شی به جوانترین شیواز بۆ خسته نه روو و، له سه ره نجامی (کفر و به درۆ خسته نه وه ی په یامی خوا) ی ئاگادار کردنه وه و، له به ر چاوی خۆشیاندا ئیمانداریتی و باوه ره یینانی خۆی به خوا، ئاشکرا کرد. به لām وا دیاره خه لکی ئاوه دانی یه که، نه ک هه ر به درۆیان خسته وه و بر وایان به و پیاوه ش نه کرد، به لکو ده سترێژی یان کرده سه ر گیانی و گۆشتیان و گیانیان له لاشه ی جیا کرده وه، ئه ویش به (شه هیدی) به خوای خۆی گه یشته وه، خواش مژده ی به هه شتی پێ دا. ئه ویش هیوای ئه وه ی خواست که گه له که ی به و ئاکامه باشه و ئه و پاداشته گه وره یه یان بزانیایه. ئه م دیمه نه ش له ئایه ته کانی نیوان (۲۰-۲۷) دایه.

دوای پېشاناندنی هەردوو دیمەنەکه، قورئانی پیرۆز به دوو ئایەت تیشکی خستۆته سەر ئەو سزاو مالکاولی و لەنیوچوونەیی، که خەلکی ئاوەدانێ یە که بههۆی کفر و بێباوەڕییان و بەدرۆخستنەوی نێرراوانی خواوە تووشیان بوو، ئەویش ئەو سەدای هاواری توندو بەهێزە بوو، که لوولی کردوونو، وەک ئاگری خامۆش و کپ بوویان لێ هاتوو. ئەمەش لە هەردوو ئایەتی (٢٨ و ٢٩) ی سوورەتە کەدایە.

هەلۆیستەیهک له ئاست مشتومڕی نیوان

نێرراوەکانی خواو خەلکی ناوچه کەدا

گوتان دیمەنی یە کەم لە چېرۆکە کەدا (مشتومڕی رۆبەرپووی نیوان نێرراوەکانو خەلکی ناوچه کە) لەخۆ دەگرێت، ئەوەبوو هەرسێ نێرراوە کە خۆیان بە خەلکی ناوچه کە ناساندو، ئەوانیش بە پەيامیان و ئەرکی بانگەوازیانەو، ناسییان، بەلام بەدرۆزنیان دانان و باوەڕیان پێ نەهێنان. ئیمەش لە ئاست ئەم مشتومڕەدا هەلۆیستەیهکی کورد دەکەین و هەندیک و تەهی نەستەق و ئاماژە پەندو دەلالەتی نایابی لێ دەردێنن:

١- ئایا هەرسێ نێرراوەکە، راستەوخۆ لەلایەن خواوە نێررابوون؟

قورئانی پیرۆز هەواڵی ناردنی دوو کەسی بۆ لای خەلکی ئاوەدانێ یە کە پراگەیانداو، پاشان سێ هەم کەشیش بۆ بەهێزکردنی هەلۆیستی یە کەم و دوو نێرراوە، وەسفی هەرسێکیشیانی بەو کردوو، کە بێگومان ئەوان نێرراوان بوونو، وشە (مرسلون)یش چوار جار لە ئایەتەکانی تاییەت بەو چېرۆکە لە سوورەتە کەدا هاتوو، بەم رەنگە:

١/ ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾.

٢/ ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾.

۳/ ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لِكُمُ الرِّسَالَونَ﴾

۴/ ﴿قَالَ يَتْلُوهُ أَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾

زۆرکه سیش له نووسه رانی تهفسیر پرسیارى ئه وه یان کردوو ه که ئاخۆ ئه وان ه له لایه ن خوا وه نیڕا و ن یان له لایه ن پیغه مبه ریکی خوا وه نیڕا بوون؟

زۆر که سی تریش له تهفسیر نووسان و چیرۆکناسان له و برۆایه دان که راسته وخۆ له لایه ن خوا وه نه نیڕا و ن، به لکو له لایه ن پیغه مبه ریکی خوا وه نیڕا و ن، ئه و پیغه مبه ره ش (عیسای کور ی مر یه م) بو وه -سلا و یان لی بیّت-.

له نیۆ و ته و بۆچو نه کانی ئه و زانایانه ی تهفسیری ش دا، و ته یه کی (ئیمامی رازی) هه لده بژیری ن، که له م باره یه وه له تهفسیره که ی دا گو تویه:

"له فهرمایشته که ی خوا دا رسته ی (إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ) به مانای نیڕا وه کان هاتن بۆ لای خه لکی ئا وه دانی یه که له و کاته دا که نارد بو ومان بۆ لایان، واته ئه وان له خۆیان وه نه چو و بو و ن، به لکو به پیی ئه و فهرمانه ی که پی یان درابو و، چو و ن. ئه مه ش ئاماژه یه کی نه سته ق ده گه یه نیّت و، ئه وه یه که له چیرۆکه که دا هاتو وه که بیگومان ئه وان له لایه ن (عیسا) وه نیڕا بو و ن، که نارد بو و نی بۆ (ئه نتاکیه) و، وه ک ئه وه وایه که خوا به رمو یّت: نارد نی (عیسی) نارد نی ئیمه یه، نیڕا و ی پیغه مبه ری خوا ش که به مۆله تی خوا نارد بی تی، ئه وه نیڕا وانی خوا شه. ئیدی ئه ی محم د! تۆ ش نیگه ران مه به له وه ی که ئاخۆ ئه و نیڕا وانه نیڕا وانی پیغه مبه ریکی خوا بن و تۆ ش راسته وخۆ پیغه مبه ری خوا یّت، چونکه به درۆدانانی په یامه که ی ئه وان و به درۆخسته وه ی خۆیان، وه ک به درۆخسته وه ی تۆ و په یامه که ت وایه^(۱)".

کۆمه لێک له زانایانی تری تهفسیر پایان وایه که ئه و نیڕا وانه، راسته وخۆ له لایه ن خوا خۆیه وه نیڕا و ن و، هیچ نامۆ یی و مه حال بو و نیکی شی تی دا نیه که

خوای گهوره دوو نیراوی پێکهوه بۆ گوندیک یان شارێک بنیڕیتو، پاشان سێههم نیراویش بۆ بههیزکردنی ههلوێستیان بهدوایاندا بۆ ههمان شوێن بنیڕیت.

سهبارهت بهم پرایهش مامۆستای پێشهوا (سید قطب) ده‌لێت:

"ئه‌و شوێنه ئاوابی یه‌ك به‌وه كه خوا دوو نیراوی بۆ ناردوه، وه‌ك چۆن موسا و هاروونی برای بۆ لای فیرعه‌و نو تاقمه‌كه‌ی ناردوه، جا خه‌لكی ئاوابی یه‌كه به‌درۆیان خستونه‌ته‌وه، خواش سێههم نیراوی بۆ به‌تین کردنی پێگه‌ و هه‌لوێستی ئه‌و دوانه‌ی تر ناردوه تاكو جه‌خت بکاته سه‌ر ئه‌وه‌ی كه بێگومان ئه‌وان هه‌ردوکیان دوو نیراوان له‌لایه‌ن خواه‌ (١)".

له‌وانه‌شه ئه‌مه‌ پای پاستر بی‌ت، چونكه ئه‌م پرایه له‌گه‌ڵ پ‌واله‌تی ده‌قه قورئانی یه‌كه‌دا ده‌گه‌نجی‌ت، بێگومان قورئان به‌و پ‌واله‌ته دیاره‌ی ده‌قه به‌رچاوخراوه‌كه‌یه‌وه کاری ناردنی ئه‌و سێ كه‌سه‌ی خستۆته پ‌ال خوا: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾. به‌م په‌نگه‌ش قورئان ئه‌و سێ كه‌سه‌ی (به‌ نیراوان بۆ لای خه‌لكی ئاوابی یه‌كه‌) له‌قه‌ڵم داوه. شیوازی به‌ره‌تیی‌ش له‌م پ‌وه‌وه ئه‌وه‌یه كه پ‌واله‌تی ده‌قه قورئانی یه‌كه‌ وه‌رگیریتو، له‌به‌ر پ‌ۆشنایی مه‌سه‌له ئاماژه پ‌ی‌دراوه‌كه‌یدا وته‌و بیرورا، بدرکی‌نرینو، له‌و پ‌واله‌ته‌وه پ‌وو نه‌کریته مه‌جازو هی‌نانی قسه‌وباسی تر، ته‌نها له‌کاتی زۆر پ‌ی‌وستدا نه‌بی‌ت، واته له‌کاتی‌کدا كه نه‌توانی‌ت یان مه‌حال بی‌ت پشت به‌ پ‌واله‌تی ده‌قه قورئانییه‌كه‌ به‌سه‌رتی‌ت. ئه‌مه‌ش پ‌ێ‌سایه‌کی پ‌استه‌وانه‌و ده‌رهاوی‌ژراوی پ‌ێ‌ساکانی ته‌فسیره. به‌لام لی‌ره‌داو له‌م چیرۆکه‌دا هیچ ئاتا‌جی‌کمان به‌ وه‌رگرتن و هی‌نانی بیرورا و بۆچوونی دی له‌سه‌ر پ‌واله‌تی ده‌قه‌كه‌ نیه، چونكه ئه‌وان چه‌ند نیراوی‌ك بوون كه پ‌استه‌وخۆ له‌لایه‌ن خواه نیراوان و والله اعلم.

۲- سووربوون له سهر ناردن (فَعَزَّزْنَا بِشَالِثِ):

خو ده فهرمویت: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِشَالِثٍ﴾ مانای (عززنا: قوینا بشالث) به سۍ هم نیروا، ټو دوانه ی ترمان به هیژ کرد، پرسته ی (عززنا) دوو خویندنه وه ی تیا دایه:

یه کمه: (عززنا) به سووک کردنی پیتی زای یه کمه، که مانای (غلبنا) یو له و ته ی (عزّ) واته (غلب) هوه یه.

دووه م: (عزّزنا) به توند کردنی پیتی زای یه کمه - که شه دده ی له سهر بیت - به مانای (قوینا) و (شدندا) دیت.

به پۍ ی خویندنه وه ی یه کمه - واته به سووک کردنی پیتی زای یه کمه - ماناکه ی وای لی دیت که: (بیگومان هق به هوی نیروای سۍ هم مه وه به هیژو دهرکه وتووه و سهرکه وتوووه، که ههر دوو نیرواوه که ی پیش خو ی به راستگو داده نیست و پشتگیری راستی په یامه که یان ده کات).

به پۍ ی خویندنه وه ی دووه میښ - که توند کردنی پیتی زای یه کمه - مانای ټه وه یه: ټیمه به لگه و نیشانه ی ههر دوو پیغه مبه ره که ی پیشوومان به پیغه مبه ری سۍ هم به تین کردو، هه لویستیانمان به هیژ کردو، به لگه و نیشانه ی ټه وه ی سۍ یه میښیان بو به لگه و نیشانه کانی ههر دوو کیان زیاد کردو به هه لویست و تیروانینی نیروای سۍ يه م، هه لویست و تیروانینی ټو دوانه مان توکمه کرد^(۱).

ههر دوو خویندنه وه که ش له مانادا لیک نریک و هاوشیوه. به لام ټو که سه ی به وردی سهرنج له پرسته ی (فَعَزَّزْنَا بِشَالِثِ) ده دات، ویستگه یه کی جوانی روونکړدنه وه راپیده گریټ، ټه ویش لابرندی به کاربراو (مفعول به) یه له دوا ی کردار (فعل) ی (عززنا) وه.

(۱) حجة القراءات، لأبن زنجلة: ۵۹۷.

ئیمام (زه‌مه‌خشه‌ری)یش له کتییی (کشاف)ه‌که‌ی خۆی دا پرسیری له‌ باب‌ه‌ت
 حیکمه‌تی ئه‌و پرسته‌یه‌وه‌ کردووه‌و لێی کۆلیوه‌ته‌وه‌و، پاشان گوتویه‌تی:
 "مه‌به‌ست له‌ باسی ئه‌و شته‌ به‌هێزکراوه‌و، له‌و پڕ و شوینه‌ جوانه‌ش، که‌ بۆ
 به‌هێزکردنه‌ که‌ گیراوه‌ته‌به‌ر، بۆ ئه‌وه‌ به‌وه‌ تاکو (هه‌ق) به‌هێزو تۆکه‌ به‌یت و،
 (ناهه‌ق)یش به‌هێزو سه‌رشۆر به‌یت. جا ئه‌گه‌ر گوتاره‌ که‌ بۆ مه‌به‌ستێک له‌
 مه‌به‌سته‌کان به‌یده‌ست کرابه‌یت، ئه‌وا ئاراسته‌و سیاقه‌که‌شی بۆ ته‌رخان کردووه‌و
 روانگه‌شی به‌ره‌و ئه‌وه‌یه‌و، ئیدی وه‌ها ده‌رده‌که‌ویه‌ت، که‌ هه‌رچی له‌ غه‌یری ئه‌وه‌یه‌،
 په‌ت کراوه‌و توورده‌راوه‌. هاوتای ئه‌مه‌ش-بۆ غه‌نه‌- وه‌ک ئه‌و وته‌یه‌ته‌، که‌ به‌لیست:
 (ئه‌م‌پۆ سولتان به‌ حه‌ق حوکمیدا)، گرنه‌گ ئه‌وه‌یه‌ تۆ لی‌رده‌ا مه‌به‌ستی ئاراسته‌کراو
 له‌ سیاقی وته‌که‌تدا ئه‌وه‌یه‌، که‌ ناوی (هه‌ق)ت بردوه‌، له‌به‌ر ئه‌و په‌تت کردۆته‌وه‌
 که‌ ناوی (حوکم بۆدراو) و ناوی (حوکم له‌سه‌ر دراو)یش به‌ریت.. گرنه‌گ
 حه‌قه‌که‌یه‌^(١)."

جا ئه‌گه‌ر سه‌رنج به‌دینه‌ حیکمه‌تی ناردنی دوو نێرراو و پاشان به‌هێزکردنیان به‌
 نێرراویکی سێیه‌م، ئه‌وا دوو ئاماژه‌ی لێ به‌دیار ده‌خه‌ین:

١) بێنگومان (نێرراو) به‌ نێرراویکی دی به‌هێز ده‌به‌یت، دوو نێرراویش به‌ نێرراوی
 سێیه‌م به‌هێز ده‌بن، وه‌ک چۆن (موسا)ش له‌ نزاکه‌یدا داوای له‌ په‌روه‌ردگار
 کرد، که‌ (هارون)ی برایشی بۆ کۆمه‌ک و پشتگیری لێکردنی له‌ گه‌ڵ خۆیدا بۆ
 لای فیرعه‌ون بنی‌ریت: ﴿وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْضَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ
 رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ (٢٤) القصص. واته‌: موسا داوای
 وه‌رگرتنی ئه‌رمکی پێغه‌مبه‌ریتی و په‌وانه‌کرانی بۆ لای فیرعه‌ون، له‌ به‌شیکی
 تری نزاکه‌یدا داوای له‌ خوا کردو گوتی: خایه‌، هاروونی برایشم له‌ گه‌ڵدا
 بنێره‌، چونکه‌ ئه‌و له‌ کاتی لێدوان و گفتوگۆدا له‌ من په‌وانبێژت‌ره‌و به‌چاکی

(١) الکشاف، للزحمری/ ٣: ٣١٧-٣١٨.

مەبەست پۈۈن دەكاتهۋە، ھەروەھا تاكو بېيتە پالېشتىك بۆ من و بەراستگۆم
داسنت لەلای ئەوان.

بیگومان خواش نزاکی گراکردو دواکھی بۆ به جی گه یاندو، له وه لامیدا
 فرموی: ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ
 إِلَيْكُمَا نَآيِنًا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ﴾ القصص ۳۵، واته: ئیمهش به
 هاروونی برات به هیئت ده کهین و دهیکهینه پالپشت بۆ تۆو، ئیدی ههردووکتان
 به لگه و نیشانه کی وه هاتان پی ده دهین که به هوویه نه توانن دهستان بۆ
 دریۆکه و زیانیکتان لی بدهن، ههروهها به هوئی ئه و ئایهت و موعجیزه
 گه و رانه مانه وه که له سه ر دهستی موسا به دیی دیت ئیوه و ئه وانهش که شوینی
 به یامه که تان ده که و ن و باوه ر دینن سه رکه و توو ده بن.

٢) بئگومان ناردنی نیئراوی سیّیم، وه لامدانه وهیه کی خه لکی ناوچه کهیه له سه ر
ناکاری به درۆ خستنه وهی ههردوو نیئراوه که. ئەمەش سووربوونی تێدایه له سه ر
(ناردن) و له سه ر (گه یاندن) و، وانهیه کی کاریگه ریی بانگه وازیشه. چونکه
بانگه وازکارانی پێی خوا رووبه رووی خه لکی ده بنه وه و بانگیان ده کهن بۆ پێی
راست، له وانه یه بانگه راوان به ده م بانگه وازیشیان وه نه چن و، ته نانه ت
به ره نگاریشیان ببنه وه، بۆیه ئەوه ی که له سه ر بانگه وازکاران پێویسته،
به رده وام بوونه له کاری بانگه وازو، سووربوونه له سه ر ئامۆژگاری و، گه یاندنی
په یامی خوا، له بهر ئەوه نابێت (به روو وهرگێرانی بانگه راوان) ئەمان واز له
بانگه واز بێزن و، ئه رکه که پشت گوێ بخه ن و پالێ لی بده نه وه.

۳- مرقۇبىۋونى يىغەمبەرانو، پەيامى رۇشن:

هه‌رسی نیراو که خویان وه‌ها ناساندبو به خه‌لکی ناوه‌دانییه‌که، که پی‌یان
گوتبوون ئیمه بو لای ئیوه نیراوین (إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ). به‌لام خه‌لکی
ناوه‌دانییه‌که به‌که‌مین گومان که له به‌ره‌وروویان خروشانیدیان، گومانی (مرؤف)

بونوی نیرراوان) بوو، له سهر بنجینه ی نهم گومانهش بیروپایه کی هه له یان بنیات
 ناو، نه وه بوو وایان پی راگه یاندن گوایه نهم نیرراوانه دروژنو، نیرراو نین ﴿قَالُوا
 مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ ۱۵ یس ﴿

ئەمەيە ئەو گومانەي كە ھەر گەلێك لە بەرە و پرووی پیغەمبەرە كە یاندا دەریان بریو، بە بەرە سستیكي بەردەم برۆپی كەردن و باوەر پی هێنانیان داناو، داواشیان كەردو، كە دەبی ت پیغەمبەر فریشتەيەك بی ت لە فریشتەكان (ملائكة) و، ئیدی باوەر هێنانیان بە (فریشتەبونی پیغەمبەر)ان ەو ەلە ساردو.

ماموستای پیښه‌وا (سید قطب) یش تیشکی خست‌وته سهر گومرایی و گه‌مژده‌یی نه‌و جوړه بډوون و داواکاری په‌و، له‌وباره‌په‌وه گوت‌وویه‌تی:

"نەم بەرھەڵستکاری یە بەردەوام و چەند بارەبوانە ی خەڵکی لەسەر مەسەلە ی (مروۆقبوونی پێغەمبەران و نێرراوانی خوا)، گەمژەیی بۆچوون و پە ی بردنی تێدا ڕەنگ دەداتەو، ھەرەك نەفامی و پە ی نەبردن بە ئەرکی پێغەمبەرائیشی تێدا دەردەکەوێت. چونکە خەڵکی ھەمیشە لەو بڕوایەدابوون گوايە نەینێ یەکی شارراوہ لە کەسیتێ و ژيانی پێغەمبەراندا ھەيەو، لە پشت ئەمەشەوہ خەيال و ئەفسانەکان ھەيە، چونکە — ھەر بە رای ئەوان — ئایا —ئەو کەسە نێرراوہ — ڕەوانەکراوی ئاسمان نیە بۆ سەر زەوی؟ ئیدی چۆن خەيال و ئەفسانەکان دەورەیان نەداو؟ چۆن کەسیتیی پێغەمبەر و نێرراوی خوا کەسیتییەکی دەرخواو و سادە و سانا دەبێت کە ھیچ ڕازو نەینییەکی تێدا نەبێت؟ چۆن کەسیتییەکی سادە و ساکار لە کەسیتییەکانی نێو خەڵکیی بازارو مالان دەبێت؟!

ٲا ٲه مه يه گه مزه يى و گومرايى ٲه و بؤچوون و ٲيٲفكرينه، چونكه نه يٲنى و رازه كان
 سيفه ٲيٲكى ٲيٲه لكاوى به رده وامى ٲيٲغه مبه رٲٲى و ٲه يام نيٲن و بهم ديمه نه
 ساويلكه يى يه مندالانه يه شه وه نيٲن. راسٲه كه رازو نه يٲنييه كى گه وره و گران له
 كارى ٲيٲغه مبه رٲٲييه كه دا هه يه، به لام ٲه م رازو نه يٲنييه گه وره يه له راستى و

حهقیقهتیکی ساناو واقعییدا ڤهنگ ده داتهوه که حهقیقهتی سپاردنی ئامادهباشیی سروشتی و خواکرده که بهو جوړه مرۆفانهی وهک پیغه مبههرا ده سپێریت تاكو ئاماده بن بۆ وهگرتنو له ئهستۆنانی سروشی ئاسمانی، ئهمهش له کاتیکدا که خوا ههلهیده بژیریت بۆ وهگرتنی ئهو سروشه سه رسوپهینهو، ئیدی له وهش سه رسوپهین تره که پیغه مبهرو ڤهوانه کراوه که فریشتهیهک بیت سه گویرهی داواکاری و پیشنیاری خه لکه که -.

په یامه کهش بهرنامهیهکی خوابییه، که گرۆی به شهیری تییدا دهچی، ژیا نی پیغه مبهره کهش نمونهیهکی واقعیانهی ژیا نه کهیه به پێی بهرنامه خوابیه که .. ئهم نمونه واقعییهی ژیا نی پیغه مبهره کهش داوا له خه لکی دهکات، که بیکه نه سه رمه شقی خۆیان. چونکه خه لکی خۆیان مرۆفن. بۆیه ههر ده بیست پیغه مبهره کهشیان له مرۆفو گرۆی ئاده می بیت، تاكو نمونهیهک لهو ژیا نه یان بۆ به دی بینیت، که خه لکی خۆشیان خاوه نی توانای شوینکه وتنو چا ولیکردنی بن. ههر له مه شهوه ژیا نی دوا یین پیغه مبهری خواش محمد ﷺ وه نمونهی راست و دروستی ژیا نیکی مرۆفایه تی خراوته بهر دیدهو چاوانی نه ته وه که ی. قورئانی ش - که کتیبی جیگیرو هه می شه یی خوابیه - لایه نه سه ره کییه کانی ئهو ژیا نه ی سه بچو کترین با سی ژیا نه نامهو ڤوودا وه کانی ئهو ژیا نه وه - و بهو پێودانگهش که تا که لا په ره و ڤووبه ندی پیشان دراوی بهر چاوانی نه ته وه که یه تی به درێژایی سالان و سه ده ده کان، تۆمار کردوه (۱).

جا نی راره کانی ش - له م چیرۆکه دا - له ئاست ئهو گومانه ی سه باره ت به مرۆفبونی پیغه مبههرا خروشینراوه، له ئاست ئهو جوړه تۆمه تبار کردنه ی نی ررا وانی ش به تاوانی درۆ کردن، ئه رکی خۆیان له خزمه ت دانیشتوانی ئاوه دانییه که دا به وه ده ستنی شان کردوه، که خوا خۆی ئاگادارو زانییه له حا لیان و

خوا خۆى ده زانیت که ئەمان نیرراون، هیچ ئەرکیکی تریان له سەر نیه تهنه
 گه یاندنی په یامه روشن و راست و دروسته که ی خوا نه بیت ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا
 إِلَيْنَا لِمَا نَرْسَلُونَ﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ یس ﴿١٦﴾

ئەمان له نیرراوان، چونکه خوی پاک و بێخهوش خۆی په وانه ی کردوون، هەر
 خۆشی ده زانیت که به راستی ئەوان نیرراون، ئیدی تهنه ئەو زانینه ی خوا،
 شاهیدی بۆدانی خویان، پشتگیری خویان به سهو، هیچ زیانیکیشیان به وه لـ
 ناکه ویت، که خه لکی به درۆزیان دابنن و به درۆیان بجه نه وه و به رهه لستیان بکهـ.
 ئەرکی ئەوان له نیو گه له که دا گه یاندنی په یامی روشنی خوا و تیگه یاندنی پروو
 ئاشکرایه (البلاغ المبین). ئەوان به شیوه یه کی یه کلاکه ره وه و بپیتچ و په نا و بهم جوړه
 ده ستیشانکاریه، ئەرکی خویان به رامبه ر گه له که یان دیاری کرد.

ئەرکی پیغه مبه ران و ره وانه کراوانیش تهنه به ند نیه له سەر باوه ر پـ هیـنانی
 خه لکی و به ژور ناچار کردیان بۆ باوه ر هینان، ئەرکی ئەوان نه وه ش نیه، که ئیمان
 بجه نه دلـی خه لکیه وه، به لکو تهنه گه یاندنی په یامی روشن و تیگه یاندنی پروو
 ئاشکرایانه له په یامه که ی خوا.

په یامی خویان پـ ده گه یه نن و به لکه و نیشانه ی گه واهی دان له سه ریان توـمار
 ده که نو، پاشان به جـیـان دیـلن. ئەو گه له ش تهنه هه لـبـژارـدنـی رـیـگا که یان له سه ره،
 هه لـبـژارـدنـی رـیـگا یه که به سه ره به ستی و خواستی ئازادانه و هه لـ دان و به دی هیـنان،
 جا ئیت، یان ریگای باوه ر هینان به پیغه مبه ران و ریگای شوینکه وتیان ده گـرنه
 به رو، بهم هـو یه شه وه سه رده که ون و سه رفراز ده بن، یاخود ریگای بـ باوه ر ی و
 به درۆخته شه وه هـ لـده بـژـیرن و له نا و ده چن و سزا ده درین، له هه ردو و حاله ته که شـدا
 هه ر خویان، که ریگه که یان هه لـبـژارـدو وه هه ر خۆشیان ده بیت باری
 لپـرسـراو یـتیـیه که له نه ستۆ بگرن و، نه نجامه که شی په سند بکهـ.

جا نه گه ر ئەرکی پیغه مبه ران له لای گه ل و نه ته وه کان گه یاندنی په یامی روشنی

خوا بیټ پێیان، ئەوا ئەرکی ئەو بانگه‌وازکارو ئامۆژگارو چاکسازبجوانه‌ش، که شوێنکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ران، هەر گه‌یاندنی په‌یامه‌ ڕۆشنه‌کی خواجه، ئیدی ئەم ئەرکه‌ش له‌ گه‌یاندنی په‌یامه‌ ڕۆشنه‌که‌دا به‌جێ ده‌گه‌یه‌نریت.

٤- نه‌گه‌یه‌تی.. له‌ پیغه‌مبه‌ران و بانگه‌وازکارانه‌وه.. نیه

دانیشتوانی ئاوه‌دانییه‌که‌ له‌ ئاست په‌یامی ڕۆشنی هه‌رسێ نیراوه‌که‌دا، وه‌لامیان نه‌وه‌بوو، که‌ پێیان راگه‌یاندن گوايه‌ ئه‌مان به‌هۆی ئەو نیراوانه‌وه‌ تووشی نه‌گه‌یه‌تی و چاره‌ره‌شی دین ﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ﴾.

نه‌گه‌یه‌تی و به‌ده‌ختبوون (التطير) له‌ عه‌ره‌بیدا مانای (تشاؤم)یش ده‌گرێته‌وه‌. به‌مانای ئیمه‌ شووم و نه‌گه‌ت بووین له‌ ئیوه‌وه‌، به‌هۆی مانه‌وه‌ی ئیوه‌ش له‌ نیۆماندا چاوه‌ڕێی خراپه‌ و ئازارو زیان ده‌که‌ین، چونکه‌ ئیوه‌ هیچ سوودو که‌لکیکتان بۆ ئیمه‌ پێ نیه‌.

نیراوه‌کان به‌ لۆژیک (منطق) یکی باوه‌رداران و متمانه‌ به‌خۆکردنێکی ڕوون و ئاشکراوه‌ ڕویه‌ڕووی ئەو بۆچوونه‌ی گه‌له‌که‌ وه‌ستانه‌وه‌ و پیشیان گوتن: شوومی و نه‌گه‌یه‌تییه‌که‌ له‌ خۆتان و ئەو حاڵه‌تی بێ‌باوه‌رییه‌تان دایه‌، ئه‌گه‌ر به‌خۆتاندا بچنه‌وه‌ بېرکه‌نه‌وه‌، به‌لام وادیاره‌ ئیوه‌ گه‌لێکی ده‌ستبلاو و سه‌ره‌ڕۆن له‌ خراپه‌ کاریدا ﴿قَالُوا طَيَّرْنَا بِكُمْ مَآءٌ مِنْ دُكَّانٍ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ ١٩ یس ..

(طَيَّرْنَا بِكُمْ مَآءٌ): واته‌ شوومی و نه‌گه‌یه‌تییه‌که‌ له‌ خۆتان له‌ گه‌ل خۆتاندا یه‌، ئەو خراپه‌ و ناهه‌موارییه‌ش، که‌ چاوه‌ڕێی ده‌که‌ن، به‌هۆی ئیمه‌وه‌ نیه‌، له‌راستیدا به‌هۆی خۆتانه‌وه‌یه‌.. به‌هۆی کرداره‌کان و بیروپا و بۆچوونه‌ چه‌وته‌کانتانه‌وه‌یه‌. جا هەر چاکه‌ و خراپه‌یه‌کیش تووشی مرۆف ده‌بیټ، به‌گوێره‌ی هۆیه‌کی ده‌ره‌کی نیه‌، تاكو خۆی به‌ نه‌گه‌ت بزانیټ لێیه‌وه‌، یان پێی شووم و چاره‌ره‌ش بیټ، به‌لکو له‌نیۆ مرۆف خۆیه‌وه‌، له‌ ناخی ده‌روونییه‌وه‌یه‌ و به‌هۆی هەر کاریکی خێر، یان شه‌ره‌وه‌یه‌.

جا ئەگەر مەرۆف بەھۆی کەسانی دییهوہ خوۆی بە نەگبەت داناو شوومی و بەدبەختیی لیۆ بەدی دەکردن، ئەوہ دیارە بەرپرستیێ ئەو ئاکامە نالەبارە دەخاتە ئۆبالی خەلکی دیو، خویشی لەو بەرپرستیێیە پادەکات. لەبەر ئەوہش دەبینن ئەوان حالەتی شوومی و نەگبەتی لە کەسانی دییهوہ پەچاو دەکەن، یان تەنانت لە دەم و چاو و روخساری کەسانی تردا دەنخویننەوہ، یان لە جیگاکانەوہ، یاخود لە کات و زەمەنەکانەوہ، یان لە وشەکانو، لە جم و جوولەکانی خەلکیشەوہ.

له‌بەر ئەم مەسەلەیەو بەپێی واتای ئەم ئایەتەیە کە ئیسلام شووم بوون بە کەسانی دی، یان سَلّ کردنەوێ لە شووم بوون بە کەسانی دبی حەرام کردووە، چونکە هەر مەسەلەو حالەتێکی خێر یان شەڕ، کە تووشی مَرُوف دێت، بەهۆی کردووەکەیەووەیتێ. هەر ئاکام و سەرەنجایمیکیش پەرووی تێدەکات هەر بەهۆی ئەو کردووانەووەیەو، بە ئیرادەی خواو بەپێی سوننەت و پێسای خواشە. له‌بەر ئەمە ئەو کەسانە، کە وادادەنرێن گوایه نەگەتێ و شومییان تێدایەو نەگەتێ بە خەلک دەگەینن، هیچ دەستیکیان لەوێدانیه‌و، هیچ ئاکام و شۆینەواریکیش لە دوورخستنه‌وێاندا بەدیه نایەت.

وتهی هەرسێ نێرراوە کەش بە خەڵکی ناوچە کە، کە پێیان گوتبوون: (طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ) مانایەکی تریش دەگەیەنێت، ئەویش ھەرەشەکردنە بە سزادان، وە ک ئەو ھێ پێیان بڵێن: ئەو سزاو لە ناوچوون و مائوێزانییەکی کە چاوەڕێتان دەکات، بە ھۆی بوونی ئێمەو ھێ، بە لکو بە ھۆی ئەو پێبازی کفر و بێ باوەری یەو ھێ کە ئێو بە ھێو ھێ دەکەن.

جا نه‌گهر ده‌تانه‌وێت نه‌و مه‌ترسی و پروداوه خراپه‌ی که چاوه‌ڕێتان ده‌کات له‌سه‌ر خۆتان لابهن، نه‌وا له‌سه‌رتان پێویسته نه‌وه‌ی له‌نیۆ دلتان دایه‌ بی‌گۆڕن، ده‌ست له‌ کفر و بی‌باوه‌ریتان هه‌ل‌گرن.

ماوه ته وه بلیڼ که بیگومان (شوومی و نه گبه تی) خستنه یال نیراوان، ته نها

تایبەت به خەڵکی ئەو ناوچەیە نیه، بەڵکو ئەوە پێسایەکی گشتیی گەلانی دی بوو و هەلۆیستیکی دیاری کراو و دروستکراویش بوو، چونکە هەرگە لێک، پێغەمبەرێکیان بۆ هاتبێت، یەكسەر خۆیان به شووم و نه‌گه‌ت له‌وه‌وه‌ داناه‌وه‌، بێزاری و نه‌گه‌تی و چاره‌ڕه‌شیان له‌ ناست بانگه‌وازه‌ که‌یدا ده‌رپروه‌.

بۆ نمونە ئەو گەلی (سەموود)، که نه‌گه‌تی خۆیان به‌هۆی (سالح)ی پێغەمبەریانە‌وه‌-سلاوی لێ بێت- ده‌رپروه‌، نه‌ویش وه‌لامی خۆی وه‌ها ده‌ونه‌ته‌وه‌، که شوومی و نه‌گه‌تییه‌ که له‌ خۆیان دایه‌وه‌، هەر به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ تووشی به‌لا و کاره‌سات ده‌بن: ﴿قَالُوا أَطِيزَنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّفْتِنُونَ ﴿٤٧﴾ النمل﴾.

گه‌له‌که‌ی فیرعه‌ونیش، خۆیان به‌ شووم و نه‌گه‌ت داده‌نا به‌هۆی موسا و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا‌بون، وه‌ک خوا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ الأعراف﴾.

کافرانی مه‌که‌ش به‌ هه‌مان هه‌لۆیستی خۆ به‌ نه‌گه‌ت و چاره‌ڕه‌شی، پروبه‌پرووی پێغەمبەری خوا ﷺ ده‌وه‌ستان، وه‌ک خوا له‌باره‌ی نه‌وانیشه‌وه‌ فه‌رمو‌یه‌تی: ﴿...وَإِنْ تُصِيبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ فَاَلِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ النساء﴾.

جا ئایا هەلۆیستی نه‌گه‌تی و شوومی ده‌رپڕین، ته‌نها له‌ دژی پێغەمبەران گیراوه‌ته‌به‌ر؟ نه‌خێر، به‌ڵکو ئەمه‌ هەلۆیستیکی هه‌میشه‌یی یه‌، که کافران و

دوژمنانى گشت بانگه‌وازكارو په‌روه‌ديارو چاكسازى خوازىك له گشت كات و ناوچه‌يه‌كدا، ده‌ريان‌پړوه.

ئيمامى (زه‌مه‌خشه‌رى)يش هه‌ولئى ئه‌وه‌ى داوه، كه ده‌روونى كافران و ئه‌و دوژمنانه‌ش شيته‌ل بكات، كه بيزارى و نه‌گبه‌تى و شوومى خويان له‌ده‌ست حه‌ق و شوينكه‌وتوانى حه‌ق ده‌رپړپوه، واته (شيكارى ده‌روونى)ى تيا‌دا ئه‌نجام داوه و له‌مباريه‌وه گوتوويه‌تى:

"ئه‌وان بۆيه ئه‌و هه‌لوسته ناله‌باره‌يان هه‌بووه، چونكه رقيان له ئاينه‌كه‌يان بووه‌ته‌وه‌و، دل و ده‌روونى خو‌شيان لى‌ى ته‌كيونه‌ته‌وه. به‌پى داب و نه‌ريتى خه‌لكيش، هه‌ر خه‌لكه نه‌فامه‌كانن، كه هيا بۆ ئه‌و شتانه‌ى جى ئاره‌زووى خو‌يانن، ده‌خوازن و هه‌ر شتي‌كيش له‌گه‌ل سروشت و ميزاجى خو‌ياندا بگو‌نجيت حه‌زى لى ده‌كهن. ئه‌وه‌ش به‌ شووم و نه‌گبه‌تى داده‌نين، كه سلى لى ده‌كه‌نه‌وه‌و پي‌يان ناخوشه، جا ئه‌گه‌ر تووشى نيعمه‌تيك، يان به‌لايه‌ك ببن، ده‌لين: له‌سه‌ر به‌ره‌كه‌تى ئه‌مه‌و، له‌سه‌ر نه‌گبه‌تتى ئه‌وه^(١)."

پيوسته بانگه‌وازكارانىش وه‌لامى كه‌سانى خو به‌شووم و نه‌گبه‌ت بده‌نه‌وه‌و، ئه‌وه‌شيان بۆ روون كه‌نه‌وه، كه بي‌گومان شوومى و نه‌گبه‌تى به‌خويانه‌وه‌يه‌و، هه‌ر خراپه‌و مالو‌يرانيه‌كيان تووش بي‌يت، به‌هوى بانگه‌وازكاران، يان به‌هوى بانگه‌وازه‌كانيان، يان به‌هوى گوتارو بانگ‌کردنيانه‌وه‌يه، به‌لكو به‌هوى گومرايى گه‌له‌كه‌و له‌رئ‌لادانيان و گونا‌هو سه‌رپي‌چيه‌كانيانه‌وه‌يه.

پيوسته بانگه‌وازكاران به‌و ره‌نگه‌ى سى نيراره‌كه له‌گه‌ل گه‌له‌كه‌يان، به‌ره‌و‌روى ئه‌و جو‌ره كه‌سانه‌ ببنه‌وه، كه خوا له‌سه‌ر زاريان فه‌رمويه‌تى: ﴿قَالُوا

طَبَرَكُمْ مَعَكُمْ اَيْنَ دُكِرْتُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (١٩) يس ﴿﴾

له م پرستهیه دا وشه ی (مصرفون) — که مانای سه ره پۆو له سنور ده رچوان ده گه یه نیت—، بێگومان ئه وانه ن که له کفر یا شیرک یان له فساد و خراپه کاریدا، یان له گونا هکاری دا، یاخود له خو به نه گبه ت داناندا، یان له هه ره شه و گو په شه دا، یاخود له سزا و نازارداندا، له سنور ده رچوون، گرن گ ئه وه یه ئه وان له سنور ده رچوون و سنووری سروشتی و ئاسایان به زاندووه .

٥- چه کی به ردباران و ئه شکه نجه دان:

خه لکی ناوچه که چه کیکی وایان ئا راسته ی هه رسی نیراوه که کردبوو، که وایان ده زانی گوایه چه کیکی کوشنده و کاریگه ره، ئه وه ش کاتی ک پێیان گو تن: ﴿...لَیَنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لِرَجْمِكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (١٨) یس. به م چه که ش کافره له سنور ده رچووه کانی ناوچه که په رده یان له سه رباری راسته قینه ی نه ریت و ئا کاریان هه لدا یه وه، خه شم و به دکاری و سته مکاری خۆیان بێ په رده پێشاندا و، شیوازی توند و ره ق و نامه ردا نه شیان به کاره ی ناو، سه ودا و مامه له شیان له گه ل ئه و نیراوه رێنموونی کارانه دا به تو قان سن و شیوان دن و چه و ساند نه وه و ئه شکه نجه دان بوو. بێگومان ئه وان به وجودی رێنموونی کار و بانگه واز کاران ته نگه تا و بوون و، حه و سه له ی دیتنیان نه مابوو، په سندیان نه ده کرد که ئه وان له نیویاندا هه بن. وێرای ئه وه ش ده سته وسان و شکست بوون له ئاست به ره نگا ربوونه وه ی لۆژیک به لۆژیک و، پووجه ل کرد نه وه ی به لگه به به لگه و، پرویه پرویه و نه وه ی بیرو بۆ چوون به بیرو بۆ چوون. ئه مه ش له به ره ئه وه ی ئه و گه له هیه چ لۆژیک و دانایی و به لگه و نیشه و بیرو بۆ چوونیکی ئه و تۆیان پێ نه بوو، که به هۆی ئه وانه وه به ره و پرووی لۆژیک و به لگه و بیرو با وه ری نیراوه کان ببنه وه. له بهر ئه مه په نایان بر دۆ ته بهر چه که سه ره تاییه ئا ژه لیه که، چه کی هه ره شه و گو په شه و به ردباران کردن و سزا و نازار و ئه شکه نجه دان. په نابردنی کافرانی ئه و ناوچه یه ش بۆ بهر ئه و چه که در پندا نه سه ره تاییه، تاکه هه لۆ یستیکی تاییه تیی ئه وان نه بووه به ته نها، به لکو هه مان ئه و چه که شه که

هه‌میشه‌و به‌رده‌وام کافران له‌ دژی په‌یامبه‌ران و نێرراوانی خوا په‌نایان بۆ به‌ردووه‌. ئه‌وه‌بوو کافران له‌ دژی نوح و هود و صالح و ئیبراهیم و لوط و شعیب و موسا-سلاوی خویان لی‌ بی‌ت- به‌کاریان هینا

هه‌ر ئه‌م چه‌که‌شه‌ که‌ دوژمنانی سته‌مکارو به‌دکارو، ده‌سه‌لاتدارانی له‌ سنوورده‌رجوو، له‌ دژی شوینکه‌وتوانی پیغه‌مبه‌ران - له‌ بانگه‌وازکارانو چاکسازی خوازان- به‌کاری دینن. می‌ژووی ئیمه‌ش گه‌لیک غه‌وه‌ی له‌م چه‌شنه‌ی له‌خۆ گرتوه‌ سه‌باره‌ت به‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌که‌ له‌دژی سه‌ربازانی ئه‌م ئایینه‌. هه‌روه‌ک می‌ژووی نوێ و هاوچه‌رخ، که‌ زۆر که‌س به‌ - لوتکه‌ی گه‌شه‌سهندنی شارستانی‌تی و مه‌ده‌نی‌ت و پیشکه‌وتن- ی داده‌نین، چه‌نده‌ها غه‌وه‌ی ئاشکرای تی‌دایه‌ سه‌باره‌ت به‌ به‌کاره‌ینانی ئه‌م چه‌که‌ دپندانه‌ سه‌ره‌تایی یه‌ ئاژه‌ئیانه‌یه‌ - چه‌کی به‌ردباران کردو ئه‌شکه‌نجهدان و کوشتن- له‌لایه‌ن ئه‌و زۆرداره‌ له‌ سته‌م پۆچوانه‌وه‌ له‌ دژی بانگه‌وازکارانی پ‌ئی‌ خواو، که‌ چۆن به‌ شی‌وازیکی به‌ده‌رو دور له‌ خه‌یال و بۆچوونی مرۆف له‌ دژی مرۆفه‌کان به‌کاره‌ینراوه‌ و هه‌یج که‌سیک له‌و به‌روا و بۆچونه‌شدا نه‌بووه‌، که‌ ئاوا به‌کاری بینیت. به‌لام به‌کاریان هیناوه‌ و ئه‌و شی‌وازه‌ دپندانه‌یان گرتۆته‌ به‌ر. ئه‌مان به‌م چه‌که‌ ویستوویانه‌ ده‌نگی حه‌ق کپ که‌نه‌وه‌و، بانگه‌واز بۆ خوا نه‌هیلن و له‌ناوی به‌رن.. ئه‌ی داخۆ سه‌ره‌نجام چی بووینت؟!

بیگومان له‌ ئه‌نجامدا بانگه‌وازه‌که‌ به‌هه‌یتر بووه‌ و تینی سه‌ندووه‌ و په‌گی داکوتاه‌وه‌، به‌رفراوان بووه‌ و پیشکه‌وتووه‌ و بلاوبۆته‌وه‌ و ته‌شه‌نه‌ی سه‌ندووه‌، ئه‌مه‌ هه‌مووی سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو بارگرانی و به‌ربه‌ست و ته‌له‌زگانه‌ی، که‌ هیناویانه‌ته‌ پ‌ئی‌ بانگه‌وازه‌که‌و، سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو ئازار و نا‌په‌ه‌تی و قوربانیدانه‌ش، که‌ شوینکه‌وتوانی بانگه‌واز به‌رگه‌یان گرتووه‌. چونکه‌ بیگومان بانگه‌واز بۆ پ‌ئی‌ خوا ته‌نها به‌ مه‌ینه‌تی و توندوتیژی و تاقیکردنه‌وه‌ و به‌لا و نا‌په‌ه‌تیشه‌وه‌ به‌هه‌یتر تۆکه‌ ده‌بی‌ت.

دیاره‌ ئه‌و سته‌مکاره‌ ئه‌شکه‌نجهده‌رو به‌ردبارانکه‌رو ئازاردانه‌ش، هه‌میشه‌

له دوایدا تووشی شکست و تیشکان بوونو، له کاتی مردنیشیاندا به نهفرت کردن و گالته پی کردنهوه نێژراونو، کاتیك بۆ لای خواش گهراونهتهوه، هه موو جوړه سزایه کی خویان چهشتوه.

بیگومان هه ر بانگهوازیك له ئارادا بوویت، تووشی چه کی چهوسانهوه و نازاردان کراوه، هه ر بانگهواز کاریکیش له کایه دا بوویت - که بۆ ریی خوا بانگهوازی خه لکی کردییت - پوبه پرووی چه کی به رد بارانکاری و ئه شکه نجه دان بوته وه. هه ر دوژمنیکی ئه م ئاینه ش له سه ودا و مامه له ی له گه ل بانگهواز کاراندا و له ده رووی وته ی خه لکی ناوچه که - له م چیرۆکه دا - که چیان به نیراوه کانیان گوتوه، هه ر ئاوا ی به بانگهواز کارانی گه له که ی خۆیشی گوتروه: ﴿لَیْن لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَزَجْمَنَکُمْ وَلِمَسْکُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِیْمٌ﴾.

به لام نه و بانگهواز کارانه ش، که شوین پی هه رسی نیراوه که یان هه لگرتوه، به و وته ی نیراوه کان، که پوبه پرووی خه لکی ناوچه که ببونه وه، پوبه پرووی سته مکارانی گه له که ی خۆشیان ده بنه وه: ﴿قَالُوا طَیْرُکُمْ مَّعَکُمْ اَیْنُ دُکْرُکُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (یس ۱۹).

له گهڵ پیاوه ئیمانداره که، له سه رخستنی نیراوه کان دا

دیمه نی دووهم له چیرۆکی (دانیشتوانی ئاوه دانییه که) له گهڵ نیراوه کاند، هاتنی پیاوه باوهرداره که به هه له داوان له و په ری شاره وه به مه به ستی سه رخستنی نیراوه کان و، داواکردنی شوینکه و تنیان - که خه لکه که شوینی رێبازه که یان بکه ن- .
(سید قطب) یش هه ردوو دیمه نه که ی روون کردۆته وه و په یوه ندیی نیوان هه ردوو به شه که ی چیرۆکه که شی دیاری کردوو و گوتوو به تی:

"وه لا مدانه وه ی دله داخراوه کان بۆ بانگه وازی پێغه مبه ران هه ر ئاوا بووه .
ئه مه ش نمونه یه که له مه ر ئه و جزره دلانه ی که سووره ته که له گه شتی یه که مدا لیانه وه دواوه و، وینه یه کی واقعیانه ی ئه و نمونه به شه رییه ویناکراوه ی ئه ویش بووه . به لام ئه و نمونه یه کی تر - له دله کان- که دوا ی ئایینی خوا که وتوو وه به په نهانی و له نادیاریشدا له خوا ترساوه، رێبازیکی تری هه بووه و، به ده مه وه هاتنیکی تری پێچه وانه ی ئه و جزره وه لا مدانه وه یه ی بی باوه رانی هه بووه ^(۱)."

له گهڵ سید قطب له شیکاری ده روونی پیاوه که دا

(سید قطب) له به رده م نمونه یه کی چاکه خوازو به ئاکاری وه ک پیاوه باوهرداره که دا، که به ده م بانگه وازی نیراوه کانه وه چوو، هه لۆیسته ی کردوه و، ده روونه پاک و خێرخوازه که ی شی کردۆته وه و، له باره یه وه گوتوو به تی:

((بینگومان ئه وه به ده مه وه چوونی سروشت و فیتره تی ساغی ئه و پیاوه یه بۆ بانگه وازی راست و دروستی حق، که راستگویی و، ساده یی و، گه رمی و، جێگیری و رێکبوونی په ی بردنی تێدا یه و، به جێگه یاندنی کارلێک و کاریگه ری به هێزی شه بۆ حه قه روون و ئاشکراکه . ئه م پیاوه ش گۆی له بانگه وازه که گرتوو وه و، به پیری یه وه

چروه دواى ئهوهى نيشانهكانى حق و مهنتىقى تيدا بهدىي كردوو، له وتهكانيدا بو گهلهكهى پهنگيان داوهتهوه.

جا كاتيك دليشى ههستى به حهقيقهتى ئيمان كردوو، ئهم حهقيقهته له ويژدانيدا جوولآوه، چى دى تواناى بىدهنگ بوونى له ئاستيدا نهماوه. ئىدى ههر تهنها له مالى خويدا بهو حهقيقهتهوه به عهقيدهكهيهوه پالى لى نهداوهتهوه، لهكاتيكداهبينيت ئهوا گومپايى و نهفامىي و، نكوولئى له حقو، بهدرهفتارييش له چواردهريدا بلاوبۆتهوه. بۆيه بهو حهقهوهى، كه له ويژدانيدا پهگى داكوتابوو، كه له ههست و شعوريشيدا بزوابوو، ههولئى لهگهه گهلهكهيدا، لهكاتيكداهوان نيرراوانيان بهدرؤ دهخستهوه، نكوولبيان له حق دهكردو، بهلئينى سزايان دهداو، ههروههيان دهكرد. ئىدى ئهويش - پياوه باوهردارهكه - لهو سهري شارهكهوه به پهلهو بهخيرايى هاتوووه ههولدهدات تاكو ئهركى خۆى له بانگكردنى گهلهكهيدا بو لاي حقو له دهست پىهه لگرتنيان لهسهه ستهمكارى بهجى بگهيه نييت، ههروهها له بهرهنكاربونونهوى ئهوه دسدريژييه به ناههقو پر له گوناهاهياندا، كه خهريك بوو دهيانكرده سهه نيرراوانى خوا. وهك له روالهتى بهسهههاتهكهشهوه دياره، ئهم پياوه خاوهنى پهلهوپايهوه دهسلات نهبووه، له ئاست گهلهكeshيدا هيج هيژييك، يان بهر بهستيكي وهك بوونى عهشيره تيكي به دهستهوه نهبووه. بهلام تهنها ئهوه عهقيده زيندووهى نيو ويژدانى بووه، كه پالنهري بووهو هيناوييتى لهوسهري شارهوه تا ئهسههه شار⁽¹⁾)).

لهگهه (ئيمامى رازى) شدا له وته نهستهق و پوونكهروههكانيدا

ئيمامى (رازى) چهند ههلويسيكي جوانو دانسقهى له ئاست (سياقه قورئانى يهكه) دا ههيهو چهند سهرنجو وتهيهكى نهستهق و نايابى لهسهه دهريپيووه، چهند شيكارو ليكدانهويهكى قهشهنگيشى تيدا تۆمار كردوه، ههروهها لهو (سياقه

(1) في ظلال القرآن / 5 : 2962-2963 .

قورئانی)یهو له باره‌ی پیاوه باوه‌داره‌که‌ی نیۆ ئهم چیرۆکه‌ی قورئانه‌وه چه‌ند بیروپراو تیروانیینیکی جوانی هه‌یه‌و، ئیمه‌ش به ده‌سکاری و کورتکردنه‌وه‌وه گرنگترینیان ده‌خه‌ینه به‌ر دیدی خوێنه‌ران..

۱- له په‌یوه‌ستبوونی هه‌لۆیستی پیاوه باوه‌داره‌که به‌و ئایه‌تانه‌ی پێشتری چیرۆکه‌که‌وه دوو رووکار هه‌یه:

رووکاری یه‌که‌م: ئه‌وه به‌دیاریخستنی رێبازیك بووه به‌هۆی ئه‌وه‌ی به په‌یامی رۆشن (البلاغ المبین) هه‌و هاتوون، پیاوه باوه‌داره به‌په‌له هاتووه‌که‌ش باوه‌ری پێیان هێناوه، له‌سه‌ر ئهم بنچینه‌یه‌و له فهرمایشته‌که‌ی خواشدا (من أقصى المدينة/ له‌وپه‌ری شاره‌وه) ره‌وانبێژییه‌کی رۆشن و پرشنگذار هه‌یه‌و، ئه‌و مانایه ده‌به‌خشیت، که بێگومان ئاگادارکردنه‌وه‌که‌ی نیرراوان بۆ خه‌لکه‌که، گه‌یشتۆته ئه‌وسه‌ری شاره‌که.

رووکاری دووه‌م/ بێگومان ناوبردنی چیرۆکی پیاوه باوه‌داره‌که به (چیرۆکی نیرراوان-المرسلین-) دلدانه‌وه‌یه‌کی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خواش محمد ﷺ بووه، وه‌ك چۆن باسکردنی هه‌رسی نیرراوه‌که‌ش دلدانه‌وه‌یه‌که بۆ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ.

۲- به ناسراودانان (تنکیر)ی پیاوه‌که له‌م چیرۆکه‌دا دوو سوود و دوو حیکمه‌تی تێدایه:

یه‌که‌م: بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك به گه‌وره‌دانانیکی کاروباری بی‌ت، واته‌ پیاویکی رێك‌وپێك بووه له پیاوه‌تی و ئاکاری پیاوانه‌دا.

دووه‌م: بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك سوود به‌خشێك بی‌ت بۆ ده‌ركه‌وتنی حه‌ق له‌لایه‌نی نیرراوه‌كانه‌وه، ئه‌وه‌بوو پیاویك له پیاوان، که نیرراوه‌كان هه‌یج ناسیای و ئاشنایه‌یه‌کیان له‌گه‌ڵدا نیه، باوه‌ری پێ هێنان، له‌به‌ر ئه‌وه ناگوتریت گوايه ئه‌وان — واته پیاوه باوه‌داره‌که و نیرراوان- پێشتر به په‌نهانی رێك‌ووتوون له‌نیۆخۆیاندا.

۳- له فهرمایشتهکەى تری خوادا (سَعَى / بهپهله دیت) بهرچاو پۆشنکردنیک بۆ باوهردارانو، رێنموونییهکیشیان بۆ دانراوه، تاکو له بوارى ئامۆژگارى و تیگهياندننى خهلكیدا ئهوپهڕى کۆشش بخرنه گهڕو، ههولێ بهپهلهو گهڕمو گۆرێ تیا دا بدەن، لهم ئاقارهشهوه شوین پێی ئهو پیاوه ههڵگرن، که کۆششی ههبووه و به پهله گهیشتهوته شوینهکه.

۴- له فهرمایشتهکەى تریشدا (يَقْوِرْ / ئهێ گهلی خۆم) مانایهکی جوان ههیه و ئاماژهیه که بۆ سۆزو بهزهیی پیاوه که له ئاست گهلهکهیدا، دانانی بهلگهیهکی تره لهپاڵ بهلگهکانی تردا لهسهڕ ئهوهی، که ئهو تهنها خێرو چاکهێ بۆ ئهوان گهڕه که.

۵- له فهرمایشتهکەى تریشدا (اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ) بانگهوازیك له پیاوه کهوه ئاراستهێ گهلهکهی کراوه، که پێویسته دواى رێبازی نێرراوان بکهون. نهیشی گوتوه دواى خۆم بکهون، وهك چۆن پیاوه باوهردارهکهی سهڕ به بنهمالهێ فیرعهون ئاواى بهوان گوتبوو — که له چیرۆکهکەى (غافر)دا چیرۆکهکەى هاتوه. — ئهمهش لهبهڕئهوهی ئهم پیاوه لهوپهڕى شارهکهوه هاتوهو، لهگهڵ نێرراوهکاندا نهبووه و لهنێویشیاندا نهبووه. ههڕ بۆیهش بانگهوازی بۆ شوینکهوتنى پهيامی ئهو نێرراوانه کردوه، که بهلگهێ پۆشنى خۆیان پێشانى گهلهکه داوه و رێبازهکەشیان بۆ پروون کردوونهتهوه.

۶- له فهرمایشتهکەى تریشدا (اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ) دهرخستنى ئامۆژگاریی له فهرمایشتی (اتَّبِعُوا) دا لهگهڵ دهرخستنى ئیمانی له فهرمایشتی (الْمُرْسَلِينَ) دا کۆکردۆتهوهو، ئامۆژگاری کردنیشى خستۆته پێش باوهڕهینانه که لهبهڕئهوهی له بوارى ئامۆژگاری و رێنمونیدا ئهوه کاریگهتره.

۷- له فهرمایشتی دواتریشیدا: ﴿اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

یس ﴿﴾، واتایه کی چاک و جوان ههیهو، به کارهینانی باشتترین شیوازیکه بو گفتوگۆو مشت و مپرو قهناعت پیهینان. له مهشدا پلهیه کی بو قهناعت پیهینانیان دابه زاندوهو، وهك نهوه وایه پییان بلیت: گریمان وای دانین، گهر نهوان نیرواوان و پینموونی کارانیش نهبن، بهلام خو پینموونی کراوانی سهر رینگای راستو زاناو ئاگاداری نهو رینگا راستهشن، که به حهقیان دهگهیه نیت، پاشان خو ئهم نیرواوانه داوای هیچ کرئو پاداشت و مالو سامانیکتان لی ناکهن، ئهم مهسه لهیهش داواتان لی دهکات و بانگتان دهکات بو شوینکه وتنیان و، به ده مهوه چوونی بانگه وازیان.

۸- له فرمایشته که ی تریشدا: ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي...﴾ (یس ﴿۲۲﴾) نهوه چیمه و، بوچی نهو خواجه نه پهرستم، که دروستی کردووم؟!.. له فرمایشته دا پرسیار کردنیکی به رهه لستکارانه ههیهو، ئامارهیه کی تیدایه بو نهو راستیهی، که مهسه له که له باره ی پهرستنی خوای تاک و ته نهاوهیهو، هیچ پینچ و په نایه کی تیدا نیهو، نهو که سهی، که خوا ناپهرستیت، پینو یسته هو ی رینگری خواجه رستیه که ی دیاری کات. بهلام من- پیاوه باوه رداره که- هیچ رینگرو به ره ستيك نابینم، که رینگه ی خواجه رستیم لی بگریت.

۹- له فرمایشتی خوادا - له سهر زاری پیاوه باوه رداره که-: ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ سه رغیکی جوانی دیکه ی تیدایه و، نهوهیه له و ته یهیدا له ئاراسته ی گوتار بو گه له که یه وه چۆته سهر لیدوان له باره ی خۆیه وه و، حیکمهت له مهشدا نهوهیه، که حال ی خو ی له بیر نه کردوه و لی په نهان نیه. له بهر نهوه هوکارو به لگه له که سیکی تره وه داوا ناکات، چونکه خو ی زاناو ئاگادارتره له حال و بارودۆخی خو ی.

۱۰- ههروه ها له فرمایشته دا ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ دا، دوو مهسه له ی تری پیکه وه گریداوه: یه که میان نه بوونی هیچ به ره ستيكه، که رینگه ی

باوه‌ڕه‌ینان و خواپه‌رستی لی بگرت (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ).

دووهم: له ئارادا بوونی ئهو هۆکاره‌ی، که داوای باوه‌ڕه‌ینان ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌ فهرمایشتی (الَّذِي فَطَرَنِي)، چونکه‌ خوای خالق و کردگار، خاوه‌نی مولکه‌و به‌خشنده‌ی نیعمه‌ته‌کانه‌و، پێیو‌سته‌ له‌سه‌ر به‌نده‌کانیش بپه‌رستن و سوپاسی بکه‌ن.

۱۱- (نه‌بوونی به‌ربه‌ست له‌پێی باوه‌ڕه‌یناندا) ی خستۆته‌ پێش (هۆکاری پالنه‌ری باوه‌ڕه‌ینان) ه‌وه‌. ئه‌مه‌ش له‌ رسته‌ی (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي) داو، نه‌یشیگوتوه‌ (فطرکم)، چونکه‌ خۆی گرن‌گتره‌ له‌ بۆته‌ی مه‌به‌ستی نیو باسه‌که‌دا.

۱۲- گوتویه‌تی (فطرني) و نه‌یگوتوه‌ (فطرکم) بۆ ئه‌وه‌شه‌، که‌ له‌باره‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌دوێت، نه‌ك له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه‌، پاشان بۆ ریک‌خستنی له‌گه‌ڵ وته‌ی (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ)، که‌ له‌ویدا کاری خواپه‌رستییه‌که‌ی خستۆته‌ پال خۆی و، ئیدی واشی گونجاندووه‌و ریک‌خستووه‌، که‌ له‌دروست بوونه‌که‌شیدا —وه‌ك مرۆف— هه‌ر باسی خۆی بکات.

۱۳- هه‌روه‌ها له‌ وته‌که‌ی دوايشیدا (وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ) ترس و هیوا له‌ (په‌رستنی خوا) له‌خۆ ده‌گرێت، جا هه‌ر که‌سێک، که‌ سه‌رچاوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆی چونه‌وه‌ —که‌ خوایه‌— بۆ خۆی بێت، ئه‌وه‌ خه‌ڵک لێی ده‌ترسێت و هیوای لێی ده‌خوازێت.

۱۴- حیکمه‌تیکی نایابیش له‌و ئاوێ لێ‌دانه‌وه‌یه‌ی‌اندا هه‌یه‌، که‌ هه‌ر له‌ وته‌که‌ی (وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ) دایه‌، تا‌کو جیاوازیی نیوان خۆی و ئه‌وان له‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای خوا دیاری بکات، چونکه‌ گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌م پیاوه‌ باوه‌ر‌داره‌ بۆ لای خوا، وه‌ک گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و گه‌له‌ بێ‌باوه‌ره‌ نیه‌.

گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و بۆ لای خوا، گه‌رانه‌وه‌ی خواپه‌رستیکی باوه‌ر‌دار به‌خوایه‌،

له بهر ئهوه گه پانهوهی ئهوه بۆ پێزان و نیعمهت وهرگرتنه. بهلام گه پانهوهی ئهوان، گه پانهوهی كهسانی كافرو یاخی یه تاكو تووشی لیپرسینهوه و سزاو ئهشكه نجهدان بن، له بهر ئهوه گه پانهوه كهیان بۆ سزا وهرگرتن و په نجه پۆیی و سوکایه تییه. به راستی جیاوازی نیوان ئهم دوو جووره گه پانهوه یه ش ه یجگار زۆرو گه وریه.

۱۵- له و تهیه ی تری پیاوه باوهرداره كه: (ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً) ئاماژه یه كه بۆ تهواویتی خوا بهیه كه گرتن (توحید) هیه، چونكه وتهی (وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي) ئاماژه یه كه بۆ بوونی خوا، وتهی (ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً) ش ئاماژه یه كه بۆ نكووڵی كردن له شیرك و نه په رستنی شتی تر.

۱۶- له وتهی دوا ی ئه و پرسته یه ی پیشوشدا (مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً) ئاماژه یه كه ی نایاب هیه، دهسته واژه ی (مِنْ دُونِهِ / بێجگه له و) به مه به ست گراوه. جا له بهر ئه وه ی سه لماندی كه (الله) هه ر خۆی ته نه یه و په رستراویشه، ئیدی هه ر شتیکی تری غهیری خوا (مِنْ دُونِهِ / بێجگه له و)ن، هه موو ئه مانه ش هاو به شن له وه ی دروستكراو و لاوازن و ئاتاجیشیان هه ر به خوایه، له بهر ئه وه ده بیست هه موویان عابید و خوا په رست بن، له بهر ئه وه ی هه موویان (مِنْ دُونِهِ / بێجگه له و)ن، كه واته هه موویان له (مِنْ دُونِهِ / بێجگه له و)ی به شدارن. ئیدی چۆن له نیویاندا په رستراو (خواوه ند) هه لده كه ون.

۱۷- له وته كانی تری پیاوه باوهرداره كه، وتهی (إِنِّي ءَأْمَنُ بِرَبِّكُمْ)، له م وته یه شدا قسه بۆ هه موان ده كات، سا ئیتر له نیرواوه كان بن، یان له خه لكی ناوچه كه، به لام له راستیدا یه كه م پوانگه ی وتاره كه ی بۆ خه لكی ناوچه كه ئاراسته ده كات و، بۆیان ده سه لمی نیست كه بێگومان هه ر خوا خۆی په روه رد گاریانه.

١٨- لهو وتهی (فَاسْمَعُونَ) یشدا دهلالهته لهسهر ئهوهی، که ئهم وتهیه دواى تێرپامان و بیر لى کردنهوه وتراوه، چونکه بگۆ (متکلم) کاتیك دهبینیت که کۆمهڵیکى بیسهر بۆ وتهکانى ههیه، ئهوا بیرى تیا دا دهکاتهوه.

ههروهها نیازیشی وایه که قسهکانى خۆیان پى بیستیت، تاکو بهلگهیان لهسهر تۆمار کات، ئهوهش وهك ئهوهی پىیان بلت: ئهوا من ههوالی کرداری خۆم پىدان، تاکو لهمهولا نهلین ئهوه بۆچی ئهو مهسهلهیهت لى شاردينهوه؟ خۆ ئهگەر بۆت دهرخستینایه ئهوا دوات دهکهوتین.

١٩- مهبهست له بیستن له وتهی (فَاسْمَعُونَ) دا تهنها بیستنی دهنگه که نه، بهلکو مهبهست لهوه پهسندکردنی بانگهوازه کهو، بهدهمهوههاتنی دهنگی ههقو، چوونه نێو ئیمان و باوهرداریتیهوهیه^(١).

جیاوازی نیوان ئهم پیاوه باوهردارهو، هاوهلهکهی موسا

دوو پیاوی باوهردار، دوو ههلوێستی ئیماندارانی شایهتی بۆ دراویان گرتۆتهبهر:

یه کهمیان/ هاوهلهکهی موسا له سوورتهی (القصص) دا.

دووهمیان/ پیاوه باوهرداره کهی نێو ئهم چیرۆکهیه له سوورتهی (یس) دا.

کاتیك قورئان باسی ههریه کهشیانی کردووه، جیاوازییهك له دهربرین و شیوازی دارشتنی بهسهرهاته کهیاندا بهدی کراوه، بۆ نمونه قورئانی پیرۆز باسی بهسهرهاتی ئهو پیاوهی هاوهلی موسا بووه و لهوسهری شارهکهوه هاتوو بهو لای، ئاوا دهگێریتتهوه:

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْسُقُ إِثْمَكَ الْمَلَائِكَةُ لَئِيْقَتُلُوْكَ

(١) تهفسیری (رازی) به دهستکاری و کوردکردنهوهوه... بهرگی ٢٦ ل ٥٤-٦٠.

فَاخْرُجْ اِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِيْنَ ﴿٢٠﴾ الْقَصَصُ ﴿٢٠﴾، واته: لهوسهري شارهوه پياويك بهپهله هات بۆ لای موسا و پيی گوت: ئهی موسا، ئهوا سهران و دهسه لاتدارانی ئه و گهله کۆبونته وه و راويژ ده باره ی تۆ ده کهن له سهر ئه وه ی چۆن بتکوژن، تۆش له م شاره ده رچۆ، چونکه به راستی من یه کيکم له وانه ی که به په رۆشی یه وه ئه م نامۆزگاریه ت ده که م.

پاشان قورنانی پیروژ به سهرهاتی ئه و پیاوه باوه رداره ی سوورته ی (یس)ی ئاوا گپراوه ته وه: ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَنْفَوْرُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ (یس) ﴿٢٠﴾، واته: له و سهری شاره وه پیاويك بهپهله هات بۆ لای گهله که و گوتی: ئه ی گهلی خۆم، دوا ی په یامی نیرواوه کان بکه ون.

له م گوزارشت (تعییر)انه ی قورناندا تیبینی ئه وه ده که یین، که ده باره ی هاوه له که ی (موسا) باسی پیاوه که ی پيش خسته و باسی ئه و شوینه ی دواخته و، که لییه وه هاتوو، که ئه وسه ری شاره . به لام ده باره ی پیاوه که ی سوورته ی (یس) باسی ئه و شوینه ی لییه وه هاتوو پيشخراوه و باسی پیاوه که دواخواه .

جا داخۆ حیکمه ت له مه چی بیّت؟! بیگومان رپیکه خستنی وشه کانی رسته که له نایه ته که دا به پیی شوینی هاتنی نایه ته که و مه به سته دیاری کراوه که یه تی. بۆ فونه، له چېړۆکی (موسا) له سوورته ی (قصص) دا مه به سته که ئه وه یه، ئاماژه بۆ هه لویستی ئه و پیاوه نامۆزگاریکاره بکریّت، که بهپهله هاتوو بۆ ئه وه ی (موسا) ئاگادار بکاته وه و نامۆزگاریشی له سهر به جی هیشتنی شاره که پی بکات. ئیدی مه به ست ئه وه نیه باسی ئه و شوینه بکات که لییه وه هاتوو، چونکه گرنگ نیه، که ئاخۆ له کام سه ری شاره که و له کام لایه وه هاتیبت. له بهر نه مه شه ناوی پیاوه که پيش خراوه ... والله اعلم.

له چېړۆکی دانیشتوانی ئاوه دانییه که ش (اصحاب القرية) له سوورته ی (یس) دا، یه که م جار مه به سته که ئه و شوینه یه، که پیاوه باوه رداره که ی لیوه هاتوو، تا کو

ئاماژه بکات بۆ گه‌یشتنی بانگه‌وازی هه‌رسی نیراوه‌که بۆ دوورترین خاڵ له شاره‌که‌دا که نه‌وپه‌ری شاره‌که‌یه. ئه‌ی بۆچی خه‌لکی شاره‌که‌ش به‌ده‌م بانگه‌وازی نیراوه‌کانه‌وه نه‌چوون له‌کاتی‌که‌دا نزیکیش بوون لییان؟! که‌واته هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه باسی ئه‌و شوینه‌ی پیاوه‌که‌ی به‌ په‌له‌ لیوه‌ هاتوه‌ خراوه‌ته‌ پیش و شه‌ی پیاوه‌که‌... والله اعلم.

پیشه‌وا‌ی لی‌هاتوو (ابن الزبیر الغرناطی) له‌ کتێبه‌ بێ‌وینه‌که‌یدا (ملاك التأویل) له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌ی پیش خستوو دوا‌خستنه‌ی ناوی پیاوه‌کان و شوینه‌کان، گو‌توو‌یه‌تی:

"هاتنی ناوی پیاوه‌که‌ له‌ سو‌ره‌تی (قصص) دا له‌پیش ناوی شوینه‌که‌ (وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ) له‌سه‌ر باریکی ئاسایی خۆیه‌تی، چونکه‌ له‌ بنچینه‌دا په‌له‌ی بکه‌ر (فاعل) ئه‌وه‌یه‌ پیش که‌وێ‌ت و بکه‌وێ‌ته‌ دوا‌ی فه‌رمان (فعل)، به‌لام دوا‌خرانی بکه‌ره‌که‌ (الفاعل) له‌ سو‌ره‌تی (یس) دا و پیشکه‌وتنی (مجرور) له‌ (وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ) ئاماژه‌یه‌ بۆ واتیه‌کی سه‌نگین و رێ‌زدار، ئه‌ویش ئا‌کاری به‌رزی ئه‌و پیاوه‌یه‌ که‌ پیش‌برکێ‌ ده‌کات بۆ باوه‌ر‌ه‌ینان، هه‌رچه‌نده‌ شوینی نیشه‌جی‌بوونی خۆی زۆر دووریشه‌ له‌ شوینی مشتوم‌ری نیراوه‌کان و گه‌له‌که‌ی، چونکه‌ دووریی مال‌و نیشه‌تگه‌ هیچ زیانیکی بۆی نه‌بووه‌، مادام ئه‌و به‌دل له‌ نیراوه‌کانه‌وه‌ نزیکه‌. له‌ به‌رامبه‌ری ئه‌مه‌شدا مرو‌فی بێ‌باوه‌ر، هه‌رچه‌نده‌ خانه‌و ماله‌ی له‌ شوینی نیراوه‌کانیشه‌وه‌ نزیک بوو‌ی‌ت، به‌لام نزیکیی جیگا‌که‌ سو‌ودیکی پێ‌نه‌داوه‌. ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی، که‌ بێ‌گومان بوونی کفر و بێ‌باوه‌ری له‌لای کابرای بێ‌باوه‌ر ئه‌و په‌له‌یه‌ له‌نیوان هۆی و نیراوه‌کاندا دوور ده‌خاته‌وه‌..

له‌مه‌شدا ئاماژه‌یه‌کی دی بۆ هه‌ردوو حا‌له‌تی قو‌ره‌یش له‌ مه‌که‌که‌ و پشتیوانان (الانصار) له‌ مه‌دینه‌دا، هه‌یه‌. قو‌ره‌یشیه‌کان هه‌رچه‌نده‌ له‌رووی جی‌ومه‌کانه‌وه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواوه ﷺ نزیک بوون، به‌لام به‌دل لی‌ی دوور بوون، ئیدی نزیکیی

مال و لاشه سوودی پێ نه دا بوون. به لām پشتیوانان (الانصار) هه رچه نده دووریش بوون، که چی دووریی شارو شویتی نیشه جی بوونیان پێگریان نه بووه له نزیک بوونه وه له پیغه مبه ری خوا ﷺ و له چوونه نیو ناینه که یه وه.

هه لۆیستی قوره شیه کانیش هاوشیوهی هه لۆیستی دانیشتوانی ئاوه دانیه که ی نیو ئهم چیرۆکه یه، هه لۆیستی پیاوه باوه رداره که ش هاوشیوهی هه لۆیستی پشتیوانانی مه دینه یه.

چونکه هاتنی پیاوه باوه رداره که له وه پیری شاره وه، نمونه یه که له سه ر ئه وه که سه ی، که مالمیشی دووره، به لām ئه وه زیانی لی نادات و پێگری نه بووه له باوه ره یناندا، باسی دانیشتوانی ئاوه دانیه که ش، نمونه یه که بۆ ئه وه که سه ی، که مالمی نزیک بووه، به لām بانگه وازی راسته وخۆشی درێژه ی کیشاوه، ئیدی ئه وه نزیکیه له شوینی نیتراوو بانگه واز کارانه وه سوودی پێ نه گه یاندوه. هه ر بۆیه ش له رسته که ی سوره تی (یس) دا وشه (مجرور) هکان (اقصى المدینه) پیش بکه ر (فاعل) هکه که وتوووه تاکو واتا به مه به ست گیراوو ئاما بداره که به دیی به ییت. که واته ئه وه پیش خسته بۆ بایه خ پێ دانه ^(۱).

وه سف به (پیاویتی) بۆ ستایش و به گه وره دانانه

قورئان ئه وه باوه رداره ی نیو ئهم چیرۆکه ی به پیاویتی (رجوله) وه سف کردوه. ئهم وه سف کردنه ش بۆ ستایش کردنی و پێژلێنانی و به گه وره دانانه تی.

زانراویشه، که جیاوازی یه که هیه له نیوان (پیاویتی) و (نیری) دا. چونکه نیری (الذکوره) به رامبه ر می یینه یی (الأنوثة) یه. دوو هاوسه ریش نیرو می کهن.

به لām مه رج نیه هه موو کاتیک له گه ل حاله تی (نیری و نیروون) دا (پیاویتی) یش هه بییت، به لکو ئه مه ته نها بۆ مه زنده کاری و جودیه تی. بێگومان هه موو

(۱) ملاك التأویل - لابن زبیر / ۲: ۷۵۶ - ۷۵۸ به دهستکاری و کورتکردنه وه.

نیریکیش (پیاو) نیه. بهلام هه موو پیاویک نیره.

(نیری) سیفهتێکی جهستهیی و لاشهیی و هیچی دی.. بهلام پیاویتی و پیاوویون ئاماژهیه که بۆ هیزو زهبرو بهرگه گرتن و نازایهتی و خۆراگری، ههروهها ئاماژهیه که نیشانهیه کیشه بۆ سیفهته دهروونییهکان و ئاكاره مهعنهوویییهکان، تایبه تهندییه رهوشتیهکان. وادیاره له بهر ئهم سیفته و نیشانهیه، که سیفهتی پیاویتی و بهپیاووانان له پلهی ستایش و مدح و ئاماژه بۆکردنایه، که خوا فرموویهتی:

﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّكَ الْأَمَلَاءُ يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِتَقْتُلُوهُ... (٢٠) القصص﴾ ههروهها فرموویهتی: ﴿وَجَاءَ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَنْفَوْرُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (٢١) يس﴾ ههروهها فرموویهتی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ... (٢٨) غافر﴾ ههروهها فرموویهتی: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ... (٢٣) الأحزاب﴾ ههروهها فرموویهتی: ﴿...يَسْبَحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ (٣٦) رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ... (٣٧) النور﴾ ههروهها فرموویهتی: ﴿...فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا اللَّهَ يَحِبُّ الْمُطْهَرِينَ (١٠٨) التوبة﴾

بهراستی هیچ کهسیکیش دههقهتی پیاوان نایهت، هه پیاوان نهبیّت، هه پیاوانیش خۆراگرو به سهباتن لهگهڵیاندا..

حیکمهتێکی دیکه له به نهناسراو دانان (تنکیڕی) پیاوهکهدا

لهمه وپیش لهگهڵ ئیمامی رازیدا دوو حیکمهتمان دهبارهی به نهناسراو دانانی وشه (رجل) گوتهوه، یه کهمیان بۆ ستایش کردنیهتی، چونکه به نهناسراو (نکه)

دانان (واته بهبێ ئەلفو لامی مهعریفه) بۆ رێزلیتێنان و بهگهوره دانانه. دووه میشیان بۆ دوورخستنهوهی تاوانه لیوی، نکوولی کردنی رێکهوتنی پیشووتری نیوان پیاوه که و نیراوه کانه، چونکه ئەم پیاوه باوهرداره پیاویکه له پیاوانی شاره که و، پیشتر هیچ ناسیاوی و ناشنایهتییه کی له گهڵ نیراوه کاندان نهبووه.

بهلام ئیمه حیکمهتییکی تریش له به نه ناسراو دانانی وشه ی (رجل) دا بهدی ده کهین، ئهوهیه: به (نکره) دانانی وشه که لیڤه دا بۆ شاردنهوه و کورت کردنهوهیه، نهک بۆ دهستنیشان کردن و دیاری کردن و پوون کردنهوه.

ئهم پیاوهش پیاویکی نادیاره له نیو پیاوانی ئه و گه له دا، پیاویکی دیاری نهکراو و دهستنیشان نهکراو، ئاماژه بۆ نهکراوه. قورئانیشتی خواستی وابوو، که دیاری نهکات. ئیدی په یوه ندیی به ئیمه وه نیه، که ناوی چی بووه... هه موو ئهم مه سه له نادیارو شارراوانهش، قورئان لییان بۆ دهنگ بووه. خۆ نه گهر خوا بیزانیایه که خیری، یان سوودو که لکیک له دیاری کردنی ئه و مه سه لانه دا ههیه، ئه و دیاری ده کردن و پوونی ده کردنهوه، به لام زانیویهتی، که هیچ سوودو که لکیکیان تییدا نیه، له بهر ئه وه له سه ر باره نادیار و شارراوه که یانه وه هیشتونیه وه، له جیاتی به ناسراو دانان و (به ئەلفو لامی ناساندن-معرفه) یهش، به (تنوین) واته (به تنوینی به نه ناسراو دانان و به نادیار کردن) هیناویهتی.

له بهر ئه وه هه موو ئه وانه ی هه وڵی زۆریان داوه له دیاری کردن و دهستنیشان کردنی ئه و پیاوه دا ئهم ئاماژه یه یان له قورئان و، به هزر و ئاسۆی تیگه یشتندا نه هاتوه، چونکه هه ندیک له و ان گوتوو یانه، گوایه ئه و پیاوه باوهرداره (یوسفی دارتاش) بووه و، هه ندیکی تریشیان گوتوو یانه (شه معوون) بووه... به لام ئیمه له م ئاماژه یه ی قورئان هۆشیار بووینه ته وه و تیگه یشتووین، که مه به ستی له به نادیار دانانی ئه و پیاوه چیه، له بهر ئه مه هه لمان نه داوه دهستنیشانی بکهین و، له و پروه شه وه هیچ شتی کمان نه گوتوه.

"إِفْتِءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ"

ساتنیکیش له ناست ئەو وتەیهی تری پیاوه باوەرداره که دهوستان، که گوتبووی: ئەو خەلکینه ئەوا من باوەرم به پەروردگار تان هیناو، ئێوهش ئەمەم لی بیست **﴿إِفْتِءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونَ﴾** (٢٥) یس، ساتنیک له ناست ئەم وتەیهشدا دهوستان، تاکو وانیه کی کاریگەری ئیماندارانە لی وەرگرن، که ئەمەیه:

بێگومان ئەم پیاوه بەرگری له نیراوه کان کردووه، داوی له گەله کەشی کردووه، که پەڕەویان بکەن، هەر وه نامۆزگاریشی کردوون، که پێویستە دەست لهو رێبازی بی باوەرپیهی خۆیان هەلگرن.

پیاوه باوەرداره که، سەرەتا خۆی ئەم وتانە به کردووه جێبه جێ کردووه، به هەلس و کەوتیکی کردەبی و واقعییه وه (باوەر هینان و شوینکەوتنی نیراوان) یشی له خۆیدا پیشان داوه و ئاشکرای کردوه. داواشی له گەله کە ی کردووه، که ئەوهی دەیلێت، بیستو، له حقیقه تی کردووه کەشی تی بگەن.

بێگومان پێشتر سەرنجیکی (ئیمامی رازی) مان له سەر ئەو وتەیهی (فَاسْمَعُونَ) هینایه وه، که گوتبووی دهلالەت دهکاته سەر ئەوهی، کهوا وتە ی ئەم پیاوه باوەرداره وتە ی کەسیکی بیرارو تی فکر بووه، نه که له ئاکامی هەلچوونیک دا، یان عاتیفه یه که، یان خۆ هەلقورتان دینیکدا وای گوتبێت. واتای حقیقه ت و بنچینه ی وتە کەشی (فَاسْمَعُونَ) به مانای: به دەم داواکه مه وه بیتو، بچنه سەر ئەو رێبازه ی، که من چومە ته سەری.. به لām ئەوه ی لی ره شدا به لامانه وه گرن گ بیت، تیگە یشتنه له حقیقه تی هەلو یستە کە ی و، پروونکردنه وه ی ناراسته ی شوین پێ هەلگرتنی و، به م رهنه گ: بێگومان ئەو هەنگاوه کرداریه باوەرداریه ی پیاوه که به مه شخه لێکی دیار له مه شخه له کانی رێگای خواو، بانگه واز بو کردنی، داده نریت. چونکه قه ناعت پێ بوونه تیۆریه کە ی (القناعة النظرية) ی خۆی به

هه‌ڵس و کهوتییکی عه‌مه‌لی زاخاو داوه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر وزه‌و چالاکی و کارایی ی باوه‌ره‌که‌ی، چونکه‌ قایل نه‌بووه به‌وه‌ی که ئه‌و باوه‌ره‌هێنانه‌ی ته‌نها له‌ بۆته‌ی زه‌ینی تیۆرییدا به‌هێڵیته‌وه، به‌لکو خۆی له‌ جیهانی واقیعی‌شدا جیگیر کردووه. هه‌نگاوه‌که‌ی ئه‌و پیاوه باوه‌ر‌داره به‌ هه‌لۆیستیکێ گه‌وره‌ی باوه‌ر‌دارێتی داده‌نریت، به‌لگه‌شه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ژيان به‌راستی له‌ چه‌ند هه‌لۆیستیک پێک‌دێت.

پیاوانیش به‌ هه‌لۆیسته‌کانیان‌وه هه‌ن، نه‌ک به‌ ته‌مه‌نه‌کانیان‌وه. به‌راستی ئه‌و له‌ کات سه‌ختی و ئالۆزی و مویته‌لابوون و تاقی کرانه‌وه‌دا باوه‌ری هێناوه به‌ په‌یامی خوا، دوا‌ی نێ‌رراوانی که‌وتوو له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌و نێ‌رراوانه‌ش لاواز و بێ‌ده‌سه‌لات بوون. به‌م ره‌نگه‌ش پیاوه باوه‌ر‌داره‌که به‌ربه‌ره‌کانیی هێزه مه‌تریالی (مادی)‌یه سه‌ته‌مکاره‌که‌ی کردووه، باوه‌ره‌هێنانی خۆیشی ئاشکرا کردووه، داوا‌یشی لێ‌کردوون، که هه‌وائی باوه‌ره‌هێنانی ببیست.

ئه‌مه سه‌ره‌پای ئه‌و مه‌ترسییه‌ش، که له‌ به‌رده‌میدا بوو له‌و ب‌روایه‌شدا بوو، که تووشی سزاو ئازاری سه‌خت ده‌بێت، ئه‌م هه‌لۆیسته‌شی ده‌بێته گیان له‌ده‌ست دانی و کوشتنی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا باوه‌ری به‌ نێ‌رراوه‌کان هێناوه و ئیمانی خۆی ئاشکرا کردووه، خۆیشی ئاماده‌کردوه بۆ له‌ ئۆبالی گرتنی ئاکامی هه‌لۆیسته‌که‌ی.

له‌وانه‌یه ئه‌م هه‌نگاوه‌ی پیاوه باوه‌ر‌داره‌که به‌بێ په‌روایی دا‌بن‌ریت، له‌وانه‌شه ئه‌و هه‌لۆیسته‌شی به‌ خۆکوشتن (انتحار) و خۆ‌خسته‌ن نی‌و تالوکه‌وه دا‌بن‌ریت. ئه‌مه هه‌مووی له‌لای که‌سانی خاوه‌ن دیدو بۆ‌چوونی ماددی و بازرگانی، واته‌ ئه‌وانه‌ی، که جیهانی ئیمانه‌داری و بانگه‌وا‌زیش، وه‌ک جیهانی مال‌و سامان و بازرگانی هه‌ل‌ده‌سه‌نگی‌ن، که چه‌نده قازانج و زیانی تێ‌دا‌یه‌و، به‌پێی ئه‌م بۆ‌چوونه‌ش پێ‌ ناخه‌نه سه‌ر کارێک، هه‌تا قازانجی ماددیی له‌م دنیا‌یه‌دا لێ‌وه مسۆگه‌ر نه‌که‌ن.

ئه‌م جو‌ره دیدو بۆ‌چوونه‌ش، له‌ جیهانی ئیمان و بانگه‌وا‌زدا ره‌ت‌کراوه هه‌ل‌وه‌شاهیه.. چونکه - هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ پیاوه باوه‌ر‌داره‌که‌و، هه‌ر باوه‌ر‌دارێکی

تریش - ئایا باوه‌ری نه‌هه‌یناوه‌و پرپوای به‌و پرپیازه نه‌کردووه‌و پێی قایل نه‌بووه‌؟ نه‌ی ئیتر بۆچی باوه‌ری خۆی ئاشکرا نه‌کات و گه‌له‌که‌شی بانگ نه‌کات بۆ هه‌مان پرپیازو شوین پێه‌لگرتنی خۆی؟ نه‌ی ئایا نی‌رراوه‌کانیش ئاتاجیان به‌ که‌سیک نه‌بووه‌ که‌ پشتگیریان بکات و هاوه‌لۆیستیان بێت؟ ئیدی بۆچی له‌ ده‌رپرینی ئه‌و هه‌لۆیسته‌ بترسین؟! چ رێگریکی له‌ به‌رده‌م هه‌لۆیسته‌که‌دا هه‌یه‌؟ ئایا رێگره‌ که‌ مه‌ترسی و ئازاردان و مه‌ینه‌تی و سزادانه‌؟ نه‌ی داخۆ له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌م مه‌سه‌لانه‌ هۆکاری پوو وهرگیران بووبن و پووی باوه‌ردارانیان له‌ ئاست باوه‌ردا وهرگیراییت، یان داخۆ له‌ که‌یه‌وه‌ گرێ و به‌ربه‌ست بووبن و له‌ به‌رده‌م بانگه‌وازه‌که‌دا کۆسپ و گرێ کۆیره‌یان دروست کردبێت؟

پاشان ئه‌م پیاوه‌ باوه‌رداره‌ - هه‌ر خۆیه‌تی که‌ سوودمه‌ند و سه‌رکه‌وتوو له‌ حه‌قیقه‌ته‌که‌دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی رێگا تازه‌که‌ی هه‌لبژاردوو و ئاشکراشی کردوو و، که‌سانی تریشی بۆشوینکه‌وتنی بانگ کردوو. به‌م پێیه‌ش هه‌لۆیستی باوه‌رداران ه‌ ئه‌م پیاوه‌، وه‌ک مه‌شخه‌لێکی به‌رز و ده‌رکه‌وتوو سهر رێگای بانگه‌واز بۆ خوا ده‌مێنێته‌وه‌، به‌رده‌وام بانگه‌وازا کارانی دی له‌ لایه‌نگرتنی حه‌ق و پێوه‌ پابه‌ندبوونی و بانگه‌واز بۆکردنیدا، شوین پێی هه‌لده‌گرن و ده‌یکه‌نه‌ سه‌رمه‌شقی خۆیان. زماغالی یه‌کیک له‌وانیش به‌ که‌سانی دی ده‌لێت: (إِنِّي أَمْنْتُ بِرَبِّكُمْ فَأَسْمَعُونَ). حه‌قیش سه‌رناکه‌ویت و خه‌لکی نایناسیت هه‌تا ئێمه‌ له‌ گه‌لیدا نه‌بین و دوا‌ی نه‌که‌وین و باوه‌ره‌یناغان پێی ئاشکرا نه‌که‌ین و، ده‌نگه‌کانیشمان به‌رز نه‌که‌ینه‌وه‌ بۆ گه‌یاندنی به‌گویی خه‌لکانی دی و تۆمارکردنی به‌لگه‌و نیشانه‌ له‌سه‌ریان.

جا ئه‌گه‌ر ئێمه‌ حه‌ق به‌گویی خه‌لکیدا نه‌ده‌ین، کێی دی پێیان بیسی‌ت و به‌گوێیاندن بادت؟! نه‌ی ئه‌گه‌ر ئێمه‌ له‌ نوێنه‌رایه‌تیکردنی ده‌نگی حه‌قدا بترسین، ئه‌وا کێ نوێنه‌رایه‌تی بکات؟! نه‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ش نه‌که‌ین، چۆن کاری گه‌یاندنی حه‌ق به‌ خه‌لکی دێته‌دی؟ نه‌ی چۆن حه‌قیان بجه‌ینه‌ به‌رچاو؟ چۆن به‌لگه‌و نیشانه‌یان له‌سه‌ر تۆمار بکه‌ین بۆ دنیا و پوژی دوا‌یش؟! بێگومان ژیان خۆش و پاک‌و نایێته‌وه‌

تهنها بهسهرخستنی حهق و بهربههه کانی کردنی ناحهق (باطل) نهییت. پیاوانی باوهرداریش تهنها و تهنها به ههلوێسته ئیمانداریتییه کانهوه دهناسرێن و بهرزو پایه دار دهبن. دهبا ئیمهش ههلوێستی نهو پیاوه باوهرداره بکهینه ههلوێستی هه میشهیی خۆمان، با هاواره کهی بکهینه هاواری خۆمان، بیکهینه دروشم و ئاگادارینامهی خۆمان (إِنِّیْ ءَامَنْتُ بِرَبِّکُمْ فَاسْمَعُوْا).

پیاوهکه، دواى باوهرهینانی، چیی بهسهههات؟!

قورئانی پرۆز دهبارهی ئهوهی که پیاوه باوهرداره که، دواى ئاشکراکردنی ئیمانه کهی، چیی بهسهههاتوه، بێدهنگ بووه و هیچی لهبارهی دواى ئه و مشت و مپانه نهخستۆته پرۆ، بهتایبهتی دواى ئهوهی پیاوه که به گهله کهی خۆی گوتوه: (إِنِّیْ ءَامَنْتُ بِرَبِّکُمْ فَاسْمَعُوْا) ئهوا من ئیمانم بهخوای پهروهردگاری ئیوه هینا، ئیوهش بیسهرو ئاگادار بن.

قورئان ئهم بێدهنگییهی له ئاست ههوائی دواتری پیاوه کهدا وهک (بۆشاییهکی هونهری) له ئامیزی چیرۆکهکان و نمایشه هونهرییه کهدا، هیشتۆتهوه، بۆ خهیاڵ و ئه ندیشهی خوێنه رانی بهجێ هیشتوه تاکو ئه و بۆشاییه پر بکه نهوه، ئه مهش له دهرووی بۆچوون و مه زنده کاریانه وه بۆ ئه و بهسهههاتهی دواتر، که پیاوه که تووشی دهییت.

به پراستی ئه وهی بهسههههاتوه، پروداوێکی زانراوه و نامۆ نیه، ئه مهش له دهرووی ئه و کهش وههوایه وهی، که تیاییدا ده ژیاو، له سۆنگهی ناسینی ئه و که سانه وهش، که له ده ور بهری ده ژیان. ده نا چ پروداوێک بۆ پیاوێک چاوه ری بکهین که بیروباوه ری خۆی له نیۆ گه لیکی کافرو بێ پرودا ئاشکرا کردوه، ئه و گه له شی له وه پری ئاماده باشی دان بۆ کوشتاری نیرواوانی خوا و پێیان ده لێن: گهر واز له و قسه و باسانه تان نه هیئن و کۆتایی پێ نه هیئن ئه و به ردبارانتان ده کهین، یان

سزایه کی سهخت و کاریگه رتان له ئیمه وه توش ده بیټ ﴿... لَیْن لَمْ تَنْتَهُوْا لَزَجْجُکُمْ وَلَیْمَسَّکُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ (یس ۱۸).

به بی گومان نهو پیاوه باوه پردارهش به ردباران ده کهن، که جوړنهت و چه له نگی نواندووه و به ربه کانی کردوون، دیاره ئه ویش سزایه کی سهخت و کاریگه ری له وانه وه توش ده بیټ. که واته ئه م ناکامه (ناکامی کی چاوه پوان کرا) بووه. به لام ئیمه هیچ شتیک له باره ی نهو ناکامه وه نالین، له خومانه وه هیچ پروداو و زانیاریان له باره یوه تومار کرده و گوتوشیانه، که ناواواو بووه و ناوای لی به سهره ینراوه، به لام تاکه به لگه یه کی راست و دروست له سر نهو گوته یه یان نه، تا کو ئیمه ش پستی پی به ستین. هه مو نه وه ی که، توماریان کرده، تنه ا له نه فسانه کان و به سهره اتی هه لبه ستراوی جووله که کان — که به ده که کانی ئیسراییلیات ناسراون — وهرگیراوه. ئیمه ش به شیای دانانین، که له وانه وه وهریگرین، یان له وانه شه، که سانی پېښین — له موسلمانان — نه م پروداوه نه زانراوانه ی دواتری پیاوه باوه پرداره که یان، تنه ا به گویره ی خه یال و بازنه ی هزی خویان تومار کرد بیټ. نه م خه یال و بوچوونه ش، نابیته باری راستی نهو پروداوه ی، که له جیهانی واقیعدا رووی داوه.

بویه پتو یسته له چوارچپوه و سنووری ده که قورئانییه که دا بمینینه وه و لی لانه دین. چونکه پیاوه که هه رچه نده که له که ی نازاریان دابیت و سزاو نه شکه نه یان پی گه یان دبیټ، له وانه شه کوشتی بیټیان و گیانیان لی دهره ینا بیټ، که قورئان له فهرمایشتی دواتردا ناماژه ی پی ده کات، که (پی گوتراوه بچو نیو به هه شته وه / قِلْ اَدْخُلِ الْجَنَّةَ) هه رچه نده ناواشی به سهره اتیټ، به لام ئیمه هیچ شتیک له باره ی دریژو شیکاری به سهره اته کانی دواتر نالین، که به سهر پیاوه باوه پرداره که دا هاتووه و قورئان به پاشکاوی په نجه ی بژرانه کینشاوه ..

"قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ"

پاشه کاران (مفسرون) ی قورئان له بهردهم بنچینهی مه بهستی فرمایشتی (قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ) دا ههلوێستهیان کردووه و چهند واتایهکی فرمایشته کهیان دیاری کردووه. لهم پرووه ههندیکیان وای بۆچوون، که "به پیاوه که گوتراوه (برۆ بهههشتهوه) و فریشتهکان بر دوویانوه بهراستی خستوویانته نیو بهههشتهوهوه، ئه ویش له حهقیقه تدا تییدا دهژی. ههندیکی تریشیان وای بۆچوون، که ئه وه له راستیدا نهچۆته نیو بهههشتهوه، چونکه چوونی باوهرداران بۆ بهههشت تهنها له دوای زیندوو کردنهوه و لێپرسینهوهی پڕۆژی قیامهت، دهبیته. بۆیه رایان وایه (ادْخُلِ الْجَنَّةَ) مانای ئه وه دهگهیهنیت، که ههوالیان پی داوه له سه ره ئه وهی شایستهی بهههشت بووه بههۆی ئه وه ههلوێسته باوهردارانهیهوه، مژدهی ئه وهشی پی دراوه، تاکو ههر زووتر مژدهی پی بدریت^(۱)".

ئیمه له گه ل و تهی دووم داین، که ده لێن مزگینیی پی ش وهخت و زووتری پی گهیه تراوه.. والله اعلم.

بێگومان پیاوه باوهرداره که بههۆی ئه وهی شایانی چوونه بهههشت بووه، شایانی ئه وه مزگینیی یه ش بووه، له جێی خۆیدا بووه بۆی، بههۆی ههلوێسته باوهردارییه کهیه وه بۆی پیویست کراوه. ئه مه ش بههۆی یه کلابوونه وهی خۆی بۆ سه ره لایه نی حه ق و، بهر به ره کانی کردنی ناحه ق، شایسته ی بووه.

لێره شدا ههلوێسته یه که ده کهین، تا بهرسین: ئایا ئه وه پیاوه له هه لبژاردنی ئه وه رێگایه وه له وه ههلوێسته یدا زه ره رمه ندو ره نگ به خه سار بووه، یاخود سوودمه ندو

(۱) بروانه تفسیری (قرطبی) بهرگی ۱۵ لاپه ره ۱۹.

سهرکه وتوو بووه؟ ئه ی چ نرخیکى بۆ باوه په که ی داوه؟ بېگومان به ژيانى و ته مه نى و دنيایى، نرخى بیرو باوه په که ی داوه و ئه وان هه ش هه ر به خشش و به شى خوا بوون.

به لām له بهرام بهر ئه و نرخه دا چى و ده ده ست که وت؟ به هه شتى ده ست که وت — که ئاوات و نیاز و ئامانجه —، به هه شت به ژيانه هه می شه یه ی و نیعمه ته نه براوه کانى و، تام و چيژه نو ئی بووه کانییه وه ی ده ست که وت.

جا ئایا ده شیت ئه مه ناو بنییت (زیان)؟ بېگومان ئه و پیاوه سوو دمه ند بوو سوو دیکى فره ی ده ست که وت، سهرکه وتووش بوو، که سهرکه وتنیکی گه وړه ی به ده ست هیئا. به هه موو جوړه ژمی ریا رى و پتوانه و ته رازوویه ک سوو دمه ندو سهرکه وتوو بووه، ئه ی مه گه ر به هه شتى ده ست نه که وتوو؟ ئه ی مه گه ر پسی نه گو تراوه (أَدْخُلِ الْجَنَّةَ)، ئیدى جگه له مه چى تری گه ره که؟! هه رکه سیکی تریش لایه نى حق هه لېږی ریت و، لایه نگیری ئاینى خواو، سهر بازانى خوا بیئت و، وابسته ی بانگه وازى خوا بیئت و، به رنگارى دوژمنانى خوا بییته وه و، زالیش بیئت به سهر ئه و کو سپ و ته گه رانه دا، که له سهر ری بازى خوا تووشى ده بن و، نرخه که شى به په زامه ندی خوی هه داییت و، باوه ری به حیساب و پا داشتى خواش بوو بیئت، به راستى ئه م جوړه که سانه ده چنه به هه شته وه و، شایانى باسه ئه و نیعمه ته خوش و به رده و امانه ی ده بن و، فریشته کانیش به فه رمانى (أَدْخُلِ الْجَنَّةَ) مزگینى پى ده ده ن.

" قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ "

دواى گهياندى مژدهى شايستهبوونى به بههشت، پياوه باوهردارهكه نهو گهلهى خوێ، كه ئازاريان دابوو، بهبیر دیتهوهو دهلیت: خۆزگه گهلهكههه بیانزانیاه، كه خواى پهروهردگارم لیم خوښبوهو کردوومى به یهكێ له پێرلێنـــــراوان ﴿... قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٣٦﴾ بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٣٧﴾﴾ یس ﴿... رافه کارانى قورئان سهبارهت به بنچینهو حهقیقهتى نهو هیوا خواستنهى پياوه ئیماندارهكه، دوو وتهیان ههیه:

یهكههه/ گوتویانه: نهو پياوه هیواى خواستوهه، كه گهلهكهى بهو حالهى دواى یى بزنان، تاكو لهو چارهنووسه باشهشى ئاگادار بن.

دووهم/ گوتویانه: نهو پياوه بۆیه نهو هیوایهى خواستوهه، تاكو نهوانیش به ههمان باوهرى نهوهوه باوهریان بهینایهه، بهو چارهنووسهشى بگهیشتنایه. ههر لهبهر ئهمهشه، كه زانای بهرپێز (ابن عباس)- خوا لێى رازى ییت- گوتویهتى: بهراستى نهو پياوه به زیندووێو به مردووێى ئامۆژگاریى گهلهكهى کردوهه^(١).

پیشهوا زهمهخشهرى ئهگهرى دووهمى به راستتر داناوهه، پشتگیری (ابن عباس)ى کردوهه له وتهكهیدا، كه لیوهى گیراوهتهوهه، لهمهشهوه ئاماژهیهكى جوانى دهرهیناوهه، كه گوتویهتى: "لهه ئایهتهدا ئاگادارکردنهوهیهكى سهخت ههیهه، بهلگهیهکیشى تێدایه لهسهه پتویستیی شاردهوهى رڤو، خۆراگرتن له ئاست خهڵکى نهفامداوه، بهزههه هاتنهوههش بهوانههه، كه خۆیان خستوته نیو کوورهى بهدکارانو خهڵکانى له ستهمدا رۆچووهوهه، هینانیان بۆ ژیر كهپرى

(١) تهفسیری (قرطبی) ١٥: ٢٠.

پزگار بوونو، سؤزو پەرؤشی نواندنیش بؤ بهرگری و پاراستنی و، بههؤی ئه مانه شهوه خو لادان له خوشخال بوون به کاره ساته کانیان و، یان خو لادان له دووعا لی کردنیان، ئه می مه گهر نابینین چؤن ئه م پیاوه باوه رداره هیوای خیر و چاکه می بؤ بکوژانی خواستوه. بؤ ئه و سته مکارانه می که هر خراپه و به دکاریان دهره قی کرد بوو له هه مان کاتدا که سانی کافرو بت پرستیش بوون^(۱).

بهم رهنگه پیاوه ئیمانداره که، خۆزگه می ئه وه می خواستوه که گه له کهشی ئه و ئاکام و سهره نجامه باشه می بزانی، به شکم ته سلیم به ئایینی خوا بین. ئه و، گه له که می خوی کوشتوویانه و، له ناویان بر دووه و، زیانیک می گهره یان پی گه یاندوه و، نهشیانزانیوه که ئه وان به و کرده وه به خیر و چاکه و سهره نجامی باشی بؤ دابین ده که ن. راسته که ئه وان ناچار یان کرد که ئه م دنیا به جی بیلتیت بی ئه وه می خوی ناخ و داخیشی بؤ هه لکیشتیت و، له خوشی و تام و له زه ته بر او وه کانی و ژیا نه که م و ناته و او وه که ش بی بهشیان کرد، به لام چوه نیو ئه و به هه شته گهر وه و گرانه وه که نیعمه تی هه می شه می و ژیا نی نه مر می تیدا به.

خیر و چاکه می کی وه هایان پیشکه ش کرد که خویان مه به ستیان ئه وه نه بوو و ههر گیز نهشیانده ویست تووشی بیت، له بهر ئه مه شه که ئه و پیاوه هیوای ری پی راستی بؤ خواستوون. ئه وه بوو له ژیا نیدا نامؤژگاری می کردن و له مردنیشیدا هه ر نامؤژگاری می کردن.

﴿يٰۤاَعْفَرٰ لِي رَّبِّيْ وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِيْنَ﴾^(۲۷)، که می خوا لی لی خوش بوو؟ ئه می که می ری پی لینا؟ بیگومان دوا می پشتگیری می کردنی ئایینی خوا و، شوینکه وتنی نیروان و، پو به پو بوونه وه می کافران. خو ئه گهر هه ر له سه ر بیرو را و قه ناعه ته

(۱) (الکشاف) می زه مه خه مری، بهرگی ۳، لایره ۳۱۹-۳۲۰.. که له مه شه وه را شه کارانی دی هه مان دهقی ته فسیر یان وه رگرتوه. بروانه (ته فسیری قرطبی) بهرگی ۱۵ لایره ۲۰، ههروه ها بهروردی نیوان ههردو ته فسیره که ش بکه تاکو له چۆنیه تی رو نکر د نه وه و ری ککر د نه وه می ته فسیره کان ناگادار بیت.

تیۆرییه‌که‌ی ب‌م‌بابیه‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و هه‌نگاوه‌ عه‌مه‌لی و کرده‌یی‌یه‌ی نه‌نایه‌، ئایا لیخۆش‌بوونی خ‌وای ده‌س‌گیر ده‌بوو، به‌و ر‌یز‌ل‌ینانه‌ی خ‌واش به‌خته‌وه‌ر ده‌بوو؟

هه‌موو بان‌گه‌واز‌کار‌یی‌کی ر‌ۆی خ‌واش ئاوان، ئه‌وه‌ی که‌ پیاوه‌ باوه‌ر‌داره‌که‌ی نی‌و ئه‌م چیرۆکه‌ تووشی بووه‌، ئه‌وانیش تووشیان ده‌بی‌ت له‌ پ‌یناوی بان‌گه‌وازو ر‌ی‌بازه‌که‌یاندا، به‌لام کات‌یک بان‌گه‌واز‌کاری ر‌ۆی خ‌وا ده‌زان‌یت خ‌وا چ‌یی له‌ به‌ه‌شت و نی‌عمه‌ته‌کانی و لیخۆش‌بوون و ر‌یز‌ل‌ینان بۆ ده‌سته‌به‌ر کرده‌، ئه‌وا هیوا ده‌خ‌وازی‌ت، که‌ گه‌له‌که‌شی —که‌ ئازاریان پ‌ی گه‌یانده‌وه‌— ئه‌و چاره‌ن‌وسه‌ی بزانه‌، ب‌ۆیه‌ش خه‌فته‌یان بۆ ده‌خ‌وات، به‌زه‌یی پ‌ی‌اندا د‌یت‌ه‌وه‌، دل‌ته‌نگ ده‌بی‌ت بۆ ئه‌و حال‌و بارود‌وخ‌ه‌یان، هی‌وای ه‌یدا‌یه‌ت و باوه‌ر‌ه‌ینان و پابه‌ندی به‌ ئایینی خ‌واوه‌یان بۆ ده‌خ‌وازی‌ت، تا‌کو ئه‌وانیش به‌و خ‌ی‌رو به‌ره‌که‌ته‌ هه‌مه‌جۆره‌ به‌خته‌وه‌ر ب‌ن. به‌لام جیا‌وازی نی‌وان ئه‌م دوو هه‌ل‌وی‌سته‌ ئاسمان و ر‌ی‌سمانه‌.

له‌ناو‌بردنی دان‌یشت‌وانی ئاوه‌دان‌یی‌ه‌که‌

دان‌یشت‌وانی ئاوه‌دان‌یی‌ه‌که‌، بان‌گه‌وازیان بۆ باوه‌ر‌ه‌ینان ر‌ه‌ت کرده‌وه‌ و به‌ده‌م‌یه‌وه‌ نه‌چ‌وون، ن‌یر‌اوه‌کان‌یشیان به‌درۆ خ‌سته‌وه‌، ئازاریان دان‌و، سته‌م‌یک‌ی گه‌وره‌شیان له‌و پیاوه‌ کرد، که‌ باوه‌ری پ‌ی‌ان ه‌ینا. له‌وانه‌شه‌ ن‌یر‌اوه‌کان و پیاوه‌ باوه‌ر‌داره‌که‌شیان کوش‌تی‌یت.

جا به‌ه‌ۆی ئه‌و تا‌وانه‌ گه‌ورانه‌وه‌ خ‌ۆیان خ‌سته‌ به‌ر سزاو تو‌له‌ی سه‌ختی خ‌وا، سزا‌که‌ش به‌ خ‌ی‌رای‌ی به‌ریان‌که‌وت. ئه‌وه‌بوو خ‌وا ه‌یچ سه‌رباز‌یی‌کی له‌ فری‌شته‌کان له‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ مه‌به‌ستی له‌ناو‌برد‌نیان بۆ نه‌ناردن، به‌ل‌کو هاواری‌کی توند (ص‌ی‌ح‌ه‌)

گرتنی و ده‌سه‌ج‌ی له‌ناوی بردن، وه‌ك خ‌وا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ فەر‌مو‌یه‌تی: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ (٢٨) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خٰلِدُونَ ﴿٢٩﴾ یس ﴿٣٠﴾

بینگومان ئەو ھاوارە توندو لەناکاوەی ئاسمان لەناوی بردن و ئەوانیش خامۆش و کپ بوونەو وەک چۆن ئاگر لەدوای داگیرسان و کڵپە سەندنی دەکوژیتەو و خامۆش دەبیتەو، ئیدی ھەموویان وەک چەند لاشەیەکی سارد و سپریان لێ ھات دواي ئەوێ زەوییان بە جم و جووڵ و ھەلسوو پان و بەدکاری و کفر و فساد جەنجال کردبوو. ھەر و ھا خوا چەندان گەل و ھۆزی بێ باوەری تری بەو جوړە سزایە گەیاندووە:

بۆ غۈنۈنە گەلى (سەمۇود)، كاتىك پېغەمبەرى خوا (صالح) - سالاى لى بىت -
 بەدروڭ خستە وەو، حۈشترە كەيان سەرپرې، وەك لەبارە يانە وە فەرمو يەتتى: ﴿وَإِذْ أَخَذَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَثِيمِينَ﴾ (٦٧) كَانَتْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا... (٦٨)
 ھود ﴿. واتە: بە سزاي دەنگ و ھاوارە توندە كە ئەوانەى سته مكار بوون سزاداران و
 لەناوبران، ئىدى لەنىو خانە و مالى خوياندا كپ و خاموش بوونە وەو وەك ئەو ھيان
 لى ھات كە گوايە ھەر تپيدا نەزايان.

گهلی (مهديه) یش کاتیک (شوعه یب) یان به درو خسته وه، هه مان سزایان تووش بوو، وهک خوای مه زن له باره ی ئه وانیشه وه فهرموویه تی: ﴿...وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمٍ ۖ كَانُوا يَعْنَوْنَ فِيهَا ۚ﴾ (۹۴) گان لَرِغْنَوْ فِيهَا ۚ أَلَا بَعْدَ لِمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ (۹۵) هود، واته: به هه مان سزای هاواره به هیزه که ئه وانیه ی سته مکارو کافر بوون له نیوبران و، وایان لئ هات که له نیو خانه و مالی خوایاندا به سهر دهم و چاویاندا تهخت بن و بکه ون و ئاوا کپو خاموش ببنه وه و ئاسه واریشیان نه ما، وهک ئه وه ی ههر تییدا نه بووبن. ده ی ههر ته فروتونا بن گهلی مه دیه نو و دووربن له ره جمه تی خوا، وهک چۆن گهلی (سه موود) یش پیش خوایان له و ره جمه ته دوور بوون و که و تنه بهر سزاو نه فرینی خوا.

دیسان گہ لی (لوٹ) یش ہہ مان سزایان بہرکہ وتوہ: ﴿فَاَخَذَهُمُ الصَّيْحَةُ﴾
مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ الْحَجَرِ ﴿٧٥﴾

واته: هەر له بهر به بیان و له گهڵ هه لاتنی خۆردا کهوتنه بهر نه پهی هاواره گه وهره و تونده کهو، به زبیری و نزمیی ولاته که یاغان وهك يهك لی کردو تهخت کردو، له ئاسمانیشه وه بهردی تۆکمهی به ئاگر سوور کراوه مان به سهردا باراندن.

ههروهها دهبراهێ له نیوبردنێ (عاد) و (سهمود) و (قارون) و (فیرعهون) و (هامان)، خوا فەرمویه: ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَلْتُمْ فَصَدَّكُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝۳۸﴾ وَقُرُوتٍ وَفِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۝۳۹﴾ فَكَلَّا اخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ اخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ

الْاَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَاهُ وَمَا كَانَتْ اِلَّا لِيُظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝۴۰﴾ العنكبوت. واته: بهیر خۆتانێ بێننه وه چۆن خوا گهلانی (عاد) و (سهمود) ی له ناو برد، ئه مهش دواى ئه وهى — وهك له دیتنى ئاسه واری که لاهه کانیان و ولاته و پیرانبوو هه کانیانه وه دهرده که ویت- که خوا نیراوانی خۆی وهک بو ناردن و باوهریان به خوا نه هیناو، شهیتانیش گوناھو یاخی بوونی بو پازاند بوونه وه تاكو سووربن له سهر كفرو به دکارییو، ئیدی ههر شهیتانیش له پریی راست و ئاینی خوا لای دابوون و دلو چاوی کویر کردبوون، له کاتی کدا ئه وان بهرچاو پۆشن کرابوون و له حاله تی تی گه یشت و توانای بێنین و هه رگرتنی پێبازی راست دابوون، به لام هه زیان له پیتی راست و تی گه یشت نه بو. ههروهها ئه ی پیغه مبه ر ﷺ باسی قارون و فیرعهون و هامانیان بو بکه، ئه وه بوو (موسا) -سهلامی لی بیت- له لایه خوا وه نیرا بو لایان و، ئه ویش به به لگه و نیشانه دیاره کاغانه وه چوو بو لایان و داوای باوه رهینان به خوا، پهیره وکردنی پێبازه راسته که ی لی کردن، به لام ئه وان له سهر زه ویدا گه وهره و لووتبه رز بوون و سوور بوون له سهر كفرو سه رکێشی و

خۆبهزل زانان، لهم پهفتارانهشیاندا نهیانتوانی خۆیان له سزای خوا دهرباز کهن. ئیمهش ههریه کهیاغان به پیتی گوناھی خۆی سزادا، بۆ نمونه یه کێک لهو گه لانه مان به گهردهلووێکی توندو گهرمی پر له ورده بهردی گلینی سوورکراوه له ناو بردوو و هه که له کهی (لوط)، هه ندیک گه لی تریشمان به هه وره تریشقه و دهنگ و هاواری توندی له نا کاو سزاداو و هه که له کهانی (صالح) و (شوعهیب) و، ئه و گه له بی باوه پهی نیو ئه م چیرۆکه، هه ندیک که سی تریشمان به ناخی زه ویدا بردۆته خواره و هه که قاروون و مال و سامانه کهی، هه ندیک گه ل و که سی تریشمان له ئاودا سه رنگووم کردوو و خنکاندوو و هه که لی نوح و فیرعه ون و گه له کهی، خواش به بی گونا ه سزای که سی نه داوه گه ر تاوانیکی نه بوویت و سته می له هه یج که سین نه کردوو، به لکو ئه و تاوانبارانه خۆیان به هۆی سوربوونیان له سه ر کفر و بی باوه پهی و به دکاریی و باوه پنه هینانیان به پیغه مبه رانیان - سته میان له خۆیان کردوو که ئا و خۆیان خستۆته به ر سزا و تۆله ی سه ختی خوا..

سه باره ت به خه لکی ئاوه دانییه کهش - که له م چیرۆکه دا به و شیوه یه له نیوبران -، ئیمام (زه مه خشه ری) له سه ر هۆ و حیکمه تی نه ناردنی فریشته کان بۆ سه ریان - هه که چه ند سه ربازیک که له ناویان به رن - پر سیاری کردوه، که بۆچی ته نها به و هاواره توندی له ناوبراون، له کاتی که دا بۆ یارمه تی دانی دوا یین پیغه مبه ری خۆی محمد ﷺ له پوژانی هه ردوو جه نگی به درو خه نده قدا فریشته کانی ناردوو به بۆ له نیوبردنی کافرانی قو په ییش و تاقه مبه کانی تر که به (ئه حزاب) ناسرابوون؟ ئیمام (زه مه خشه ری) هه ر خۆیشی له وه لامی پر سیاره کهیدا گو تویه تی:

"بیگومان خوا کاری له نیوبردنی هه ر گه لیکی به چه ند شیوازیکی جیا جیا ئه نجام داوه، ئه مهش به پیتی حیکمه تی خوا زراوی خۆی و به رژه وه ندی یه پیویست بوه کهش، بووه، مه گه ر نابینیت و سه رنج له و فه رمایشته ی پیشووی خوا نادهیت که فه رمویه تی: ﴿...فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ

وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا... ﴿٤٠﴾ الْعنكبوت ﴿٤٠﴾. جا ئه‌گهر بیرسیت و بلیت: بۆچی خوا له جهنه‌گه‌کانی به‌درو خه‌نده‌قدا سه‌ربازانی خۆی — له فریشته‌کان- بۆ له‌نیوێردنی کافران ناردوو؟ منیش له وه‌لامتان ده‌لێم: بێگومان تاکه فریشته‌یه‌ک بۆ ئهو ئهرکه به‌س بووه، چونکه بێگومان گوندو شاره‌کانی گه‌لی (لوط) به په‌رێک له باڵی (جبریل)ی فریشته‌ی خوا له‌نیو براون، ولاتی (سه‌مود)یش به‌هاواریکی توندی ئهم فریشته‌یه له‌نیوچوون، به‌لام خوا فه‌زل و پێزیکی زۆرتری له هه‌موو پرویه‌که‌وه به پێغه‌مبه‌ری دواين محمد ﷺ و زیاتر له پێغه‌مبه‌ره گه‌وره‌کانی تری خاوه‌ن عه‌زمه‌کانیش (اولو العزم) دابوو، له هۆیه‌کانی که‌رامه‌ت و به‌هێزکردنیش هۆی بۆ په‌خساندبوو، که پێشتر بۆ که‌سی تری نه‌په‌خساندبوو، یه‌کێک له‌و هۆکارانه‌ش، ناردنی سه‌ربازانی خۆی بوو له ئاسمانه‌وه. له‌م فه‌رمایشته‌ی کۆتایی چیرۆکه‌کی نیو سووره‌تی (یس)یشدا، که فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَنزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُندٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ﴾ ﴿٢٨﴾، وه‌ک ئه‌وه وایه، که بیه‌رموایه: بێگومان ناردنی سه‌ربازان له‌و کاره هه‌ره گه‌ورانه‌یه، که هه‌یج که‌سیکی تر —جگه له‌خۆت ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر- شایسته نیه‌و، بۆ غه‌یری تۆش ئه‌و کاره ناکه‌ین^(١).".

به‌لام پێشه‌وای زانا (سید قطب) حه‌یکمه‌تیکی تری له‌سه‌ر (له‌ناوێردنیان به‌و هاواره به‌هێژه) و له‌سه‌ر (نه‌ناردنه‌ خواره‌وه‌ی سه‌ربازان له ئاسمانه‌وه بۆ سه‌ریان) دیاریکردوو، گوتویه‌تی:

"لێره‌دا —له‌م کۆتاییه‌ی چیرۆکه‌که‌دا- درێژه‌ی به‌ وه‌سفێ له‌ناوچوونی گه‌له‌که نه‌داوه، ئه‌مه‌ش بۆ به‌که‌م گرته‌نی ئه‌و گه‌له‌ خۆیانو، بۆ به‌جووکه‌کردنه‌وه‌ی بوون و جوویدیان، هه‌ر ته‌نها هاواریکی به‌هێژه‌ هاتوو و دڵ و ده‌روونی دامرکاندوو نه‌ته‌وه‌و

خامۆشی کردوون. ئیدی په‌رده به‌سه‌ر دیمه‌نه پر له ده‌رده‌سه‌ری و ریسوایی و زه‌لیلی یه‌که‌یاندا داده‌دریته‌وه^(١).

جا کاتیك بریاری خوا -بۆ له‌ناوبردنیان- ده‌رچووه‌و، سزاکه‌یان پێ گه‌یشته‌وه، بێ‌توانا بوون له به‌ره‌ورووبونه‌وه‌یداو ئه‌و هه‌موو کفر و فساد و به‌دکاریانه‌یان سوودیکی پێ نه‌داون، که‌سێکیشیان به‌دی نه‌کردوه‌و، که‌ له‌ جیاتی خوا بیانپاریزیت و پشتگیریان بکات. هه‌واره‌ تونده‌که‌ یه‌ک جار بووه‌و، ده‌سه‌به‌جێ هه‌موویان که‌وتوون و هه‌ک سووته‌مه‌نی ئاگریکی کوژاوه‌ سارد و خامۆش بوونه‌ته‌وه. ئیدی نه‌ زال و سه‌رکه‌وتوو بوون و نه‌ به‌خته‌وه‌رو سه‌رفراز، به‌وپه‌ری سه‌رشۆری و ریسابوونی‌شیانه‌وه‌ ئه‌م دنیا‌یه‌یان به‌جێ‌هێشته‌وه، له‌کاتی‌که‌دا پێشتر هه‌ر خۆیان بوون که‌ هه‌ره‌شه‌ و گوهره‌شی سزاو ئازاردانیان ده‌کرد و به‌ نیراوانی خویان ده‌گوت: ﴿...لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَزْجِمَنَّكُمْ وَلَنَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (١٨) یس. نای چهند لاوازه‌ مرو‌ف...!! نای چهند بێ‌ده‌سه‌لات و ده‌سته‌وسانیشه‌ له‌ ئاست قه‌ده‌ری خوا کاتیك به‌ری ده‌که‌وێت.

نای کافرانیش چهنده‌ گێل و نه‌فام و ساویلکه‌ن، واده‌زانن گوايه‌ زۆر به‌هێزن، که‌چی له‌به‌رده‌م خوادا لاواز و ریساو سه‌رگه‌ردان و په‌نجه‌پۆن، ئه‌وان ده‌ستدریژی ده‌که‌نه‌ سه‌ر بانگه‌وازی خوا، نکوولی له‌ ئایینه‌که‌ی ده‌که‌ن، نیراوانی خوا و پیاوچاک و بانگه‌وازکارانی ئازار ده‌ده‌ن، گومانیشیان وایه‌ گوايه‌ له‌ سزای خوا قوتار ده‌بن، ئیتر به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ ئاکامی سته‌مکاری و به‌دپه‌فتاری و تاوانبارییان ده‌چننه‌وه‌و، هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ سونه‌ت و رێسای خوا له‌سه‌ر له‌ناوبردنی گه‌لی کافران که‌ به‌هۆی له‌ سته‌م پۆچوون و بێ‌باوه‌ربوونیانه‌وه‌ ده‌یانگری‌ت، له‌ سه‌ره‌نجامی ئازاردانی هه‌لسو‌راوانی خوا و خۆشه‌ویستان و پیاوچاکانی‌شیه‌وه‌یه‌تی.

(١) سید قطب- فی ظلال القرآن / ٥ : ٢٩٦٤ .

"يَحْزَنُ عَلَى الْعِبَادِ"

پێش نهوهی چیرۆکی دانیشتوانی ناوه دانییه که به جی بیلین، چهند ساتیکیش راده وهستین له ئاست به دوا داچوونی قورئان له سهر ئهو چیرۆکه و، له سهر سزادانیان به دهنگی هاواره تونده که، تاکو چهند وانهیه کی هه می شه یی و، په ندیکی کاریگه ری لێ ده رها وێژین..

خوا له کۆتایی چیرۆکه که دا فرمویه تی: ﴿يَحْزَنُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (٣٠) ﴿الْقُرُونُ أَتَاهُمْ﴾ (٣١) ﴿وَأَن كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ (٣٢) یس، واته: ئای چهند داخیکه گه وهیه له سهر ئهو عه بدانه که به سه رکیشی و به دبه ختی خویان پیغه مبه رانیان به درۆ خستۆته وه و، هه ر پیغه مبه ریکیان بۆ چووبیت سووکایه تی و گالته یان پی کردووه .. ئه ی ئایا - قورپه ش و هه موو کافرانی سهر زه مین- نازانن که ئیمه له پێش ئه واندا چهن دین گهل و نه ته وه ی ترمان له نیو بر دووه که وایان ده زانی بۆ لای ئیمه ناگه رینه وه و تووشی سزاو لیپرسی نه وه نابن.

مامۆستای پێشه وا (سید قطب) ده رباره ی پروون کرد نه وه ی ئه م به دوا داچوونه، گو توویه تی:

"داخ و هه سه رت کار دانه وه یه کی ده روونییه له سهر حالیکه مه ی نه تبار و جی ئاخ و که سهر، مرۆفیش هیچ ده سه لاتیکی له به رامبه ریدا نیه، ته نها ئه وه نه بیته که ئاخ و هه سه رته که هه لکیشیت و له ده روونیدا نازار بکیشیت. خوای پاک و بی خه وشیش هیچ هه سه رته ک بۆ ئه و جوژه عه بدانه هه لئا کیشیت، به لام بریاری وایه، که حاله تی له ناوچوونی ئه و عه بدانه شایسته ی هه سه رت کیشانی ئه وانه یه، که به بیستنی هه والی له نیوچوونیان ئاخیان بۆ هه لده کیشن. ئه مه ش بارودۆخیکه

خه مناك و پر داخو كه سهره و خاوه نانی به چاره پرهشی و به دبەختی و به لای گه و ره ده گه یه نیت. ئای كه به پراستی هه سهرته له سهر ئه و عه بدانه: ئه وان ده رفه تی خو رزگار کردنیان بۆ ره خستنه ووه، به لام پرویان لئ وه رگپراوه، ئه وان به چاوی خو یان ئاسه واری له نیوچوونی گهلانی دوا برپای پيش خو یان ده بینى و كه چى به وردى سه رنجیان لئ نه ده داو سوودیان لئ وه رنه ده گرت. خواش ده رگاكانى ره هه تی خو ی -جار له دواى جار- له پرى ناردنى پیغه مبه رانه وه بۆ ده خستنه سه ر پشت، كه چى ئه وان خو یان له ده رگاكانى ره هه ت دوور ده خسته وه، ره فتارى ناشایسته یان به رامبه ر به خوا ده نواند" (۱).

بیگو مان کافرانی سته مکار په ند له و رووداوو کاره ساتانه وه رناگرن، كه به سه ر كه سان و گهلانى پيش خو یاندا هاتووه.. په ند له میژوش وه رناگرن، به و په رى ساویلکەیی و نه فامی و بی باکییه وه مامه له له گه ل بانگه وازکارانی ئاموژگارو چا كه خوازدا ده كهن، سته میان لئ ده كهن و سزا و ئازاریان ده ده نو، ته نانه ت ده یانكوژن. ئیدی سوننه تی خواش له مه ر سزادانیان شیوا و ده بیئتو، خوا ده یانگریت و له ناویان ده بات و خانه و مال و نیشته گه یان بۆ ویران ده كات.

دیاره ئه و كافره زۆردارو مله پورانه به هۆی ئه و گه مژهبی و ساویلکەیه تیانه وه شایانی هه سهرت و به زه بی پیا داهاتنه وه به حالیان و ناخ و هه سهرت بۆ هه لکیشانن، ئای چ هه سهره تیكى گه و ره یه له سهر ئه و عه بدانه (يَحْسَرَةً عَلَى الْعِبَادِ).

کافرانی هه ركاتێك رپیازی راست و شوینكه وتوانی هه قیان به درۆ خستیه ته وه، ئه وه هه میشه شیوازیكى به رده وامی کافران بووه له گشت كات و سه رده م و ناوچه یه كدا.. دیاره سوو کایه تی کردنیان به پیاوچاكان و شوینكه وتوانی خواش هه ر شیوازیكى هه میشه یی یان بووه. به لام پشتگیریی کردنی خواش بۆ شوینكه وتوانی خو ی و رزگار کردن و سه رخستنیان هه ر شیوازیكى خوا یی و

(۱) سید قطب- في ظلال القرآن / ۵: ۲۹۶۶- ۲۹۶۷.

پهروهردگاریتی خۆی بووه، وهك چۆن لهناو بردنی كافران و وێرانکردنی ناوچهكانیان
شیوازو سوننهتیکی تری خوایی بووه.. دهی سا خۆزگه گهلهكه مان دهیانزانی كه
لهنیو دهچن و دهشیانزانی كه بانگهوازاكارانی پێی خوا دهكهونه بهر لیخۆشبوونی
خوا و رهزامهندیی و نازو نیعمهتهكانیان پێدهدری. ﴿قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

یس ﴿٢٦﴾

چیرۆکی ههشتهم

چیرۆکی خاوهنانی چالهكه

(اصحاب الاخدود)

ئاماژه كانی سوورەتی (البروج)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝١ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝٣﴾ قِيلَ أَصْحَابُ
 الْأَخْدُودِ ۝٤ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝٥ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝٦ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ
 ۝٧ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝٨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٩ إِنَّ الَّذِينَ فَنُّوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
 فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝١٠ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝١١ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝١٢ إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ
 وَيَعِيدُ ۝١٣ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝١٤ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝١٥ فَعَالِمًا يُرِيدُ ۝١٦ هَلْ أَنْكَ حَدِيثُ
 الْجَنُودِ ۝١٧ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝١٨ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝١٩ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝٢٠ بَلْ
 هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ ۝٢١ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝٢٢﴾

پوختهی مانای نایه ته کانی ئەم سوورته

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

سویند به ئاسمانی جێی ئەستێره کانو، به پۆژی به لێن له سەردراو (قیامەت)و، به شاهیدو، شاهیدی له سەردراو. به کوشت چن و نه فرە تیان لى بیت خاوه نانی چالە گه وره که که ئاگرێکیان تیدا کرده وه، ئاگرێکی پر له سووته مه نی و بلیسه که کۆمه لێک که سی خاوه ن باوه رپان تیا دانا بۆ ئەوه ی بیانسو تین و، خوشیان له سەر که ناره کانی چالە که دانیشتبوو بۆ دیتنی دیمه نی سوتانی ئیمانداره کانو به م په نگه سزایان ده دان. ئەم سزایه شیان ته نها له سەر ئەوه ده دان که باوه رپان هینا بو به خواى ده سه لاتدارو ستایش کراو، ئەو خوایه ی که خاوه نی مولکی ئاسمانه کانو زه وییه و، هەر خواش شاهیدو ئاگاداری هه موو مه سه له یه که. بێگومان ئەو که سه زۆردارانە ی که به و په نگه سزای پیاو و ئافره ته باوه رداره کانیان دابوو و پاشان ته به یان نه کردو په شیمان نه بوو یونه وه، سزای دۆزه خ چاوه رپانه و، سزای ئاگرێکی به تین و سو تینەر. ئەوانه ش که باوه رپان به خوا هینا وه و کاری چاکیان کردو وه، به و به هه شته پاداشت ده درینه وه که جۆگه و پووباره کان به ژیری دا ده رۆن، ئەمه ش سه رکه و تنیکی گه وره یانه. به راستی زه بری په ره ردگاری تۆ زۆر توندوتیژه، هەر ئەو خوایه شه که له سه ره تا دا یه که م جار مڕۆف دروست ده کات و پاشان زیندوو ی ده کاته وه. هەر ئەو یشه لیبورد وه میهره بان. خاوه نی ته خت و تاراجی گه وره یه و، خواستی له هەر کارێکی ش بیت ده یکات. ئایا پیت گه یشتوو به سه ره هاتی له شکرو سه ربازه کانی فیرعه ون و سه مود، که چ پالەوان و قاره مانێکیان هه بوو، زۆر که س له ترسی ئەوان هه لده له رزی، که زۆر له ئیوه به هیتر و ده سه لاتدار تر بوون، به لām به هۆی به دکاری و بێ باوه رپی خویانه وه خوا له ناوی بردن. جا ئەوانه ی کافرو بێ باوه ر بوون هه میشه له سەر ئاکاری به درۆدانانی په یامی خوان و ده یانه ویت قورئانیش به درۆ له قه لām به دن. خواش له هه موو کاروباریکیان

ئاگادارهو به ئاگاداری و زانستی خۆی چوارده‌وریانی ته‌نیوه، -چونکه به‌راستی ئهم په‌یامه‌ی که ئه‌وان به‌درۆی داده‌نێن، درۆ نه‌یه- به‌لکو قورئانیکی گه‌وره‌و به‌ها‌داره‌و، له له‌وحی پارێزراوی خۆیدا پاراستویه‌تی.

چهند ئاورێك له ئایه‌ته‌كانه‌وه

سووره‌تی (البروج) که سووره‌تیکی کورتی مه‌که‌یه‌ی به، وه‌ك (سید قطب) له‌باره‌یه‌وه ده‌لێت: "پراستییه‌کانی عه‌قیده‌و، بنه‌ماکانی تیروانیی باوه‌رداران، وه‌ك چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره ده‌خاته‌ پووو چهندین رۆشنایی به شه‌وق و دوور مه‌وداشیان له‌پشت مانا و حه‌قیقه‌ته‌ پراسته‌وخۆ و گوزارشت لێکراوی ده‌قه‌کانییه‌وه، ده‌خاته‌ سه‌ر، ته‌نانه‌ت تا وای لێ‌دێت که هه‌ر ئایه‌تێک له‌م سووره‌ته - ته‌نانه‌ت هه‌ندێک جار هه‌ر وشه‌یه‌کیش له وشه‌کانی ئایه‌ته‌که‌ی- خه‌ریکه کلاو‌پوژنه‌یه‌ك له حه‌قیقه‌ته‌ له‌سه‌ر جیهانی‌ک بکاته‌وه که هه‌موو پارچه‌و لایه‌نه‌کانی دژ به‌یه‌ك و لێک داب‌راون^(١)".

ئهم سووره‌ته‌ش چیرۆکی خاوه‌نانی چال‌ه گه‌وره‌که (اصحاب‌ال‌اخذود) ده‌خاته‌ پوو، که باب‌ه‌تی سه‌ره‌کیی سووره‌ته‌که‌یه. دیاره هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه‌ قورئانی یه‌شه که چیرۆکه‌کانی تری پیشینانی پێ خراونه‌ته‌ پوو. به‌پێی ئهم شیوازه‌ش - زۆر‌جار- به ئانقه‌ست په‌ل بۆ هه‌ندێک شیکار و ورده‌کاریی چیرۆکه‌که ناهاو‌یت، بۆ نمونه وه‌ك دیاری‌کردنی ناوی پال‌ه‌وانانی چیرۆکه‌که‌و، شوێن و سه‌رده‌می پووداوه‌کان، دیسان هه‌ر له‌و شیکار و ورده‌کاری و دیمه‌ن و وێستگانه‌ی تری چیرۆکه‌که هه‌نده‌ باس ناکات ته‌نها به‌و را‌ده‌یه نه‌بی‌ت که په‌ند و نامۆ‌ژگاریی لێ‌وه ده‌ردێن‌رێت.

سووره‌تی (بروج) یش چیرۆکی (خاوه‌نانی چال‌ه گه‌وره‌که‌ی) به‌م ره‌نگه خستۆته‌ پوو، ئیمه‌ش چهند هه‌لۆیسته‌یه‌کی کورت و خێرا ده‌نوی‌نین له‌ئاست ئه‌و (ئایه‌تانه‌ی

ئهم سوورتهدا)، که دهربارهی چیرۆکه که هاتوونو، پاشان هه ندیک لهو ئاوێردانهوهو ناماژهو سه رنجه سودبه خشانهی لی دهر دینین.

سویند خواردن له سوورته که دا

۱- سوورته که سه ره تای چیرۆکه که ی به دۆخیکی گه وره ده ست پێ کردوو، که دۆخی سویند خواردنهو، سوینده که شی به چوار شت تیا دا خوراوه:

أ/ سویند به ئاسمانی خاوهن که لو (ئه ستیره /برج) ه کان خواردوو، ناوی سوورته که ش لهو وشه یه وه ره گیراوه، دیاره ((ئاسمانیش ه یجگار گه وره و پانو به رینهو، که لوو برجه کانیشی گه وره و قه بهن، له وانه شه مه به ست له وشه ی (برج) ئه ستیره گه وره کان، یان که شکه لانه زه به لاحه کان بیته، یا خود مه به ستی له جیگه و پیگه ی ئه وه سه ره و ئه ستیرانه بیته، که له هات و چۆی نیو پانتایی ئاسمانیا دا لی یانه وه دین و ده چن. به هه ر حال سایه ی گه وره یی و زه به لاحی و، جیگه ی بایه خ پیدانه که ش، هه ردوو تیروانین و اتاکه ش ده گریتته وه))^(۱).

ب/ سویندی به رۆژی به لێن له سه ر دراو (اليوم الموعود) یش خواردوو، که رۆژی (قیامه ت) ه، که خوا به لێنی به باوه رداران له سه ری پیداهه.

ج/ سویندی به شایه تیش خواردوو، له وانه شه مه به ست له شایه ته که، پیغه مبه ری خوا ﷺ بیته، که خوا ده ی کاته شاهید له سه ر نه ته وه که ی، وه ک له سوورته ی (الفتح) دا له باره یه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (الفتح) ۸. له وانه شه (شاهید) له م سوورته دا، هه ر شاهیدیکی دی بیته، که خوا له رۆژی قیامه تدا بی کات به شایه ت و به لگه.

د/ ههروهها سویندی به شاهیدی بۆدراو (یان بینراو/مشهود)یش خواردوه، لهوانهیه مهبهست له بینراوهکەش (المشهود) پۆژی قیامت بێت، چونکه ههموو خەلکی بینەر (شاهیدی) دهبن و ئامادهی پۆژی لێپرسینهوهکە ی دهبن، وهك خواش له سوورەتی (هود) دا لهبارەیهوه فهرموویهتی: ﴿...ذَلِكَ يَوْمٌ جَمْعٌ لِّهٖ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ ١٠٣ هود. لهوانهشه مهبهست لهو کارو کردهوانه بێت، که شاهیدی لهسەر مرۆف دهدهن، که خاوهنانی کردهوهکان له پۆژی قیامتدا دهیانبیننهوه.

ئهم چوار مهسهله گرنگو گهورهیهش، دهبنه سههرهتایهکی باش بۆ لێدان لهسەر چیرۆکی (خاوهنانی چاله گهورهکه)، چونکه به ویناکردنی کهشیکێ تاییهتی دهست پێدهکهن و پێخۆش دهکهن، که رووداوهکانی چیرۆکهکە ی تیا دا پیشان دهدریت.

مامۆستای پیشهوا (سید قطب) دهبارهی ئهو کهش و بارودۆخه، که پێخۆشکەری پیشاندانی چیرۆکهکەن، گوتویهتی:

((هموو نهمانه ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ ١ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ٢ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

٣ البروج﴾ پێك دهگەن، تاكو گشتیان له دانانی سیبهری بایه خدان و كۆرو كۆبونوه و گهورهیی كه دا پێك بگەن و، سیبهرهكەش بگەن و سەر ئهو کهش و بارودۆخه، که تێیدا رووداوی ههڵکهندنێ چاله گهورهکه و کارهساتهکه پیشان دهدهات. ههروهك ئاماژه بۆ ئهو بواره بهرفراوان و ههملهلایه نهش دهکەن، که رووداوهکە ی تیا دا دناوه، حهقیقهته کهشی تێدا ههڵدهسهنگیتریت و، حیساب و لێپرسینهوهشی تێدا دهپالێوتریت. ئهمهش له باری زهوی گهورهتره و، له مهودای ژیا نی دنیا و ماوه دیاریکراوه کهشی دوورتره^(١))).

(١) في ظلال القرآن / ٥ : ٣٨٧٣ .

ههندیك له سیفهتهکانی دهسهلاتداره ستهمکارهکان

۲- ﴿قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾: (خاوهنانی چاله گهوره که) ئهو ستهمکاره بێباوهپانەن که لهسهره زهوی چاله گهوره کهیان ههڵکه ندوووه، پاشان ئاگریکیان تیا دا کردۆتهوه، باوهپدارانی گهله کهی خۆیان تێ فری داوه، ئنجا بهسهریانهوه راوهستان و سهیری ئهو دیمه نهیان کردوو که ئاگر لاشه کانیانی دهسو تاندو دهخوارد. لهم ئایه ته دا دووعایه کیش لهو ستهمکارانه کراوه - که دووعای کوشتنه - و دهفه رمویت: ههه به کوشت چن و بکوژرێن خاوهنانی چاله گهوره که.. ئهم دووعایه ش له خواوه لییان کراوه، دووعایه کیش له خواوه بکریت ههه به جێ دهگات و هیچ ده بازیکی تری نیه. پاشان دووعالی کردنی خوا لهسهر ئهوان - به کوژان - به لگهیه کی دیاره لهسهر درندهیی و پیسی و چه په لئی تاوانه کهیان و، به لگهیه کیشه لهسهر زۆرداری و له ستهمدا رۆچونیان که بووه ته هۆی توو ره بونی خوا، ئیدی خواش دووعای کوشتنی لی کردوون.

۳- ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ﴾، لهم سوره ته دا وشه ی (النَّار) له جیاتی (الاخدود) هاتوو، (الْأُخْدُودِ) ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ﴾، ئه مه ش ئاماژه دهکات بۆ گهورهیی و زه به لاهی ی ئهو ئاگره ی که له چاله گهوره که دا کردوویانه ته وه، که به لگهیه لهسهر را ده ی رِق و کینه یان له دژی باوهپداران، ئه ویش به هۆی کردنه وه ی ئاگره که و زیاد کردنی و کلپه پی سه ندنی تا کو ناحه زانی خۆیانی پی له نیو بهرن و، به وه ش ئاسوده بن.

۴- ﴿إِذْهُمْ عَلَيْهِمْ قُعُودٌ﴾، بێگومان ئهو ستهمکارانه لهسهر ههه چوار لیواری ئاگری ناو چاله گهوره که دانیشتبوون و ته ماشای دیمه نی ئهو مروقه باوهپدارانه یان ده کرد که به ئاگره که دهسو تان و، دانیشتبوون بۆ خۆشی و ئیسراحه تی خۆیان و چیژ وهرگرتن لهو دیمه نه. جا ئایا دیمه نی سووتاندنی باوهپداران به ئاگر

هوکاریکه بۆ دیتو تهسه لای دل؟ ئایا ئهوه جی خۆشی و رابواردنه؟ ئه ی چی ده لئیت له باره ی ئه م جوړه که سانه وه؟ ئایا ئه وانه مروښ؟ ئایا هیچ شتیکیان له هه ست و سۆزو به زه یی تیا دا ماوه؟ به راستی ئه وان هه موو شتیکیان له ده ست داوه و بوونه ته چهن د ئامرازیکی بی گیان و مردووی وا که هه ست و شعوریان له ده ست داوه. به لام ئایا ئه و سته مکارانه هه ر خزیان بوون که سه یری دیمه نه که یان ده کردو خۆشیان له سووتاندنی باوه رداران ده بینى. بیگومان ئه وانه ی ئه و کرده وه یه ده که نو، سته مکارو به دره فتارانى تریش شوین پی یان هه لده گرن، له م دنیا یه دا زۆرن. میژووش به تاییه تی میژووی هاوچه رخ- چهن دین نمونه ی درن دایه تی و توقینه ری له و جوړه سته مکارانه تو مار کرده وه که له مه یدانه کان و ژووره کانی ئه شکه نجه داندان دانیشتوون و ته سه لای دلیان به وه هاتووه که سه یری دیمه نی ئه شکه نجه دانی وه حشیان وه و توقینه رانه ی مروښه باوه رداره کان بکه ن.

ه- ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾، بیگومان ئه وان بینه ری پرو داوه که یان بوون و ته ماشای ئه شکه نجه دانی باوه رداران و سووتاندنیان به ئاگر کرده وه. ئه مه ش مانای وایه که لایه نگرانیان له شه للاق لیده ره درنده کان ته نها به ری پی دان و ره زامه ندی و قایل بوونی ئه و سته مکارانه ئه و کرده وانه یان کرده وه. بیگومان ئه وان ته ماشای ئه شکه نجه دانه که یان به ره زامه ندیه وه کرده وه، به وه په ری بایه خو و گرنگیه وه چاودیری ماوه ی سزادانه که شیان کرده وه.

وشه ی (شهود) له سووره تی (بروج) دا

وشه ی (شهود) و وشه لی داتا شراوه کانی تری، چوار جار له سووره تی (بروج) دا هاتووه، دوو جاریان له (شاهد و مشهود) دایه، که به پیی مانا گشتیه که یان هه ریبه که له پیغه مبه ری خوا ﷺ که شاهیده که بیّت و هه ر شاهیدیکی تریش

ده گريته وه، ههروه ها پوژي ئاماده بوني قيامهت و هه ر كارو كرده وه يه كي بينراوه و
بيشان دراوه ي تريش، كه (مشهود) ده گريته وه.

تَیْبِیْنِی دِه‌کَیْن، که وشه‌ی (شاهد) (اسم فاعل)ه‌و، وشه‌ی (مشهود) (اسم مفعول)ه.

جاریکش دربارہی خواہنانی چالہ کہ ہاتوہ، کہ شاہیدی نہ شکہ بچہ دانہ کہ
 بوون، بینان چون باوہ دردارہ کان بہ تاگر دہ سوتینرین ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾.

له جاري چواره مېش دهرباره ديتنو ئاماده بوني خوايه لهو جهنگه وهه
جوركي تري هاوشيوهيدا، چونكه هه خوايه، كه خاوهني ئاسمانه كانو زهوييهو،
بينه رو ئاگاداري هه موو شتيكه.

لهو ئايه تهی دوايشدا مانای (شهيد) بۆ خوا نهويه، که بيگومان شاهيده لهسەر نهو تاوانه گه ورهيهی سته مکاران و، شاهيديشه لهسەر خوراکريی باوهردارانی لهسەر ئايه کهيان، شاهيديشه لهسەر پاداشت دانهوهی باوهرداران و، سزادانی کافران و سته مکاران.

گوناہی باوہیداران دہرہقی ئہوان

ناخۆ گوناھی ئەو باوەردارانە چی بیټ، کە ئاراستە ی سزادان بە ئاگر بوون؟
 ناخۆ تاوانیان چی بیټ؟ ئە ی بە چی تۆمە تبار کراون؟

وہ لایمی تہم پرسیارانہ لہ فرمایشتہ کہی خوادایہ: ﴿وَمَا تَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ
يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٨﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ﴿٩﴾﴾ البروج ﴿٩﴾ بینگومان تاکہ گوناہی تہو باوہر دارانہ لہ لای گہلہ کہیان

ئهوهبووه، كه باوهريان بهخوا هیناوه. جا ئایا باوهر بهخواهینان ئهو گوناوهیه، كه خاوهنهكهی لهسهه لۆمه بكریت؟ ئهی ئایا مروۆفی خاوهن باوهر گوناهباره؟ ئهی له بنج و بناواندا پیناسهی گوناھ چیه؟

بێگومان گوناھ: بێباوهری و ستهمکاری و سهڕیچی کردنه له فهرمانی خوا.
ئهی داخوا چۆن ههموو چهமك و پیوهرو تهرازووهكان لهلای گهله كافرهكهی (هاوهلانی چالهكه) ههلهگهپانهوه؟ ئهی چۆن به چاویلکه مهتریالی (ماددی)یه جاهیلی و لادهرانیهش بۆ ههردوو چهمکی (نیمان) و (كفر)یان روانیوه؟
تاكه تاوانی پیاوه باوهردارهكان و ناههته باوهردارهكان لهم چیرۆكهدا، بهندایهتی کردنیانه بۆ خوا، خۆدانانه به بهندهی خوا و ملکهج بوونیانه بۆ خوا، خۆ سپاردنیشیانه به خوا.

(بهلای كافرانیشهوه) ئهمه تاوانیکی قیزهونه و تۆمهتبارکراوانیش شایستهی نهوهن، كه ئهو چال و ژیرزه مینه گهوانهی نیو ناخی زهویان بۆ ههلهگهندریت و ئاگریان تیادا بکهنهوه، به زیندوویی ههلیاندهنه ناویان، تاكو لاشهکانیان بسوتیت و گیانیان ئاوا تیادا دهڕچیت.

بهراستی وادیاره بهپیئی دابو نهريت و پيساو ياسای ئهو گهله كافره، ئهمه سزایهکی عادیلانهیه له هههههه (ئهو تاوانه دزیوهدا)!!

بێگومان بێباوهری و کافرپوونی ئهو گهله لهپێی لادانیان و ستهمکاری و بهدکاریشیان وایان لێ کردبوون، كه راستیهکان ههلهگێنهوه، مهسهلهکان بشیوین و ساخته کارییان تیدا بکهن، حق بکهن به ناحق و، ناحهقیش بکهن به حق، بهم پیوهره چهوتهش سزای خهلهکی باوهردار بدهن لهسهه باوهرداری و بهندایهتی بۆ خوا، جیگیربوون لهسهه نیمان و خواپهرستی، ههه بهم پیوهرهشیان پاداشتی بێباوهری و گومرایی و ستهمکاری و بهدپهفتاریی بدنهوه و شوینکهوتوانیان خهلات بکهن. کافران بهردهوام لهسهه ئهم پیوهرههه، میژووی کۆنی مروۆفایهتی و

میژووی دوینی نزیك و، میژووی تازه‌ش چهنده‌ها نمونه‌ی دزیویان له‌م باره‌یه‌وه تو‌مارکردوه، كه ئه‌م جو‌ره یاسایانه‌ی تیا‌دا پیا‌ده‌كراوه. به‌راستی كه‌سان و گه‌لانی باوه‌ردار گه‌لێك ده‌رده‌سه‌ری و مه‌ینه‌تی و كو‌یره‌وه‌ری و به‌دبه‌ختییان به‌ده‌ست نه‌و یاسا كو‌یرانه‌یه‌وه چه‌شتوه‌و، چهنده‌ها كه‌سیشيان به‌ گیان و خو‌ین و لاشه‌و مال‌و سامانیانه‌وه بو‌ونه‌ته قوربانی.

پاشان ئایه‌ته‌كه چه‌ند سیفه‌تیکی وه‌ك (بالاده‌ستی خوا- العزیز) و (شایسته‌یی سوپاسگوزاری و ستایش- الحمید) و (خواه‌نداریتی مولکی ئاسمانه‌كان و زه‌وی) و (شاهیدی و ئاگاداری له‌ گشت شتیك) بو‌ خوا به‌یاد دینیته‌وه، نه‌و سیفه‌تانه‌ی كه‌ مرو‌فه باوه‌رداره‌كانی نه‌و گه‌له ئیمانیان پێ هیناوه‌و كه به‌و سزا درندانیه‌ش سزاداران له‌سه‌ریان. ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۹﴾ البروج ۸-۹.

سزای کافران بو‌ سه‌ر باوه‌رداران

له‌كاتێكدا ئایه‌ته‌كه ئاماژه ده‌كات بو‌ نه‌و گونا‌هه‌ی باوه‌رداران و تاوانه‌كه‌یان — كه له داب و نه‌ریتی گه‌له كافر ده‌كه‌یاند گونا‌هو تاوانه‌-و، له كاتیكێشدا تیشکی خستۆته سه‌ر هو‌كاری ناكوكیی نیوان هه‌ردوولا، یه‌ك وشه‌ی بو‌ ئایه‌تی سزاو تو‌له‌ی كو‌یرانه‌ی كاربه‌ده‌ستانی نه‌و گه‌له دیاری كردوه، كه ئیمه‌ش له‌ ڕێی نه‌و وشه‌یه‌وه سروشت و شیوازی ناكوكی و جه‌نگ له‌ دژی باوه‌ردارانمان زانیوه، كه ئه‌ویش وشه‌ی (نقموا) ه‌ له ئایه‌ته‌كه‌دا (وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ ..)، ئه‌مه‌ش ڕوون كردنه‌وه‌یه‌کی سروشتی جه‌نگه‌كه‌و كه‌ش و بارودۆخه‌كه‌شیه‌تی، وینه‌گرتنیکی ڕاده‌ی دزیوی و درنده‌یی شه‌ڕخوازه‌كانیشه‌تی، هه‌روه‌ك شیکاری وردی باری سایکۆلۆژی (ده‌رونناسی)ی کافران و هه‌ست و نه‌ستی توندپه‌وه‌انه‌شیانه له ئاقار ململانی‌که‌دا..

جا تۆش -ئهی خۆینه ری هیژا-، بهوردی سه رنج بده له راده ی درنده یی و دزیوی شه ره که و، پیاوه سزاده رو تۆله کاره کانی، که ته نه ا نه ریتی تۆله سه ندن و رق و کینه و پیلانگیران ده یا بگو ئینیت و، جم و جوو له وه لئس و که وتیان ئاراسته ده کات. به راستی جهنگی کافران له دژی ئیمانداران له چیرۆکی (هاوه لانی چاله که) دا جهنگی کی تۆله ستاندنی پر له رق و کینه ی کویرانه و داخ له دلانه یه، هه ر بۆیه ش جهنگی کی هیجگار درندانه و دزیو بۆ په حمانه بووه. هه ر ته نه ا ئه م جهنگه شیان وانه بووه، به لکو هه موو جهنگه کانی بۆ باوه ران له دژی باوه رداران له گشت سه رده م و ناوچه یه کدا ئاوا بووه. خواش له باره ی کافرانی (خاوه ن چاله که و ره که) وه فهرموویه تی: (وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ ..)، سیحریازه کانی ش -کاتیک فیرعه ون له سه ر باوه ره ئینان به خواو شوینکه وتنی موسا (سلاوی لی بیت) هه ره شه ی لیکردن -پێیان گو ت: ﴿وَمَا نَقْمُ مِنْآ إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِإِیْدِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا﴾... (١٣)، واته: تۆ ته نه ا له به ر ئه وه تۆله مان لی ده ستینیت و سزامان ده ده یت که باوه رمان به و به لگه و نیشانانه ی خوا هی ناوه که ئیستا بۆ مان ده رکه وتن به هۆی نیراوی خوا -موسا- وه.

ههروه ها خوا له قورئاندا فهرمانی به پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ کردوه -که بێگومان بۆ ئیمه شه - که سروشتی دوژمنایه تی ی شوینکه وتوانی کتیبه کانی دی (اهل الکتاب) -واته جوله که و دیانه کان- له به رامبه ر ئیمه دا، بۆیان ده رخات که بێگومان هه لئس و که وتی ناله بارانه ی ئه وانی به رامبه ر به ئیمه له سه ر تۆله و رق و کینه یه: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ﴾ (٩٩) المائدة... واته: ئه ی پیغه مبه ر، پێیان بلێ: ئه ی شوینکه وتوانی کتیبه کانی دی، ئیوه ته نه ا له سه ر ئه وه تۆله مان لی ده ستینن و له که دارمان ده که ن که ئیمه باوه ری راست و دروستمان به خوا و به و کتیبه تازیه ی دوا یی -که قورئانه - هی ناوه و به وه ش که پیشتر ها تۆته خواره وه. به راستی ئیوه

زۆربه تان به دكارو له فەرمان ده‌رجوون.

قورئانی پیرۆز له ئایه‌تیکی تریدا، كه چوارهم جیگه‌ی باسی وشه‌ی (نقمة)یه پروونی كردۆته‌وه كه هه‌ر ئهو په‌وشته ناله‌بارانه‌ی حیق‌دو (نیقمة‌ته)یه كه هانده‌رو ڕێنمایکاری پیلان و تاوان و شه‌ره‌نگیزییه‌كانی دوورپوه‌كان (منافق)ه له دژی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و ئهو باوه‌ردارانesh كه له‌گه‌ڵی دابوون. وه‌ك خوا

له‌مباریه‌شه‌وه فەرموویه‌تی: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

مِنْ فَضْلِهِ... ﴿٧٦﴾ التوبة﴾، واته: دوورپوه‌كان سویند به‌خوا ده‌خۆن كه گوايه وته‌یه‌کی ناله‌باریان نه‌درکاندوه، به‌لام بینگومان ئه‌وانه درۆ ده‌که‌نو وته‌ی ناله‌باری -خۆبی-باوه‌رکردن- و -که‌لیمه‌ی کوفر-یان به‌ده‌م داهاتوه، ئه‌وان دوا‌ی موسلمان بوونیان کافرو پاشگه‌ز بوونه‌وه و سه‌رقاڵی پیلانیك بوون كه بۆیان به‌دی نه‌هات، ته‌نها یه‌ك شتیش ئه‌وانی په‌ست و تووره‌کردوه، ئه‌وه‌یه خوا به‌فه‌زل و به‌خششی خۆی، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و باوه‌ردارانی به‌هه‌رمه‌ند کردوه.

بینگومانده‌رمان (فعل)ی (نَقَمَ) ته‌نها ئهو چوارجاره له قورئاندا هاتوه كه دیاریان کرد، له هه‌موو ئهم جیگایانه‌شدا ده‌رباره‌ی واتایه‌ك هاتوه، ئه‌ویش دژایه‌تی نیوان باوه‌رداران و بی‌باوه‌رانو، ئهو جه‌نگه‌ دژی‌وه‌یه كه بی‌باوه‌ران له‌دژی باوه‌رداران هه‌ڵی ده‌گیرسین. قورئانی پیرۆز به‌م په‌نگه‌ سروشت و شیوازی (جه‌نگه‌كه له دژی موسلمانان)مان بۆ پروون ده‌کاته‌وه كه جه‌نگیکی تۆله‌ستاندن‌ی پر له‌رقو کینه‌یه.

واتاو ئه نجامه کانی ئهو توورپهیی و دژایه تییه

کافران رقیان له ئیماندارانهو، تۆڵه یان لێ دهستینن، له بهر ئهمه شه شهریان له گهڵ دهکهن. جا ناخۆ مانای ئهم رقو کینه و تۆڵه ستانانه چی بێت؟! بینگومان قورئانی پیرۆز دوژمنی کافرو ستهمکاری به مرۆفی ئیماندار ناساندووهو، لایه نه دهروونییه کهی بۆ شیتەڵ کردووهو، حهقیقهت و بنج و بناوانیشی له ناواخنی دهروونییهوه بۆ وێنا کردووه. چونکه بهراستی دوژمنی (ئیمانداره که) کهسیکی توورپه و قین له دڵ و حهسوود و زۆردارو له ستهمدا پۆچووه. ههر له بهر ئهمه شه به ههموو تواناو دهروونه پڕ له قین و حهسوودی و ستهمکاری و بهدکارییه کهیهوه دژایه تی دهکاتو، به فروفیل و درندهیی و ناکاری دزیویشهوه تۆڵه ی لێ دهستینیت.

پاشان ئهو کافرهی که بهم پهوشته نابه جی و کهم و کورتییانهیهوه بهرههرووی مرۆفی ئیماندار ده بێتهوه، هیچ نه گهریکی ئهو توو نیه که ناشته وایی له گهڵ دا بکات یان لێی بێ دهنگ بێت، یان فهرامۆشی بکات یاخود دهست له دوژمنایه تییه کهی هه لگریت.

(متنبی)ی شاعیریش پراستی پیکاهه که لهو دێره شیعهریدا گوتویهتی:

سوی حسد الحساد داو فانه

إذا دخل في قلب فليس يحول

ئه نجامه کانی ئهو پهستی و توورپهیی کافران له سههر موسلمانان له جهنگه کانیاندا - که دژی موسلمانان و ئیمانداران بهرپای دهکهن - و ئاسه واری ئهو رقو توورپهیییه یان له سههر ئهو جهنگانهش، دیارو پروو و ئاشکران.

ئاخر چ ئاکامێک له جهنگێک په چاو ده کهیت که کافران دنیا به رقو کینه و پهستی و ناحهزی و ستهم و فیل و درندهیی و دزیویی به ههموو توانایانهوه تیا دا

به کار دیتن؟! ئه‌ی ئاخۆ چه‌نده له‌و رِق و کینه‌و چه‌سوودیه‌یان کار له‌ موسلمانان ده‌کات؟!

خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ئه‌و جه‌نگه‌یانو، رِق و کینه‌ی کافران له‌سه‌ر ئیمانداران فه‌رموویه‌تی: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَسِيقُونَ ۝٨﴾ (٨) ﴿أَشْرَوْا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٩﴾ (٩) ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝١٠﴾ (١٠) التوبه ﴿١٠﴾، واته‌: ئاخ‌ر ئه‌و کافرانه‌ چۆن وابه‌سته‌ی وه‌فا و په‌یمان په‌روه‌ری ده‌بن له‌به‌رامبه‌ر ئیوه‌دا؟ ئه‌وان ته‌گه‌ر به‌سه‌رتاندا زāl بن، ئه‌وا هه‌یچ په‌رژینه‌یکه‌ی خزمایه‌تی و په‌یمانداریه‌ی ناپارێژن، به‌لکه‌ر —له‌کاته‌ی هه‌منیدا— ته‌نها به‌ قسه‌و وته‌ی سه‌رزاره‌کی ده‌یانه‌وێت رازیستان بکه‌ن و، له‌ ناخیشه‌یانه‌وه‌ دلّه‌کانیان پێچه‌وانه‌ی وته‌کانیانه‌و له‌ دلّه‌وه‌ رقیان لیتانه‌. زۆربه‌شیان له‌رێ لادهر بێ په‌یمان. ئه‌و کافرو هاوه‌ل بۆ خوادانه‌رانه‌ نرخیکه‌ی که‌میان—له‌خه‌یرو خوشی دنیا— به‌هۆی گوێزینی ئایه‌ت و به‌لگه‌و نیشه‌انه‌کانی خوا ده‌ست که‌وتوووه‌، رێی راستی خواشیان له‌ خه‌لکی گرتوو. به‌راستی ئه‌وان کار و کرداری خراپ ته‌نجام ده‌ده‌ن. هه‌روه‌ها ئه‌وان هه‌یچ سنووریکی نزیکه‌ی و خزمایه‌تی و په‌یمانداریه‌ی بۆ ئیماندارێک ناپارێژن و، هه‌ر ئه‌وانیش ده‌ستدرێژکار و سنوره‌زێتن.

به‌راستی ئه‌و کافره‌ دلّ پر له‌ قینه‌نه‌ ره‌چاوی هه‌یچ په‌یمانیکی نی‌وان خۆیان و باوه‌رداران ناکه‌ن و، سنووری هه‌یچ خزمایه‌تی و که‌سایه‌تییه‌ کیش ناپارێژن، ئه‌مه‌ش له‌وه‌ته‌ی ئه‌و جه‌نگه‌ به‌رده‌وامه‌یاندا له‌ دژی باوه‌رداران.

بۆچی ئاوا ره‌فتار ده‌که‌ن؟ چونکه‌ قین له‌ دلّ، به‌ ده‌مو زاری خۆیان قایلتان ده‌که‌ن و، دلّیشیان پێچه‌وانه‌ی وته‌کانیانی تێدايه‌و له‌ دلّه‌وه‌ بیزارو ناحه‌زن. ئه‌وان به‌و هه‌موو رِق و کینه‌و توپه‌یه‌یه‌ی ناخی دلّیانه‌وه‌ ده‌جه‌نگن، هه‌روه‌ها له‌ پێناوی زāl بوون به‌سه‌ر برواداراندا، هه‌یچ په‌یمان و خزمایه‌تییه‌ک ناپارێژن و، له‌ قامووس و

فهرههنگه کانیشیاندا وشه کانی -دادگه‌ری، به‌زه‌یی، سه‌ربه‌ستی، دیموکراتی، و مافه‌کانی مرۆڤ، ڕیزی مرۆڤ-یان سپیوه‌ته‌وه، جگه له سپینه‌وه‌ی چه‌ندین وشه‌ی تری هاوشیوه‌یان..

ئه‌وان له جهنگیاندا له دژی ئیمانداران، ڕینگه له پیاده‌کردنی یاسا و ڕێسا و بنه‌ما شه‌رعیه‌کان ده‌گرن، دادوه‌رو پارێزه‌رو دادگا مه‌ده‌نییه‌کان له باوه‌رداران دوور ده‌خه‌نه‌وه، حاڵه‌تی نااسایی (الطواری) ڕاده‌گه‌یه‌نه‌و، هه‌موو مافه مه‌ده‌نی و دادوه‌رییه‌کان له‌باوه‌رداران زه‌وت ده‌که‌ن، فه‌رمانه‌کانی دادگا نااسایی یه سه‌ربازییه‌کانیان به‌سه‌ردا په‌یره ده‌که‌ن و فه‌رمانه تونده سته‌مکارییه‌کانی ئه‌و حاکه‌مه‌که‌رییه‌شیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پێنن، که ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو ماف و تایه‌مه‌ندییه‌کی مرۆڤی باوه‌رداردا ده‌گرێت.. جا لهم بارودۆخه ناایاسیه پر له ڕق و کینه‌دا له حاڵی بڕواداری مه‌ینه‌تبار بکۆله‌ره‌وه، له مافه‌کانی و له سه‌ربه‌ستی یه‌که‌ی بکۆله‌ره‌وه و به‌دوایدا بگه‌ڕێ.. بگه‌ڕێ به‌دوا‌ی فه‌رمانی ئیداری و کاروبار و پرۆژه‌کانیدا، له مال و سامان و ده‌سکه‌وتی پڕۆژانه‌ی بکۆله‌ره‌وه، له خێزان و خانه‌واده‌ی بکۆله‌ره‌وه، له حاڵی هاوسه‌ری و منداڵه‌کانی بکۆله‌ره‌وه. له ده‌روونی و جه‌سته‌ی بکۆله‌ره‌وه. له سه‌ربه‌ستی و ڕیزو که‌رامه‌تی بکۆله‌ره‌وه، له دۆخی ئاینه‌که‌ی و باوه‌ره‌که‌ی، له ئابروو بارودۆخی نێودلی بکۆله‌ره‌وه، له هه‌سته‌کانی و ئه‌نجامه‌کانی جه‌سته‌ی، له باری سووپی خوین و ده‌ماره خوینبه‌رو خوین هه‌شته‌ره‌کانی بکۆله‌ره‌وه، له گیانی -ئه‌گه‌ر گیانی تیدا مایه‌ت- یان -هه‌شتا تو‌زق‌الک ژیا‌نی تیدا مایه‌ت- بکۆله‌ره‌وه..

بێگومان خوا راستی فه‌رموه: (لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا ذِمَّةً).

ئاسه‌واری جه‌نگی تو‌له‌ستان‌دنی کافرا‌نه له دژی ئیمانداران، له‌و وته‌یه‌ی فیرعه‌ونیشدا ڕه‌نگ ده‌داته‌وه، که تیی‌دا هه‌ره‌شه‌ی له‌و سیه‌ربازانه‌ی خۆی کردوه کاتیک باوه‌ریان به‌ موسا-سلاوی لی بی‌ت- هه‌نابوو، ئه‌وه‌بوو فیرعه‌ون پێی گوتن:

﴿لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الأعراف: ١٣٤)،
واته: شەرت بێ دەست و قاچی هەریەکەتان راست و چەپ بێرێم پاشان هەمووتان
بەشیوەی لەخاچ دان هەلواسم..

هەروەها لە سوورەتێکی تردا، کە قورئان بەشیکی ئەو بەسەرھاتەیی هێناوە،
فیرعەون پێیان دەلێت: ﴿...فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا أُصْلَبَنَّكُمْ فِي
جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ إِنَّمَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾ (طه: ٧٦)، واتە: شەرت بێ دەبی راست و
چەپ دەست و قاچتان بێرێمەو، بە قەدەکانی دارخورمادا هەلئان واسم، ئەوساش
بەچاکی بۆتان دەرەکەوێت، کە کامان سزای توند و تیژو بەردەوامان هەیە.

شوێنەواری ئەم جەنگە و ئەنجامەکانیشی لەو کردارە درێندانەیی کافران لەدژی
باوەرداران لە چیرۆکی (هاوەلانی چالە گەورەکە) دا: ﴿الَّتَارِدَاتِ الْوُفُودِ﴾ (٥) ﴿إِذْ هَرَّ
عَلَيْهَا قَعُودٌ﴾ (٦) ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ (٧) (البروج: ٥-٧).

شوێنەواری ئەم جەنگە و ئەنجامەکانی، کە میژوو تۆماری کردووە، لەو سزاو
ئەشکەنجەدانە ترسناکەش دایە کە ئەو پۆمانی یانەی (عیسا-سلادی لێ بیّت-)یان
بە خوا دەزانی، دژی ئەو زاناو راهیبە پیاوچاكانە پیادەیان دەکرد، کە (عیسا)یان
بە عەبدو پیڤەمبەری خوا دەزانی، بەتایبەتی شوێنکەوتوانی باوەرداری شەهید
(عبدالله ئاریۆس) کە لە (ئەریسی)یە شەهیدەکان بوو.

ئاسەوارێکی تری ئەم جەنگە درێندانەییە، کە لە میژوودا تۆمارکراوە، ئەو
کارەسات و مەینەتیانەییە، کە لەسەر دەستی خاچپەرستانی سەر بە (دادگاکانی
پشکین) بەسەر موسلمانانی ئەندەلوسدا هێنراوە.

ئاسەوارێکی دیکی ئەم جەنگە لەوەش دایە، کە لە سەرەدەمی نوێ و لە ماوەی
سەرۆکایەتی هەردوو سەرۆکی میسر (جمال عبدالناصر و انور سادات) و، ماوەی
حوکمی کاربەدەستانی دواتریاندا و (ماوەی دەسەڵاتداریتی حاکمە عەلمانییەکانی

تری سه‌ر جیهانی ئیسلامیدا) له جووره‌کانی ئەشکه‌نجهدان له زیندانه به‌ناو
شۆرشگیر (ثوری) یه‌کانی میصرو ولاتانی تردا له‌دژی موسلمانان و بانگه‌وازی
ئیسلام به‌کارهێنراون^(١).

---

(١) له‌مبارهی‌وه‌ نهم کتێبانه‌ بخوێنه‌وه‌: (البوابة السوداء / أحمد رائف)، (أيام من حياتي / زينب
الغزالي)، (یومیات سجن فی السجن الحری / کمال فرماوی)، (رسائل من السجن الحری - سمیر
الهضیبی) و ... چەند کتێبیکی دیکە‌ی هاوشێوه‌یان.

"ئُم لَعَبْتُوْا"

له لێدوان و به‌دواداچوونی قورتاندا له‌سه‌ر چیرۆکی (هاوه‌لانی چالێ گه‌وره‌که‌)، گوزارشتییکی خاوه‌ن په‌هه‌ندی کاریگه‌ری ده‌ربه‌ریوه، ئه‌وه‌ش له‌و فه‌رمایشته‌ی دواتری خوای په‌روه‌ردگارو بالا‌ده‌ستدا، که‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَنَوْا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لَعَبْتُوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمْ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ (١٠) البروج، واته‌: جا بێگومان ئه‌و کافه‌ر سه‌ته‌مکارانه‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ گه‌وره‌یه‌یان به‌سه‌ر پیاوه‌ ئیمانداره‌کان و ئافه‌ره‌ته‌ ئیمانداره‌کاندا هێناو، پاشان له‌و سه‌ته‌مکاریانه‌دا به‌رده‌وام ده‌بنو، ده‌ست هه‌لناگرن و په‌شیمان نابنه‌وه‌و ته‌وبه‌ له‌لای خوا ناکه‌ن، ئه‌وا سزای دۆزه‌خ و ئه‌شکه‌نجی ئاگره‌ سوتینه‌ره‌که‌ی، شایسته‌یانه‌.

له‌م فه‌رمایشته‌دا گوزارشته‌ خاوه‌ن په‌هه‌نده‌ کاریگه‌ره‌که‌، پسته‌ی (ئُم لَعَبْتُوْا) ه، به‌ مانای: پاشان، دوا‌ی ئه‌و کاره‌ درێدانه‌یه‌، ئه‌گه‌ر بێ‌باوه‌ره‌ سه‌ته‌مکاره‌کان پاشگه‌ز نه‌بنه‌وه‌و ته‌وبه‌ نه‌که‌ن..

له‌م گوزارشته‌دا ده‌روازه‌یه‌که‌ له‌ به‌رده‌م سه‌ته‌مکاره‌ دڵ په‌ر له‌ رِقو کینه‌کان ده‌کاته‌وه‌، ئه‌وانه‌ی باوه‌رداره‌کانیان سوتاندو کوشتیان و گیانیان له‌ لاشه‌یان جیا کردنه‌وه‌. له‌ به‌رده‌میاندا ده‌رگای په‌شیمانی و ته‌وبه‌کردن ده‌کاته‌وه‌و، داواشیان لێ ده‌کات له‌و ده‌رگایه‌وه‌ بێنه‌ ژووره‌وه‌و، سوودی لێ وه‌رگرن، دوا‌یین ده‌رفه‌ت بقۆزنه‌وه‌ پیش ئه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌ دا‌بج‌ریته‌وه‌.

ئه‌و سه‌ته‌مکارانه‌ی، -ئه‌وه‌ی به‌ ئیمانداران کردیان، کردیان- خوا چی‌ یان لێ ده‌کات ئه‌گه‌ر باوه‌ر به‌ خوا بێنن، خۆیان ته‌سلیم به‌ رێبازی خوا بکه‌ن، دوا‌ی لێ‌خۆشبوونی له‌سه‌ر گونا‌هه‌کانیان لێ بکه‌ن، ته‌وبه‌ له‌لای خوا بکه‌ن، بۆ رێگای

خوا بگه‌ڕێنه‌وه‌و، له‌ تاوانه‌کانیان پاشگه‌ز بکه‌وه‌و، بۆ ئایینی خوا، پوخت و یه‌کلا ببه‌نه‌وه‌و، وابه‌سته‌ی خواپه‌رستی بن، ته‌گه‌ر وا بکه‌ن خوا چییان لێ ده‌کات؟! بینگومان خوا ته‌وبه‌یان لێ وهرده‌گریتو، چاو له‌ هه‌موو تاوان و به‌دکارییه‌کانیان ده‌پۆشیتو، ده‌یانگاته‌ پال سه‌ربازان و شوێنکه‌وتوانی خۆی.

له‌ هه‌مان کاتدا، باوه‌ردارانیش هه‌لۆیستی خۆیان و تێپروانین و مامه‌له‌و په‌یوه‌ندیشان له‌گه‌ڵ ته‌وانه‌دا به‌ ئاقاریکی باشترا ده‌گۆڕن و، چییان ده‌ره‌ق کردوون، له‌بیری خۆیان ده‌به‌نه‌وه‌و، چاو له‌ تاوانه‌کانیشیان ده‌پۆشن، هه‌رچییه‌کیش، که‌ به‌ده‌ست نه‌و سته‌مکاره‌ په‌شیمان بوانه‌وه‌ تووشیان بووه‌، به‌ پاداشت لای خوا داده‌نێن و، ئیدی لاپه‌ره‌یه‌کی تازه‌ی ژیانان له‌گه‌ڵدا هه‌لده‌ده‌نه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای خۆشه‌ویستی و براهه‌تی و سۆزو په‌روۆشی بنیات بنریت.

ئای په‌حه‌متی خوا چهند گه‌وره‌و فراوانه‌، ته‌و خوایه‌ی، که‌ هه‌رکه‌سیک به‌ په‌شیمانی و ته‌وبه‌کاری و موسلمانیت و گوێپایه‌لیکردنی فه‌رمانه‌کانیه‌وه‌، بۆلای بگه‌ڕێته‌وه‌، ته‌وا ته‌وبه‌ی لێ وهرده‌گریتو، له‌ هه‌موو گوناھ و تاوانه‌شی ده‌بووریت، که‌ دژی دینه‌که‌ی و هه‌لسوراوانی و شوێنکه‌وتوانی ته‌نجامی دابیت.

ئای ته‌و ئایینه‌ش چهند گه‌وره‌یه‌، که‌ ته‌م پێساو بیروباوه‌ره‌ پاکانه‌و، ته‌و راستی یه‌ په‌سه‌نانه‌و، ته‌و به‌ها به‌رزانه‌ی تێدایه‌، که‌ له‌ سه‌روو هه‌موو پێساو پڕتیم و بنه‌ما ماددی یه‌کانه‌ی گرۆی به‌شه‌ری یه‌وه‌یه‌.

چهند به‌ ئارامیشه‌ مرۆفی ئیماندار، که‌ چاو له‌ هه‌ر که‌سیک ده‌پۆشیت، که‌ خراپه‌یان ده‌ره‌قه‌ی کردووه‌و، لێ یان ده‌بووریت و گه‌ردنیا ئازاد ده‌کاتو، ده‌شیانکاته‌ برایانی خۆشه‌ویستی خۆی، مادام ته‌وان به‌شداریی چیژی خواپه‌رستی و کار بۆ خوا کردنی له‌گه‌ڵدا بکه‌نو، له‌گه‌ڵدا ببه‌نه‌ سه‌ربازانی دلسۆزی خوا.

ئهم ئاگره له کوێ و ئهو ئاگره له کوێ؟

ئه‌گەر سته‌مکاران ته‌ویه‌ بکه‌ن و بۆ لای خوا بگه‌ڕێنه‌وه‌، ئه‌وان ده‌بنه‌ براییانی که‌سانی باوه‌ردارو، له‌لای خواش په‌سند ده‌کری‌ن، به‌لام ئه‌گەر سوود له‌ هه‌له‌ وه‌رنه‌گرن و نه‌چنه‌ نێو ده‌رگای ته‌ویه‌وه‌و، له‌سه‌ر کفرو رقو کینه‌یان له‌ دژی باوه‌رداران به‌رده‌وام بن، ئه‌وا سزایه‌کی ترسناک و گه‌وره‌و پر تازاریان له‌ پیشه‌وه‌یه‌.

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾ (البروج ١٠)

بێگومان ئه‌و کافره‌ سته‌مکارانه‌، مرۆفه‌ باوه‌رداره‌کانیان به‌و ئاگره‌ پر له‌ سووته‌مه‌نی و بلێسه‌داره‌ی نێو چاله‌ گه‌وره‌که‌ سووتاندوه‌، بۆیه‌ له‌ سووره‌ته‌که‌دا ده‌رباره‌ی سته‌مکاره‌کانیش وا گو‌نجی‌نراوه‌و پێکه‌وتوه‌و که‌ خواش به‌ ئاگر سزایان بداتو، به‌ ئاگر بیانسوتینی‌ت، ئه‌مه‌ش به‌پێی ئه‌و بنه‌ما راسته‌وانه‌ ده‌رهاوی‌زراوه‌ی که‌ پروونی کردۆته‌وه‌ (سزا له‌ په‌گه‌زی کاره‌که‌یه‌). بۆیه‌ ئه‌گەر ئه‌وان باوه‌ردارانیان به‌ ئاگری دنیا سووتاندی‌ت، جێی خۆیه‌تی و گو‌نجاوه‌ که‌ خواش ئه‌وان به‌ ئاگره‌ هه‌میشه‌یی یه‌که‌ی دۆزه‌خ له‌ رۆژی قیامه‌تدا بسوتینی‌ت، که‌ ئه‌مه‌ش سزایه‌کی پراوپرو پر به‌ پیستی کرده‌وه‌ سته‌مکاریه‌کانیانه‌، په‌روه‌ردگاریشت سته‌م له‌ به‌نده‌کانی ناکات.

ئهم ئاگره‌ له‌ کوێی ئه‌و ئاگره‌دایه‌؟ ئاگری دنیا له‌ کوێی ئاگری دۆزه‌خ دایه‌؟
(سید قطب) ده‌لیت: "بۆ چه‌مکه‌ واتای سزای دۆزه‌خ وشه‌ی ئاگری کراوه‌ (حریق) به‌کار دێنرێت، به‌لام بۆ ئهم کاره‌ساته‌ش درکی‌نراوه‌و بۆته‌ ده‌ق له‌سه‌ری، تاکو له‌ به‌رامبه‌ر (حریق)ی نێو چاله‌ گه‌وره‌که‌دا بی‌تو، به‌ هه‌مان بێژو و زاراوه‌ش بی‌ت که‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر پرووداوه‌که‌ ده‌کات.

به‌لام ئاخ‌ر ئه‌و ئاگره‌ له‌ کوێی ئهم ئاگره‌دایه‌، له‌ توندوتیژی یه‌که‌یو،

ماوه كەيدا، (حریق)ى دنیا بە ئاگرىك دەكریتەوه كه خەلكى خۆيان هەلى دەگىرسىنن؟ (حریق)ى پۆژى دوايىش بە ئاگرىك دەكریتەوه كه خواى خالقي خەلكى هەلیدەگىرسىنیت.

(حریق)ى دنیا چەند ساتىكەو، كۆتایی پى دیت، بەلام (حریق)ى ئاخیرەت چەندىن زەمانى دوورو درێژ دەخایەنیت و كەس نازانیت ماوه كەى چەندە، تەنھا خوا نەبیت.

لەگەل ئاگرەكەى دنیادا، خوا لە باوەرداران پازى بووهو، ئەمەش پشتگیری كردنیکى ئەو واتا پیرۆزە مەرۆڤىیە، بەلام لەگەل ئاگرى پۆژى دوايیدا خوا توورەو پەست بووه لە بى باوەرپان، ئەوهش نەسكۆیه كى پى لە هەرهسو داروخانى سەرشۆر كراوانەشە بۆيان^(۱).

چەند نەگبەت و بەدبەخت و بى بەشە، ئەوكەسەى لەماوهى ژيانى دنايیدا ئەو تاوانە ئەنجام دەدات كه دەبختە بەر سزای دۆزەخ و سزای ئاگرەكەى و ئەو كەسەش كه بە تەمەى رزگار بوون لەو ئاگرە هەمیشەىیە ترسناكه نیه!

سەرکەوتنى گەوره بۆ باوەرداران

ئەو باوەردارانەى لەسەر باوەرەكەیان جىگىرو خۆپاگر بوونو، بە تەمەى پاداشتى خوا بوونو، بەرگەى ئاگر سووتاندنيان لەپیناوى خوادا گرت، چييان لى چينیهوه؟ ئايا قازانچيان دەسگىر بوو، يان زيانيان لى كەوت؟ ئايا سەرکەوتن، يان شکستيان تووش بوو؟ وەلامى ئەم پرسیارانە لەم فەرمايشتەى خوادايە:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ

الْكَبِيرُ ۝۱۱﴾ البروج

(۱) في ظلال القرآن/ ۶: ۳۸۷۴ .

بهراستی ئهوان سهركهوتوو بوون، سهرفرازو سهربهرز بوون، ئهوه بهههشتو باخو بیستانه جوانانهی بهههشتیان دهستكهوت كه چه نندین پروبارو جوگه و كانی بهژیریاندا دهروات. به فەزل و پەحمەتی خواش، شایستهی بوون، بههۆی ئهوه شهوه شایستهی بوون كه ژیانیان و لاشهیان و ته مه نیان و گیانی شیان له پیناویدا بهخت کرد. بهراستی ئهوان ئهوه سهركهوتنه گهورهیهیان دهسگیر بوو كه هیچ سهركهوتنیکی هاوتا و هاوینهی نیه، ههركه سیكیش به بههشت بهختهوه رو سهركهوتوو بیت، ئهوه بیگومان سهركهوتوو، وهك خوا له مبارهیهوه فەرموویهتی:

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنْ الْكَارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَعٌ الْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾﴾ ^{ال عمران} واته: هه موو كه سیك مردن ده چیژییتو، ده مریت، ته نها له رۆژی قیامه تیشدا پادا شته کانتان پێ ده گهیه نریته وه، جا ههركه سیك له ئاگری دۆزهخ دوور بخریته وه، بخریته بهههشته وه، ئهوه بهراستی سهركهوتوو سهرفراز بووه، ژیا نی دنیا ش جگه له وهی خۆشییه کی فریودهرانهیه، هیچی دی نیه.

بیگومان دنیا کوتایی نیه، به لکو کوتایی یه كه له وییه و، گرن گ چاره نووس و سه ره نجامی رۆژی قیامه ته، راسته كه باوه رداره كان له م چیرۆكه دا ژیا نیان لی سه نراوه و ئه م دنیا یه یان جی هیشتو، خه لگانی ش به خه ساره ته مندو له نیو چوو و مردوویان دانا ون. به لام ده بیت په ند له چاره نووسی رۆژی قیامه تیان وه ربگیریت، كه ئه وان له به هه شتدا و له نیو باخ و بیستان یکن دان كه پروباره كان به ژیریاندا ده رۆن.

ئایا ئه و باوه ردارانه سهركهوتوو بوون، یان خه ساره ته مند؟ بیگومان ئه وان به هه موو دیارده كانی سهركهوتنو، به هه موو مانا و وینه و بواره كانی سهركهوتنه وه، سهركهوتوو بوون.

ده تۆش وه ره له گه لماندا با پێكه وه له گه ل پێشه وای شه هید (سید قطب) دا ئه م وته یه ی خۆی ده رباره ی سهركهوتنی ئه و باوه ردارانه، بلیینه وه، كه له باره یانه وه له

تهفسیره کهیدا (في ظلال القرآن) گوتویه:

"بێگومان باوهرداران له توانایاندا ههبوو، که ژيانی خۆیان بپارێزن و له دنیا دا خۆیان بهێڵنهوه، بهو مهرجه ی له بهرامبهر ئهوه دا شکستیان به بیروباوهر پهکیان بهینایه. بهلام ئایا ههر له دنیا شداو، لهپیش پۆژی دوایدا چهنده خۆیان دهوێران؟ ئه ی داخۆ گرو ی مرو فایه تیش (ههر هه مو ی) چهنده زیانیان لێ ده کهوت؟ به له ناو بردنی ئهم مانا گه وره یه چهنده زیانیان لێ ده کهوت: (مانای که می و پووچی ژيانی به بێ عه قیده)، (دزیوی و قیزه ونیی ژيانی بێ سه ره به ستی)، (داپوو خانی ژيان له کاتیکدا زۆردارانی له سته مدرا پۆچوو ده ست به سه ر پۆحه کاندای ده گرن دوا ی ئه وه ی ده ستیان به سه ر لاشه کان داگرت).. به راستی ئهم مانایه زۆر پیروژه و، مانایه کی زۆر گه وره شه. جا ئه و باوهردارانه ئهم مانا به رزو پیروژو گه وره یه یان قازانج کړدبوو، له کاتیکدا هیشتا له سه ر زه ویدا مابوون.

هه روه ها له کاتیکدا ئهم قازانجه یان ده سگیر ببو، که بهر ئاگره که ی سته مکاران که و ته بوونو، لاشه کان یان گرپان ده گرت. ئیدی ئهم مانا پیروژه ی، که ئاگره که پاگژو خاوی نی کردۆته وه، سه رکه و ته و بووه. دوا ی ئه وه ش له لای په روه ردگاری خۆیان حسابی کیان بۆ کراوه، به و به هه شته پا داشت ده درێنه وه، که جۆگه و رووباره کان به ژێری دا ده رۆن، ئه مه ش سه رکه و ته نیکی گه وره یانه.

چیرۆکی (هاوه لانی چاله گه وره که) له فه رموده ی پیغه مبه ردا ﷺ

پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ندیک شیکارو زانیاری له سه ر چیرۆکی (هاوه لانی چاله گه وره که) خستۆته روو و تییاندا چهن د لایه نیکی به سوود و به هاداری خستۆته سه ر ئه و به شه ی که له قورئاندا ها ته وه. جا مادام فه رموده که ش به پله ی (صحیح) له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ گیرا وه ته وه، ئه و پێویسته ئی مه ش وه ری گرین و بیلێ نه وه و، ئه و مه سه لانه ی، که ئاماژه ی بۆ کراوه بجه ی نه پال ئه وانه ی، که قورئان ئاماژه ی بۆ کړدوون. پاشان سه یری هه ردوو سه رچا وه راسته که (قورئان و فه رموده)

بکهینو، له هەردووکیانەوه ئاماژە و پێنمایی یەکان بە کۆکراوەیی دەریئین:

ئیمام (مسلم) له (صحيح)ی خۇیداو له (صهیب ی کوری سنان ی پۆمی)یەوه
 -خوایی رازی بێت- گێڕاوتییەوه، که پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویەتی:

((لهنیۆ گه لیك له گهلانی پيش ئیوه دا، پادشایهك هه بووه كه سیحربازیکی
 له بهرهست دابوو و کاتیك سیحربازه که له ته مهندا گهوره بووه، به پادشاهی
 گوتوو: ئەوا من گه وهرم به سالآچووم، کورپکی نه وجه وانم بۆ بنیره تا فیری
 سیحربازی بکه م. پادشاش کورپکی نه وجه واننی بۆ ده نیریت تا کو فیری بکات.

له سه ر پێی کورپ نه وجه وانه که راهیب -زانایه کی ئایینی ئەو سه رده مه -
 هه بوو، هه رکاتیك کورپه که به ویدا برۆیشتایه، قسه ی بۆ ده کردو، کورپه کهش گوتی
 لی ده گرتو له لای داده نیشت و پێی خۆش حال ده بوو.

هه ر که ده چوو بۆ لای سیحربازه که، به لای راهیبه که دا تیده په ری و لای
 داده نیشت، که ده چوو له لای سیحربازه که، سیحربازه که لێی ده دا.. کورپه که سکا لای
 له لای راهیبه که کرد، ئەویش پێی گوت: ئەگه ر له لیپرسینه وه ی سیحربازه که
 ده ترسایت بلی که سوکارم له ماله وه دوایان خستم، ئەگه ر له لیپرسینه وه ی که سو
 کاریشت ده ترسایت بلی سیحربازه که دوا ی خستم.

نه وجه وانه که به م حال ته وه مایه وه، تا رۆژێکیان تووشی گیاندارێکی درنده ی
 گه وره بوو، که خه لکی ده ترساندو خه لکی له ماله کانیا ن به ند کردبوو، بۆیه له به ر
 خۆیه وه گوتی: ئەم رۆ بۆم ده رده که ویت که شاخو سیحربازه که باشتره، یان
 راهیبه که؟ بۆ ئەم مه به سته ش به ردیکی هه لگرت و پرووی کرده خواو گوتی: خوایه
 ئەگه ر کاروباری راهبه که له کاروباری سیحربازه که له لای تو خۆشه ویست تره،
 ئەوا ئەم گیانداره گه وریه بکوژه، تا کو خه لکی بچه سه ر کارو گوزه رانیان.. دوا ی
 ئەم نزایه، کورپه که به رده که ی گرته گیانداره که و کوشتی، خه لکیش چوونه سه ر
 کارو گوزه رانیان.

ئنجاکۆرپه که هاتهوه بۆ لای راهیبه کهو ئهم ههوالهی پێگه یاندا. راهیبه کهش پێی گوت: کۆرم: ئهمپۆ تۆ له من باشتريت، وهك دهشبینم تۆ له مهسه لهی کاروباری ئیمانداریتیتدا زۆر پیشکه وتوویتو، له مه و لاش تووشی تاقیکردنه وه ده بیتو به به لاو ناره حه تی تاقی ده کریتته وه. جا ئه گهر تووشی ئهو تاقیکردنه وه یه بوویت، ئه وا هه والۆ ناویشانی من به کهس نه لیتیت..

جێی باسه ئهم مندا له، خوا موعجیزه ی چاککردنه وه ی کهسی کویر- که به کویری له دایک بوو ییت - و کهسی به لهك- په له ی سپی سه ر پیست- ی پێ دابووو خه لکیشی له هه موو ده ردیک چاره سه ر ده کرد..

رۆژێکیان یه کینک له ئه نجومه نی پادشا که کویر بوو، هه والی ئهم کۆرپه ی بیست، بۆیه چهندین دیاریی زۆری بۆ هی ناو، پێی گوت: هه موو ئه مانه بۆ تۆ، ئه گهر چاکم بکه یته وه.. کۆرپه نه و جه وانه کهش پێی گوت: من هیچ که سیکم بۆ چاک نا کریتته وه، به لکو خوا چاک ی ده کاته وه، جا ئه گهر تۆش باوه ر به خوا بی نیت، ئه وا دو عات له لای خوا بۆ ده کهم، خواش چاکت ده کاته وه.. پیا وه کهش با وه ری به خوا هی ناو، خواش چاک ی کرده وه.

پیا وه که چوو بۆ لای پادشا و وهك جار ان له لای دانیش، پادشا ش لی یی پرس ی: ئه وه کێ چاوی بۆ گێ پرایته وه؟ پیا وه که گو تی: خوا ی پهروه ردگارم.. پادشا لی یی پرس ی: ئایا جگه له من پهروه ردگاری ترت هه یه؟ گو تی: به لێ، پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری تۆش هه ر (الله) یه..

پادشا ئهم پیا وه ی به ند کرد و به رده وام سزا شی ده دا، هه تا ناچار ی کرد، که ناویشانی کۆرپه نه و جه وانه که ی پێ دا، ئنجاکۆرپه که یان بۆ لای پادشا هی ناو، پادشا ش پێی گوت: ئه ی کۆرپ ی خۆم، سیحربازیی تۆ گه یشتۆ ته را ده یهك، که کویر و گهرو به لهك چاک ده که یته وه و، ئه وه ده که یته وه و ئه وه ده که یته وه.. کۆرپه کهش به پادشا ی گوت: من هیچ که سیکم پێ چاک نا کریتته وه، به لکو هه ر خوا چاک ی ده کاته وه.

پادشا ئهم کورپهشی گرتو بهندی کردو بهردهوام سزاو ئازاری دهدا، ههتا ئهم کورپهش ناچار بوو ناویشانی راهیبهکهی به پاشا گوت.

راهیبه کهشیان هیئاو پئیان گوت: واز له دینه کهت بیته.. ئهویش سه ریپچی پیه لهو فرمانهیان کرد، ئنجا مشاریکیان هیئاو، له سهر تهوقی سهریان داناو سهریان پیه لهت کرد، تا ههر دوو کهرته کهی کهوته سهر زهوی.

دوای ئهوه کورپه نهوجه وانه کهیان هیئاو پیهی گوترا: له دینه کهت پاشگهز ببهوه.. ئهویش سه ریپچی لیه کردن.

پادشا ئهم کورپه دایه دهست چهند که سیك له یاوه رانی و پیهی گوتن: بیبه نه سهر فلان چیاو، سهری خهن بو سهر لوتکه که، کاتیك گه یشتنه دوا ترۆکی چیاکان، ههره شهی خستنه خواره وهی لیه بکهن، جا ئه گهر له ئاینه کهی پاشگهز بژه، وازی لیه پینن، دهنه هلهی دیرن بو خواره وه.

ئهوانیش کورپه کهیان بردو گه یاندیان سهر چیاکه، کورپه که نزای له لای خوا کردو گوتی: خواجه بمپاریزه له مانه بهو ئامرازه ی که خواستی خۆتی له سهره. خواش چیا کهی له رزانده وه، هه موو ئه و پیاوانه ی پادشا لیوهی کهوتنه خواره وه و له نیوچوون. ئنجا کورپه نهوجه وانه که به تنه ها هاته وه بو لای پادشاکه و، پادشاش لیهی پرسى: هاوه له کانت چیا یان کرد؟ گوتی: خوا ئهوانی له کوئلم کرده وه و پاراستمى..

جاریکی دی پادشا ئهم کورپه دایه وه دهست چهند که سیکی ترو پیهی گوتن: ئهم جاره نیوه بیبهت و بیخه نه نیو که شتییه کی بچوو که وه و بیگه یه نه نه نیوه راستی ده ریا که و، ههره شهی سهرنگو و مکردنی لیه بکهن، ئه گهر له دینه کهی پاشگهز نه بیته وه، گهر گوێپرایه لیهی نه کردن هلهی دهنه نیو ده ریا که وه.

ئهوانیش بر دیان، کورپه که لهم شوینه شدا نزای کردو گوتی: خواجه بمپاریزه له مانه بهو ئامرازه ی که خواستی خۆتی له سهره. ئیتر پا پوره که هاوسه نگیی تیك چوو و به لایه کدا لار بژه وه هه موویان خنکان و، خوا کورپه کهی رزگار کرد.

کورپه که به پێ هاتهوه بۆ لای پادشاکهوه، ئهویش لیستی پرسسیهوه: هاوڕێکانته چییان کرد؟ گوتی: خودی منی لییان پاراست..

ئنجبا به پادشاکهی گوت: تۆ ناتوانیت من بکوژیت، ههتا فهرمانیکی من نه نجام نه دهیت.. پادشا گوتی: ئهوه فرمانه چیه؟ گوتی: له سههر بهرزاییهك خه لکی کۆیکه رهوه و به قه دی دره ختی کدا هه لَم واسه و، تیریک له هه گبه که ی من ده ری نه و بیخه نیو که وانه که و، پاشان بلی: (به ناوی خوای پهروه ردگاری ئهم کورپه)، ئنجبا تیره که م تێ بگره. ته گهر ئهم کاره ئاوا نه نجام بدهیت، ئه وسا ده توانیت بمکوژیت.

پادشاش خه لکی بۆ ئهم مه به سه ته کۆ کرده وه و، به قه دی دره ختی کدا هه لئواسی و، تیریکی شی له هه گبه ی کورپه که به ده سه ته وه گرت و، خسته یی نه یو که وانه که وه و سازی کرد بۆ هاویشتن، ئنجبا گوتی: (به ناوی خوای پهروه ردگاری ئهم کورپه وه) و له دوا ی وتنی ئهم رسته یه ش تیره که ی تێ گرت و، بهر لایه کی نیوچه وانی کورپه که -نیوان چاوی و گوینچه که ی- که وت.. کورپه که ده ستی خسته سه ره شوینی تیره که و، مرد.

خه لکیش هاواریان کرد و گوتیان: باوه رمان هی نا به خوای ئهم کورپه، باوه رمان هی نا به خوای ئهم کورپه، باوه رمان هی نا به خوای ئهم کورپه.

داروده سه ته ی پادشاکه، چوونه لای پادشا و پێیان گوت: ئایا ئه وه ت بین ی، که لی ی ده ترسایت؟ به خوا ئه وه ت به سه ره هات، که لی ی ده ترسایت، ئه وه تا خه لکی ئیمانیان به خوا هی نا وه.

پادشاکه فهرمانیدا له هه ری هه که له ده روازه ی رێگا کاندا - وادیاره هه ر رێگایه ك ده روازه یه کی هه به وه - چال هه لکه نه ریت، چاله کانیان هه لکه ندو، ئاگریان تیدا کرده وه.

ئنجبا پادشا جاریدا و گوتی: هه رکه سینک له دینه که ی پاشگه ز نه بی ته وه، هه لئیده نه ناوی. یان پێی گوترا وه: به چۆ ناوی.. ئه وانی ش فرمانه که یان جی به جی کرد.

تا نۆزه گه ی شه سه ره ئافره تی ک، که کورپکی می رد مندالی خۆ ی له گه لدا بوو، له ئاست ئاگره که و خۆ هه لدان ناویدا له هه لئو ی سه ته یه کی کرد و بیر ی له وه کرده وه، که

نهچیتته ناو ئاگره کهوه.. بهلام کۆره کهی پێی گوت: (دایه، مهترسه و خۆراگر به، چونکه بینگومان تۆ له سه ره ه قیت)^(۱).

ئهم چیرۆکه له شیوه گێڕانه وه کهی (ابن اسحاق) دا

ئیمام (ابن اسحاق) له ژياننامه (سیره) دا شیوه گێڕانه وه یه کی تری له سه ره چیرۆکی (أصحاب الأخدود) دیاری کردوه، که جیاوازی یه کی له گه ل شیوه گێڕانه وه کهی (ئیمام مسلم) دا هه یه که له پێغه مبه ره وه ﷺ گێراویتی یه وه. به لام (ابن اسحاق) به پله ی (مرفوع) له پێغه مبه ره وه ﷺ خۆیه وه نه یه ئناوه، به لکو له (تابعی) یه که وه که (محمدی کوری کعب القرظی) یه وه ری گرتوه.

(ابن اسحاق) گوتویه تی: (یه زیدی کوری ابن زیاد) له (محمدی کوری کعب القرظی) یه وه بۆی گێرامه وه، هه ره ها هه ندیک که س له خه لکی (نه جران) له خه لکانی ئه وه یه بۆیان گێراومه ته وه، که:

خه لکی (نه جران) خه لکیکی شوینکه وته ی شیرک و ها وه ل بۆخوا دانه رو بته رست بوون، له شارۆچکه یه ک له شارۆچکه کانی نزیک (نه جران) دا سیحربازیک هه بوو که مندالانی خه لکی (نه جران) ی فیری سیحر ده کرد.

جا کاتیک (فه میوون) ی راهیب هاته ئه و شاره، -راهیبه که به م ناوه بۆ من باس نه کراوه که (وهب بن منبه) به و ناوه دیاری کردوه، به لکو وتیان: پیاویک هات^(۲) - له نیوان (نه جران) و ئه و شارۆچکه یه ی سیحربازه که ی تیدابووه، ده واریکی

(۱) صحیح مسلم (۵۳) کتاب الزهد والرقائق (۱۷) باب قصة أصحاب الأخدود. حدیث رقم (۳۰۰۵).

(۲) (ابن اسحاق) له سه ره تای چیرۆکه کهی (ابن ثامر) و (اصحاب الاخدود) باسی (فه میوون) ی راهیبی پیاوچاکی کردوه، له گه ل چۆنیه تی ده رجوونی له (شام) وه بۆ (نه جران) و، بانگه وازی بۆ نایینی (عیسی) -سلاوی لیبت- له (نه جران) و، خۆتندنی (ابن ثامر) له لای ئه و راهیبه سالحه.. ئهم چیرۆکه شی له (وهب بن منبه) ی تابییی وه رگرتوه.. خوداش هه رخۆی ده زانیته به سه رهاتی (فه میوون) ی راهیب چۆن بووه... بڕوانه (الروض الأنف) ۱: ۱۹۱-۱۹۵.

هه‌لداوه.. خه‌لکی (نه‌جران)یش منداڵه‌کانیان بۆ لای ئه‌و سێحربازه‌ ناردووه‌ تاکو فێری سێحرو جادوویمان بکات.

(ثامر)یش کوپه‌که‌ی خۆی که‌ ناوی (عبدالله‌ الثامر) بووه‌، له‌گه‌ڵ منداڵانی (نه‌جران)دا ناردووه‌. (عبدالله‌)ش که‌ به‌لای کابرای نیۆ ده‌واره‌که‌دا تیپه‌ریوه‌، به‌ نوێژو خواپهرستی یه‌که‌ی سه‌رسام بووه‌، بۆیه‌ له‌لای دانیشتووه‌و گوێی له‌ وته‌و گفتاری گرتووه‌، هه‌تا موسلمان بووه‌و، له‌سه‌رده‌ستی ئه‌و پێیازی خواپهرستی و خوا به‌یه‌ک گرتنی په‌یره‌و کردووه‌و، ئیدی له‌سه‌ر یاساکانی ئیسلام پرسیاری لێ کردووه‌. هه‌تا له‌ ئیسلام شاره‌زا بووه‌، دواتر ده‌رباره‌ی ناوه‌ گه‌وره‌که‌ (الإسم الأعظم) پرسیاری لێ کردووه‌، ئه‌ویش پێی نه‌داوه‌و لێی شارده‌وته‌وه‌و، پێیشی گوتووه‌: ئه‌ی کوپی برای خۆم، تۆ ئه‌و باره‌ت بۆ هه‌لناگیریتو، ده‌ترسم له‌وه‌ی بێهێزو لاواز بیت.

(ثامر)ی باوکی عبدالله‌ گومانی وابوو که‌ کوپه‌که‌ی وه‌ک کوپانی دیکه‌ هاتوچۆی لای سێحربازه‌که‌ ده‌کات.

(عبدالله‌)ش کاتی که‌ ده‌بینیت ئه‌وا هاوێڕ راهیبه‌که‌ی له‌ به‌خشینی (ناوه‌ گه‌وره‌که‌) پێی په‌زیلی ده‌کاو لێی ده‌شاریتته‌وه‌و، ترسو نیگه‌رانیی له‌ لاوازیی (عبدالله‌) هه‌یه‌، په‌نای برده‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆمه‌ڵێک پیاڵه‌یه‌ک کۆبکاته‌وه‌و، پاشان هه‌موو ناوه‌کانی خوای که‌ خۆی ده‌یزانی له‌سه‌ر پیاڵه‌کان نووسی، هه‌ر ناوی که‌ له‌سه‌ر پیاڵه‌یه‌ک، ئنجا که‌ هه‌موویانی ژمارد، ئاگرێکی بۆ کردنه‌وه‌و، پیاڵه‌کانی یه‌ک یه‌که‌ فری ده‌دا ناو ناگره‌که‌. جا کاتی که‌ گه‌یشته‌ سه‌ر ناوه‌ گه‌وره‌که‌و به‌ پیاڵه‌که‌یه‌وه‌ فری دایه‌ ناوی، پیاڵه‌که‌ هه‌لبه‌زی یه‌وه‌و هاته‌ ده‌ره‌وه‌و هیچ زیانی پێ نه‌که‌وت. (عبدالله‌) ئه‌و پیاڵه‌یه‌ی هه‌لگرتو بریدی بۆ لای هاوێڕ راهیبه‌که‌یو، هه‌وائی ئه‌وه‌شی پێدا که‌ ئه‌و ناوه‌ گه‌وره‌یه‌ی خوا که‌ ئه‌و لێی شارده‌بووه‌، زانیویه‌تی. راهیبه‌که‌ش لێی پرسى: کام ناویه‌؟ ئه‌ویش گوتى: ئاواو ئاوايه‌. راهیبه‌که‌ دووباره‌ لێی پرسى: چۆنت زانى؟ (عبدالله‌)ش کردارو

تاقیکردنهوه که ی خۆی بۆ گێڕایهوه.

ئێتر راهیبه که پێی گوت: ئه ی کوپی برام.. به پاستی پیکاته و ناوه که ت زانیوه.. ده تۆش ئاگات له خۆت بێت، لهو پروایه شدا نیم له خۆتهوه هه لسوکه وت کهیت.

ئیدی (عبداللهی کوپی شامر) هه ر کاتی که بچوایه تهوه بۆ نیو شاری (نهجران) و هه ر که سیکی به دهردو نازاری که وه بدیایه پێی دهگوت: ئه ی عهبدی خوا، ئایا خوا بهیه که ده ناسی و دێیه سه ر دینه که ی من، تا منیش دوعات له لای خوا بۆ بکه م، لهو به لای ناره حه تی یه رزگارت کات و چاکت کاته وه؟ ئه و که سه ش بێگومان پێی دهگوت: به لێ ئاماده م.. ئنجا باوه ری به خواش دههینا و خوای بهیه که ده ناسی و موسلمان ده بوو، (عبدالله) ش دوعای بۆ ده کردو، ئه ویش چاک ده بووه وه. به م په رنگه تا له ئه نجامدا هه یچ که سیکی ده رده دارو نه خۆش له شارۆچکه ی (نهجران) دا نه مایه وه بێت بۆ لای شوینی پێبازه که ی بکه ویت.

هه تا له ئاکام دا ئه م مه سه له یه به پادشای (نهجران) گه یه نراو، ئه ویش (عبدالله) ی بانگ کردو پێی گوت: تۆ خه لکی شارۆچکه که مت له من هه لگه پراندۆته وه، سه ری پچیش ت له دینه که ی خۆم بابو با پیرانم کردوه. له بهر ئه مه ده بێت بته که م به په ندو عیبه رت.

(عبدالله) ش گوتی: ناتوانیت ئاوام لێ بکهیت.

پادشاش ئه و کوپه ی له گه ل چه ند که سی که نارده سه ر چیا یه کی به رزو له وێه به سه ردا هه لدرایه خواره وه، کاتی که گه شته سه ر زهوی، ساغو سه لیم بوو و هه یچی لێ نه هاتبوو. پاشان له گه ل چه ند که سیکی تر دا دهینارد بۆ نیو ئاری (نهجران) و بۆ ده ریا یه کی وا که هه ر شتی که تی بکه و تایه له ناو ده چوو و نه ده ماو، له وێ ئه و چه ند که سه ئه م کوپه یان فری ده دایه نیو گێژاوی ده ریا وه، که چی له ولا وه لیوه ی ده هاته ده ری و هه یچی به سه ر نه هاتبوو.

جا کاتێک (عبداللە) ئاوا پادشاکە ی بەزاند، پێی گوت: ئە ی پادشا، وەللاهی تو ناتوانیت من بکوژیت هەتا خوا بەیەک نەناسیت و باوەری پێ نەهێنیت، دەبیست باوەر بەو خواپە بیست کە من باوەرم پێ هێناوە. جا ئەگەر ئاوا بکەیت، ئەوا بەسەرما زال دەبیست و دەمکوژیت.

پادشاکەش خۆی بەیەک ناسی و هەمان شایەتانی (عبداللە ی کۆری شامری) هێناو، پاشان بە دارەستەکی خۆی لییداو زامیکی مامناوەندی کردە ناوچەوانی و کوشتی.

پاشان پادشاکە خۆشی لەو جێگەیدا مرد.

ئنجای خەلکی (نەجران) هەموویان رایان هاتە سەر ئاینەکی (عبداللە ی کۆری شامری) و باوەریان بە خۆی پەروەردگار هێنا، (عبداللە)ش لەسەر ئەو رێبازە بوو کە (عیسای کۆری مریەم) -سلایان لی بیست- لە ئینجیل و حوکی خوا هێنابووی.

ئیدی لەوێوە ئەو رووداوو کارەساتانەی تریان بەسەردا هات، کە شوێنکەوتوانی ئاینەیان بەسەریان داها. کەواتە وادیارە بنچینەی ئایینی (نەصرانی) لە (نەجران) لەمەوه بوویست.. واللە اعلم.

(ابن اسحاق) دەلیت: ئەمە گێڕانەوهی (عمدی کۆری کعب القرظی) و هەندیک کەسە لە خەلکی نەجران، دەربارەی (عبداللە ی کۆری شامری)، خواش هەر خۆی لەمە زاناو ئاگادارە.

هەروەها لە درێژەی ئەم بەسەرھاتانەدا (ابن اسحاق) گوتویوەتی: پاشان (ذو نواس) ی پادشای یەمەن بە سەربازەکانی یەوێ چوووە سەر خەلکی (نەجران) و بانگی کردوون بۆ سەر ئایینی یەهوودی و لەنێوان ئەم ئاینەو کوشتیاندا سەرپشکی کردوون، ئەوانیش کوژرانی خۆیان بەباشتر داناو، وەک لەوێ بچنە سەر دینی پادشاکە.

پادشای یەمەنیش چالێکی گەورە بۆ هەلکەندوونو، هەندیکانی بە ئاگرە کە سووتاندوو و کوشتوو، هەندیکێ تریشیان بە شمشیر کوشتوو، لاشەکانیان

سه رنجیک له سه ر شیوه گیرانه وه که ی (ابن اسحاق)

وهك تییینی ده کریت، (ابن اسحاق) له هینانی چیرۆکی (عبدالله ی کوری شامر) و نه سرانییه کانی نه جراندا شه م چیرۆکه ی له پیغه مبه ری خواوه عَلَيْهِ السَّلَام و له به کیک له هاوه له به رپژه کانییه وه نه گیراوه ته وه، به لکو به پله ی (موقوف) له (محمدی کوری کعب القرظی) یه وه- که تابعی یه کی به رپژه- و، نه ویش له هه ندیک خه لکی (نه جران) وه گیراویتییه وه.

جا سه ره پای شه وهش که وایان داناوه سووره تی (البروج) ده رباره ی (عبدالله ی کوری شامر) و برایی ی له قوربانی یانی چاله گه وه که و چیرۆکی (اصحاب الاخدود) هاتیته خواره وه، به لام ئیمه وا نالین و جیگیری ناکه یین.. به لکو ئیمه پشت به و فه رموده راست (صحیح) ه ده به ستین که هه ردوو ئیمام (مسلم و ترمذی) له (صوه بیی رومی) یه وه و نه ویش له پیغه مبه ری خواوه عَلَيْهِ السَّلَام گیراویانه ته وه و که تییدا هه ندیک ورده کاری و زانیاری زیاتر له سه ر چیرۆکی (اصحاب الاخدود) هیه و، به لام ناوه کانی شه و که سانه ی نیو چیرۆکه که و، کات و شوینی رووداوه کانی شه به دیار نه خستوه. به لام له شیوه گیرانه وه که ی (ابن اسحاق) دا دان به روودان و واقعییه تییدا نانین، شه مهش له به ر شه وه ی له و سه رچاوه متمانه پیکراو و جیگیرکراوه دا نه هاتوه که له پیغه مبه ری خواوه عَلَيْهِ السَّلَام خراونه ته روو، چه نده ها جاری تریش روونمان کردۆته وه که بئگومان چیرۆکه کانی پیشینان و هه والو به سه رهاتی سه رده مه کانی رابردوو ته نها له ده قی رووشنی قورثانه وه یان له فه رموده ی راستی پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام وه رده گرین.

له به ر شه وه به راشکاوی دان نانین به واقعییه تی و باری راستی رووداوه کانی نیو شیوه گیرانه وه که ی (ابن اسحاق) له سه ر (عبدالله ی کوری شامر) و شه وانی دی، هه ره ها دان به وهش دانانین که شه و که سانه ی وهك (عبدالله) و شه وانی دی له باوه ردارانی (نه جران) که سانی باس کراوی نیو ئایه ته کانی سووره تی (بروج) بن. له

هه مان کاتیشدا بهوپه‌ری دانیایی و (یه‌قین) هه نکوولێ لهو گێڕانه‌وه‌یه‌ی (ابن اسحاق) ناکه‌ین، چونکه نکوولێ لێ‌کردنیشی وه‌ک (دان پێانان و جێگیرکردن) پێویستی به‌ چهند به‌لگه‌یه‌کی پوون و ئاشکرای یه‌ک‌کله‌ره‌وه‌یه‌. ئێمه‌ش ئه‌م به‌لگانه‌مان نیه‌ تا‌کو حوکمی یه‌ک‌جاره‌کی به‌سه‌ردا ده‌ین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ل‌وێستی سا‌غو سه‌لیم ئه‌وه‌یه‌ بێ‌ده‌نگ بین له‌ ئاستیدا (به‌بێ نکوولێ لێ‌کردنی و، به‌بێ جێگیرکردنی و دان پێدانانی‌شی). ئیدی، نه‌ حوکمی بۆ ده‌ده‌ین و، نه‌ حوکمیشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ین. به‌ دانیاییه‌وه‌ دان به‌وه‌دا نایێن، که‌ (عه‌داللهی کورێ شامر) کورپه‌ می‌ردمه‌ندالله بانگه‌واز‌کاره‌ شه‌هیده‌که‌ بێت، هه‌روه‌ها نکولیشی لێ‌ناکه‌ین، که‌ به‌راستی هه‌ر خۆی ئه‌و که‌سه‌ ئاماژه‌ بۆ‌کراوه‌ی نی‌و فرمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بێت.

چهند چالێکی گه‌وره‌ بوون، نه‌ک یه‌ک چالێ گه‌وره‌

زۆر که‌س له‌ زانایان و می‌ژوونوسان له‌و بر‌وایه‌دان، که‌ چیرۆکی (خاوه‌نانی چالێ گه‌وره‌که‌/ أصحاب‌ال‌اخذود) تاییه‌ت نیه‌ به‌ گه‌لێکی دیاری کراوه‌وه‌و، به‌هیچ تا‌که‌ سه‌رده‌م و تا‌که‌ نا‌چه‌و جێگایه‌کیشه‌وه‌ په‌یوه‌ست نیه‌. به‌ل‌کو ئه‌م چیرۆکه‌ چهنده‌ها جاری دی دووباره‌و چهنده‌باره‌ بۆته‌وه‌و، هه‌ر که‌سێک باوه‌ری به‌خوا هێنا‌بێت و گه‌له‌که‌ی ئازاریان دا‌بێت و چالێان بۆ هه‌ل‌که‌ندی‌ت و تی‌یان فری‌دا‌بێت، له‌ چوارچێوه‌ی چیرۆکه‌که‌دا یه‌ و گرتووتی یه‌ خۆی.

له‌م باره‌یه‌وه‌ (جوبه‌یری کورێ نوه‌یر) گوتویه‌تی: "ئهو چالانه‌ی هه‌ل‌که‌ندراون بۆ باوه‌رداران له‌ می‌ژووی رابردوودا، سێ چال و له‌ سێ و لاتدا بوون:

چالێ یه‌که‌م/ له‌ یه‌مه‌ن هه‌ل‌که‌ندراوه‌ له‌سه‌رده‌می حوکمپانیی (توبه‌ع) دا.

چالێ دووه‌م/ له‌ قوسته‌نتینییه‌ هه‌ل‌که‌ندراوه‌ له‌سه‌رده‌می حوکمپانیی قوسته‌نتین و هیلایه‌ی دایکیدا، کاتیک پر‌وپاگه‌نده‌ی به‌ نه‌سرانی بوونیان بۆ خۆیان ده‌کرد،

كه چى (قوسته ننتين) نه سرانييه كانى له ثايينى (مه سيح) و خوا به يه كه دانان هه لگيرپايه وه، وای راگه ياند گوايه (عيسا) كورپ خوايه، چالئيكيشى هه لكه ند بۆ ئه و نه سرانييه نهى كه له سهر ثايينى خوا به يه كه ناسين مابونه وه. چالئى سىيەم/ له بابل له عيراقدا و له سهرده مى حوكمرايى (بهخت نه سر) دا كه بتيكى دروست كردبوو و فهرمانى دابوو به وهى ده بىت كړنووشى بۆ بيهن. باوه رداريكيش به ناوى (دانيال) و دوو هاوړيى خويشى، ئاماده نه بوون كه ئه و فرمانه ي پادشاي (بابل) به جئ بئين. ئه وش ئاگريكى له ناو چالئيكى گه وړه دا بۆ كرده وه هه لئى دانه نيوى، به لام خوا ئاگره كهى سارد و سه لامهت كرده له سهر يان.

(سوددى) يش گوتويه تى: چاله كان له ميژووى رابردوودا سيان بوون: (چالئيك له شام و چالئيك له عيراق و چالئيك له يه مهن)^(۱). هه روه ها (مقاتل) يش گوتويه تى: "چاله گه وړه هه لكه ندراره كان له ميژوودا سيان بوون: چالئيك يان له نهجران له ولاتى يه مهن بووه، چالئيكى تريان له شام و چالئى سىيەميش له ولاتى فارس بووه، كه ئيماندارانيان تيدا به ئاگر سووتاندووه. جا ئه و چاله يان كه له شام بووه، (ئهننايى زسى رۆمى) هه ليكه ندووه. ئه و چاله ش كه له ولاتى فارسدا بووه (بهخت نه سر) هه ليكه ندووه، ئه و چاله ي تريس كه له خاكى عه ره بدا بووه (يوسف ذو نواس) هه ليكه ندووه. به لام ئه و دوو چاله ي، كه له هه ردو و ولاتى فارس و شامدا بوون، خوا له قورئاندا ئاماژه ي بۆ نه كردوون، به لكو تنه ها به چه ند ئايه تيئ له قورئاندا ئاماژه ي بۆ چاله گه وړه كهى نهجران كرده ^(۲)". ئيمه ش هيچ قسه وباسيئ له سهر و ته كانى ئه و زانايانه نالئين، تنه ها ئه وه ده ليئين كه بيگومان خوا خوئ ده زانيئت كه كام چاله يان بووه؟!

(۱) البداية والنهاية-ابن كثير/ ۲: ۱۳۱-۱۳۲.

(۲) الروض الأنف ۱: ۲۱۷ حاشية الوكيل.

چەند سەرنجىڭ لە سەر گىرانه وەكەى ئىمام مەسلىم لە چىرۆكە كەدا:

پیشتر له سه‌ره‌تای ئەم چیرۆکه‌دا ئەو فەرمووده‌یه‌مان دیاری کرد، که ئیمام موسلم له (سوهه‌یی پۆمی) و ئەویش له پیغه‌مبهری خواوه ﷺ له‌باره‌ی چیرۆکی (اصحاب‌الاحدود) هه‌ گێڕاویانه‌ته‌وه. جا وادیاره‌ له‌م فەرمووده‌یه‌شدا، چه‌نده‌ها رێنمایی و ئاماژه‌ و په‌ند هه‌بن‌و، ده‌شیت چه‌ندین وانه‌و ئامۆژگاری سوودبه‌خشیان لێوه‌ به‌ده‌ست به‌یئریت. له‌م ڕوه‌وه‌ کتییکی مامۆستا (روفاعی سرور) به‌ ناونیشانی (اصحاب‌الاحدود) له‌به‌رده‌ستم دابوو، که چه‌ندین سه‌رنج و هه‌لۆیسته‌و تێڕوانینی له‌ ئاست ئەو فەرمووده‌یه‌دا پیشان داوه‌و، پاشان گه‌لێک په‌ند و ئامۆژگاری و هیما و ده‌لاله‌تی جوانی لی‌ده‌ره‌یتاوه‌. منیش لی‌رده‌ا گرنگترینی ئەو په‌ند و ئامۆژگاری و وانه‌و ده‌رهاوێژراوانه‌ی نۆ کتیبه‌که‌ی به‌ کورتی دیاری ده‌که‌م:

١- له سهره تاي فهرموده كه دا ده فهرمويټ: "له زه مانى پيش ئيوه دا پادشايه ك هه بووه.."، ئه مهش ديارى كردنى ده سپيكي چيروكه كه و، ئاماژه ده كيشه بو سهرده مه ميژوويى يه كه ي، تيبينى ئه وهش ده كه ين، كه بيگومان پيغه مبه ر عليه السلام سوور بووه له سهر ده رنه خستنى ناوه كان و، ناوى ئه و گه له ي نه هيئاوه و ناوى ئه و ناوچه يه شى نه بر دووه و رووداوه كه ي تيا دا بووه، هه روه ها ناوى ئه و سه ده و چاخه شى نه هيئاوه، كه ئه و گه له تيايدا ژيان. ئه مهش داوامان لى ده كات بو ئه وه ي پابه ند بين به شيوازي پيغه مبه روه عليه السلام له مه سه له ي باس كردنى چيروكه كانى گه لانى پيشين و، ليكو ئينه وه ي هه واول و رووداوه كانيان.

۲- له دابړیني ناوه کانی که سان و سهردهم و ناوچه ی چیرۆکه که دا، حیکمه تیکی تر هیه، نه و هس دهر بازکردنی چیرۆکه که یه له کوټ و پیوهندی میژوو تا کو له هه موو قوناغه کانی تری میژوودا دیار و بهر قه رار بیت. چونکه نه گهرچی ته نها له یه که سهردهمی رابردووشدا نه م چیرۆک و به سهرهاته روهی دابیت، به لام به هه موو نه و دهرسو په ندو ناموژگار ییانه یه وه به شیویه کی گهرمو گورو وه ک

چیرۆکی کاریگهرو تاقیکردنهوهیهکی زیندوو تا کاتی هاتنی قیامت، ده‌می‌نێته‌وه.

۳- وشه‌ی (له‌پیش ئیوه‌دا / قبلکم) له‌ رسته‌ی (کان فیمن قبلکم) به‌ستنه‌وه‌ی رابردوو به‌ ئیستاوه‌، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ردوو مه‌سه‌له‌ی شه‌هیدانی (اصحاب الاخدود) و واقعیی هاوه‌ڵه‌ بێ‌ده‌سه‌ڵاته‌کانی له‌ مه‌ککه‌ی پێکه‌وه به‌ستۆته‌وه‌، چونکه‌ هاوه‌ڵان له‌ مه‌ککه‌دا به‌رده‌وامی و درێژه‌پێدانیکی پاست و دروستی ئه‌و بانگه‌وازه‌ن، که شه‌هیدانی چاڵه‌ گه‌وره‌که‌ له‌پێناویدا خۆیان به‌خت کرد.

۴- باسی بوونی پادشایه‌ک له‌ سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌دا (کان ملک فیمن کان قبلکم) ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ رِواڵه‌تی دوژمنانی بانگه‌وازی خوا له‌ گشت سه‌رده‌م و شوێنێکدا، که ئه‌وانیش که‌سانی ده‌ست رو‌یشتوو و لووتبه‌رز و خاوه‌نانی ده‌سه‌ڵات و پله‌وپایه‌ن.

هه‌روه‌ها ئاماژه‌یه‌کیی تێدایه‌ بۆ سرووشتی بانگه‌وازه‌که‌ و پێویستی ر‌وبه‌ر‌ووبوونه‌وه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌نێوان بانگه‌وازه‌که‌ و کاربه‌ده‌سته‌ کافره‌کان و ده‌سه‌ڵاته‌ سته‌مکاره‌که‌ياندا.

۵- هه‌ر له‌ فهرمووده‌که‌دا (ئهم پادشایه‌ سیحربازینکی هه‌بوو/ وکان له‌ ساحر) دیاری کردنی په‌یوه‌ست بوونی نێوان پادشاکه‌ و سیحربازه‌که‌یه‌، یان -پرونتر بلێن- په‌یوه‌ندیی توندوتوڵی نێوان ر‌ژیمه‌ جاهیلییه‌ بێ‌باوه‌ره‌کان و، سیحرباز و جادوگه‌ره‌کانه‌. بێگومان سته‌مکاران پشت به‌ سیحربازانیش ده‌به‌ستن تاکووه‌هم و ئه‌فسانه‌ له‌نێو گه‌له‌کانیاندا بلاویکه‌نه‌وه‌، ملکه‌چکردنیشیان مسۆگه‌ر بکه‌ن بۆ خۆیان. چونکه‌ گه‌ر وانه‌بی‌ت، ئه‌وا گه‌لان بیرده‌ که‌نه‌وه‌، بیرکردنه‌وه‌ و هوشیاربوونه‌وه‌ و ر‌وشنبیری‌شیان هۆکاری ر‌زگار‌بوونیان ده‌بی‌ت، ده‌ره‌نجامی له‌ناوچوونی ر‌ژیمه‌ کافره‌کانیش ده‌بی‌ت. هه‌ر بۆیه‌ش سیحربازان ده‌ستده‌که‌ن به‌ کاری زینده‌به‌چال‌کردنی فیکرو‌بیر‌کردنه‌وه‌ و سرپه‌نه‌وه‌ی ئاستی هۆشیاری خه‌ڵکی.

٦- کاتیك سیحربازه که گهواره بووه و چۆته ته مه نه وه، ئاماژهی بۆ پادشاکه کردووه، که کورپکی میرد مندالی بۆ دهستنیشان کات تاکو فیّری سیحربازی بکات، له مه شدا دهرده که ویت که داروده ستهی حاکمه کافره کان سوورن له سه ر له سه ر مانه وهی بارودوخ وهک خۆی تا هه ر ئاوا بهرده وام بیّت. ههروه ها له و داواکارییهی سیحربازه که دا ئاماژه به که هیه بۆ هه زه رکردنی خۆی له بهرده وامیی کارو فه رمان و په یامه گهنده له که ی له دوا ی خۆی، نه خاسه ئه و گه وریه و به سالا چووه و، کاتی مردنی نزیك بۆته وه و، له و پاشاوه ییه ته مه نیدا کار ده کات بۆ به جی هیشتنی کاره که ی و به میرات دانانی ئه و پیشه یه بۆ که سانی تری دوا ی خۆی-.

٧- له داواکاری سیحربازه که دا، به پادشای گوتووه: (کورپکی میرد مندالم بۆ بنیّره تاکو فیّری سیحرو جادووی بکه م) ئاماژه به که ی دی هیه بۆ نه خشه کیّشانی سته مکارانی جاهیل و، بۆ فروفیل و پیلانگی پانیان له سه ر تیکدانی خه لکی و، بهرده وامیی سیستمی جاهیلی و، گۆشکردنی نه وه کانی داهاتو له سه ر بنه ماکانی جاهیلیه ت و، له سه ر گومرایی و بی باوه ری و سیحری جاهیلیه ت.. داواکردنی کورپکی میرد مندال (غلام) یش به لگه یه که له سه ر هه لبژاردنی مندالان و بچکۆ له کان به مه به ستهی تیکدان و له پێ لادانیان و، سپینه وهی حه ق له ناخی دلّیان و فیه ته یاندا و، شیواندنی ئه و فیه ته یان به و کفه و سیحرو گومراییهی، که فیّریان ده که ن.

٨- پادشاکه ش کورپکی مندالی ئاوا ی بۆ ناردووه، تاکو فیّری سیحری بکات (فبعث إلیه غلاماً لیعلمه). که واته ئیستا کوره که له نیو مهینه تی و فیتنه و تا قی کرد نه وه دایه و، خه ریکه بشیوینریت و بفه وتینریت. که سانی جاهیل و نه فام ئاوا له مندالان و نه و جه وانان ده که ن، وهک چۆن (نوح) -سلّوی لی بیّت- ده رباره یان گوتی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَی الْأَرْضِ مِنَ الْکَافِرِیْنَ دِیَارًا﴾ (٦٦) إِنَّکَ إِن

نَذَرَهُمْ يُصَلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٧٧﴾ نوح ﴿٧٧﴾. واته: خوايه
هیچ كهسیك كه له كافرانو دانیشتووی خانو و مالیك كه له سهر زهویدا مه هیله و
له نوابان ببه، چونكه نه گهر بیانیهیلییه وه نه وا بهنده چاكه كانه گومراده كه نو،
خۆشیان ته نهها كهسانی به دكارو بی باوه پریان لی ده بیته.

٩- خوا له پێگادا، راهیبێك بۆ كورپه نهوجه وانه كه بهیده ست ده كات (فكان في
طريقه إذا سلك راهب)، قهدهری خواش بۆ كورپه كه وابوو، كه به راهیبه كه
بگات، له مه شدا دهرده كه ویت، كه ههر قهدهرو خواستی خوا به جی ده گات و،
سته مكارانیش له نه خشه و پلانه كانیاندا شكست دینن. بێگومان پادشاو
سیحربازه كهش ویستوو یانه نهو كورپه میردمنداله تیك به دنو، فیری سیحری
بكه ن، خواش ویستوو یه تی نه م دوانه شكست بپنن لهو كاره دا، كه هه ولێ بۆ
ده دن، ههروهك ویتسووشیه تی نه م منداله بپیته باوه پداریکێ بانگه وازكار بۆ
رێبازی خوا، پاشان بپیته شه هیدیکیش له پیناوی خوا دا. هیچ شتیکیش به بی
ویستی خوا ناییت.

١٠- بوونی راهیب لهو كۆمه لگه جاهیلییه و له كه شه گرانو دهرده دره دا،
ئاماژه یه كه بۆ نه وهی، كه زۆر جار له نیو خه لکیدا كهسانی باوه پدارو پیاو چاك و
به نه مهك هیه، ته نه نهت نه گهر كه م و بی ده سه لات، یان چه وساو هه ش بن.

١١- كورپه نهوجه وانه كه له لای راهیبه كه دانیشتوو و قسه كانی بیستوو و پپیشی
خۆش حال و سه رسام بووه. له مه شدا ئاماژه یه كه هیه بۆ لی پادیتی خیر لی و
بۆی، ههروه ها ئاماژه شه بۆ چاكی ره فتارو هه لئس و كه وتی راهیبه كه له
بانگه وازیدا بۆ رێبازی خوا، له شیرینی گوتارو ئاخوتنیدا. ئاماژه یه كه
تریشی تپدایه له سهر چاكی به ده مه وه هاتن و ئاماده یی كورپه نهوجه وانه كه و،
پاكی فیره تی و پالاوته یی ناخ و دهروونی كه هیچ كه سیك له پادشاكه و له
سیحربازه كهش نه یان توانی ئاكاری بشیوینن و له پری راست لایه دن.

١٢- کۆره نهوجهوانه که وای لێهاتبوو، که له دوو سهراوهی لێک جوداو دژ به یهکهوه دوو جووره زانیاری پێچهوانه یه کدی وهرده گرت، له لایه کهوه بهرنامه ی تاینو ههقی راسته قینه ی له راهیبه که وهرده گرت، له لایه کی تریشه وه ده بویه وانه کانی سیحرو گومرایی له لای سیحربازه کی پادشا بخوینیت. به لام به چاکی دهیزانی، که کام زانیارییه وه برگیریت وه لێژیریت. نه وه بوو تهنها وته کانی راهیبه که ی به دڵ وهرده گرت و په سندی ده کرد، چونکه هه ق و راستی بوون، به لام به هیچ شیوهیه که وته کانی کابرای سیحربازی په سندنه ده کردو پیشیان قایل نه ده بوو، به لکو تهنها به ناچاری گۆی لێ ده گرتو، به ناچاریش به دیداری ده گه یشت، وته کانیشی له هۆش و دڵیدا هه لته ده گرت، به لکو به خیرایی گۆی لێیان ده گرت.

١٣- کۆره نهوجهوانه که هه رکاتێک به چویه بۆ لای سیحربازه که، سوور بوو له سه ر نه وه ی، که سه ر هتا بۆ لای راهیبه که به چیت، له مه شدا به لگه یه کی دی هه یه له سه ر په رۆشیی نه و کۆره، بۆ وه رگرتنی تویشوویه کی باوه رداریه نه ی وه ها له و راهیبه وه، که بتوانیت له به رده م سیحربازه که و سیحره کهیدا خۆی پێ بگریت.

١٤- سیحربازه که هه رکاتێک کۆره که دوا به که و تابه - لێی ده دا، له مه شدا ناماژه و به لگه یه کی دی هه یه له سه ر توندوتیژی و دله ر قیسی که سانی جاهیل له دژی مندا لانو، له سه ر به کاره یێنانی لێدان و نه شکه نه جده دانی جهسته یی به رامبه ریان. هه ره وه ها له و لێدانه ی سیحربازه که بۆ مندا له که، ناماژه یه کی تر هه یه له سه ر پروودانی به لا و مه یه ته ی و تاقیکردنه وه بۆ کۆره که، که ته مه ش دوو چاری هه ر که سینکی تری ئیماندار بووه و ده بیته کاتێک به ر پێگای خوادا ده پروات.

١٥- کۆره میرو مندا له که سکا لای خۆی له ده ست نه و سزایه به راهیبه که گه یاندوه، چونکه راهیبه که ماموستاو په ره ر دیارو پێگه یه نه ریه ته ی. مرۆقی بانگه واز کاریش هه میشه داوای نامۆژگاری له په ره ر دیاره که ی ده کاتو، داوای

چارهسهركردنی گرفتهكانیشی لهسهركردهكهی دهكات. سكالای ئهم كۆپهش به مهبهستی خستنهپرووی بڕوبههانهو پاشگهزبوونهوه لهو ڕێگایه نهبووه، بهلكو به مهبهستی چارهسهری ئهو تهنگژهو گرفته بووه، كه بۆته بهربهست لهسهر ڕێگایو تهگهرهش دهخاته سهر بهردهوامییو جیگیری یهكهی.

۱۶- كاتیك راهیبهكەش گویی له سكالای كۆپهكه گرتووه، چارهسهرو ڕیو شوینی بۆ داناوه، چونكه ئهم راهیبه پهروهردیارو سهركردهیه، بۆیه دهبیست ههموو سهركردهیهك بهم ڕهنگه له ئاست گرفتهكانی سهربازاندا رهفتار بكهن.

۱۷- چارهسهری راهیبهكەش بۆ كێشهی كۆپه میردمندالەكه ئهوهبوو كه ڕیو پێدا درۆ لهگهڵ سیحربازه كافرهكهدا بكاتو، پێی بلیت: دواكهوتم لهبهر ئهوهی كهسوكارم دوايان خستم، ئهمهش تاكو له لیّدانی سیحربازهكه ڕزگاری ببیست، ههروهها ئهگەر كهسوكاریشی لههۆی دواكهوتن و درهنگ گهپانهوهی بۆ مالهوه لیی بپرسن، بلیت: سیحربازهكهی دواي خستم.. ئهمهش بۆ ئهوهی له لیّدانی ئهوانیش ڕزگاری ببیست.

ئهم درۆكردنهش تهنها بۆ دهربازبوونی بووه لهو مهینهتیانەو بۆ تیپهپاندنی فیتنهو ئاشووب. هەر لهبهر ئهمهش لهبهر پێویستی و زهرورهت- راهیبهكه ڕیو پێدا، كه درۆ بكات. ئهمهش بۆ ههلالكردنی درۆ نیه، چونكه له بنهپهتدا ههراوه ڕیو لیی گیراوه، بهلام بۆ كاتی زۆر پێویست ڕیو پێدراوه. وهك زانراویشه له ئایینی ئیمهدا له سێ حالهتدا درۆ ڕیو پێدراوه:

(۱) له كاری ناشهوايی نیوان دوو كهسی ناكۆكدا.

(۲) له ستایشكردنی پیاو بۆ جوانی ژنهكهی .

(۳) له بههرو ڕووبوونهوهی كافراندا به مهبهستی پاراستنی ڕازو نهیینی موسلمانان.

دیاره ئەم حالەتانه دەقارودەق ناخەینە ڕیزو هاوشیوێی ڕێگەدانێ ڕاهیبە کە بە کۆرپە نەوجەوانە کە، چونکە ئەو لەسەر هەمان شەرعێ ئێمە نەبوو، بەڵکو شەریعەتێکی تایبەت بە خۆی هەبوو، ئیدی بۆچی شەریعەتێکی وەک ئەوەی خۆمانی بەسەردا پیاده بکەین، کە خوا ئەو ئەركە ی نەخستبێتە ئەستۆی، کە پیشتر لە زەمانی ئەودا نەکراوە بە شەرع و یاسا؟

١٨- خوا بەلگە و نیشانە یەکی تری پیشانی کۆرپە نەوجەوانە کە دابوو، ئەویش ئەو گیاندارە گەورە یە بوو، کە خەڵکە کە ی بەند کردبوو، ئەو بوو کۆرپە کە نزای لەلای خوا کرد، لەسەر ئەوەی ئەگەر ڕاهیبە کە لەلای خوا خۆشەویستەرە وەک لە سەحریازە کە، با بتوانێت ئەو گیاندارە بکوژێت، ئیدی کۆرپە کە بەردیکی گرتە گیاندارە کە و -بە فەرمانی خوا- کوشتی، خەڵکیش ڕزگاریان بوو و چوونە ڕێی خۆیان.

ئەو وتە یەشی، کە گوئیوی: (ئەمڕۆ دەزانم کە سەحریازە کە، یان ڕاهیبە کە کامیان باشترن)، ئاماژە دەکات بۆ بێ ئارامی و دلنایەتی بوونی لەو دۆخەدا، کە لە یەک کاتدا زانیاریی دژ بە یەکی لە سەحریازە کە و ڕاهیبە کە وەر دەگرت، ئاماژەشە بۆ پەرۆشی و حەزکردنی لە کۆتایی هینانی ئەو دووفاقی (ازدواجی) یە تەنگەتاواری، کە زۆر ماندووی کردبوو، تەنگی پێ هەڵچنی بوو.

هەر وەها لەو وتە یەدا ئاماژە یە کیش هەیه، کاریگەر بوونی کۆرپە کە بە ڕاهیبە کە و، هەڵبۆاردنی ڕێبازە کە ی وەرگرتنی ئایینە کە ی، ئەمەش نەک لەبەر ئەوەی گوایه چەند زانیارییەکی تیۆری و فیکری و ڕۆشناییی بن، بەڵکو لەبەر ئەوەی چەند راستییەکی واقعیی ژیاو، چەند بەها و بیروباوەڕێکی راستەقینە بوو.

ئەم کۆرپە دەیتوانی لە یەک وەختدا (ئاین) و (سیحر) هەش بەبێ نیگەرانی و خۆ شپۆزە کردن لە هەردووکیان وەرگریت، بەبێ تێفکرین و گۆی پێدان، و تە ی ڕاهیبە کەش و سەحریازە کەش ببیستێت، چونکە گۆی گرتنی ڕوالتی و بێ یاکیی

دایدهپرێ له سه‌رسام بوون و بایه‌خ پێدان، ئیدی (ئاین) و (سیحر)یش، ته‌نها وه‌ك چه‌ند قسه‌یه‌ك له‌لای ده‌مانه‌وه. به‌لام وادیاره‌ ئهم كۆره‌ زیره‌كه، ئاوا په‌فتاری نه‌كردوه، چونكه‌ ئهو دینه‌ی، كه‌ له‌ راهیبه‌كه‌وه‌ وه‌یده‌گرت، شتیکی تری لی ده‌خواست، نه‌ك بی‌یاکی و گوێپێنه‌دان.

١٩- نزای كۆره‌كه‌ كه‌ تیایدا گوتبووی: (خوایه‌ ئه‌گه‌ر كاروباری ئهم راهیبه‌ت له‌لا باشترو خۆشه‌ویسته‌ره‌ وه‌ك له‌ كاروباری سیحربازه‌كه‌، ئهو گیانداره‌ درنده‌یه‌ بكۆژه‌..)، ئهم نزایه‌شی مانای ئه‌وه‌ نیه‌، كه‌ راهیبه‌كه‌و سیحربازه‌كه‌ -له‌ دیدو بۆچونی ئهم كۆره‌دا- وه‌ك یه‌كنو، ده‌یه‌وێت له‌ یه‌كێکیان دُنیا بی‌ت، وه‌ك هه‌ندێك كه‌س ئاوا ی لێتی ده‌گهن. به‌لكو نزاكه‌ی بۆ ئه‌وه‌بووه، كه‌ دُنیا بی‌ت له‌ كاروباری راهیبه‌كه‌و ئایینه‌كه‌ی له‌سه‌ر زه‌مینه‌ی واقیعدا، ئه‌مه‌ش دوا ی ئه‌وه‌ی، كه‌ پێشتر به‌ یه‌قینی فیه‌رت و بیروه‌ه‌ش و تیروانین به‌و راستیه‌ گه‌یشته‌بوو.

به‌لگه‌یه‌کی تر له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ت هێنانی كۆره‌كه‌ به‌ كاری راهیبه‌كه‌و په‌سندكردنی ئه‌وكاره‌ی، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ نزاكه‌ی به‌ وشه‌ی (اللهم/ خوایه‌) ده‌ست پێ كردوه، نزاكردنه‌كه‌ی له‌لای خوا به‌و شیوازه‌ی، كه‌ له‌ راهیبه‌كه‌وه‌ فیتری بووه، به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر باوه‌رداریتی و ئیمان هێنانی به‌ خوا.

٢٠- وجودی ئهو گیانداره‌ درنده‌یه‌ش، كه‌ پێی له‌ خه‌لكی گرتوه‌، وه‌ك به‌واریکی تاقیكردنه‌وه‌و هه‌له‌سه‌نگاندن، پاشان گه‌یشتن به‌ یه‌قین و دُنیا یی، مژده‌ی خێرو كاریکی چاك بووه‌.

چونكه‌ بوونی ئهو گیانداره‌ درنده‌یه‌و پێگرتنی له‌ خه‌لكی، هاوشیوه‌ی ئهو پادشا سته‌مكاره‌یه‌، كه‌ خه‌لكی بۆ خۆی كۆیله‌ ده‌كات و ده‌یه‌وێت له‌جیات ی خوا بیه‌رستو، له‌ ئایینی خواش دووریان ده‌خاته‌وه‌.

جا كه‌ كۆره‌كه‌ ئهم گیانداره‌ درنده‌یه‌ی به‌ به‌ردێك كوشتوه‌، ئاماژه‌یه‌ كه‌ ئهم كۆره‌ خه‌لك له‌و پادشا سته‌مكاره‌ رزگار ده‌كاتو، پێی راستی خوا یان پێشان

دهداتو، بهرهو بهههشتیان دهبات.

۲۱- ههروهها کاتیك ئهم كۆرپه گياندارهكهی کردوته سهههتایهك بۆ رزگارکردنی خهڵکی، ئاماژهیه بۆ دهستپێکردنی بانگهوازی خهڵکی و خزمهت کردنیان و دهستهبههرکردنی خێرو چاکه بۆیانو، لابردنی ئازارو مهترسی لهسهریان. بهم پێییهش لهپێی ئهو پیشینیاژه کردهیی و ئهو خزمهته کۆمهلایهتی یهوه، خۆی و بانگهوازهکهی به خهڵکی ناساندوه. لهمهشدا ژيانیک بۆ بانگهوازهکهو سهههتایهکیش بۆ پهسندکردنی بانگهوازهکه لهلایهن خهڵکی یهوه، ههیه.

۲۲- کاتیك کۆرپه نهوجهوانهکه، گيانداره درندهکهی کوشتوه، گهراوتهوه بۆ لای راهیبهکهو ههوالهکهی پێ گهیاندوه، ئهویش زۆر دلشاد بووهو، پێشی گوتوه: (کۆرپم، ئهمرۆ تۆ لهمن چاکتریت).

ئهم وتهی (کۆرپهکه) به کۆرپهکه رادهگهیهنیت. که لهخۆی چاکتره، که ئهمهش وتهی خۆشویستن و سۆز پێدان، بهلگهیهکه لهسههر پهیههندییهکی تۆکمهی رۆحی له نێوانیانداو، بهلگهشه لهسههر رهزامهندیی راهیبهکه له دهروونهوه لهوکاتهی ئهمهی پێ رادهگهیهنیت.

۲۳- راهیبهکه کاتیك کۆرپهکهی لهخۆی بهچاکتر داناوه ههوالی ئهمهشی پێ راگهیاندوه، دهلالهت دهکاته سههر لیبران و دلسۆزیی بۆ خواو، زوهدو خۆنهویستی له دنیاو، خۆ پهنادانیشی له ههرشتیک، که نهفس خوازیاریهتی.

۲۴- چاکتربوونی کۆرپه نهوجهوانهکه له راهیبهکه، له کاتیکیدا قوتابی ئهوهو، له کاتیکیدا راهیبهکه چهندان سال لهبوارى باوهڕهینان و دینداریدا لهپیش ئهویشهویهو، چهندین سالی دوورودریژی له رینگای خوادا بریوه، بهلگهیه لهسههر ئهوهی چاک و پایهداریی له بانگهوازدا به پێودانگی ئهو تهمنه نیه، که موسلمان تییدا دهژی، بهلکو بهراوهی ئیماندارى و خۆپاریزی و دلسۆزی و خۆ ساغ کردنهوه و یه کلابوونهویه.

٢٥- راهیبه که ئهو ههوالهش به کورپه نهوجهوانه که ده دات که له مه وودوا تووشی به لاو نارپه حه تی و تاقیکردنه وه ده بیئت، له مه شدا ئه وه به کورپه که -و به ئیمه ش- ده ناسینیت که رینگای بانگه وازکاری یه و، مه شخه ل و سیمای تایبه قه ندیی یه کانیه تی و، تییدا راستیه کی یه کلاکراوه و، سوننه تیکی راسته وانای هه میشه بیشمان پیشان ده دات که بیگومان به لاو نارپه حه تی -وه کو تاقیکردنه وه که له سه ر رینگاکه - سوننه ت و رپسای بانگه وازه کانه و، بانگه وازکارانیش هه ر ده بیئت تووشی ئهو رووداوو کاره ساتانه بین که خوا به خواست و قه ده ری خۆی بۆی داناون.

جا کاتی که راهیبه که ئهم هه واله به کورپه نهوجهوانه ئیمانداره که له سه ره تای قۆناغه ناشکرا که ی بانگه وازه وه) راده گه یه نیت، بۆ ئه وه یه تا کو خۆی رابه یینیت له سه ر ئهو رووداوانه ی، که به ره و روویان ده بیته وه و، خۆیان بۆ ئاماده و ساز کات و، تویشه به ره که شی به تویشه ووی -ئارام گرتن و خۆپاریزی و خۆپاگری- پر بکات.

ئهو ی له سه ر شانی سه رکرده و په ره ردیار و بانگه وازکارانیشه، ئه وه یه ده بیئت رینگای بانگه واز و مه شخه ل و سیماکانی ئهم رینگایه به شوین که وتوانیان بناسین و، ئهو کاره شیان بۆ روون بکه نه وه که به دیی دینن و، ئهو سه ره نجامه شیان بۆ مه زنده که ن که له بواری راپه راندنی کاروباری بانگه وازه که دا چاوه رپیان ده کات، تا کو شوین که وتوانیان له سه ر چاوه رۆشنی و به رچاوه روونی ههنگاو بنین و، خۆیان رینگ خه ن بۆ به ره و روو بوونه و ی مه ترسییه کان.

٢٦- راهیبه که داوای له کورپه نهوجهوانه که کردوه که کاری ئهو ناشکرا نه کات و راستیی له سه ر نه لیت و ئاماژه ی بۆ نه کات. له مه شدا به کاره ینانی رپسای (نهینگیری) له په یکه ری (رینکخستنی بانگه وازکاری) پیویست بووه. نهینگیری رینکخراوه یی، بانگه وازیش له پرووی کاروباری رینکخستن و

سەرکردايە تيدا، مەسەلە يەككى گرنگو جىي بايەخ بۆ بانگه وازكردن له هەر سەردهم وولات و ناوچه يە كدا بىت.

ئەم دياردهى نهينگيريهش له ژيانى زۆربهى زاناو بانگه وازكاره پېشىنه كاندا پهنگى داوه تهوه، وهك له هەندىك ديمەن و لايەنى چېرۆكه كانيان له قورئاندا ناماژى بۆكراوه. ديارترينى ئەم نهينگيريهش له چېرۆكى موسادايە-سلأوى لى بىت- كه له سوورەتى (قصص) دايە، هەروەها له سوورەتى (غافر) يش دايە، كه پياويكى باوه پردار- كه باوه پهكهى شارد بۆوه- له بهردهم فيرعه وندا بهرگريى له (موسا) ده كرد^(١). له ژياننامەى پيغه مبهريش ﷺ دا به تاييه تيش له قوناغى بانگه وازى نيۆ (مهككه) ياندا (شيوازي نهينگيرى) شيوازيكى بهدى كراو و ناماخبارو خواراو بووه و له زۆربهى ژيانى هاوه لان و هەلس و كهوت و كاروبارياندا په پيره و كراوه. ديارترين نمونهش لەم باره يه وه چېرۆكى موسلمان بوونى (ابو ذرى غفاري) يه- خوا لىي رازى بىت-، هەروەها كۆچى پيغه مبهري خواش ﷺ بۆ مهدينه.

٢٧- دواى ئەوهى ميژدمندالە كه ناسراوه، مەسەلە كهى له نيتو خەلكيدا بلاوبۆتهوه، دهستى كردوه به بانگه واز له نيوياندا، ئەمەش گواستنه وهى قوناغە كه يە له نهينگيريه وه بۆ ناشكرا كردنى بانگه وازو گهياندى پەيام.

٢٨- كۆره ميژدمندالە كه بواريكى چاك و مهيدانيكى كاريگهريى بۆ خۆناساندنى به خەلكى و، بۆ ناساندنى بانگه وازو ئاينه كەشى پىيان، هەلبژارد، ئەويش بواري خزمەت كردنيان و گهياندى خيرو چاكه بوو پىيانو، لابردنى ئازارو مهترسيش له سهريان. ئەوه بوو مروفي كويرو گهرو بهلەكى چاك ده كرده وه، هەموو جۆره نهخوشيه كى چاك ده كرده وه.

(١) له بهرگى يەكه مى ئەم كتيبه دا (چېرۆكى پېشىنه كان له قورئاندا) به دريژيى باسى ئەو شيوازي نهينگيرى يە مان له هەردوو چېرۆكه كدا كردوه.

ئهم كۆره لهو مهیدانهدا لیها توو بوو، لهو بوارهشدا سهركهوتوو بوو، چونكه بهو هۆیهوه ئیدی خهلكییش خۆشیان دهوێت، ئهو دینهشیان ههر خۆش دهوێت، كه پێیان دهگهیهنێت، ئهو خوای پهروهردگار هیشیان خۆش دهوێت، كه چاكیان دهكات وهو شیفایان دهدات.

پێویسته بانگهوازكارانی تریش، ئهم دهرسه له شیوازی بانگهوازکاری كۆره میردمنداله كه فیتر ببن.

۲۹- ئهم كۆره كاتیك چارهسهری دهر دو نهخۆشیهكانی خهلكی كردوهو، كوێرو گهرو بهلكی به فهرمانی خوا چاك كردۆتهوه، بهبێ ئهوهی فیتری یاساكانی چارهسهر و بنهما پزیشکییهكان بووێت، به رێزو كهرامهتێك دادهنرێت، كه له خوای پاك و بێ خهوشهوه پێی به خشراره، ئهمهش لهو رێزو كهرامهتانهی ئهولیاو دۆستانی خواجه، كه خوا به هۆیهوه رێزیان لێ دهوێت.

بیگومان شیفاو چاك كردنهوه- به رێگه دان و به خواستی خوا-یه، بهلام ههلسو كهوتی كۆره میردمنداله كه، تهنها هۆكاریكی ماددیانهی پڕوالهتیی مڕۆیی بووه بۆ بهدی هینانی توانا و قهدهری خوای گهوره.

۳۰- ئهو پرووداوهش، كه له نێوان كۆره كهو هاو نشینی پادشادا بووه، كه كوێر بووه و هاتوو بهو لای، تا چارهسهری بكات، به وانهیهك بۆ بانگهوازكاران دادهنرێت له كاری پهیوهندیی بهستنیان له گهڵ خهلكیدا. ئهوهبوو هاو نشینهكه ی دیوه خانی پادشا، چه ن دین دیاریی زۆرو هه مه چه شنهی بۆ كۆره كه هینا و پێی گوت: ئه مانه هه موو بۆ تۆ، گهر بتوانیت چاكم بكه یتهوه. بهلام كۆره میردمنداله كه، تهنها خۆی بۆ خوا یه كلا كرد بۆ وهو تهنها خۆی بۆ كاری بانگهواز تهرخان كرد بوو، ئهو هه موو دیارییه زۆرو هه مه پره نگانهی هاو نشینهكه ی پادشای رعت كردهوه.

کهواته پېویسته مروځی بانگهوازکار خوی بۆ ئایینه که ی و په روهردگاری و بانگهوازه که ی یه کلا بکاته وه و، داوای هیچ شتیک له خه لکی نه کات و، هیچ شتیکیشیان لئ وهر نه گریټ، هه روه ها نابیت له سهر ئه و بانگهوازه ی، هیچ کری یه کیان لئ داوا بکات و، ئه رکی هیچ مال و سامان و که ره سه یه کیشیان نه خاته سهر ئه گهر ئه وان شتیکیان پېشکه ش ده کرد، به لکو ده بیت گهر شتیکیشیان پئ دابو هه ولئ ره تکر د نه وه ی بدات و بیانداته وه. تا کو په یوه نندی و ناشنایه تی ی له گه لئاندا پاک و بیگه رد بیت و هه روا بمینتته وه و هیچ گه رد یکی ماددی و دنیایی تی نه که ویت. چونکه هه ر ئه وه چاکتره بۆ به ده ست هیئانی سۆزو خو شه ویستی خه لکی و، په سند کردنی بانگهوازه که. چونکه نه ویستنی ئه و مادده و که ره ستانه ی، که له ده ستی خه لکی دان، هۆیه که بۆ ئه وه ی که خه لکی مروځی زاهید و دنیانه ویستیان خو ش بویت.

۳۱- وه لامی کوره میړد منداله که ش، که به ها ونشینه خاوه ن دیاری یه که ی پادشای گوتوه: (من خوم که س چاک ناکه مه وه، به لکو ئه وه خوا یه که شیفا ده دات و خه لکی چاک ده کاته وه).

له م و ته وه لامداره یدا خوا به ها ونشینه که ده ناسینت و عه قیده و ئیمانداریتیی به شیوه کی زور پروون و ئاشکرا بۆ دیاریی ده کات. هه روه ها ده ست ده کات به بانگ کردنی — به شیوازیکی بنچینه یی و هه ره گرنگ — که شیوازی خسته نه پرووی عه قیده و ئیمانداریتیه.

۳۲- کوره میړد منداله که داوای له ها ونشینه راویژکاره که ی پادشا کردوه، که ئه گهر به ته مای چاک بوونه وه یه با ئیمان به خوا بینیت، وه ک پئی گوتوه: (نه گهر باوه ر به خوا بینیت ئه و له لای خوا نزات بۆ ده که م، خوا ش چاکت ده کاته وه و چاوه کانت بۆ ده گیر پته وه) ..

کۆره که لێره دا - ئاتاجی هاوئشیننه که به چاک بوونهوه - دهقۆزێتهوه تاکو باسی ئیماندارێتی بۆ بکات، یان راستر بلێن ههول دههات نزیکی کاتهوه له خوا و پێویستییه کهی به خوا ئاراستهکردنی دڵ و فیترهتیشی بۆ لای خوا، دهقۆزێتهوه. چونکه مرۆڤ له حالهتی پهنا بۆخوا بردن و ئاتاجیدا، زیاتر له خواوه نزیك دهبیتهوه.

۳۳- هاوئشیننه کهی پادشا بهدهم بانگهوازی کۆره کهوه چووهو، باوهپی بهخوا هیناوهو، خواش به نزای کۆره که چاکی کردۆتهوه و چاوهکانی بۆ گهپاندۆتهوه. ئهمهش بهلگهیه که لهسهه ئهوهی، که بینگومان باوهپرو ئیمان له قولایی دلهکانی خهڵکیدا مهلاس دراوهو، سروشت و فیترهتیشیان ههمیشه پرووی له خوایه. بهلام بێ باوهپی کهسانیک و سهپنجی و گوناهاکانیان ئهوه فیترهته پاکی بۆ داپۆشیرون بهری دلی گرتوون. جا کاتی که سیکیان چاوی دهکهوێت به بانگهوازی کارێکی کارامه و کاریگهری وا که شیوازیکی راست و دروست و بهجێ ههبیته، دلی بێدار دهبیتهوه و فیترهتیشی دهکهوێتهوه گهپرو پرو دهکاتهوه خوا. بینگومان جیاوازییهکی گهوره ههیه لهنیوان ههلوێستی راهیبه که له بهرامبهه کۆره میردمنداله کهوه ههلوێستی کۆره که له بهرامبهه هاوئشیننی پادشاکه دا.. چونکه ئیمه زانیان، که راهیبه که خوازیاری نهینگییری بووهو، بۆ ئهم خواستهش کۆره میردمنداله کهی بهوه پاسپاردوو، که له کاتی تهنگانه و نارهحهتی و تووشبونی ئازار و ئهشکهنجیدا ناوی ئهوه نهبات و کاروباری دهرهخات. بهلام کۆره که ئهم داوا و پاسپاردیهی له هاوئشیننی پادشاکه نهخواستوهو پێی نهگوتوه: له کاتی تهنگانه دا باسی من نهکهیت و پهردهم لهسهه ههڵندهیتهوه.

جا ئایا جیاوازی نیوان ئهم دوو هه‌لۆیسته چی بێت؟

جیاوازییه‌که لهو قۆناغه‌دا، که بانگه‌وازه‌که پێی گه‌یشتووه. له‌کاتی‌کدا راهیبه‌که ئهو راسپاردیه‌ی به‌ کوپه‌ می‌ردمنداڵه‌که داوه، که ناوی نه‌هینیت، لهو کاته‌دا بانگه‌واز نه‌ین بووه، له‌بهر ئهمه‌ش راهیبه‌که سوور بووه له‌سه‌ر ده‌رنه‌خستنی بانگه‌وازو کاروباری خۆی.

به‌لام له‌کاتی‌کدا کوپه‌ می‌ردمنداڵه‌که چاره‌سه‌ری چاوی هاو‌نشینیه‌کی پادشا ده‌کات، لهو کاته‌دا بانگه‌وازه‌که ئاشکرا بووه، چونکه کوپه‌که بانگه‌وازه‌که‌ی بۆ قۆناغ کاری ئاشکراو جمو جوولێ ئاشکرا گواستۆتووه.

ئهو‌ه‌بوو تیماری خه‌لکی له‌ هه‌موو ده‌ردێک ده‌کرد، هه‌موو خه‌لکی هه‌ر هه‌مووی.

ئیدی له‌نیۆ خه‌لکی‌دا ناسراو، هیچ ئاتاجیکیشی تێدا نه‌ما‌بوو که به‌کار‌بای هاو‌نشین پادشا ب‌لێت که ئاشکرای نه‌کات.

له‌ قۆناغی یه‌که‌مدا، که نه‌ین بووه، ته‌نها په‌یوه‌ندییه‌کی تایبه‌تی نیوان دوو تاکه‌ که‌س، کوپه‌ می‌ردمنداڵه‌که و راهیبه‌که بووه. به‌لام له‌ قۆناغی دووه‌مدا په‌یوه‌ندییه‌که گشتی و ئاشکرا بووه له‌نیوان کوپه‌که و هه‌موو خه‌لکی‌دا، ئهمه‌ش له‌ پێی په‌یوه‌ندیی‌کردنی پێ‌یانه‌وه و چاره‌سه‌ری و تیماری بۆیان.

له‌لایه‌کی تره‌وه راهیبه‌که له‌ قۆناغی یه‌که‌مدا خوازیاری کاری نه‌ینی بووه، نه‌چۆته نیۆ ب‌واری کاری ئاشکراوه، به‌لام کوپه‌ نه‌وجه‌وانه‌که به‌ ئاشکرا جمو‌جوولێ کردووه، به‌م جمو‌جوول‌ه‌ش کاری له‌ خه‌لکی کردووه، د‌لێ ئه‌وانی به‌لای خۆیدا راکێشاوه و پشت‌گیریی ئه‌وانیشی بۆ خۆی ده‌سته‌بهر کردووه.

جمو‌جوول له‌ قۆناغی یه‌که‌مدا له‌ ب‌واریکی هێجگار ته‌سک و سنووردارو که‌م دا‌بووه، وه‌ک ده‌رده‌که‌وی‌ت ته‌نها له‌وه‌دا به‌ند بووه، که کوپه‌ نه‌وجه‌وانه‌که به‌ راهیبه‌که گه‌یشتووه، یه‌ک‌تریان ناسیوه و بانگه‌وازی لێ وه‌رگرتووه. به‌لام ئهم جمو‌جوول، له‌ قۆناغی دووه‌مدا ئاشکراو گشتی و جه‌ما‌وه‌ریانه‌ بووه.

له بهر ئهم جیاوازییانهی نیوان هەردوو قۆناغە، وا گونجاوه که راهیبه که ئه کوهره بهوه راسپێریت که له کاتی تهنگانه و کهوتنه بهر سزاو ئازاردا راستی له سههر ئهوه نه لیت و ئاشکرای نه کات. ئهمه له کاتیکدا کوهره میردمنداله که ئهم راسپاردیهی به هاوئشینیه کهی پادشا نه داوه، به لکو وه که ئهوه وایه که راسپاردی پیچهوانه ئهوهی پی دابیت و داواشی لی کردیت که له لای خه لکی ناوی بیتی و ئاشکرای بکات.

۳۴- هاوئشینیه کهی دیوه خانی پادشا، چۆتهوه بۆ لای پادشا و چاوی بۆ گهراوه تهوه. به لکو به و په پری عیززهت و بویری و سه ره به رزی و ئازایه تی یه وه بۆ لای پادشا گهراوه تهوه، ته نانه ت له هه موو ئه وانه ش گرن گ تر به ئیمانه وه بۆ لای گهراوه تهوه، وه کو جارانی پیشوو له لای دانیشتوه.

پادشاش سه ری سوپماوه کاتیک دیویه تی که چاوانی بۆ گهراوه تهوه، بۆیه لیتی پرسیه: (ئه ری کێ چاوه کانی بۆ گهرا ندیته وه)؟ ئه ویش گو تویه تی: (خوا ی پهروه ردگارم). پادشا لیتی پرسیه: (تایا جگه له من پهروه ردگاری ترت هه یه)؟ هاوئشینیه کهشی که چاوی چاک بۆته وه و باوه رپی به خوا هیناوه، له وه لامدا پیی گو توه: (پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری تۆش —الله— یه).

بینگومان ئهم پیاوه له ئه رکی هاوئشینیه تی یه وه بۆ پادشا —که هاو رازو نه ینگرو عابیدی و ملکه چی به رده ستی بووه— گۆراوه بۆ باوه رداریک به خوا بانگه واز کاریک بۆ پێی خوا.

بۆ گه یاندنی بانگه وازه کهشی دێره قترین و سته مکارترین پیاوی هه لبژاردوه، ئه ویش ئه وه پادشایه یه تی که ئیددیعا ی پهروه ردگاریتی بۆ خۆی ده کات و داوا له خه لکی ده کات له جیاتنی خوا بیه رستن. هاوئشینیه کهشی ئهمی هه لبژاردوه بۆ بانگ کردنی بۆ پێی خوا گه یاندنی پێی راستی خوا پێی و، ئاشکرا کردنی ئهم بانگه وازه له لای.

بۆ یهكهم جاریش وتهیهکی زۆر سه‌رسوڤه‌یین ده‌دات به گوێیدا، كه له‌ناخه‌وه به توندیی ده‌یله‌رزینیت، پێی ده‌لێت: (په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری تۆش، -الله-یه).

له‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی هاو‌نشینه‌ چاو ڤۆشنه‌ باوه‌ڤداره‌كه‌دا بویری و نازیه‌تی و ڤاشكاوی و سه‌ربه‌رزی و سووربوون له‌سه‌ر وته‌ی ڤوون و بانگه‌وازو گه‌یانندن، به‌دی ده‌كریت.

۳۶- هاو‌نشینه‌ چاو ڤۆشنه‌كه‌ی پادشا، وه‌ك هه‌ر بانگه‌وازكارێكی تری ڤێی خوا، ترووشی به‌لا و ناڤه‌حه‌تی له‌ دوژمنانیه‌وه‌ بووه‌، نه‌وه‌بوو پادشاكه‌ سزایه‌کی ترسناك و تۆقینه‌ریداو، به‌لام له‌سه‌ر دینه‌كه‌ی خۆی جیگیر دامه‌زراو بوو.

به‌راستی هه‌لۆیستی ئه‌م هاو‌نشینه‌ ئیمانداره‌ی پادشا، هاوشیوه‌ی هه‌لۆیستی ئه‌و سیه‌ربازانه‌ی فیره‌ونه‌، كه‌ پێشتر به‌كرتگی‌راوی فیره‌ون و كاسه‌لیسی بوون و، دواتر -له‌ڤێ موساوه‌- ئیمانیان به‌خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان هێناو، دلیان ڤر بوو له‌ ئیمان و، بوونه‌ چهند بانگه‌وازیكی گه‌یه‌نه‌رو، به‌وه‌ڤی ئارامی و خۆڤاگری و دلیایی به‌وه‌، ڤووبه‌ڤرووی سزا و نه‌شكه‌نجی فیره‌ون بوونه‌وه‌.

۳۷- دوا‌ی ئه‌وه‌ی پادشا به‌ كاروباری بنچینه‌یی كۆڤه‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ی زانیوه‌، پێی گوتوه‌: (كۆڤه‌كه‌م...)، به‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ ده‌یوینیت، كه‌ ڤواله‌ته‌كه‌ی سۆزو خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی یه‌، به‌لام له‌راستیدا هه‌مووی فروفیل و پیلان و چاوبه‌سته‌کیه‌، وه‌ك ئه‌وه‌ وایه‌، كه‌ له‌ ڤێی فیریودان و هه‌لئانییه‌وه‌ ئاماژه‌ بۆ تایبه‌تمه‌ندییه‌كانی لێك نزیکی بكات و، ملکه‌چی كات بۆ خۆی و، به‌لێنی ئاینده‌یه‌کی گه‌ش و ژیا‌نێكی ڤر له‌ خۆشی و ڤا‌بواردنی بۆ چاوه‌ڤر بكات.

به‌راستی جیاوازییه‌کی گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌نیوان ئه‌و وشه‌ی ڤر نازی باوكایه‌تی و ناسکی و میه‌ره‌بانیه‌ی، كه‌ پێشتر ڤاهیبه‌كه‌ به‌ كۆڤه‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ی گوتبوو (كۆڤم)، هه‌روه‌ها له‌نیوان ئه‌و وشه‌ ڤر له‌ فروفیل و پیلانگێڤانه‌یه‌ی، كه‌ له‌ ده‌می پادشاكه‌شه‌وه‌ ده‌رچوووه‌ پێی گوتوه‌ (كۆڤم)...

راسته، كه پيته كانى ئەم وشهيه له هەردوو حالەتەكەدا هەر هەمان پیتزو وشەكەش هەر ئەم وشهيهيه. بەلام جیاوازیی له ئامانجی بگۆو دەبرپه‌كه‌ی دایه‌و له‌و حالەتەش دایه‌، كه تیايدا ده‌یدركیئیت.

٣٨- گەن‌ده‌لیی پادشاو فرۆفیلی مه‌كربازانه‌ی له‌و وته‌یه‌یدا ر‌ه‌نگ ده‌داته‌وه‌ كه به‌ كۆره‌ می‌رد‌منداڵه‌كه‌ ده‌لیت: (به‌راستی سی‌حربازی تو گ‌ه‌یش‌تۆته‌ ر‌اده‌یه‌ك كه ده‌توانیت كۆیرو به‌ل‌ه‌ك چاك بكه‌یت‌وه‌و ئەوه‌ بكه‌یت‌و ئەوه‌ بكه‌یت...).

پادشا به‌م شی‌وه‌یه‌ هه‌ول ده‌دات كارامه‌یی كۆره‌كه‌و سه‌ركه‌وتنی له‌و كارانه‌دا بداته‌ پال‌ خۆی، كاروباره‌كانیشی به‌و سی‌حرو جادوگ‌ه‌رییه‌ ل‌یك‌ بداته‌وه‌ كه له‌ سی‌حربازه‌كه‌ی پادشاوه‌ وه‌ریگ‌رت‌وه‌وه‌. ئەمه‌ش شی‌واندنی ر‌استیه‌یه‌كانه‌و هه‌ل‌گ‌ی‌ر‌انه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌كانه‌ له‌ خه‌لك‌ی، ل‌ی‌كدانه‌وه‌ی حه‌قه‌ به‌ ناحه‌ق، تاكو راستی له‌ خه‌لك‌ی به‌شاریته‌وه‌.

٣٩- كۆره‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ له‌ ر‌ووبه‌رووبونه‌وه‌ی پادشادا كاراو ل‌یه‌اتوو ده‌بی‌ت‌و، به‌ربه‌ستی فریودانه‌كه‌ی تیده‌په‌ر‌ی‌ئیت‌و، به‌یارمه‌تی و كۆمه‌کی خوا به‌سه‌ریا بالا‌ده‌ست ده‌بی‌ت.

به‌ باوه‌ری پته‌وو جور‌ه‌ت‌و سه‌ربه‌رزى و خۆپاگ‌رییه‌وه‌ له‌به‌رده‌م پادشادا ده‌وه‌ستیت‌و پ‌ی‌ ده‌لیت: (من ه‌یچ كه‌سی‌ك چاك ناكه‌مه‌وه‌، به‌لكو خوا چاكیان ده‌كاته‌وه‌).

ب‌ی‌گومان ه‌یچ كه‌سی‌ك توانای ر‌وبه‌رووبونه‌وه‌ی زۆرداره‌ خو به‌زل‌زانو مله‌وپه‌كانی نیه‌ ته‌نها كه‌له‌پیاوانو شیره‌كوپانی بانگه‌واز‌كاری خاوه‌ن باوه‌ری پۆل‌ای‌ن نه‌بی‌ت.

٤٠- پاشان كۆره‌ نه‌وجه‌وانه‌كه‌ به‌ قۆناغ‌ی‌ك‌ى تری تر‌سناك‌دا تیده‌په‌ر‌یت، ئەوه‌یه‌ پادشا ده‌یگ‌ر‌یت‌و سزای ده‌دات، به‌رده‌وام سزاو ئازاری ده‌دات، كۆره‌كه‌ش زیاتر له‌سه‌ر دینه‌كه‌ی ج‌ی‌گ‌یر ده‌بی‌ت، به‌لام ناتوانی‌ت له‌سه‌ر ئەوه‌ خۆی پاگ‌ر‌یت‌ كه‌

پازو نهینیی مامۆستاکی دهرنه خات، بۆیه به ناچاری و دواي فشاریکي زۆر پازو نهینیی ئه ویش دهرده خات و ئاشکرای ده کات.

کورپه بانگه وازکاره که له مه دا گازانده ی لی نا کریت و، به گونا هباریش دانانریت، به لām ئه وانه نهینیی ریکخستن و، له وانه یه له بهردهم چه وساندنه وه ی دپندانو ئه شکه نجه ی تۆقینه ردا به نهینیی نه می نیتته وه.

زۆر جاری واهه بوه که له مهیدانه کانی ئه شکه نجه دانو کونجی زیندان و ژووره تاکه که سییه کاندو به چه ندین هۆو ئامرازی ئازاردانی هه مه چه شن، چه ندین بانگه وازکاری راستگۆو وابه سته ی حه قیان ناچار کردووه، که نهینیی کانی ریکخستن بدرکینیت. دیاره ئه وانه به زۆرو ناچاری و، هه ندیک جار له حالته ی بی هۆشی (لا ارادی) دا رازه کانیان ئاشکرا کردووه.

بیگومان سته مکاران هینده ئامرازی تازه ی ئه شکه نجه دانی تۆقینه رانه داده هیئن، که واهه بانگه وازکاری سزادراو ده کهن هۆشو عه قل و ئیدراک و خواستی خۆی له ده ست بدات و، پازو نهینیی کانی شی له خانه ی بی هۆشی (لاوعی) و بی ههستی (لا شعوری) یه وه له ده ست ده رچیت و، ته نها زمانی کار بکات و، ئیدی وای لی بیت له خۆیه وه و له ئه نجامی وپینه پی کردنه وه و له کاتی کدا ده رزیی بی هۆشکردن یان خه و لی خستنی لیدراوه، هه موو شتیک بدرکینیت.

ئهم مه سه له یه ش واهه بانگه وازکاران ده کات، که پیویسته که متر به لای پازو نهینیی کانی ریکخستن دا بجنو، هینده ش به دواي ئه و مه سه له و پازو نهینییه ریکخراوه یی یانه ی بانگه وازدا نه چن که په یوه ندی ئه و تۆیان به وانه وه نی یه. هه روه ها ئه و نه ده ش له هه والۆ زانیاری بریانی تریان له نیو ریکخستندا نه کۆلنه وه، جا ئه گه ر زیندانی کران و ئه شکه نجه دران و که وتنه حالته ی قسه ی سه یرو سه مه ره و (هه له ق و مه له ق) کردن، سته مکاران هه یج زانیاری و هه والیکیان له عه قلی شاراوه ی ئه وانه ده ست ناکه ویت.

پێویسته سهركردایهتی بهرپرسیار له کاری پێکخراوهییش، بۆ ئهو بارودۆخ و حالهته پروانیت که بانگهوازکار تیایدا ههڕچی لای بووه درکاندویهتی و ههندیک نهیینی بانگهوازی پێکخستنهکهی بۆ ستهمکاران ناشکرا کردوه، بۆیه ناییت هههمان بهیهک شیوه ههلسهنگینیت، یهک مامهلهی سهزرهنش یان چاوپۆشین یان پاکانه بۆکردنیان لهگهڵدا بکات. بهلکو بهپێی حالهتی ئهو پڕۆژگارهو، باری دهروونی بانگهوازکارهکه لهبهردهم ستهمکارهکان داو، شیوازو چۆنیهتی درکاندنی ئهوهی له دڵیدا بووهو، بهپێی رادهی ئهو زانیاری و ههوالانهی پێی گهیاندوون، حوکمی ئیدانه و سزادان، یان چاوپۆشی و لیبوردنیان بۆ دهربکات.

٤١- پادشاکه سزای هاوئشینیهکهی خۆی و، راهیبهکهشی داوهو، سووریوه لهسهه ههنگێرانهوهشیان له دینهکهیان. چونکه له دین ههنگێرانهوهیان، وهک لهناوبردنی بانگهوازهکهیه. بهلام کوشتنی ئهو دوانه، ژیان بهخشینه به بانگهوازهکه. لهبهر ئهمه ئهو پێشنیازی (پاشگهزبوونهوه له دین)ی خسته بهردهمیان، کاتیکی ئهوان نکوولییان کردو پاشگهزنهبوونهوه، ئیدی پاشاش ههردووکیانی کوشت به لهتکردنیان به مشار.

کوشتنیان به مشار بهلگهیه لهسهه بوونی رقیکی زۆر له دلی پادشادا لهدری بانگهوازهکهو ئاینهکه، ههروهک بهلگهشه لهسهه جهنگی تۆلهستانندی پر له کینه، که دوژمنان له دلی بانگهوازکاران بهرپای دهکهن، بهلگهشه لهسهه بهکارهێنانی چهندین ئامرازی درندانهی نامرۆیی و ناماقوول لهو جهنگهیاندا.

ههروهک له پهناوبردنی پادشاکه بۆ شیوازی کوشتن بهلگهیهکی دی ههیه لهسهه ئهوهی، که بێگومان کافران تهنها ئهو شیوازه دزانن له پرویهروبوونهوهی حهق و شوینکهوتوانی حهقداو، ههه بۆیهش ئهوان شیوازی گهتوگۆ و ئاخاوتن و قهناعت پێهێنان و بیروپا گۆڕینهوهو (مناظره) رته دهکهنهوه.

جیگیربوونی هاوئشینیهکهو راهیبهکهش لهسهه ئاینهکهیانو، ههلبژاردنی (شههیدبوون) لهجیات (ههنگهپانهوه له دین)، بهلگهیه لهسهه رهگ داکوتانی

باوه‌ڕ له ده‌روونیاندا، له‌سه‌ر خۆپاگریان و سه‌ربه‌رزییان و خواستنی په‌همه‌تی
خوا و په‌زامه‌ندی خوا بۆ خۆیان.

٤٢- پادشاکه، ئه‌و کو‌ڤه نه‌وجه‌وانه‌ی به‌ سه‌رکرده‌ی عه‌مه‌لی و کاری بانگه‌وازه‌که
داده‌نا، هه‌ر بۆیه‌ش سوور بوو له‌سه‌ر هه‌لگه‌پاندنه‌وه‌ی و، له‌خشته‌ بردنی و،
نه‌کوشتنی. چونکه‌ گه‌ر کو‌ڤه‌که‌ واز له‌ دینه‌که‌ی بێنیت، ئه‌وا ده‌بیته‌ هه‌وی
له‌ناوبردنی بانگه‌وازه‌که‌ی.

پاشان بێگومان کوشتنی ئه‌و کو‌ڤه، هه‌راوه‌ریا و فیتنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی له‌نیۆ
خه‌لکیدا ده‌نایه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کو‌ڤه‌که‌ له‌نیۆ ئه‌واندا ناسرابوو به‌ناوبانگ بوو
له‌ ناوچه‌که‌دا، له‌لاشیان خۆشه‌ویست بوو به‌هه‌وی ئه‌وه‌ی خزمه‌تی ده‌کردن.

٤٣- سووربوونی پادشاکه له‌سه‌ر نه‌کوشتنی می‌ردمه‌نداله‌که‌ له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت که
له‌به‌رئه‌وه‌ی پێشتر له‌ناوبردنی دووکه‌سی وه‌ک راهیب و هاو‌نشینه‌که‌ی پێشان
داوه، تا‌کو ئه‌م کو‌ڤه‌ش لا‌واز بێت، یان بترسی‌ت و پاشگه‌ز بێته‌وه، پاشان
له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک له‌ سه‌ربازانی خۆیدا نارده‌ویتی بۆ سه‌ر شاخێک، تا له‌وی‌وه
به‌ریده‌نه‌وه، یان له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێکی تر دا بۆ نیۆ ده‌ریای نارده‌وه، تا‌کو بیه‌خنکێنن و
سه‌رنه‌گومی که‌ن. خۆ پادشاکه له‌جیاتیی ئه‌م دوو جۆره‌ کوشتنه، ده‌یشیتوانی
له‌شی کو‌ڤه‌که‌ به‌مشار وه‌ک دوو هاو‌پێکه‌ی پیشووی، له‌ت له‌ت کات و به‌رپێته‌وه.

٤٤- وادیاره‌ پادشا له‌ گرتنه‌به‌ری ئه‌و ئامرازه‌ی تر دا، بۆ کوشتنی کو‌ڤه
می‌ردمه‌نداله‌که، مه‌به‌ستیکی تری هه‌بووه، به‌وه‌ش ویستویه‌تی ده‌رفه‌تیکی
بیرکردنه‌وه‌ی بۆ به‌خسینی‌تن، تا له‌و ده‌رفه‌ته‌دا تووشی دوودلی و پارایی
بێت و، پاشان واز له‌و دینه‌ بێنیت، که له‌سه‌ریه‌تی.

ئه‌مه‌ش هه‌مووی له‌و ماوه‌ دوورو درێژه‌ی پێگادا، واته‌ چ له‌ پێگایدا بۆ سه‌ر
چیاکه، یان بۆ ده‌ریاکه.

٤٥- کو‌ڤه‌که‌ باوه‌ری به‌ خوای په‌روه‌ردگاری هێنا‌بوو، متمانه‌ی پێی هه‌بوو،

پشتی پی به ستبووو کاروباری خویشی پی سپارد بووو هر ته نها له خواش داوی
 رزگار بوونو دهربازوونی ده کرد، وهك له دووعای کاتی سه رچیا که دا پووی کرده
 خواو، له کاتی نیوهر پاستی ده ریا که شدا هه مان دووعای لای خوا کردو گوتی:
 (خوايه بپارێزه له مانه بهو ئامرازهی، که خواستی خۆتی له سه ره.)

بیځگومان له دوو حالت‌ه‌ی سهر چپاکه و ناو ده‌ریاکه‌شدا کور‌ه نه‌وجه‌وانه‌که له کاری ر‌زگارکردنی خویدا ده‌سته‌وستان بو‌ه هیچ شتی‌ک له هوکاره ماددیه‌کانی ب‌ر ر‌زگاربوون به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو، کاره‌که‌شی ته‌ن‌ها به‌خوا سپارد‌بوو، که بیپار‌یزی‌ت له شه‌ر و خراپه‌ی ئه‌و به‌دکارانه به‌هر ئامرازیک، که خوا خو‌ی خواستی له‌سهریه‌تی‌و، به‌هر شی‌وازی‌کیش که ویست و ئیراده‌ی خوا‌ی پاک‌و بالاده‌ستی ت‌د‌د‌ا‌یه .

٤٦- له به‌ته‌نگه‌هاتنی‌ خوادا بۆ نزاو پاران‌ه‌وه‌که‌ی‌ ئەم‌ کۆر‌پ‌و‌ بۆ‌ پ‌ر‌ژ‌گ‌ار‌ک‌رد‌نی‌ به‌ ته‌نها‌ له‌نی‌ئ‌و‌ ئە‌و‌ سه‌ر‌بازانه‌ی‌ داروده‌سته‌ی‌ پادشادا له‌سه‌ر‌ چیا‌که‌ کاتی‌ک‌ چیا‌که‌یان‌ له‌ژێ‌ر‌ پ‌ی‌دا ده‌له‌ر‌زیت‌و‌ هه‌مو‌یان‌ ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه‌ ده‌مرن‌، یان‌ کاتی‌ک‌ له‌ ناوه‌راستی‌ ده‌ریا‌که‌دا که‌شتیبه‌که‌یان‌ لارده‌یی‌ته‌وه‌و‌ هه‌مو‌یان‌ سه‌رن‌گ‌ووم‌ ده‌بن‌ ته‌نها‌ کۆر‌پ‌ه‌که‌ نه‌بی‌ت‌، له‌م‌ دوو‌ حاڵه‌ته‌ سه‌خته‌دا یارمه‌تی‌ و‌ به‌ هاناوه‌ هاتنی‌ خوا بۆ‌ کۆر‌پ‌ه‌که‌و‌ به‌ر‌گ‌ری‌ لێ‌ک‌رد‌نی‌و‌، ته‌رخانه‌ک‌رد‌نی‌ هۆ‌کاری‌ پشت‌گ‌یری‌ خوا بۆ‌ ئە‌و‌ پ‌ه‌نگ‌ ده‌داته‌وه‌. هه‌روه‌ها له‌م‌ حاڵه‌تانه‌دا ئە‌و‌ ر‌یز‌و‌ که‌رامه‌ته‌ش‌ پ‌ه‌نگ‌ ده‌داته‌وه‌، که‌ خوا به‌و‌ کۆر‌پ‌ه‌ بان‌گه‌وا‌ز‌کار‌و‌ پشتی‌وان‌ه‌ی‌ دینی‌ خ‌وای‌ به‌خشی‌وه‌و‌، ئە‌مه‌ش‌ چ‌و‌ه‌ته‌ سه‌ر‌ ر‌یز‌و‌ که‌راماتی‌ پ‌یش‌و‌وی‌.

٤٧- ئاخۆ کوڤه مێرد منداڵه که، دواى له نیتوچوونى ههردوو تامه سهربازه کهى پادشا له ههردوو جاره کهدا چى کردبیت؟ ئایا له مهیدانه که رای کردووه، له کاتی کهدا دهیتوانی رابکات؟ ئایا له بهر چاوانى خه لکی نه ماوه و خۆى شاردۆته وه؟ پاشان سه ره رای ئه وه ی که ژیانیشی له مه ترسی دابووه، ئایا له سه ره ژیان سوور بووه؟

نەخېر، بەلكو ئەو لەدواى ھەردوو جارەكە بە پې ھاتۆتەوہ بۆ لای پادشاكو، زانیویشیەتى كە گەرانەوہى بۆ لای پادشا چ مانایەك دەبەخشیەتو، چ سەرەنجامیكیش بۆ خوێ له پادشاوہ چاوہ پروان دەكات.

ئەى بۆچى بۆ لای ئەو مەترسى یە دیارو چاوہ پروان کراوہ گەراوہتەوہ؟ چونكە ئەو له بەرەوروو بوونەوہیەكى سەختو جەنگیكى قورسدا بووہو، خوشاردنەوہو ھەزکردنى له رزگاروون، مانای شكستىو بەزىنى خوێو بانگەوازەكەشى لەو جەنگەدا دەگەيەنیت.

بېنگومان ئەم كۆرہ، بەرژوہەندىی خوێ، لە بەرژوہەندىی بانگەوازەكەيدا دیوہتەوہ، ژيانى خویشى ھەر له ژيانى بانگەوازەكەيدا دیوہتەوہ. جا مادام بەرژوہەندىی بانگەواز ئەوہ بىت، كە سواری پششى مەترسى بىت، دەبىت پىيدا ھەلگەپىت. تەنانەت گەر بەرژوہەندىی بانگەواز له مردنى خوێو لەدەستدانى ژيانىدا بىت، ئەوا دەبىت ژيانى بۆ بەخت كات.

گەرانەوہى ئەم كۆرہ لەدواى ئەو دوو جارە بۆ لای پادشا، مانای بىباكىو سەرەرزى نىو بەوہ لىك نادىتەوہ، خو رزگارکردنىشىو راکردنى بەرەو جىيەكى دىكەش، بە زىرەكىو دانایى لىك نادىتەوہ، بەلكو لە راستیدا گەرانەوہى بۆ لای پادشا لەوہەرى لوتكەى ئازايەتییەوہ بووہ.

پىويستە لە ھەلۆيستەكانى رۆبەرۆوبوونەوہى ستەمكارانو ھاوکارانىاندا جىاوازی لەنىوان سۆ وشەى (ترسنۆكى)و (بىباكى)و (ئازايەتى)دا بكەينو، بەم رەنگە:

(ترسنۆكى): ئامادەنەبوونە بۆ رەنجدانو قوربانیدان لەكاتى پىويستیدا.

(بىباكى): قوربانى دانىكە بەبى پىوستىو ئاتاجىك.

(ئازايەتى): قوربانیدانى پىويستو سوودبەخشانەيە.

٤٩- لەكاتى گەرانەوہى كۆرەكەدا بۆ لای پادشا، پادشاكو لىي پرسىوہ:

(هاورپێکانت چییان کرد؟) لەم پرسیارەدا حیکمەتیکمان بۆ دەردەکەوت، کە تاقمە سەربازەکەی خۆی، کە ناردبووی لەگەڵ کۆرپەکەدا بۆ لەناوبردنی، کەچی لەم پرسیارەدا دەیانخاتە پال کۆرپەکەو بە هاورپێانی ئەویان دادەنیت، هەرچەندە ئەوان خوازیاری کوشتنیی بوون، بۆ ئازاردانی دەرچووبوون، ئەو داخۆ مەبەست لەم هاورپێیەتییه چی بێت؟

بێگومان ئەو تاقمە سەربازە نێراوەی، کە لەناوچوون، پێشتر لە هاورپێانی پادشا بوون، وەک لە فەرموودەکەدا هاتوو: (پادشا ئەم کۆرپە بە چەند کەسیک لە هاورپێانی سپارد)، واتە هاورپێانی پادشا. بەلگەی هاورپێەتیشیان بۆ پادشا ئەوەیە، کە ئەوان بە فەرمانیکی پادشاو بۆ راپەراندنی فەرمانی ئەو ڕۆشتبوون.

بەلام دواى شکست خواردنیان لەبەردەم خۆراگری کۆرپە نەوجەوانەکەدا، دواى ئەوەی خواش تەفروتوونای کردوون، وەک دۆستان و هاورپێانی پادشا وەسف نەکران، چونکە دواى شکست هێنانەکیان پادشا وازی لێهێنان.

دەسلەتدارانی ستمکاریش، بەم ڕەنگە لەکاتی شکست هێنانیاندا، واز لە خزمەتکارو ئەلقە لەگۆکانیان دێنن.

پادشاکەش ئەو خزمەتکارانەی خۆی، لەو کاتی شکستەدا بە کۆمەڵی لایەنگری خۆی دانانیت، تاک لەبەردەم کۆرپە میردمنداڵە کاراو سەرکەوتوووەکەدا، شکستی ئەوان نەخاتە پال خۆی.

۵- پادشاکە بە تەواوی دڵنیابوو لەوەی، کە ناتوانیت کۆرپە نەوجەوانەکە بکوژیت. کۆرپەکەش بەمەى زانیو، هەر بۆیەش فەرمانیکی لەوبارەیهو بۆ پادشا دەرکردوو، پادشاش فەرمانەکی جێبەجێ کردوو.

ئەوێبوو پێی گوت: (ئەو پادشا، تۆ ناتوانیت من بکوژیت، تا ئەو فەرمانە، کە پێت دەدەم، جێبەجێ نەکەیت)، پادشاش گوتووێتی: (ئەو فەرمانە چیە)؟

پهنا به خواو پاکى و گهورهیی ههر بۆ خوايه.. ته ماشا، خوا چۆن یاری به عهقلی دوژمنانی دهکات، ستهمکاران رپسوا دهکات. پێش نهختیک لهوهوبه ر پادشا ههر خۆی فرماندارو قهدهغه کار بووه، لوتبه رزو خۆهه لکیش بووه، وای راگه یاندوه گوایه خوای خه لکییه، که چی وای ئیستا له بهردهم کوره نهوجه وانه که دا ملکه چه، له بهردهستیدا به ملکه چی و زه لیلییه وه داماو وه، به وپه ری بئ دهسه لاتی و سه رشۆری و بچو وکی و لاوازییه وه راوه ستاو وه، دهیه ویت لهو ته نگۆیه رزگاری بێت، به ههر رپگه یه کیش بێت کوره نهوجه وانه که له نیویه ریت، تا کو ئایینی ئهم کوره له نیو خه لکیدا بلاونه بێته وه، پادشاش زیانی لئ نه که ویت. ههر بۆیه ش ئاماده ی بیستنی ههر جوړه ئامۆژگارییه که، ته نانه ت گهر له زاری کوره که شه وه ده ر بچیت و پئی رابگه یه نریت.

به راستی ئیستا کوره که له بهردهم پادشادا زۆر گه وریه، ئهو پادشایه ی، که بۆته مرو ئیقی بچو وک و کورته بالا، کوره که ش ئیستا فرماندارو کار به دهسته و، جه نابی پادشاش ته نها فرمانی بۆ راپه راندن لئ وه رده گریت.

کوره که پئی ده لیت: (ههتا ئهو جه به جه نه کهیت، که فرمانت پئی ده ده م)، پادشاش به باله فرتی خۆشییه وه هاوار دهکات: (ئهو فرمانه چیه)؟

له وانه شه ئهمه یه که مین فرمان بێت، که پادشا که له ژیانیدا وه ریگری بێت، و، ناچاریش بو بیت، که راپه ری بێت.!

۵۱- با هه لۆیسته یه کیش بکهین له ناست ئهو شیوازه دا، که کوره می ردمنداله که بۆ چۆنیه تی کوشتنی خۆی - له لایه ن پادشا وه - و بۆ خۆ لئ رزگار کردنی، داینا وه، بابلیین: ئهو ده زانی، که قوناغی داها تو ئهو ده خوازیت، بئگومان ژیانیشی به بانگه وازه که یه وه په یه وهسته و، بۆ ئهو بانگه وازه ی ته رخان دهکات.

ههروه ها کوره که دهیه ویت، ئهو ئیدی عایه ی پادشا که بۆ خوایه تی و په روه ردا گاریتی خۆی دهکات، کو تایی پئی بێنی ت، لاوازی و دهسته پاچه یی

پادشاکه پیشانی خهڵکی بدات، تهنا ته گهر ئه مه له سه ره حسابی گیانو ژیا نی خویشی بیت.

٥٢- له وتهی کوره که دا به پادشا: (خهڵکی له شوینێکی دیاری نهختیک بهرزدا کۆیکه ره وه)، سووربوونی کوره که ده رده که ویت له سه ره بانگکردنی جه ماوه ر بو دینی خوا، تا کو ئاماده ی دیتنی روودا وه که بنو لیی وردب نه وه و بیر ی لی بکه نه وه، حه قیش له ناحق جیا بکه نه وه و بیناسن. کوره که له مه دا رووی بانگه وازه که ی ده گوازیته وه بو خهڵکی، دهیه ویت هه روا نادیا ر یان بینهر نه بن، به لکه دهیه ویت ئه وانیش بیته مهیدانی جهنگه که وه، به شداری تیا دا بکه نو، بچه پال به ره ی حه ق.

سته مکارانیش کاتی ک پو به رووی حه ق ده وه ستن، سوور ده بن له سه ره بزرکردنی جه ماوه رو بهر که نارکردیان، هه ره ک سوورده بن له سه ره بهر په رچدان وه ی سه ربا زانی حه قو، سزادانی سه ختیان، به لام له شوینێکی دوور له ئاگا داریی جه ماوه ر، چونکه ده ترسن له بیداربونه وه ی فیت ره تی ساغ له دلی ئه وه جه ماوه ره دا و نه با دا بچه پال حه ق.

٥٣- کوره می ردمندا له که، ئاماژه ی بو چۆ نه تی خو لی پزگا رکرده که کردو وه و فه رمانی به پادشا دا وه، که جی به جیی بکات: به قه دی دره ختی که وه هه لیواسیت، ئه مه ش بو ئه وه ی لاوازی ته وا ی کوره می ردمندا له که له به رده م ئه وه جه ماوه ره قه ره با لعه دا ده رکه ویت و، به و دی مه نه ش بخو شین و هه لچن: سه رنج به دن چۆن کورپکی بچوو کی می ردمندا ل و بی ده سه لاتی دا برا و له گشت هی زی کی ماددی، به قه دی دره ختی که هه لواسرا وه.

له مه شدا به شدارییه کی ویژدانی عاتیفی، له نیوان کوره که و خه لکی دا به دیی ده کریت.

٥٤- کوره می ردمندا له که فه رمانی به پادشا کردو وه، که تیریک له هه گبه ی

تیره‌کانی کۆره هه‌لواسراوه‌که - نه‌ک له جێیه‌کی تیره - ده‌ربینی‌ت، تا‌کو پا‌دا‌شا خۆی و خه‌لکه‌ ئاما‌ده‌بووه‌که‌ش بزانن که بێ‌گومان کۆره‌که‌ خۆی خاوه‌نی ئامرازو هۆ‌کاری کوشتنه‌که‌یه، نه‌ک پا‌دا‌شا‌که.

۵۵ - کۆره نه‌وجه‌وانه‌که له کرداری کوشتنی خۆیدا بۆ گشت کارو جووله‌یه‌ک پا‌دا‌شا‌که ئا‌راسته ده‌کات و فه‌رمانی یه‌که‌یه‌که‌ی کاره‌که‌ی - نه‌گه‌رچی ئاشکرا‌شه - پێ‌ده‌کات، که پێ‌ی ده‌لی‌ت: (پاشان تیره‌که‌ ب‌خه‌ره سه‌ر چه‌قی که‌وانه‌که)، به‌مه‌ش ده‌یه‌وێت بێ‌ده‌سه‌لاتی پا‌شا‌که ده‌رب‌خات، له‌خۆیه‌وه هه‌لس‌وکه‌وت نه‌کات، هه‌یچ جووله‌و هه‌نگاوێک سه‌ربه‌خۆی نه‌ب‌ج‌ام نه‌دات، تا به‌ ته‌واوه‌تی ملکه‌چی کۆره‌که‌ بێت، له به‌رده‌میدا له‌وپه‌ری لاوازی‌دا بێت.

۵۶ - هه‌روه‌ها کۆره‌که‌ فه‌رمان به‌ پا‌دا‌شا‌که ده‌کات، که دان به‌ وجودی (الله)ی په‌روه‌ردگاری خۆی و په‌روه‌ردگاری کۆره‌که‌ دا‌بنی‌ت، به‌ ناوی خواوه کۆره‌که‌ بکوژیت: (بَلَى: به‌ناوی خا‌ی په‌روه‌ردگاری کۆره‌که‌ / بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْغَلَامِ).

به‌م شی‌وه‌یه‌ کۆره‌که‌ ده‌یه‌وێت - له‌پێش مر‌دنی خۆیدا - ته‌فسیرو لی‌ک‌دانه‌وه‌یه‌کی را‌ست و دروستی رووداوه‌کان ب‌خاته به‌ر دیدی جه‌ماوه‌رو، خواشیا‌ن پێ‌ بناسی‌نی‌ت، ده‌سته‌وه ستانی و لاوازیی پا‌دا‌شیا‌ن پێشان به‌دات، نی‌تر چۆن ئه‌م پا‌دا‌شایه له جیا‌تی (الله) به‌ په‌روه‌ردگاری خۆیا‌ن دا‌ده‌نی‌ت.

۵۷ - پا‌دا‌شا‌که ویستووی‌تی دووجار کۆره می‌ر‌دمندا‌له‌که بکوژیت، به‌لام له‌وه‌دا شکستی تووش بووه‌و، خواش سه‌ربازه‌کانی بۆ له‌ناو به‌ردوون. جا هه‌رچه‌ندی‌ک هه‌ولێ کوشتنی به‌دات هه‌ر شکستی تووش ده‌بی‌ت و نوشوست دینی‌ت، چونکه‌ خوا ویستی له‌سه‌ر نه‌بووه.

به‌لام کاتی‌ک خوا ویستی کۆره‌که‌ به‌مری‌ت، ئیدی هه‌یچ شتی‌کی تر له‌به‌رده‌م ویستی خوا‌دا نه‌بووه، کۆره نه‌وجه‌وانه‌که ئه‌و شی‌وازه کاری‌گه‌ره بانگه‌وازی‌یه‌ی بۆ کو‌تایی هینانی ژیا‌نی خۆی هه‌لب‌ژاردووه. بۆ ئه‌وه‌بووه، که خه‌لکی به‌ چاکی

بزانن كه مردنو كوژرانى ئەم كوپه به قەدەر و خواست و ئيرادهى خوايه، نهك به ئيرادهى ئەو پادشايەى كه دەست وەستانى و بى توانايى ئەويان بۆ دەرکەوت.

۵۸- پادشاکەش -وہ کہ سیکی لاوازی بیچارہ- بہدہم فرمانہکانی کورہ میزدمندالہ کہوہ دیت، چونکہ خۆی لہ بہر دہم سى مەسەلەدا دیوہ تەوہ:

یان واز لہ کورہ نەوجەوانە کہ بىنىت کہ به ئارەزووی خۆی خەلکی بۆ دینی خوا بانگ بکات، بەبى هیچ گومانیکیش، خەلکە کہ باوہر به خوا دینن.

یان لەسەر هەولەکانی کوشتنی بەردەوام بیت، بەمەش لہ دووپاتکردنەوہى دەستەوہستانیہ کەى لہ بەرچاوی خەلک بەردەوام دەبیت.

یاخود بەبى فرمانەکانی کورہ کہ بیکوژیت، تا خۆی لى دەرباز بکات.

دیارە پادشاش -بەناچارى و حەز لى نەبوونەوہ- سىيەمى هەلبژارد، پادشای دەستەوہستانی هەزار نەیزانیوہ، کہ خەلکی هەموویان باوہر به خواى پەرورەدگاری کورہ نەوجەوانە کہ دینن.

۵۹- کورہ نەوجەوانە کہ به دانانی دەستەواژەى (بەناوی خواى پەرورەدگاری

کورہ کہ / بسم الله رب الغلام) بۆ کوشتنەکەى، ویستویەتى خواى پەرورەدگاری پادشا به خەلکە کہ بناسىنىت، چونکہ بىگومان پىشتەر خەلکی، ئەو کورەیان خوشویست بەهۆى ئەو سوود و خیر و چاکەییەى، کہ پىى بەخشیبوون، بۆیە هەر ئەوہ ماوہ، کہ بەر لہ جى هیشتنیان و گەرانەوہى بۆ لای پەرورەدگاری، ئاراستەیان بکات بۆلای ئەو خوايەى ئیلھامى خزمەتکردنیان و سوود پىگەیاننیانی پى بەخشیوہ، کہ هەر ئەو بووہ شیفاى نەخوشییەکانى پیداون.

هەر وەها کورە کہ ویستویەتى رادەى ئەو دەستەپاچەیی و بى توانایییەى پادشا دەربخات، کہ پىى گەیشتوہ، چونکہ پادشاکە ئەو ستەمکارە به زەبروزەنگەییە، کہ پروپاگەندەى خوايەتى بۆ خۆی دەکردو، هەر کہ سیکیش دان بەوہدا نەنىت، دەیکوژیت، وەك چۆن هاوونشینیە کەى دیوہ خانو، راهیبە کەشى

کوشت، ئیستاش حال و مهسهلهی هاتۆته سهر شهوهی، که دان به خوای پهروهردگاری کوپه نهوجهوانه که دابنیت و، بهناوی شه وایهوه بیکوژیت.

۶۰- پادشاکه شه فرمانهی راپه راند، که کوپه که پسی کرد، تیریکی گرته کوپه که و، بهر لایه کی نیوچهوانی کهوت، کوپه کهش دهستی خسته سهر شه لایه نیوچهوانی، که شوینی زامی تیره که بوو، پاشان مرد.

خه لکه ئاماده بووه کهش ته ماشای شه پرووداوهیان ده کرد، گه لیک دلتهنگ بوون و خرۆشان به و سهره نجامه خه مبه خشی کوپه که، که زۆربهیان خۆشیان دهویست به هۆی شه کاره خزمه تگوزارییه سوودبه خشانهی پیشکشی کردبوون. کوپه نهوجهوانه که وهک بانگه وازکاریکی خۆراگو جیهادکار شه دنیا به جی دیلیت و، شه هیدبوونیش - که بهر زترین پلهی ئاواته کان و ترۆپکی هیواکانه - به دهست دینیت و، به بهشی لای خوا شاد و به ختههر دهییت.

به راستی شه کوپه ته مهنی خۆی بو بانگه وازه کهی ته رخان کرد، هه ربۆیهش ته مهنی له و ریگایه دا به خشی، له ژیان و له مردنیشی هه ر بانگه وازی بو لای خوا ده کرد، وهک چۆن ژیان بانگه واز بوو بو ریبازی خوا، مردنه کهشی هه ر بانگه وازی بوو بو ریبازی خوا.

۶۱- شه هیدبوونی کوپه نهوجهوانه که کاریگه ریتییه خوازاوه کهی خۆی له دهروونی خه لکیدا خولقاند، شه وه بوو خه لکه که بیریان کرده وه و تیرامان له وهی که: میرد مندالیک بچووک، شه مانی خۆشه ویست و خیره چاکه و سوودی پیشکشی ده کرد و، له پینا ویشیاندا ده مریت و، دهسته پاچهیی و بی توانایی پادشاکه شیان بو دهسه لمینیت، ئیدی بۆچی باوه ر به پهروهردگاری کوپه که نه هینن؟

شه ترسهش، که له پادشا به زیوو دهسته و ستانه که هه یانبوو، له دلیاندا نه ماو، باوه ریان به پهروهردگاری کوپه نهوجهوانه که هینا . که خه لکه که باوه ریان هینا، دواي شه هید بوونی کوپه که . بیریان کرده وه و تیگه یشتن که شه وه

بانگه‌وازێکی به‌هادارو مه‌زنه، که خاوه‌نی بانگه‌وازه‌که گیان و ژيانی خۆی له پێناویدا داده‌نیت و، له سه‌روو هه‌موو شتیکی دنیاوه‌ دایده‌نیت، که خاوه‌نه‌که‌ی کاتی‌ک به‌ دنیا‌ش ده‌رده‌چیت، خۆی له هه‌موو خێرو خۆشیه‌کی دنیا داده‌پرنیت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌و شتی چاک‌تر و به‌رده‌وام‌تر ده‌پروات.

پێگومان خه‌ڵکیش ده‌یان‌ه‌وێت بانگه‌وازکاران قوربانیده‌ر بن و، دوا‌ی شت و مه‌کی دونه‌ییه‌ی نه‌که‌ون و خۆیان بۆ بانگه‌واز یه‌کلا بکه‌نه‌وه. کاتی‌ک ده‌بینن بانگه‌وازکاران هه‌موو شتی‌ک له مال و سامان و کات و کار و ئاوات و جه‌سته‌و خۆین و گیانیا‌ن بۆ بانگه‌وازه‌که‌یان ده‌به‌خشن، خه‌ڵکیش کاریان تی‌ده‌کریت و به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یان‌ه‌وه ده‌چن و په‌یره‌ویی پێبازه‌که‌یان ده‌که‌ن. له‌وانه‌شه ئه‌م به‌ده‌مه‌وه‌چوونه‌ی خه‌ڵکیش، دوا‌ی شه‌هیدبوونی بانگه‌وازکاران بیت، کاتی‌ک ئه‌م دنیایه به‌ شه‌هیدی له‌پێناوی خوا‌دا جی‌دیلن.

٦٢- دوا‌ی گیان له‌ده‌ستدانی کو‌په‌که، خه‌ڵکی به‌ یه‌ک ده‌نگ هاواریان ده‌کرد: (باوه‌رمان به‌ په‌روه‌ردگاری کو‌په‌که هیتنا.. باوه‌رمان به‌ په‌روه‌ردگاری کو‌په‌که هیتنا.. باوه‌رمان به‌ په‌روه‌ردگاری کو‌په‌که هیتنا..)

ئه‌م باوه‌ره‌یتنا‌نه مه‌زنه‌شیا‌ن له چرکه‌ساتی خۆ رزگارکردن دابوو، له‌ گشت کۆت و پێوه‌ندی‌کی وه‌هم و نه‌فامی و، له چرکه‌ساتی عی‌ززه‌ت و سه‌ره‌رزی‌شیا‌ن دابوو له‌ دوا‌ی سه‌رکو‌تکاری و سه‌رشۆ‌ری. هه‌روه‌ها له‌ چرکه‌ساتی به‌هێ‌زی‌یدا بوو له‌ دوا‌ی بێ‌هێ‌زی و ترس و لاوازی. به‌راستی هه‌موویان چه‌ندین مرۆ‌فی گه‌وره‌ بوون له‌کاتی باوه‌ره‌یتنا‌نیان‌دا به‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگاری کو‌په‌ نه‌وجه‌وانه‌که‌و، خۆ‌شیا‌ن بۆ خوا‌ یه‌کل‌کرده‌وه‌و، بۆ لای رێبازی پاکی خوا گه‌رانه‌وه‌و، ئاماده‌ی به‌خشی‌نی سه‌رو مالێش بوون له‌ پێ‌ی خوا‌دا.

دیاره ئه‌وان ده‌شیا‌نزانی، که باوه‌ره‌یتنا‌ن و ئی‌ماندارتی‌یه‌که‌یان، ئه‌رکی زۆ‌ریان ده‌خاته سه‌ر، بۆ‌یه ئاماده‌ی به‌خشی‌نی هه‌موو شتی‌ک بوون له‌ پێناویدا. چونکه به‌ چاوانی خۆیان شه‌هیدبوونی کو‌په‌ می‌ردمندا‌له‌که‌یان بینی و، ده‌شیا‌نزانی

هه‌مان چاره‌نووسی ئه‌و له دنیا‌دا تووشی ئه‌وانیش ده‌بی‌ت، کۆتایی‌شیان وه‌کو کۆتاییه‌که‌ی ئه‌وه. که‌چی سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش نه‌ترسان و، ترسنۆکی‌ش نه‌بوون، به‌لکو باوه‌ری خۆیان ئاشکرا کرد.

ئه‌وان تا چه‌ند چرکه‌ساتیک‌ی پێشتریش ترسنۆک و سه‌رکزو کۆیله‌کراوان بوون، به‌لام ئیستا بوون به‌و هی‌زه مه‌زنه‌ی که له چیاکانیش خۆراگرت‌رو ره‌گ دا‌کو‌تاوترن و، به‌ربه‌ره‌کانی مه‌ترسییه‌کان ده‌که‌ن. به‌راستی‌ش باوه‌ر چه‌ندین سه‌روه‌ری و قاره‌مانیتی ده‌خولقی‌ی‌ت.

٦٣- کاروبار له ده‌ستی پادشادا نه‌ماو، جلّه‌وی بارودۆخیش له ده‌ستی ده‌رچوو و حوکم و فه‌رمانه‌روایی‌شی به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له باوه‌رداره‌دا نه‌ما. له‌و کاته‌شدا که‌سی‌ک له نزیکه‌کانی خۆی ها‌ته لای و به‌ سوێند خواردنه‌وه پێی گوت: (ئه‌ڕی بینیت ئه‌وه‌ی لێی ده‌ترسایت؟ ده‌سا به‌خوا ئه‌وه‌ی لێی ده‌ترسایت تووش‌ت بوو، ئه‌وا خه‌لکی ئیمانیان هی‌نا).

بێ‌گومان پادشا دژی حق پلانی دا‌ده‌نا، خواش دژی ئه‌و پادشایه پلانی دا‌ناو، خواش هه‌ر خۆی باشت‌رینی پلان دا‌نه‌را‌نه.

٦٤- پادشا بۆ به‌ره‌و رووبوونه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ری باوه‌رداران په‌نای بۆ هه‌مان ئامراز برد که هه‌موو سه‌تمه‌کارێک په‌نای بۆ ده‌بات، ئه‌ویش ئامرازی سزادان و چه‌وساندنه‌وه‌و کوشتنی باوه‌رداران و خوێن رشتنیانه.

بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش فه‌رمانیدا چه‌ند چالێکی گه‌وره له‌سه‌ر ده‌روازه‌کانی رینگا دیاره‌کاندا هه‌لکه‌نن، چاله‌کان هه‌لکه‌ندران و ئاگری‌شیان تیا‌دا کرایه‌وه‌و سوته‌مه‌نیان بۆ ئاگره‌که دا‌نا.

ئنجا فه‌رمانی کرد، که خه‌لکه باوه‌رداره‌کان له لی‌واری چاله‌کان نزیک بکه‌نه‌وه و بیان‌ترسی‌نن، جا هه‌رکه‌سی‌کیان وازی له ئاینه‌که‌ی هی‌ناو له‌و باوه‌ره تازه‌یه‌ی پاشگه‌ز بۆ‌وه، ئه‌وا له‌لای پادشا سه‌ربه‌رز و به‌پێ‌ده‌یته‌وه، هه‌رکه‌سی‌کی‌ش له‌سه‌ر ئه‌و ئاین و باوه‌ره‌ی بمینی‌ته‌وه، ئه‌وا هه‌لێ ده‌ده‌نه نی‌و

چالە ئاگرینه کانهوه یان پهی ده‌لێن: (خۆت، خۆتی تی فری ده).

هه‌لسوکه‌وتی سته‌مکاران له‌ گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کانی زه‌بروزه‌نگ و کوشتندا، مانای شکست خواردنیانه له‌ به‌ره‌و رووبوونه‌وه‌ی هه‌قدا، تیشکانیشیانه له‌ جه‌نگه‌ تیۆری و فیکرییه‌یان له‌ گه‌ل هه‌قدا.

ئه‌ی بۆچی له‌ به‌رامبه‌ر هه‌قدا شیوازی گفتوگۆ و ناخاوتن و بیروپاگۆزینه‌وه ناگره‌به‌ر؟ بۆچی به‌و شیوازه ناتوانن رایگرن و راستیه‌یه‌کان هه‌له‌وه‌شیینه‌وه؟

له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک، یان نموونه‌یه‌کی پڕنیشاندەر، یان ژیریژی (منطق) ییکیشیان به‌ده‌سته‌وه نیه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ دانیان له‌ شکستی ته‌واویان له‌ به‌رده‌م هه‌قدا. بۆیه هه‌یج ئامرازێکی هه‌یمانه‌ی ناویان له‌به‌رده‌مدا نامی‌نیت، ته‌نها ئامرازه نامرۆیی یه‌ درنده‌یه‌کان نه‌ییت، وه‌ک ئه‌و شیوازو ئامرازه‌ی، که گیاندارانی دارستان له‌ دژی یه‌کدی په‌نای بۆ ده‌بن، حساباتی نیوخۆی خۆیانی پڕی یه‌کلاده‌که‌نه‌وه‌و، گرفته‌کانیان پڕی ده‌برینه‌وه‌و، ناکوکییه‌کانیان پڕی ته‌خت ده‌که‌ن. ئه‌ویش شیوازی په‌لاماردان و نازار گه‌یاندن و کوشتن و خۆین رشتنه‌.

٦٥- جا ئایا چالە ئاگرینه گه‌وره‌کان هوروزم ولیشاوی باوه‌ره‌یتانی جه‌ماوه‌ریان پاگرت؟ ئایا به‌و چالانه‌ توانییان باوه‌رداران له‌ دینه‌که‌یان هه‌لگێر نه‌وه؟ ئه‌ی ئایا به‌و چالانه‌ ترسو له‌رزو تۆقاندن و ترسنۆکییان له‌ دلو ده‌روونی باوه‌رداره‌کاندا دروست کرد؟

که‌ی ئامرازه‌کانی زه‌بروزه‌نگ و ئه‌شکه‌نجه‌دان، توانیویه‌یه‌ خه‌لکی له‌ دین وه‌رگێرن و سه‌ریان لی تیک ده‌ن؟ له‌ که‌یه‌وه‌ ئه‌و ئامرازانه‌ توانیویه‌یه‌ بانگه‌وازی حه‌ق له‌نیۆبه‌رن؟

بێگومان بانگه‌وازه‌کانی حه‌ق به‌ زه‌بروزه‌ندو له‌ بارودۆخی چه‌وسانه‌وه‌دا به‌هه‌یز ده‌بن. هه‌روه‌ها ته‌نها به‌ به‌لا و نا‌ره‌حه‌تی و ئه‌و تاقیکردنه‌وانه، درێژ ده‌بنه‌وه‌ و گه‌شه

دهكهن و پهگ دادهكوتن، ههر تهنها به مهينهتي و كهوتنه بهر ميعنهتهكان دهچهسپن و دهسملينرين.

لهم چيرۆكهشدا، جهماوهري باوهرداران له پالەپهستۆي يهكديدا بوون بۆ سهه چالە گهوره ئاگرينهكان، جهماوهري باوهرداران لهسهه باوهپهكهيان خۆراگر بوون و ئهوهيان ههلبژارد، كه لهلای پهروهردگاريان بۆيان داين كراوهو، گيانهكاني خۆيان له پیناوی دینهكهیاندا بهخت كرد.. لهشو لارهكهيان به ئاگری پر سوتهمهني سوتاندو، گيانهكانيشيان به ئاسمانی بهرزدا فرینو، به شههادهت و بهههشت شادو سههركهوتوو بوون، ئهم دنياهيشيان به جورێك بهجی هیشت، كه هیچ داخو پهژارهیهکیان بۆ دهرنهبری.

(ئا ئهوهیه ریگاكه)

باسهكهمان دهبارهی چیرۆکی (هاوهلانی چالە گهورهكه) به بهندی (ئا ئهوهیه ریگاكه) کۆتایی پێ دێنن، كه مامۆستای پیشهوا (سید قطب) کردبویه دواين بهندی کتیبه پیشهنگهکی خۆی (معالم في الطريق)، كه لهو کتیبهیدا تیشکی خستۆته سهه چیرۆکی (هاوهلانی چالە گهورهكه) وهندیک لهو مهشخهلو پوخساره گهشانهی ریبازهکی ئیماندارانی نیو ئهم چیرۆکی تیا دا تۆمار کردوه.

جیگای باسیشه، كه مامۆستا (سید قطب) ئهم بهندهی کتیبهکی، پیشتر وهك پاشبهندیکی لیكدانهوه بۆ تهفسیری سوورتهی (البروج) له (في ظلال القرآن) هكیدا نووسیوو، كه دهباویه لهگهڵ تهفسیره بهناوبانگهکی (في ظلال) چاپ بکرایه. بهلام دهزگای چاودیری و سانسۆری میسر نهیهیشت لهگهڵ چاپی (في ظلال) دا بلاوبکریتهوه. بۆیه (سید قطب) یش ئهو پاشبهندهی بۆ دوايی هیشتهوه له کتیبی (معالم) دا بلاوی کردهوه. جا ئهگهر بزانی کتیبی (معالم في الطريق) دواين کتیبی بلاوکرادهی (سید قطب) بێت و بشزانی، كه بهندی (هذا هو الطريق) ئا ئهوهیه

ریڤگا(که) دوایین بهندی ئهو کتێبه بێت، ئهوا دهشزانین و پهی دهبن بهوهی، که مامۆستا (سید قطب) هه مان ئاکامی، وهك ئاکامی ئیماندارانی نیو چیرۆکی (هاوه لانی چاله گهوره که) بۆ خۆی چاوه پێ دهکردو، هه مان شه هاده تیش، که ئهو ئیماندارانه به دهستیان هینا، بۆخۆی به دهست هینابوو، ئه مهش وهك ئه وه وایه، که له بواړی ئهم بهنده ی (ئا ئه وه یه ریڤگا که) وه پرسه ی خۆی رابگه یه نیت.

وهك ئه وهش وایه، که (سید قطب) لهم بهنده دا، کاتیک دنیا جی دیلت، بانگه وازکارانی دوا ی خۆی، به خۆراگری و جیگر بون له سه ر پێبازه که راده سپی ریت، ته نانه ت گه ر رووبه رووی هه ر جوړه مه ترسیه کیش بینه وه، چونکه ئهم ئهو ریڤگایه یه، که خوا خۆی بۆ بانگه وازکارانی داناوه.

دهقی وته که ی (سید قطب)

بێگومان (چیرۆکی هاوه لانی چاله گهوره که) وهك له سووره تی (البروج) دا هاتوه، شایسته ی ئه وه یه، که باوه ردارانی بانگه وازکار بۆ لای خوا له گشت خاك و ناوچه یه ك له گشت نه وه و سه ره میكدا لی وردبینه وه و سه رنجی قوولی لی بدن. چونکه قورئانی پیرۆز، که ئهم چیرۆکه ی به م شیوازی دارشته یه وه به پێشه کی و پاشه بنده ی یه وه هینا وه به و یاسا و پێنمایه یانه شه وه، که له گه ل چیرۆکه که دا دیاری کردون، چه ند هیلکی درێژی له سه ر شیوازی بانگه واز بۆ لای خوا، پۆلی مرۆڤ تییداو، ئه نجامه چاوه وانکاراوه کانی نیو ئه و بواره فراوانه — که له رووبه ری زهوی فراوانه وه — مه ودا یه کی دوورتری شی له ژیا نی دنیا هیه)، کێشا وه و، مه شه له کانی ریگه ش (معالم في الطريق) ی بۆ وینا کرده وه، ده روونی شیانی ئاماده و ساز کرده بۆ به ره روو بوونه وه ی هه ر یه کیك له و ئه نجامانه ی، که قه ده ری وینا کراوی خوا — به پی ی هیکه مه ته شاررا وه کی نیو غه بیی داپۆشراوی خوا — به سه ریا پیاده ده بێت.

ئهمه چیرۆکی دهستهیه که له خهڵکی، که باوهریان به پهروه دگاریان هیناوه، حهقیقهتی باوهره کهشیان کهوتۆته بهر ئاوینهی ئاشکرابوون، پاشان ئهم باوهره پتهوهیان کهوتۆته بهر تاقیکردنهوه، پووبهرووی چهند دۆزمنیکی به زهبروزهنگ و درنده بوونهتهوه، که سووکایهتییان به مافی مرۆف کردوه له بواری سهربهستی باوهرهیناندا به حهق، باوهرهینان به خوای بالا دهستی سوپاسکراو، به کهرامهتی مرۆف له لای خوا، تا نه بیته بهو گهمهیهش، که سته مکاران بههۆی ئازارهکانی ئهشکهغه دانی باوهرداران هوه، تهسه لای دلیان پێ بیتو، خوشی و راسواردنیش لهو دیمه نهیان له کاتی ئازاردانیاندا به سووتاندن ببینن.

بهراستی ئهو ئیمانه دلی باوهردارانی (نیو چیرۆکه که) ی له سهروو فیتنه و ناره حهتییه که دا راگرتوهوه، تیایدا (عهقیده) به سهر (ژیان) دا سههرکه وتوهوه، ملی بو هه ره شهی ده سه لاتدارانی سته مکار که چ نه کردوهوه، له دینه کهش پاشگهزی نه کردوه تهوه، له کاتی که دا به ئاگر ده سووتینان، تا مردن.

بهراستی ئهم دلانه له کۆیلایهتی بو ژیان رزگار ببون، خوشیوستنی له ژياندا مانه وهش له کاتی دیتنی مردندا بهم شیوازه درنده نهیه ملکه چی نه کردن، به لکو هه موویان له گشت کۆت و پێوه نه ده کانی زهوی، له شته سههرنج راکیشه ره کانی شی خویان رزگار کردو، بههۆی سههرکه وتنی عهقیده شهوه به سههر ژيانی زهویدا، له سهروو هه موو ئهو کۆت و پێوه ندو شته فریوده رانهی دنیاوه بوون.

له بهرامبهر ئهو دلانه باوهردارو چاکه خوازو بهرزو به خشنده شدا، چهند تاقمیکی سههرکیش و شههرا نگیزو تاوانکارو به دخو هه بوون، دۆستانو شوینکه وتوانی ئهم شههرا زانهش له سههر لیواری چاله ئاگره کان دانیشتبوون و ته ماشای چۆنیهتی ئازار پێ گه یشتنی باوهرداران و چۆنیهتی ئیش و ئازاریان ده کردن، دانیشتبوون خوشییان له دیمه نی ژیانیک ده بینی، که ئاگر ده یخوارد، دیمه نی که سانیکی بهرێز، که دوا ی چهند ساتیکی تر ده بنه سووته مه نی و خۆل.. هه جاریکیش کورپکی لاو، یان کچیکی لاو، یان نهوجه وانیک، یان پیره ژنیک، کورپکی

میڤدمنداڵ، یان پیره میڤدیکیان له باوهرداره چاکه خوازه بهرێزهکان ههڵدهایه نێو ناگرهکهوه، مهستی و سهرخۆشی ی نهفسی نزمانه ی نێو دهروونی ستهمکاران زیاتر دهبوو هاوکات بوو له گهڵ زیادبوونی گهرمایی و کلهی شیتیه که یاندا بۆ سهڕ خوین و جهسته پارچه پارچه بووه کانی باوهرداران.

ئا ئهمهیه ئهو رووداوه درندانیهی، که تاقمی ستهمکاران له سهری بهردهوام بوونو، لهو کورره ناگرینه دا مه رگی قهره بالغیان تیا دا خولقاندو، واشیان لی هاتبوو چیژیان له دیمه نه ترسناک و توندوتیژه که ی ناشکه نهج دان ده بینێ.

بهم نهفس نزمیه وهی، که هیچ گیاندارێکی درندهش په لی بۆ نه هاویشتووه ئاکاری خۆیان نواند، دیاره گیاندار ی درنده په لاماری ئاژه لانی دی بۆ ئه وه ده دات تاکو خۆراکی خۆی پهیدا کات نهک بۆ ئه وهی چیژ له ئازاره کانی ئه و نیچیره ی سه ئاکاری به دخووبی و بی په روایی یه وه - وه ربگریت.

هه ر له م رووداوه شدا گیانه کانی ئیمانداران بهرزو بلند بۆته وه و، زرگار بوون و گهیشتونته ئه و په ر ی ترۆپکی بالا و پیروژ، که گرو ی مرۆفایه تی له گشت نه وه و سه رده میکی دا بی یه وه شه ره فمه نده.

※

※

※

له رووی حسابات و مه زنده کارییه کانی سه ر زه ویه وه - وادیاره و وا لیکنده دریتته وه - که (سته مکاری) به سه ر (باوه رداریتی) دا سه رکه وتبیّت و گوایه ئه و باوه ر ی که به و لوتکه بلنده گهیشتووه و له نیو دلی ئه و چه ند که سه خیر خوازو بهرێزو خۆراگرو نهفس بهرز دا بووه، هیچ کیش و به هایه کی له و جهنگه ی نیوان (باوه رداریتی) و (سته مکاری) دا نه بووه.

ئهو به سه رهات و پیاویه تانه ی، که له سه ر رووداوه که هاتوونو، قورئانی پیروژیش له دهقه کانی تاییه ت به و رووداوانه دا ئاماژه یان بۆ هیچ هه والێکی دی نه کردووه له سه ر چۆنیه تی سزاو خه شی خوا بۆ سه ر ئه و تاوانبارانه له به رامبه ر تاوانه

دردانه که یاندا وهك چۆن سزای گهلی (نوح) و گهلی (هود) و گهلی (صالح) و گهلی (شوعهیب) و گهلی (لوط) ی داوه و ئاماژهی بۆ سزاكانیان كردووه، یان وهك چۆن باسی شیوازی سزادانی فیرعهون و سهربازهكانی كردووه، كه به هیزو توانای خۆیهوه خوای خاوهن هیزو به توانا سزای داوون و له ناوی بردوون.

راسته كه له حسابات و تیروانیی ئیانی سهه زهویدا ئهو كۆتایی یه چیرۆكه كه خهمناك و دلتەزینه. به لām ئایا ئیدی ههه ناوا - بهم پهنگه - كۆتایی به مهسهله كه هاتوو و ههه به خۆپاایش تاقمه ئیمانداره كه - كه له تروپکی ئیمان دابوون - له نیوچوون؟ ئایا ههه به كۆتایی هاتنی رووداوه كه، خهه و ئازاره كانی نیو چاله ئاگرینه گهه رهكانیش به بادا چوون، تاقمی زۆردارانی له ستهمدا رۆچووش - وهك بهرزه کی بانان - بۆی دهه چوون، له كاتیكدا ئهو چاله قووله ئاگرینه یان ههلهكه ندو خهلهکی باوهرداریان تیا دا سوتاند؟!

بێگومان لێكدهوه چه ندو چوونی خهلهکی سههزهوی شتیك له دلدا له سهه ئهو كۆتاییه خهمناكه دهه روژنیست، به لām قورئان شتیکی دی فیری باوهرداران دهكات، حهقیقهتیکی تریان بۆ دهه دهخات، بههه چاویان رۆشن دهكات له ئاست زانیی ماهیهتی ئهو بههه و بیروباوهه رانهی، كه مهسهله كانی پێ تاووتوی دهكهو، ههروهه له ئاست زانیی ئهو جهنگهی، كه بههه داریی تیدا دهكهو.

ژیان و ههه موو ئهو خووشی و ناخووشیهی، كه پێیهوه دهلهکین لههه پێی بههه مهه ندبوون به شتهكان، یان بێ بهش بوون لێیان، ئهو بههه گهه رهیهی نیو تهه رازه كه نیه، ئهو كهه رهسهیهش نیه، كه راهی قازانچ و زیان دیاری دهكات، سهه رهكهوتنی له بههه رزترین وینهیدا، سهه رهكهوتنی گیانه به سهه هه مادهه داو، سهه رهكهوتنی عهقیدهیه به سهه ئازاره كاندو، سهه رهكهوتنی ئیمانیه به سهه فیتنه داو تاقیکاریی پر به لām نا پههه تی پۆژگاردا.. لهه رووداوه شدا گیانه كانی باوهرداران به سهه ترسو ئازاردا سهه رهكهوتوون، ههروهه به سهه شته به کیشكه ره كانی سههزهوی و شته فریوده ره كانی ژیانیشدا سهه رهكهوتوون.

به‌پراستی به‌جۆریك به‌سه‌ر فیتنه‌و كوفرو نا‌په‌حه‌تیدا سه‌ركه‌وتون، كه هه‌تا هه‌تا به‌مه‌موو په‌گه‌زی به‌شه‌ری - به‌هه‌موو تیره‌و هۆزو گه‌لو نه‌ته‌وه‌كان - و له گشت چاخ و سه‌رده‌مێكدا، گه‌وره‌و پا‌یه‌دار ده‌كات، جێی شانازی و شه‌ره‌فمه‌ندیشیانه. .. ئانه‌وه‌یه سه‌ركه‌وتن..

بێگومان خه‌لكی هه‌موویان هه‌ر ده‌مرن، هۆیه‌كاني مردنیشیان هه‌مه‌په‌نگو لیك جودایه، به‌لام هه‌موو خه‌لكیش ئه‌م سه‌ركه‌وتنه‌یان ده‌ست ناكه‌وێت، له‌و ئاسته‌ بلنده‌دا به‌رز نابنه‌وه‌و، ئه‌و جۆره‌ ئازادییه‌ش به‌ده‌ست نا‌هێنن، به‌و جۆره‌ش به‌ره‌و ئاسۆی گه‌ش هه‌نگاو نا‌نێن. به‌لكو ئه‌مه‌ خواست و رێزلیانی خایه‌ بو كۆمه‌لیك كه‌سی به‌رێژ له‌ به‌نده‌كاني تاكو - وه‌ك خه‌لك بمرن و به‌شداریی مردنی حه‌قی بن - به‌لام جودا له‌ خه‌لكی دیکه به‌و په‌له‌ی سه‌روه‌رییه‌ بگه‌ن. .. سه‌روه‌ری له‌گه‌ڵ خه‌لكه به‌رێژه‌كه‌ی ئاسمان، له‌ هه‌مان كاتدا له‌ دنیای خه‌لكی سه‌ر زه‌ویشدا، گه‌ر له‌م پروه‌شه‌وه ئێمه‌ حسابی نه‌وه له‌دوای نه‌وه‌ی دانیشتوانی دنیاشیان بو بکه‌ین.

بێگومان ئه‌و باوه‌رداران به‌دیانتوانی ژیا‌نی خۆیان له‌ هه‌مبهر شكستی پێ‌هێنانی بیروباوه‌ریاندا رزگار بکه‌ن، به‌لام داخۆ چه‌نده خۆیان ده‌دۆراند؟! ئه‌ی داخۆ مرو‌فایه‌تیش چه‌نده‌ی زیان لێ‌ده‌كه‌وت؟! ناخۆ ئه‌و باوه‌رداران چه‌ندیان زیان لێ‌ده‌دات، كاتیك ئه‌و واتا به‌رزهیان ده‌كوشت، واتای نه‌ویستنی ژیا‌ن به‌بێ عه‌قیده‌یه‌ك، گه‌نده‌لیی ژیا‌نیش به‌بێ سه‌ریه‌ستی، داروو‌خانیشی له‌ زه‌مانێكدا كه‌ سه‌تمكاران دوای ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر جه‌سته‌كاني خه‌لكیدا زāl ده‌بن، به‌سه‌ر پۆحه‌كانیشیاندا زāl بن؟

به‌پراستی واتایه‌کی پیرۆزه‌و، واتایه‌کی زۆر گه‌وره‌شه ئه‌و قازانجه‌ی، كه به‌ده‌ستیان هێنا و هێشتا له‌سه‌ر زه‌ویش مابوون، ئه‌و قازانجه‌ی له‌كاتی كه‌وتنه‌به‌ر ئاگر‌دا، سووتانی جه‌سته له‌نیو‌چوه‌كانیاندا به‌ده‌ستیان هێنا، ئه‌م واتا پیرۆزه‌ش، كه ئاگر په‌ره‌ی پێ‌ده‌دات، هه‌ر سه‌رده‌كه‌وێت.

پاشان بواری جه‌نگیش خۆ هه‌ر له‌سه‌ر زه‌ویدا نیه، ژیا‌نی دنیاش، هه‌ر ته‌نها

ئەو نیه. ئامادەبوونی جەنگەکش، هەر تەنیا ئەو خەلکە ی سەردەمیک له سەردەمهکان نین. بەلکو خەلق کراوه بەرێزەکانی سەرووش (الملا الأعلى) -واته فریشتەکانی خوا-ش بەشداریی پروداوه‌کانی زهوی ده‌کەن، ئاماده‌ی ده‌بن و شاه‌یدیش ده‌بن له‌سەریان. به‌لام به‌ تەرازوویه‌کی دی جودا له‌ تەرازووی زهوی و له‌ هی نه‌وه‌یه‌ک له‌ نه‌وه‌کان، ده‌یکێشن، تەنانەت به‌ تەرازوویه‌کی جودا له‌ تەرازووی هەموو نه‌وه‌کانی سەر زهوی.

ئەو خەلکە بەرێزە ی سەروو خۆیان چەنده‌ها رۆح‌له‌به‌رن که چەندان هینده‌ی خەلکی سەر زه‌وین. هیچ گومان‌یکیش له‌وه‌دا نیه، که ستایش و ریزلێنانی ئەو خەلکە ی سەروو گەوره‌ترو سەنگین تره له‌ هەر تەرازوو پێوه‌ریکی بیروپرای خەلکی سەر زه‌وی و له‌ هەر تیروانیی‌کیان.

له‌دوای هەموو ئەمەش پۆژی دوایی هه‌یه‌و، ئەمەش ئەو بواره‌ په‌سه‌نه‌یه، که بوا‌ری سەرزه‌وی پێی ده‌گات و لێی جیا‌نا‌ی‌ت‌ته‌وه، نه‌ له‌ راستیه‌ پروداوه‌که‌داو، نه‌ له‌ هه‌ست کردنی مرو‌فی باوه‌ردار‌یشدا به‌و راستیه‌.

که‌واته‌ هیشتا جەنگ‌ه‌که‌ ته‌واو نه‌بووه‌، کۆتایی‌یه‌ راسته‌قینه‌که‌یشی هیشتا نه‌هاتوه‌. به‌ حوکم دان له‌سەر ئەو به‌شه‌ که‌مه‌ی، که له‌ زه‌ویدا پرویدا حوکمیکی نادروسته‌.. چونکه‌ حوکم دان‌یکه‌ به‌سەر که‌رت‌یک‌ی که‌م و کورت و ب‌راوه‌یدا.

※

※

※

پروانیی یه‌که‌م، پروانییکی کورت مه‌وداو، بوار ته‌سکه‌، که مرو‌فی به‌ په‌له‌و بزێو وای بۆ ده‌روانی‌ت. پروانیی دووه‌میش پروانییکی گشت‌گیرو، دوور مه‌ودایه‌ که‌ قورئان باوه‌ردارانی له‌سەر پاده‌هی‌ت، چونکه‌ ئەو حه‌قیقه‌ته‌ ده‌نوی‌ت که‌ تیروانیی دروستی باوه‌رداری‌تی له‌سەر وه‌ستاوه‌. له‌و‌یشه‌وه‌ به‌لێنی خوا بۆ باوه‌رداران هاتوه‌ له‌سەر پا‌دا‌شت‌دان‌ه‌وه‌ی باوه‌ره‌ی‌تان و خواپه‌رستی و گو‌پ‌رایه‌لی‌و، خۆ‌را‌گری له‌ به‌رام‌به‌ر به‌لا و تاقی‌کاری رۆژ‌گار‌داو، سه‌رکه‌وتن به‌سەر ناشووب و فیتنه‌ی ژیا‌ندا، ئەم به‌لێنه‌ی خواش له‌سەر پا‌دا‌شت‌دان‌ه‌وه‌ی باوه‌رداران -بۆ د‌ن‌یایی و

جیگیریی دلّه له سهر ریبازه که - وه که ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (٢٨) الرعد.

ههر ئەمهش ره زامه ندیی و خوشه و یستی له خوی میهره بانه وه تیدایه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ (١٦) مریم.

دیاره له نیو خه لکه به پیره که ی سه رووشدا (له نیو فریشته کاندا) خوا باسی بهنده چاکه کانی سهر زهوی ده کا، لهم پرووه وه پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ﴿إِذَا مَاتَ وَكَدَّ الْعَبْدُ قَالَ اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ: قَبِضْتُمْ وَكَدَّ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: قَبِضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيَقُولُ: مَاذَا قَالَ عَبْدِي؟ فَيَقُولُونَ: حَمْدُكَ وَاسْتَرْجَع. فَيَقُولُ: ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوهُ بَيْنَ الْحَمْدِ...﴾ (١).

واته: ئەگەر کورێ بهنده که ی باوهرداری خوا به مریت، خوا له فریشته کانی خوی ده پرستیت: ئایا گیانی ئەو کورپهتان کیشا؟ ئەوانیش ده لێن: به لێ. دووباره لێیان ده پرستیت: ئایا گیانی به رو بوومی دل و جگه رگوشه که یان کیشا؟ ده لێن: به لێ. ئنجا خوا لێیان ده پرستیت: ئەدی بهنده که م چیی گوت؟ فریشته کانی ده لێن: سوپاسی تۆی ده کردو ده یوت (انا لله وانا الیه راجعون). پاشان خوا به فریشته کان ده فهرمویت: له پاداشتی ئەوه دا، خانویه که له به ههشت بو ئەم بهنده یه م بنیات بنین و ناوی بنین: خانوی سوپاسگوزاری.

ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ لهم پرووه وه فهرمویه تی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِذَا ذُكِرْنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذُكِرْنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ. فَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَبْرًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي مَشْيًا أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً﴾ (٢).

(١) أخرجه الترمذي.

(٢) أخرجه الشيخان.

واته: خوای گه‌وره‌و بالا‌ده‌ست ده‌فرمویت: من له جیی متمانه‌ی به‌نده‌ی خۆم دام، من له‌گه‌لێدام کاتیك یادو زیكری من ده‌كات، ئه‌گه‌ر له‌ دڵو ده‌روونیدا زیكرو یادی منی کرد، ئه‌وا منیش له‌لای خۆم به‌یادی ده‌که‌مه‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر له‌نیۆ کۆمه‌له‌ که‌سی‌کدا یادو باسی منی کرد، ئه‌وا منیش له‌نیۆ کۆمه‌له‌ که‌سی‌کی به‌رپێتر له‌ کۆمه‌له‌که‌ی ئه‌و باسو یادی ده‌که‌م. ئه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ بستی‌ک لێم نزیک بێته‌وه، ئه‌وا من به‌قه‌ده‌ قۆلێک لێی نزیک ده‌بمه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌قه‌ده‌ قۆلێک لێم نزیک بێته‌وه، ئه‌وا من گه‌زێک (دوو قۆل) لێی نزیک ده‌بمه‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر به‌ روێشتن به‌ره‌و لای من بێت، من به‌راکردن به‌ره‌و لای ده‌چم..

هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی خه‌ریک بوونی خه‌لق‌کراوانی سه‌روو (الملا الأعلى) به‌ کاروباری باوه‌ردارانه‌وه‌ له‌سه‌ر زه‌وی، فرمویه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝۷﴾ غافر.

واته: فریشته‌کانی خوا، ئه‌وانه‌ی که‌ عه‌رش‌ی خوایان هه‌ل‌گرتوه‌وه‌ ئه‌وانه‌ش که‌ له‌ ده‌وری عه‌رشه‌که‌ن، ته‌سبیحات و نوێژو یادی خوا ده‌که‌ن و له‌ به‌ندایه‌تی و عیباده‌ت دانابری‌ن و سوپاسی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن و باوه‌رپیشی پێی دێنن و، داوای لی‌خۆشبوون بۆ که‌سانی باوه‌ردار ده‌که‌ن و ده‌لێن: ئه‌ی خوای په‌روه‌ردگارمان، تۆ به‌ په‌حمه‌ت و زانستی به‌رفراوانی خۆت هه‌موو شتی‌کت گرتۆته‌وه‌ و په‌لت بۆ هه‌موو مه‌خلوقات کێشاوه‌، داوا‌کاری‌ن لێت خواجه، له‌و به‌ندانه‌ بپوریت، که‌ ته‌وبه‌یان کردوه‌و له‌ گونا‌هه‌کان په‌شیمان بوونه‌ته‌وه‌و، دوا‌ی پێ‌بازی دینه‌که‌ی تۆ که‌وتوون، ده‌ تۆش خواجه له‌ سزای ئاگری دۆزه‌خ بیانپاریزه‌.

ژیانی‌ک له‌لای خوا، هه‌ر ته‌نه‌ها ژبانی دابین‌کراویه‌تی بۆ شه‌هیدان، وه‌ک ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ۝۳۱﴾ فَرِحِينَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِم

مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ

وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ آل عمران ﴿﴾ واته: گومان وانه بیت، که نه وانه له پټی خوادا کوژان، چند مردوویه بن، به لکو چند زیندوویه کنو، له لای پوره دگاری خوین به رده وام رزو روژیان پی ددریت. نه وانه دلدشادن بهو نیعمه تانهی که خوا به فزلو چاکه خوی پی به خشیون، هروه ها نه وانه دواکارن مزگینی بهو بریانهی خوین بدن، که هیشتا پیان نه گیشتونو له دواپانه ون، له باره ی حالی خویشیانه وه هیچ ترسو نیگه رانییه کیان له سر نه ماوه دلته نگیش نین. پاشان دواکاریشن مژده ی پاداشتیکی زور له نیعمه ت و فزلی زیاتری خوا که پیان دراوه، به چاکه کاران بگه یه نریت، خواش بیگومان پاداشتی چاکه کاران ون ناکات.

له لایه کی تره وه خوا به لینی دووباره و چندباره کراوه ی له سر نه وه ش داوه که سزای که سانی به دروخره وه پیغه مبه ران و په یامه کانیانو، سزای سته مکاران و تاوانباران له روژی دواپیدا بدات، هرچنده ماویه کی کم له سر زه ویدا بواریان پی دده داتو، تا واده یه کی دی دواپان ده خات، هندیك جارش هر له دنیا دا سزای هندیك که س دده دات، به لام سووربوونی ته واوله سر سزادانیان و ناماژهی یه کم بو ناخپرت کراوه، که دواپان به شه، وه که دهر مویت: ﴿لَا يَغْرَنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْاِلْدِ ﴿١٧١﴾ مَتَّعْ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٧٢﴾ آل عمران ﴿﴾.

هروه ها دهر باره ی سته مکاران خوا دهر مویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿١٧٣﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْذَتْهُمْ أَسْوَاءُ ﴿١٧٤﴾ إبراهيم ﴿﴾.

واته: وا گومان مبه، که خوا بی ناگا بیت له و تاوانه گه ورانه ی سته مکاران نه نجامیان دده، به لام خوا دواپان ده خات بو روژیک که کاتیک ده هیترینه پیش بو

لېږسېښه، چاوه کانيان زهقه و کراونه ته وه و له ترسې نه و روژه پټلوی چاوانيان بو به يه کدا نادرېته وه، به خېرايې و ملکه چي و سهرشوپرېشه وه دينه پېشه وه و سهریان بو ناسمان به رز کردو ته وه و چاوانيشيان بو دانا خريته و نه بله ق بوون. دل و هوش و بېرېشيان له وهرگرتن و تيگه يشتن به تاله به هوې زوري نه و ترس و لهرزه يان که هه يانه. ههر دهر باره ي کاروباري نه و سته مکارانه خوا له جييه کي تري قورئاندا

فرمودويه: ﴿فَذَرَهُمْ خُمُوصُوا وَّلْيَعْبُوا حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِصُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾﴾ المعارج

واته: نه ي پيغه مېهر، نيدې واز له و کافرانه بيته، که هيچ پندو ناموژگاري يه ک سوودی نيه بويان، وازيان لې بيته، تا کو به نارزه ووي خويان چي قسه وباسيان له سهر ناهق هه يه له نيو خوياندا ده يکنو، له دنيا شدا چي گالته و گه مې خويان هه يه بيکن، تا ده گن به و روژه ي، که به لينيان له سهر ي پي دراوه، نه و روژه ي، که به په له له گوړه کانيانه وه دينه دهر وه و به په له دين و ريک راده وه ستن - وه ک چو ن له دنيا دا له به رده م بته کانيان ده وه ستن -، جا له و روژه دا سهرشوپر و چا و به ره و ژيرن به هوې نه و سزايه وه، که چاوه پي ده کنو، که ههر له و کاته دا ريسوايې و زه ليلي دايانده گريته. بيگومان نه مېش نه و روژه يه، که له دنيا دا به لينيان له سهر هاتن و وه ديھنياني پي ده درا، که چ به درويان داده نا.

بهم رهنه گش ژياني خه لکي، به ژياني خه لکي سهر وو (مه لايکه) په يوه ست کراوه و، دنياش به روژي دوايې يوه په يوه ست کراوه. نيدې ههر ته نها (زه وي) تا که بواري جهنگي نيوان چاکه و خراپه و، هه ق و ناهق و، باوه و سته مکارې، نيه. ژياني دنياش دوا خولگه نيه و، واده ي يه کلا کردنه وي نه م مللاني يه نيه.. ههر وه ژيان و هه مو نه و خوشي و نازار و به خته وه ري و بي به ختيه ش، که په يوه نديان پيوه ي هه يه، نه و به ها به رزو گه وره يه ي نيو ته رازو وه که نيه.

بواره که له شوێن (مکان) ههکهدا فراوان بووه، له سهردهم (زمان) ههکهشدا فراوان بووه.. ههروهها ئهم بواره له بیروباوهرو، پێوهرو تهرازووهکانیشدا فراوان بووه. ئاسۆکانی دهروونی خاوهن باوهپیش فراوان بووهو، مهسهلهکانی جێی بایهخ پیدانیشی گهوره بوون. ئیدی زهوی و ئهوهی لهسهیهتی، بچوک بوونهوه، ژيانی دنیاو، ههرجی پهیههندیی پێوهی ههیه، بچوک بوونهوه. مرۆقی باوهپداریش به پادهو ئهندازهی ئهو ئاسۆو زیندهگیانهی دیویتی و زانیویتی گهوره بووه.

چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهوره که)یش له لوتکهی دایه بۆ دارپشتنی ئهو تێروانین باوهپداریتییه گشتگیرو گهروهو پیرۆزه.

✱

✱

✱

چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهوره که) و سوورهتی (بروج) له لایهکی دییهوه، شهپۆلێک تیشکی تر دهخهنه سهه سروشتی بانگهواز بۆ خواو، ههلوێستی بانگهوازکاریش له ئاست ههه ئهگهریکدا.. بێگومان میژووی بانگهوازی بۆ لای خوا، چهندین نمونهی ههمهجووری له کۆتایی یهکانی ژيانی ههندیک گهل و کۆمهلی بهخۆوه دیوه، که بانگهوازی جۆربهجۆریشیان تیا دا ئاراسته کراوه.. وه کۆتایی هاتن و لهنیوچوونی گهلی (نوح) و گهلی (هود) و گهلی شوعهیب) و گهلی (لوط) و، له ههیه که لهو گهلهشه، تهنها تاقمیککی بهژماره کهمی باوهپدار له سزای خوا رزگاریان بووه قورئانی پیرۆزیش دوا مانهوهی ئهم کهسه رزگاربوانه لهسهه زهوی له ژياندا، باسی ههچ کاریکی تری ئهوانی له ژياندا نهکردوه.

ئهم نمونهیه، که دهبارهی لهناوچوونی ئهو گهله نه دیاری کراون، دهسهلمینییت، که خوی گهروهو بالادهست، ههندیک جار دهیهوێت بهشیک له سزای خۆی له دنیا دا بۆ بیباوهپه ستهمکارو بهدرۆخهروهکانی بانگهوازی پێغه مبههرا ن بنیڕیت. بهلام سزای هههه دیارو هههه تهواو له رۆژی قیامهتدا پێیان دهگهیهنیت.. ههروهها میژووی بانگهوازی لهناوچوونی فیرعهون و سهربازهکانی بهخۆوه بینیه. هاوکات لهگهڵ ئهوهدا رزگاربوونی موسا و گهله کهی موساشی بهخۆوه

بینیوه، له گهڵ دیتنی دهسهلاتداریتی ئهوه گهلهدا بۆ ماوهیهك، كه له ههموو نهوهکانی تریان- له میژووی خۆیان- باشت بوون، سههرهپای ئهوهی ههرگیز به تهواوهتی لهسهه ئیمانكهیان جیگیر نهبوونو، ههرگیز نایینی خویان به تهواوهتی لهسهه زهویدا وهك بهرنامهیهکی ههمه لایه نهی ژیان پهیرهو نه کردوه. ئهم غهوهیه شمان وهك غهونهکانی زوو نیه.

ههروهها میژووی بانگهوازی له ناوچوونی ئهوه موشریکانهی قورهیشی بهخۆوه بینیوه، كه له پێی راستو باوهڕهینان به پیغه مبهری خوا محمد ﷺ یاخی بوون، له گهڵ دیتنی سههرکهوتنی تهواوی موسلمانان، له گهڵ سههرکهوتنی عهقیدهش له دڵ و دهروونیاندا بهو شیوه دهگهنو سههرسهرهینه. بۆیه کهم جاریش له میژووی مڕۆقایهتیدا بهرنامهی خوا لهسهه زهوی پهیرهو کرا، كه سههرتاپای لایه نهکانی ژایانی گرتوهوه له شیوازیکی واشدا پیاده کرا، كه ههرگیز گڕۆی بهشهری نه لهوهوپیشتو، نه لهوهوپاش پێی ئاشنا نهبووه.

ههم دیسان میژووی بانگهوازی، غهونهی کارهساتی، وهك (هاوه لانی چاله گهوره که) ی بهخۆوه بینیوه- كه ئهم باسهدا هاته بهرچاومان-، جگه له دیتنی چهندین غهونهی دی، كه له تۆماری میژووی ئیمانداریی سههردهمی کۆن و نویدا کهمتر دهرخاون. بهردهوام میژووی بانگهواز، چهندهها غهونهی تریشی بهخۆوه دهبینیت، كه له پلهو ئاستهکانی ئهوه جۆره ئاکام و سههرهخامانه دان، كه پیشت له سههردهمهکانی تردا تووشی گهلانی سههر پرووی زههین بوون.

ههر دهبوو ئهم جۆره غهونهیهی وهك کارهساتی (هاوه لانی چاله گهوره که) لهپال غهونهی بهسهرهاته ههمه جۆرهکانی تردا -چ ئهوانه ی لیوهی نزیکنو هاوشیوهی ئهون، چ ئهوانهش لیوهی دوورن رویدات.

ههر دهبوو ئهم غهونه دلتهزینهش، كه باوهرداران تیایدا رزگار نهبوونو، باسی سزادانی کافرانیشی تیادا نهکراوه رویدات، تاكو له ههست و نهستی باوهرداران- خاوهنانی بانگهوازی خاوییدا- ئهوه مهسهلهیه جیگیر بییت، كه لهوانهیه بگههنه بهر

ئاكامیكى، وهك ئەم جوړه كارهساته لهكاتى رۆششتیان به رینگای خوادا، ههروهها هیچ خواستیكى خوشیان تبادا نابیت، چونكه كاروبارى خویانو كاروبارى عهقیدهكهشیان به خوا سپاردوو.

بۆیه ئەوان تهنها راپه‌پاندنی ئهرکی خویان لهسهره‌و، دواى ئەوه ده‌پۆن - سا به ههر ئاکامیك برۆن- ههم دیسان ئهرکیکی تریان ئەوهیه، كه ره‌زامه‌ندیی خوا هه‌لبۆژن، عه‌قیده‌کیان له‌ژیان به‌گرنه‌تر دابنێن، ههر به‌هۆی ئیمانه‌كه‌شیانه‌وه به‌سهر فیتنه‌و نار‌ه‌حه‌تیدا زāl بن، له‌گه‌ڵ خواشدا چ له‌ کارکردن و چ له‌ نیازو مه‌به‌ستیاندا راستگۆ بن. پاشان خواش به‌ خواستی خۆی ئاکامه‌کان به‌سهر ئەوان و دوژمنانیشیاندا دینیت، وهك چۆن به‌سهر بانگه‌وازو دینه‌كه‌شیدا دینیت. ئیدی ده‌گه‌نه جوړه‌ کۆتاییه‌ك له‌و کۆتاییانه‌ی، كه‌ میژووی باوه‌رداریتی به‌خۆیه‌وه بینویه‌تی، یان ههر جوړه‌ کۆتاییه‌کی دی، كه‌ خوا خۆی - به‌پێی خواست و تێپروانیی داناiane‌ی خۆی - به‌دی ده‌هینیت.

بانگه‌وازکارانیش چه‌ند کرێکاریکی لای‌ خوان، خوا له‌ ههر شوێنیک و له‌ ههر کاتیک و له‌ ههر شیوازیکدا کاریان لێ‌ بخوازیت، ئەوانیش ده‌یکه‌ن، کرێ زانراوه‌که‌ی کاری خویان وه‌رده‌گرن. جا ئەگه‌ر چاره‌نووسی بانگه‌وازه‌که‌ش به‌ره‌و ههر لایه‌ك ب‌روات، ئەوه‌ بێگومان به‌ده‌ست بانگه‌وازکاران نیه‌و له‌سهر ئەوانیش حساب نیه‌، چونكه‌ ئەوه‌ له‌ ده‌سه‌لاتی خاوه‌ن کاره‌که‌دایه‌، كه‌ به‌کرێ ده‌به‌خشیت، نه‌ك له‌ ده‌سه‌لاتی کرێکاره‌کاندا.

جا کاتیک بانگه‌وازکاران یه‌که‌م بری کرێکه‌یان وه‌رده‌گرن، ئەو به‌ره‌ش، واته‌ ئارامی یه‌ك له‌ نێو دل‌داو، به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کیش له‌ هه‌ست و شعورداو، جوانی یه‌کیش له‌ تێپروانیداو، ئازادبوونیکیش له‌ کۆت و پێوه‌ند و شته‌ فریوده‌ره‌و به‌ کێشکه‌ره‌کان، ر‌زگاربوونیش له‌ ترس و بێ‌ئارامی له‌ گشت جوړه‌ حاله‌تیکدا.

هه‌روه‌ها کاتیک بری دووه‌می کرێکه‌ وه‌رده‌گرن، كه‌ ستایش کردنی خوايه‌، واته‌ خوا له‌لای خه‌لق‌راوه‌ به‌پ‌ژه‌کانی لای‌ خۆی به‌ باسکردنیان و ر‌یژلێنانیان‌وه‌

ستایشیان ده‌کات، ئەوان هێشتا له‌سه‌ر گۆی ئەم زه‌وییه‌ به‌چوکه‌دان..
پاشان بپێکی هێجگار گه‌وره‌تر له‌ پۆژی ئاخیره‌تا وه‌رده‌گرن، که‌ حسابی‌کی زۆر
که‌م و ئاسانیان له‌ گه‌ڵدا ده‌کریت و نیعمه‌تی‌کی فره‌ گه‌وره‌یان پێ ده‌دریت.
به‌خششی‌کی دی، که‌ له‌ گه‌ڵ هه‌ر بپێک له‌ کرێکه‌دا به‌ کارگوزارانی بانگه‌واز
ده‌دریت، که‌ له‌ هه‌مووشیان گه‌وره‌تره‌، په‌زامه‌ندیی خواجه‌ بۆ ئەوان، ئەوانیش بۆ
ئهو هه‌لبۆژێردراون، که‌ ببنه‌ چهند ئامرازێکی قه‌ده‌ری خواو، په‌رده‌یه‌کیش بۆ
قوده‌رتی، که‌ بپگومان خوا به‌ خواست و توانای خۆی هه‌ر کارێکی بویت، پێیان
ده‌کات.

* * *

هه‌ر به‌م په‌نگه‌ش په‌روه‌رده‌ قورئانییه‌ که‌ ئەو ده‌سته‌ بژارده‌یه‌ی موسلمانانی
سه‌رده‌می یه‌که‌می به‌و پیشکه‌وته‌ گه‌یاندو، له‌ خه‌ریک بوون به‌ کاروباری
شه‌خصی و تاییه‌تی خۆیان رزگاری کردن و قوتاری کردن، بۆ ئەوه‌ی ببنه‌ چهند
کرێکارێک له‌لای خاوه‌نی کاره‌که‌و، ئەوه‌ی خوا بۆی دانان به‌ هه‌ر بارێکداو، به‌ هه‌ر
حالی‌که‌دا بوو، په‌سه‌ندیان کردو پێی پازی بوون.

په‌روه‌رده‌کردنی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ بۆ ئەوان به‌پێی رێنمایی یه‌کانی قورئان بوو،
که‌ دلانی ئەوان و سه‌ره‌نجه‌کانیانی به‌ره‌و به‌هه‌شت ئا‌راسته‌ ده‌کرد، به‌لام سه‌ره‌تا بۆ
ئارام گرتن له‌سه‌ر ئەو رۆژه‌ هه‌لبۆژێراوه‌یان ئا‌راسته‌ی ده‌کردن، تا خوا خۆی به‌
خواستی دانیانه‌ی خۆی له‌ دنیاو له‌ ئاخیره‌تیشدا چییان بۆ به‌دی ده‌هێنێت.

ئهو به‌بو - بۆ نموونه - پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتێک ده‌یبینی ئەو (عه‌مار) و دایک و
باوک - خوا لێیان پازی بێت - له‌ مه‌که‌که‌ سزایه‌کی توند ده‌درین، هه‌یج
رێنمایی یه‌کی زیاتری له‌ (ئارامگرتن) ئا‌راسته‌ نه‌ده‌کردن، به‌لکو پێی ده‌فه‌رموون:
(صبراً آل یاسر.. موع‌دکم الجنّة/ ئارام بگرن ئەو خانه‌واده‌ی یاسر.. واده‌ی
ئێوه‌ به‌هه‌شته‌)).

له (خهبابی کورپی ئهرهت) هوه-خوا لیی رازی بیت-گێڕاوه تهوه، که گوتویهتی: سکاالامان له دهست حالی خومان له لای پیغه مبهری خوا وَعَلَى اللَّهِ کرد، له کاتی کدا له سهر کهواکهی له بهر سیبهری که عبهدا دانیشتبوو، لیمان پرسی: ئهی داوی هاناو کۆمه کمان بۆ ناکهیت؟ له لای خوا نزامان بۆ ناکهیت؟ ئه ویش فهرمووی: ﴿قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ، يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ، فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُوتَى بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ، فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ، وَيُمْسَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، فَمَا يُبْعَدُهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ. وَاللَّهُ لَيَتِمَّنَّ هَذَا الْأَمْرُ، حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ، فَلَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ، وَالذُّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ﴾^(۱).

واته: له پیش ئیوه داو له سهردهمانی پیشوودا ئیماندار دهسگیرده کراو چالێکی له زهویدا بۆ ههڵدهکهناو تێی فری دهدرا، پاشان شارێکیان دههینا و دهیاخسته سهر سهری و لاشهیان دهبرێ یهوه و دهیانکرد به دوو کهرت هوه. یان به شانهی ئاسنین گۆشت و ئیسقانی داهێنراوه، بهلام ئهوه له دینهکهی خۆی دووری نهخستۆتهوه... دهسا بهخوا، خوا ئهم دینهی سهردهخات و هیندهش ئارامی و متمانه دادیت که سوارێک له (صنعا)وه ههتا (حهزهرمهوت) دهروات و له خوا نهبیت له هیچ کهسیکی دی ناترسیت و ترسی گورگیش له سهر رانهکهی. بهلام ئیوه پهله دهکهن.

✱

✱

✱

بیگومان خوا حیکمهتێکی له پشت گشت بارودۆخ و گشت حالهتێکهوه ههیه و، ههلسۆرپینهری ههموو گهردوونهو، ئاگاداری سههرهتاو کۆتایی یهتی و، ریکخهری رووداوو پهیوهندییهکان و شته پیکهوه بهستراوه کانه.

ههندیك جار دواي چه ندين نهوه و سه دهه حیکمهتی رووداوێکمان بۆ ناشکرا دهبیت، که هاوسهردهمهکانی ئهوه رووداوه پهی یان پێ نهبردوه. لهوانه شه ههندیك کهس پرسیبیستی: (بۆچی؟ خوايه بۆچی ئه مانه روودهات؟) ئهم پرسیارهش ئهوه

نهفامی یهیه، که دهیئت مروّفی باوهردار خۆی لێ بپاریزێت، چونکه له سههرهتاوه دهزانیت که حیکمهتیک له پشتی ههموو قهدهریکهوه ههیه.

جا لهبهر ئهوهی بواری تیروانینهکهی فراوانه، ماوهی سههردهم و شوین و بیروباوهرو بهها و پتوهرهکانیش دوور مهودان، ئهوا ههر ئهوهنده بهسه، که سههرهتا وای لێ بکات بیر له وروژاندنی ئهو جۆره پرسیارانه نهکاتهوه، ئیدی بهوپهڕی خۆدانه دهست قهدهری خواو دُنیا یی یهوه له گهڵ سووپی قهدهردا دهپوات.

بیگومان قورئان چهند دَلالَتیکی وا بنیات دهیئت، که ئاماده و سازیان دهکات بۆ ههڵگرتنی سپاردهکه. ئهم دَلالَتهش دهیئت هیئنده پتهوو بههیزو ساغ بن، که له کاتیکدا ههموو شتیک دهخهنه گهرو، بهرگهی ههموو شتیکیش دهگرن، بۆ هیچ شتیک له زهویدا ئاور نهدهنهوه، سهیری هیچ شتیک نهکهن، تهنها بۆ پوژی دوا یی پروان. بهتهمای هیچ شتیکیش نهبن، تهنها پهزامهندیی خوا نهیئت. بهلکو دَلالَتیک بن، که ئاماده بن ماوهی ههموو ژیا نی سهر زهوی، تا مردن به نارهحهتی و سهختی و بێ بهش بوون و سزاو قوربانی دانهوه بپرن، لهم زهوییهشدا هیچ پاداشتیکی زووتر وهرنهگرن، ههرحهنده ئهم پاداشته - له ههندیك زهماندا - سههرکهوتنی بانگهوازه که بیئت و سههرکهوتنی ئیسلام بالادهستی موسلمانان بیئت، یان ههرحهنده ئهم پاداشته خیرایهی دنیا، لهناوچوونی ستهمکارانیش بیئت، که خوای بالادهست و بهتوانا دهیانگریت و لهنیویان دهبات، وهك چۆن ئهم کارهساته ی بهسهر ستهمکارانی پیشیندا هیئاوه، که پهيامی خویان بهدرۆ دادهنا.

تهنانهت ئهگهر کاتیک ئهم دَله پر له باوهرانه، بهچاکی دهزانن، که هیچ دهربازیکی تریان له گهشتی ژیا نی زهویاندا نیه، تهنها ئهوه نهیئت، که بهبێ بهرامبهر - ئهو بهرامبهره ههرحیهك بیئت - دهبیئت بهخشنو، تهنها چاوهپو ی ژیا نی ئاخیرهت بکهن بۆ جیاکردنهوهی حهق و ناهق له یهکتری. ههروهها تهنانهت کاتیک ئهم دَلانه راستی نیهت و ئامانجی خویان بهدی کرد و خواش ئهوهی لێ بهدی کردن، که لهسهر بهیعهت و بهلێنی خویان نیهتی راست و پاکیان ههیه، لهسهر ئهو بنچینهیهش سههرکهوتنی له زهویدا پیدان، کردنی به سپاردهیهك

له سهريان. نهك بۆ خۆيان، بهلكو دهبيت سپاردەي بهرنامهي خوايي بگهيهن و، شايستهي گهيانندي نهمانهش بن، لهو كاتهوهي بهيئني هيچ دهسكهوتيكي دنياشيان پێ نه دراوه و بۆ دهسكهوتيكي بهخشاوی زهويشيان نهروانيوه، نهوسا دهردهكهوي، كه ئهم دلاڤه تهنها بۆ خوا ساغ و يه كلا بونه تهوه و به راستيش زانيويانه، كه له دنيا دا به ته مای هيچ پاداشتيك نابن تهنها په زامه نديي خوا نه بي. جا هه موو ئهو نايه تانهش، كه باسي سهركه وتنيان تيدا كراوه، باسي دهسكه وته كانو باسي سزاي خوا بۆ موشريك و بي باوه پان له سر دهستي باوه پداران كراوه، له شاري مه دينه ئهو نايه تانه هاتونه ته خواره وه. واته دواي ئهو بانگه وازه، دواي ئه وه ي مه سه له و كاروباره كان له دهر وه ي بهرنامه ي مرؤفي باوه پدارو چاوهرواني و روانيني دا بووه، ئيدي سهركه وتنه كهش خۆي هاتوه، چونكه خواستي خوا وای گهيان دووه، كه ئهم مه نه جه واقيعيه تيكي له ژياني مرؤفايه تيدا هه بي، له وي نه يه كي كرده يي (عملي) ده ستني شان كراوا، كه هه موو نه وه كان (أجبال) دهيينن، برياري له سر ده دات. چونكه ئهو سهركه وتنه -وهك پاداشتيكي ماندووبوون و نا په حه تي و قوربا نيدان و ئازاره كان ي سزا و ئه شكه نجه خواردن- نه هاتوه، بهلكو به برياريك له قه ده ري خوا وه هاتوه، كه حيكمه تيكي شي له پشته وه يه و، ئي ستاش هه وئي به ديي كرده ي. ده ده ي.

هه مديسان ئهم ئاو ردا نه وه يه، شايسته ي سه رنج دان و ليور دبو نه وه ي بانگه وازكاراني پتي خوايه له هه ر ناوچه و سه رده م، هه ر نه وه يه كي گرؤي به شه ري دا. هه ر ئه مه ش تواناي ئه وه ي هه يه، كه مه شخه ل و پو به نده كان ي ريڠا كه (معالم الطريق) يان به رووني و، به بي ته مومر پيشان بدات و، هه نگا وه كان ي ئهو ئيمان دارانه ش جيڠير كات، كه ده يانه وي ت ريڠا كه به ره و كو تاي يه كه ي بېرن -سا ئي تر ئهم كو تاي يه هه رچؤ نيكي شي بي ت-، ئه وساش قه ده ري خوا له سه ر بانگه وازه كه يان و له سه ر خؤيشيان به و په نڠه ده بي ت، كه خوا ده بخوا زي ت.

بۆيه ئهم ئيمان داره بانگه وازكارانه ش، له كاتي رؤيش تنياندا به و ريڠا خو ئنا وييه دا، كه - به كه لله سه ره كان و لاشه پارچه پارچه بووه كان و، به عه ره ق و

خوین- پراخراوه، بۆ هیچ سههرکهوتنیکیان زالا بوونیکی ناروانن، یان بۆ هیچ خالکیکی جیاکهروهی نیوانی ههق و ناههقیش لهم زهوییهدا، ناروانن. بهلام تهگهر خواش خواستی و ابیت شتیکی لهمانه- له سههرکهوتن، زالا بوون، خالی جیاکهروهی نیوان ههق و ناههق- به بانگهوازهکهی و دینهکهی خۆی بهخشییت، نهوا ئهم خواستهی خوا- نهک و هک پاداشتیکی لهسهر ئازارو ئهشکههجه و قوربانیدان- بهدی دیت، نهخیر، چونکه ژیاانی سههر زهوی خانهی پاداشتدانهوه نیه، بهلکو بهدی هاتنیکی قهدهری خواجه له کاروباری بانگهوازهکهی و، مه نههجه کهیدا، که له سهردهستی چهند کهسیک له بهندهکانی به ئهنجامی دهگهیهنییت تاکو به ویستی دانیانهی خۆی کاریکیان پێ پراهیی بکات. ئهوانیش ئهم خواسته بهشخندانیهی خویان له دنیادا بهسه، که ئهم ژیاانه له بهرامبهریدا سووک و سانا دهبیتهوه و ههر پروداویکی تری گهشتی ژیاانی زهویش، له خۆشی و ناخۆشیدا، ههر سووک و ساناو بی بهها دهبییت.

※

※

※

ههقیقهتیکی دی هیه، که پرستهیهک له ئایهتهکانی تایبته به لیکدانهوه و بهدواداچوونی قورئان لهسهر چیرۆکی (هاوهلانی چاله گهورهکه) ئاماژهی بۆ دهکات، که له فهرمایشتهکی خوادایه: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ البروج، واته: ئهوانه بۆیه رقیان له باوهردارهکان ههستاو بهو شیویه داخی دلی خویان پێ پرشتن، چونکه باوهریان بهخوای سهروهرو سوپاسکراو هینابوو.

جا ئهو ههقیقهتهی، که ئهم ئایهته ئاماژهی بۆ دهکات، که پێویسته باوهردارانی بانگهوازکار بۆ لای خوا له گشت خاکی و نهویه کدا لێی ورد بینهوه، ئهویه بێگومان جهنگی نیوان باوهرداران و ناحهزانیاان له بنج و بناواندا جهنگیکی ئایدیۆلۆژی-عهقیدهیی-یهو، له راستیدا لهسهر هیچ شتیکی دی نیه.

ناحه زانېشيان تەنھا لەسەر باوەرپو ئيمانداريتى يەكەيه، كه سزاو ئازار به باوەرداران دەگەيەنن، تەنھا بەهۆى عەقیدەشەوہیە، كه لییان پەست و توورە دەبن.

یڭومان ئەمە جەنگیكى سیاسیش نیە، جەنگیكى ئابووریش نیە، جەنگیكى نەتەوايەتی و پەگەزپەرستیش نیە، خۆ ئەگەر جەنگە كه لەسەر یەكێك لەو لایەنانە بوايە، ئەوا راوەستاندن ئاسان دەبوو، چارەسەرى هەر گەفتیكى تریشى هەر ئاسان دەبوو. بەلام لە بنەرەت و کړۆكى خۆیدا جەنگیكى عەقیدەبى یە، سا ئیتر یان (کفر) بالادەست دەبیّت، یان (ئیمان)، هەروەها یان (جەهل و نەفامى) بالادەست دەبیّت، یان (ئیسلام) ..

ئەوہوو لە سەردەمى سەرەتای ئیسلامیشدا گەورە موشریکانى قورپەش، هەموو جۆرە مال و سامان و کەرەسەيەكى فریودەرى دنیاىان دەخستە خزمەتى پیغەمبەرى خواوە ﷺ لە بەرامبەرى تاکە یەك شتدا، ئەوہوو، كه واز لە جەنگە عەقیدەبى یەكەى بیییت، لەوہدا خاوبیتهو و سازش بکات. خۆ ئەگەر -حاشا و دوور لە پرووى پیغەمبەر ﷺ- وەلامى تۆزقالتیک لەو خواستانەى ئەوانى بدایەتەو، ئەوا لە زەمینەى واقعەدا، جەنگیک لەنیوان خۆی و ئەواندا نەدەما.

بەراستى ئەمەش مەسەلەى عەقیدەبى، جەنگى عەقیدەبى، پێویستە باوەرداران هەركاتیک پووبەرپووى دوژمنیکیان دەبنەو بە چاکى دەرکى پێبکەن. چونکە ئەو تەنھا لەبەر ئەو عەقیدەبى دژایەتیی دەکریّت، دژایەتیشیان دەکات (إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّزِّ الْحَمِيدِ). هەروەها پێویستە ئيمانداران لەم جەنگەدا تەنھا گوێرایەل و ملکەجى خوا بن.

لەوانەشە دوژمنانى باوەرداران، ئالایەكى تری غەیرە عەقیدە لە جەنگەكەدا بەرزکەنەو، وەك ئالایەكى ئابوورى، یان سیاسى، یان پەگەزپەرستى نەتەوايەتى، تاکو حەقیقەتى جەنگەكە لە باوەرداران هەلگیرنەو، بلیسەى عەقیدەش لە رۆحیاندا بکوژیننەو. بۆیە ئەرکى باوەردارانیش ئەوہیە، كه بەو هەلنەخەلتین، دەبیّت بشزانن، كه ئەو هەلگیرانەوہیەكى هەقە بۆ سەر بارى ناھەق بۆ

مه‌به‌ستیکی پنهانی. جا ئهو كه‌سه‌ش، كه ئالاو دروشمی جه‌نگه‌كان ده‌گۆڕی‌ت، له‌پاستیدا ده‌یه‌وێت باوه‌رداران به‌و جۆره‌ فریو بدات، كه له‌ چه‌کی پاسته‌قینه‌ی سه‌ركه‌وتن دووریان خاته‌وه، سا ئیتر هه‌ر جۆره‌ سه‌ركه‌وتنێك بی‌ت، سه‌ركه‌وتنی لایه‌نی پۆچی وه‌ك بۆ باوه‌رداران له‌ پووداوی چاله‌گه‌وره‌كه‌ پوویدا، یان سه‌روه‌ری و بالا‌ده‌ستی - كه له‌ سه‌ركه‌وتنی پۆچییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ - وه‌ك ئه‌وه‌ی بۆ نه‌وه‌ی یه‌كه‌می موس‌لمانان پوویدا.

ئیمه‌ش له‌ سه‌رده‌می ته‌م‌رۆماندا غونه‌یه‌ك له‌ شیواندنێ ئالاو دروشمه‌كان ده‌بینین وه‌ك هه‌ول‌دانێکی خاچه‌رستی جیهانی، به‌وه‌ش ده‌یه‌وێت باری پاستی جه‌نگه‌كه‌مان لێ ئاوه‌ژوو كاتو، می‌ژووش بشیوینێتو، ئیددیعی ئه‌وه‌مان له‌لا بکه‌ن، گوایه‌ جه‌نگه‌كانی خاچه‌رستان بۆ په‌رده‌پۆشیی داگیرکاری بووه‌.. نه‌خێر.. له‌پاستیدا داگیركه‌ر لهم سه‌رده‌مانه‌ی دوایدا، ده‌ركه‌وت بۆ په‌رده‌پۆشیی ئه‌و گیانی خاچه‌رستییه‌ بوو، كه نه‌یده‌توانی وه‌ك سه‌ده‌كانی ئاوه‌پاست خۆی پیشان بدات! كه له‌و سه‌دانده‌ له‌سه‌ر گاشه‌به‌ردی عه‌قیده‌و به‌ سه‌ركردایه‌تی موس‌لمانان، له‌ گشت جۆره‌ تیره‌و ره‌گه‌زو نه‌ته‌وه‌یه‌ك، به‌زی و تێكشكا، له‌و سه‌ركردانه (صلاح الدین)ی كوردیو، (تۆران شا)ی مه‌ملوکی، ئه‌و سه‌ركردانه‌ی لایه‌نی نه‌ته‌وایه‌تیان فه‌رامۆش كرده‌وه‌و، عه‌قیده‌و بیروباوه‌ریان به‌دیار خسته‌وه‌و، له‌ژێر ئالا‌ی عه‌قیده‌كه‌شیاندا سه‌ركه‌وتون.

﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ البروج

به‌پاستی خواش له‌مه‌دا پاستی فه‌رمووه‌و، هه‌ر فه‌رمایشتی خوا پاسته‌و، چه‌واشه‌كارانو فریوده‌رانیش درۆ ده‌که‌نو، هه‌موو ئالاو دروشم ئیددیعاکانیان بۆ چه‌واشه‌کاری و فریودانه‌.

وتەى كۆتایى

بەم ڕەنگە كۆتایى دینىن بەو وتەو لێدانەمان- هێندەى كە خوا بەقەدەرى خۆى بۆى دانابووین- دەربارەى (چیرۆكەكانى پیشینان لە قورئاندا)، لەم بەشەى سێیەمدا، بەم بەشە كۆتایى دینىن بەو نوسین و لیکۆلینەوهمان دەربارەى ئەو چیرۆكە.

لەم بەشەدا دەربارەى ئەم هەشت چیرۆكە دواين:

یەكەم: چیرۆكى هاروت و ماروت لە سوورەتى (البقرة)دا.

دووەم: چیرۆكى ئەو پیاوێى بەلای شارۆچكەكەدا تێپەڕى، هەر لە سوورەتى (البقرة)دا.

سێیەم: چیرۆكى هەردوو كۆڕەكەى ئادەم، لە سوورەتى (المائدة)دا.
چوارەم: چیرۆكى ئەو كەسەى خۆى لە پەپەرەوكردى ئایەتەكانى خوا دامالێ، لە سوورەتى (الاعراف)دا.

پنجەم: چیرۆكى (لوقمان) لە سوورەتى (لقمان)دا.

شەشەم: چیرۆكى (سەبەء) لە سوورەتى (سبأ)دا.

هەوتەم: چیرۆكى دانىشتوانى شارۆچكەكە، لە سوورەتى (یس)دا.

هەشتەم: چیرۆكى (هاوێلانى چالە گەورەكە) لە سوورەتى (البروج)دا.

بەراستى هەلۆیست و تێپرامانەكان لە ئاست ئەو چیرۆكانەدا درێژ بوون، سەرنج لێدان و تێپروانىنىش لێیان ورد و قوول بوون، ئەو وانەو دەرسانەش لێیان دەرھێنرا، زۆر هەمەلایەنە بوون، ئاماژەو ڕێنمایی یە سروودبەخشەكانیشیان كاریگەر و سەرنج ڕاكێش بوون، سوپاس بۆ خوا.

ئیمه ئیددیعیای ئهوه بۆ خۆمان ناکهین، که له ههر وتهیه کماندا راستیمان پیکابیت، چونکه ههله نهکردن و پارێزراوی (عصمه) تهنها بۆ پیغه مبهری خوا بووه ﷺ تهواویی و رێک و پیکیش له گشت لایه نیکه وه تهنها بۆ خوای بالادهسته، کاری ئیمهش ئهوهیه، که ههول و کۆششمان تیا دا کردووه و له سه ر راستی و پیکانی حهقیقهت سوور بووین، جا ئه گه ر ههله شمان کردیبت، ئه وه بیکگومان ههله یه کی به نه نه سه ت و به مه به سه ت نه بووه، به لکو له دیارده لکینراوه کانی ئه و لاوازییه مرویی یه مانه وه یه که به هه موو مرو فیکه وه لکاوه.

ههروه ها ئیمه ئیددیعیای ئه وه ناکهین، که په مان هاویشتیبت بۆ هه موو ئه و ده رس و رێنمایی و په ندو ئامۆزگاری و وته نه سه تق و ئاماژه و سه ر نه چ و ئاراستانه ی که له و چیرۆکانه وه ده رده هیتریت، به لکو ئه وه ی وهرمان گرتووه لییانه وه، تهنها مشتیککی خه واریکه و، به شیککی که مه له و گه نجینه زۆرو ده وله مه ندو فره یه ی قورئان. قورئانیش فیڕ ئه وه ی کردووین که به گیانیکی له خۆبوردانه وه له خوا بیاریینه وه و بلێن (خوایه زانستی زیاترمان پێ ببه خشه و)، که م و کورتی و نه زانی و که میی زانست و زانیاری ئیمه ی بۆ ده رخستووین، که فه رموویه تی: ﴿وَمَا أُوتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (٨٥) الإسراء، واته: ئیوه تهنها پرێکی که متان له زانست و زانیاری پێ دراوه.

ئیمه داواکارین له خوشک و برایانمان - له شوینکه وتوانی قورئان و سه ربازانی قورئان- که هه لویسته ی درێژ له ئاست ئه م چیرۆکانه ی نیو قورئاندا بکه ن و، سه ر نه چی قوولیان لی بده ن، ئیدی ئه وانیش هه لویسته له ئاست ئه و ده سه ته واژانه ده که ن که ئیمه هه لویسته مان له ئاستیاندا کردووه، دیاره به م پێیه ئه وان ده رس و په ندی تری لی ده ردین، که ئیمه لییمان ده رنه هیناوه، ههروه ها ئاوڕ له هه ندیک شتی تریان تیا دا ده دهنه وه، که ئیمه ئاوڕمان لی نه دا بیته وه.

ئايەتەكانى قورئانىش بەر پېنمىيى و پەندو وانە و ئاماژە و سەرگوزەشتە و تە
نەستەق و ئاراستە كارىيانەيانە و گەنجىنەيەكن كە ھەرگىز نابېتە وەو، دەريايەكن
كە ھەرگىز وشك ناكات و، كارىزىكى سازگارىشن، كە ھەرگىز ئاوى لى نابېت و،
بەخشىكى بەردەوام و تازەبوو وەشن تاكو پۆژى قىامەت.

ئىمەش لە خوا دەپارېنەو كە نىعمەتى ژيانمان لە سايەى قورئاندا لەسەر
بەردەوام كات و لە خىرو بەرەكەت و واتە قوولەكانىمان بە لىشاو بەسەردا بېژىت و،
لە فتوحات و كردنەوى دلائ و ولاتاندا، دەرگاي رەھمەتقان لى بكتە وەو، ئەم
قورئانە پىرۆزو خۆشەويستەش، بكتە بەھارى دلەكانمان و، پووناكىي
سىنەكانمان و، نەمانى خەمەكانمان و، رەوينەوى پەژارەكانمان و، بواری خویندەوى
قورئانىشمان، لە كاتە ناسكەكانى شەوگار و كاتە سەرەتا و كۆتايىيەكانى پۆژگاردا
بۆ برەخسىنىت، ئەو مەسەلانەش، كە لە قورئاندا نەمانزانیو، زانستى
ھەمويانمان فېركات و، ئەو پىرىشمان چوو بە بىرمانى بېنېتە وەو، بېشىكاتە
بەلگەيەك بۆمان لە پۆژى قىامەتدا.

ئىدى ھەر سوپاس بۆ ئەو خوايەى، كە بە نىعمەتى ئەو، ھەموو كارە
چاكەكانىش بەدىي دىن.. سلاو دروودى بىپايانىش بۆ سەر گىيانى گەورەمان،
پېغەمبەرى نەخویندەوارى خوا، محمد ﷺ.

سەرچاوەکان

- ١ - أصحاب الأخدود، لرفاعي سرور. دار نشر التراث العربي - القاهرة - ١٩٧٧م.
- ٢ - البداية والنهاية، للإمام ابن كثير. مكتبة المعارف - بيروت - الطبعة الأولى ١٩٦٦م.
- ٣ - تفسير القرآن الحكيم «تفسير المنار»، لرشيد رضا. دارالمعرفة - بيروت - الطبعة الثانية - بدون تاريخ.
- ٤ - التفسير الكبير، للإمام الرازي. دار الكتب العلمية - طهران - بدون تاريخ.
- ٥ - جامع البيان عن تأويل أي القرآن، للإمام ابن جرير الطبري. تحقيق محمود شاکر - دار المعارف - مصر - بدون تاريخ.
- ٦ - الجامع لأحكام القرآن، للإمام القرطبي. دار الكتاب العربي بمصر - الطبعة الثالثة ١٩٦٧م.
- ٧ - حجة القراءات، لابن زنجلة - تحقيق سعيد الأفغاني. مؤسسة الرسالة - بيروت - الطبعة الثالثة ١٩٨٢م.
- ٨ - الدر المنثور في التفسير بالمأثور، لجلال الدين السيوطي. دار الفكر - بيروت - الطبعة الأولى ١٩٨٣م.
- ٩ - الروض الأنف شرح سيرة ابن هشام، للإمام السهيلي - تحقيق عبد الرحمن الوكيل. دار الكتب العربية - مصر - بدون تاريخ.
- ١٠ - شرح النووي على مسلم، للإمام النووي. المكتبة المصرية ومطبعتها - القاهرة - بدون تاريخ.
- ١١ - صحيح الإمام مسلم، بعناية محمد فؤاد عبد الباقي. دار الفكر - بيروت - بدون تاريخ.

- ۱۲ - صفحات من صبر العلماء على شدائد العلم والتحصيل، لعبد الفتاح أبو غدة. مكتب نشر المطبوعات الإسلامية - ۱۳۹۱هـ - ۱۹۷۱م.
- ۱۳ - عرائس المجالس في قصص الأنبياء، لأبي إسحاق الثعلبي. المكتبة الثقافية - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۴ - عمدة التفسير عن الحافظ ابن كثير، لأحمد شاكر. دار المعارف بمصر - بدون تاريخ.
- ۱۵ - غرائب القرآن ورغائب الفرقان، للقمي النيسابوري - تحقيق إبراهيم عطوة عوض. طبعة مصطفى الحلبي بمصر ۱۳۸۱هـ - ۱۹۶۲م.
- ۱۶ - فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لابن حجر العسقلاني - بعناية محمد فؤاد عبد الباقي. دار المعرفة - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۷ - في ظلال القرآن، لسيد قطب. دار الشروق - الطبعة العاشرة ۱۴۰۰هـ - ۱۹۸۰م.
- ۱۸ - الكشف، للزنجشيري. دار الفكر - بيروت - بدون تاريخ.
- ۱۹ - مسند الإمام أحمد بن حنبل، تحقيق أحمد شاكر. دار المعارف بمصر ۱۳۷۷هـ - ۱۹۵۸م.
- ۲۰ - معالم في الطريق، لسيد قطب. دار دمشق - بدون تاريخ.
- ۲۱ - المفردات في غريب القرآن، للراغب الأصفهاني - تحقيق محمد سيد كيلاني. طبعة مصطفى الحلبي بمصر ۱۳۸۱هـ - ۱۹۶۱م.
- ۲۲ - ملاك التأويل القاطع لذوي الإلحاد، لأبي جعفر بن الزبير الغرناطي - تحقيق د. محمود كامل أحمد. دار النهضة العربية - بيروت - ۱۴۰۵هـ - ۱۹۸۵م.

نیوهرۆک

- پێشه‌کی ٥
- چیرۆکی یه‌که‌م : چیرۆکی هاروت و مارووت** ١١
- واتاکانی وشه‌ نامۆکان ١٣
- چهند قسه‌وباسیکی ئیسرائیلی له‌سه‌ر نهم چیرۆکه‌: ١٥
- زانا ساغکه‌ره‌وه‌و لیکۆلپاره‌کان ئه‌و ده‌قانه‌ی ئیسرائیلیات ڤه‌ت ده‌که‌نمه‌ ١٧
- که‌واته‌ به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان چۆنه‌؟! ٢٢
- جووله‌که‌کان واز له‌ هه‌ق دێنن بۆ نا‌هه‌ق ٢٥
- شه‌یتانه‌کانو، سیحربازیو، سوله‌یمان (سلاوی لێ‌ییت) ٢٨
- تیشکیک له‌سه‌ر گێڤانه‌وه‌که‌ی (ابن عباس) ٢٩
- شه‌یتانه‌کان کێ‌بوون؟ ٣٠
- مانای ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ﴾ ٣٢
- سیحر کفره‌و سیحرباز کافره‌ ٣٥
- ئایا ئامرازی (ما) له‌ ئایه‌ته‌که‌دا (نافیه)، یان (موصوله)؟ ٣٧
- چۆن فریشته‌کان خه‌لکیان فێری سیحر کردوه‌؟! ٤٠
- دیاری کردنی ئامرازی (ما) له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ٤٢
- جوړه‌کانی سیحر ٤٤
- ئایا سیحر کاریگه‌ری هه‌یه‌؟ یان خه‌یالاندنیه‌که‌؟ ٤٧
- سیحر کردن له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ٥٠
- سیحری ڤه‌وا ((ان من البیان لسحرا)) ٥٩
- پیاوو ئافه‌رت“ هه‌ریه‌که‌یان هاوسه‌ری یه‌کترن ٦٦
- سیحرباز (ژنو پیاو) له‌ یه‌ک ده‌کات ٦٩
- سیحر به‌ خواستی خوا زیان ده‌گه‌یه‌نیّت ٧٣
- زانستی زیانبه‌خش ٧٦
- ”لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ“ ٧٩
- چیرۆکی دووه‌م : چیرۆکی ئه‌و پیاوه‌ی که‌ به‌لای شارۆچکه‌که‌دا تیپه‌ڤی** ٨٣

- ۸۴ ..... درێژه پێدانی ئەم چیرۆکە له دهقه ئیسرائیلی یه کانهوهیه
 ۹۰ ..... بیروپرای (طبری) له سهر ئەو شیکارو درێژه پێدانه
 ۹۲ ..... بیروپرای (سید قطب) له سهر ئەم چیرۆکە
 ۹۳ ..... ئەو باسەی که چیرۆکه کهی تیدا هاتوو
 ۹۵ ..... " أَفَنُحْيِي هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا " .....
 ۹۸ ..... چەند موعجیزەیهك له چیرۆکە
 ۱۰۱ ..... مردنی پیاو، مردنێکی تایبەتی بوو
 ۱۰۵ ..... چەند بەلگەیهك له سهر زیندووکردنەوه له قورئاندا
 ۱۱۰ ..... چەند جۆره خۆتندنەوهیهك بۆ وشەکانی ئەم نایەتە
 ۱۱۵ ..... پیاوکه بۆ کام ئیسقانهی دەروانی؟! .....
 ۱۱۸ ..... زانست دواي ڕوون بوونەوه .....
 ۱۲۰ ..... (سید قطب) بهرپرچی مهتریا لیسته کان دهاداتهوه
 ۱۲۳ ..... **چیرۆکی سێیەم : چیرۆکی هەردوو کۆرەکهی ئادەم**
 ۱۲۵ ..... سەرکهوتنی شهیتان له فریودانی کۆرەکهی ئادەم دا
 ۱۲۷ ..... چیرۆکه که له دهقه ئیسرائیلییه کاندایه
 ۱۳۳ ..... ڕەتکردنەوهی ئەم دهقه ئیسرائیلییانه
 ۱۳۵ ..... دوو کۆرەکهی ئادەم له پشتی خۆی بوون
 ۱۳۸ ..... مانای (گێڕانەوهی چیرۆکه که به ههق)
 ۱۳۹ ..... پهسندبوونی قوربانی له یه کێکیان .....
 ۱۴۱ ..... کینهی قین له دڵ له وتهی (لَا قُلْتُكَ) دا
 ۱۴۲ ..... نه ریتی (هابیل) ی برای له وهلامی هه ڕه شه کهیدا
 ۱۴۵ ..... " إِنَّمَا يَقْبَلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُنْقِيْنَ " .....
 ۱۴۹ ..... مرۆڤی باوهردار بیر له کوشتنی براکهی ناکاتهوه
 ۱۵۱ ..... هۆی چی بوو که (هابیل) براکهی نەده کوشت؟! .....
 ۱۵۳ ..... واتای هه لگرتنی ئۆبالی ههردوو گونا هه که
 ۱۵۵ ..... له لیکدانەوهی دهروونی یهوه: (دهروونی خۆی هانی دا بوو)

- ١٥٩..... " فَقَالُوا ".....
- ١٦٠..... زیانه دیارو بئسنووره کانی تاوانباره که له کوشتنی براکهیدا
- ١٦٣..... قهله پرهش بکوژی دهستهوسان فێر دهکات.....
- ١٦٦..... پهشیمان بوونهوهی بکوژهکه.....
- ١٦٦..... پهشیمان بوونهوهی کهسیکی دهستهوسانو.....
- ١٦٦..... خهساره قهنده، نهک پهشیمانیی کهسیکی تۆیه کار.....
- ١٦٨..... واتاکانی ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ و ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾.....
- ١٧١..... (كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ) .. بۆچی بووه به یاسا لهسهه گهلی بهنی ئیسرائیل؟!.....
- ١٧٣..... کورتهی گرنگترین وانهی نهم چیرۆکه.....
- ١٧٧..... **چیرۆکی چوارهم : چیرۆکی نهوهکهسهی خۆی له پهیرهوگردنی**.....
- ١٧٧..... نایهتهکانی خوا دامالئی.....
- ١٧٧..... کورتهی مانای نایهتهکان به کوردی.....
- ١٨١..... رهتکردنهوهی نهوه دهقه ههلبهستراوانهی ئیسراییلییهکان.....
- ١٨٣..... ههلوێستی پیشهوا (سید قطب) بهرامبهه بهو جوهره لیکدانهوانه.....
- ١٨٥..... چهند نهزانراویک لههه چیرۆکهدا.....
- ١٨٧..... لایهنه جوانهکانی وینهگرتهی هونهریبانه لههه چیرۆکهدا.....
- ١٩٢..... (سید قطب) و.. رهههندی واقیعیبانهی نهم چیرۆکه.....
- ١٩٧..... ئیمان و پیستی مڕۆف.....
- ١٩٩..... ئاکامی پشتگویی خستنی ههق و شوێنکهوتنی ئارهزوو.....
- ٢٠١..... ڕینگهی بهرزبوونهوهو، ڕینگهی ڕۆچوون.....
- ٢٠٣..... بۆچی سهگ هه میسه له زمان دهڕکیشان و هه ناسه برکی دایه؟.....
- ٢٠٤..... رازی چواندن به سهگ و گوێدریژ.....
- ٢٠٧..... کهی زانست خاوهنه کهی له کهوتن دهپاریژیت؟.....
- ٢١٠..... بۆ کۆتایی چیرۆکهکه.....
- ٢١٠..... شیعریکی زانای سههرهزو پایهدار (جورجانی).....
- ٢١٠..... بهناوی (العالم الأبی).....
- ٢١٣..... **چیرۆکی پینجههه : چیرۆکی لوقمان**.....

- ٢١٥..... چهند وتهیهکی ههڵبهستراوی ئیسرائیلی لهسهر ئهم چیرۆکه
- ٢٢٠..... ههندیك لهو په‌ندو هیکمه‌تانه‌ی دراونه‌ته پال لوقمان
- ٢٢٥..... چهند لایه‌نیکه‌ی شارراوه له چیرۆکی لوقمان دا
- ٢٢٧..... واتای چهند وشه‌یه‌کی پر مانای نیو نایه‌ته‌کان
- ٢٢٨..... لوقمان وه‌ك گێڕه‌وه‌ی عه‌قیده
- ٢٢٩..... لوقمانی داناو، دانایی
- ٢٣١..... دانایی له قورئاندا
- ٢٣٥..... دانایی و... سوپاس
- ٢٣٨..... نامۆزگاری باوک بۆ کۆره‌که‌ی
- ٢٤٠..... نامۆزگارییه‌کانی لوقمان بۆ کۆره‌که‌ی
- ٢٤٩..... چهند سه‌رغیك لهسهر نایه‌ته‌کانی چیرۆکه‌که
- ٢٦٣..... **چیرۆکی شه‌شه‌م : چیرۆکی سه‌به‌ه**
- ٢٦٥..... شیکاری چهند وشه‌یه‌کی گران و نامۆز نایه‌ته‌کان
- ٢٦٧..... وته‌یه‌ك لهسهر چیرۆکی سه‌به‌ه
- ٢٧٣..... شازنی (سه‌به‌ه) له سووره‌تی (النمل)دا
- ٢٧٨..... چهند هیما و ناماژه‌یه‌ك لهو نایه‌تانه‌وه
- ٢٩٥..... پوخته‌ی به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمان له‌گه‌ڵ شازنی (سه‌به‌ه)دا
- ٢٩٦..... باسی چیرۆکه‌که له سووره‌تی (سه‌به‌ه)دا
- ٢٩٨..... فه‌رموده‌یه‌کی صحیح لهسهر چیرۆکی (سه‌به‌ه)
- ٢٩٩..... (سه‌به‌ه) به‌ل‌گه‌یه‌که
- ٣٠٠..... نیعمه‌ته‌کانی خوا بۆ گه‌لی (سه‌به‌ه)
- ٣٠١..... باخی بی‌یاوه‌ران له دنیا‌دا ب‌راوه‌و له‌ناوچووه
- ٣٠٤..... (کلوا واشکروا)
- ٣٠٧..... " فَأَعْرِضُوا فَأَرْسَلْنَا "
- ٣٠٩..... ئامرازی له‌ناوبردنی گه‌لی (سه‌به‌ه) به‌ نیعمه‌تیکه‌ی پێدراویان بوو (به‌ لافاوی به‌نداوه‌که)
- ٣١١..... جیگره‌وه‌ی تال
- ٣١٤..... سزادانیان به‌هۆی سته‌مکاری و بی‌یاوه‌ریانه‌وه‌ بووه

- ۳۱۷..... "وَهَلْ يُجِزِي إِلَّا الْكَافِرُ"
- ۳۱۹..... سه به ئی یه کان په ندیان له کاره ساته که یان وه رنه گرت
- ۳۲۴..... سه به ئی یه کان بوون به په ندو قسه وباسی خه لکی
- ۳۲۷..... له چیرۆکی سه به دا چه ند به لگه و نیشانه یه که هیه
- ۳۲۹..... به لگه کان بۆ هه موو ئارامگرو سوپاسگوزاریکن
- ۳۳۳..... ئیبلیس توانی گه لی (سه به) فریو بدات
- ۳۳۹..... **چیرۆکی هه و ته م: چیرۆکی دانیش توانی ناوه دانی یه که (قصه أصحاب القرية)**
- ۳۴۰..... پوخته ی واتای نایه ته کان به کوردی
- ۳۴۲..... چه ند وته یه کی ده سته له به ستی جووله که کان (اسرائیلیات) له سه ر ته م چیرۆکه
- ۳۴۶..... چه ند لایه نیککی نادیار له چیرۆکه که دا
- ۳۴۸..... یادو بۆ نه ی هاتنی چیرۆکه که له سووره تی (باء سین) دا
- ۳۵۱..... چیرۆکه که دوو دیمه نه
- ۳۵۲..... هه لۆیسته یه که له ناست مشتومری نیوان نیرراوه کانی خواو خه لکی ناوچه که دا
- ۳۶۸..... له گه ل پیاوه ئیمانداره که، له سه رخستنی نیرراوه کان دا
- ۳۹۹..... **چیرۆکی هه ش ته م: چیرۆکی خاوه نانی چاله که (اصحاب الاخلود)**
- ۴۰۰..... پوخته ی مانای نایه ته کانی ته م سووره ته
- ۴۰۱..... چه ند ئاوړێک له نایه ته کانه وه
- ۴۸۷..... وته ی کۆتایی
- ۴۹۰..... سه رچاوه کان
- ۴۹۴..... نیوه رۆک

قصص السابقين في القرآن

دكتور صلاح عبد الفتاح الخالدي

نوسینگہی تہ فیسر

پروفیسر ڈی. اے. ڈی. اے.

www.al-tafseer.com
E-mail: tafseeroffice@yahoo.com
alafseer@hotmail.com

مہدولہ - شہ فاسی دادگا - زیر فونٹین شہریں باغ
ت: 2230908 - 2221695 - 2518138
موبائل: 07701387291 - 07504605122